
KHÚC TIỂU KHÚC

.....
Em
thả
Thình
Anh
đi.....

Mục lục

- [Chương 1 Đệ Chương 1](#)
- [Chương 2 Đệ Chương 2](#)
- [Chương 3 Đệ Chương 3](#)
- [Chương 4 Đệ Chương 4](#)
- [Chương 5 Đệ Chương 5](#)
- [Chương 6 Đệ Chương 6](#)
- [Chương 7 Đệ Chương 7](#)
- [Chương 8 Đệ Chương 8](#)
- [Chương 9 Đệ Chương 9](#)
- [Chương 10 Đệ Chương 10](#)
- [Chương 11 Đệ Chương 11](#)
- [Chương 12 Đệ Chương 12](#)
- [Chương 13 Đệ Chương 13](#)
- [Chương 14 Đệ Chương 14](#)
- [Chương 15 Đệ Chương 15](#)
- [Chương 16 Đệ Chương 16](#)
- [Chương 17 Đệ Chương 17](#)
- [Chương 18 Đệ Chương 18](#)
- [Chương 19 Đệ Chương 19](#)
- [Chương 20 Đệ Chương 20](#)
- [Chương 21 Đệ Chương 21](#)
- [Chương 22 Đệ Chương 22](#)
- [Chương 23 Đệ Chương 23](#)
- [Chương 24 Đệ Chương 24](#)
- [Chương 25 Đệ Chương 25](#)
- [Chương 26 Đệ Chương 26](#)
- [Chương 27 Đệ Chương 27](#)
- [Chương 28 Đệ Chương 28](#)
- [Chương 29 Đệ Chương 29](#)

[Chương 30 Đệ Chương 30](#)
[Chương 31 Đệ Chương 31](#)
[Chương 32 Đệ Chương 32](#)
[Chương 33 Đệ Chương 33](#)
[Chương 34 Đệ Chương 34](#)
[Chương 35 Đệ Chương 35](#)
[Chương 36 Đệ Chương 36](#)
[Chương 37 Đệ Chương 37](#)
[Chương 38 Đệ Chương 38](#)
[Chương 39 Đệ Chương 39](#)
[Chương 40 Đệ Chương 40](#)
[Chương 41 Đệ Chương 41](#)
[Chương 42 Đệ Chương 42](#)
[Chương 43 Đệ Chương 43](#)
[Chương 44 Đệ Chương 44](#)
[Chương 45 Đệ Chương 45](#)
[Chương 46 Đệ Chương 46](#)
[Chương 47 Đệ Chương 47](#)
[Chương 48 Đệ Chương 48](#)
[Chương 49 Đệ Chương 49](#)
[Chương 50 Đệ Chương 50](#)
[Chương 51 Đệ Chương 51](#)
[Chương 52 Đệ Chương 52](#)
[Chương 53 Đệ Chương 53](#)
[Chương 54 Đệ Chương 54](#)
[Chương 55 Đệ Chương 55](#)
[Chương 56 Đệ Chương 56](#)
[Chương 57 Đệ Chương 57](#)
[Chương 58 Đệ Chương 58](#)
[Chương 59 Đệ Chương 59](#)
[Chương 60 Đệ Chương 60](#)
[Chương 61 Đệ Chương 61](#)

[Chương 62 Đệ Chương 62](#)
[Chương 63 Đệ Chương 63](#)
[Chương 64 Đệ Chương 64](#)
[Chương 65 Đệ Chương 65](#)
[Chương 66 Đệ Chương 66](#)
[Chương 67 Đệ Chương 67](#)
[Chương 68 Đệ Chương 68](#)
[Chương 69 Đệ Chương 69](#)
[Chương 70 Đệ Chương 70](#)
[Chương 71 Đệ Chương 71](#)
[Chương 72 Đệ Chương 72](#)
[Chương 73 Đệ Chương 73](#)
[Chương 74 Đệ Chương 74](#)
[Chương 75 Đệ Chương 75](#)
[Chương 76 Đệ Chương 76](#)
[Chương 77 Đệ Chương 77](#)
[Chương 78 Đệ Chương 78](#)
[Chương 79 Đệ Chương 79](#)
[Chương 80 Đệ Chương 80](#)
[Chương 81 Đệ Chương 81](#)
[Chương 82 Đệ Chương 82](#)
[Chương 83 Đệ Chương 83](#)
[Chương 84 Đệ Chương 84](#)
[Chương 85 Đệ Chương 85](#)
[Chương 86 Đệ Chương 86](#)
[Chương 87 Đệ Chương 87](#)
[Chương 88 Đệ Chương 88](#)
[Chương 89 Đệ Chương 89](#)
[Chương 90 Đệ Chương 90](#)
[Chương 91 Đệ Chương 91](#)
[Chương 92 Đệ Chương 92](#)

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 1 Đệ Chương 1

Chương 1

Bóng đêm mới lên, ngọn đèn dầu thành thành.

Hoa cùng thương hạ lầu một đại đường ở giữa, Âu thức lập trụ tứ phía mặt đồng hồ, kim phút “Cùm cụp” một tiếng vang nhỏ.

7 giờ quá một cách.

Bên cạnh một gian bánh ngọt kiểu Âu Tây quầy triển lãm đóng gói dài sau, ăn mặc quần áo lao động nữ hài nhi đem trong tay tiểu hộp quà đưa cho bên ngoài khách hàng, đồng thời lộ ra một cái mềm mại cười.

“Hoan nghênh lần sau quang lâm.”

“.....”

Quầy ngoại nữ nhân chỉ từ bị lông mi cao căn căn chải vuốt lông mi gian liếc quầy sau Đinh Cửu Cửu liếc mắt một cái, liền mặt vô biểu tình mà vươn tay ——

Đúng lúc này, một trận chấn động thanh đột nhiên vang lên.

“.....”

Nữ khách nhân sửng sốt, ngay sau đó “Bá” mà một chút xoay tay lại lấy ra di động. Chỉ là mới vừa thấy rõ điện báo biểu hiện, trên mặt nàng kinh hỉ biểu tình liền đông cứng.

Tiếng chuông không vang lên mấy chục giây.

Trong tiệm mặt khác khách nhân tò mò mà vọng lại đây, trên quầy hàng một cái khác phục vụ sinh cũng dán đến Đinh Cửu Cửu bên người, nhỏ giọng lẩm bẩm câu:

“Ta dám cam đoan, này đại tiểu thư là đang đợi chính mình bạn trai điện thoại, kết quả không chờ đến đâu.”

“.....”

Đinh Cửu Cửu nghe vậy, hơi nhíu khởi non mịn ấn đường.

Kia phục vụ sinh cũng không để ý Đinh Cửu Cửu không nói tiếp, tự cố nhỏ giọng nói đi xuống.

“Phía trước ta liền thấy, nàng ở kia lập trụ phía dưới đứng đến có gần nửa giờ. Như vậy nũng nịu một cái đại mỹ nhân, ta nhìn đều đau lòng, cũng không biết này bạn trai là nghĩ như thế nào?”

Mà lúc này, khăn năm chặt ở nữ khách nhân trong tay di động rớt cuộc bị tiếp lên.

Phủ một tiếp khởi, trạm đến ly nữ khách nhân bất quá một cái quầy khoảng cách Đinh Cửu Cửu liền trước hết nghe thấy kia đình tai nhức óc bối cảnh âm nhạc.

Đinh Cửu Cửu ngẩn ra.

Này không phải nàng một khác phân kiêm chức..... Kia gia thanh đi DJ thích nhất phóng nhạc phổ sao?

Quầy ngoại, nữ nhân môi đỏ mấp máy, làm thứ hít sâu mới ngăn chặn cảm xúc.

“Hàn Thời đâu, hẳn vì cái gì không tiếp ta điện thoại?”

“Như vũ muội muội, người đừng kích động ——” ồn ào bối cảnh âm hạ, điện thoại đối diện giọng nam kêu đến ra sức, “Hàn Thời hẳn —— hẳn không có phương tiện, không qua được ——”

“.....”

Quầy sau, bị làm lơ Đinh Cửu Cửu buông hộp quà, xoa xoa kính đến lên men khuỷu tay, đồng thời nhăn trướng khuôn mặt nhỏ bắt đầu phóng không.

Ân..... Không có phương tiện, có thể lý giải sao.

Ai mỗi tháng còn không có như vậy mấy ngày rồi.

“Ta mặc kệ —— người làm hẳn tiếp điện thoại!”

Đáng tiếc quầy bên ngoài váy đỏ mỹ nhân hiển nhiên liền lý giải không được.

Kia chỉ tiêm bạch tay chặt chẽ mà thủ sẵn quầy, xem khí thế như là có thể đem pha lê quầy bẻ tiếp theo cái giác.

Đối diện như cũ ồn ào hỗn loạn.

Chẳng được bao lâu, vẫn là thanh âm này, chẳng qua lần này tựa hồ cách khá xa chút, mơ hồ ở âm ỉ âm nhạc ——

“Tiểu Hàn tổng, tìm người. Chúng ta Tổng gia đại tiểu thư, mới vừa đều hưởng người di động thượng đánh mấy chục cái điện thoại.”

“.....”

Bối cảnh âm hạ trống vắng sau một lúc lâu, di động mơ hồ truyền đến một tiếng đoản điệu, khàn khàn mà không chút để ý:

“..... Ai?”

Lúc ban đầu tiếp điện thoại giọng nam bất đặc dĩ, “Ta đường muội, Tống Như Vũ!”

“Người muội, lại không phải ta muội.”

Người nọ âm cuối hơi hơi dương đi lên, tựa hồ là từ xoang mũi gian mang theo điểm cười khẽ hờ ra tới, đậm mạc lười nhác.

Nói xong câu này, chưa cho bất luận kẻ nào phản ứng thời gian, trong điện thoại cùm cụp một tiếng, cũng chỉ dư lại manh âm.

Trong tiệm tỉnh mạch vài giây, ấn nhẫn ở bụng nổ bên cạnh nữ nhân rất cuộc tạc ——

“Hàn Thời! Người hỗn đản!!”

“.....”

Cách gần nhất Đinh Cửu Cửu đứng mũi chịu sào, bị ma âm rót đến cơ hồ ù tai.

Chờ thật vất vả thanh tỉnh chút, nàng còn không có tới kịp lại đem trong tay bánh kem hộp quà đệ đi ra ngoài, liền thấy kia nữ nhân cũng không quay đầu lại mà cầm lấy di động chạy ra khỏi cửa hàng.

Bóng dáng đều sát khí mười phần.

“Oa.....” Đinh Cửu Cửu phía sau phục vụ sinh cũng ló đầu ra, cảm khái mà chụp nổi lên bàn tay. “Chân chính dũng sĩ a, liền như vậy đại tiểu thư đều cự tuyệt đến xuất khẩu.”

Đình Cửu Cửu bất đắc dĩ, “Nàng bánh kem không lấy, không biết khi nào có thể nhớ tới.”

“Người hết hy vọng đi, nàng không có khả năng vì lúc này tới —— thấy nàng trên cổ tay kia chỉ vòng tay sao?”

Đình Cửu Cửu hồi ức hạ, thành thật mà lắc đầu: “Không chú ý.”

“Đó là tạp gia năm nay mới nhất khoản, hạn lượng bản! Không có sáu vị số căn bản đừng nghĩ bắt lấy tới.”

“.....” Đình Cửu Cửu ngốc vài giây, “Một chiếc vòng tay, hơn mười vạn sao?”

“Là mấy chục vạn! Đây là người với người chi gian chênh lệch —— chúng ta ba cái tuổi cũng không sai biệt lắm, nhưng người nhìn nhân gia, lại có tiền, lại xinh đẹp, còn 36D, chúng ta đâu.”

“.....”

Đình Cửu Cửu chớp chớp mắt, tựa hồ hồi qua thần. Nghe xong nữ phục vụ sinh oán giận, nàng chỉ là cúi đầu cười, không tiếp lời.

“Đúng rồi Cửu Cửu, ta nghe cửa hàng trưởng nói, hôm nay là người cuối cùng một ngày kiêm chức?”

“Ân.”

“Nghỉ hè có an bài sao? Không đúng sự thật ta nơi này có mấy phân kiêm chức có thể giới thiệu cho người, khi tân đều cũng không tệ lắm.”

“Cảm ơn, bất quá đã định hảo.”

“Nhanh như vậy? Là ở đâu kiêm chức vẫn là trường học an bài thực tập?”

“Đều không phải.” Đinh Cửu Cửu ngẩng đầu cười khẽ, “Chi giáo hai tháng.”

“.....”

Thay cho quần áo lao động ra tới, tới rồi đại đường kia đồng hồ lập trụ bên cạnh thời điểm, Đinh Cửu Cửu thật dài mà nhẹ nhàng thở ra.

Rốt cuộc..... Cuối cùng một ngày kiêm chức a.

Trong bao di động chấn động lên, cũng gọi trở về Đinh Cửu Cửu ý thức, nàng con người tiêu điểm trọng định, gục đầu xuống lấy ra di động.

Điện báo biểu hiện là “Lâm Yến Thanh” ba chữ.

Đinh Cửu Cửu tiếp khởi điện thoại.

“Xin lỗi, cửu cửu, giáo thụ lâm thời thêm khóa, ta đêm nay không qua được.” Điện thoại đối diện là cái đê thấp giọng nam, “Chính người có thể hồi trường học sao?”

Đinh Cửu Cửu cong hạ khóe mắt, “Người cho ta là ba tuổi tiểu hài nhi sao?”

“Đêm nay bánh ngọt kiểu Âu Tây cửa hàng là người cuối cùng nhất ban kiêm chức đi, quán bar nơi đó cùng lão bản nói qua?”

“Ân.....”

Đinh Cửu Cửu chột dạ mà chớp chớp mắt, “Thượng chu giao ban liền nói quá không tiếp tục làm.”

Lâm Yến Thanh lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, “Nhớ rõ trực tiếp ngồi xe hồi trường học, đại buổi tối, người một cái nữ hài nhi nhưng đừng nơi nơi chạy.”

Đình Cửu Cửu vui đùa, “Hảo hảo hảo, lâm ‘ a di ’, đều nghe người.”

Đối diện lại dạn dò hai câu, lúc này mới kết thúc trò chuyện.

Thu hồi di động, Đình Cửu Cửu hướng trạm xe buýt phương hướng đi đến, vừa đi một bên dẫm lên đèn đường hạ chính mình ảnh nhi.

Quán bar nơi đó, nàng thượng chu xác thật giao ban.

Bất quá không nói cho Lâm Yến Thanh chính là, hôm nay buổi tối nàng lâm thời tiếp điện thoại ——

Phía trước vẫn luôn thực chiếu cố nàng quán bar lão bản, bởi vì đi một cái phục vụ sinh vô cơ bồ câu, thỉnh nàng đêm nay sẽ giúp hai cái giờ ban.

..... Sẽ không cự tuyệt người chính là cái vấn đề khó khăn không nhỏ a.

Đèn đường hạ càng sẵn đến thân ảnh nhỏ xinh nữ hài nhi xoa xoa mặt, chán nản thở dài.

*

flower là Đình Cửu Cửu liền đọc đại học phụ cận một nhà quán bar.

Cứ việc biến số nhà thượng là phong tao viết thường hoa thể tiếng Anh, thoát nhìn liền lộ ra cổ ái muội kính nhi, nhưng đã ở chỗ này kiêm chức một cái học kỳ Đình Cửu Cửu rất rõ ràng, nơi này chỉ là một nhà âm nhạc thanh có chút táo thanh đi.

Đẩy ra flower cửa chính thời điểm, ập vào trước mặt âm lãng làm Đình Cửu Cửu bản năng nhú nhú mày.

Đi theo nàng trong óc vừa tỉnh ——

Quả nhiên a, bánh ngọt kiểu Âu Tây trong phòng kia nữ khách nhân di động trung âm nhạc chính là này chi bản nhạc.....

Không chờ Đinh Cửu Cửu tế tư, bên cạnh một bóng người dậm lại đây.

“Cửu cửu người tới có điểm văn a, chạy nhanh cùng ta lại đây lấy quần áo lao động.”

“Nga..... Tốt linh tỷ.”

Chờ Đinh Cửu Cửu đổi hảo quần áo, lâm ra phòng thay quần áo, linh tỷ ra tiếng kêu ở nàng.

“Phía trước đây đưa quá người cái kia Lý khiếu kiệt, mấy ngày nay lại tới nữa, hẳn phỏng chừng còn vẫn luôn nhớ kỹ bị người cái kia tiểu bạn trai tấu một đốn thù đâu, người tiểu tâm chút, có chuyện gì kêu ta một tiếng.”

Đinh Cửu Cửu đau đầu mà nói tiếp, “Linh tỷ, ta cùng người đã nói, kia không phải ta bạn trai, chỉ là phát tiểu.”

“Hiện tại không phải, về sau nói không chừng là được đâu.” Linh tỷ xoa xoa tay, “Đi công tác đi, người thay ca nữ hài nhi kia phụ trách chính là VIP1 khu.”

“Ân, cảm ơn linh tỷ.”

flower VIP khu cùng bình thường khu là dựa theo bất đồng thấp nhất tiêu phí tiêu chuẩn tới phân chia. Hai khu chi gian dùng một đạo lùn tường cách, ánh đèn cùng phục vụ mật độ đều có điều khác nhau.

Bất quá vô luận cái nào khu, các khách nhân cơ bản đều thực quy củ ——

Nếu không gặp được quá Lý khiếu kiệt, kia Đinh Cửu Cửu là có thể đem “Cơ bản” này hai chữ trừ đi.

Nhưng mà bất hạnh chính là, Đinh Cửu Cửu tiến VIP1 khu không vài bước, liền nhìn thấy Lý khiếu kiệt kia trương khiến người chán ghét mặt.

Lý khiếu kiệt hiển nhiên cũng thấy nàng.

Cách còn xa, hắn liền trước dùng ánh mắt ở Đinh Cửu Cửu bên người quét một vòng. Xác định không có phía trước cái kia nam sinh thân ảnh, Lý khiếu kiệt trong lòng nhẹ nhàng thở ra, ngay sau đó thần sắc có điểm âm trầm mà hương Đinh Cửu Cửu toét miệng.

Đinh Cửu Cửu không để ý đến hắn, chuyển qua tầm mắt, đình đến VIP1 khu phục vụ đài bên.

2 khu nam phục vụ sinh phía trước hai bên chạy trốn chính đầu đại, vừa thấy ăn mặc quần áo lao động Đinh Cửu Cửu lại đây, lộ ra một bộ được cứu trợ bộ dáng.

“Người phụ trách 1 khu?”

“Ân.”

“Người như thế nào mới đến, ta đều mau vội tinh phân —— nhạ, đây là 1 khu 3 bàn muốn rượu, người cho bọn hắn đoan qua đi đi, ta vội ta phía chính mình.”

“Tốt.”

Đinh Cửu Cửu tiếp nhận rượu bàn, ngẩng đầu nhìn nhìn 3 bàn vị trí.

Hảo xảo bất xảo, đang ở Lý khiếu kiệt phía trước kia bàn, hai bàn chi gian chỉ cách một khối lỗ hồng.

Chẳng qua kia Lý khiếu kiệt từ vừa rồi bắt đầu, tựa hồ cũng chưa lại đem ánh mắt hương nàng nơi này lạc.

Đình Cửu Cửu tự nhiên mừng được thanh tịnh.

Ở phải đi quá Lý khiếu kiệt kia bàn cũng chưa bị kê trụ sau, nàng tâm thần cũng lơ lửng xuống dưới, ánh mắt lạc hướng về phía chính mình phía trước 3 hào bàn khách nhân.

Cách nàng gần nhất, là 3 hào bàn bên ngoài đơn độc một cái ghế.

Ghế dựa tựa hồ ngồi cái người trẻ tuổi, nửa người trên biến mất ở đi nội ái muội ánh đèn, chỉ nhìn đến thanh chi ở bên cạnh bàn cánh tay.

Màu đen áo sơmi từ cổ tay áo cuốn lên, lộ ra mỏng gầy trắng nõn đường cong, vẫn luôn kéo dài tới đến xương ngón tay rõ ràng mà xinh đẹp trên tay.

Người nọ sườn đối với nàng, tùy ý gập lên tới chân dài banh khởi lưỡng đạo thon dài lưu loát độ cung, nhìn đó là một bộ cực hảo giá áo tử dáng người.

Nhưng vô luận dáng ngồi, vẫn là cầm lưu quang pha lê ly tùy ý đáp ở đằng kia tay, lại đều lộ ra một cổ tử châu lười tản mạn hương vị.

Tựa hồ là phát hiện Đình Cửu Cửu ánh mắt, ghế dựa nhân thân hình một đốn, sườn xoay người nhìn lại đây.

Không chờ hai người ánh mắt gặp gỡ, Đình Cửu Cửu trong lòng bỗng dựng một cảnh.

Cùng lúc đó, nàng con đường phía trước đột nhiên nhiều ra một chân —— từ vẫn luôn cúi đầu Lý khiếu kiệt bên kia vươn tới.

Thấy được, lại đã không kịp trốn tránh.

“Thình thịch” một tiếng.

Đinh Cửu Cửu rơi một chút đều không ngoài ý muốn. Nhưng thẳng đến trong tay một nhẹ, đồng thời bên tai “Xôn xao” vài tiếng rượu sái ra, chén rượu rơi xuống đất thanh âm sau, Đinh Cửu Cửu mới đột nhiên phản ứng lại đây ——

Rơi không ngoài ý muốn, nhưng nàng đem chính mình trong tay bưng rượu cấp đã quên.

Trực tiếp người bị hại là.....

Đinh Cửu Cửu chợt dạ mà từ trên mặt đất chi đứng dậy, ngẩng đầu, trước đối thượng một cái còn chảy rượu ống quần.

Rượu ở thiên già quần dài thượng lưu lại từng đạo thâm sắc “Khe rãnh” dấu vết, giống như gốm sứ mới thành lập hình khi tinh tế phôi chất ngoại chảy xuống mềm mại bùn, lọt vào trong tầm mắt nháy mắt, cực kỳ giống một kiện sắp xuất thế tác phẩm nghệ thuật.

Đinh Cửu Cửu ngậy người hạ, “Oa..... Nga.”

Bị ngênh diện bát một thân rượu Hàn Thời cúi xuống thân nháy mắt, chính nghe thấy ghé vào chính mình chân trước nữ hài nhi thấp thấp mà kinh hô thanh.

Hắn vươn đi tay ngừng ở giữa không trung, mi giác khẽ nhếch.

“.....”

Này nữ hài nhi.....

Tựa hồ còn thực vừa lòng?

Tác giả có lời muốn nói: Sách mới tới, lúc này đây là thật sự làm các bảo bối đợi lâu (ngoan ngoãn bò

Tiểu Hàn tổng truy thê bảy mươi hai thức, tại tuyến dạy học, hôm nay chính thức nhập học 2333

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 2 Đệ Chương 2

Chương 2

Này rượu một bát, bát đến non nửa phiến VIP khu đều an tĩnh lại.

3 hào trên bàn những người khác tựa hồ ngốc trong chốc lát, mới có người kêu sợ hãi “Tiểu Hàn tổng” nhào tới.

“Người này phục vụ sinh là như thế nào làm nha? Ánh mắt không hảo vẫn là chân cảm không hảo —— người xem cấp Tiểu Hàn tổng làm cho này một thân!”

Thanh âm kia kiêu đã đến làm người da đầu tê dại.

Chẳng qua nữ nhân mới vừa gần người, nhéo khăn giấy hướng Hàn Thời ngược ấn tay đã bị một phen nắm lấy.

Buông ra tay khi, Hàn Thời khơi mào mi mắt, cười như không cười mà liếc hướng đối phương.

“Có việc?”

“Không..... Không có gì.”

Nữ nhân ánh mắt như là bị chập hạ, cuống quít tránh đi ngồi ở chỗ đó người nhìn lên tới tầm mắt, ngượng ngùng mà thu hồi tay lui về thân đi.

Hàn Thời lúc này mới áp nhìn lại tuyến.

Vài giây trước ghé vào hần chân trước tiểu cô nương, lúc này còn an an tĩnh tĩnh mà ghé vào chỗ đó, tựa hồ là ngây dại.

Nhưng ngẫm lại phía trước nghe được kia một tiếng “Oa nga”.

“.....”

Hàn Thời nhẹ mị hạ mắt.

Xương ngón tay thon dài tay ở giữa không trung ngừng ba giây, sau đó phương hướng vừa chuyển.

Còn quỳ rạp trên mặt đất ngốc xem chính mình tác phẩm nghệ thuật đại tác phẩm Đinh Cửu Cửu, chỉ nghe thấy đỉnh đầu có người nhẹ “Sách” thanh.

Lười biếng, giống khí lại giống cười.

Chưa kịp nghĩ nhiều, Đinh Cửu Cửu cảm giác sau cổ lãnh căng thẳng, chính mình đã bị người xách gà con giống nhau kéo tới.

Lần này đập vào mắt không phải ống quần tác phẩm nghệ thuật, mà là nó chủ nhân.

Phía trước không thấy rõ, lúc này cách gần, Đinh Cửu Cửu mới phát hiện —— so với nàng kia đại tác phẩm, trước mặt người này diện mạo mới càng như là kiện làm người kinh diễm tác phẩm nghệ thuật.

Màu da lãnh bạch, mỏng mi sắc bén, mũi thế như phong, môi tuyến như nhận.

Đầy mặt có khắc “Mỏng lạnh” hai chữ, cổ tình sinh một đôi đuôi tuyến nửa câu mắt đào hoa.

Ân..... Hào một kiện phong lưu bạc tình tương tác phẩm nghệ thuật.

Đối diện vài giây.

“Tác phẩm nghệ thuật” dương mắt đuôi, mắt nhân tối đen thả phiếm cảm lạnh, hơi mỏng khóe miệng nhẹ xả hạ.

“..... Tiểu chú lùn, bắt ta một thân rượu, người giống như còn rất vừa lòng?”

Đình Cửu Cửu: “.....” Tiểu chú lùn??

Nàng có điểm răng đau.

Nhưng nhìn xem đối phương trên người kia chặt vật rượu tí, nữ hài nhi lại chột dạ đến không dám phản bác.

Bất quá vẫn là đến thừa nhận.

Có chút người ông trời thưởng cơm —— rõ ràng làm trào phúng, âm cuối hướng lên trên câu ba phần, trong mắt quang sắc u ám vừa chuyển, liền cực kỳ giống tán tỉnh bộ dáng.

Đình Cửu Cửu không biết chính là, lúc này tình cảnh dừng ở 3 hào bàn mặt khác khách nhân trong mắt, đã sớm đóng dấu “Tán tỉnh” không có lầm.

Nhất sườn mấy người thẩu cùng nhau châu đầu ghé tai lên:

“Này tình huống như thế nào, Tiểu Hàn tổng coi trọng cái này nữ phục vụ sinh?”

“Không thể đi?”

“Nếu là không thú vị, y Tiểu Hàn tổng tính cách, lúc này sớm đem người ném một bên nhi đi, nào còn có này pha trò nhàn tâm?”

“Phông chừng là ăn nị tổ yến vây cá, tương đối hai khâu cháo trắng rau xào bái.”

“Đừng nói, này tiểu cô nương lớn lên xác thật có thể.”

“Hắc, ta cũng như vậy cảm thấy.”

“.....”

Bên kia đối thoại không có thể tiếp tục —— Hàn Thời nhĩ tiêm, lúc này muốn cười không cười liếc mắt một cái hoành liếc lại đây, liền không ai dám lại nghị luận.

Đang ở này an tĩnh thời điểm, có cái đồng dạng làm Đinh Cửu Cửu nghe quen tai thanh âm từ nàng lai lịch vang lên tới ——

“Ai da, này tình huống như thế nào, ta mới vừa đi một chuyến toilet mà thôi, như thế nào Tiểu Hàn tổng người liền theo trong nước vớt ra tới đường như?”

Chờ người nói chuyện tới rồi bên cạnh bàn, cũng từ người khác chỗ đó nghe được nguyên nhân, nhìn về phía Đinh Cửu Cửu ánh mắt tức khắc nghiên ngẫm ——

“Cấp Tiểu Hàn tổng nhào vào trong ngực nhất quán không ít, dám bắt hãn một thân, người thật đúng là đầu một vị.”

Không cần thiết hãn nói, còn lại vây xem hiển nhiên cũng là như vậy cho rằng.

Đinh Cửu Cửu nhú nhú mày, nhưng không có giải thích, chỉ rũ xuống mắt.

“Xin lỗi..... Ngài muốn như thế nào xử lý, bồi thường tương quan ta nhất định toàn lực phối hợp.”

“Oa, này liền muốn toàn lực ‘ phối hợp ’ a?”

Trong đám người có người không có hảo ý mà cười thanh.

“Nhìn các người, Tiểu Hàn luôn là cái loại này người sao, Tống gia đại tiểu thư quần quýt si mê lâu như vậy, chúng ta Tiểu Hàn tổng cũng chưa nhả ra đâu, làm sao dễ dàng như vậy căn câu, có phải hay không?”

“.....”

Những cái đó nghị luận lọt vào tai, nữ hài nhi trắng nõn trên trán, mi nhãn đến càng sâu điếm.

“.....”

Hàn Thời đáy mắt cảm xúc xoay mấy vòng.

Giây lát sau, hẩn một cây một cây buông ra ngón tay, tựa hồ là đột nhiên không có hứng thú, ánh mắt cũng đi theo chuyển khai.

“Được rồi, không cần người bồi. —— các người ai đi cho ta mua thân quần áo.”

Không đợi Đinh Cửu Cửu nói tiếp, bên cạnh bàn có người cười gian:

“Đừng tuyệt tình như vậy a, Tiểu Hàn tổng, tìm cái tư mật điếm phòng nhỏ, cho nhân gia một cái ‘ bồi thường ’ người cơ hội sao.”

Hàn Thời mắt đuôi một chọn, thon dài trên cổ hầu kết khê nhúc nhích, nhẹ giọng cười mắng câu,

“Lăn.”

Nhất bang người quay về cười đùa, lại không ai đa phần liếc mắt một cái cấp bên cạnh đứng Đinh Cửu Cửu.

Đình Cửu Cửu trong lòng từng một mồm to khí, nửa điếm tự tìm phiền toái tâm tư đều không có, ngời xồm xuống thân nhạt lên mềm mại thảm thương khay cùng không chén rượu, liền xoay người bước nhanh rời đi nơi này.

Nàng không thấy, phía sau kia bàn nhất ngoại, một lần nữa ngưỡng tiến ghé dựa người bên môi khước mắt ý cười như cũ, mỏng lạnh lại tản mạn.

Chỉ nào đó cùng người đàm tiếu khoảng cách, hẳn làm như vô tình mà nghiêng đầu, ánh mắt sâu thẳm mà nhìn nàng bóng dáng liếc mắt một cái.

.....

Một giờ sau.

flower quán bar VIP khu, đi thông toilet hành lang dài khâu, một bộ còn treo nhãn đóng gói quần áo lễ túi đưa tới Hàn Thời trước mắt.

Ý ở trên tường người lười nhác rũ mi mắt một hiên, mang theo điếm say sắc con người lược xuống dưới người, sau đó hẳn duỗi tay tiếp nhận, “Như vậy chậm.”

“Ai da, Tiểu Hàn tổng, làm người nhưng đến bằng lương tâm —— này đại buổi tối, ta có thể cho người tìm một bộ vừa đã không tồi.” Tống Soái vui đùa nói: “Mới vừa tìm người một hồi lâu, ở chỗ này làm gì đâu, phạt trạm?”

“Tĩnh rượu.”

Người nọ nửa thật nửa giả mà ném lời nói, liền xoay người vào hành lang dài.

“Ở chỗ này tĩnh rượu? Vậy người ——”

Tống Soái tiếng líu lo dừng lại, chuyển động cổ cũng dừng lại —— theo Hàn Thời mới vừa rời dựa vào vách tường, đối diện cái kia phương hướng

chỉ có một chỗ đặc biệt thấy được địa phương.

VIP1 khu phục vụ đài.

Mới vừa rồi cái kia bát Hàn Thời một thân rượu tiêu cô nương, vòng quanh kia phục vụ đài vội cả đêm.

“Ta đi.....”

Lấy lại tinh thần, Tống Soái biểu tình vắn vẹo hạ, sau đó lập tức xoay người truy tiến hành lang dài.

“Ta nói Tiêu Hàn tổng, người sẽ không thật nhớ thương thượng cái kia tiêu cô nương đi?”

“..... Cái nào?”

Cắm túi quần hương trong đi người mí mắt gục xuống, cũng không ngừng đầu lên, tiếng nói mang theo điểm men say, lưỡi nhác mà ứng thanh.

“Cùng ta còn giả ngu đã có thể không thú vị a.”

Hành lang dài an tĩnh lại.

Vài giây sau, vẫn là cái kia lưỡi biếng không ngủ tỉnh dường như đoán điều.

“Ân.” Phun ra một chữ sau, thanh âm kia nhiều vài phần cười như không cười bĩ kính nhi, “Là có điểm ý tứ.”

..... Còn tổng cảm thấy quen thuộc.

“Còn ‘ ân ’??” Tống Soái vẻ mặt nứt toạc, sau một lúc lâu mới tìm về thanh âm, “Không phải, luận diện mạo luận dáng người, nàng cũng so ra kém như vũ muội muội đi, nhà ta vị này đại tiểu thư nhưng đều đuổi theo người chạy

đã nhiều năm, hai bên lão gia tử không đều tưởng gõ định hai người sự tình sao, người rớt cuộc chướng mắt như vũ muội muội nào điểm a?”

“.....”

Không chờ đến bất cứ đáp lại.

Tống Soái vừa chuyển đầu, thấy khép lại toilet môn.

—— hành lang dài đã chỉ còn chính hẵn một người.

Tống Soái đối với toilet môn biểu tình vắn vẹo vài giây, ở sợ tới mức đi ngang qua nữ sinh vài lần hoảng sợ quay đầu lại sau, hẵn nhe răng, lăm bầm câu “Gặp quỷ”, mới quay đầu trở về đi.

.....

Này cuối cùng cả đêm kiêm chức, đem Đinh Cửu Cửu lăn lộn đến không nhẹ.

Không biết có phải hay không lưu ngày bất lợi, gần hai cái giờ trạng huống chồng chất ở ngoài, nàng còn tổng cảm thấy địa phương nào có đôi mắt nhìn chăm chăm vào chính mình.

Trong lòng một run run, Đinh Cửu Cửu hất hất đầu, hoảng rớt những cái đó chính mình hù dọa ý nghĩ của chính mình.

Thật vất vả ngao tới rồi thay ca, Đinh Cửu Cửu từ phòng thay quần áo đi ra, ăn mặc một thân vệ y cao bồi, lập tức đi VIP1 khu.

Lâm tiến 1 khu trước, nàng cố ý nhìn nhìn 3 hào bàn, xác định bị chính mình “Làm hại” quá vị kia không ở, lúc này mới yên tâm mà đi vào.

Cách 3 hào bàn còn có mấy mét thời điểm, Đinh Cửu Cửu dừng lại.

“Nha, cái kia nữ phục vụ sinh lại lại đây.” 3 hào bàn có người cười trộm.

“Thật đúng là. Tiểu Hàn tổng cũng không ở, nàng lại đây làm cái ——”

“Sao” tự không xuất khẩu, liền chặn ở người nọ cổ họng.

Ở những người đó đại ra ánh mắt, thoạt nhìn vóc dáng nhỏ xinh tiêu cô nương mặt mang vô hại mỉm cười, đem bị chính mình ấn đầu ấn vào mâm đựng trái cây Lý khiếu kiệt buông lỏng ra.

“Ai mẹ nó ——”

Lý khiếu kiệt mang theo vẻ mặt đủ mọi màu sắc thệt quả nước trái cây, nhảy cao nhảy dựng lên, tiếng gầm gừ ở xoay đầu thấy người tới sau trệ trụ.

“Đinh Cừ Cừ.....”

Vài giây sau, hãn biểu tình dữ tợn mà từ kẽ răng gian bài trừ mấy chữ này âm.

Đứng ở tại chỗ nữ hài nhi nhẹ oai phía dưới, tươi cười mềm mại ——

“Người vương ta một lần, ta trả lại cho người một chút, công bằng đi?”

“Người —— người tin hay không ta đánh.....”

Lời nói xuất khẩu trước do dự hạ, Lý khiếu kiệt ánh mắt ở chung quanh quét một vòng, cũng chưa thấy được lần trước cái kia tấu đến hãn mặt mũi bầm dập nam sinh, nhưng hãn vẫn không xác định.

Vì thế cắn chặt răng, Lý khiếu kiệt giọng căm hận nói: “Người tin hay không ta khiếu nại người?!”

Nữ hài nhi dùng xem ngốc tử giống nhau ánh mắt nhìn hãn một cái, ngay sau đó cong hạ mắt, “Người cho rằng ta vì cái gì nhẫn tới rồi hiện tại?”

“.....”

Thấy rõ nữ hài nhi trên người một thân thường phục, Lý khiếu kiệt căn đến hàm răng đều ca ca vang.

Nữ hài nhi tiếp tục cười, trên má mềm mại rượu oa đều lộ ra tới. “Lần trước đem người tấu vào bệnh viện vị kia là ta phát tiểu, người biết chúng ta ở nơi đó nhận thức sao?”

Lý khiếu kiệt: “Ai quản các người ở đâu ——”

Trước mặt nữ hài nhi đột nhiên đi xuống một áp thân, mắt hạnh nguyên bản nhu nhu ấm áp ý cười chột lạnh ——

“Tán, đánh, ban, a.”

Lý khiếu kiệt: “.....”

Không lại đi xem đối phương ở xanh mét cùng trắng bệch chi gian biến hóa không ngừng sắc mặt, Đinh Cửu Cửu mềm cười một cái, ngồi dậy, quay đầu hướng toilet đi.

Chẳng qua mới vừa xoay người, Đinh Cửu Cửu liền cứng lại rồi.

——

Con đường phía trước cuối, đi thông toilet hành lang dài khâu, thay đổi một thân áo sơ mi quần dài nam sinh nửa ôm cánh tay ý ở đằng kia. Cổ áo hai ba viên nút thắt không hệ, lộ ra tới xương quai xanh bạch đến cơ hồ lóa mắt.

Giờ này khắc này, người nọ chính rất có hứng thú mà nhìn nơi này.

Một đôi mắt đào hoa mãi đưng đầy hứng thú.

Nếu nhất định phải hình dung một chút cái kia ánh mắt..... Đại khái như là đầu theo dõi con mồi lang.

Vẫn là đỏi bụng thật lâu cái loại này.

Tác giả có lời muốn nói: Cừu cừu bị người nào đó theo dõi:)

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 3 Đệ Chương 3

Chương 3

Cùng người nợ đối diện không vài giây, Đinh Cửu Cửu liền túng.

Nàng có điểm tương xoay người chạy.

—

Kỳ thật phía trước cùng Lý khiêu kiệt chỉ nói một nửa. Nàng cùng Lâm Yến Thanh xác thật là ở tán đánh ban nhận thức.

Chẳng qua nhận thức ngày đó, Lâm Yến Thanh là đi đi học, mà nàng là đi cấp ở kia sở huấn luyện cơ cấu công tác mẫu thân đưa cơm.

Nói cách khác, đối mặt một con muỗi nhào lên tới “Lang”, trừ bỏ quay đầu liền chạy nàng thật đúng là không có gì biện pháp.

Nhưng từ tâm lý học phương diện phân tích, chạy trốn chỉ biết kích khởi dã thú đuổi bắt dục vọng, cho nên hiện tại sáng suốt nhất lựa chọn hẳn là.....

Đinh Cửu Cửu áp xuống tầm mắt, coi như không phát hiện người nợ, cúi đầu bước nhanh về phía trước đường đi đi.

Tiếp cận.

Sát vai.

Sai khai.

Dư quang, phía sau người nợ không có bất luận cái gì phản ứng.

Đình Cửu Cửu ngừng lại hô hấp buông lỏng ra.

Quả nhiên, nhiều xem điểm tâm lý thư vẫn là có tác dụng a.....

Không chờ cái này ý tưởng rơi xuống thật chỗ, đi vào hành lang dài Đình Cửu Cửu lại đột nhiên nghe được phía sau theo kịp một chuỗi không nhanh không chậm tiếng bước chân.

Đình Cửu Cửu nện bước cứng đờ, chần chờ vài giây sau, nàng vẫn là dừng lại thân, chậm rãi quay lại đầu ——

Nghênh mục một đạo thon gầy cao gầy thân ảnh.

Sơ mi trắng, hắc quần dài, mắt đào hoa.

Đình Cửu Cửu: “.....” Tâm lý học làm ta.

Mà này quay người lại trì hoãn công phu, người nọ cũng đã đi lên tới, đang ở nàng trước mặt dừng lại.

—— trốn là trốn không xong.

Đình Cửu Cửu nhỏ giọng mà thở dài, gục xuống hạ đầu: “Tiên sinh, nếu ngài là vì phía trước sự tình muốn bồi thường, kia.....”

Ngăn cách đi nội ồn ào náo động âm nhạc, u tĩnh hành lang dài một tiếng cười nhẹ đánh gãy nàng câu chuyện.

Đình Cửu Cửu khó hiểu mà nâng lên trước mắt, chính thấy nam nhân thượng thân về phía trước khuynh chiết, phủ gần một đôi mắt đào hoa quang sắc hơi đập ——

“Hàn Thời.”

Đình Cửu Cửu ngốc một chút, “..... Cái gì?”

Nam nhân lúc này nhẩn nại tựa hồ phá lệ mà hào, vẫn là kia phó cười như không cười biểu tình, không nhanh không chậm âm điệu, “Ta không gọi tiên sinh. Ta kêu Hàn Thời.”

Đình Cửu Cửu trầm mặc.

——

Tên này, còn có phía trước 3 hào bàn mọi người đối người này xưng hô.....

Quả nhiên hẳn chính là hôm nay bánh ngọt kiểu Âu Tây quầy vị kia tiểu thư bạn trai a.

Ngẫm lại kia thanh ma âm rót nhĩ, Đình Cửu Cửu tức khắc đối trước mắt người nghiêm nghị khởi kính.

“Hơn nữa ta cũng không phải tới tìm người tác muốn bồi thường.”

Lời này vừa vào nhĩ, lập tức câu trở về Đình Cửu Cửu không biết bay tới chỗ nào đi tinh thần.

Nữ hài nhi ánh mắt sáng lên, ngẩng đầu: “Nếu không phải bồi thường sự tình, kia thực xin lỗi, ta đã tan tâm, có chuyện gì phiền toái người đi ——”

Biên nói chuyện Đình Cửu Cửu biên theo chân tường sau này trượt chân, chỉ tiếc ý đồ chưa toại, mới vừa dịch sau không đến một bước, một bàn tay liền đỡ thượng nàng phía sau vách tường, cũng trực tiếp chặn đã chết nàng đường đi.

“Người sợ ta?” Nam sinh rũ xuống tầm mắt, khóe môi câu lấy, trong mắt ý cười cực mỏng, “Vừa mới đem người ẩn âm đựng trái cây dững khí đi đâu vậy?”

“.....”

Đình Cửu Cửu trong lòng kêu khổ.

Trước mặt người này hiển nhiên không giống Lý khiêu kiệt —— cáo mượn oai hùm kia một bộ là lừa gạt bất quá đi.

Trầm tư hai giây sau nàng quyết định làm bộ không nghe thấy, duy trì giả cười, “Kia Hàn Thời tiên sinh tìm ta còn có chuyện gì sao?”

“Không có việc gì.”

Đình Cửu Cửu một hơi còn không có từng xuống dưới, liền nghe trên đỉnh đầu truyền đến một tiếng cười nhẹ, tiếng nói ép tới khàn khàn ——

“Chỉ là đối với người có hứng thú.”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Nữ hài nhi trên mặt nháy mắt sụp đổ biểu tình chọc đến Hàn Thời khóe môi độ cung lại gọi lên tới vài phần, hẳn đang muốn cúi người, mặt sau hành lang dài khấu liền nhảy tiến vào một đạo thân ảnh ——

“Tiểu Hàn tổng? Tiểu Hàn tổng??”

Cảm giác được cứu trợ Đình Cửu Cửu cũng tò mò mà ngẩng đầu xem qua đi, nhìn thấy không phải người khác, đúng là phía trước lấy lời nói chế nhạo nàng cố ý bắt rượt Tống Soái.

Mà Tống Soái tới rồi gần chỗ, thấy rõ bên này trạng huống, đốn giác đầu đại ——

“Khi nào người còn lo lắng đùa giỡn tiểu cô nương, bắt người đều tới ai, tổ tông!”

Tiếng rơi xuống, Đình Cửu Cửu liền thấy trước mặt nam sinh nguyên bản còn mang theo ba phần cười sắc mặt đào hoa, đột nhiên hàng tới rồi băng

điểm độ ẩm.

“Áo khoác cho ta.”

“A?..... Nga.” Tống Soái đem chính mình áo khoác cởi ra tới, ném qua đi.

Mà bàn quan Đinh Cửu Cửu chớp chớp mắt.

Trảo..... Hãn?

“Nơi này có hậu môn sao?”

“.....”

Bên tai một đoạn ngữ khí hơi lạnh câu đơn, đang ở não bổ ba mươi tập huyền nghi phim bộ Đinh Cửu Cửu thân thể nhanh hơn tư duy một bước, duỗi tay chỉ hướng về phía hành lang dài cuối.

Phục hồi tinh thần lại nàng liền hận không thể đem vượn đi cái tay kia đánh gãy.

Đáng tiếc đã không còn kịp rồi.

“Cảm ơn.” Nói nhỏ mang theo hai phân mỏng cười, cơ hồ dán lên nữ hài nhi nhĩ tiêm.

Trong lòng run lên, Đinh Cửu Cửu nhanh nhẹn mà sau này súc, đồng thời treo lên chức nghiệp giả cười: “Không khách khí, tiên sinh tái kiến, hoan nghênh lần sau quang ——”

Lời còn chưa dứt, nàng trên cổ tay căng thẳng.

Giây tiếp theo, nàng cả người liền bị về phía trước kéo đi.

Đi theo chạy vài bước, Đinh Cửu Cửu mới phản ứng lại đây, khóc không ra nước mắt ——

“Người chạy người, kéo lên ta làm cái gì?”

Phía trước người ngoái đầu nhìn lại, không biết có phải hay không bởi vì đáy mắt còn không có đạm đi lãnh, lúc này đây nam sinh cười cũng mang lên vài phần lệ ý.

“..... Vừa mới người không phải tưởng nói ‘ tái kiến ’, mà là tưởng nói ‘ không bao giờ gặp lại ’ đi.”

Đình Cửu Cửu ghen một chút.

Người nọ ánh mắt chột lóe, xẹt qua đi quang sắc gần như nguy hiểm.

“Đừng nghĩ.”

Đình Cửu Cửu trong lòng nổi lên bực, vừa muốn tránh ra, liền nghe thanh âm kia lại khởi ——

“Đêm nay giúp ta tránh thoát đi, làm bồi thường, chúng ta xóa bỏ toàn bộ.”

Đình Cửu Cửu tức khắc khí đoán: “Vừa mới không phải người nói không cần bồi thường.....”

“Ta đổi ý.”

Đình Cửu Cửu: “.....” Ngày nga.

Tính nhẩm ra bị chính mình tràn kia vài chén rượu giá cả, Đình Cửu Cửu cuối cùng vẫn là quyết định “Thích giúp đỡ mọi người” một lần.

“Bên này.”

Hàn Thời chỉ nghe nữ hài nhi thấp giọng lẩm bẫm câu, liền cảm giác được nguyên bản bị chính mình nắm chặt ở trong tay, còn ở gây phản tác dụng

lực thủ đoạn vừa nhấc —— nữ hài nhi phản cầm hấn tay, ở hành lang dài cuối đem hấn kéo hướng bên trái.

Đình Cửu Cửu mới vừa lôi kéo người chạy ra đi hai bước, liền nghe thấy sau đầu đuổi theo một đoạn tựa hồ sung sướng đến cực điểm ách thanh ——

“Nhìn nhóc con một con, sức lực lại không nhỏ.”

Đình Cửu Cửu ma ma tế nha, “.....” Ta cảm ơn người.

Quanh co lòng vòng một hồi sau, Đình Cửu Cửu ở một phiến phòng trộm trước cửa dừng lại chân.

“Nơi này.” Đình Cửu Cửu mở cửa, phía sau ánh đèn chiếu tiến cửa sau dựa gần hẻm nhỏ. “Nơi này là quán bar đưa bếp dư rác rưởi cửa sau, người đi ra ngoài là được.”

“Không được.”

“Vì cái gì?” Đình Cửu Cửu khó hiểu mà quay lại đầu, không chờ nhìn chăm chú liền bị lôi ra môn.

“Phanh” một tiếng, cửa sau đóng lại.

Đen như mực ngõ nhỏ, nàng nghe thấy cực gần vị trí phủ lên hơi chước hô hấp ——

“Không phải ‘ ta ’, là ‘ chúng ta ’ mới được.”

“.....”

“Bảo đảm ta tránh thoát, kia mới có thể tính xóa bỏ toàn bộ.”

“.....”

Nếu không phải thiếu người nợ lại đánh không lại, Đinh Cửu Cửu thề nhất định cho hăn đổi trên tường.

Vài giây sau, phòng trộm bên trong cánh cửa truyền đến mơ hồ vụn vặt tiếng bước chân.

Đinh Cửu Cửu sắc mặt khẽ biến.

——

Nơi này là quán bar cửa sau, bình thường không có khả năng có nhiều như vậy nhân viên công tác đồng thời ra vào, duy nhất khả năng chính là.....

“Truy người người cùng lại đây.” Đinh Cửu Cửu ánh mắt ở đen như mực ngõ nhỏ đảo qua, đốn giác có chút đầu đại, “Ta cũng không đi qua nơi này..... Tính, mông một bên đi.”

Cổ tình đề thấp nói thanh rơi xuống, Hàn Thời liền bị nữ hài nhi kéo hướng về phía phía bên phải hẻm nhỏ.

Trong bóng tối, nam sinh giật mình, ngay sau đó gọi lên môi, mặc kệ nữ hài nhi đem chính mình túm qua đi.

Hai người chạy ra đi không bao xa, phòng trộm cửa mở hợp thanh âm liền lại lần nữa ở trống vắng hẻm nhỏ đẩy ra.

“Bên kia?”

“Chia làm hai đường. Hắc áo sơ mi, già sắc quần dài —— lại trao sai người, tiểu tâm bát cơm đều giữ không nổi.”

“Là.”

“.....”

Mơ hồ nói chuyện với nhau thanh truyền đến, Đinh Cửu Cửu khẩn trương đắc thủ tâm ni đều có chút khởi hân.

Đơn nghe những người này mười phần hùng hồn tự tin, tựa hồ liền không phải cái gì thiện tra, này nếu bị bắt được, chỉ sợ chính mình cũng.....

Trên tay đột nhiên truyền đến trái ngược hướng sức kéo, túm trở về Đinh Cửu Cửu suy nghĩ.

Nàng quay đầu lại, nhìn về phía phía sau đột nhiên dừng lại Hàn Thời, thấp giọng hỏi: “Bọn họ liền phải đuổi theo, người như thế nào còn không ——”

Còn lại nói không có thể xuất khẩu.

Nguyên bản giao nắm tay buông ra, trực tiếp vớt ở nàng vòng eo. Trước người người hướng bên sườn vừa chuyển, liền trực tiếp đem nữ hài ni áp tới rồi hém nhỏ trên tường.

Đinh Cửu Cửu một tiếng hô nhỏ suýt nữa xuất khẩu, vẫn là lý trí thu hồi đến mau, lúc này mới trước một bước che miệng lại tránh cho ra tiếng nguy hiểm.

Nhưng nàng vẫn nhìn không được mở to hai mắt, ảo não lại khó hiểu mà ngẩng đầu lên.

Nương loã ánh trăng, nàng chỉ tới kịp thấy rõ cặp kia xinh đẹp mắt đào hoa, dính ba lượng phân mỏng cười, tránh cũng không thể tránh mà phủ xuống dưới.

Sau đó trước mắt tối sầm.

——

Từ Tổng Soái nơi đó muốn tới áo khoác, bị cúi người Hàn Thời gắn vào hai người đỉnh đầu.

“Người làm gì vậy.....” Đinh Cửu Cửu che miệng tay còn không có tới kịp yên tâm, cũng chưa dám động, chỉ có thể dùng mũi kêu dường như rất nhỏ âm lượng đặt câu hỏi.

Cách một kiện áo khoác, lai lịch vụn vặt tiếng bước chân nhanh chóng tiếp cận.

Đinh Cửu Cửu bất chấp chờ đáp án, hô hấp đều bản năng ngừng lại.

Nhưng cổ tình, kia giọng thấp liền vào lúc này vang lên tới ——

“Làm cái gì?”

“.....”

Xa lạ mà hơi chước hô hấp phất quá cánh mũi, đen nhánh một mảnh, Đinh Cửu Cửu đồng tử nhẹ rụt hạ.

Cơ hồ loãng trong không khí vang lên một tiếng như có như không cười khê ——

“Hôn môi a.”

Cùng sơ ách lười nhác âm cuối, hơi lạnh môi để thượng nữ hài nhi trắng nõn mu bàn tay.

Tác giả có lời muốn nói: Đây nhất định là trước mắt mới thôi, ta vẫn “Phúc lợi” tới nhanh nhất nam chủ:)

*

Thượng chương nói nam chủ tra đại bảo bối, các người không thể trông mặt mà bắt hình dong, thật sự, chúng ta Tiểu Hàn tổng nhưng chuyên tình, hẳn chỉ là lớn lên tra mà thôi (bị Tiểu Hàn tổng đánh chết

*

Ngày mai song càng, bình luận khu liên tục bao lì xì vũ, đừng được nhắn lại
a các bảo bối ~

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 4 Đệ Chương 4

Chương 4

Đình Cữu Cữu tim đập đều ngừng một phách.

Bên ngoài bộ hạ như vậy nhỏ hẹp trong không gian, xa lạ mà dễ người bạc hà vị, dính một chút bị hô hấp lôi kéo đến nóng rực đêm hơi thở, trốn không thoát mà hướng nàng cánh mũi gian rớt.

Càng không cần phải nói, phúc nơi tay trên lưng, cơ hồ có thể lấy xúc giác miêu tả ra người nợ môi hình tiếp xúc điểm, cho nàng bàn ủi đường như năng ảo giác.

Che ở miệng thượng tinh tế ngón tay chậm rãi buộc chặt.

Hắc ám hạ, gần trong gang tấc cặp mắt đào hoa kia, chậm rãi dính lên tinh tinh điểm điểm ý cười.

Mà áo khoác ở ngoài, dồn dập vụn vặt tiếng bước chân cũng rớt cuộc tới rồi gần nhất vị trí.

Ngay sau đó ngừng lại.

Trong đó một người cau mày nhìn về phía góc tường cơ hồ tương điệp một cao một thấp lưỡng đạo ái muội thân ảnh, duỗi qua tay đi, “Các người hai cái.....”

Chưa kịp chạm nhau, bên cạnh một người khác chụp bay hẳn tay, tức giận nói: “Vừa mới tổ trưởng không phải nói, hắc áo sơ mi, già sắc quần dài.....”

Này liền một đôi nhi thân thiết tiểu tình nhân, người xem náo nhiệt gì. Đừng lãng phí thời gian, chạy nhanh.”

“.....”

Chần chờ theo tiếng lúc sau, kia xuyên bước chân lại lần nữa vang lên, chẳng qua lúc này đây là hướng về rời xa hai người phương hướng đi.

Chờ bên tai lại không có động tĩnh, chỉ còn lại có xuyên qua ngõ nhỏ gió đêm mang đến lạnh lẽo, Đinh Cửu Cửu thật dài mà thở phào nhẹ nhõm.

Ngay sau đó nữ hài nhi lấy lại tinh thần, như cũ không dám lơ lỏng mà che miệng, đồng thời cảnh giác mà trừng mắt trước mặt so với chính mình ước chừng cao hơn hai mươi cm nam nhân ——

“Người tránh xa một chút.....”

Mảnh khảnh chỉ gian lộ ra mơ hồ không rõ âm.

Hàn Thời đề ở nữ hài nhi đỉnh đầu, nắm chặt áo khoác nắm ngón tay buông lỏng, hắc ám từ trước mắt rút đi.

Hắn thượng thân về phía sau thối lui chút, chỉ là cánh tay vẫn chống ở trên tường, trên cao nhìn xuống mà rũ mắt thấy nữ hài nhi.

Đáy mắt cảm xúc trầm trầm phù phù, kỳ quái.

Liền ở nơi đó mặt màu sắc dần dần lắng đọng lại đến một loại làm Đinh Cửu Cửu tưởng lòng bàn chân mặt du ám độ khi, một đạo thân ảnh từ quán bar cửa sau phương hướng đi tới.

Hàn Thời ánh mắt hơi lóe, tay thả xuống dưới, cắm vào túi quần, đồng thời ý thái chây lười mà lui nửa bước, môi tuyến một câu.

“Xin lỗi.”

Hắn ánh mắt như có như không mà xẹt qua nữ hài nhi trắng nõn mu bàn tay.

Đồng tử chỗ sâu trong sát khởi một chút hoả tinh, chỉ là thực mau liền quy về tối đen mất đi.

Mà phía trước kia đạo thân ảnh cũng đã muốn chạy tới gần chỗ.

Thấy rõ Hàn Thời cùng Đinh Cửu Cửu, dừng lại chân Tống Soái lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, “Ai da, làm ta sợ nhảy dựng —— ta còn tưởng rằng người bị trảo đi trở về đâu.”

Cầm túi tiền nam nhân nghe vậy, từ cổ đến cầm kia tiết sắc bén mà thon dài đường cong giơ lên tới.

Hàn Thời nghiêng đi thân, nhẹ híp mắt, cười như không cười mà nhìn chăm chăm Tống Soái hai giây ——

“Người cũng thật sẽ chọn thời gian.”

“.....” Tống Soái không có tới từ mà một run run, giới cười, “Chẳng lẽ là ta..... Quấy rầy hai vị chuyện tốt nhi?”

Hàn Thời chưa trí có không, chỉ từ xoang mũi gian không nhẹ không nặng mà cười hừ một tiếng.

Tống Soái quay đầu nhìn về phía mau đem chính mình đương bích hoạ hồ ở trên tường Đinh Cửu Cửu, ánh mắt ở nữ hài nhi vẫn che miệng trên tay nhiều dừng lại vài giây.

Vẻ mặt của hắn trở nên có điểm ý vị thâm trường.

Xác định thoát ly nguy hiểm, Đinh Cửu Cửu buông cánh tay, đè nặng tức giận rũ xuống mắt, “Lộ ta mang theo, người cũng tránh thoát đi, ẩn phía trước nói, chúng ta xóa bỏ toàn bộ.”

Nói xong, nữ hài nhi liền phải theo góc tường khai lưu.

“Rượu cùng quần áo bồi thường xóa bỏ toàn bộ, nhưng tinh thần tổn thất còn không có tính.”

“.....” Đinh Cửu Cửu quay đầu lại khi, chính thấy người nọ dựa tường, rũ mắt liếc nàng, một đôi mắt đào hoa tằm như có như không cười.

Gắn bó cả đêm kiên nhẫn tuyên bố khô kiệt, nữ hài nhi áp xuống mí mắt, một trương bàn tay đại khuôn mặt nhỏ thương dần dần không có biểu tình.
“..... Người đừng quá quá phận, tiên sinh.”

Hàn Thời ánh mắt một thâm.

Như vậy banh đến không có cảm xúc một khuôn mặt, tinh mịn lông mi đè nặng hăng hái nhi, tiểu xảo mũi thượng còn nhân phía trước che đến lâu lắm mà lộ ra phần, miệng cũng bị hô hấp ướt thủy nhuận quang.....

Nữ hài nhi chính mình nhất định không biết, dùng như vậy biểu tình cùng hẳn nói “Người đừng quá quá phận”, so bất luận cái gì thời điểm đều tới câu nhân.

Sau một lúc lâu, u ám cảm xúc từ đáy mắt rút đi, Hàn Thời hoãn liếm quá hàm trên, cúi đầu, ách thanh cười:

“Tên.”

“.....?”

“Nói cho ta người kêu gì, ta coi như làm đêm nay chưa thấy qua người.”

Đinh Cửu Cửu hồ nghi: “Thật sự?”

“Ân.”

Nữ hài nhi lộ ra một bộ nhẹ nhàng thờ ra bộ dáng, mắt hạnh hơi cong xuống dưới, “Tiên sinh, người có giấy sao?”

Khi nói chuyện, nàng từ túi tiền lấy ra một con trung tính bút, bải bải.

Kia bút trên đầu trang trí cái mỏ nhọn nhi tiểu hồ ly, cười tùm tùm mà hướng về phía Hàn Thời rung đùi đặc ý.

Hàn Thời tâm thần hoảng hốt hạ, cầm lòng không đậu mà duỗi qua tay đi.

Này động tác lập tức dẫn tới nữ hài nhi ánh mắt một cảnh, sau này lui nửa bước.

Hàn Thời lấy lại tinh thần, đem ngón tay thon dài triển khai, sạch sẽ lòng bàn tay lộ ra tới.

“Viết nơi này.”

“Nga, hảo.”

Nữ hài nhi chần chờ hai giây không đến, kéo qua cái tay kia, đặt bút phía trước, nàng do dự hạ, dùng bút đầu chọc chọc thái dương, giương mắt nhìn về phía Hàn Thời.

“Phiền toái người nói cho người bạn gái, nàng đêm nay mua bánh ngọt kiểu Âu Tây đừng ở chúng ta trong tiệm.”

Hàn Thời ánh mắt chợt tắt, cười như không cười mà giơ lên mi, “Bạn gái?”

Bên cạnh Tống Soái tò mò, “Bạn gái? Cái nào??”

Lời này âm rơi xuống, Đinh Cửu Cửu nhìn về phía Hàn Thời ánh mắt tức khắc vi diệu lên.

“..... Đêm nay 7 giờ nhiều, ở chúng ta trong tiệm cấp tiên sinh người gọi điện thoại vị nào.”

Nói xong, trước mặt nữ hài nhi liền lại một lần cúi đầu, đồng thời kéo qua hẳn bàn tay, ở mặt trên nhanh chóng mà viết ba chữ.

Hàn Thời rũ mắt muốn xem, lại bị nàng áp trở về đốt ngón tay, nửa nắm tay che đậy.

“Xóa bỏ toàn bộ, đêm nay chưa thấy qua, đúng không?”

Tiểu cô nương ngửa đầu, cười ngâm ngâm, trên mặt má lúm đồng tiền mềm đến làm Hàn Thời đáy mắt cảm xúc tối sầm lại ám.

Hàn Thời thâm liếc nhìn nàng một cái, “..... Ân.”

Đình Cửu Cửu gật gật đầu, “Một lời đã định.” Dứt lời, buông ra nam nhân tay, Đình Cửu Cửu quay đầu liền chạy.

Tống Soái cũng chưa lấy lại tinh thần, kia tiểu cô nương thân ảnh đã biến mất ở tầm mắt phạm vi.

“Này tiểu cô nương nói chính là như vũ muội muội đi, nàng như thế nào còn nghe thấy đêm nay kia thông điện thoại? Hơn nữa ta cũng không biết, như vũ muội muội khi nào đã thành người bạn gái?”

Mục không nháy mắt mà nhìn chăm chăm nữ hài nhi biến mất phương hướng, Hàn Thời nhẹ mị hạ mắt, “Ta cũng là mới biết được a.”

Lời này nghe được Tống Soái toát toát miệng, vẻ mặt răng đau biểu tình mà vận quay đầu lại ——

“Còn có, Tiểu Hàn tổng, vừa mới ta trước khi đến đây, người rốt cuộc đối nhân gia tiểu cô nương làm cái gì? —— ta cầu xin người, người nhưng ngàn vạn đừng xằng bậy, bằng không làm lão gia tử nhà người đã biết, trảo

trở về đều không ngừng, có thể cho người đánh gãy chân —— nói không chừng ta còn phải cho người chôn cùng.”

“Không có làm cái gì.” Thanh âm kia ách ách, mơ hồ cười mang bực, “Nhất thời tình thế cấp bách.”

Lời nói đuôi, Hàn Thời trên mặt đáy mắt sở hữu làm Tống Soái cảm thấy xa lạ cảm xúc đều tróc, lại khôi phục hẳn sở quen thuộc mỏng cười khinh mạn Tiểu Hàn tống.

Tống Soái lúc này mới buông tâm.

“Chỉ đùa một chút không có gì, đừng nháo thật sự liền hảo. Như vũ muội muội bên kia, hai bên lão gia tử đều mau cho người an bài thượng, người cũng thu hồi tâm —— muốn ta nói, như vũ muội muội trừ bỏ đại tiểu thư tính tình điểm bên ngoài, các phương diện đều là đứng đầu, người có cái gì không hài lòng?”

“Người thích?” Hàn Thời mắt đuôi một chọn, liếc xéo hẳn. “Không bằng an bài cho người?”

Tống Soái run run hạ: “Đừng nháo, chúng ta là đường huynh muội, kia chính là trái pháp luật phạm tội!”

Hàn Thời cười nhạt thanh, dẫn đầu bước ra chân dài, lui tới lộ trở về.

Tống Soái đuổi theo đi, hỏi:

“Bất quá vừa mới kia tiểu cô nương rốt cuộc viết cái cái gì danh? Ta cũng khá tò mò.”

Nói cho hết lời, Tống Soái mới phát hiện, Hàn Thời chính vừa đi vừa nhìn chăm chăm chính mình quán bình lòng bàn tay, một bộ muốn cười không cười biểu tình.

Tống Soái tò mò mà thò qua đầu đi ——

“Nghê..... Nghê căn tư? Ai? Phía trước ta không phải nghe thấy cái kia bị ấn tiến mâm đựng trái cây nam kê nàg đình cái gì sao? Chẳng lẽ đây là nghệ danh?”

Phía trước chân dài một đống, cười mắng thanh.

“Nghệ danh cái đầu.”

Vừa mới nói xong, Tống Soái liền thấy trước mặt bay qua tới một mảnh bóng xám, bang mà một chút khẩu tới rồi hắt trên đầu.

Lay xuống dưới vừa thấy, đúng là hắt kia kiện áo khoác.

Này nghênh mặt một quãng ngã, lại cũng làm Tống Soái trong đầu thanh tỉnh mà thoáng qua một đạo quang đi ——

Nghê căn tư.

Người căn bốn.

Răng đau hai giây, Tống Soái vỗ đùi, đuổi theo đi ——

“Tiểu Hàn tông, nàg là mắng người nhị a, này sao có thể nhẫn!”

“.....”

Đi ở phía trước chân dài không nói chuyện, còn tâm tình tốt lắm cười cười.

Lâm ra ngõ nhỏ khi, nương bên đường đêm đèn, tranh tối tranh sáng gian, Hàn Thời rũ mục lại nhìn thoáng qua lòng bàn tay quyền tú chữ viết.

Môi mỏng gợi lên, hắt ngẩng đầu, nhìn trường phố cảnh đêm không tiếng động mà cười rộ lên.

Trước mắt giống như thoáng qua đi một con cười tủm tỉm tiêu hồ ly.

——

Chỉ thân tới rồi tiêu hồ ly móng vuốt a.

Thật đáng tiếc.

Tác giả có lời muốn nói: Tiêu Hàn tổng, thỉnh người cần phải làm người:)

*

Hôm nay song càn, các bảo bối, mau, khen ta 233

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 5 Đệ Chương 5

Chương 5

Rạng sáng 5 giờ, ngoài cửa sổ không trung mới vừa lượm.

Đình Cửu Cửu tay chân nhẹ nhàng mà xuống giường, lấy lên mặt bồn, ra cửa, hướng ký túc xá trên đầu rửa mặt gian đi.

Hàng hiên không ai, ánh đèn lượm đến lóa mắt, đi ngang qua nước sôi phòng, bên trong bức màn không kéo ra, đen như mực một mảnh như là cát giấu vài đôi mắt.

Đình Cửu Cửu bị chính mình hù dọa quán, lúc này gục xuống héo héo khuôn mặt nhỏ, đánh cái ngáp liền vòng vào mặt sau rửa mặt gian.

Hôm nay là trong trường học an bài chi dạy học sinh tập hợp nhật tử, nàng là tiểu tổ trưởng chi nhất, sáng sớm phải đi chí nguyện phục vụ bộ đưa tin, giúp đỡ người phụ trách chuẩn bị hôm nay tập hợp hoạt động.

Có lẽ là ngày hôm qua lăn lộn một ngày khảo thí, không nghỉ ngơi tốt, sáng nay tẩy cái nước lạnh mặt đều tẩy đến Đình Cửu Cửu ngáp mấy ngày liền hai mắt đắm lệ mông lung.

Chờ đổi hảo quần áo trên lưng ba lô, Đình Cửu Cửu vừa thấy di động.

Đến, đã 5:30.

Trong trường học định chính là 6:30 cùng xe xuất phát, người phụ trách tối hôm qua riêng cho bọn hăn phát tin tức, làm sở hữu tiểu tổ trưởng trước tiên nửa giờ đến.

“Ta bữa sáng a.....”

Đình Cửu Cửu nhỏ giọng mà ai thán câu, nhận mệnh hạ lâu, tránh đi nhà ăn hướng trường học siêu thị chạy.

Cống cái biểu diễn ngoài phố chợ thượng có chính mình một nửa cao đại túi du lịch, xách theo túi bữa sáng, Đình Cửu Cửu thật vất vả tới rồi chí nguyện phục vụ bộ môn ngoại khi, chính nghe thấy bên trong người phụ trách thanh âm truyền ra tới ——

“..... Đình nhiều ít cái danh ngạch, nên đi bao nhiêu người, lâm thời thêm người tính sao lại thế này?”

“Tiểu Lư, đây là khẩn cấp tình huống, cũng là trong trường học an bài, người liền nhìn phối hợp một chút đi.”

“Chúng ta chi dạy học sinh đều là trải qua thi viết phỏng vấn sàng chọn, tuyển xong huấn luyện hơn mười tiết khóa, càng đừng nói còn liên lụy lúc sau tới rồi vùng núi bên kia an bài —— ngài hiện tại phải cho ta hàng không, này ta phối hợp không được!”

“Thật phối hợp không được?”

“Ân, làm không được!”

“Hành, ta đây đi theo bọn họ nói —— thuận tiện cũng nói cho bên kia, bọn họ đáp ứng dạy học thiết bị toàn bộ chuyện này, có thể tỉnh; kia phê ở trên đường tân chế bàn ghế, cũng —— ai, tiểu Lư, có chuyện nói chuyện, người kéo ta làm gì?”

“Không phải..... Lãnh đạo, tân chế bàn ghế phê xuống dưới? Ta từ năm trước liền bắt đầu xin, đợi lâu như vậy, như thế nào có thể trở về thu sao.”

“Đổi điểm nâng đỡ hạng mục nhiều như vậy, người cho rằng liền người một người ở xếp hàng đâu? —— này phê tân chế bàn ghế không phải phê xuống dưới, chính là muốn người an bài kia mấy cái học sinh trong nhà đầu tư.”

“Này.....”

“Hơn nữa ta còn không ngại nói cho người, này mấy cái hài tử khả năng ở chi dạy người lực thượng không thể giúp gấp cái gì, nhưng nhân gia bối cảnh ở đằng kia, có bọn họ ở, lúc sau dạy học thiết bị đổi mới có thể làm người tưởng cũng không dám tưởng —— chi giáo chi giáo, quang có lão sư hữu dụng sao? Tài nguyên mới là quan trọng nhất!”

Bên trong người phụ trách trầm mặc một hồi lâu, mới thở dài, “Ngài yên tâm đi, ta cho bọn hắn an bài hảo.”

“.....”

Câu nói kế tiếp Đinh Cửu Cửu không nghe, nàng sau này lui mười mét đi ra ngoài, chờ chỉ nguyện phục vụ bộ cửa vừa mở ra, nàng mới cất bước đi phía trước đi.

Nghênh diện liền gặp gỡ tặng người ra tới người phụ trách.

Nhìn thấy Đinh Cửu Cửu, Lư Bình Hạo nguyên bản nhãn mi buông lỏng ra, “Cửu cửu, như thế nào đến sớm như vậy?”

Hắn xem một cái đồng hồ, ngay sau đó cười đối bên cạnh thoạt nhìn bốn mươi tả hữu trung niên nhân nói: “Đây là chi giáo nhị đội một tổ tiểu tổ trưởng, Đinh Cửu Cửu. Ta làm tổ trưởng nhóm 6 giờ tới, liền nàng trước tiên mười lăm phút đến —— cho nên lãnh đạo, này tài nguyên cố nhiên quan trọng, nhân tài cũng thiếu không được a.”

Trung niên nhân khen ngợi mà nhìn Đinh Cửu Cửu liếc mắt một cái.

“Hiện tại trong bọn trẻ, như vậy phụ trách đích xác thật không nhiều lắm..... Tiểu Lư, người vừa mới nói nàng là nhị đội chính là đi, ta xem liền đem kia mấy cái học sinh an bài đến nhị đội đi thôi, tốt xấu có cái tấm giường cho bọn hăn không phải?”

Lư Bình Hạo bản năng chau mày, bất quá nghĩ đến những cái đó bàn ghế sách vở cùng dạy học thiết bị, hăn gật gật đầu, lên tiếng, không nói cái gì nữa.

6 giờ trước sau, còn lại tiểu tổ trưởng lục tục tới.

Ấn đầu một ngày an bài, mở họp, bố trí nhiệm vụ, thuyết minh những việc cần chú ý, từng người hành động..... Một hồi lẩn lộn xuống dưới, tập họp thời gian cũng tới gần.

Ở chí nguyện phục vụ bộ làm xong cuối cùng một lần nhân viên tin tức thẩm tra đối chiếu, Đinh Cửu Cửu vừa muốn đi tập họp điểm, liền thấy nhị đội một cái khác tiểu tổ trưởng từ ngoài cửa thăm tiến đầu.

“Cửu cửu, Lư lão sư làm chúng ta đi tập họp.”

“Ân, này liền tới.”

Đinh Cửu Cửu thu hảo tài liệu, đi theo kia nữ sinh cùng nhau ra cửa, sóng vai hướng giáo nội tập họp điểm đi đến.

“Ai, cửu cửu, người nghe nói sao? Hôm nay giống như đột nhiên nhiều hơn mấy cái người tình nguyện ai.”

“Ân. Các người vừa mới gặp được?”

“Không thấy rõ, bất quá.....” Nữ sinh do dự hạ, “Chúng ta liền cách rất xa nhìn thoáng qua, kia tư thế có điểm dọa người..... Hảo hảo chí nguyện hoạt động, khiến cho cùng dân cư lừa bán đường như.”

“Ân?” Đinh Cửu Cửu ngấn ra, “Sao lại thế này?”

“Liên mới gia nhập kia mấy cái người tình nguyện, đều là một kiểu siêu xe đưa tới. Còn lại mấy cái không có gì, nhưng trong đó có một chiếc, trước sau đi theo hai chiếc bảo tiêu xe, bốn cái xuyên hắc âu phục mang kính râm người đem chiếc xe kia vây quanh một vòng, ta còn nghe bọn hăn nói cái gì tiểu tâm người lại chạy.....”

Đinh Cửu Cửu: “.....”

Chớp chớp mắt sau lấy lại tinh thần, nữ hài nhi không cấm mím cười, “Này xác định là đi làm chí nguyện hoạt động, mà không phải đi đóng phim điện ảnh?”

“Chúng ta cũng là nói như vậy a.”

“Kia sau lại đâu.”

“Sau lại? Sau lại ta hạt dưa ra bên ngoài đào một nửa, còn không có tới kịp xem diễn đã bị Lư lão sư lôi đi.”

Đồng hành nữ sinh trên mặt lộ ra bất mãn biểu tình, chỉ là duy trì không đến hai giây, nàng liền đột nhiên duỗi tay túm túm Đinh Cửu Cửu ——

“Cửu cửu người xem, chính là kia mấy cái xuyên hắc tây trang người..... Ai, bọn họ xe như thế nào đình đến chúng ta nhị đội xe buýt bên cạnh đi?”

Nhìn kia bốn cái uy phong lẫm lẫm bảo tiêu, đối với lần này chí nguyện hoạt động, Đinh Cửu Cửu đột nhiên có điểm không nhiều mỹ diệu dự cảm.

“..... Này thuyết minh, mấy người kia đã bị an bài tiến chúng ta trong đội.”

“—— ha??”

Đồng hành nữ sinh kinh ngạc mà kêu một tiếng, “Thiệt hay giả, bọn họ đều phải cùng chúng ta một đội sao? Kia lúc sau nhưng không sợ nhàm chán — ai, cừu cừu, người nhìn cái gì đâu, như vậy xuất thần?”

“.....” Đinh Cửu Cửu biểu tình cổ quái, từ kia chiếc bị bốn cái bảo tiêu vây quanh trên xe thu hồi tầm mắt.

Cái kia hiện lên đi thân ảnh, như thế nào có điểm giống.....

Hắn là chỉ là ảo giác đi?

Đinh Cửu Cửu lắc lắc đầu, hướng đồng hành nữ sinh cười, “Không có gì, đi thôi.”

Mà lúc này, nơi xa kia chiếc màu đen SUV ngăn trở một bên, dừng lại chân Tống Soái nhìn trước mặt cửa xe chậm rãi mở ra, nản lòng mà chà xát mặt

“Hiện tại muốn gặp người một mặt, mau so lên trời đều khó khăn a,..... Tiểu Hàn tổng.”

Cửa xe liền ở hẳn âm cuối rơi xuống đất khi hoàn toàn kéo ra, phía sau ánh mặt trời phô sái tiến bên trong xe.

Nhất nội một bên, ghế điều khiển phía sau da thật ghế dựa, nghiêng chống cánh tay ỷ ở đằng kia nam sinh biểu tình chây lười mà nâng mắt.

Có lẽ là ánh mặt trời có chút chói mắt, người trong xe nhẹ nheo lại mắt, đậy mắt mang theo ba lượng phân một mội.

“Sao người lại tới đây.”

Nam sinh mở miệng ngữ khí khinh mạn mà mỏng, làm người phân biệt không ra cảm xúc tới.

“Người cho rằng ta nghĩ đến sao?” Tống Soái tức giận địa đạo. “Này rất tốt ngày mùa hè, nhiều thích hợp nằm ở Hawaii bờ cát ánh mặt trời nghỉ phép? Nhưng ta hiện tại thế nhưng muốn cùng người cùng đi vùng núi uy muối?”

“Đừng tới ta nơi này oán giận.”

Khi nói chuyện, Hàn Thời trước sau gác đang ngồi ghế trên tay vịn tay trái giường lên, cái ở mặt trên mỏng thảm trượt đi xuống.

“Xôn xao”, một chuỗi thanh thúy kim loại tiếng vang.

Hàn Thời ánh mắt lạnh lạnh ——

“Bởi vì ta càng hỏa đại.”

“Năm..... Tào.”

Tống Soái mở to hai mắt nhìn, sau một lúc lâu mới lấy lại tinh thần, chỉ vào kia dưới ánh mặt trời phiến chói mắt kim loại ánh sáng còng tay trợn mắt há hốc mồm:

“Nhà các người lão gia tử như vậy tàn nhẫn sao??”

“.....”

Hàn Thời cười nhạt thanh, sườn khai tầm mắt, không có mở miệng.

Tống Soái đau đầu mà gõ gõ đầu.

“Ta lại đây chủ yếu là cùng người nói một tiếng, lần này không chỉ là ta tới, Tống Như Vũ cũng bị ông nội của ta đưa lại đây a.”

Bên kia không quay đầu lại, chỉ có thể nhìn một cái thon dài cổ tuyến thượng banh sắc bén độ cung.

“Ta biết.” Liền ngữ điệu đều mỏng lạnh đến nghe không ra nửa điểm phập phồng.

“Người biết?” Tống Soái lại cau mày nháy vào trong xe, “Phía trước nghe như vũ muội muội nói nàng lần này cùng nhau tới là người đáp ứng rồi, ta còn tưởng rằng nàng gạt ta đâu —— chẳng lẽ là thật sự a??”

“Ân.”

“Không phải..... Vì cái gì a, người phía trước không phải vẫn luôn đối nàng lạnh lẽo sao, như thế nào đột nhiên đổi tính?”

“Nàng không nói cho người?” Hàn Thời sườn xoay người, ánh mắt lười nhác, thâm lại cất giấu điểm lạnh sắc ——

“Ta yêu cầu nàng trả lời ta một vấn đề, đây là cái kia đáp án trao đổi điều kiện.”

Tống Soái: “Vấn đề? Cái gì vấn đề??”

“Một gian bánh ngọt kiểu Âu Tây cửa hàng địa chỉ.”

“..... Gì? Bánh ngọt kiểu Âu Tây cửa hàng?? Người hỏi kia ngoạn ý làm cái gì?”

Hàn Thời lúc này đây lại không có trả lời.

Hắn chỉ nhẹ nhấp hạ hơi mỏng môi, môi đuôi tựa hồ giơ lên một chút tự giễu độ cung.

“Không nói tính.....” Tống Soái lâm bẫm thanh, “Ta cũng kỳ quái, thời gian dài như vậy, người không đều tàng đến khá tốt. Nếu không phải lần trước ta tiếp điện thoại bại lộ người vị trí, hẳn là một chút nguy hiểm đều không có mới đổi..... Cho nên lão gia tử nhà người rốt cuộc là như thế nào bắt lấy người?”

Nhắc tới cái này, Hàn Thời mi đuôi giường lên, thon dài cổ tuyến thượng hầu kết khê nhúc nhích.

“Ta đi hoa cùng.”

Tống Soái: “.....?”

Hai giây sau, Tống Soái đảo trườ khẩu khí lạnh, biểu tình đều vắn vẹo ——

“Người? Đi hoa cùng thương hạ?? Vậy người khổ tâm cố sức mà chạy ra là làm gì tới?..... Này đến tính sách giáo khoa chui đầu vô lưới Tiểu Hàn tống, ngài không phát sốt đi!?”

“Khả năng đi.”

Hàn Thời môi mỏng khê mở, thật dài mà phun ra khẩu khí, dư âm khàn khàn thấu cười, mắt âm u nặng nề.

“..... Là sốt mơ hồ cũng nói không chừng.”

Bằng không, cũng sẽ không vì chỉ thấy một mặt tiểu hồ ly, liền hướng hao hết sức lực mới bò ra tới hố lửa nhảy.

Tống Soái ai thán: “Thật không hiểu được người suy nghĩ cái gì.”

Hàn Thời mi mắt một hiên, vừa muốn mở miệng, đáy mắt cười như không cười cảm xúc bỗng dừng trệ trụ.

Nhìn ngoài cửa sổ, hãn đồng tử co rụt lại.

Tống Soái nghe bên cạnh đột nhiên không có động tĩnh, ngẩng đầu, “Người nhìn cái gì đâu, như vậy mê mẩn.”

Hãn tò mò mà theo Hàn Thời tầm mắt nhìn đi ra ngoài ——

Ngoài cửa số xe xe buýt bên, đứng một cái bóng dáng phi thường quen thuộc nữ hài nhi.

flower quán bar cái kia.....

Đình Cửu Cửu.

Tống Soái: “..... Ngọa tào a.”

Tác giả có lời muốn nói: “Sách giáo khoa chui đầu vô lưới” *2 【 mỉm cười

*

Bình luận khu nhiều hơn hẳn lại, quá mấy ngày cùng nhau phát bao lì xì ~

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 6 Đệ Chương 6

Chương 6

Đình Cửu Cửu đi đến xe buýt bên cạnh khi, phát hiện xe bên tụ đội các nữ sinh chẳng những không một cái lên xe, còn đều có chút mặt danh hưng phấn.

Nàng cùng cùng đi tới Kiều Loan khó hiểu mà nhìn nhau mắt.

Kiều Loan tò mò mà lôi kéo Đình Cửu Cửu thò lại gần, hỏi: “Các người đang nói cái gì a, như vậy vui vẻ?”

“Kiều Loan, người vừa mới đi quá không phải lúc!”

Cách gần nhất một người nữ sinh đề thấp thanh âm, lại áp không được trong giọng nói nhảy nhót.

Kiều Loan: “Ta là bỏ lỡ cái gì xuất sắc hình ảnh sao?”

“Người bỏ qua hình ảnh..... Kia thật là thập phần xuất sắc.” Có người trêu ghẹo.

“Ghét nhất các người này đó ái thừa nước đục thả câu, biết rõ ta là cái cấp tính —— mau nói mau nói, vừa mới các người thấy cái gì.”

Trước hết mở miệng cái kia chịu không nổi Kiều Loan thúc giục, vươn căn ngón tay, hướng về phía nghiêng phía sau chỉ một chút, “Liền chiếc xe kia, người vừa mới đi rồi không nhiều trong chốc lát, chúng ta thấy kia hắc tây trang bảo tiêu cấp bên trong người đưa nước!”

Kiều Loan quay đầu lại nhìn xem Đinh Cửu Cửu, hai người đều là có chút không thể hiểu được phản ứng.

“Không phải.....” Kiều Loan quay lại thân, “Đưa nước xem như cái gì xuất sắc hình ảnh?”

“Ai da, Viên Họa, người chọn lựa cường điệu điểm nói a.” Bên cạnh có người cười thúc giục.

Mở miệng cái kia Viên Họa thần bí hề hề mà thấu đi lên, “Chúng ta thấy bên trong người diện mạo!”

Lần này không đợi Viên Họa nói xong, có người liền nhin không được hưng phấn mà đoạt lời nói: “Đặc biệt soái! Chúng ta trước kia thảo luận quá những cái đó cái gì viện thảo hệ thảo, cùng hẳn hoàn toàn không đến so!”

“Khoa trương như vậy?” Kiều Loan cũng đi theo hưng phấn lên, “Các người không phải là thấy cái nào minh tinh đi?”

“Không phải minh tinh, nhưng thật sự —— hẳn không chỉ là lớn lên đặc biệt soái, trên người kia khí chất..... Ta không biết như thế nào cùng người hình dung, người thấy liền đã hiểu!”

Kiều Loan tròn mắt chuyển động, vừa vặn nhìn ở bên cạnh nghe được thất thần mà bắt đầu phát ngốc Đinh Cửu Cửu.

Nàng duỗi tay đem người kéo qua tới, cười xấu xa, “Kia cùng chúng ta cửu cửu tai tiếng bạn trai một so đâu? Lâm Yến Thanh lâm đại giáo thảo cũng so bất quá?”

Chí nguyện bộ đồng học không phải lần đầu tiên lấy nàng cùng Lâm Yến Thanh trêu ghẹo, Đinh Cửu Cửu vừa nghe liền có điểm đầu đại, cười khổ cản ——

“Đình..... Các người chậm trễ ta không quan hệ, Lâm Yến Thanh còn muốn tìm bạn gái, chân truyền khai chính là bức ta cùng phát tiểu tuyệt giao.”

“Được rồi, biết các người là trong sạch, không khai hai người vui đùa.” Viên Họa nói tiếp, “Bất quá nói thật, lâm giáo thảo cho người ta cảm giác chính là thực sạch sẽ, nhưng trong xe cái kia hoàn toàn không giống nhau.”

“Ai? Các người càng nói ta càng tò mò, hẳn cho các người cái gì cảm giác?”

“.....”

Mấy nữ sinh đối diện một vòng, sôi nổi mở miệng, lại là không hẹn mà cùng cùng kêu lên ——

“Tưởng phác!”

Tiếng nói vừa dứt, các nàng chính mình cũng cười khai.

Kiều Loan giả vờ tức giận: “Oa, các người này đó nữ nhân —— quả thực quá sẽ điếu người ăn uống đi? Đừng nói cho ta các người cũng chỉ trộm thảo luận, một chút thực tế hành động đều không có a.”

Viên Họa vỗ vỗ Kiều Loan bả vai, hướng nàng làm mặt quý, “Chúng ta chính thảo luận như thế nào ai muốn hẳn liên hệ phương thức đâu, người tới đúng là thời điểm, cái này gian khổ nhiệm vụ không bằng liền giao cho người!”

Kiều Loan vội vàng nhảy khai: “Ta mới không —— các người có phải hay không muốn lợi dụng ta, phải về tới lúc sau còn phải phân cho các người đúng hay không?”

“Ai nha, có phúc cùng hưởng sao.....”

Các nữ sinh chính vui đùa, không biết ai nói câu, “Lư lão sư tới.”

Mọi người lập tức sôi nổi chính sắc.

Lư Bình Hạo chính nhìn trong tay danh sách sách, cau mày đi tới xe buýt bên. Trong lúc vô tình vừa nhắc đầu, “..... Các người không lên xe, tụ ở chỗ này làm gì?”

Không đợi các nữ sinh trả lời, nhị đội đội trưởng, cũng là trong trường học an bài cùng đi trợ giáo lão sư mặt ủ mày ê mà đi tới Lư Bình Hạo bên cạnh.

“Lư lão sư.”

Lư Bình Hạo vắn quay đầu nhìn lại, mi nhãn đến càng khẩn, “Không phải cho người đi thông tri kia mấy cái tân thêm tiến vào lên xe sao, thông tri xong rồi?”

“Không có, Lư lão sư, gặp gỡ điểm vấn đề.” Trợ giáo lão sư xấu hổ mà gãi gãi đầu, “Bọn họ có điểm cảm xúc, không nghĩ ngồi xe buýt..... Bất quá cuối cùng đều còn tính phối hợp, chẳng qua.....”

“Đừng ấp úng, có chuyện nói chuyện.”

“.....” Trợ giáo lão sư bất đắc dĩ mà xoay người, chỉ chỉ nghiêng sườn một phương hướng, “Bên kia không thả người, nói là chỉ có thể ngồi chính bọn họ xe.”

Theo trợ giáo lão sư tay vịn qua đi, Đinh Cửu Cửu đoàn người thấy đúng là bị bốn vị bảo tiêu vì một vòng màu đen SUV.

Kiều Loan một oai thân thể, tiến đến Đinh Cửu Cửu bên tai nhỏ giọng lẩm bẩm: “Ta nói cái gì tới —— xác thật khiến cho cùng dân cư buôn bán đường như đi? Nếu không phải các nàng nói có soái ca, ta còn tưởng rằng trong xe cất giấu cái thiên tiên nhi dường như hoa cúc đại khuê nữ đâu.”

Đình Cửu Cửu không nhin xuống, mím cười bật cười.

Chẳng qua cười đến một nửa, nàng liền dừng lại, đồng thời hơi nhíu khởi tinh tế mi, phục lại ngẩng đầu nhìn về phía chiếc xe kia.

Cửa sổ xe dán phản quang màng, cái gì cũng thấy không rõ.

Kia vừa mới bị cái gì tầm mắt đột nhiên nhìn thẳng cảm giác.....

Chỉ là ảo giác sao.

Đình Cửu Cửu có chút kỳ quái mà thu hồi ánh mắt.

Mà Lữ Bình Hạo chính đề nặng hỏa: “Bọn họ cho là đi nghỉ phép? Người nói cho bọn họ, đây là chi giáo, không phải ——..... Tính, ta qua đi nói!”

Nói xong, Lữ Bình Hạo đem trong tay danh sách chỉ một thu, cất bước đi qua.

Tụ đôi các nữ sinh người nhìn xem ta ta nhìn xem người, cũng không biết ai bán ra bước đầu tiên ——

Đình Cửu Cửu còn không có phản ứng lại đây, đã bị Viên Hạo Kiều Loan cùng nhau hưng phấn mà kéo qua đi.

Lữ Bình Hạo còn không có tới kịp đi đến cửa sổ xe trước, liền bị cách gần nhất một người hắc y bảo tiêu giơ tay ngăn lại.

“Ngài là vị nào?”

Lữ Bình Hạo khí cực phản cười, “Ta là lần này hoạt động phụ trách lão sư, dùng không cần đánh cái văn bản chứng minh cho người xem a?”

Bảo tiêu không dao động, như cũ là thời khắc đó bản đến nhất thành bất biến thanh âm: “Ngài có chuyện gì?”

“Về lúc sau hành trình an bài, ta muốn cùng trong xe đi tham gia lần này chí nguyện hoạt động học sinh mặt nói.”

“Xin lỗi, không thể, có chuyện gì ngài đối ta nói.”

“.....”

Lư Bình Hạo tức giận đến sắc mặt đều một trận thanh một trận bạch.
“Người ——”

Liền vào lúc này, “Đốc đốc đốc” một trận nhẹ giọng vang lên.

Mọi người tầm mắt nhất trí lạc qua đi.

Thanh âm không phải từ địa phương khác truyền đến, đúng là từ ghế điều khiển sau kia mặt cửa sổ xe.

Mà lúc này trạm đến gần, Đinh Cửu Cửu đám người thậm chí có thể thấy cửa sổ thượng hình dáng —— bên trong ý đang ngồi ghế trung người rũ xuống khẩu cửa sổ tay.

Đứng ở Lư Bình Hạo trước người bảo tiêu chần chờ hạ, quay đầu lại đối với ghế điều khiển mở miệng: “Mở cửa sổ.”

Ánh thon dài thân hình hình dáng cửa sổ xe chậm rãi giáng xuống.

Không chờ nhìn thấy người trong xe, một tiếng khỗ khuyên nhưng thật ra trước truyền tiến mọi người lỗ tai ——

“Ta cầu xin người Tiểu Hàn tổng, ngài nhưng đừng làm sự tình uy.”

“.....”

Chính sự không liên quan mình mà cúi đầu phát ngọc Đinh Cửu Cửu, thân ảnh đột nhiên cương một chút.

Một giây sau, nàng kinh ngạc ngẩng đầu, lại là chính đâm tiến giáng xuống cửa sổ xe sau, một đôi cười như không cười mắt đào hoa.

Đinh Cửu Cửu: “.....”

Là phúc không phải họa, là họa tránh không khỏi.

Cổ nhân thành không khinh ta.

Cứ việc trong lòng biết hơn phân nửa phí công, Đinh Cửu Cửu vẫn là chậm rãi dời đi ánh mắt, gấn bó biểu tình, làm bộ cũng không nhận thức bộ dáng.

Chuyện tới hiện giờ, nàng không trông cậy vào khác.

Chỉ có thể gửi hy vọng với người nợ thành thật thủ tín, có thể coi như ngày đó buổi tối chưa thấy qua nàng.

Không biết có phải hay không nghe thấy được nàng cầu nguyện, Đinh Cửu Cửu rõ ràng cảm giác được kia thúc tồn tại cảm cực cường ánh mắt từ trên người nàng dần dần thối lui.

Mà Lữ Bình Hạo cũng vào lúc này cau mày mở miệng.

“Vị đồng học này, người tuy rằng không phải chúng ta trường học học sinh, nhưng nếu tham gia lần này chí nguyện hoạt động, ta hy vọng người có thể phục tùng an bài —— nếu tội liên đới xe buýt đều chịu đựng không được, ta kiến nghị người vẫn là trực tiếp phản hồi, không cần tham gia đi.”

“Lão sư, người hiểu lầm.”

Vẫn là Đinh Cửu Cửu quen thuộc cái kia chây lười âm điệu, mang theo điểm không chút để ý cười ——

“Không phải ta không chịu, là có người không cho.”

Lời nói đến âm cuối, nam sinh đè ở cửa sổ xe hạ thủ đoạn nâng lên tới, quơ quơ.

Kim loại còng tay phản xạ quang, lóe đến mọi người một trận hoa mắt.

——

Mọi người cơ hồ đều hoài nghi chính mình nhìn lầm rồi.

Đãi lấy lại tinh thần, Lữ Bình Hạo mặt mũi trắng bệch, hẩn nhìn về phía kia bảo tiêu, “Này..... Các người đây là ——”

Bảo tiêu trước sau biểu tình bình tĩnh: “Phi cảnh | dùng | tay | khẩu, lão sư không cần lo lắng.”

Lữ Bình Hạo: “.....”

Lữ Bình Hạo đều chuẩn bị từ bỏ khuyên bảo thời điểm, ở mọi người tầm mắt tiêu điểm, ý ở da thật ghế dựa trung nam sinh bỗng dừng cười cười.

Hẩn về phía trước cúi người, thuận thế đem mang còng tay tay đập thượng cửa sổ xe ——

“Làm ta ngồi xe buýt.”

Vẫn luôn không dao động bảo tiêu rốt cuộc có biểu tình —— kính râm không che khuất mi vừa nhíu:

“Tiểu Hàn tổng, đây là lão gia tử phân phó, ngài đừng làm khó chúng ta.”

Hàn Thời môi một câu, “Ta không trốn.”

Bảo tiêu: “Lần trước chạy đi phía trước, ngài cũng là nói như vậy.”

“Lần này không giống nhau.”

“Có cái gì không giống nhau?”

“.....”

Đột nhiên tức thanh đối thoại, làm mọi người đều không khỏi tò mò mà nhìn qua đi.

Lại thấy người trong xe ý trở về tòa trung.

Cánh tay đập cửa sổ xe thượng duyên, hơi rũ lông mi ở cao thẳng mũi sườn áp xuống nhàn nhạt âm u.

Trong tầm mắt mặt nghiêng thanh tuấn nam sinh trầm mặc giây lát lúc sau, bỗng dừng cười nhẹ thanh ——

“Xe buýt, có cái ta thích cô nương a.”

Âm cuối lạc khi, hãnh cười như không cười mà giương mắt, vọng vào nữ sinh đôi Đỉnh Cửu Cửu đứng phương hướng.

Tác giả có lời muốn nói: Tiểu Hàn tổng truy thê khóa, tùy thời nhập học, bút ký nhớ rõ làm XD

*

Ngày mai tiếp tục song càng, cho nên, các bảo bối, đáp ứng ta, ở lâu ngôn, không cần dưỡng phi, trân ái này chỉ chăm chỉ khúc, nó có thể càng chăm chỉ (Nhĩ Khang tay +QAQ

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 7 Đệ Chương 7

Chương 7

“Xe buýt, có cái ta thích cô nương a.”

Lời này vừa ra, trong xe xe ngoại đột nhiên yên lặng.

Không đợi Lưu Bình Hạo dám người lấy lại tinh thần, một tiếng xấu hổ tiếng cười đánh vỡ trầm mặc ——

“Ai da, Tiểu Hàn tổng, người nhìn người như thế nào với ai đều nói giống nhau.”

Tổng Soái từ đối sườn kéo ra cửa xe thăm vào đầu, liềm mạng cấp Hàn Thời hướng tới nào đó phương hướng đưa mắt ra hiệu, đồng thời giới cười, “Học mọi nhóm, đừng để ý, Tiểu Hàn tổng liền tính tình này, thích nói giống, ha ha.....”

Theo Tổng Soái liềm mạng ý bảo đến muốn rút gân ánh mắt, Hàn Thời ánh mắt hướng bên sườn rơi xuống.

Một thân xa hoa định chế hạ váy Tổng Như Vũ đứng ở kia phiến bóng cây hạ, chính sắc mặt khó coi mà nhìn nơi này.

Hàn Thời môi mỏng nhẹ xả hạ, tựa cười tựa trào mà chuyển khai mắt, con người xẹt qua điểm lạnh sắc.

“Ta mang nó lên xe,” nam sinh kéo kéo trên cổ tay kim loại còng tay, liếc hướng xe ngoại kia bảo tiêu, “Như vậy có thể?”

Bảo tiêu suy tư quá, cuối cùng vẫn là gật gật đầu, mang tới còng tay chìa khóa.

Nơi đây, xem náo nhiệt các nữ sinh cũng đã sớm bị Lư Bình Hạo đuổi kịp xe.

Liên quan kia vài vị lâm thời gia nhập đại thiếu gia đại tiểu thư nhóm, cứ việc nhìn hẹp hòi chỗ ngồi cùng thùng xe đều lộ ra không tình nguyện thần sắc, nhưng nhìn thấy Tống Soái cùng Tống Như Vũ đều đi vào bên trong xe, bọn họ liền cũng sôi nổi theo sau.

Nhưng thật ra làm nhị đội đội trưởng trợ giáo lão sư, còn có Đinh Cửu Cửu, Kiều Loan cùng với Viên Họa ba cái tiểu tổ trưởng bị Lư Bình Hạo đơn độc để lại một chút.

“Tần Minh Vũ.” Lư Bình Hạo nhìn về phía nhị đội cái kia trợ giáo lão sư, “Này đó tân thêm tiến vào học sinh, ta đã có thể giao cho người a.”

Bị điểm danh trợ giáo lão sư trên mặt lộ ra rõ ràng chần chừ, hẳn nhìn Đinh Cửu Cửu ba người liếc mắt một cái, mới có chút xấu hổ mà đối Lư Bình Hạo nói: “Lư lão sư, kia mấy cái..... Ta sợ ta quản không được.”

“Người là lão sư, bọn họ là học sinh, người sợ bọn họ làm cái gì!” Lư Bình Hạo lông mày một dựng, không vui hỏi.

Tần Minh Vũ trở về rụt rụt cổ, không dám lại hé răng.

Lư Bình Hạo liếc xe buýt liếc mắt một cái, thấy cửa sổ xe liền ánh cãi cộ ồn ào tư thế, không khỏi nhìn đến lông mày càng khẩn, “Người nhìn một cái người xe này kỷ luật —— làm cho bọn họ an tĩnh điếm.”

Tần Minh Vũ gật gật đầu, xoay người hồi trong xe.

Lư Bình Hạo lại đem ánh mắt rơi xuống Đình Cửu Cửu ba người trên người, ánh mắt hơi nhu hòa chút.

“Các người này đội xác thật có điểm khó giải quyết, mới tới những cái đó học sinh..... Chờ lát nữa ta cho các người đơn giản phân phân, mỗi tổ thêm mấy cái đi.”

“Lão sư, chúng ta có thể chính mình chọn người sao?”

Kiều Loan duỗi ra tay, đôi mắt tặc lượng, ánh mắt còn thường thường hưởng mỡ chiếc màu đen SUV thượng phiêu, liền kếm đem ý đồ viết ở trên mặt.

Mà bên cạnh Viên Họa, ở Lư Bình Hạo trước mặt tuy rằng có chút câu nệ, nhưng cũng dùng lộ ra điểm chờ mong ánh mắt nhìn Lư Bình Hạo.

Đối với mấy cái thiên chân hoạt bát nữ sinh, Lư Bình Hạo tự nhiên phát không ra cái gì hỏa tới, hẳn chỉ có thể bất đắc dĩ mà lắc đầu ——

“Các người mấy cái a, thật khi ta không biết các người muốn cướp ai? Hiện tại đoạt lấy đi không có việc gì, nhưng chờ đến lúc sau quản không nghe, nhưng đừng tới tìm ta tổ khổ a.”

Lư Bình Hạo như vậy vừa nói, nghĩ lại phía trước lên xe khi kia vài vị đại thiếu gia đại tiểu thư tư thế, Viên Họa cùng Kiều Loan cũng chần chờ.

Lư Bình Hạo suy tư một phen, ánh mắt như suy tư gì mà lạc hướng bên cạnh trước sau không hé răng trang không tồn tại Đình Cửu Cửu.

Đình Cửu Cửu trước tiên cảm nhận được lưng thượng bò dậy lạnh lẽo, một cái giạt mình banh thẳng eo nhỏ ——

“Lão sư, ta có cái ý tưởng!”

“Ân? Nói đến nghe một chút.”

Đình Cửu Cửu trong lòng nhẹ nhàng thở ra, vội vàng nắm chặt này căn cứ mạng rơm rạ: “Chúng ta cùng bọn họ không quen thuộc, giao lưu lên khó tránh khỏi có chướng ngại, ngài không bằng làm cho bọn họ tự thành một tổ —— bọn họ bên trong hẳn là có thể làm những người khác tin phục người.”

Lữ Bình Hạo một cân nhắc, trong mắt lộ ra điểm vui mừng, “..... Người chủ ý này xác thật không tồi a, cửu cửu.”

Đình Cửu Cửu cong con mắt cười, má lúm đồng tiền lộ ra mềm mại vô hại.

Lữ Bình Hạo vừa nghĩ biên gạt đầu hướng xe buýt thượng đi, “Ta đây đi tìm Tần Minh Vũ nói một chút, các người ba cái cuối cùng kiểm tra một lần tùy xe hành lý, không thành vấn đề liền lên xe đi.”

“Ân.”

Ba người tề ứng thanh.

Chờ Lữ Bình Hạo tiến trong xe, Kiều Loan lập tức sụp bả vai, khóc chút chút mà: “Cửu cửu a, ta biết người xem quen rồi lâm giáo thảo như vậy sắc đẹp, vô dục vô cầu, nhưng người như thế nào đem chúng ta phúc lợi cũng cấp tuyệt đâu.....”

Đình Cửu Cửu vừa muốn nói chuyện, bên cạnh Viên Hạo cảm khẩu: “Người đừng ngớ ngẩn lạp, Lữ lão sư cùng cửu cửu nói được cũng chưa sai, thật phân tới tay, vị kia ‘ phúc lợi ’ trước không nói, những người khác nhưng làm sao bây giờ?..... Đặc biệt là cái kia kêu Tống Như Vũ nữ sinh, nghe nói cùng vị kia ‘ phúc lợi ’ quan hệ không bình thường, nàng khí tràng thật sự có điểm đáng sợ..... Ta nhưng bất giác chúng ta ai có thể trấn được nàng.”

Đình Cửu Cửu dùng sức gạt đầu.

Đáng sợ nhất chính là các người vị kia “Phúc lợi”, tuyệt đối là mua một tặng một đôi phiền toái cái loại này cấp bậc tai họa.

“Đạo lý ta đều hiểu, chính là không cam lòng a.....” Kiều Loan thở dài, “Đến lúc này, cũng không khác biện pháp, phục tùng an bài, bắt đầu kiểm tra hành lý đi.”

Thời gian dần dần tiếp cận 7 điểm, giữa hè sáng sớm độ nhất phân khô nóng đã ấp ủ tám chín phân, ba người đơn giản phân công, kiểm tra lúc sau liền phía sau tiếp trước trên mặt đất điều hòa xe buýt.

Xe buýt nội là hai Liệt Phổ thông song chỗ ngồi.

Trong xe có tam trưởng song chỗ ngồi là chuyên môn để lại cho tiểu tổ trưởng, đang ở xe tiền trung hậu.

Trợ giáo lão sư Tần Minh Vũ thấy ba người lên xe, ôn tồn nói: “Một hai ba tổ là từ trước sau này bài, các người ấn thứ tự ngồi đi.”

Đình Cửu Cửu ba người gật đầu ứng.

Đình Cửu Cửu làm một tổ tổ trưởng, vị trí ở xe buýt bên phải một liệt trước nhất bài, chỗ ngồi phía trước vừa vặn có một khối có thể gác lại vật phẩm tiểu đài cao.

Tiểu đài cao lại đi phía trước, đó là xe buýt trước cửa xe lên xe khu.

Đem sáng sớm thượng cũng chưa tới kịp ăn bữa sáng phóng đi lên, Đình Cửu Cửu ngồi vào dựa lối đi nhỏ vị trí, bắt đầu lật xem trong tay tổ viên tư liệu.

Cúi đầu không trong chốc lát, nàng nghe thấy phía trước cửa xe vị trí có động tĩnh.

Còn có không lên xe sao.....

Ý thức đắm chìm ở tư liệu Đinh Cửu Cửu bản năng ngẩng đầu lên, tầm mắt chạm đến lên xe người này đệ nhất giây, nàng liền hối hận.

——

Như thế nào đem người này đã quên.

Bị hai gã bảo tiêu một trước một sau đỡ lại ở bên trong, lên xe nam sinh ăn mặc màu đen mỏng khoản áo bố cùng thiên sắc cao bồi quần dài.

Tính chất thật tốt màu đen áo bố từng suy sụp mà treo ở khung xương đẹp trên người, viên V hình cổ áo chổ, từ xương quai xanh đến thon dài cổ tuyến đều lộ ra như ngọc lãnh bạch.

Mà lưu tuyến buộc chặt eo bụng bên sườn, nửa kéo tay áo tay thanh thân mà cắm ở trong túi, lại xứng với kia trương chọn không ra tí vết mặt, thoát nhìn xác thật như là cái tư phục đi ra ngoài đại minh tinh.

—— nếu không phải người nợ trên cổ tay chói lợi mà treo chỉ còng tay nói.

Đinh Cửu Cửu thật cẩn thận mà chậm động tác cúi đầu xuống, kiệt lực không cho đối phương chú ý tới chính mình tồn tại.

Dư quang lối đi nhỏ gian, cái thứ nhất bảo tiêu đi qua.

Theo ở phía sau, bị quần jean bọc cặp kia chân dài đã trải qua nàng chỗ ngồi.

Xác định người nợ đi qua đi, Đinh Cửu Cửu đốn giác an tâm.

Eo cũng không cong khí cũng không bình, nữ hài nhi ngồi thẳng thân bò đến tiểu trên đài cao bắt đầu phiêu chính mình bữa sáng túi.

Bánh mì có hơi khô.

Giảm bông tựa hồ có thể.....

Tính, vẫn là sữa bò đi, có thể giải khát nước, còn có thể áp áp kính.

Nghĩ như vậy, Đinh Cửu Cửu lấy ra sữa bò. Ống hút cắm vào đi mới vừa uống một ngụm, nàng lại đột nhiên cảm giác gáy một trận lạnh cả người.

Đinh Cửu Cửu hậu tri hậu giác mà lấy lại tinh thần ——

Trong xe vì cái gì đột nhiên..... Như vậy an tĩnh?

Một chút dự cảm bất hảo bò lên trên trong lòng.

Đinh Cửu Cửu néo néo sữa bò hộp, mặt vô biểu tình mà banh trụ mặt.

Bình tĩnh.

Đừng quay đầu lại.

Giả không biết nói.

..... Nhưng mà vô dụng.

Dư quang, cặp kia chân dài một lần nữa xuất hiện, hơn nữa lúc này đây trực tiếp đi tới nàng bên cạnh.

Đinh Cửu Cửu ở trong lòng lau một phen mặt, nhận mệnh mà ngẩng đầu.

“Vị đồng học này, xin hỏi có chuyện gì sao?”

“.....”

Hàn Thời đay mắt xẹt qua điểm ý cười đi.

Treo tiểu hồ ly bài giả cười nữ hài nhi ở trang không quen biết, hấn cũng không nghĩ vạch trần.

Nâng lên tay phải đập thượng nữ hài nhi phía sau ghế dựa chỗ tựa lưng, tay trái còn cầm ở túi quần Hàn Thời cúi xuống thân.

“Tiểu lãnh đạo,” kia âm cuối hơi hơi kéo trường, mất tiếng thấu cười, còn vòng quanh vài phần như có như không trêu chọc ——

“..... Có thể hay không làm cái chỗ ngồi?”

Hơi viên mắt hạnh ngậy người hai giây.

“—— rằm.”

Nữ hài nhi hàm ở trong miệng kia khẩu sữa bò vang dội mà nuốt đi xuống.

Hàn Thời ngẩn ra.

Hấn hiển nhiên cũng không ngờ đến nữ hài nhi cái này phản ứng, chẳng qua giây lát sau, nam sinh liền lại áp không được khước môi giờ lên độ cung, sườn se mặt ách thanh cười rộ lên.

Hấn hiện tại có điểm hoài nghi, đâm tiến trong lòng ngực rất cuộc là chỉ tiểu hồ ly, vẫn là chỉ tiểu hồ mộng.

“.....”

Mà giờ này khắc này Đinh Cửu Cửu chỉ có một nguyện vọng: Đào cái hố đem chính mình ngay tại chỗ vùi lấp.

Thẳng đến ——

“Ai, như vũ muội muội, người đừng vội a.....”

Một chuỗi tiếng bước chân đuổi theo một khác xuyên, từ xe buýt trung đoạn vẫn luôn kéo gần đến xa tiền, sau đó mới dừng lại tới.

“Khi, ta cho người để lại vị trí, người vì cái gì không đi ta nơi đó?”

Khó nén không vui giọng nữ vang lên.

“.....”

Nguyên bản cúi xuống đi nam sinh chậm rãi ngồi dậy, vẫn rũ mắt cong môi, lại đầu cũng chưa hồi, chỉ lười biếng mà trở về câu.

“Say xe.”

“.....” Này trợn mắt nói nói đối bản lĩnh làm mặt sau chuẩn bị hát đệm Tống Soái ghen một chút, mới xấu hổ nói tiếp, “Đúng vậy, như vũ muội muội, hẳn say xe, ngồi không được xếp sau.”

Tống Như Vũ cắn chặt răng, “Ta đây cùng người cùng nhau ngồi hàng phía trước.”

Tiếng nói vừa dứt, nàng liền dẫm lên chính mình tiểu tể cùng giày cao gót trực tiếp đi tới Hàn Thời bên cạnh người, trên cao nhìn xuống ánh mắt khinh miệt lại cừu thị mà nhìn tòa trung nữ hài nhi ——

“Người đi mặt sau.”

Chính ôm sữa bò xem diễn Đinh Cửu Cửu vô tội mà chớp chớp mắt.

Nàng không đuổi kịp tiết tấu —— này chiến hỏa như thế nào đột nhiên liền lan tràn đến trên người nàng?

Đinh Cửu Cửu vòng qua tầm mắt nhìn nhìn lối đi nhỏ đối diện.

Hắn là ra tới ngăn trở Tần Minh Vũ ngồi ở chỗ đó đầu đều không nâng, hiển nhiên là không có nhúng tay ý tứ.

Mà Đinh Cửu Cửu cũng mừng rỡ đem chính mình từ này hai người ân oán gút mắt trích đi ra ngoài.

Vì thế, do dự một giây đều không đến, nữ hài nhi liền vui sướng mà đứng lên, còn không quên duỗi tay đi mang chính mình bữa sáng túi ——

“Nếu hai vị đều tưởng ngồi phía trước, vậy ta đi sau.....”

Đinh Cửu Cửu nói còn chưa dứt lời, đứng ở tòa ngoại nam sinh liền bỗng đứng tiến lên một bước, trực tiếp đem nàng đổ vào bên trong cái kia chỗ ngồi gian.

Cùng lúc đó, người nọ trước sau cầm ở túi quần tay trái rút ra.

Đốt ngón tay một câu, đem rưỡi ở cổ tay hạ một khác hoàn còn tay xách lên lấy trụ, ngay sau đó về phía trước ——

“Cùm cụp” một tiếng.

Một khác hoàn còn tay khóa lại nữ hài nhi mảnh khảnh thủ đoạn.

Một mảnh tĩnh mịch sau,

Cái kia tản mạn hơi khàn thanh tuyến ở nàng bên cạnh người gang tấc ngoại ngực nhẹ chấn ——

“Người vừa mới nói, muốn đi chỗ nào?”

Đinh Cửu Cửu: “.....”

Tác giả có lời muốn nói: Tiểu Hàn tổng: Người đi đâu nhi ta đi chỗ nào (uông

*

Ta vốn dĩ chỉ nghĩ làm Tiểu Hàn tổng còng tay buộc lan can, kết quả chính
hắn đột nhiên buộc cừu cừu..... Ta đã khống mấy không được các
người tao tao khí Tiểu Hàn tổng

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 8 Đệ Chương 8

Chương 8

Hàn Thời lời vừa ra khỏi miệng, mặt sau Tống Soái liền giơ tay bưng kín đôi mắt.

Cũng không ngoài ý muốn, giây tiếp theo hắn liền nghe thấy được bên cạnh Tống Như Vũ tức muốn học máu thanh âm ——

“Hàn Thời!”

“.....”

Nghẹn khuất một đôi chân dài, cùng trước người nữ hài nhi tể ở một cái chỗ ngồi gian nam sinh lại như là hoàn toàn không nghe được.

Ánh mắt từ còng tay xiềng xích thượng kéo ra, Hàn Thời tâm tình cực hảo mà dương hạ mi.

“Ngô..... Xin lỗi.”

“Khẩu sai rồi.”

Đình Cửu Cửu: “.....” Tin người quý.

Bị làm lơ Tống Như Vũ nắm chặt tay, ánh mắt từ nam sinh thon dài bóng dáng thẳng tắp áp tới rồi bị hắn che ở cửa sổ xe trước nữ hài nhi trên người.

Cương vài giây sau, Tống Như Vũ vung tay, dẫm lên chính mình giày cao gót lạch cạch cạch cạch mà trở về chỗ ngồi.

Tống Soái bất đắc dĩ mà nhìn hai người liếc mắt một cái, cũng vội vàng đuổi theo qua đi.

Bên trong xe tĩnh mịch qua đi, càng ngày càng nhiều thấp giọng nghị luận từ thùng xe nội các góc vang lên.

“Sảo cái gì xảo, còn có ngồi hay không xe!”

Táo bạo thanh âm đột nhiên từ xe buýt ghé điều khiển phương hướng truyền đến.

Cấp nhệ đội lái xe tài xế là vị thoát nhìn bốn mươi tuổi tả hữu đại tỷ. Mà lúc này, đúng là vị này tài xế đại tỷ quay đầu lại, dùng thế sự xoay vần lão yên giọng âm u động đất ở toàn xe học sinh ——

“Không ngồi liền đều đi xuống cho ta, đi theo xe mông mặt sau bài đội chạy!”

“.....”

Mang theo không biết nơi nào phương ngôn khẩu âm, này giọng to nói thanh rất có hiệu quả mà hù ở nhất bang mới ra đời học sinh.

Bọn học sinh chưa thấy qua như vậy hung hãn tài xế, những cái đó cuộc đời lần đầu tiên ngồi xe buýt xe các thiếu gia tiểu thư liền càng chưa thấy qua.

Vì thế khoảnh khắc chi gian, chinh chiếc xe buýt nội an tĩnh như gà.

Tài xế đại tỷ lâm quay người lại cuối cùng liếc mắt một cái, để lại cho đứng ở hàng phía trước một cao một thấp lưỡng đạo thân ảnh.

“Còn đứng làm gì, chờ chỉ huy giao thông a?”

“.....”

Đinh Cửu Cửu chuẩn bị hảo một đoạn uyển chuyển cự tuyệt cùng tòa nghị sảnh trong đầu, như vậy bất hạnh chết non.

Bị tài xế rất có lực áp bách ánh mắt ẩn hồi chỗ ngồi, Đinh Cửu Cửu phát hiện một cái thập phần xấu hổ vấn đề.

——

Phía trước nàng là bị Hàn Thời bách tiến phía bên phải dựa cửa sổ tòa, mà nàng bị khảo trụ, thực bất hạnh, cũng là tay phải.

Bên trái người nọ cùng nàng tương phản, khảo trụ chính là tay trái.

Hai người nếu không đổi vị trí mà ngồi xuống, chỉ có thể đem từng người thân thể ngoại sườn cái tay kia vòng đến trung gian đi.

Ngắm lại kia biệt nữ tư thế, Đinh Cửu Cửu chần chờ mà ngẩng đầu, về phía trước bò bò thân thể, nhìn về phía lối đi nhỏ đối diện, ngồi ở Tần Minh Vũ bên cạnh không tòa thượng cái kia bảo tiêu ——

“Cái này còng tay..... Có thể trước cởi bỏ sao?”

“Tiểu thư, vì bảo hiểm khởi kiến, chìa khóa chưa đặt ở ta nơi này.” Kia bảo tiêu mặt vô biểu tình.

Đinh Cửu Cửu: “.....”

Kia vừa mới hấn khảo đi lên thời điểm, người đều không nghĩ cảm một chút sao.....

Có lẽ là thấy nữ hài nhi trên mặt buồn bực tiểu biểu tình, Đinh Cửu Cửu trên đỉnh đầu truyền đến nam sinh buồn cười buồn cười.

Đinh Cửu Cửu chậm rì rì mà ngồi thẳng thân, ánh mắt ai oán mà nhìn đối phương liếc mắt một cái, mới hạ giọng, lấy chỉ có hai người có thể nghe

thấy thanh lượng hỏi:

“Hàn Thời đồng học, người tốt cuộc muốn như thế nào?”

Hàn Thời khóe môi độ cung nhẹ bút lên tới, “Như thế nào, lần này không phải ‘ tiên sinh ’?”

Đình Cửu Cửu trong lòng sinh bực, “Người lần trước nói qua, chúng ta ngày đó coi như chưa thấy qua.”

“Ta điều kiện đâu.”

“Nói cho người danh.....” Đình Cửu Cửu chột dạ mà ghen lại.

“Người giống như cũng không có nói cho ta người tên thật,..... Đình Cửu Cửu.”

Đình Cửu Cửu trong lòng cả kinh, bản năng ngẩng đầu nhìn về phía đối phương “—— người như thế nào biết ta gọi là gì?”

Đề cập vấn đề này, nam sinh đồng màu sắc một thâm, giây lát sau hẳn mới cười như không cười mà liếc nữ hài nhi:

“Nếu không phải vì biết tên của người, ta cũng sẽ không mang lên thứ này.”

Còng tay một chỗ khác bị quơ quơ, Đình Cửu Cửu càng thêm nghe được như lọt vào trong sương mù.

“Hơn nữa, ta vốn dĩ xác thật tưởng làm bộ không quen biết.....”

Nam sinh lười biếng mà cười thanh, xoay người ngồi xuống nữ hài nhi bên cạnh người vị trí ——

“Chỉ tiếc, giống như vừa nhìn thấy người, ta liền khắc chế không được.....”

Dư âm chưa hết, không biết là cố ý vẫn là không cẩn thận, ngồi xuống nam sinh khảo xuống tay khảo tay trái trực tiếp rũ xuống, lại là đem đột nhiên không kịp phòng ngừa nữ hài nhi từ bên phải một chút kéo hướng về phía trước người.

Mắt thấy cân bằng mất đi, Đinh Cửu Cửu hô nhỏ thanh, thượng thân bị người duỗi tay đỡ lấy.

Hơi vừa nhắc đầu, nàng liền đâm tiến cặp kia doanh mỏng đậm ý cười mắt đào hoa.

“..... Lãnh đạo, lái xe, người tiểu tâm chút.”

Đinh Cửu Cửu tức giận đến răng đau.

Người này rõ ràng là cố ý.

Lối đi nhỏ đối diện, có thể nhìn đến này bài Tần Minh Vũ cùng hẳn phía sau hai cái học sinh, ánh mắt đã thường thường mà hướng Đinh Cửu Cửu cùng Hàn Thời trên người phiêu rất nhiều lần.

Phát hiện lúc sau, Đinh Cửu Cửu cắn môi dưới, khởi động thượng thân.

Hàn Thời ánh mắt lóe lóe, nhưng vẫn chưa ngăn trở, mặc kệ cánh tay gian độ ấm lui ly.

Ngồi thẳng thân, nữ hài nhi nhẹ hít vào một hơi, ánh mắt nghiêm túc mà quay lại đầu.

“Hàn Thời đồng học, ta tưởng cùng người nói chuyện.”

Nam sinh đậy mắt ý cười một thâm, “..... Chăm chú lắng nghe.”

Đình Cửu Cửu rũ xuống tầm mắt, không đi xem kia trường tùy thời có thể phát huy mê hoặc trêu chọc tác dụng khuôn mặt tuần tú.

“Đầu tiên, đem đó sự tình, dựa theo chúng ta phía trước ước hảo, đã xóa bỏ toàn bộ.”

“Ân.”

“Tiếp theo,” nữ hài nhi giơ lên thủ đoạn, phía sau ánh mặt trời xuyên qua nàng màu trà tóc ngắn, rơi xuống còng tay kim loại hoàn thượng, phản khởi màu bạc quang, “Cái này —— ta coi như làm là đem đó ta đối với người nói dối đại giới, ta có thể nhẫn người cho tới hôm nay vào núi, nhưng cũng chỉ nhẫn cho tới hôm nay mới thôi.”

“.....”

Đối với nữ hài nhi kia tràn ngập “Ta thực nghiêm túc” mắt hạnh, Hàn Thời cười khẽ thanh, quay mặt đi.

“..... Người cười cái gì.” Nữ hài nhi nhăn lại mi.

Nam sinh quay lại thân, đậy mắt vẫn là doanh doanh ý cười, rồi lại tựa hồ cất giấu cái gì Đình Cửu Cửu xem không hiểu, càng sâu một ít cảm xúc.

Chính mờ mịt thời điểm, Đình Cửu Cửu nghe thấy kia dễ nghe hơi khàn thanh âm đột nhiên phụ đến bên tai,

“..... Người không nói qua luyện ái đi, lãnh đạo.”

Đình Cửu Cửu sợ tới mức bản năng sau này co rút lại, mở to hai mắt nhìn ngò ở chỗ đó cười mang theo bã khí nam sinh.

Không biết là phía trước thanh âm kia thật sự ách đến câu nhân, vẫn là lời này chọc đến người bực xấu hổ, nữ hài nhi gần người một bên vành tai, hợp với tế bạch cổ, thực mau liền nổi lên mắt thường có thể thấy được phần vụng.

Hàn Thời nhìn chăm chăm đến ánh mắt hơi thâm, một lát sau, chính hẳn trước không được tự nhiên mà chuyển khai tầm mắt.

Thon dài cổ tuyến thượng hầu kết nhẹ lặn hạ, mới vừa rồi còn vang quá thanh âm càng tấm thượng hai phân khàn khàn ——

“Nói qua luyện ái nói, người sẽ biết, nếu thật muốn phân rõ giới hạn, giống người vừa mới như vậy..... Không được.”

——

Như vậy chỉ biết câu đến hẳn càng muốn tới gần.

Đình Cửu Cửu từ phức tạp cảm xúc lấy lại tinh thần, đè nặng tầm mắt cùng nóng lên gương mặt làm cái hít sâu.

Vài giây sau, nàng một lần nữa sườn xoay người.

Lúc này đây, nữ hài nhi xinh đẹp màu hổ phách trong ánh mắt, đã mang lên một chút cùng ngoài cửa sổ cực nóng dương quang hoàn toàn bất đồng lạnh lẽo ——

“Ta nói không nói qua luyện ái cùng người không quan hệ, nhưng ta có thể nói cho người một cái rất đơn giản đạo lý.”

“.....”

Hàn Thời sườn xoay người, ngưỡng tiến ghé dựa, đón ánh mặt trời nửa híp một đôi mắt đào hoa, cười như không cười mà nhìn nữ hài nhi.

Nữ hài nhi không dao động mà nhìn hẳn ——

“Làm đã có bạn gái người, Hàn Thời đồng học người từ ngày đó buổi tối mãi cho đến vừa mới sở làm rất nhiều sự tình, đều là đối với người bạn gái, đối ta, cũng bao gồm đối với người chính mình nhất không tôn trọng hành vi.”

Đình Cửu Cửu đốn mắt, “Đây cũng là ta nguyên bản muốn nói cuối cùng một chút. —— như vậy, lẽ đồ vui sướng, Hàn Thời đồng học.”

Nói xong, nữ hài nhi liền xoay trở về. Đạm màu trà tóc ngắn ở không trung xẹt qua một cái xinh đẹp đường cong, trong không khí mơ hồ lưu tản ra nào đó mùi hoa hơi thở.

Hai người chi gian an tĩnh hồi lâu, Đình Cửu Cửu đều không có nghe được nửa điểm đáp lại.

..... Là bị chính mình nói được hồ thẹn?

Vẫn là nàng tìm từ có điểm quá phận sao.....

Này quý dị trầm mặc làm Đình Cửu Cửu bất an trong chốc lát, ở vẫn là không nghe được bất luận cái gì thanh âm sau, nàng rút cuộc nhịn không được quay đầu xem qua đi.

——

Mặt triều cái này phương hướng, nghiêng người ỷ ngời ở chỗ đó nam sinh nghiêng cong môi, màu đen toái phát hạ tròng mắt, tràn đầy mặc giống nhau sâu cạn thắm khai cười sắc.

Không biết như vậy nhìn nàng có bao nhiêu lâu.

“.....”

Đinh Cửu Cửu mặt vô biểu tình mà trở về chuyên.

..... Hồ thẹn cái quý.

Người này từ điển đại khái căn bản không có “Hồ thẹn” này hai chữ.

Chẳng qua lúc này đây, nam sinh cũng không có mặc kệ nữ hài nhi tránh đi chính mình.

——

Đinh Cửu Cửu chỉ chuyển tới một nửa, liền cảm giác thủ đoạn vị trí truyền đến thập phần không phối hợp lực cản.

Túm túm, không kéo động.

Lại túm túm.....

Một cổ đột nhiên tăng lớn lực cản đánh úp lại, Đinh Cửu Cửu bị người nọ trực tiếp kéo trở về.

Đột nhiên đối thượng ánh mắt lúc sau, nữ hài nhi đáy mắt rớt cuộc đặng khởi áp lực không được bực nhiên cùng lạnh lẽo ——

“Người.....”

“Ai nói cho người, ta có bạn gái?”

Nam sinh mỏng mà khinh mạn âm điệu, lộ ra điểm giống thật mà là giả trừu ghẹo.

Đinh Cửu Cửu bị hỏi đến một ngốc.

Chớp hạ mắt, hồi ức xong hai người chi gian những cái đó giao thoa sau, Đinh Cửu Cửu càng ngốc.

Giống như.....

Xác thật.....

Không có nghe người này chính miệng nói qua cái kia Tống Như Vũ là hẳn bạn gái sự tình.

Chỉ là lúc trước ở bánh ngọt kiểu Âu Tây cửa hàng, đồng sự đối trong điện thoại cái kia thanh âm chủ nhân đóng dấu “Đại tiểu thư bạn trai” cái này ấn tượng đầu tiên quá mức khắc sâu, làm nàng bản năng đại nhập cũng cũng cố cái này nhận tri.

Hoá ra là..... Lầm??

Phản ứng lại đây Đinh Cửu Cửu hồi ức một chút chính mình mới vừa rồi nói, lại một lần sinh ra đem chính mình ngay tại chỗ vùi lấp xúc động.

Mà cái kia thanh âm chủ nhân cũng không có buông tha nàng ý tứ ——

“Kia hiện tại, có phải hay không đến phiên ta phát biểu cảm tưởng?”

“.....”

Nữ hài nhi nhấp môi mở ra giả chết hình thức.

Lại trốn không thoát kia cười nhẹ ách thanh gần đây ở gang tấc:

“Ta thiếu cái bạn gái, có thể cho an bài một chút sao..... Tiểu lãnh đạo?”

Tác giả có lời muốn nói: Ngài tiểu lãnh đạo tỏ vẻ không nghĩ lý người, cũng hướng người ném mạnh cái chảo *1

*

Ta thiếu cái nhẵn lại, có thể cho an bài một chút sao, các bảo bối?

PS: Ngày mai tiếp tục song càn

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 9 Đệ Chương 9

Chương 9

Tàn nhẫn làm lơ nào đó rõ ràng mưu đồ gây rối yêu cầu lúc sau, Đinh Cửu Cửu lữ đồ thoải mái rất nhiều.

Duy nhất có điểm sốt ruột, chính là khảo ở nàng trên cổ tay kia phó kim loại hoàn.

Bởi vì thứ này tồn tại, nàng chẳng những yêu cầu hướng về người nào đó phương hướng nghiêng thân thể, ngay cả lấy cái tai nghe, đều phải nhìn kia chỉ thon dài mà xương ngón tay rõ ràng tay ở chính mình mí mắt phía dưới hoảng.

Kiệt lực đem lực chú ý từ cái tay kia thượng dời đi, chính rơi xuống chính mình so với người nọ rụt một vòng lớn tiểu đoạn trao thượng, nữ hài nhi nhìn lại tinh tế mi, tay phải giở xách, tự do tay trái ở bên trong tìm kiếm tai nghe.

Chờ vòng ở xương cá bống thượng tai nghe rốt cuộc bị lấy ra, Đinh Cửu Cửu thư khẩu khí.

“..... Người muốn nghe ca?”

Bên cạnh đột nhiên vang lên cái thanh âm.

Đinh Cửu Cửu gật đầu, “Ân.” Hơi chần chờ quá, nàng nhẹ giọng tục trước lời nói, “Hạ cao tốc lúc sau, vào núi còn có rất dài một đoạn đường, nghe ca có thể giải quyết nhàm chán.”

Thanh âm kia cười nhẹ thanh, “Này xem như nhắc nhở?”

Nữ hài nhi đang nhìn ngoài cửa sổ trời xanh ban ngày, tâm tình tươi đẹp hạ nghĩ nghĩ, gật đầu, khóe miệng lộ ra một chút mềm mại ý cười, “Người có thể coi như là ‘lãnh đạo quan tâm’.”

“.....”

Bên cạnh không có động tĩnh, Đinh Cửu Cửu chỉ coi như là chính mình tương phản khản nổi lên hiệu quả, vẫn chưa để ý, cúi đầu từ bao sườn đơn độc trong túi lấy ra một con cái hộp nhỏ.

Hộp mở ra khi, truyền đến “Cùm cụp” một tiếng vang nhỏ.

Xem thất thần Hàn Thời mắt chột lóe, từ nữ hài nhi sườn má kia viên nho nhỏ rượu oa thượng thu hồi ánh mắt.

Nam sinh mi vô ý thức mà nhú lại.

—

Bất đồng với lần đầu tiên gặp mặt, cái loại này như là bị rượu lực say nhiều thần trí mà sinh ra giống như đã từng quen biết cảm..... Ở vừa mới giờ khắc này, trước mặt nữ hài nhi tựa hồ ở địa phương nào nhìn thấy quá loại cảm giác này đặc biệt mà mãnh liệt.

Chỉ là ảo giác sao.

Biến tìm ký ức không có kết quả sau, Hàn Thời liền cũng không có lại tưởng.

Hắn nghiêng đi tầm mắt, nhìn nữ hài nhi lao lực mà dùng không thuần thực tay trái, một tay cởi ra triển ở xương cá bống thượng tai nghe tuyến.

Tay quá tiểu nhân tộ đoan ở thời điểm này biểu lộ không bỏ sót.

Đình Cửu Cửu đều chuẩn bị cùng này đoàn tai nghe tuyến làm “Liều chết vật lộn” thời điểm, trước mặt bỗng dựng nhiều ra một con thon dài xinh đẹp tay.

Đi theo, ở nàng mí mắt phía dưới, cái tay kia không chút nào cố sức mà ở vài giây nội giải quyết rồi nàng nửa ngày tai nghe tuyến đoàn.

“..... Cảm ơn.” Đình Cửu Cửu buồn bực mà nhìn thoáng qua chính mình tiểu đoàn trảo.

Cởi bỏ tai nghe đưa qua.....

Một con.

“Trấn cửa ải hoài quán triệt rất cuộc, một người một con có thể chứ, tiểu lãnh đạo?” Giọng nam khàn khàn mang cười.

Đình Cửu Cửu thờ dài, “Người nếu đem hai chỉ đều trước đưa cho ta, thoát nhìn sẽ càng giống trưng cầu ý kiến.”

Nói xong, nữ hài nhi tiếp nhận kia một con tai nghe.

Sau đó nàng động tác tạm dừng hạ, chân chờ mà chuyển hướng bên cạnh người ——

“Người sẽ không cái gì cũng chưa mang, liền cùng chúng ta cùng nhau tới đi?”

“Vì phòng ngừa ta chạy trốn, bất luận cái gì phi nhu yếu phẩm đều bị thu đi rồi.”

Người nọ ỷ dưới ánh nắng, mắt hơi hạp, môi mỏng hơi có chút thượng chọn, thoát nhìn tản mạn vô vị.

“Phi nhu yếu phẩm?”

“Ân.” Nam sinh nâng lên thủ đoạn, xách xách chính mình trên người khinh bạc màu đen áo bố, “Người cũng có thể lý giải vì trừ bỏ quần áo bên ngoài tất cả đồ vật.”

“.....”

Đình Cửu Cửu tâm tình phức tạp mà nhìn lối đi nhỏ đối diện bảo tiêu liếc mắt một cái, thu hồi ánh mắt, đề thấp thanh âm hỏi: “Ngày đó ở quán bar, bắt người chính là bọn họ?”

“.....”

Nửa híp mắt đào hoa mở, lộ ra ở quang hạ sắc đến tối đen đồng tử, thâm còn cất giấu điểm cười như không cười ——

“Người là đến bây giờ mới nhớ tới muốn hỏi cái này vấn đề sao.”

Đình Cửu Cửu: “.....?”

“Nếu ta là cái người xấu, vậy người hiện tại khả năng đã bị ta khóa tiến trong phòng tối..... Đóng lại một cái chu.”

Trung gian cái kia mặc danh tạm dừng làm Đình Cửu Cửu mê mang hạ, nhưng nàng vẫn là bản năng trả lời: “flower quán bar ở cái kia phố, nơi nơi đều có theo dõi, hai đầu còn các có cục cảnh sát phân cục, người xấu sẽ không trắng trợn táo bạo mà đi nơi đó đả cả một đêm.”

“.....”

Cái này lý trí trình độ trăm phần trăm trả lời, làm Hàn Thời khó được mà ngân ra hạ.

Sau khi lấy lại tinh thần, hẩn rữ xuống mắt, buồn cười mà cười khẽ thanh,

“Không hảo lừa tiểu hồ ly.”

Đinh Cửu Cửu không nghe rõ, “Người nói cái gì.....?”

“Không có gì.” Hàn Thời mi mắt vén lên, nhìn nữ hài nhi, “Nghe ca đi.”

Đinh Cửu Cửu lúc này mới nhớ tới trong tay cái hộp nhỏ, từ bên trong đem một con kim loại hình hộp chữ nhật lấy ra.

Hàn Thời thoáng nhìn, tầm mắt một đốn, “Đây là.....MP3?”

Loại này đồ cổ cấp bậc tồn tại, ở Hàn Thời nơi này đã có sáu bảy năm chưa từng gặp qua.

“Ân.”

Đối với người khác nhìn thấy MP3 sẽ có phản ứng, Đinh Cửu Cửu hiển nhiên đã tập mãi thành thói quen, nàng lại thuần thục bất quá mà đã mở miệng ——

“Đây là ta nhân sinh thu được đệ nhất phân quà sinh nhật, ta thực quý trọng, cho nên vẫn luôn lưu tới rồi hiện tại.”

“.....”

Đệ nhất phân?

Nhìn chăm chăm kia chỉ màu xanh biển tiểu gia hỏa, Hàn Thời nhẹ mị hạ mắt. “..... Nam sinh đưa?”

Đinh Cửu Cửu một nghẹn.

——

Này thật đúng là không ở nàng “Tập mãi thành thói quen” vấn đề trong phạm vi.

“Không phải.” Chần chờ hạ, Đinh Cửu Cửu đúng sự thật trả lời. “Là ta mượn tặng cho ta.”

Này đáp án lúc sau, bên cạnh lại không có thanh âm.

Đinh Cửu Cửu cũng không để ý, đem tai nghe cắm vào MP3 tai nghe không trung, ấn hạ truyền phát tin.

Quen thuộc mà nhu hòa tiếng ca chảy xuôi tiến lỗ tai.

Nữ hài nhi chậm rãi khép lại đôi mắt.

.....

Hạ đường cao tốc trước, xe buýt cùng bảo tiêu xe tạo thành đoàn xe đi một chuyến phục vụ khu.

Cương một đường bọn học sinh đã sớm ngồi không yên, Tần Minh Vũ mới vừa nói xong “Dừng lại mười phút, không cần loạn đi”, trong xe nói chuyện thanh liên áp qua hân thanh âm.

Trước nhất bài, Hàn Thời nhíu hạ mi.

Hân nghiêng mắt liếc hướng lối đi nhỏ đối diện, “Di động.”

Bảo tiêu do dự: “Này.....”

“Ta chỉ đánh một hồi điện thoại.” Nam sinh môi mỏng hơi câu, tựa cười tựa trào, thanh âm lại ép tới cực thấp, “Vẫn là người cảm thấy, ta hiện tại có khả năng sẽ chạy?”

“.....”

Bảo tiêu biểu tình cổ quái hạ, ánh mắt phức tạp mà nhìn nhìn bị nam sinh thân ảnh che hơn phân nửa nữ hài nhi kia, lấy ra Hàn Thời di động, đưa

qua.

Hàn Thời tiếp nhận di động, thật sự chỉ bấm một cái dây số đi ra ngoài.

Hơn nữa đối diện mới vừa một tiếp khởi, hẳn liền cắt đứt điện thoại.

Hơn mười giây sau, Tống Soái thanh âm từ lối đi nhỏ mặt sau đến gần ——

“Đều ở một cái trong xe còn gọi điện thoại? Tiểu Hàn tổng, người trực tiếp lên kêu ta một tiếng không phải hành ——”

Tiếng đột nhiên im bật.

Đến thùng xe trước nhất mới dừng lại chân Tống Soái mở to hai mắt nhìn, đại ra mà nhìn trước mặt một màn ——

Từ bức màn lậu hạ mỏng quang, thân hình nhỏ xinh nữ hài nhi ngủ nhan an cùng mà dựa ở nam sinh trên vai, mềm mại khoe mắt còn hơi cong, tựa hồ đang làm cái gì thoải mái mộng đẹp.

Mà hai người bị khảo ở bên nhau trợ thủ đắc lực liền gác ở bên trong, có lẽ hơi thiên hướng nữ hài nhi bên kia; nếu là xem nhẹ cái kia kim loại dây xích, trước mặt hai người thoát nhìn càng như là một đôi thân mật tiểu tình lữ.

Sửng sốt nửa ngày, Tống Soái mới lấy lại tinh thần, lẩm bẩm:

“Ta thật muốn chụp bức ảnh cho bọn hãnh xem..... Chúng ta Tiểu Hàn tổng thể nhưng cũng đầy hứa hẹn truy cái nữ hài nhi như vậy tận hết sức lực một ngày.”

Nói xong Tống Soái lại có điểm răng đau.

“Tiểu Hàn tổng, trước kia ta như thế nào không biết người như vậy M? Liền tính người không thích như vũ muội muội, đơn trong trường học truy

người không phải một đống sao —— đại bốn cái kia hoa hậu giảng đường học tử, còn có thư tình lễ vật mau tắc bạo chúng ta hệ office building hạ hộp thư những cái đó học muội, người làm gì phi chạy xa như vậy lăn lộn một cái a?”

“..... Nói xong?”

Nam sinh lười biếng mà một nhướng mắt mạnh, con người hơi lạnh mà liếc Tống Soái, trên mặt ít có mà không thấy bất luận cái gì ý cười.

Tống Soái trong lòng một sợ.

Làm phát tiểu, hẳn biết rõ, Hàn Thời từ mười tám tuổi bắt đầu, tuyệt đại đa số thời gian vĩnh viễn đều là kia phó ý thái chây lười mỏng cười tàn mạn bộ dáng.

Giống lúc này như vậy mặt vô biểu tình số lần có thể đếm được trên đầu ngón tay, mà mỗi một lần hậu quả đều.....

Tống Soái lập tức thực thức thời mà đem chính mình chưa nói xong những lời này đó đều nuốt trở về trong bụng.

“Nói xong.”

Nam sinh rũ mắt, âm điệu bình tĩnh, “Vậy làm cho bọn họ cũng an tĩnh chút.”

“Kỳ thật người tự mình nói hiệu quả nhất định so với ta tới muốn hảo,” nói đến một nửa, thu được Hàn Thời liếc tới liếc mắt một cái, Tống Soái nhìn nhìn, “Nga..... Người không thể động.”

Đang nói chuyện, Tống Soái nghênh diện lối đi nhỏ, từ sau đoạn thùng xe đi tới cái ánh mắt có chút khẩn trương nữ sinh.

Nàng thoạt nhìn là thẳng đến trước nhất bài tới, cách Tống Soái còn có vài bước thời điểm, nàng do dự mà hướng đối phương gật gật đầu, duỗi tay chỉ hướng đệ nhất bài hoàn toàn che đậy nữ hài nhi thân ảnh ghé dựa chỗ tựa lưng.

“Ta tới tìm Đinh Cửu Cửu.”

Tống Soái lui nửa bước, duỗi tay làm một cái “Thình” động tác.

Viên Họa hướng đối phương câu nệ mà cười một cái, tiến lên hai bước, đồng thời chuyển qua tầm mắt, “Cửu cửu, trong đàn thông tri ——”

“Hự.”

Một đoạn khàn khàn đoản điều áp chặt đứt nữ sinh nói âm.

Viên Họa ánh mắt rơi xuống khi, liền thấy dựa ngoại trên chỗ ngồi, mặt nghiêng thanh tuấn nam sinh nâng lên mắt, hai điểm tối đen đồng tử cảm xúc mỏng lạnh.

Nam sinh hõm vai còn dựa một cái nữ hài nhi, đang bị hấn một tay hộ ở trong ngực, ngữ thật sự trầm rất thơm.

“Nàng ở nghỉ ngơi.”

Người nọ nguyên bản chính là tính chất sạch sẽ thanh tuyền, lúc này cố tình áp xuống, càng mang lên vài phần trầm thấp từ tính âm sắc, câu đến người nhin không được muốn lún xuống đi vào.....

“Khụ khụ.”

Phía sau, Tống Soái tựa hồ vô tình mà ho nhẹ vài tiếng.

Viên Họa ánh mắt bỗng dừng vừa tỉnh, xấu hổ mà mặt đỏ mà nhỏ giọng hỏi: “Kia..... Kia cửu cửu ngủ đã bao lâu? Một giờ trước chúng ta lão sư ở

trong đàn phát tin tức không biết nàng có hay không nhìn đến.....”

Nữ sinh thanh âm càng ngày càng nhỏ, Hàn Thời lại đã tập mãi thành thói quen. Hắn ngẩng đầu liếc liếc mắt một cái xe buýt đang trước con số chung.

“Một giờ hoàn toàn.”

“Đó chính là không thấy được ai,” Viên Họa tiểu tâm hỏi, “Có thể hay không trước kêu nàng lên, ta ——”

“Khẩn cấp tình huống?” Nam sinh mi nhíu lại.

“A, cũng không xem như.....”

“Kia chờ nàng tỉnh, ta sẽ nhắc nhở nàng.”

Lời nói gian, Hàn Thời ánh mắt cùng thanh âm đều bình tĩnh, lại mang theo một loại chân thật đáng tin khí tràng.

Tống Soái có chút thất thần.

..... Hôm nay Tiểu Hàn tổng, luôn là làm hắn nhớ tới mười tám tuổi trước kia cái kia thiếu niên a.

Không chờ Tống Soái tưởng xong, liền cảm giác được một bó tòn tại cảm cực cường ánh mắt dừng lại ở chính mình trên người ——

“Không quay về?”

“.....”

Lúc này mới đột nhiên nhớ tới chính mình trọng trách trong người, Tống Soái gãi gãi thái dương.

Nhìn thoáng qua dựa vào nam sinh trên vai ngủ đến hồn nhiên không biết nữ hài nhi, Tống Soái biểu tình hơi vắn vẹo, muốn nói lại thôi, cuối cùng chỉ phải cương nện bước trở về đi.

Viên Họa xấu hổ mà đứng ở tại chỗ, ánh mắt phức tạp mà nhìn phía Đinh Cửu Cửu, một lát sau cũng xoay người đi rồi.

.....

Chỉ tiếc, nữ hài nhi ngủ yên cũng không có thể liên tục đến cuối cùng.

Ở tiến vào vùng núi bàn sơn quốc lộ ước chừng nửa giờ sau, Đinh Cửu Cửu liền ở một trận ngực buồn không khoẻ mà mờ mịt mà mở bừng mắt.

Một hồi lâu, nàng mới từ choáng váng trong ý thức phản ứng lại đây —— chính mình rốt cuộc thân ở nơi nào, cùng với phía trước nàng là dựa ở địa phương nào ngủ không biết bao lâu thời gian.

Đinh Cửu Cửu thân hình cương hạ.

Cảm giác được dựa vào bên gáy đầu nhỏ giật giật, sau đó rời đi động tĩnh, nguyên bản hạp mục đích Hàn Thời cũng mở mắt ra.

Đang ở lúc này, bên cạnh người vang lên nữ hài nhi tự trách thanh âm: “Thực xin lỗi, ta không chú ý áp đến trên người của người.....”

Hàn Thời thả lỏng vai cánh tay, hoạt động đã cứng đờ tê dại phía bên phải thân thể, nghiêng đi mặt khi, lại cười đến mỏng lạnh lại khinh mạn ——

“Khó trách phía trước tổng cảm thấy gặp qua —— kiếp trước lâu đài không kính cho phép liền đem người thân tình, còn thiếu người một câu xin lỗi, hiện tại hai tương triệt tiêu, lãnh đạo.”

Lời nói đuôi, nam sinh nhớ tới cái gì, ách thanh cười:

“Hoặc là, người tưởng thân trở về cũng có thể.”

Tác giả có lời muốn nói: Tiểu Hàn tổng: Ta muốn xem tức phụ ngủ, ai đều không thể quấy rầy

*

Cảm tạ dưới các bảo bối bá vương phiếu:

Tất Thiệu hân Helena ném một viên địa lôi

Tất Thiệu hân Helena ném một viên địa lôi

Mi ném một viên lựu đạn

Đông tới đập tuyết ném một viên địa lôi

Nhiệt tình yêu thương xuất bản thư Đại vương ném một viên địa lôi

Nhiệt tình yêu thương xuất bản thư Đại vương ném một viên địa lôi

Đông tới đập tuyết ném một viên địa lôi

Ngàn phi phi ném một viên lựu đạn

Ngu đường đại nhân ném một viên địa lôi

love tử di ném một viên địa lôi

Các bảo bối ở lâu ngôn, ta phải cho các người thêm càn phát bao lì xì XD

Đây là đệ nhất càn ~

Ái các người, sao sao pi

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 10 Đệ Chương 10

Chương 10

Người này giống như vô luận khi nào, đều là như vậy một bộ không chính hành bộ dáng a.

..... Quý tài muốn thân trở về.

Đình Cửu Cửu muốn cười, lại đúng lúc gặp gỡ xe buýt làm một cái tiếp cận một trăm tám mươi độ đại chuyên biến, thân thể trước một bước phản ứng

Tim đập nhịp chột hoảng hốt, như là run lên tay nhịp trống, huyết Thái Dương cũng đi theo thành thịch hạ, gạch bộ một trận lợi hại đau đầu.

Vừa mới đem chính mình bách tính cái loại này ngực buồn cảm giác, lại một lần đã trở lại.

Mà ở Hàn Thời trong tầm mắt, nhìn thấy đó là nữ hài nhi sắc mặt đột nhiên trắng xanh tình cảnh.

Hắn đáy mắt cười sắc bỗng dừng trầm đi xuống,

“—— người làm sao vậy?”

“Đau đầu..... Còn có điểm..... Ghê tởm.” Đình Cửu Cửu dè dè ngực, tế mi nhăn chặt, “Hiện tại là độ cao so với mặt biển rất cao.....”

Hàn Thời ánh mắt quét về phía ngoài cửa sổ xe, này bàn sơn quốc lộ chỉ có hai điều đường xe chạy, một bên là đá lởm chồm núi đá, bên kia chính là

bùn đất cỏ cây chui vách đá.

“Hiện tại độ cao so với mặt biển nhiều ít?” Hàn Thời quay lại tầm mắt, rơi xuống lân tùa bảo tiêu trên người.

Kia bảo tiêu đã sớm lấy ra tùy thân độ cao so với mặt biển đo lường khí, đài số liệu ổn định sau, nói: “Ước chừng ở độ cao so với mặt biển ba ngàn lượng trăm mét độ cao thượng.”

“.....”

Hàn Thời nhăn mày, quay lại đầu, “Người chưa làm qua cao nguyên phản ứng thí nghiệm?”

Trước sau bất quá vài phút thời gian, nữ hài nhi trắng nõn trên trán đã thấm thượng hơi mỏng hãn, sắc mặt thoát nhìn tái nhợt suy yếu, hai mắt có chút thống khổ mà nhắm.

Đang nghe đến Hàn Thời vấn đề sau, qua vài giây, nàng mới lắc lắc đầu.

“Có thể là tối hôm qua không ngủ hảo. Không có việc gì..... Quá trong chốc lát, quá trong chốc lát sẽ tốt.”

“.....”

Hàn Thời ánh mắt nặng nề mà nhìn nữ hài nhi liếc mắt một cái, ngẩng đầu nhìn phía ghế điều khiển ——

“Tiếp theo cái ghế ngời khu, dừng xe. Nơi này có người cao nguyên phản ứng.”

Xe buýt tài xế từ bên trong xe kính chiếu hậu nhìn mắt, lên tiếng, không nói nữa.

Bảo tiêu đã sớm nhìn ra Hàn Thời đối nữ hài nhi coi trọng, lúc này chủ động mở miệng: “Tiểu Hàn tổng, trong xe bị dưỡng khí bình.”

Hàn Thời ánh mắt hơi tùng, “Làm cho bọn họ cũng tại hạ cái nghỉ ngơi khu đình.”

“Là.”

“Không cần phiền toái.....”

Đúng lúc này, bên cạnh một con không lớn bàn tay lại đây, không sức lực mà túm túm hăn áo bố tay áo ——

“Ta nghỉ ngơi trong chốc lát..... Thì tốt rồi.”

Tựa hồ vì chứng minh chính mình nói, nữ hài nhi còn ngẩng mặt hướng hăn lộ ra một cái thực đạ cười.

Chẳng qua lúc này đây, liền kia viên xinh đẹp rượu oa đều lộ ra tái nhợt suy yếu kính nhi.

Hàn Thời trong mắt cảm xúc áp xuống đi, thanh tuyến cũng trầm ách: “Không được.”

Cường căng cười bị trừu đi rồi nguyên động lực, tức khắc một suy sụp, nữ hài nhi nhấp khẩn môi, bệnh thanh âm mềm mà vô lực ——

“Người vừa mới..... Còn gọi ta lãnh đạo đâu.....”

Hàn Thời dừng một chút, giơ tay đem thoát nhìn cơ hồ chịu đựng không nổi thân thể nữ hài nhi đỡ vào trong lòng ngực.

Ngực buồn tim đập nhanh cùng đau đầu cao nguyên phản ứng người, làm nữ hài nhi liền gãy giữa phản kháng sức lực cũng chưa, giống chỉ an tĩnh búp bê vải dường như mặc hăn làm.

Hàn Thời ánh mắt càng thêm âm trầm, động tác cùng thanh âm lại là hoàn toàn bất đồng nhẹ cùng ——

“Hôm nay không được, tiểu lãnh đạo.” Hãn duỗi tay ở nữ hài nhi màu trà tóc ngắn thượng nhẹ sờ sờ, “Hôm nay người muốn nghe ta.”

.....

Vùng núi bàn sơn quốc lộ thượng, nghỉ ngơi khu cũng không nhiều.

Xe về phía trước lại khai ước chừng hai mươi phút, mới rốt cuộc thấy được tiếp theo cái nghỉ ngơi khu ảnh nhi.

Hàn Thời đậy mắt những cái đó sắp thực chất hóa tối tâm cảm xúc cũng rốt cuộc đè ép đi xuống.

Hãn sườn chuyển qua tầm mắt, thấp giọng.

“Liên mau tới rồi, nhịn một chút, ân?”

“.....”

Trả lời hãn chỉ có nữ hài nhi hơi hơi đồn dập tiếng hít thở.

Xe buýt rốt cuộc đình vào nghỉ ngơi khu.

Đình Cử Cử cùng Hàn Thời bên này động tĩnh đã sớm khiến cho trong xe những người khác chú ý. Xe dừng lại hạ, Kiều Loan cùng Tống Soái đám người cũng đã bước nhanh đi tới trước thùng xe.

Mà xe ngoại trước tiên chạy đến bảo tiêu xe bên, đứng hai người nhanh chóng vào dừng lại xe buýt trung.

Cầm đầu một cái cầm còng tay chìa khóa, vừa muốn tiến lên, liền bị bỗng nhiên ngược mắt nam sinh kia âm trầm ánh mắt đình ở tại chỗ ——

“Trước lấy dưỡng khí bình.”

“.....”

Trước mặt cái này hoàn toàn xa lạ không nói không cười Hàn Thời đem kia bảo tiêu chẩn chẩn động, lấy lại tinh thần hẳn không dám do dự, nghiêng người cấp mặt sau cầm liền huề hút Oxy thiết bị đồng sự tránh ra vị trí.

Nơi đây, Hàn Thời đã nâng dậy nữ hài nhi nhẹ kêu một tiếng, sau đó mới đưa hút Oxy tráo cấp nữ hài nhi khẩu thượng.

Đãi điều tiết hảo ra Oxy thiết trí, Hàn Thời nghiêng đi tầm mắt, “Tùy xe bác sĩ muốn bao lâu có thể tới?”

Cầm đầu bảo tiêu nhìn thoáng qua đồng hồ, “Bởi vì là lâm thời điều động, còn cần nửa giờ tả hữu.”

Hàn Thời nhắm mi chưa từng hạ, rồi sau đó mặt đám người trước đứng Tần Minh Vũ liền càng là cấp thành kiến bò trên chảo nóng.

Do dự rất nhiều lần, hẳn mới rốt cuộc nhin không được mở miệng ——

“Nếu đã hút thượng Oxy, không bằng chúng ta liền tiếp tục lên đường đi —— hành trình biểu không thể sai khai quá nhiều.”

“Không được.” Hàn Thời đầu cũng chưa hồi, “Hút Oxy giảm bớt chỉ đối bộ phận người hữu dụng, ở nàng trạng huống không có xác định trước, không thể lại tiếp tục cất cao địa lý vị trí.”

Tần Minh Vũ còn muốn nói cái gì: “Nhưng.....”

“Nếu tùy tiện lên đường xảy ra vấn đề, người có thể phụ trách?”

Nam sinh đột nhiên trầm lãnh thanh âm, làm Tần Minh Vũ thân hình đều run lên một chút.

Tần Minh Vũ không dám lên tiếng, nhưng thật ra xe buýt tài xế không vui mà nhú mào.

“Nhìn lời này nói được, nếu chậm trễ hành trình, kia lại ai phụ trách?”

Trong xe về điểm này nghị luận bị này đột nhiên liền có chút gương cung bạt kiếm không khí đè ép đi xuống, mọi người ánh mắt xấu hổ mà vòng ở phía trước thùng xe.

Đờ nữ hài nhi nửa bước chưa ly Hàn Thời rốt cuộc có điểm phản ứng.

Hắn hoãn nâng mắt, mắt đè nặng tối tăm làm cho người ta sợ hãi cảm xúc, môi mỏng khẽ nhúc nhích, lạc ra từng câu từng chữ trầm ách thanh âm

“Ta phụ toàn trách.”

“.....”

Nữ tài xế bị ánh mắt kia nhiếp hạ, cũng cau mày quay đầu đi, không có lại ép hỏi.

Mà đúng lúc này, nửa ý đang ngồi vị cùng nam sinh vai tuyển chi gian nữ hài nhi giật giật.

Nàng nâng lên tay, có chút cố sức mà đẩy ra rồi hút Oxy tráo.

“Ta khá hơn nhiều..... Không cần chậm trễ đại gia thời gian, Lư lão sư bên kia cũng nên lo lắng.....”

Hàn Thời quay lại đầu, đem nữ hài nhi trên dưới quan sát một lần, lại giơ tay thử qua nàng mạch đập.

..... Cùng mới vừa rồi so sánh với, cũng không có cái gì chuyển biến tốt đẹp.

Hàn Thời ánh mắt trầm hạ.

“Người cao phân trình độ rất lợi hại —— người xác định có thể tiếp tục lên đường?”

“..... Ân.” Đinh Cửu Cửu cường ngời dậy, cười cười, “Không thành vấn đề, ta.....”

“Ta hỏi lại người cuối cùng một lần —— người xác định chính mình có thể?”

Gần trong gang tấc cặp kia tròng mắt, như mực tối đen, mưa gió sắp tới.

“.....” Đinh Cửu Cửu né tránh tầm mắt, mở ra khô khốc môi.

Nàng vừa muốn mở miệng, liền thấy trước mặt người nọ đột nhiên cúi xuống thân tới, dùng chỉ có hai người nghe được đến thanh lượng nói ——

“Nếu người hiện tại gạt ta, chờ lát nữa xuống xe trước, ta sẽ làm trò người sở hữu đồng học mặt, đem người để ở chỗ này thân.”

Biên nói, nam sinh gập lên ngón trỏ, khẩu khẩu nữ hài nhi lỗ tai mặt sau cửa sổ xe pha lê.

Đồng thời hấn về phía trước bách cận, phúc đến nữ hài nhi bên tai, tiếng nói lộ ra khàn khàn uy hiếp ——

“Người biết, này với ta mà nói, sẽ không so uống nước khó.”

“.....”

Vốn dĩ liền khuôn mặt tái nhợt tiểu cô nương, bị như vậy một dọa, môi sắc đều càng trắng vài phần.

Tác giả có lời muốn nói: Hù thê nhất thời sáng, truy thê hoả táng tràng a
Tiểu Hàn tổng

*

Các người Tiểu Hàn tổng có thể mới vừa có thể liêu có thể tao, thỉnh xếp
hàng vì hã đánh call (doge

Em Thả Thính Anh Đi [C]
Khúc Tiểu Khúc
www.dtv-ebook.com

Chương 11 Đệ Chương 11

Chương 11

“Người biết, này với ta mà nói, sẽ không so uống nước khó.”

Uy hiếp qua đi, Hàn Thời ngồi dậy, ánh mắt bắt nữ hài nhi tầm mắt, ánh mắt tạo áp lực.

Không khí trầm mặc vài giây.

Nữ hài nhi rốt cuộc lên tiếng, sắc mặt tái nhợt, ngữ khí nghiêm túc, “Người không thể như vậy.”

“.....”

“Ta sẽ phun người một thân..... Thật sự.”

Ánh mắt nghiêm túc đến liền sai biệt đầu dán lên “Không tin người thử xem”.

Hàn Thời: “.....”

Rất có lực phản uy hiếp.

Cao phản về cao phản, tiểu hồ ly cân não xoay chuyển một chút không chịu ảnh hưởng.

Đối diện vài giây, Hàn Thời rốt cuộc dời đi mắt, ách thanh cười.

Đình Cữu Cữu nhẹ nhàng thở ra.

Này xem như tránh thoát đi.....

Nào tưởng trước mặt người nọ ngay sau đó liền đứng dậy, eo gập lại, trực tiếp đem nàng chặn ngang ôm vào trong ngực.

Mặt sau học sinh trong đàn đều bị này đột nhiên động tĩnh cả kinh hô nhỏ thanh.

Đương sự lại không chút do dự, bế lên nữ hài nhi, xoay người hướng cửa xe đi.

Còng tay xiềng xích ở hăn nắm ở nữ hài nhi chân cong gian tay trái cùng trong lòng ngực nữ hài nhi tay phải chi gian rữ, tùy hai người thân hình di động mà lắc lư không ngừng.

Lúc này thân ở xe buýt nội mấy cái bảo tiêu sừng sốt một chút mới lấy lại tinh thần, cách gần nhất cái kia bản năng kéo dài qua một bước, giơ tay ngăn ở Hàn Thời trước người.

“Tiểu Hàn tổng, cái này học sinh giao cho chúng ta, tùy xe bác sĩ sẽ mau chóng đuổi tới..... Thỉnh ngài hồi chỗ ngồi.”

Hàn Thời mắt cũng chưa nâng.

“Tránh ra.”

Kia bảo tiêu nhíu mày, “Tiểu Hàn tổng, chúng ta nhận được mệnh lệnh chính là bảo đảm ngài tùy chí nguyện đoàn đội vào núi. Ngài đừng làm khó dễ chúng ta.”

Ôm nữ hài nhi đứng ở tại chỗ người không nói gì, chỉ cười nhẹ thanh.

“Nàng ở chỗ này, ta sẽ không trốn. Mà nàng nếu không ở.....” Hàn Thời hoãn nâng tầm mắt, trên mặt cười như không cười, đáy mắt cảm xúc lại lạnh lẽo, “Người từ đâu ra tự tin, có thể tại đây loại địa phương quý quái vậy được trụ ta?”

Bảo tiêu một mặt.

Giảng co vài giây, vẫn là mấy cái bảo tiêu đồng loạt quay đầu, ở Hàn Thời phía trước hạ xe buýt, đi nhà mình đoàn xe thu xếp.

Mắt thấy Hàn Thời ôm nữ hài nhi muốn đi hạ xe buýt, mặt sau học sinh trong đàn, Tần Minh Vũ rất cuộc nhẹn không được tiến lên một bước ——

“Đồng học, nàng.....”

“Chờ nàng cao phản giảm bớt,” Hàn Thời dẫm đến xe ngoại xi măng trên mặt đất, ánh mắt tắc hướng trong lòng ngực nữ hài nhi trên mặt rơi xuống, nguyên bản phát lãnh thanh âm đi theo hơi hoãn chút, “..... Ta lại đem người còn trở về.”

“.....”

Đình Cửu Cửu cùng Hàn Thời ly xe không trong chốc lát, xe buýt liền khai đi rồi.

Như vậy địa phương dừng lại một kiểu xa hoa hình SUV đã đủ dẫn người chú mục, lại nhìn đến thân cao chân dài nam sinh ôm một cái nữ hài nhi lên xe đội trung gian kia chiếc màu đen Cayenne thượng sau, tiến vào trong xe Đình Cửu Cửu cơ hồ đều cảm giác được đến những cái đó sắp xuyên thấu cửa sổ xe ánh mắt.

Nàng cảm giác chính mình đau đầu đến lợi hại hơn.

Ấn Hàn Thời ý tứ, đoàn xe quay đầu hướng dưới chân núi khai đi. Mà theo độ cao so với mặt biển rơi chậm lại, Đinh Cửu Cửu cao nguyên phản ứng rất cuộc có rõ ràng giảm bớt.

Ở nàng sắc mặt dần dần khôi phục chút lúc sau, Đinh Cửu Cửu đột nhiên nghe thấy lân tòa người nọ đã mở miệng:

“Ta cho rằng người sẽ cự tuyệt.”

“..... Cái gì?” Đinh Cửu Cửu chậm chạp mà mở mắt ra, nhìn qua đi.

“Ở xe buýt.” Vẫn luôn chưa dời đi mắt nam sinh ngồi ở chỗ đó, khảo lượng màu bạc còng tay cánh tay gác ở trung tòa buồng bằng da trên tay vịn, thấy nữ hài nhi trông lại, hần khóe miệng giương lên, “Ta cho rằng, yêu cầu phí một ít sức lực mới có thể đem người mang xuống xe.”

“.....”

Bị bắt nhớ lại mới vừa rồi một màn, Đinh Cửu Cửu thở dài, duỗi tay kéo kéo hai người chi gian kia căn kim loại liên, nàng nhỏ giọng lẩm bẩm câu.

“Ta nhưng không nghĩ ở bọn họ trước mặt biểu diễn xiếc khi.”

“Đơn giản là cái này?”

Đinh Cửu Cửu trầm mặc hai giây, “Hơn nữa ta lại mới vừa bắt quá người..... Ở bị ôm xuống xe cùng bị khiêng xuống xe chi gian, ta còn là tuyến người trước đi.”

Lân tòa Hàn Thời ngẩn ra, ngay sau đó liền buồn cười, muộn thanh cười rộ lên.

Này đầu số gây tội còn cười.....

Đinh Cửu Cửu tức giận đến trộm mắt trợn trắng.

Bất quá nghĩ đến cùng bọn họ thụt lùi mà đi, đã không biết đi ra ngoài rất xa xe buýt, Đinh Cửu Cửu lại làm thứ giãy giụa: “Hiện tại ta là thật sự khá hơn nhiều, không bằng trực tiếp hồi.....”

“Không được.” Phía trước còn ở vì nàng lời nói cười người nọ không lưu tình chút nào mà cự tuyệt, “Làm bác sĩ cho người khai được, ta mới yên tâm.”

“.....” Hoàn toàn không cho thương lượng đường sống a.

Đinh Cửu Cửu rầu rĩ mà chuyển hướng cửa sổ xe, không nghĩ lý người này rồi.

Ngoài cửa sổ đúng là tình ngày, sơn cảnh hợp lòng người, núi non trùng điệp cây rừng trùng điệp xanh mướt, xe ở bàn sơn quốc lộ gian phập phập phòng phồng, Đinh Cửu Cửu nhìn ngoài cửa sổ hoặc là trời xanh ban ngày hoặc là thúy lâm hồ nước cảnh nhi, không một hồi liền vào mê, dần dần cong hạ khóe mắt.

Nàng vẫn chưa nhìn đến, ở thân ảnh của nàng bên cạnh, nghiêng đi thân nam sinh không còn có đem ánh mắt từ nàng trên người dời đi.

Nàng nhìn phong cảnh bao lâu, người nọ liền nhìn nàng bao lâu.

“Lãnh đạo.”

Sau một lúc lâu, Đinh Cửu Cửu bên tai đột nhiên truyền đến một tiếng, như là vui đùa như vậy khinh mạn miệng lưỡi ——

“Ta giống như có điểm hối hận.”

“Hối hận cái gì?”

Đinh Cửu Cửu từ cảnh rút về thần, khó hiểu mà hướng bên trong xe chuyển.

Hàn Thời lại ở cùng nữ hài nhi ánh mắt tương tiếp phía trước, sườn khai tầm mắt.

Từ Đinh Cửu Cửu phương hướng nhìn lại, chỉ có thể nhìn đến đường cong sắc bén mà thanh tuấn mặt nghiêng thượng, kia môi mỏng hơi khơi mào một chút độ cung.

“..... Không nên đáp ứng đem người còn trở về.”

Đinh Cửu Cửu một giọng: “——?”

Nam sinh nhìn ngoài cửa sổ, tựa hồ cũng đang xem cảnh.

Tiêu điếm lại hư định ở cửa sổ xe chiếu phim nữ hài nhi thân ảnh thượng.

Hắn ách cười hỏi: “Hiện tại đem tài xế ném xuống xe, mang người bỏ chạy đi bọn họ đuổi không kịp địa phương, còn kịp sao?”

“.....”

Trên ghế điều khiển bảo tiêu bóng dáng tức khắc cứng đờ, khẩn trương mà từ kính chiếu hậu nhìn Đinh Cửu Cửu liếc mắt một cái.

Tác giả có lời muốn nói: Bảo tiêu:???..... Ta cẩn trọng mà ăn một đường cầu lương, còn phải bị ném xuống xe, ta làm sai cái gì??

*

Ta biết các người muốn nói ta ngắn nhỏ QAQ

Phía trước tồn cáo đã bị liên tục song càn tiêu xài xong rồi, ta tồn tồn cáo, cuối tuần là có thể bắt đầu điên cuồng thêm càn, tin ta (lấy kéo tay thề

Cùng với.....

Các bảo bối, nhiều! Lưu! Ngôn! Oa!

Bao lì xì vũ sẽ cùng thêm càng cùng nhau đã đến!

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 12 Đệ Chương 12

Chương 12

Tiếp thu đến từ bảo tiêu nơi đó truyền đến không tiếng động xin giúp đỡ tin tức, Đinh Cửu Cửu không nhin xuống, nhẹ giọng cười rộ lên.

“Đừng nói giỡn, người đem tài xế sư phó dọa tới rồi.”

“.....”

Hàn Thời tầm mắt phiêu phiêu, lạc hướng ghế điều khiển. Một lát sau, hẳn không tiếng động mà cong môi, “Vui đùa mà thôi, khẩn trương cái gì.”

Cùng kính chiếu hậu cặp kia mắt tầm cảm lạnh ý mắt đào hoa nhìn nhau không đến một giây, trên ghế điều khiển bảo tiêu liền lập tức dờ đi ánh mắt

Vui đùa? Nhưng hẳn như thế nào cảm thấy, bọn họ Tiểu Hàn tổng một chút đều không giống ở nói giỡn?

Nếu không phải hậu tòa tiểu cô nương chen vào nói, bọn họ đội nội thông tin dùng cảnh báo khí hẳn đã muốn ấn đi xuống.

Còn lại đoạn đường, bảo tiêu banh một đường, may mà hậu tòa cũng không có lại ra động tĩnh gì. Xe lại được rồi hơn mười phút, rốt cuộc cùng tùy xe bác sĩ ở một tòa giữa sườn núi nghỉ ngơi khu hội hợp.

Ở Hàn Thời giám sát hạ, bác sĩ cấp Đinh Cửu Cửu làm một bộ hết sức sở huề chữa bệnh thiết bị năng lực phạm vi toàn thân kiểm tra, mới rốt cuộc làm nắm tay khảo toàn bộ hành trình cùng đi Hàn Thời điểm hạ đầu.

Lấy thượng đã khai tốt được, Đinh Cửu Cửu cùng Hàn Thời trở lại kia chiếc màu đen Cayenne.

Đoàn xe một lần nữa hướng mục đích địa xuất phát.

Này một đi một về trì hoãn thời gian không ngăn, chờ vào núi hành trình qua hơn phân nửa thời điểm, sắc trời đã tối sầm xuống dưới, đoàn xe không thể không lại lần nữa giảm bớt tốc độ.

Nguyên bản ở trong xe nghe ca Đinh Cửu Cửu nhìn liếc mắt một cái ngoài cửa sổ, lại nhìn nhìn di động thượng thời gian, giây lát sau, nàng hơi hơi nhăn lại mi.

“..... Làm sao vậy?”

Bên cạnh người nọ đột nhiên hỏi.

Đinh Cửu Cửu giật mình, ngay sau đó quay lại thân, “Bên này không nên hắc đến sớm như vậy, ta hoài nghi khả năng muốn trời mưa.”

Hàn Thời vẫn nhìn nàng.

Đinh Cửu Cửu giải thích: “Bên này vùng núi mùa hạ thường có mưa to, đường núi ướt hoặt thực không an toàn, ta là lo lắng.....”

Đinh Cửu Cửu nói còn chưa dứt lời, cửa sổ xe thượng đã truyền đến “Lạch cạch lạch cạch” giọt mưa vang nhỏ.

“..... Quả nhiên.”

Đinh Cửu Cửu bất chấp tiếp tục giải thích, vắn quay đầu lại nhìn ngoài cửa sổ xe vũ thế.

Mùa hạ vũ vốn chính là nói đến là đến, từ sơ nghe tiếng mưa rơi đến trước mắt mưa to, trước sau cũng bất quá mấy chục giây thời gian.

Trong xe bảo tiêu trang bị máy truyền tin “Tích tích” mà kêu ra tiếng. Lái xe bảo tiêu cũng thần sắc hơi tức, ấn khai máy truyền tin cùng bên trong đồng sự giao lưu khởi ứng đối sách lược tới.

Vô dụng bao lâu, trên ghế điều khiển bảo tiêu từ kính chiếu hậu nhìn về phía Hàn Thời.

“Tiểu Hàn tổng, dự báo thời tiết không đoán trước chuẩn, này mưa to tới có chút mãnh, một chốc một lát khả năng ngừng nghỉ không được, ngài xem.....”

Tuy nói Hàn Thời là mang còng tay đi lên, nhưng thật tới rồi yêu cầu quyết sách thời điểm, bọn bảo tiêu ai cũng không dám thể hấn hạ cái gì quyết định.

Hàn Thời nhìn thoáng qua bên trong xe thời gian, “Làm sở hữu xe chạy đến từng người phía trước gần nhất nghỉ ngơi khu, đợi mưa tạnh lại xuất phát.”

Bảo tiêu nhắc nhở nói: “Phía trước bởi vì đường núi quá mức gập ghềnh cong vòng, đoàn xe chi gian khoảng cách có chút xa, khả năng vô pháp đình đến cùng cái nghỉ ngơi khu, có cần hay không làm phía trước những cái đó quay đầu?”

“Không cần, an toàn đệ nhất.”

“Là.”

“.....” Bên cạnh, Đinh Cửu Cửu héo héo mà buông tiếng thở dài khí.

Hàn Thời nghiêng mắt nhìn phía nàng.

Không cần đặt câu hỏi, nữ hài nhi chính mình đáp, “Đại khái năm trăm mễ trước, chúng ta vừa mới trải qua một cái nghỉ ngơi khu.”

Hàn Thời ách thanh cười, “Kia thật đúng là xảo.”

“.....”

Đình Cửu Cửu oán niệm sâu nặng mà nhìn hẩn một cái.

Đãi màu đen Cayenne khai vào con đường phía trước cái thứ nhất nghỉ ngơi khu, sắc trời đã hoàn toàn đen xuống dưới, chỉ còn này phiến nghỉ ngơi khu còn sáng lên doanh doanh ánh đèn.

Ngoài cửa sổ sơn trời mưa đến đầm đìa, xe đình đều bị giọt mưa tạt đến bùm bùm mà vang.

Mà kia âm ỉ chương nhạc giống nhau tiếng mưa rơi, nhìn nơi xa cùng sơn cảnh hòa hợp nhất thể tối đen, Đình Cửu Cửu rồi lại cảm giác được một loại khôn kể yên tĩnh từ tiếng mưa rơi hoặc là đáy lòng phân ly ra tới.

Chỉ tiếc.....

“Đáng tiếc.”

An tĩnh bên trong xe, đột nhiên có điểm thanh âm.

“..... Đáng tiếc cái gì?” Đình Cửu Cửu quay lại đầu, nhìn phía mở miệng Hàn Thời.

Nguyên bản ý đang ngồi trung hạp mục nghỉ ngơi nam sinh mở bừng mắt, tối đen con người chỗ sâu trong như là tấm ánh sáng nhạt.

Hẩn nghiêng đầu, liền như vậy lười biếng mà nhìn nữ hài nhi, cười như không cười mà đã mở miệng.

“Núi sâu, ban đêm, mỹ nhân ở bên.....”

Âm cuối bị kia không nhanh không chậm âm điệu kéo đến khàn khàn từ tính, cặp kia hắc đồng rạng rỡ mà nhìn chăm chăm nữ hài nhi, thẳng đến

thấy đồ bưng leo lên nữ hài nhi tế cổ, Hàn Thời mới cười ngưỡng trở về chỗ ngồi ——

“Cố tình có cái kẻ thứ ba, không phải đáng tiếc?”

“.....”

Đình Cửu Cửu quả thực tưởng đem người này đá xuống xe.

——

Một nàng còn tưởng rằng, hẳn cùng nàng nghĩ đến một chỗ đi.

Đình Cửu Cửu tràn ngập tiếc nuối mà nhìn thoáng qua xe đình cửa sổ ở mái nhà.

Đúng lúc này, nàng bên tai lại đột nhiên lại vang lên cái kia mang theo cực đậm ý cười ách thanh:

“Người muốn nhìn ngôi sao?”

“——!”

Nếu không phải ở trong xe, Đình Cửu Cửu lúc này nhất định đã sợ tới mức nhảy dựng lên.

Nàng đột nhiên xoay người, mắt hạnh mở hơi viên, “Người như thế nào biết ta suy nghĩ cái gì?”

Người nọ lại không đáp, chỉ ý cười chây lười mà nhìn nàng.

Đình Cửu Cửu nghĩ nghĩ, ở suy nghĩ thối qua vừa mới người này câu nói kia sau, Đình Cửu Cửu nhìn về phía Hàn Thời ánh mắt tức khắc phức tạp

——

“..... Kinh nghiệm lời tuyên bố?”

Nói xong câu đó, nữ hài nhi còn có điểm cảnh giác mà sau này nhích lại gần.

Hàn Thời khí cực phản cười, đơn giản đem hai người gian trung tòa tay vịn đạu hồi, sườn xoay người đi phía trước áp ——

“Cái gì kinh nghiệm, ân?”

Đình Cửu Cửu lần này trực tiếp nhanh nhẹn mà lùi về đến cửa xe góc, xinh đẹp ngũ quan hướng cùng nhau nhả, nàng nhỏ giọng lẩm bẩm ——

“Người đừng ép ta a..... Ta đánh người nhưng đau.”

“Phải không?” Hàn Thời không dao động, mắt đào hoa ý cười càng sâu, mà hai người chi gian vốn dĩ liền không lớn không gian càng thêm rút bớt.

Hắn ách thanh cười, dán đến gần nhất, hơi thở đều nhẹ đến ái muội phiêu nhiên, “Tới, làm ta thử xem.”

Theo âm cuối, Hàn Thời rốt cuộc đem nữ hài nhi bách đến lui không thể lui địa phương ——

Bối chống cửa xe, nữ hài nhi nắm chặt thành quyền tay trái rốt cuộc vẫn là không chém ra đi, ngược lại đột nhiên bưng kín miệng mình, đồng thời dùng sức nhắm mắt lại.

“.....”

Hàn Thời dừng lại thân hình.

Gần trong gang tấc khoảng cách, nữ hài nhi lông mi hơi hơi mà run, như là ướt lộ cánh bướm. Trắng nõn ấn đường cũng nhả đến gắt gao, che ở trên mặt đầu ngón tay đều hơi hơi trắng bệch.

Đại khái là sau một lúc lâu chưa giác động tĩnh, nữ hài nhi thật cẩn thận mà..... Mở một con mắt.

Kia tiểu hồ ly dường như biểu tình, chính lọt vào Hàn Thời sâu thăm tròng mắt.

Một lát sau, hãn thanh âm khàn khàn mà nở nụ cười.

Liên như vậy trở lên trước đỉnh điểm liên có thể hôn lên khoảng cách, nam sinh môi mỏng khẽ nhúc nhích, nóng rực hô hấp hướng nữ hài nhi mu bàn tay thượng phác ——

“Như thế nào không đánh?”

Nữ hài nhi ghen trong chốc lát, từ khe hở ngón tay gian lộ ra râu rĩ thanh âm, “Ta cũng không như vậy vong ân phụ nghĩa đi.....”

Hàn Thời ánh mắt một u, nội bộ cuộn cuộn cảm xúc thực mau lại bị đè ép đi xuống.

Hãn đỡ thượng nữ hài nhi ghé dựa sau tay phải rơi xuống, đồng thời thân thể lui về ——

Một trương mỏng thăm từ hãn buông ra tay phải gian, rơi xuống nữ hài nhi trên người.

“Vùng núi ban đêm lãnh, đừng cảm lạnh.”

“.....”

Đỉnh Cửu Cửu có chút giật mình nhiên mà nhìn nhìn trên người mỏng thăm, lại nghiêng đầu nhìn về phía mới vừa không ghé dựa hậu trường.

Nguyên lai hãn dựa lại đây là muốn bắt cái này?

Kia vừa mới còn.....

Đinh Cửu Cửu phức tạp lại bất đắc dĩ mà nhìn nam sinh bóng dáng liếc mắt một cái, đem mỏng thảm kéo hảo.

Mà sườn chống cánh tay, chi cầm Hàn Thời nhìn ngoài cửa sổ cảnh đêm, trong mắt cảm xúc lại giao đến so với kia mây mưa đều lật.

Trong đầu vút đi không được, đều là nữ hài nhi mới vừa rồi gần trong gang tấc mềm ấm hô hấp cùng khẩn trương bộ dáng.....

Sau một lúc lâu, nam sinh nhẹ nheo lại mắt, cổ tuyến thượng hầu kết nhẹ lăn hạ.

..... Tự làm bậy a.

Lại là đúng lúc vào lúc này, phía sau an tĩnh trong xe truyền đến cái chần chờ thanh âm ——

“Ta cái cái này thảm, vậy người cái cái gì đâu?”

“..... Ta?”

Trầm mặc giây lát, thanh âm kia tái khởi khi, cười đến khàn khàn hươc lộng ——

“Cái người hành sao?”

Đinh Cửu Cửu: “.....”

Đinh Cửu Cửu: “???”

Tác giả có lời muốn nói: Toàn bộ hành trình an tĩnh như gà tài xế sư phó:
Ta là cái bảo tiêu, ta mặc đến cảm tình 【 lạnh nhạt 】

*

Ta nỗ lực, nhưng các người Tiểu Hàn tổng tao lên, thật là kéo đều kéo không được

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 13 Đệ Chương 13

Chương 13

Trận này sơn trời mưa hơn phân nửa đêm.

Sáng sớm.

Đình Cửu Cửu tỉnh lại khi, lọt vào trong tầm mắt đó là ngoài cửa sổ bị vũ tấy đến xanh biếc núi rừng, lâm trời cao chỗ trống lam nhuộm thẫm, một tia mây dùn đều tìm không được.

Gần chỗ, nghỉ ngơi khu thương gia ngoại có địa phương cư dân thân ảnh. Ba lượng cái ăn mặc dân tộc thiểu số phục sức lão thái thái ngồi ở lều hạ, trong tay làm công, trên đầu bạc sức ở sơ khởi ánh sáng mặt trời hạ nháy lóa mắt quang. Các nàng bên cạnh cách đó không xa, một con hôi hoàng màu lông thổ cấu ghé vào xi măng mà gian, buồn bã iu xiu mà gục xuống đầu lười.

Nhìn trước mặt cảnh, Đình Cửu Cửu nhin không được không tiếng động mà cười khẽ lên, nàng xoa xoa đôi mắt, đem ánh mắt quay lại bên trong xe.

Ngay sau đó ngẩn ra.

“..... Người chừng nào thì tỉnh?”

“Không bao lâu.”

Hàn Thời cười đến không chút để ý, tầm mắt từ nữ hài nhi trên người chuyển khai.

Ghế điều khiển bảo tiêu nghe thấy được hai người đối thoại, tâm tình phức tạp mà từ kính chiếu hậu nhìn về phía Hàn Thời.

Rõ ràng nhìn chăm chăm đến hăn đều sau lưng phát mao, như thế nào có thể nói ra chưa bao lâu.....

Đình Cửu Cửu nhưng thật ra không hoài nghi. Nàng cũng không cảm thấy đối với vấn đề này, đối phương có cái gì nói dối tất yếu.

“Đúng rồi, cái kia lấy chìa khóa người tại đây phiền nghỉ ngơi khu sao?..... Ta muốn đi toilet, như vậy khảo không quá phương tiện.” Đình Cửu Cửu đi phía trước cúi người, hỏi phía trước trên ghế điều khiển bảo tiêu.

Bảo tiêu chần chờ một giây, “Tối hôm qua chỉ có chúng ta dừng lại ở cái này nghỉ ngơi khu.”

Đình Cửu Cửu trong lòng khổ ba ba mà ngồi trở lại đi, nhả lại mi.

Bên cạnh nam sinh rũ xuống tay nhìn ngoài cửa sổ, thon dài đốt ngón tay đang có một đập không một đập mà thủ sẵn đầu gối. Đang nghe đến hai người đối thoại sau, hăn ánh mắt quay lại, liếc hướng bảo tiêu.

Bảo tiêu tránh đi tầm mắt.

Hàn Thời cười khẽ thanh, kia điệu quá ngẩn, mang theo điểm tựa cười tựa trào hương vị ——

“Chìa khóa, lấy ra tới.”

“.....”

Đình Cửu Cửu chính giương mắt, kỳ quái mà nhìn về phía Hàn Thời, “Chìa khóa không phải ở ngày hôm qua người kia trên người sao?”

“Hắn trên người hắn là còn có một phen dự phòng, để ngừa ngoài ý muốn.”
Hàn Thời nói.

Đình Cửu Cửu ngẩn ngơ, vội vàng quay lại đầu đi nhìn về phía kia bảo tiêu.

Bảo tiêu khiêng không được Hàn Thời bên kia ánh mắt, rơi vào đường cùng, chỉ phải đem dự phòng chìa khóa lấy ra, cấp hai người giải còng tay.

Mà thẳng đến còng tay cùm cụp một tiếng văng ra, Đình Cửu Cửu mới bỗng dưng lấy lại tinh thần, nàng mặt vô biểu tình mà chuyển hướng bên cạnh chính xoa thủ đoạn nam sinh ——

“Người chừng nào thì biết đến?”

Hàn Thời nghĩ nghĩ, “Ngày hôm qua hắn nói cho người nói, chìa khóa không ở hắn chỗ đó thời điểm?”

Đình Cửu Cửu: “.....”

“Vậy người phía trước vì cái gì không nói.....”

Chính xoa thủ đoạn nam sinh động tác một đốn, giây lát sau, hắn chưa giương mắt, chỉ khóe môi nhẹ xả cái như có như không độ cung.

“Người thật cảm thấy, ngày hôm qua ta là khẩu sai người?”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Nữ hài nhi không nói chuyện, ở bảo tiêu yên lặng mở cửa xe lúc sau, không ra tiếng gầm xe đi.

.....

Từ toilet trở về về sau, Đình Cửu Cửu lại không ở trong xe nhìn thấy Hàn Thời, nàng nhìn về phía trên ghế điều khiển bảo tiêu, “Hắn đi đâu vậy?”

Bảo tiêu chính khẩn trương hề hề mà nhìn chăm chăm cách đó không xa cửa hàng tiện lợi, đôi mắt đều không nháy mắt mà chỉ qua đi.

Nhìn thấy cửa hàng tiện lợi biến số nhà, Đinh Cửu Cửu mới đột nhiên cảm thấy trong bụng lộc cộc vài tiếng.

—

Bởi vì cao nguyên phản ứng duyên cớ, ngày hôm qua cả ngày, nàng tựa hồ cũng chưa như thế nào ăn cái gì.

Đinh Cửu Cửu lấy ra di động, xác định nơi này còn có di động số liệu tín hiệu, liền đối với bảo tiêu nói: “Ta đi mua điểm bữa sáng.” Nói, nàng cũng đi hướng cửa hàng tiện lợi.

Có lẽ là bởi vì ở vào vùng núi duyên cớ, cửa hàng tiện lợi không thật sự — liền xếp thành liệt kệ để hàng đều không có, chỉ dựa gần ba mặt tường bãi trí thương phẩm.

Không có che đậy vật, vừa bước vào cửa hàng môn, Đinh Cửu Cửu liền nhìn thấy kệ để hàng trước Hàn Thời.

Ăn mặc cao bồi quần dài cùng màu đen áo bố nam sinh liền đứng ở đối diện cửa hàng môn kia mặt kệ để hàng trước, tay vịn kệ để hàng, hơi hơi phủ thân, tựa hồ ở nghiên cứu những cái đó rực rỡ muôn màu đa dạng đông đảo..... Mì ăn liền.

Màu đen áo bố tay áo vẫn cuốn, trắng nõn thon dài cánh tay đường cong mắt sáng thật sự, từ Đinh Cửu Cửu góc độ nhìn lại, đơn bóng dáng cũng là một bộ đẹp mắt giá áo tử dáng người.

Hết thấy đều thực bình thường, trừ bỏ.....

Hai cái xa lạ nữ nhân một tả một hữu mà đứng ở Hàn Thời bên cạnh, từ thời thượng quần áo tới xem hiển nhiên là từ nơi khác tới du khách.

Trong đó một người đồ diễm lệ móng tay tay, ở Đinh Cửu Cửu vào cửa đến dừng lại này vài giây gian, đã đáp thượng Hàn Thời cánh tay.

Giống như còn.....

Sờ soạng một chút?

Đinh Cửu Cửu biểu tình tức khắc có chút vi diệu.

Bên kia nói thanh cũng vào lúc này vang lên ——

“Soái ca, ngươi là chính mình một người tới chơi?” Bên trái nữ nhân kiều thanh hỏi.

“Ai, tiểu ca, ngươi nơi này cộ điểm hôi, ta giúp ngươi phác rớt nga.”

Nói chuyện, bên phải nữ nhân tay đã theo Hàn Thời cánh tay vỗ đi lên.

Đinh Cửu Cửu xem đến trong lòng lấy làm kỳ.

——

Có chút người thật đúng là tự mang có thể đem bất luận cái gì trường hợp hình hóa thành hộp đêm năng lực a.

Trong lòng như vậy cảm khái, Đinh Cửu Cửu cũng đã đi lên trước, đến Hàn Thời cùng kia động tay động chân nữ nhân phía sau khi, nàng dừng lại thân.

“Ngượng ngùng, tiên sinh,” nữ hài nhi thanh âm mềm mại mang cười, “Phiền toái mượn quá một chút.”

“.....”

Đưa lưng về phía cửa hàng môn, nam sinh ánh mắt khẽ nhúc nhích, trong mắt lạnh lẽo cảm xúc nháy mắt liền đè ép trở về, chuyển làm một chút cười sắc hiện lên.

Hắn nghiêng đi thân, nhìn về phía phía sau nữ hài nhi.

Bên cạnh nữ nhân vừa thấy có người lại đây, có chút không vui lại cảnh giác mà trừng mắt nhìn Đinh Cửu Cửu liếc mắt một cái, liền ngưng ngưng mà thu hồi tay.

Làm bộ không cảm giác được nam sinh nhìn chăm chăm đến trên người ánh mắt, Đinh Cửu Cửu hướng hai người nhường ra khe hở gian vươn tay, lại ở đứng tới kia trên kệ để hàng mì ăn liền trước chân chờ hạ.

—

Nàng ghét nhất năm hương vị.

Chính là bị này hai người ngăn trở chỉ có này một loại.....

Vì thế hắn giải cái vậy, bồi lớn.

Đinh Cửu Cửu trong lòng lăm bằm, cầm lấy kia thùng mì gói liền phải xoay người.

Chỉ tiếc tay mới vừa trở về đuổi một nửa, ở giữa không trung đã bị người nắm lấy.

Đinh Cửu Cửu kinh ngạc mà giương mắt, theo cái tay kia nhìn đến kia trương ngũ quan thanh tuấn trên mặt.

..... Trưởng thành như vậy, cũng khó trách ở vùng núi cửa hàng tiện lợi đều có thể bị nữ nhân ăn bớt.

Kia 0.1 giây ngậy người lỗ hồng, Đinh Cửu Cửu chửi thề.

Trên mặt, nàng vẫn cười đến vô hại, “Tiên sinh, xin hỏi có chuyện gì sao?”

“.....”

Dựa vào thân cao ưu thế, nam sinh trên cao nhìn xuống mà nhìn nữ hài nhi, cặp kia đẹp mắt đào hoa đột nhiên liền nổi lên điểm mỏng cười.

Đình Cửu Cửu trong lòng một đột, trực giác người này muốn làm sự tình.

Quả nhiên, giây tiếp theo, nàng nỗ lực bất động thanh sắc giãy giụa nhưng cũng không có tránh ra tay, đã bị Hàn Thời kéo đến chính mình cánh tay thương.

Đồng thời, này an tĩnh diện tích không lớn tiểu điểm, mỗi người đều có thể nghe thấy nam sinh thấp giọng đã mở miệng, ngữ khí còn có điểm ủy khuất

“Lão bà, nàng sờ ta.”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Lão bà cái quý.

Người cái này kêu lấy oán trả ơn người có biết hay không.

Rõ ràng cảm giác được hai thúc không thể tin tưởng ánh mắt bá mà một chút đình tới rồi trên người mình, Đình Cửu Cửu cắn tế nha bảo trì ý cười.

Loại này lúc, hủy đi hãn đài chính là hủy đi chính mình đài.....

Còn không phải là diễn kịch sao, ai còn không thấy quá mấy tập 《diễn viên ra đời》.

Như vậy hợp với cấp chính mình làm hai lần tâm lý ám chỉ, Đình Cửu Cửu mới nhẹ hít vào một hơi, ngẩng mặt.

Vì thế, Hàn Thời chính mắt thấy, trước một giây còn tức giận đến không nhẹ tiểu cô nương, ngay sau đó liền nâng lên mảnh khánh cánh tay, duỗi tay ở hẳn trên đầu thực nhẹ thực nhẹ mà sờ sờ ——

“Không ủy khuất a, ngoan.”

Nữ hài nhi đáy mắt mãi đưng đầy trêu chọc ý cười, gương mặt một bên lúm đồng tiền lộ ra mềm.

“.....”

Hắn lần đầu tiên thấy nàng cười đến như vậy rộng rãi, tươi đẹp đến sáng trong.

Như là viên tiểu thái dương..... Có thể đem sở hữu âm u, không thoải mái, mặt trái cảm xúc tẩy rớt.

Không ai có thể cự tuyệt ánh mặt trời.

Ít nhất hẳn làm không được.

Giây tiếp theo, Đinh Cửu Cửu lòng bàn tay không còn.

Trước mặt nam sinh đột nhiên cúi người, đem nàng ôm đầy cõi lòng, liền nóng rực hô hấp đều đổ vào nàng cổ, khàn khàn buồn cười từ bên trong truyền ra tới.

Kinh giật mình lúc sau, Đinh Cửu Cửu không khỏi sinh bực ——

Lấy oán trả ơn, lấy nàng làm tấm mộc còn chưa tính, này bồi diễm lúc sau, “Người xem” cũng chưa tán, như thế nào còn mang chính mình cười tràng?

Chỉ là Đinh Cửu Cửu còn chưa nói chuyện, liền đột nhiên nghe thấy bên tai cái kia thanh âm nâng nâng, vẫn là chây lười điệu, hơi say khàn khàn cười

“Lãnh đạo, ta giống như minh bạch y Carlos là chết như thế nào.”

Đình Cửu Cửu: “.....??”

Tác giả có lời muốn nói: 【 chú 】 Hy Lạp trong thần thoại, y Carlos cùng phụ thân dùng ngọn nến cùng lông chim làm cánh bay về phía không trung, cuối cùng hãn nhân ly thái dương quá gần, ngọn nến cánh hòa tan, rơi vào trong biển mà chết.

Cho nên nói truy thê là môn đại học vấn, muốn thực đọc 《 chuyện cổ tích Grimm 》 《 cao nguyên phản ứng cầu sinh chỉ nam 》 《 Hy Lạp thần thoại 》 《 dã ngoại bị liêu ứng biến kỹ xảo 》

Tổng thượng, trân ái Tiểu Hàn tổng, mỗi người có trách XD

*

【 đất đá trôi 】 : Nghe nói có người ở kêu gọi ta, các bảo bối đừng nóng vội, ta đây liền tới (hôn gió

*

Phía trước 12 chương bao lì xì đã phát xong lạ, tùy cơ phát có điểm phiên toái, này chương 25 tự trở lên 2 phân bình luận đều phát bao lì xì hảo

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 14 Đệ Chương 14

Chương 14

Cửa hàng tiện lợi cửa hai nữ nhân vẫn lăm bằm cái gì, thẳng đến bước ra cửa hàng môn, còn vắn quay đầu lại tới bất thiện trừng mắt nhìn Đinh Cửu Cửu vài mắt.

Đinh Cửu Cửu tâm tình thực phức tạp.

Càng phức tạp chính là, cửa hàng tiện lợi lão bản nương liền đứng ở bên cạnh, một bộ xem diễn bộ dáng nhìn chăm chăm nàng, chỉ kếm ở trong tay đầu thượng một phủng hạt dưa.

..... Cũng đúng, đem một cái vùng núi cửa hàng tiện lợi đương quốc gia đại rạp hát, nói diễn liền diễn khách nhân phỏng chừng cũng không nhiều lắm thấy.

Mất mặt a.

Đinh Cửu Cửu một bên trong lòng nhỏ giọng mà thở dài, một bên được như ý nguyện mà đem chính mình trong tay nắm hương vị mì gói thả lại đi.

Dư lại một loạt đủ mọi màu sắc, tùy tiện mà nằm ở đằng kia, bày ra một bộ nhậm quân chọn lựa tư thế tới.

Đinh Cửu Cửu chính rối rắm, mới vừa bị nàng đẩy đến một bên đầu sỏ gây tội đi tới, cúi xuống thân hướng nàng bên cạnh một dựa.

“Lão bà, giúp ta cũng tuyển một cái.”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Kêu đến cũng thật thuận miệng..... Người này còn diễn nghiệm rồi.

Cứ việc rất muốn cho hắn đi ra ngoài, nhưng công bên kia lão bản nương xem diễn ánh mắt, Đình Cửu Cửu vẫn là ma tế nha nhện xuống.

“..... Người muốn cái nào khẩu vị?”

“Có cái gì khác nhau?”

Đình Cửu Cửu đuổi tay chỉ quá kia một loạt ——

“Này không phải viết. Bò kho mặt, hương cay mì thịt bò, nấm hương hầm gà mặt, tôm tươi cá cực mặt, cà chua trứng gà đánh mì nước kho thịt.....”

Còn muốn đi xuống một hộp mì gói thượng di động ngón tay tiêm bị cầm, trở về kéo một hộp mì gói khoảng cách.

“..... Cái này niệm cái gì?” Bên tai cái kia thanh âm không biết vì sao mang lên điểm buồn cười.

Đình Cửu Cửu khó hiểu mà nhìn lướt qua kia hộp màu xanh biển viên thùng mì gói, “Cái này? Tôm tươi cá cực mặt, ta trước kia thích, nhưng hiện tại cảm thấy khẩu vị quá đậm.....”

Hàn Thời lúc này đây rốt cuộc nhện không được cười lên tiếng ——

“Này hai chữ không phải đọc cá bản sao?”

Đình Cửu Cửu: “????”

.....

Thằng đến ôm bánh mì lên xe, Đình Cửu Cửu như cũ sắc mặt trầm trọng.

Nữ hài nhi giống như mộng du trạng thái làm bên cạnh Hàn Thời buồn cười, “Chỉ là nhận sai một chữ, đả kích lớn như vậy sao.”

“.....” Đinh Cửu Cửu ngẩng đầu, sâu kín mà nhìn hẩn một cái, “Ta niệm tôm tươi cá cực mặt niệm mười năm, người nói đả kích lớn không lớn?”

“Xin lỗi,” Hàn Thời bật cười, “Xem ra ta không nên nói cho người.”

“.....”

Đinh Cửu Cửu thống khổ mà xoay qua đầu.

Bảo tiêu ngồi ở trên ghế điều khiển, nghe được không hiểu ra sao, bất quá thấy bọn họ Tiểu Hàn tổng nguyên vẹn mà lên xe, cao điếu kia trái tim cũng liền thả xuống dưới.

Ngày hôm qua Hàn Thời khai cái kia vui đùa làm hẩn không dám ly xe, bảo tiêu đang do dự muốn hay không từ cửa sổ xe tiếp đón một chút lão bản nương, phiền toái đối phương cấp chính mình đưa một phần bữa sáng lại đây thời điểm, phía sau liền đột nhiên thăm quá cái nữ hài nhi thanh âm

“Này phân là cho ngài.”

Bảo tiêu quay đầu lại, phía sau nữ hài nhi trong tay cầm một phần bánh mì cùng một lọ thủy, đưa tới trước mặt hẩn.

Hẩn ngẩn người mới vội vàng tiếp qua đi.

“A..... Cảm ơn.”

Nữ hài nhi vừa muốn ngồi trở lại đi, nghe vậy ngẩng đầu cười cười, gương mặt sườn rượu oa mềm mại mà hãm đi xuống.

“Không cần khách khí, ngày hôm qua hôm nay đều vất vả ngài.”

“.....”

Bảo tiêu đại ca nghẹn nửa ngày, chưa nói ra nói cái gì tới, rầu rĩ mà hồng ngăm đen mặt quay lại đi.

Kết quả mới vừa vừa nhấc mắt, liền thấy bọn họ Tiểu Hàn tổng ôm cánh tay ý ở phía sau tòa trung, nhẹ híp mắt, con người hơi lạnh mà nhìn hẳn.

Xác thực mà nói, là nhìn hẳn trong tay bánh mì cùng thủy.

“.....” Bảo tiêu làm bộ không thấy được, yên lặng mà chuyển khai đầu, mở ra trong tay nước khoáng uống lên.

Rồi sau đó biên, Đinh Cửu Cửu mới vừa ngồi trở lại chính mình vị trí, liền nghe bên cạnh nam sinh nghiêng đi mặt:

“Lão bà.”

“Ta cũng muốn.”

Đinh Cửu Cửu: “.....”

“Phốc —— khụ khụ khụ khụ khụ.....”

Trước tòa bảo tiêu đại ca đột nhiên không kịp phòng ngừa dưới bị sặc thủy, một bên khụ đến tê tâm liệt phế một bên khiếp sợ mà từ kính chiếu hậu hưởng hai người gian xem.

——

Hắn hiển nhiên không hiểu, liền như vậy trên dưới một chuyến xe công phu, rốt cuộc đã xảy ra cái gì mới có thể làm cho bọn họ Tiểu Hàn tổng kêu ra như vậy xưng hô.

Đình Cửu Cửu không thể nhịn được nữa, bỏ qua một bên tầm mắt không để ý tới người nọ, chỉ từ tế nha gian bài trừ nhẹ giọng: “..... Người lẩn a.”

Nữ hài nhi hiển nhiên không mắng hơn người, liền xuất khẩu này ba chữ đều khinh phiêu phiêu.

Lại lần nữa thu thập tới rồi nữ hài nhi tân phản ứng, Hàn Thời cười nhẹ thanh, rốt cuộc không lại tiếp tục trêu đùa, ý trở về chỗ ngồi đi.

.....

Dùng quá bữa sáng, màu đen Cayenne một lần nữa lên đường. Đình Cửu Cửu nhất nhất hồi phục di động đến từ Lư Bình Hạo cùng Kiều Loan đám người tin tức, lúc này mới hơi nhẹ nhàng thở ra.

Bởi vì trước một đêm mưa to duyên cớ, hôm nay cũng không có cái gì chiếc xe vào núi. Dọc theo bàn sơn quốc lộ khai hai ba tiếng đồng hồ, Đình Cửu Cửu nhìn đến mặt khác xe cầu đều có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Mà lại mỹ Thiên Vân Sơn cảnh, xem hai cái giờ cũng khó tránh khỏi làm người thâm mỹ mệt nhọc; ở xác định không có lại lần nữa xuất hiện cao nguyên phản ứng sau, Đình Cửu Cửu liền dựa vào tòa trung mơ màng sắp ngủ lên.

Thẳng đến ước chừng nửa giờ sau, ở màu đen Cayenne khai nhập một đoạn khe quốc lộ khi, “Ầm vang” một tiếng muồn thanh đột nhiên nổ vang.

Đình Cửu Cửu bỗng dừng bưng tỉnh, vọt người đỡ ghế dựa ——

“Cái gì thanh âm?”

Trên ghế điều khiển bảo tiêu nhú nhú mày, “Tựa hồ là sét đánh đi, xem ra ngày hôm qua kia trận mưa hạ đặc ý hãy còn chưa hết a.”

Đình Cửu Cửu quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ ——

Trời xanh không mây, vạn dặm không mây.

Như vậy thời tiết, sét đánh khả năng tính nên có bao nhiêu thấp?

“..... Dừng xe!”

Nữ hài nhi sắc mặt đột nhiên trắng xanh, cầm lòng không đậu mà hô ra tới.

Trên ghế điều khiển bảo tiêu sừng sốt, từ kính chiếu hậu nhìn về phía hậu tòa.

Hàn Thời cũng là lần đầu tiên thấy nữ hài nhi như vậy phản ứng, hần chỉ hơi chần chờ hạ, liền mở miệng đối bảo tiêu nói: “Nghe nàng, khai khẩn cấp đèn, sang bên đình.”

Nói xong lúc sau, hần chuyển hướng sắc mặt phi thường khó coi nữ hài nhi, chậm lại thanh âm hỏi: “Làm sao vậy, là có chỗ nào không thoải mái?”

“Không phải..... Xuống xe, trước xuống xe.”

Chưa cho Hàn Thời cùng kia bảo tiêu cự tuyệt đường sống, Đinh Cửu Cửu ấn khai cửa xe, nhanh chóng nhảy xuống xe.

Hàn Thời không có do dự, đứng dậy theo đi xuống.

Hần nhíu lại khởi mi, nhìn về phía đứng ở tại chỗ sắc mặt như cũ tái nhợt nữ hài nhi. Mà hần phía sau, bảo tiêu cũng hoàn toàn nghi hoặc mà theo xuống dưới.

“.....”

Đinh Cửu Cửu thật sâu mà hít một hơi, kiệt lực đem có chút dồn dập hô hấp cùng hơi run tim đập bình tĩnh trở lại.

“Vừa mới rất có thể không phải sét đánh, là đất đá trôi bùng nổ —— nơi này là khe, phía trước tình hình giao thông không biết đã thành bộ dáng gì, tùy tiện qua đi.....”

Đình Cửu Cửu còn lại nói không có nói xong, một tiếng càn thêm đình tai nhức óc “Tiếng sấm” âm âm phủ qua nàng thanh âm.

Đình Cửu Cửu đột nhiên ngẩng đầu ——

Liên ở các nàng trước mặt mấy chục mét ngoài, quốc lộ nội sườn chênh vênh núi cao sườn núi thượng, đá lởm chồm cự thạch cùng mấy người cao núi rừng đột nhiên như là biến thành sụp xuống rớt cuộc trang giấy món đồ chơi —— ở kia một tiếng vang lớn lúc sau, bạn cuộn cuộn như đào ồn ào náo động bụi đất, vô số cây rừng cùng cự thạch trút xuống mà xuống, che trời lấp đất mà nện ở bọn họ phía trước quốc lộ thượng!

An với thành thị, không ai gặp qua như vậy tận thế giống nhau cảnh tượng, ba người đều cả kinh ngốc tại tại chỗ.

Mà trước hết có điều đoán trước Đình Cửu Cửu trước tiên phản ứng lại đây, nàng bản năng vươn tay kéo lại trước mặt Hàn Thời, đồng thời hướng hẳn phía sau bảo tiêu hô to thanh ——

“..... Chạy!!”

Giọng nói lạc khi, nàng đã giữ chặt Hàn Thời, xoay người liền hướng phía sau cùng đất đá trôi trình vuông góc phương hướng cao điểm chạy tới ——

Bên tai tiếng gió thao liệt, phía sau sơn như thiên băng.

Thẳng đến rất nhiều năm sau, Hàn Thời vẫn sẽ nhin không được nhớ lại một màn này.

Một màn này nữ hài nhi vẫn là sẽ bị hấn mới gặp liền trêu chọc thành “Tiểu chú lùn” nhỏ xinh thân hình, nhưng mà đó là nhân sinh lần đầu tiên —— hấn bị một người đem hết toàn lực mà nắm ở trong tay.

Phong đem nàng tóc ngắn thối trúng bay múa, đem nàng đồn dập thờ dốc đưa tới bên tai.....

Phía sau là trời sụp đất nứt địa ngục.

Mà phía trước, có một người gặt gao mà bắt lấy người..... Đến cuối cùng đều không có buông tay.

.....

Chờ rốt cuộc chạy thượng kia một mảnh cao điểm đỉnh chỗ, nhìn phía sau lưng chừng núi hạ thao thao như sóng phiêu dương bụi đất dần dần bình ổn, Đỉnh Cửu Cửu chân mềm nhũn, liền ngồi xuống trên mặt đất.

Trong cổ họng tràn đầy rỉ sắt mùi máu tươi, hô hấp đều như là kéo động cũ nát phong cổ.

Khắp người cùng mỗi một khối cơ bắp đều ở dùng chua xót trướng đau tỏ vẻ kháng nghị, Đỉnh Cửu Cửu cơ hồ tưởng không màng hình tượng mà đem chính mình “Đại” hình chữ quán bình trên mặt đất.

Thử thử mộng chân hạ độ cứng, Đỉnh Cửu Cửu từ bỏ cái này ý tưởng ——

Thật sự là cộm đến hoảng.

Vì thế nàng thật dài mà thư ra một hơi, cánh tay chống được sau lưng nham thạch trên mặt, ngưỡng thân cảm thụ ánh mặt trời bao phủ xuống dưới độ ấm —— sống sót sau tai nạn cảm giác rốt cuộc tại đây một khắc rơi xuống thật chỗ.

“..... Sống sót a.”

Nữ hài nhi thanh âm kêu trở về mặt khác hai người ý thức.

Bảo tiêu nghĩ mà sợ mà nhìn thoáng qua ba người vị trí cao điểm hạ, đã bị thổ thạch tàn thụ bao phủ quốc lộ.

Vẫn một bước dừng xe xuống dưới, bọn họ ba cái khả năng liền phải thi cốt vô tồn.

“..... Lần này sự tình ít nhiều Đinh tiểu thư.”

Bảo tiêu thần sắc tức làm đất hướng về phía Đinh Cửu Cửu hơi cung hạ thân.

Đinh Cửu Cửu nương dần dần bằng phẳng xuống dưới hô hấp khoảng cách, vội vẫy vẫy tay, “Ngài quá khách khí.”

Bảo tiêu kiên trì cúc xong rồi cái này cung mới thẳng thân, mà nằm liệt trên mặt đất Đinh Cửu Cửu cũng xác thật không có lên ngăn trở sức lực, chỉ có thể cười khổ bị.

Nói lời cảm tạ lúc sau, bảo tiêu nhìn về phía nữ hài nhi bên cạnh cách đó không xa Hàn Thời ——

“Tiểu Hàn tổng, ta đi thỉnh cầu chi viện.”

“..... Ân.” Hàn Thời hoàn hồn, “Chú ý an toàn.”

“Là, thỉnh ngài yên tâm.”

Ở bảo tiêu sau khi rời khỏi, Hàn Thời đem có chút phức tạp ánh mắt dừng lại ở nữ hài nhi trên người.

Không đợi hăn mở miệng, nữ hài nhi ánh mắt trước một bước lạc lại đây, cộng hoạn nạn hiển nhiên đã sớm tiêu ma rút phía trước tiểu cảm xúc, ý cười mãn doanh ở cặp kia xinh đẹp mắt hạnh.

“Tiểu Hàn tổng, người sẽ không cũng tưởng cho ta khom lưng đi?”

Lần đầu tiên từ nữ hài nơi đó nghe thấy cái này xưng hô, Hàn Thời ánh mắt khẽ nhúc nhích, giây lát sau hần môi mỏng nhẹ cong lên.

“Đại ân không lời nào cảm tạ hết được.”

Dừng lại một chút, người nợ thanh tuyến chây lười mà cười nhẹ thanh, tục thượng âm cuối ——

“Không bằng ta lấy thân báo đáp như thế nào, lãnh đạo?”

Chính chi ở nham thạch trên mặt phơi nắng nữ hài nhi thân hình cứng đờ.

Qua vài giây, nàng chậm rì rì mà quay lại đầu, ngữ khí cảm khái:

“Người người này, như thế nào như vậy thích lấy oán trả ơn?”

Hàn Thời: “.....”

Tác giả có lời muốn nói: Tấu chương lại danh, 《 nhớ Tiểu Hàn tổng lần đầu tiên tự mình đẩy mạnh tiêu thụ thất bại 》

Cùng với, quý trọng cái này còn có thể bị ghen lại Tiểu Hàn tổng, chờ cùng 99 ở chung một đoạn thời gian, liền không còn có cái gì có thể ngăn cản tao tao khí Tiểu Hàn tổng)

*

Tấu chương vẫn là 25 tự trở lên 2 phân bình phát bao lì xì, cuối tuần phát phía trước nhắn lại đều hữu hiệu ~

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 15 Đệ Chương 15

Chương 15

Trải qua một buổi sáng lặn lộn, Đinh Cửu Cửu cùng Hàn Thời mới rớt cuộc ngồi cứu viện xe tới rồi chi giáo mục đích địa trong thôn.

Vừa xuống xe, nàng liền nghênh đón Lữ Bình Hạo cùng mặt khác học sinh “Xếp hàng hoan nghênh”.

“Cửu cửu! Người không sao chứ??”

Kiều Loan trước hết vọt đi lên, giữ chặt Đinh Cửu Cửu tay đem người xoay vài vòng, xác định nữ hài nhi trên người không có gì ngoại thương, nàng mới trường nhẹ nhàng thở ra ——

“Nhưng làm ta sợ muốn chết..... Người cái này kêu cái gì vận khí, như thế nào cố tình khiến cho người đuổi kịp đất đá trôi?”

Đinh Cửu Cửu dở khóc dở cười mà nhậm Kiều Loan đem chính mình phiên vài biển, “Ta thật không có việc gì, trừ bỏ chạy trốn có điểm thoát lực, mặt khác đều thực hảo.”

Lữ Bình Hạo lúc này cũng đã muốn chạy tới hai cái nữ hài nhi bên cạnh, thấy Đinh Cửu Cửu không việc gì, hấn ấn đường tối tăm tản ra rất nhiều ——

“Xác thật không bị thương?”

“Ân, không có bị thương. Làm Lữ lão sư lo lắng, ta trở về nhất định tự giác giao báo cáo thư.”

“.....”

Lư Bình Hạo vui mừng mà nhìn nữ hài nhi liếc mắt một cái.

Như vậy đại sự cố, hẳn làm phụ trách lão sư nhất suất đầu mẻ trán, liền toán học sinh không xảy ra việc gì, tương quan báo cáo thuyết minh một phần đều không thể thiếu; khó được trước mặt nữ hài nhi một viên lá lướt tâm, liền này đều có thể nghĩ đến.

Theo sát, Lư Bình Hạo lại nhắm lại mi, nhìn về phía Đinh Cửu Cửu phía sau, hỏi: “Cùng người đồng hành cái kia học sinh đâu, hẳn thế nào?”

Trên thực tế, không cần Đinh Cửu Cửu trả lời, Lư Bình Hạo chính mình cũng đã thấy được ——

Ở Đinh Cửu Cửu xuống xe lúc sau, đồng dạng chờ ở bên cạnh Tống Soái liền bước nhanh tiến lên. Tống Soái thăm tiến đầu thấy rõ người trong xe, trên mặt lãnh túc biểu tình rốt cuộc chuyển vì thoải mái, hẳn duỗi tay đáp thượng xe đỉnh, thở dài.

“Tiểu Hàn tổng, ngài này ‘ ra cung ’ một chuyến, thật đúng là trạng hưởng chông chất a; ta thiếu chút nữa cho rằng chính mình muốn đi như vũ muội muội trước mặt tự sát tới cấp người tạ tội.”

“.....”

Hơi gập lên chân dài đạp đến xe ngoại, thon dài thân ảnh khom lưng ra xe.

Hàn Thời ánh mắt ở đưa lưng về phía chính mình nữ hài nhi nơi đó đảo qua mà qua, ngay sau đó trở xuống đến Tống Soái trên người, hẳn cười nhạt thanh, âm điệu tán mạn chây lười.

“Chính mình kết thúc cũng hảo, đỡ phải tai họa cô nương.”

Tống Soái bị hấn một ghen, mặt đều đỏ lên hạ, “Không phải —— Tiểu Hàn tổng, chúng ta muốn giảng đạo lý, ta có thể có người tai họa tiểu cô nương trình độ cao sao?”

“..... Ta?” Nam sinh cười như không cười, ý vị không rõ, “Ta không trình độ. Ta tưởng lấy thân báo đáp, có người đều chê ta lấy oán trả ơn.”

Tống Soái: “—— ha???”

Phía trước cách đó không xa, đưa lưng về phía bên này Đinh Cửu Cửu bóng dáng cứng đờ, sau đó liền duỗi tay kéo còn muốn nói cái gì Kiều Loan, “Ta ba lô không phải tá ở người nơi đó, mang ta đi lấy một chút đồ vật đi?”

Nói xong không trong chốc lát, nữ hài nhi bóng dáng liền biến mất ở trong tầm mắt.

..... Chạy trốn là thật mau.

Hàn Thời con người xẹt qua một chút tối đen cảm xúc đi.

“Tiểu Hàn tổng, lại nhìn cái gì đâu? Như thế nào vừa xuống xe liền thất thân..... Người nhưng đừng là bị đất đá trôi tạt đầu, để lại cái gì nội thương a??”

“.....” Hàn Thời thu tầm mắt, hướng Tống Soái trên người thoáng nhìn, khó được không cùng hấn so đo, “Lần này sự tình, không lộ ra đi?”

“Người đều trước tiên nói, ta nào dám ra bên ngoài truyền?” Tống Soái nói: “Bao gồm vẫn luôn quần lấy ta hỏi như vũ muội muội ở bên trong, ta nhưng một cái cũng chưa nói —— bằng không hiện tại ở chỗ này chờ người, có thể chỉ có ta một người sao?”

Được đáp án, Hàn Thời tùy ý mà “Ân” thanh.

Tống Soái gãi gãi đầu, “Bất quá ta liền không quá minh bạch, người gặp gỡ đất đá trôi chuyện này không cố tình tuyên dương đều không tồi, làm gì muốn gạt? Phàm là ai có thể truyền tới lão gia tử nhà người lỗ tai, kia bọn họ khẳng định sẽ thu hồi làm người lưu này vùng núi mệnh lệnh a.”

Nói được kích động, Tống Soái cảm khái bất quá đầu óc liền ra khẩu:

“Hàn gia đã có thể người này một cây độc đinh miêu, thật cọ quát một chút, chúng ta đều đến liên lụy bị trong nhà bái rớt một tầng da! Kia cũng liền quá ——”

Nói đến một nửa, Tống Soái trong đầu đột nhiên vừa tỉnh.

..... Hẳn một kích động cấp đã quên, này tra ở Hàn Thời nơi này để không được.

Tống Soái thẳng cảm giác phía sau lưng nổi da gà đều phải tạc đi lên, im tiếng tiểu tâm mà nhìn về phía Hàn Thời.

Nhưng mà làm hẳn ngoài ý muốn chính là, ở nam sinh kia trương thanh tuyến gương mặt đẹp thượng, hẳn thế nhưng không thấy ra cái gì rõ ràng tức giận.

——

Nói cách khác, bọn họ Tiểu Hàn tóm lại trước tâm tình..... Thế nhưng là phá lệ mà hảo??

Đều gặp gỡ đất đá trôi còn tâm tình phá lệ hảo, nhưng đừng thật là bị thương đầu óc a.....

Mà Hàn Thời như là chưa từng nghe thấy Tống Soái phần sau đoạn lời nói, chỉ hơi cong môi.

“Cho nên càng không thể làm cho bọn họ biết.”

“..... Ha?” Tống Soái chợt dạ mà chuyển khai tầm mắt, vui đùa nói: “Người đừng cùng ta nói người là đã trải qua một hồi đất đá trôi lể rửa tội, nung đúc thể xác và tinh thần tình cảm, quyết định lưu lại phụng hiến núi lớn.”

Hàn Thời không tỏ ý kiến gật gật đầu.

“Cái này lý do nghe tới không tồi. Nếu lúc sau bại lộ, vậy người cứ như vậy giải thích.”

Nói, nam sinh một tay hướng túi quần cắm xuống, khác chỉ tay xoa thon dài cổ bối hướng trong đi, ngữ khí cũng khôi phục Tống Soái sở thói quen kia cười như không cười lười nhác điệu ——

“Hai ngày này cơ hồ không chớp mắt, đừng làm cho người quấy rầy ta. Bằng không..... Ta hướng khe suối ném người thời điểm, nhưng chẳng phân biệt bọn họ cha mẹ là làm gì đó.”

“..... Đến, hàn gia ngài hảo hảo nghỉ ngơi.”

Nửa là vui đùa nửa là chế nhạo mà đuổi theo một câu, Tống Soái đảo thật không dám theo sau nói cái gì nữa.

Thấy người nọ đi xa sau Tống Soái quay người lại, ở chính mình miệng thượng nhẹ nhàng trừu hạ, nhỏ giọng tự oán: “Người này miệng a, nói cái gì con trai độc nhất, tìm chết sao.....”

“.....”

Bên kia, Đinh Cửu Cửu lôi kéo Kiều Loan chạy nạn đường như vào phía trước học sinh ra vào đại cửa sắt, mà thẳng đến liền đi ra mấy mét sau, nàng mới đột nhiên lấy lại tinh thần.

“Chúng ta không phải hẳn là ở nhờ ở địa phương thôn dân trong nhà sao? Đây là.....”

Trước mặt là một đồng bốn hợp lâu, lúc này Đinh Cửu Cửu cùng Kiều Loan chính thân xử tứ phía vây kín lâu thể vờn quanh lên trong đại viện. Này lâu thể trang hoàng tuy rằng so không được thành phố lớn tinh mỹ trang điểm, nhưng ở như vậy một cái phóng nhãn nhìn lại đều không thấy được cái gì ba tầng vật kiến trúc núi lớn chỗ sâu trong, hiển nhiên là một cái phi thường khó được tồn tại.

Mà khó được, đa số thời điểm ý nghĩa sang quý.

Như là nghe hiểu Đinh Cửu Cửu lời ngậm, Kiều Loan cười nói: “Chúng ta chí nguyện phục vụ bộ khăng định là đào không dậy nổi này kinh phí —— người đừng nhìn này lâu giống nhau, nhưng này khách sạn xem như nơi này năm sao cấp, phòng toàn thuê giá cả hù chết cá nhân.”

“Nơi này là khách sạn?” Đinh Cửu Cửu ngạc nhiên nói. Ngay sau đó nàng lấy lại tinh thần, “Toàn thuê? Ai thuê xuống dưới?”

Kiều Loan: “Trừ bỏ kia giúp thiếu gia tiểu thư, còn có thể có ai? Người phía trước là chưa thấy được, xe mới vừa đình vào thôn thời điểm, kia giúp thiếu gia tiểu thư một đám biểu tình cùng cái gì dường như, ta xem trở về lúi lại cái bảy tám năm, bọn họ khả năng phải khóc lóc nháo phải về nhà.”

“Cho nên bọn họ liền đem nơi này thuê hạ?”

“Đào không phải mọi người thuê, bên trong dẫn đầu một cái kêu ‘ Tổng Soái ’ nam sinh ra tiền —— chính là lớn lên cũng không tệ lắm đáng tiếc vóc dáng có điểm thấp cái kia.”

Đinh Cửu Cửu: “.....”

Thác người nào đó phúc, không cần Kiều Loan nhắc nhở, nàng cũng biết là cái nào.

“Lư lão sư cũng đáp ứng?”

“Lư lão sư đương nhiên đáp ứng rồi!”

Kiều Loan vừa ra khỏi miệng, liền tự giác thanh lượng có điểm cao, vội vàng đem giọng nói áp xuống tới ——

“Người không biết, trong thôn có một bộ phận thôn dân là căn bản không muốn tiếp nhận chúng ta đi trụ, cũng có thể lý giải sao, phiền toái lại lẫn lộn..... Hơn nữa các bạn học lại đều là trong thành tới, liền tính so không được những cái đó các thiếu gia tiểu thư kiều quý, nhưng vẫn là ăn không hết cái gì khổ. Cái kia tiểu soái ca chịu ra tiền, vừa lúc giải quyết Lư lão sư một cái đại phiền toái, hãnh khảng định đáp ứng a.”

Đinh Cửu Cửu gật gật đầu, không nói cái gì nữa.

Kiều Loan hưng phấn mà kéo nàng: “Người cùng ta còn có Viên Họa phân ở một phòng, đi, ta dẫn người đi xem —— tuy rằng so không được thành thị khách sạn, nhưng này tuyệt đối so với ta trong tưởng tượng tốt hơn một trăm lần!”

Đinh Cửu Cửu cười cùng Kiều Loan từ biên sườn đi lên lầu, “Người trong tưởng tượng cái dạng gì?”

Kiều Loan nghỉ chân, ưỡn ngực, đề khí, giai than ——

“Tám tháng cuối thu phong gào rít giận dữ, cuốn ta phòng thượng tam trọng mao.....”

Đinh Cửu Cửu buồn cười, “Liền người da, đi lạp.”

*

Nghỉ ngơi một giữa trưa, ước chừng buổi chiều hai giờ rưỡi thời điểm, Đinh Cửu Cửu đã bị Kiều Loan đánh thức.

“Trong đàn Lư lão sư làm chúng ta đến dưới lầu tập hợp, chuẩn bị phân phối ‘ tác chiến khu vực ’ a.”

“Cái gì..... ‘ tác chiến khu vực ’?” Ngủ đến đầu óc phát ngốc nữ hài nhi từ trong ổ chăn bò dậy, mắt hạnh nửa mở, vô tội mê mang lại đại ra.

Thấy nữ hài nhi kia ngốc đến hồ mộng dường như bộ dáng, Kiều Loan cười đến mau đánh ngã.

Mà bên cạnh Viên Họa cũng nhịn không được cười nói: “Lão sư ngày hôm qua đến lúc đó đề qua, mỗi cái học sinh phụ trách mấy hộ gia đình, trừ bỏ muốn đốc xúc kia mấy hộ hài tử đi học, còn muốn đứng giờ đi thôn dân trong nhà giúp đỡ.”

“.....”

Đinh Cửu Cửu lúc này mới chậm rãi từ nửa mộng nửa tỉnh trạng thái lấy lại tinh thần.

Kiều Loan lúc này thật vất vả dừng cười, chế nhạo Đinh Cửu Cửu: “Ta vừa mới ghé vào hành lang bên cạnh giúp người nhìn, các người tổ tổ viên đều tới rồi, đã có thể người cái này tổ trưởng còn khoan thai tới muộn đâu.”

Viên Họa cũng cười, ôn nhu nói: “Cửu cửu khẳng định là ngày hôm qua cùng hôm nay ở trên đường lẫn lộn đến quá lợi hại, Kiều Loan người cũng đừng lấy nàng trêu ghẹo..... Nếu không phải Lư lão sư nghiêm lệnh cần thiết chụp một trương tập thể đều ở ảnh chụp phát hân, xem người ngủ như vậy trầm, ta đều không nghĩ kêu người đi lên.”

“..... Lư lão sư không ở?”

Đã đi vào toilet, chuẩn bị rửa cái mặt Đinh Cửu Cửu sừng sốt, hỏi.

“Ân, hăn hôm nay sáng sớm liền đi trong trấn —— như thế nào, người có chuyện tìm hăn a?”

Đinh Cửu Cửu mở ra vòi nước, vốc một phen thủy, chần chờ mà nói: “Không biết hăn đi phía trước, có hay không phân phối hảo đệ tứ tổ tổ trưởng.”

“Đệ tứ tổ, cái gì đệ tứ ——”

Kiều Loan giọng nói một đốn, ngay sau đó liền phản ứng lại đây, đi theo đầu đại địa nhú mi, “..... Hồng rồi, ngày hôm qua quang cấp người cùng cái kia đại soái ca, Lư lão sư hơn phân nửa đem việc này đã quên..... Tiểu trợ giáo tính cách, thật đúng là không nhất định ép tới trụ kia giúp thiếu gia tiểu thư a.”

Viên Họa cũng nhú mày, đồng thời nói: “Kiều Loan, người đừng như vậy kêu Tần lão sư lạp, làm người nghe thấy không tốt.” Nàng câu chuyện vừa chuyển, “Bất quá việc này xác thật rất sâu người a.”

“.....”

Ba cái tổ trưởng các hoài ưu tư, tới rồi dưới lầu vừa thấy, lại đều có điểm ngoài ý muốn.

——

Đừng nói, này đặc thù đãi ngộ “Đệ tứ tổ” tới thật đúng là rất tề.

Cứ việc một đám thoát nhìn biểu tình không tốt thần sắc không kiên nhẫn, nhưng cuối cùng xếp thành một loạt, thoát nhìn một cái đều không rơi mà đứng ở mặt khác tam tổ trước.....

Đinh Cửu Cửu ánh mắt lú lo dừng lại.

Hai giây sau, nàng một lần nữa đem này “Đệ tứ tổ” đánh giá một lần, sau đó nho nhỏ mà buông tiếng thở dài khí, nhin xuống che mắt xúc động.

Bên cạnh Kiều Loan cùng Viên Họa cũng phát hiện.

Kiều Loan: “Tê..... Ta như thế nào đếm tới đếm lui, liền vị kia đại soái ca không có tới?”

Viên Họa gật đầu: “Xác thật không có tới.”

Đứng ở đội ngũ hàng đầu, Tần Minh Vũ biểu tình so với bọn hắn đều rời rã nhiều.

Đối với danh sách so đúng rồi một lần, hắn biểu tình rời rã hỏi đứng ở “Đệ tứ tổ” đội đầu Tống Soái ——

“Các người tổ, cái kia kêu ‘Hàn Thời’ học sinh, là còn không có xuống dưới sao?”

Tống Soái cười tùm tùm, “Báo cáo lão sư, hắn ngủ đâu. Hắn là hạ không tới.”

Tác giả có lời muốn nói: Tiểu Hàn tổng: Không dậy nổi, ai kêu ta ta đem ai ném khe suối. 【hung ác.jpg】

99: Ta không nghe rõ, người lặp lại lần nữa.

Tiểu Hàn tổng: emmmmmmm không dậy nổi, chỉ có tức phụ kêu ta khởi ta mới khởi. 【vậy đuôi.avi】

*

Lệ quốc tế, 25 tự trở lên 2 phân bình phát bao lì xì, bốn chu nội hữu hiệu

*

Hôm nay ta rớt cuộc chờ đến chính mình xuất bản thư _(°:3” ∠)_

《 tiểu khắc tinh 》 đã đưa ra thị trường, 《 cuồng 》 dự tính 2 đầu tháng dự bán, 《 liêu 》 thượng sách (xuất bản danh 《 nàng tiểu tâm tư 》) dự tính 3 đầu tháng dự bán ~

【 trọng điểm xem nơi này ↓↓↓ 】

Cho nên nhân cơ hội làm hoạt động: Bốn văn trung lưu ngàn tự trở lên 2 phân trường bình đại bảo bối, thỉnh Weibo tin nhắn ta (@ khúc tiểu khúc), có tác giả xuất bản thư đưa tặng ~

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 16 Đệ Chương 16

Chương 16

“Báo cáo lão sư, hãn ngũ đầu. Hãn là hạ không tới.”

Nói lời này khi, Tống Soái cười tùm tùm mà đứng ở nơi đó. Vô luận biểu tình động tác, hiển nhiên đều toát ra một loại không để bụng.

Tần Minh Vũ bị Tống Soái kia đương nhiên ngữ khí ghen một chút, mặt đỏ lên, “Này..... Đây là Lữ lão sư trước tiên liên bố trí tốt, như thế nào có thể..... Như thế nào có thể khoáng rớt?”

“Ta đây cũng không có biện pháp a.” Tống Soái cười cười, nâng lên cổ hướng tới lầu bốn ý bảo hạ ——

“Hãn liền ở tại 419, ngài kêu..... Tần lão sư đúng không? Tần lão sư ngài nếu có cái kia can đảm, liền tự mình đi lên thỉnh hãn xuống dưới bái.”

“Đúng vậy Tần lão sư, có can đảm ngài tự mình qua đi a.”

Đệ tứ tổ những cái đó công tử ca nhóm đi theo ồn ào, ánh mắt chế nhạo mà nhìn Tần Minh Vũ.

Tần Minh Vũ rốt cuộc chỉ là cái kinh nghiệm không nhiều lắm trợ giáo, thực tế tuổi cũng so trước mặt này đó học sinh lớn hơn không được bao nhiêu, hơn nữa tính cách nội hướng thậm chí có chút chất phác cho phép, ở như vậy đàn thanh ồn ào, kia gầy bạch một khuôn mặt thượng, đỏ lên vẫn luôn ghen tới rồi trên cổ đi.

Đình Cửu Cửu bên cạnh, Kiều Loan xem đến lạnh mặt, “Bọn họ những người này như thế nào như vậy a, liền tính Tần lão sư chỉ là trợ giáo, cũng không giáp mặt loại thái độ này làm người xuống đài không được đi?”

Bên cạnh Viên Họa cũng nhin không được nhẫn lại mi, “..... Bọn họ đều là trong nhà đặc biệt có tiền, dưỡng đến kiêu căng ngạo mạn, một chút cũng không biết tôn sư trọng đạo.”

Viên Họa tạm dừng hạ, chuyển hướng đứng ở chính mình cùng Kiều Loan trung gian nữ hài nhi, “Cửu cửu, người nói chúng ta nên làm cái gì bây giờ a, tổng không thể nhìn Tần lão sư bị bọn họ như vậy khi dễ đi..... Trong lâu còn có địa phương thôn dân đâu, nếu như bị bọn họ thấy, Tần lão sư về sau này hai tháng còn như thế nào đợi đến đi xuống?”

Viên Họa kia kiêu kiêu nhu nhu thanh âm nghe được Đình Cửu Cửu có điểm đau đầu.

Nàng ở bên cạnh xem đến minh bạch —— này giúp thiếu gia tiểu thư là đem tàu xe mệt nhọc hỏa khí, một cỗ não toàn rơi tại Tần Minh Vũ trên người.

Các nàng ba cái nếu không biết tự lượng sức mình trên mặt đất đi khuyên, trừ bỏ thêm vào chiêu chút chế nhạo đến trên người mình, phỏng chừng không có cái gì mặt khác tác dụng.

Nhưng nếu mặc kệ.....

Đình Cửu Cửu ngẩng đầu, không đành lòng mà nhìn thoáng qua cái kia tuổi còn nhẹ tiểu trợ giáo.

Từ nàng cái này phương hướng nhìn lại, tiểu trợ giáo rũ tại bên người tay đã gặt gao mà năm chặt lên, mu bàn tay thượng gân xanh hơi trán.

Mà Tống Soái đúng lúc này chờ lại mở miệng, một bộ xem náo nhiệt không sợ sự đại bộ dáng, ôm cánh tay cười.

“Bất quá ngài cũng đừng trách ta không nhắc nhở, Tiểu Hàn tổng bình thường nhìn vĩnh viễn mang cười, nhưng tính tình là chúng ta những người này kém cõi nhất —— không đúng, đó là chúng ta thêm lên cũng không hẳn tính tình kém. Hơn nữa hẳn lại ở tại lâu bốn, vạn nhất một chút không nhin xuống, đem ngài từ này cửa sổ bên đây một phen.....”

Dư âm chưa hết, cũng không cần phải nói đi xuống.

Dựng sào thấy bóng mà, Tống Soái câu chuyện vừa ra, đứng ở chỗ đó Tần Minh Vũ liền sắc mặt trắng xanh, tựa hồ còn run lên một chút.

Cái này ngay cả Đinh Cửu Cửu bên cạnh tưởng hướng lên trên hướng Kiều Loan đều khí trứ, tế tỵ cùng Đinh Cửu Cửu nói: “Hẳn —— hẳn như thế nào như vậy uất ức a!”

Đinh Cửu Cửu trầm mặc hai giây, cười khổ thanh, “Kiều Loan, đừng như vậy chỉ trích hẳn, hẳn không có làm sai cái gì. Hẳn chỉ là không dám gánh vác xúc động hậu quả, càng biết này đó có tiền các thiếu gia tiểu thư không phải hẳn có thể trêu chọc tới.”

Kiều Loan sững sốt một chút, quay đầu đi xem nữ hài nhi.

——

Đây là nàng trong ấn tượng, Đinh Cửu Cửu lần đầu tiên dùng “Thiếu gia” “Tiểu thư” như vậy mang theo nào đó cảm tình khuynh hướng xưng hô đi chỉ đại nào đó người.....

Này cũng làm nàng có một loại trực giác: Xưa nay không đối bất luận kẻ nào hoặc quần thể làm ra tính khuynh hướng phán đoán Đinh Cửu Cửu, lúc này đây tựa hồ là thật sự có chút sinh khí.

Kiều Loan trong lòng không khỏi sinh ra điểm lỗi thời kích động, nàng vươn ra ngón tay chọc chọc Đinh Cửu Cửu, nhỏ giọng thò lại gần: “Cửu cửu, người thượng, bộ nội học sinh Lư lão sư vốn dĩ liền nhất xem trọng người, vừa lúc mượn cơ hội này dựng đứng một chút bộ nội uy nghiêm, đến sang năm tranh cử ——”

Kiều Loan lời còn chưa dứt, đột nhiên thấy bên kia Viên Họa đã nhịn không được biểu tình hơi banh mà đi ra ngoài.

Vừa thấy Viên Họa không phải đi hướng Tống Soái đám người, mà là đi hướng Tần Minh Vũ, Đinh Cửu Cửu liền nhíu mày, không có tới cập giữ chặt Viên Họa tay rơi xuống trở về.

“..... Không xong.”

Kiều Loan không phản ứng lại đây, “Cái gì không xong?”

Đinh Cửu Cửu ngữ tốc mau mà cực nhẹ mà mở miệng, ấn đường nhíu chặt: “Tần lão sư hiện tại nhất chịu không nổi chính mình học sinh kích.”

Kiều Loan vẫn nghe được không hiểu ra sao.

Viên Họa lúc này đã đình tới rồi Tần Minh Vũ bên cạnh, thấp giọng nói: “Tần lão sư, bằng không liền trước tính, chờ Lư lão sư trở về lại cùng hần giải thích, Lư lão sư có thể lý giải ——”

“..... Tính cái gì tính!”

Trước sau trầm mặc Tần Minh Vũ đột nhiên đánh gãy Viên Họa nói, hần thanh lượng không cao, lại gần như nghẹn ngào.

Chờ hần ngừng đầu, mọi người mới phát hiện Tần Minh Vũ trong ánh mắt đều bố thượng điểm tơ máu, ánh mắt càng là có điểm đáng sợ.

Trạm đến gần nhất Viên Họa bị cả kinh không nhẹ, cuống quít lui nửa bước.

Tống Soái đám người cũng sững sốt hạ, ngay sau đó không biết lấy ai cầm đầu, ồn ào nở nụ cười.

“Ai da, chúng ta Tần lão sư đây là phát hỏa?”

“Nhìn các người đem nhân gia Tần lão sư tức giận đến a.”

“Chính là, đều thiếu cười vài câu ——”

“Liên người cười đến nhất hoan, còn nói chúng ta, người người này.....”

“.....”

Đinh Cữu Cữu ánh mắt, tại đây tiếng cười hoàn toàn lạnh xuống dưới.

Nàng chân trái mại đi ra ngoài.

Mà liền ở cùng thời gian, không thể nhịn được nữa Tần Minh Vũ bỗng nhiên xoay người, không rên một tiếng sắc mặt khó coi mà hướng thang lầu đi đến.

“Nha, hẳn thật đúng là dám lên đi?”

“..... Hẳn đến lúc đó xúi quẩy không quan trọng, vạn nhất Tiểu Hàn tổng đem hỏa thuận tiện rải chúng ta trên người..... Ai, Tống thiếu, đây chính là người chủ nội a.”

“Ta không bối.” Tống Soái lắc đầu diêu đến cùng trống bỏi dường như, “Các người Tiểu Hàn tổng rời giường khí lớn đâu, ta vẫn luôn hoài nghi hẳn trọng độ tuột huyết áp, ai nhiều hẳn thanh miên kia khẳng định hoành đi ra ngoài —— muốn bối các người bối, ta vừa mới nhưng không như thế nào cười.”

“Ai bồi đều được với đi xem đi?”

“Ân, ta cũng tò mò, cái kia Tần Minh Vũ chờ lát nữa thấy Tiểu Hàn tổng, còn kiên cường không kiên cường đến lên.”

“Đi đi đi, cùng nhau xem, là tràng chặt đầu diễn ta cũng nhận.”

“.....”

Mắt thấy một chúng công tử ca theo sau, Kiều Loan cũng cảm thấy sự tình không ổn, lo lắng mà nhìn cửa thang lầu.

Bên cạnh Viên Họa trên mặt mất máu sắc, chân tay luống cuống mà đi tới: “Ta vừa mới quỳnh lên, ta liền..... Đều do ta, bất quá ta cũng thật sự không nghĩ tới Tần lão sư sẽ như vậy..... Hiện tại nhưng làm sao bây giờ a?”

Đình Cửu Cửu xem Viên Họa một bộ hoang mang lo sợ bộ dáng, trong lòng thở dài, trên mặt chỉ trấn an nói: “Ba cái tổ tổ viên cảm xúc người trước kiểm chế một chút, ta cùng Kiều Loan đi lên, vạn nhất ra điểm tình huống cũng hảo có thể chiếu ứng lẫn nhau.”

Bên cạnh Kiều Loan nghe xong cứng đờ, “Ngạch..... Cửu Cửu a, người này nghe như thế nào như là muốn kéo ta cùng cái kia đại soái ca cùng đám kia công tử ca nhóm đánh một trận tiết tấu?”

Đình Cửu Cửu bất đắc dĩ mà nhìn nàng liếc mắt một cái, “Đừng bần lạp, tiểu tâm chờ lát nữa thật bị từ lầu bốn ném xuống tới.”

Kiều Loan: “.....”

Nơi đây Đình Cửu Cửu cúi đầu nhìn thoáng qua đồng hồ, ngay sau đó quay đầu đối có chút xao động các bạn học trấn an mà cười cười ——

“Chí nguyện khảo hạch từ hôm nay đã bắt đầu rồi, đại gia vì từng người cuối cùng cho điểm cũng thỉnh thoảng nóng nảy. Xuất phát thời gian chậm lại nhiều nhất mười lăm phút, mười lăm phút nội tại chỗ hoạt động, đừng rời khỏi trong viện khu vực, cũng không cần lên lầu —— đặc thù tình huống tìm Viên Họa xin nghỉ, Viên Họa tổ trưởng sẽ viết rõ nguyên nhân —— vô cố không xin nghỉ rời đi, khả năng sẽ ấn đến trễ hoặc nghỉ làm ký lục nga.”

Đơn giản nói vài câu, Đinh Cửu Cửu không dám trì hoãn, liền cùng Kiều Loan cùng nhau bước nhanh đi hướng thang lầu.

Chờ thoát ly đồng học tầm mắt, Đinh Cửu Cửu dứt khoát lôi kéo Kiều Loan chạy lên.

Kiều Loan bị nàng kéo đến một góc ——

“Người vừa mới không còn rất bình tĩnh sao?”

“.....”

Nữ hài nhi một trương bàn tay đại gương mặt tú khí ngũ quan đều mau nhả đến cùng nhau ——

“Làm trò ba cái tổ đồng học, không bình tĩnh làm sao bây giờ? Nói cho bọn họ ta thực hoảng, ta cũng không biết xử lý như thế nào, chi giáo ngày đầu tiên khả năng liền phải tạt, chúng ta bộ môn chính là như vậy không đáng tin cậy?”

Kiều Loan bị nàng nói được á khẩu không trả lời được, lại hướng lên trên rút cuộc chạy đến lầu bốn, Kiều Loan mới thở hốt hển mà nói: “Ta liền bội phục người..... Này bò lâu còn có thêm vào lượng hô hấp..... Nói..... Nói như vậy trường một đoạn lời nói.....”

Đình Cửu Cửu thật sự bất chấp cùng nàng ba hoa, ánh mắt ở ra thang lầu hành lang hai sườn chột lóe hồi, liền xem chuẩn Tống Soái đám người tụ tập địa phương.

Còn không có tới kịp hoãn quá khí Kiều Loan lại bị kéo đi ra ngoài.

Bên kia mới đầu còn làm ồn, đến Đình Cửu Cửu cùng Kiều Loan bước nhanh chạy tới sau, lại là đã an tĩnh lại.

Chẳng qua không một người ánh mắt lo lắng các nàng, phản đều là rơi xuống kia phiến trên cửa, liền sườn đối với nơi này Tống Soái trên mặt thể nhưng đều có một chút mơ hồ hối hận cảm xúc.

Đình Cửu Cửu theo bản năng mà chậm đặt chân bước.

..... Người nợ thực sự có như vậy đáng sợ sao?

Nàng ký ức cho nàng đáp án hiển nhiên không phải như vậy. Nhưng vô luận như thế nào, nàng cũng chỉ nhận thức người nợ không mấy ngày, nàng sẽ không so Tống Soái bằng hữu như vậy càng hiểu biết người nợ.

Đám người khe hở, gõ xong môn Tần Minh Vũ rơi xuống tay, dừng khí lui ly lúc sau, cho hẳn lưu lại chỉ còn lại có lòng tràn đầy khẩn trương cùng hối hận ——

Hắn trước mặt nhanh chóng chuyển qua những cái đó hình ảnh. Xếp thành liệt siêu xe, hắc y hắc kính bảo tiêu, còn có phía sau này đó kiêu ngạo công tử ca nhóm ở người nợ trước mặt lại đại khí cũng không dám ra bộ dáng.

Hắn giống như..... Thật sự xúc động.....

Nên nhịn xuống tới, đã nhịn đã lâu như vậy..... Hắn không có tiền càng không có tư bản cùng này đó các thiếu gia đấu, rõ ràng đã nói với chính

mình, nhẫn quá hai tháng thì tốt rồi, bất quá là một chút nhục nhã, tính không được gì đó. Nhưng như thế nào liền..... Không có nhịn xuống đâu.

Xúc động nhiệt độ lui ly đại não, một chút sợ hãi rồi cuộc bò lên trên Tần Minh Vũ mặt.

Hắn nuốt khẩu nước miếng, cảm lòng không đậu mà sau này lui một bước.

Kiều Loan đều nhịn không được quay mặt đi, thanh âm cực tiêu mà mở miệng: “Hắn hảo đáng thương a..... Cứu cứu, người cùng cái kia Hàn Thời đã quá, hắn thực sự có bọn họ nói được như vậy đáng sợ sao?”

Nữ hài nhi trầm mặc không nói.

Vấn đề này đáp án, chính nàng cũng không biết.

Mà đúng lúc này, cửa phòng đột nhiên bị từ bên trong đột nhiên kéo ra.

Phía sau cửa, chỉ xuyên điều màu xám rời rạc quần ngũ, lỏa | thương thân nam sinh mặt vô biểu tình mà nằm liệt một trương thanh tuyến mặt, hỗn độn tóc mái hạ, con người tối đen một mảnh, tiêu điểm đều tìm không thấy.

Bên trong cánh cửa ngoại gần như tĩnh mịch mà trầm tĩnh hai giây.

Hai giây sau, cái kia khàn khàn trầm thấp thanh âm vang lên, mang theo làm cho người ta sợ hãi lạnh băng cùng lệ khí ——

“..... Ai gõ môn.”

Tác giả có lời muốn nói: Tiểu Hàn tổng: Bọn họ nói bậy, ta không đáng sợ, tức phụ trước mặt ta nhưng nghe lời

*

Lệ quốc tế, 25 tự trở lên 2 phân bình phát bao lì xì, bốn chu nội hữu hiệu

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 17 Đệ Chương 17

Chương 17

Bốn hợp lâu hành lang không có cửa sổ, chỉ có xi măng gạch thạch xây khởi lùn tường.

Hè oi bức chính ngọ dương quang không keo kiệt mà rơi, cực nóng nường chước, nhưng giờ phút này hành lang dài thượng, lại có không ít người cảm thấy trong lòng lãnh đến tưởng run run.

“..... Ai gõ môn.”

Theo trầm thấp khàn khàn nói thanh, người nọ tiêu điểm thượng tán ánh mắt ở ngoài cửa có thể thấy được tầm nhìn trong phạm vi chậm rãi xẹt qua, cuối cùng dừng hình ảnh ở chính trước Tần Minh Vũ trên người.

Tần Minh Vũ sắc mặt trắng xanh, gót chân cảm lòng không đậu mà sau này cọ cọ.

Mắt đen tiêu điểm tiệm định, nam sinh như cũ năm liệt một trương khuôn mặt tuần tú, môi mỏng chậm rãi khơi mào, đáy mắt mệt mỏi tiêu mất, đông lạnh thượng lạnh băng.

“..... Người gõ.”

Tựa hồ là nghi vấn, lại tựa hồ là khẳng định.

Nhưng Tần Minh Vũ không dám gật đầu —— mới vừa rồi mở cửa kia một khắc thẳng vọng lại đây ánh mắt thật sự quá mức âm trầm, thậm chí làm

hắn hoài nghi chính mình điếm phía dưới đi liền thật sự sẽ bị người này trực tiếp từ nơi này ném xuống.

Nhưng mà Tần Minh Vũ biểu tình cùng phản ứng, đã cũng đủ cấp ra đáp án.

Mọi người chỉ nghe được nam sinh xuy thanh, điệu cực nhẹ, thậm chí mơ hồ mang cười ——

“Tìm chết sao.”

Chỉ là này ba chữ rơi xuống nháy mắt, chung quanh độ ẩm như là ẩm một chút té băng điếm.

Không chờ mọi người phản ứng, Tần Minh Vũ đột nhiên kêu sợ hãi thanh —— lại là hắn đã bị bước ra môn tới nam sinh một phen xách cổ áo, trực tiếp kéo dài tới trước mặt.

Nam sinh vóc người vốn là rất cao, lúc này đem vóc dáng chỉ có một mét bảy Tần Minh Vũ nhắc tới tới, xách đối với phương cơ hồ chân cách mặt đất.

Tần Minh Vũ sắc mặt càng là thống khổ mà đỏ lên.

“..... Hàn Thời.”

Một cái mềm nhẹ mà khắc chế thanh âm bỗng dừng vang lên.

Đám người ở ngoài, Đinh Cửu Cửu ở trong lòng sâu kín mà than một nhỏ giọng.

Mặc niệm lại nhiều lần “Cùng người không quan hệ” “Đừng động”, rốt cuộc vẫn là làm không được cứ như vậy thờ ơ lạnh nhạt a.....

Thanh âm này vang lên lúc sau, tất cả mọi người sửng sốt một chút, tiện đà dùng không thể tin tưởng ánh mắt đầu từ trước đến nay nguyên chỗ.

——

Bọn họ thật sự là vô pháp tưởng tượng, loại này thời điểm còn có ai dám chủ động đi lên xúc Hàn Thời rủi ro..... Càng là thẳng hô kỳ danh?

Vì thế, ở mọi người cầm lòng không đậu nhường ra tới khe hở gian, nghiêng đi tầm mắt Hàn Thời liền thấy được cau mày đứng ở chỗ đó thân hình nhỏ xinh nữ hài nhi.

Sau giờ ngộ dương quang từ nàng trên vai khoác hạ.

Kia trương khuôn mặt nhỏ hơi banh, xinh đẹp mắt hạnh liễm một chút không tán đồng, một chút bất đắc dĩ, còn có một chút khác cái gì cảm xúc.

..... Đều không quan trọng.

Tóm lại thật xinh đẹp.

Xinh đẹp đến làm hẳn rất muốn ôm vào trong lòng ngực xoa một xoa.....

Cách gần nhất Tống Soái vì thế cái thứ nhất phát hiện, bọn họ tựa hồ còn không có quá tình ngữ Tiểu Hàn tổng, nhìn chăm chăm kia tiểu cô nương liền bắt đầu thất thần.

Tống Soái: “.....”

Này đầu óc khả năng thật sự bị đất đá trôi tạt đi.

Xuyên qua đám người, Đinh Cửu Cửu đi tới Hàn Thời trước mặt, dừng lại chân.

Nàng ngẩng đầu, nguyên bản tướng lời nói lại đang ánh mắt chạm đến đối phương lúc sau, không khỏi mà ghen một chút.

Trần trụi thượng thân nam sinh liền đứng ở khoảng cách nàng vài thước vị trí, bất đồng với ngày thường ăn mặc quần áo khi thoạt nhìn đơn bạc, lúc này người nọ vai rộng eo thon, cơ bắp mỏng mà hữu lực, xinh đẹp trắng nõn cơ bụng đường cong vẫn luôn thu vào từng suy sụp quần ngữ.

Đinh Cửu Cửu: “.....”

Nàng như thế nào đem người này không có mặc quần áo này tra cấp đã quên.

Mới vừa tổ chức tốt câu nói bị như vậy gần gũi họa cảnh đánh sâu vào một chút, não nội cũng chỉ dư lại vụn vặt tự từ, như thế nào mở đầu nàng đều nhớ không nổi.

Hỗn độn vài giây sau, Đinh Cửu Cửu đơn giản thả bay, nàng đem tầm mắt kéo qua kia xinh đẹp cơ bụng, cơ ngực, xương quai xanh, cuối cùng kiệt lực banh trụ dừng hình ảnh ở kia trương thanh tuyến trên mặt.

Nữ hài nhi trầm mặc vài giây, thử mà trước nhỏ giọng hỏi câu: “..... Người không đánh nữ sinh đi?”

Tống Soái: “.....”

Còn lại người: “.....”

Bị nữ hài nhi nói thanh kê hoàn hồn, Hàn Thời còn nắm chặt ở Tân Minh Vũ cổ áo tay bỗng dưng buông lỏng, hăn ngăn chặn cơ hồ nhịn không được tưởng giơ lên tới khóe miệng, “Ân” thanh.

Đinh Cửu Cửu lộ ra một bộ nhẹ nhàng thở ra bộ dáng, bằng phẳng mà một đỉnh eo nhỏ ——

“Kia môn là ta gõ.”

Nhìn mắt bên cạnh cơ hồ đứng không vững Tần Minh Vũ, Đinh Cửu Cửu chần chờ hạ, “Có chuyện gì người hướng ta tới.”

Nam sinh không nhịn được mà bật cười, mi mắt vén lên, hai điểm tối đen đồng tử thâm rạng rỡ nào đó tinh hỏa dường như ánh sáng nhạt.

Trầm mặc hai giây sau,

“Hướng người tới?”

Ba chữ ở môi lưỡi gian hình như có thâm ý mà lăn một vòng, nam sinh cười trong mắt nào đó cảm xúc càng thêm có chút áp lực không được, ở con người chỗ sâu trong phiến khởi màu đen, “..... Người xác định?”

Đinh Cửu Cửu: “.....”

Loại này thành linh xảy ra như là bị cái gì đại hình miêu khoa sinh vật nhìn thẳng cảm giác.....

Nàng giống như có điểm không quá xác định.

Đổi ý còn kịp sao.

Tống Soái phía sau kia giúp công tử ca nhóm kinh qua sau, lúc này cũng không khẩn trương, một đám rất có hứng thú mà ghé vào cùng nhau nhìn hai người —— cái gì là phát hỏa, cái gì là tán tỉnh, bọn họ đối này phân đến so với ai khác đều thanh.

Chỉ tiếc có chút người hiển nhiên không như vậy thanh.

“..... Cửa này..... Cửa này chính là ta gõ!” Không biết có phải hay không bị Đinh Cửu Cửu giữ gìn kích thích tới rồi, Tần Minh Vũ ngạnh cổ

run rẩy ánh mắt chính là tiến lên một bước —— “Tập hợp là..... Là Lữ
lão sư yêu cầu, người cũng không thể lệ, ngoại lệ.”

Mới vừa hòa hoãn vài phần không khí, tức khắc lại bị đẩy vào cục diện bế
tắc.

Đình Cửu Cửu cảm giác chính mình đầu đều lớn.

..... Ngã một lần khôn hơn một chút thoát nhìn cũng không phải mỗi
người đều sẽ.

Tống Soái phía sau công tử ca nhóm cũng đều cười lạnh nhìn về phía Tần
Minh Vũ, không biết ai nhỏ giọng trào phúng mà nói thầm thanh, “Này thật
đúng là hiện trường dạy học bản tìm chết a.”

“.....”

Nhưng mà ra ngoài mọi người dự kiến, đứng ở chỗ đó nam sinh nghe xong
Tần Minh Vũ chỉ trích, ánh mắt khẽ nhúc nhích, lại là đình điểm muốn phát
hỏa điềm báo cũng chưa biểu hiện ra ngoài.

Mọi người không khỏi kinh ngạc ngăm nhìn dưới ánh mắt, chỉ thấy hăn rũ
mắt, thanh âm khàn khàn,

“Hăn khi dễ ta, lãnh đạo.” Trong thanh âm phảng phất còn mang lên điềm
ủy khuất.

Thật giống như một phút đồng hồ trước xách theo người cổ áo thoát nhìn
hung đến muốn đem người trực tiếp ném xuống lầu cái kia không phải hăn
giống nhau.

Tống Soái: “.....”

Công tử ca nhóm: “.....”

Này nhất định là cái giả Tiểu Hàn tổng đi.

Đình Cửu Cửu lại là trước hết lấy lại tinh thần, vội vàng tiếp cái này bậc thang xoay người, mặt hướng Tần Minh Vũ: “Tần lão sư, cái này thông tri không phải tối hôm qua hạ sao? Chúng ta trở về đến vãn, hẳn không biết tình, ta lại đã quên nói cho hẳn, lúc này mới chậm trễ.”

Vừa nói, Đình Cửu Cửu một bên nhanh chóng cho người ta đàn ngoại Kiều Loan đưa mắt ra hiệu, “Nếu người đến đông đủ, các bạn học còn ở dưới lầu chờ đâu, chúng ta mau chóng xuất phát đi?”

Nhìn toàn bộ hành trình, Kiều Loan biểu tình quản lý đều có điểm mất khống chế, lúc này tiếp Đình Cửu Cửu ánh mắt, qua vài giây mới có thể ý, vội vàng tiến lên kéo Tần Minh Vũ.

“Đúng vậy Tần lão sư, chỉ có tam tổ trưởng ở dưới lầu, phỏng chừng đại gia đã sớm chờ phiền, ngài xuống dưới nhìn xem đi.....”

“.....”

Này một phen lăn lộn lúc sau, mới cuối cùng đem người lôi đi.

Đãi Tống Soái đám người cũng tự giác xuống sân khấu, Đình Cửu Cửu trường thở dài nhẹ nhõm một hơi.

..... Còn hảo không ở chi giáo ngày đầu tiên liền nháo ra cái gì đại loạn tử.

Đình Cửu Cửu chính đi tới thần, một cái hơi chước hơi thở đột nhiên từ nàng vành tai phất qua đi, mang theo điểm khàn khàn ý cười ——

“Vừa mới nói có chuyện gì hướng người tới, còn tính toán sao?”

Cảm giác được trước người nam sinh cúi xuống thân, Đinh Cửu Cửu trở về rụt rụt, ánh mắt nhìn chăm chăm chính mình mũi chân tuyệt không hướng lên trên xem, đồng thời thành thật mà lắc đầu: “Quá thời hạn, không tính.”

“..... Vì cái gì không ngẩng đầu?”

Trầm mặc hai giây, nữ hài nhi ngữ khí nghiêm túc đứng đắn: “Ảnh hưởng không tốt.”

Hàn Thời như thế nào cũng không nghĩ tới sẽ được đến như vậy một đáp án, giật mình quá hai giây sau ách thanh cười rộ lên, thượng thân lại là phủ đến càng gần ——

“Cái gì ảnh hưởng, ân?”

“.....”

Nữ hài nhi gót chân đã để thượng lùn tường, lui không thể lui, tầm mắt không đến nâng, tay lại không dám đẩy trở, gương mặt cũng rất cuộc nhìn không được liệu khởi nhiệt độ.

Chính mắt thấy kia diễm phần leo lên nữ hài nhi tuyết trắng tế cổ, Hàn Thời đáy mắt cảm xúc thâm lại thâm, hãn môi mỏng khẽ nhúc nhích, đang muốn mở miệng, lại nghe dưới thân nữ hài nhi đè nặng bực kính nhi há mồm ——

“Người không phải nói ta là người ân nhân cứu mạng sao?”

“.....” Nam sinh thân hình dừng lại, khóe môi gợi lên, “Ân, ta không phải đang ở báo ân?”

Được thở dốc khe hở, nữ hài nhi lập tức giương mắt, thẳng đối thượng cặp kia mắt đen, mềm nhẹ trong thanh âm lộ ra bực: “Cái này kêu cái gì báo ân?”

“Văn nghệ điếm kêu lấy thân báo đáp, trắng ra điếm nói.....”

Nam sinh ách cười, trong thanh âm say chây lười khàn khàn:

“Thịt | thường?”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Phi.

Nữ hài nhi thẹn quá thành giận, đuổi tay đem người đẩy ra chút, xoay người chạy xuống lầu đi.

.....

Toàn viên tham dự ảnh chụp, cuối cùng vẫn là thành công phát tới rồi Lữ Bình Hạo nơi đó.

Nhưng cũng chỉ ở cameras trước màn ảnh “Hài hòa” kia một bức, chụp xong lúc sau, một hai ba tổ cùng đặc thù đệ tứ tổ liền từng người quay đầu trở về chính mình thoải mái khu, bày ra một bộ “Cả đời không qua lại với nhau” tư thế.

Lúc sau một buổi trưa phân phối “Tác chiến khu vực”, Đình Cửu Cửu nhiều ít có chút bất an, nhưng may mà đến kết thúc khi, đệ tứ tổ bên kia cũng cũng không có truyền đến người nào đó động tĩnh.

Nhưng thật ra Kiều Loan dùng kia muốn nói lại thôi ánh mắt biểu tình, ước chừng tra tấn nàng hơn phân nửa cái buổi chiều.

Chờ trở lại bốn hợp lầu nội trong phòng, sấn Viên Hạo không ở, Kiều Loan rất cuộc nhin không được. Nàng quan trọng cửa phòng, vẻ mặt nghiêm túc mà chuyên hướng phòng nội ——

“Cửu cửu đồng học, ta muốn đại biểu tổ chức cùng người nói một chút người cá nhân vấn đề.”

Lăn lộn một ngày, còn không có bắt đầu thu thập đồ vật Đinh Cửu Cửu nghe vậy bật cười, một bên từ trong bao ra bên ngoài sửa sang lại rửa mặt đồ dùng, một bên cười ngâm ngâm mà đáp lời: “Là là, kiêu đồng chí thỉnh lên tiếng.”

“Ta nghiêm túc đâu, đừng nháo!” Kiêu Loan chính mình bước nhanh chạy tới, hướng ngòi xồm mép giường Đinh Cửu Cửu bên cạnh một phác, nheo lại mắt làm uy hiếp trạng ——

“Người thành thật công đạo, người cùng đệ tứ tổ vị kia rốt cuộc là cái gì quan hệ??”

Đinh Cửu Cửu không ngẩng đầu, “Vị nào a.”

“Người đừng cùng ta giả ngu, tổ chức nhưng không ăn người này một bộ.” Kiêu Loan hừ một tiếng, vuốt cằm làm trinh thám, “Ở trên xe hăn như vậy giúp người thời điểm, ta liền cảm thấy có điểm không đúng, nhưng suy xét đến hai người rất có thể xác thật là bởi vì còng tay phân không khai, cũng liền không nghĩ nhiều —— nhưng hôm nay không giống nhau!”

Nói, Kiêu Loan ánh mắt lại lác lại đây.

“Ta khi đó nhưng chú ý tới, ngay cả đệ tứ tổ nhất có quyền lên tiếng cái kia kêu Tống Soái tiểu ca, ở hôm nay giữa trưa cái kia nam sinh phát hỏa thời điểm đều rõ ràng mang theo sợ kính nhi —— hơn nữa người nọ hung thành như vậy, thế nhưng vừa nhìn thấy người liền ách hỏa —— nói hai người không gian tình, người cảm thấy ta có thể tin sao? Người nhưng đừng nghĩ lừa dối ta a!”

Đinh Cửu Cửu vai một suy sụp, nhả lại chớp mũi.

“Hảo đi, ta công đạo, đều công đạo, chỉ thỉnh cầu tổ chức to rộng xử lý.”

Kiều Loan cũng không rảnh lo bị trêu ghẹo, đôi mắt tỏa sáng mà hướng lên trên thâu, “Nói nói nói, mau nói.”

“Hôm nay buổi sáng chúng ta không phải gặp gỡ đất đá trôi sao, ta phát hiện đến mau, xem như cứu hãn một mạng.”

“.....”

Kiều Loan hứng thú dạt dào mà đợi nửa ngày, đột nhiên phát hiện không động tĩnh, không khỏi ngần ngại: “Sau đó đâu??”

Nữ hài nhi đương nhiên mà lắc đầu, mắt hạnh xinh đẹp, “Không có sau đó a.”

Kiều Loan: “???”

Kiều Loan: “Như thế nào có thể không có sau đó?? Hai người không phải trai đơn gái chiếc mà chung sống cả đêm sao, còn cùng sinh cùng tử một hồi! Như thế nào cũng nên ——”

“Còn có tài xế.” Đinh Cửu Cửu bình tĩnh mà sửa đúng nàng.

Kiều Loan lẩm bẩm: “Ta không tin..... Hãn hôm nay giữa trưa cái kia biểu hiện, như thế nào cũng không giống như là liền đơn giản như vậy.”

“.....”

Nữ hài nhi mắt hạnh cảm xúc hơi lóe, nhưng nhấp nhấp miệng cũng không có nói lời nói, chỉ tiếp tục cúi đầu thu thập chính mình đồ vật.

Sau một lúc lâu, Kiều Loan không cam lòng mà bò qua đi ——

“Cửu cửu a, đối với như vậy nhan giá trị một cái đại soái ca, người liền thật sự không tâm động? Hơn nữa ta nghe tất cả mọi người đều ở trộm nghị luận, nói cái kia Hàn Thời gia cảnh bối cảnh đặc biệt khó lường, liền đệ tứ tổ những cái đó các thiếu gia tiểu thư đều chỉ xưng hô hần ‘ Tiểu Hàn tổng ’, không ai dám đắc tội hần đâu.”

Nữ hài nhi cầm lấy ly nước tay ở giữa không trung nhỏ đến không thể phát hiện mà đình trệ hạ, ngay sau đó khoe miệng nàng nhẹ cong, thanh âm mềm ấm nhu hoãn, “Cho nên, liền càng không thể lấy a.”

“Ai? Vì cái ——”

Không chờ Kiều Loan hỏi lại, cửa phòng liền bị người xoát khai.

Tiến vào Viên Họa hướng hai người vẫy vẫy tay, “Lư lão sư đã trở lại, nói hôm nay buổi tối làm lửa trại tiệc tối làm hoan nghênh nghi thức, cũng tăng tiến một chút giao lưu, làm các bạn học đều đi xuống hỗ trợ.”

Ba cái tiểu tổ trưởng tự nhiên đạo nghĩa không thể chối từ, chỉ có thể buông trong tay sự tình, đi xuống lầu tổ chức các tổ tổ viên.

Chỉ sắp ra cửa thời điểm, Kiều Loan trộm túm Đinh Cửu Cửu một phen, “Đúng rồi, cửu cửu, người nhớ rõ tiểu tâm một chút đệ tứ tổ cái kia Tống Như Vũ a.”

Duỗi tay đóng cửa Đinh Cửu Cửu ngăn ra, “Nàng làm sao vậy?”

Kiều Loan: “Hôm nay giữa trưa chúng ta trước đi xuống sao, nàng nghe nói người cùng Hàn Thời đơn độc ở trên lầu thời điểm, biểu tình kia kêu một cái khó coi..... Bọn họ không đều nói nàng cùng Hàn Thời quan hệ không giống bình thường? Người nhiều chú ý điểm tổng không sai.”

Nói xong, Kiều Loan còn hướng nàng làm một cái cổ lên thủ thế.

Đình Cửu Cửu dờ khóc dờ cười.

Nhưng mà một giờ sau, thấy đứng ở chính mình trước mặt nữ nhân khi, Đình Cửu Cửu liền không thể không thừa nhận ——

Kiều Loan thật là cái miệng quạ đen.

Linh nghiệm trình độ tiếp cận với khai quá quang cái loại này.

Trong lòng buông tiếng thở dài khí, Đình Cửu Cửu đứng lên, “Tổng đồng học, người tìm ta có việc?”

Tống Như Vũ ánh mắt phức tạp mà nhìn trước mặt nữ hài nhi, tiện đà hừ lạnh một tiếng.

“Có chút lời nói ta cảm thấy cần thiết cùng người nói rõ ràng, miễn cho người không biết tự lượng sức mình..... Cùng ta tới.”

“.....”

Cảm nhận được chung quanh kia phiến tò mò xem tiết mục kịch quang, lại hồi ức hạ Tống Như Vũ lần đầu tiên ở bánh ngọt kiểu Âu Tây phòng cho nàng lưu lại chấn động ấn tượng, Đình Cửu Cửu thật đúng là sợ đối phương ở chỗ này cũng nháo một hồi.

Bất đắc dĩ, nàng chỉ phải đau đầu mà buông xuống trong tay đồ vật, đi theo Tống Như Vũ phía sau đi ra bốn hợp lâu đại môn.

Hai người vẫn chưa nhìn đến chính là, các nàng phía sau lầu bốn thượng, chính sóng vai đứng lưỡng đạo thân ảnh ——

“Ai, kia không phải nhà ta như vũ muội muội sao?”

Ghé vào lùn trên tường hút thuốc Tống Soái động tác một đốn, ngay sau đó tò mò mà nói thầm:

“Đi theo nàng phía sau cái kia tiểu cô nương là ai, thấy thế nào có điểm quen mắt đâu?”

“.....”

Bên cạnh thân ảnh thon dài nam sinh tùy ý mà liếc quá liếc mắt một cái đi.

Ở sắp sửa dời đi trước một giây, hắt ánh mắt hơi ngưng.

Chỉ giây lát sau, hắt ánh mắt đột nhiên trầm hạ, xoay người liền hướng cửa thang lầu đi.

Mặt sau Tống Soái ngốc vài giây, vội vàng đuổi theo ——

“Ai? Tiểu Hàn tổng, người này vội vã làm gì đi a??”

*

Ra bốn hợp lâu gần trăm mét, đi ở phía trước Tống Như Vũ mới rốt cuộc dừng lại chân.

Nàng quay lại thân, không vội vã mở miệng, trước dùng một loại khinh thường mà chán ghét ánh mắt, đem phía sau nữ hài nhi từ đầu đến chân đánh giá một lần.

Thẳng đến cuối cùng kia ánh mắt ngừng ở nữ hài nhi trên mặt, nàng mới sâu kín mà mở miệng: “Ta phía trước cũng chưa nhận ra được, người chính là cái kia bánh ngọt kiểu Âu Tây quỳ phục vụ sinh đi.”

Kia ngữ khí thật sự cùng “Tôn trọng” không đáp biên, Đinh Cửu Cửu hơi nhíu hạ mi, ngay sau đó giãn ra, “Tổng đồng học rơi xuống bánh kem, nếu tưởng thu hồi, ta có thể thay liên hệ.”

Tống Như Vũ châm chọc mà cười lạnh thanh.

“..... Hàn Thời thật là điên rồi đi, cho nên mới sẽ cùng người như vậy một cái nghèo kiệt hủ lậu nữ phục vụ sinh nhấc lên quan hệ —— hơn nữa ta cũng thật sự không hiểu, người như vậy không nấy nở đường như dáng người cùng khuôn mặt, lại là như thế nào câu dẫn thương hẳn?”

Nữ hài nhi gấn bó mặt ngoài ôn hòa rốt cuộc tan, cặp kia xinh đẹp mắt hạnh nhuận thượng tinh điểm lạnh sắc ——

“Thỉnh người phóng tôn trọng chút.”

Tống Như Vũ hung tợn mà xẻo nữ hài nhi liếc mắt một cái, ngay sau đó lãnh trào.

“Người cho rằng ta nguyện ý cùng người nói chuyện? Ta chính là cảnh cáo người một câu, về sau tốt nhất ly Hàn Thời xa một chút —— đừng làm cho ta lại ở hẳn bên người nhìn đến người!”

Tống Như Vũ hít một hơi thật sâu, cười lạnh ——

“Hơn nữa ta không ngại nói cho người, chúng ta hai nhà trưởng bối đã quyết định làm chúng ta đính hôn. Chờ lần này chi giáo kết thúc, chúng ta liền sẽ cử hành đính hôn điển lễ.”

“.....”

Đình Cửu Cửu thân hình hơi cương, một loại mạc danh mà phức tạp cảm xúc nảy lên trong lòng.

Chỉ là không đợi nàng phân biệt đó là cái gì, liền đột nhiên nghe được một cái khác thanh âm.

“..... Đính hôn?”

Phía sau trong một góc có người cười nhạt thanh, một đạo thon dài thân ảnh từ âm u bước ra ——

“Ta như thế nào không biết?”

Tác giả có lời muốn nói: Tiểu Hàn tông: Đừng nói bừa, ta đã đem chính mình thịt thường cấp 99.

*

Tấu chương cấp phía trước bình luận khu bao lì xì đã phát, bình luận khu nhập V trước 6 chương tiếp tục bao lì xì vũ, cảm tạ duy trì chính bản các bảo bối ~!

*

【 các bảo bối, động động tay nhỏ, tác giả chuyên mục cất chứa một chút ~】

Hạ bốn khai 《 người hôn ta hai hạ 》 ↓↓ nhưng chọc chuyên mục trước tiên cất chứa

Tam trung chuyển giáo tới cái mỹ nhân phi, một vòng không đến toàn giáo nổi tiếng, thịnh truyền là có thể quét ngang hơn phân nửa cái giới giải trí nhan giá trị.

Chính trực xông xao kỳ các nam sinh nhện không được các loại nghị luận

“Hoặc, đó chính là mới tới tiểu mỹ nhân đi?”

“Cùng cái búp bê sứ đường như, làn da bạch đến có thể véo ra thủy!”

“Khuôn mặt nhỏ thật xinh đẹp, đôi mắt hướng ta nơi này vừa thấy, ta cảm giác chính mình chân đều mềm!”

Các nam sinh liêu đến khí thế ngất trời, không biết ai chú ý tới góc tường lười nhác đứng thiếu niên.

“Ngạn ca, người thấy kia tiểu mỹ nhân không?”

Có người bật cười, “Ngạn ca sao có thể coi trọng cái loại này không phát dục tiểu cô nương, hẳn bạn gái cũ nhóm nhưng đều là 36D liễu xà eo, một cái so một cái tao.”

Thương ngạn không nói chuyện, không chút để ý mà liếc liếc mắt một cái, căn yên cười nhạt thanh.

Mấy tháng sau.

Làm trò toàn ban học sinh mặt, thương ngạn đem kinh sợ tiểu mỹ nhân vây ở bàn học cùng thân thể chi gian.

Hắn cúi đầu, người nữ hài nhi cần cổ hương, gọi lên một cái bĩ bĩ khí cười

“Người hôn ta một chút, ta thả người đi ra ngoài.”

“.....”

“Hai hạ, ta đem mệnh cho người.”

*

Niên thiếu khinh cuồng, không biết trời cao đất dày, chỉ biết người.

*

【 chiếm hữu dục cường đại Ma Vương x ốm yếu mỹ nhân tiểu công chúa
】

Một cái trăm phương ngàn kế vì người thành vương chuyện xưa

“Ta có muôn vàn khó thuận, cũng vì người thỏa hiệp.” —— thương ngạn

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 18 Đệ Chương 18

Chương 18

“Đính hôn..... Ta như thế nào không biết?”

Đương cái kia mang theo điểm như có như không ý cười thanh âm vang lên khi, chính tương đối đứng Đinh Cửu Cửu cùng Tống Như Vũ đồng thời ngân ra hạ.

Tống Như Vũ đáy mắt hiện lên một chút kinh hoảng cảm xúc đi, xoay qua tầm mắt nhìn về phía Đinh Cửu Cửu phía sau ——

“Hàn Thời người..... Sao người lại tới đây?”

Hàn Thời chưa ngôn, ánh mắt lạc hướng một cái khác phát hiện chính mình thanh âm lại chưa nhìn về phía chính mình nữ hài nhi, hắc đồng sâu thăm.

Đi theo bên cạnh hẳn Tống Soái đánh cái ha ha, “Kia cái gì, vừa mới đứng ở nơi xa xem chính là như vũ muội muội người, ta có điểm tò mò, liền lôi kéo Tiểu Hàn tổng lại đây..... Các người hai vị đây là ——?”

Tống Như Vũ ánh mắt đen tối mà lóe lóe, “Ta tìm nàng nói điểm sự tình.”

“Ha ha, như vậy a, chúng ta đây có phải hay không tới không phải thời điểm a.....”

Tống Soái một bên cười, một bên xoay đầu đi, cũng Tống Như Vũ phương hướng liễu mạng cấp Hàn Thời đưa mắt ra hiệu, đồng thời không tiếng động mà làm khẩu hình ——

“Người chớ chọc nàng, tiểu tâm nàng cho người thọc đến lão gia tử chỗ đó đi”.

Hàn Thời ánh mắt trầm trầm, khóe môi về điểm này cười như không cười độ cung lại chưa biến. Hãn chỉ xoay chuyển ánh mắt, tái phát tới rồi nữ hài nhi bên cạnh Tống Như Vũ trên người.

“Nói chuyện gì sự tình, có thể xả đến đính hôn?”

Tống Soái tâm mệt, duỗi tay lau một phen mặt.

Tống Như Vũ cùng cặp kia hắc đồng một đôi thương, liền có chút khí đoán, chỉ là ở dư quang thoáng nhìn bên cạnh trầm mặc đứng nữ hài nhi khi, nàng không khỏi cắn chặt răng ——

“Vốn dĩ trong nhà trưởng bối liền có ý tứ này..... Ta lại không có nói láo.”

Hàn Thời mặt mày lạnh lùng, đáy mắt cười sắc lương bạc, “Ai có ý tứ này, người tìm ai đính hôn đi.”

Tống Như Vũ bị lời này một ghen, tức giận đến hốc mắt đều có chút đỏ lên.

Nói xong kia lời nói, Hàn Thời đã xoay người, làm bộ phải rời khỏi, chỉ là bán ra một bước đi lúc sau, hãn thân hình hơi đình, sườn xoay người, cầm đến cổ tuyến ban khởi một đạo sắc bén đường cong.

“Đây là ta duy nhất một lần cảnh cáo người —— không cần đem những người khác liên lụy tiến chúng ta quan hệ. Hàn gia không cần bụng dạ hẹp hòi nữ chủ nhân, ta càng không thích.”

Nói xong, người nọ cười nhạt thanh, xoay người rời đi.

Đứng ở tại chỗ Tống Như Vũ sững sốt hạ, đem Hàn Thời cuối cùng một câu lặn qua lộn lại mà phẩm một lần, lại phát hiện trước người nữ hài nhi từ

đầu tới đuôi tựa hồ cũng chưa cùng Hàn Thời có nửa điểm giao lưu sau, nàng đáy mắt nổi lên một chút ý mừng.

Vì thế lại bất chấp Đinh Cửu Cửu, Tống Như Vũ bước nhanh chạy tới Tống Soái bên cạnh, “Ca, hửn vừa mới kia lời nói là có ý tứ gì? Hửn có phải hay không đã ở suy xét chuyện của chúng ta?”

“.....”

Tống Soái nhìn thoáng qua kia nói đi được bạc tình quả nghĩa thon dài bóng dáng, lại quay lại đầu đến xem Tống Như Vũ, còn có cách đó không xa cái kia trầm mặc an tĩnh nữ hài nhi, chỉ cảm thấy một cái đầu hai cái đại.

“Như vũ muội muội, ta không phải cùng người đã nói, không cần tổng xúc Hàn Thời rui ro, hửn nhất không thích bị nữ nhân dán dán, điểm này người còn không rõ ràng lắm?”

“Ta nhịn không được sao.....”

Tống Như Vũ lẩm bẫm, hai huynh muội sóng vai trở về đi, thanh âm xa xa mà như có như không phiêu trở về ——

“Ta cũng đã nói với người, chỉ cần an phận điểm, Hàn gia nữ chủ nhân cái kia vị trí sớm hay muộn là của người, người như thế nào liền như vậy không nghe lời?..... Người tới tìm cái này nữ hài nhi, sẽ chỉ làm Hàn Thời cảm thấy không được tự nhiên bị trói buộc, này người không hiểu?”

“Ta đã biết, lần sau sẽ không còn không được sao.....”

“.....”

Sở hữu thanh âm rốt cuộc đi xa, bên tai chỉ còn thôn xá gà chó tương minh, còn có bụi cỏ trung khúc khúc tiếng kêu, cùng với buông xuống đêm vắng vẻ tĩnh lặng.

Đứng ở tại chỗ nữ hài nhi chậm rì rì mà nâng lên tay, xoa xoa bị hoàng hôn nhiễm một tầng ấm quang tuyết trắng tế cổ.

“Kẻ có tiền thế giới, chân thần kỳ a,..... Cũng chân thần kinh.”

Nữ hài nhi cảm khái mà lẩm bẫm thanh, khuôn mặt nhỏ hơn bánh, không có gì biểu tình mà trở về đi.

Nàng có điểm trình độ không thể nào rất nhỏ lộ si, hơn nữa phía trước lai lịch thượng thất thần, lúc này chỉ có thể rũ tầm mắt nghiêm túc mà đảo hồi ức vừa rồi đi qua lộ:

Vòng qua này đồng vút đi tiểu thổ phòng, hướng tả quái, lại đi một trăm.....

“—— ngô!”

Mới vừa vòng qua tiểu thổ phòng chỗ ngoặt, mặt bên lảng không vươn tới một cánh tay, liền đem không hề phòng bị nữ hài nhi kéo qua đi.

Trọng tâm thất hành nháy mắt, Đinh Cửu Cửu nguyên bản cho rằng này lại là một lần khó có thể tránh cho đau quăng ngã, bản năng đem đôi mắt đều nhắm lại, lại ngoài ý liệu mà ngã tiến một cái mang theo điểm bạc hà thanh hương trong ngực.

Chóp mũi ở kia ngạnh bang bang ngực thượng đâm cho đau xót, Đinh Cửu Cửu ảo não mà ngẩng đầu lên, tại đây phiến tiểu thổ phòng sau tối tăm phân biệt thanh kia trương góc cạnh rõ ràng thanh tuyến khuôn mặt.

“Hàn Thời.....”

Nữ hài nhi áp xuống bực thanh, nàng giãy giụa hạ xuống rời đi, lại phát hiện đối phương đem chính mình ôm đến càng thêm khấn. “Người làm gì vậy?”

Cái kia hơi khàn hài hước tiếng cười để ở nàng phát đỉnh, thực nhẹ chấn động theo dán khăn ngực truyền tới nàng trong tai, tựa cười tựa than ——

“Không phải người quăng ngã lại đây sao, tiểu lãnh đạo.”

“.....”

Như vậy thân mật mà vô kích ôm, là Đinh Cửu Cửu chưa bao giờ trải qua quá. Ở giây giữa cùng xa lạ hơi thở đan xen gian, trên mặt nàng đỏ ửng vẫn luôn lan tràn đến cổ họng, liền cảm giác vành tai đều có chút nóng bỏng.

“Người buông ra ——”

“Thực xin lỗi.”

Đột nhiên bình tĩnh rất nhiều thấp giọng, đánh gãy nữ hài nhi nói âm, liền nàng giây giữa đều cùng nhau dừng lại.

Vài giây sau, Đinh Cửu Cửu có chút kinh ngạc mà giương mắt, “Người.....”

“Thực xin lỗi.”

Nam sinh lặp lại một lần, để nghe trong thanh âm không có bất luận cái gì Đinh Cửu Cửu quen thuộc hài hước, hoặc là vui đùa ——

“Ta phía trước nói câu nói kia, người có thể hay không coi như không có nghe được.”

Đinh Cửu Cửu ngẩn ngơ, sau khi lấy lại tinh thần hỏi đến thành tâm thành ý: “..... Câu nào lời nói?”

Cái kia tiếng hít thở bình vài giây, tiện đà, một tiếng bất đắc dĩ ách cười ở nàng đỉnh đầu rung động.

Khẩn đến làm người phát trất ôm rớt cuộc buông ra, nữ hài nhi lui ly một bước ngẩng đầu, chỉ thấy nam sinh nhìn xuống xuống dưới đôi mắt như là cất giấu xinh đẹp sao trời, hơi đập mà lợng.

“Người thật là không có lương tâm a, tiểu lãnh đạo.”

Đình Cửu Cửu: “.....??”

“Tính. Không có cũng hảo.”

Kia âm điệu lại khôi phục vẫn thường chây lười tán mạn, cười như không cười ——

“Hôm nay liền phải kết thúc, ngủ ngon, tiểu lãnh đạo.”

“..... Nga.” Kẻ có tiền thế giới nàng khả năng lý giải không được.

Thẳng đến nhìn nữ hài nhi thân ảnh biến mất ở tầm nhìn phạm vi, đứng ở tại chỗ Hàn Thời như cũ vừa động không nhúc nhích.

Không biết qua bao lâu, hần mới cảm túi quần ý trở lại phía sau trên tường, lười biếng mà đã mở miệng.

“Nghe đủ không có.”

“.....”

Tống Soái ngượng ngùng mà từ trước mặt kia cây sau đi ra, thanh thanh giọng nói, “Ta chính là phát hiện người giống như lộn trở lại, cho nên liền đi theo lộn trở lại đến xem.”

Hàn Thời không ngẩng đầu, cười nhạt thanh, âm điệu mỏng mà khinh thường, “..... Đẹp?”

Tống Soái ánh mắt lập loè một hồi lâu, mới tựa hồ làm ra điểm đau hạ quyết tâm tư thế, “Bất quá là nói câu ba phải cái nào cũng được nói, người vì cái gì phải về tới giải thích?”

“.....”

Ý ở ven tường nam sinh rốt cuộc có điểm phản ứng.

“Vì cái gì giải thích?”

Hắn giơ lên thon dài cổ, môi mỏng hơi câu, mắt đào hoa lại ngậm cảm lạnh sắc,

“Người không phải đã đoán được.” Hắn nói.

Tống Soái khước miệng trừu trừu, quay đầu đi chú cái gì, theo sau mới quay lại tới, sắc mặt có điểm khó coi.

“Người không điên đi, Hàn Thời? Chúng ta chỉ có ở bọn họ cho phép phạm vi ngoạ ngoạ tự do, không có nghiêm túc quyền lợi! Người tin hay không từ người sinh hạ tới thời điểm, lão gia tử nhà người đã đem người nhân sinh quy hoạch đến quan tài bản dùng hoàng gỗ đàn vẫn là tư vàng nam? —— như vũ cũng giống nhau, nàng từ mười tuổi bắt đầu, cũng đã bị hai nhà lão gia tử định thành Hàn gia tương lai tức phụ, nhiều năm như vậy người không phản kháng quá, hiện giờ người tưởng nói cho ta người đối với một cái khác cái gì đều không có tiểu cô nương nghiêm túc??”

Tống Soái một hơi nói xong, mặt đều trưởng đến đỏ bừng.

Chọn lời nói khích, hắn thay đổi khẩu khí, còn có điểm thờ hồng học mà nhìn về phía Hàn Thời.

Hàn Thời trầm mặc mà đứng ở chỗ đó.

Tống Soái nhẹ nhàng thở ra, thầm nghĩ còn hảo người này tựa hồ còn không có điên đến quá hoàn toàn, nào tưởng giây tiếp theo liền nghe thấy cái kia thanh âm cực không tán đồng mà mở miệng ——

“Nàng nơi nào ‘ cái gì đều không có ’?”

“.....??” Tống Soái bị chính mình tủng đến một nửa nhi kia khẩu khí nửa vời mà ghen lại, hơn nửa ngày mới lao lực mà bài trừ mấy chữ ——
“Nàng có cái gì??”

Hàn Thời không hề nghĩ ngợi, “Nàng thật xinh đẹp.” Dừng lại một chút, hần lắc đầu, phủ định chính mình lời mở đầu, sửa miệng: “Nàng xinh đẹp nhất.”

Tống Soái: “.....”

Trong khoảng thời gian ngắn, hần thể nhưng không biết là nên tiếp tục chỉ trích Hàn Thời nổi điên hay là nên nói rõ ràng vô luận như thế nào Đinh Cửu Cửu đều tuyệt đối không tính là “Xinh đẹp nhất”.

Hàn Thời chưa cho hần rối rắm ra đáp án cơ hội, ngồi dậy, một tay cầm túi quần trở về đi, khác chỉ tay lười biếng mà đưa lưng về phía Tống Soái vậy.

“Đừng nghĩ nhiều như vậy. Cùng với quản hảo miệng.”

“.....” Tống Soái tức giận đến hừ hừ, “Ta nếu là quản không hảo đâu?”

“Ta đây sẽ nói cho Tống Như Vũ cùng Tống gia gia, nói Đinh Cửu Cửu là thông qua người nhận thức.”

Tống Soái: “.....”

Xem như người lợi hại.

Nói cái luyện ái quả thực nói đến lục thân không nhận.

—— mỗi tình đầu ghê gớm sao!?

*

Sự thật chứng minh, Đinh Cửu Cửu đêm nay là an không được.

Không biết đệ tứ tổ vị nào có tiền thiếu gia tiêu thụ, cơ hồ dọn không trấn trên siêu thị rượu trái cây, lửa trại tiệc tối làm được một nửa, nhất bang hai mươi tả hữu người trẻ tuổi uống đến đầy mặt đỏ bừng, hưng phấn đến lý trí toàn vô.

——

Từ một hai ba tổ cùng đệ tứ tổ đã kính vị chẳng phân biệt, ngồi lẫn lộn đến cùng nhau điểm này là có thể đã nhìn ra.

Hơn nữa Lư Bình Hạo từ trong trấn xác định tân giáo học thiết bị cung ứng sự tình, tâm tình rất tốt, đối bọn học sinh đêm nay nói ra không quá phận yêu cầu cũng ai đến cũng không cự tuyệt, bọn học sinh liền càng chơi đến vô câu vô thúc.

Vây quanh lửa trại lôi kéo không biết ai tay, nhảy thân ba mẹ tới cũng không dám nhận tự do phát huy bản dân tộc vũ, bọn học sinh lẫn lộn gần hai cái giờ, mới rốt cuộc an tâm một chút phân chút.

Nhưng cũng chỉ là “Hơi” mà thôi.

Bình tĩnh không vài giây, liền có người giơ cánh tay hồng đại mặt muốn chơi “Kích trống truyền hoa”.

Vây thành một đống Đinh Cửu Cửu xoa xoa mặt, tâm nói như vậy ấu trĩ trò chơi sẽ không có người nguyện ý tham dự, sau đó liền nghe thấy chính

mình lâm vào một mảnh náo nhiệt hưởng ứng nhân dân quần chúng hải dương.

Đình Cửu Cửu: “.....”

Các người như thế nào không chơi buông tay lựa đâu.

Nhân dân quần chúng sóng thần là nghe không thấy một đóa tiểu bọ sóng kháng nghị, vì thế mặc kệ vui không vui, Đình Cửu Cửu đều bị Kiều Loan cùng Viên Họa một tả một hữu giá vào trò chơi trong giới.

Sở hữu chi dạy học sinh ngồi lẫn lộn cùng nhau, vòng thành một cái đại đại vòng vây, đạo nghĩa không thể chối từ thả vui sướng khi người gặp họa mà đứng ở trung gian phụ trách kích trống, tự nhiên đó là Lữ Bình Hạo.

Lữ Bình Hạo ánh mắt ở đã hỗn thành một mảnh học sinh gian chuyển qua hai vòng, trong lòng vừa lòng, trên mặt tự nhiên cũng liền lộ ra cười, “Ta giới thiệu một chút quy tắc trò chơi.”

“Lữ lão sư, này kích trống truyền hoa chúng ta từ nhà trẻ liền bắt đầu chơi, nào còn dùng giới thiệu a!”

Vòng thành một vòng học sinh, không biết ai đánh bạo vui cười hô này một câu.

Lữ Bình Hạo cười cười, “Phía trước quy tắc trò chơi không có gì hảo thuyết, nhưng cái này trừng phạt quy tắc ta phải sửa lại.”

Vừa nghe lời này, nguyên bản không có gì hứng thú học sinh cũng tò mò mà nhìn qua đi.

Lữ Bình Hạo không nhanh không chậm mà nói: “Tiếng trống đình khi nhận được hoa, một mặt ca hát khiêu vũ trừng phạt các người khẳng định cũng chơi đủ rồi, chúng ta liền sửa lại cái này.”

Hắn cố ý tạm dừng hạ, sau đó mới cười tùm tùm mà tiếp thượng lời nói

“Tân quy tắc là, nhận được hoa người tùy tiện nói một việc, tuyển định một cái đồng học phán đoán thật giả; nếu cái này phán đoán giả phán đoán chính xác, kia tiếp hoa giả liền phải đã chịu trừng phạt, ngược lại, nếu cái này phán đoán giả phán đoán sai lầm, kia tiếp hoa giả liền có quyền hưởng phán đoán giả đưa ra một vấn đề, hơn nữa phán đoán giả cần thiết đúng sự thật trả lời.”

Nói xong quy tắc về sau, chờ bọn học sinh cân nhắc trong chốc lát, Lư Bình Hạo mới cười nói ra mục đích của chính mình.

“Ta nhắc nhở một chút, tiếp hoa giả tuyển cái này phán đoán giả, càng xa lạ càng không hiểu biết người, người đã chịu trừng phạt khả năng tính liền càng nhỏ a.”

“.....”

Bọn học sinh nghị luận sôi nổi, ngồi ở Đình Cử Cử bên cạnh Kiều Loan thấu lại đây, “Lư lão sư vì tiêu trừ hai bên học sinh ngăn cách, thật đúng là hao hết tâm tư a.”

Đình Cử Cử tán đồng gật đầu.

Giữa sân Lư Bình Hạo gõ gõ chính mình trong tay tiểu cổ, “Được rồi, không thành vấn đề nói, chúng ta đây liền bắt đầu đi?”

Tân quy tắc kích thích hạ, bọn học sinh hứng thú quả nhiên tăng lên không ít, nguyên bản có chút hạ xuống không khí lại lần nữa đầy hướng high điểm.

Liền Đình Cử Cử cũng nhịn không được chơi đi vào, cười đến mi mắt cong cong mà ở bên cạnh xem náo nhiệt.

Thằng đến “Chiến hỏa” đột nhiên lan tràn đến nàng trên người.

“Ta tuyên Đinh Cửu Cửu.”

Đinh Cửu Cửu: “.....”

Tươi cười đột nhiên cứng đờ hình dung đại khái chính là giờ phút này.

Đặc biệt là nhìn đến lần này ra tiếng tiếp hoa giả thế nhưng là Viên Họa lúc sau, Đinh Cửu Cửu càng là mê mang.

Bên cạnh Kiều Loan nhưng thật ra cười đến hết sức vui mừng ——

“Đây là đồng môn tương tàn, thủ túc sát hại a ha ha ha ha.....”

Giữa sân giáo nội một hai ba tổ này bộ phận đồng học, cũng đều biết Đinh Cửu Cửu, Kiều Loan cùng Viên Họa xưa nay là bộ môn nội quan hệ tốt nhất, lúc này không khỏi cũng tò mò mà châu đầu ghé tai lên.

Ở mọi người ánh mắt, Viên Họa có chút ngượng ngùng, “Ta muốn nói thật giả lời nói chỉ có một câu.”

“Nói bái, mỹ nữ, đừng cất giấu.” Đệ tứ tổ có người ồn ào.

Viên Họa mặt đỏ lên, nhìn về phía Đinh Cửu Cửu ——

“Người cùng Lâm Yến Thanh là tình lữ quan hệ.”

Lời này vừa ra, toàn trường tĩnh lặng vài giây.

Trong một góc, đang cùng Tống Soái nói chuyện với nhau Hàn Thời thân hình một đốn, ngay sau đó nhẹ nheo lại mắt, ánh mắt sâu xa mà nhìn về phía vừa mới bị kêu lên nữ hài nhi phương hướng.

Mà phản ứng lại đây bọn học sinh cũng nhin không được nghị luận lên

“Ngọa tào, lâm giáo thảo cùng Đinh Cửu Cửu quan hệ, như vậy kính bạo sao??”

“Trong trường học đã sớm truyền bọn họ là một đôi, bất quá bọn họ vẫn luôn phủ nhận, hiện tại liền Viên Họa đều hỏi như vậy —— chẳng lẽ là thật sự?”

“Ta cũng tò mò vấn đề này tò mò lâu lắm —— Viên Họa này nói đưa phân đề trở ra thật đúng là diệu a!”

“..... Người như vậy vừa nói ta mới phản ứng lại đây, này mặc kệ cái gì đáp án, ai chịu trừng phạt, Viên Họa vấn đề này chân thật đáp án, Đinh Cửu Cửu là trả lời định rồi a.”

“Hư, hư..... An tĩnh điếm, nghe Đinh Cửu Cửu nói như thế nào.”

“.....”

Một mảnh nghị luận thanh, Đinh Cửu Cửu cũng ngốc vài giây, mới dần dần lấy lại tinh thần. Ngay sau đó nàng cong mắt cười, ôn ôn nhuần nhuần.

“Lãng phí cơ hội a, ta không phải đã nói sao, hăc cùng ta chỉ là phát tiếu, chúng ta không có bất luận cái gì bằng hữu trở lên quan hệ.”

Viên Họa gật gật đầu, nhìn về phía còn lại biểu tình khác nhau các bạn học, cười nói: “Phúc lợi cho các người, về sau muốn đuổi theo lâm giáo thảo, có thể cố lên lạp..... Làm hiểu biết chân tướng đại giới, ta tự nguyện tiếp thu trừng phạt.”

Lời này rơi xuống, trong viện trầm trở khen ngợi thanh một mảnh.

Lữ Bình Hạo cũng không khó xử Viên Hạo, làm nàng xướng một bài hát, liền buông tha đi.

“Hảo, kia tiếp theo luân bắt đầu đi.”

Lữ Bình Hạo nhắm mắt lại, trong tay dồn dập nhịp trống thanh lại lần nữa vang lên tới.

Mà trong một góc, Tống Soái vuốt cằm, đối bên cạnh Hàn Thời nói: “Hiện tại nữ sinh, thật đúng là sẽ chơi. Bất quá Lâm Yến Thanh tên này, ta như thế nào nghe có điểm quen tai đâu.....”

Tống Soái cân nhắc đến một nửa, đột nhiên chú ý tới Hàn Thời bên trái xông lên bọn học sinh ——

“Đừng nhìn chăm chăm, Tiểu Hàn tổng, hoa muốn truyền tới người nơi này.”

“.....”

Hàn Thời từ sớm đã ngồi xuống nữ hài nhi trên người thu hồi ánh mắt.

Vài giây sau, màu đỏ hoa giấy từ bên trái người nọ trong tay truyền tới hân nơi này.

Hàn Thời tiếp nhận, rũ mắt nhìn kia đóa hoa giấy, lại không nửa điểm kế tiếp động tác.

Hân bên phải Tống Soái một góc, “Tiểu Hàn tổng, người nhưng thật ra truyền cho ta a?”

“.....”

Giữa sân mặt khác học sinh cũng chú ý tới bên này dị thường, ần ần có chút xông xao lên.

Lư Bình Hạo trong tay tiếng trống dừng lại. Hắn mở mắt ra, nhìn lại mi theo cơ hồ ánh mắt mọi người vọng tới rồi cùng vị trí.

Ngồi ở chỗ đó nam sinh tựa hồ đã nhận ra, liền vào lúc này ngẩng đầu, khóe môi lưỡi biếng mà câu lên ——

“Lão sư, ta cũng chỉ có một câu, yêu cầu làm một người phán đoán thật giả.”

“.....”

Toàn bộ sân đều an tĩnh lại.

Đối với gia thế lừng lẫy diện mạo hoàn mỹ Hàn Thời, vô luận một hai ba tổ vẫn là đệ tứ tổ, không một người không hiếu kỳ hẳn muốn nói gì, lại muốn chỉ định ai.

Mà liền tại đây phiến an tĩnh, nghe thấy cái này quen thuộc miệng lưỡi Đinh Cửu Cửu tầm mắt cũng lạc qua đi.

Cùng lúc đó, cái kia chày lưỡi mang cười thanh âm ở khắp sân trên không vang lên ——

“Đinh Cửu Cửu.”

“..... Ta có phải hay không yêu ngươi.”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 19 Đệ Chương 19

Chương 19

“Đinh Cửu Cửu.”

“..... Ta có phải hay không yêu người.”

Nam sinh tiếng nói tính chất sạch sẽ, ở khắp an tĩnh sân trên không vang lên khi, càng như là mang lên một chút thanh triệt hồi âm.

Tiếng rơi xuống sau, sở hữu học sinh đều ngẩn ra vài giây, mới không tự chủ được mà ngừng thở, hai mặt nhìn nhau.

Ở dần dần từ trò chơi vòng mỗi một cái giác lộ trông lại ánh mắt hội tụ một thân khi, Đinh Cửu Cửu cũng hồi qua thần.

Nàng có chút không thể hiểu được mà lẳng qua đi.

—

Đinh Cửu Cửu vốn tưởng rằng chính mình nhìn đến như cũ sẽ là người nọ hài hước chây lười bộ dáng, chỉ là tầm mắt va chạm vào cặp kia đen như mực con người, nàng lại ngây ngẩn cả người.

Người nọ liền như vậy hơi cong môi, cười như không cười mà nhìn nàng, biểu tình không kèm chế được lại mang điểm bí khí.

Duy độc cặp kia đồng tử, bị này trong viện hoảng hốt ngọn đèn dầu sấn đến phá lệ tối đen thâm thúy, là nàng lần đầu tiên nhìn thấy hãn nghiêm túc.

..... Đại khái là gặp quý.

“Cửu cửu ——”

Bên cạnh Kiều Loan đề thấp thanh âm, duỗi tay nhẹ thọc thọc nàng.

Giữa sân Lư Bình Hạo lẳng qua sau, cũng mở miệng.

“Đình Cửu Cửu, người..... Phán đoán một chút đi.”

Đình Cửu Cửu lúc này mới hoàn hồn, ở Lư Bình Hạo vọng lại đây nếu có thâm ý ánh mắt, nàng đứng lên, nhẹ hít vào một hơi.

“Giả.”

Nữ hài nhi thanh âm bình tĩnh thản nhiên, thậm chí đều nghe không ra một chút do dự tới.

“.....”

Giữa sân tĩnh lặng.

Giây lát sau, trong một góc cái kia giọng nam khàn khàn mang cười mà lên tiếng.

“Ân..... Giả.”

Này một câu lúc sau, giữa sân tĩnh mịch không khí như là đột nhiên bị mở ra mở nói phong tỏa, mọi người thở dài nhẹ nhõm một hơi, lấy đệ tứ tổ vì rõ ràng đại biểu, hài hước thanh âm từ bốn phương tám hướng truyền tới

“Hoặc, làm ta sợ muốn chết, ta còn tưởng rằng bọn họ thực sự có cái gì, nguyên lai chỉ là Tiểu Hàn tổng đùa giỡn nhân gia tiểu cô nương a?”

“Tiểu Hàn tổng kia tính nết, có thể làm ra loại chuyện này tới, giống như cũng không có gì kỳ quái.”

“Đảo cũng là.”

“Bất quá ở ta trong ấn tượng, chỉ sợ đây là lần đầu tiên ở đâu cái nữ sinh chỗ đó bị nhục đi?”

“Đương nhiên là lần đầu tiên, trước kia không đều là những cái đó nữ nhân thượng vội vàng sao, ha ha..... Này tiểu cô nương khó lường a, liền Tiểu Hàn tổng đều không cho mặt mũi.”

“Hắc hắc, thật đúng là.....”

“.....”

Này phiến ồn ào, duy độc ngồi ở Hàn Thời bên cạnh Tống Soái không hát đệm.

Làm duy nhất cảm kích người tâm tình của hắn đã trải qua cả đêm thay đổi rất nhanh, rốt cuộc phức tạp gút mắt đến trình độ nhất định mà trở lại nguyên trạng, đạt tới một loại “Cứ như vậy đi thích làm gì thì làm” Phật hệ chết lặng.

Chẳng qua ở nhìn thấy Hàn Thời phần sau tràng đều không nói một lời sau, lâm kết thúc khi, Tống Soái vẫn là không nhin xuống cúi người qua đi ——

“Tiểu Hàn tổng, người cũng đừng quá chú ý, ai làm người cho nhân gia tiểu cô nương để lại như vậy một cái chẳng ra gì đệ nhất ấn, ngạch, đệ nhất đệ nhị đệ tam đệ tứ ấn tượng đâu.”

Nghe vậy, nam sinh giương mắt, “..... Chú ý? Chú ý cái gì?”

Lần này đến phiến Tống Soái ngốc: “Còn có thể cái gì, nàng trả lời a.”

Hàn Thời cười khẽ thanh, “Nàng sẽ nói cái gì, chẳng lẽ còn yêu cầu nàng nói ra ta mới có thể biết sao.”

Tống Soái: “.....???”

“Nàng đáp án, ta mở miệng trước liền đoán được.” Hàn Thời khước môi nhẹ chọn hạ, ánh mắt lạc hướng nữ hài nhi phương hướng.

Tống Soái: “Không phải..... Vậy người vừa mới như thế nào một chữ không phát vẫn luôn áp suất thấp —— ta còn tưởng rằng người là ở vì nàng cái kia đáp án khó chịu đâu!”

“.....”

Bị lời này nhắc nhở, Hàn Thời đậy mắt cười sắc bỗng dừng trầm xuống.

“Ta chỉ là suy nghĩ, Lâm Yến Thanh là ai.”

Tống Soái: “.....”

objk.

Mỗi tình đầu ghê gớm, mỗi tình đầu nhất ngưi phê.

Thật sự không nghĩ lại bị này luyện ái toan hủ vị ăn mòn, Tống Soái vô lực mà xoa xoa mặt, ăn ngay nói thật lấy cớ giải phóng ——

“Ta vừa mới không phải nói nghe quen tai sao, cẩn thận hồi ức hạ, hình như là Lâm gia cái kia tiểu nhi tử đi? Học tập thành tích đặc hảo, làm người đặc điệu thấp, cùng chúng ta này đàn đặc không hợp cái kia.”

Nói, Tống Soái ánh mắt kỳ dị mà theo Hàn Thời ánh mắt xem qua đi, “Kia Lâm Yến Thanh mặt trên chỉ có một tỷ tỷ, là Lâm gia con trai độc nhất, lẽ ra giao tế vòng cùng chúng ta sai khai nhưng cũng không nên cùng nàng

giao thoa, cũng không biết như thế nào cũng có thể cùng Đinh Cửu Cửu nhắc lên quan hệ.....”

Hắn nói đến một nửa, liền cảm giác được bên cạnh nam sinh không thể nào thân thiện ánh mắt lạc lại đây.

“.....” Tống Soái trong lòng một run run, xoay đầu đi, bời cười, “Tiểu Hàn tổng, người như vậy xem ta làm cái gì?”

Hàn Thời cười nhạt thanh, đáy mắt cảm xúc lương bạc.

“Đem người những cái đó không nên có ý tưởng, đều quên mất.”

Tống Soái chột dạ mà nói thầm: “Ta cũng không có ý gì khác.....”

“Nàng nếu thật là cố ý tiếp cận ta, kia vừa mới là cái thật tốt cơ hội.”

Tống Soái nhẫn nhịn, nhưng vẫn là không có thể quản trụ chính mình này há mồm, thấp giọng hừ hừ câu, “Kia nói không chừng, lạt mềm buộc chặt đâu.....”

Nói xong Tống Soái liền hối hận, trong lòng ám mà trừu chính mình vài bàn tay.

Mà bên cạnh trầm mặc giây lát, chỉ nghe kia sa ách thanh tuyến cười nhẹ câu.

“Ta đảo tình nguyện..... Nàng thật là lạt mềm buộc chặt.”

Tống Soái ngẩn ra hạ, xoay đầu đi nhìn lên, nam sinh cũng đã quay mặt đi.

Tống Soái phản ứng lại đây, trong lòng thở dài.

Cứ việc không tin này hai người có thể ở bên nhau..... Nhưng hẳn như thế nào cảm thấy, Hàn gia tương lai đương gia nhân đại cứu tử thân phận, khoảng cách chính mình đã càng ngày càng xa?

*

Trò chơi phân đoạn sau khi kết thúc, đã bụng đói kêu vang Đinh Cửu Cửu rốt cuộc chờ tới rồi sân bên kia đầu bếp sư phó làm cho bọn họ qua đi ăn cơm thanh âm.

Như nghe tiếng trời.

Những cái đó thoạt nhìn liền cực kỳ chuyên nghiệp nướng BBQ rương mở ra sau, phác mũi thịt rau mùi hương đã sớm đem toàn bộ sân vây quanh, đơn nghe hương vị, đều cũng đủ gọi người thèm nhỏ dãi.

Chỉ tiếc Đinh Cửu Cửu mới vừa đứng dậy, liền nghe tiếng trời lúc sau theo sát một đạo sét đánh ——

“Đinh Cửu Cửu, các ngươi ba cái tiểu tổ trưởng lại đây một chút.”

Đinh Cửu Cửu & Kiều Loan: “.....”

Hai người vô cùng thống khổ mà nhìn nhau liếc mắt một cái, ở từng người trong ánh mắt thấy được tương đồng đồng bệnh tương liên, nhưng cũng vô pháp phản bác, chỉ phải nhận mệnh mà nghịch triều cơm chiều chạy đến đại bộ đội dòng người, đi tới Lữ Bình Hạo trước mặt.

Lữ Bình Hạo chính đem trong tay tiểu cổ thu hồi tới, thấy ba người đến trước mặt, liền cầm lấy một bên ba cái folder, một người đã phát một phần.

“Đây là tạm định lúc sau hai tháng chi giáo hoạt động an bài, có khả năng lâm thời làm ra điều chỉnh, không có đặc thù thuyết minh, liền trước dựa theo cái này tới.”

“Tốt, Lữ lão sư.”

Viên Họa trả lời, Kiều Loan cùng Đinh Cửu Cửu cũng đi theo gật đầu.

Lữ Bình Hạo: “Đệ tứ tổ người phụ trách cũng xác định xuống dưới.”

“.....”

Vừa nghe lời này, ba cái tổ trưởng đều tò mò mà ngẩng đầu nhìn về phía Lữ Bình Hạo.

Lữ Bình Hạo nhưng thật ra ngữ khí bình tĩnh, “Đệ tứ tổ tình huống tương đối đặc thù, cho nên tạm định hai cái người phụ trách —— tổ trưởng Tống Soái, phó tổ trưởng Hàn Thời. Lúc sau lại có lệ hành hội nghị, các người nhớ rõ cũng thông tri bọn họ tham gia.”

Đinh Cửu Cửu ba người tức khắc biểu tình cổ quái.

Kiều Loan nghĩ sao nói vậy, không nhịn xuống hỏi: “Lão sư, cái kia Tống Soái đương tổ trưởng ta còn có thể lý giải, Hàn Thời hẳn.....” Kiều Loan vi diệu mà nhìn Đinh Cửu Cửu liếc mắt một cái, ở thu được một cái mềm mại không tiếng động con mắt hình viên đạn lúc sau, nàng mới vội lùi về cổ, vui cười nói: “Hàn Thời có thể hay không không quá thích hợp a? Hẳn kia tính cách, có thể quản người sao?”

Lữ Bình Hạo cũng không ngại, hỏi lại: “Kia hẳn kia tính cách, có thể bị người quản sao?”

Kiều Loan: “.....”

Có đạo lý.

Hai giây sau, Kiều Loan đầy mặt kính nể mà dựng cái ngón tay cái: “Vẫn là lão sư ngài lợi hại.”

Lư Bình Hạo vừa bực mình vừa buồn cười, phất phất tay văn kiện, “Được rồi, các người đi ăn cơm đi —— lại không bỏ các người, các người có phải hay không nên ở trong lòng trộm mắng ta?”

“Chúng ta đây nào dám a.” Kiều Loan vui cười, duỗi tay muốn đem Đinh Cửu Cửu cùng Kiều Loan kéo chạy.

“Nga, đúng rồi, thiếu chút nữa đã quên sự kiện.”

Ba người mới vừa bán ra hai bước đi, đã bị phía sau Lư Bình Hạo thanh âm kêu trụ ——

“Vừa mới cùng các người nói đệ tứ tổ tổ trưởng phó tổ trưởng phân phối sự tình, là ta chính mình xác định xuống dưới —— còn không có tới kịp cùng hai vị người phụ trách thông cáo.”

Đinh Cửu Cửu ba người: “.....?”

Không chờ các nàng trong lòng cái loại này dự cảm bất hảo thành hình, Đinh Cửu Cửu đã nghe thấy Lư Bình Hạo ngữ khí thoải mái mà ném xuống cuối cùng một câu ——

“Chuyện này liền từ các người phụ trách thông tri đi.”

Nói xong, Lư Bình Hạo lấy chân chạy lấy người.

Lưu lại ba cái tiểu tổ trưởng hai mặt nhìn nhau.

Kiều Loan: “Lời này..... Có ý tứ gì?”

Viên Hạo: “Ân, làm chúng ta đi thông tri Tổng Soái cùng Hàn Thời, lúc sau phụ trách đệ tứ tổ sở hữu việc vặt?”

Đinh Cửu Cửu ngăn gọn tổng kết: “..... Ném nôi.”

Ba người đồng loạt nhìn về phía sân bên kia nướng BBQ khu.

Này đó chuyên nghiệp nấu cơm dã ngoại thiết bị cùng đầu bếp nhóm tự nhiên cũng là đệ tứ tổ nào đó học sinh đặc biệt mang đến.

Có lẽ là đã qua phía trước lúc ấy rượu trái cây rượu kính, tuy rằng một hai ba tổ cùng đệ tứ tổ thoát nhìn không vừa mới bắt đầu như vậy mới lạ, nhưng lúc này như cũ là ấn trình tự ngồi 1234 từng người một trưng bàn dài.

Viên Họa chần chờ: “Ai đi a?”

Kiều Loan không hề nghĩ ngợi, vỗ vỗ Đinh Cửu Cửu vai, “Đinh Cửu Cửu đồng chí, đây là tổ chức giao cho nhiệm vụ của người, người đạo nghĩa không thể chối từ a.”

Đinh Cửu Cửu cùng thanh khom lưng: “Ta giống như đột nhiên có điểm bụng đau.....”

Không đợi nàng xoay người chạy ra nửa bước, đã bị Kiều Loan dựa vào chính mình lớn nhất hào thân hình, đem nữ hài nhi một phen kéo trở về, bặt lấy “Cười dữ tợn” ——

“Bụng đau? Kia cũng trước nói xong rồi lại đi.”

Đinh Cửu Cửu: “.....”

Bên cạnh Viên Họa tựa hồ có chút không đành lòng, “Vừa mới cử cử mới bị cái kia Hàn Thời khai vui đùa, nếu hiện tại qua đi rất có thể sẽ bị ồn ào.....”

Đinh Cửu Cửu ở bên cạnh dùng sức gật đầu tỏ vẻ tán thành.

“Người đã quên Lư lão sư vừa mới nói cái gì?”

Kiều Loan cắt đứt Viên Họa nói âm, cảm nâng nâng, ý bảo hạ 4 hào bên cạnh bàn, lười biếng mà ngồi ở chỗ đó thường thức cái pha lê ly, cười đến không chút để ý thiên lại nhất đẹp mắt nam sinh ——

“Ai có thể quản được hẳn? Ta xem, cũng liền chúng ta cừu cừu còn có như vậy một chút hy vọng —— bằng không việc này tạt trong tay, liền tính Lữ lão sư ngoài miệng không trách chúng ta, trong lòng khẳng định chê chúng ta ba cái không được a.”

Viên Họa biểu tình rồi rậm hai giây, gật gật đầu. “Kia vẫn là cừu cừu người đi đi.”

Đình Cừ Cừ: “.....”

Không biết có phải hay không các nàng ba cái nhìn chăm chăm đến lâu lắm, bên kia nam sinh nếu có điều sát, mi mắt bình vén lên, mang theo ba phần mỏng cười ánh mắt hướng nơi này rơi xuống.

Đang xem thấy Đình Cừ Cừ sau, người nọ thường thức pha lê ly thủ đoạn một đốn, ngay sau đó nâng lên, hướng về phía Đình Cừ Cừ làm một động tác cũng không rõ ràng mời.

..... Cũng có thể là tán tỉnh.

Đình Cừ Cừ yên lặng mà quay mặt đi.

Nàng cảm thấy chính mình thật sự muốn bụng đau.

Nhưng mà Kiều Loan chưa cho Đình Cừ Cừ tiếp tục trang bệnh cơ hội, duỗi tay vẫn trụ Đình Cừ Cừ cánh tay liền đem nàng hướng 4 hào bàn giá qua đi.

4 hào trên bàn vừa mới còn có người ở nhỏ giọng trêu chọc phía trước sự tình, lơ đãng vừa nhấc mắt, liền thấy “Tai tiếng nữ chính” chính đi tới, đình

đến bọn họ bên cạnh bàn.

Mấy cái thấp giọng nghị luận nam sinh lập tức nhin không được trêu ghẹo mà nhìn về phía Đinh Cửu Cửu, đồng thời có người ra tiếng:

“Tiểu Hàn tổng, người xem ai lại đây a?”

“Nha, này chẳng lẽ là hối hận phía trước lời nói, cho nên trở về tìm Tiểu Hàn tổng?”

“Nhưng đừng giới, chúng ta Tiểu Hàn tổng nơi nào là ăn hôi đầu thảo người nột.”

“.....”

Những cái đó trêu chọc thế tới rào rạt, liền giá Đinh Cửu Cửu lại đây Kiều Loan bước chân cũng có chút chần chờ, “Ngạch..... Nếu không chúng ta ngày mai lại tìm cơ hội nói với hấn?”

Đinh Cửu Cửu bất đắc dĩ, nghiêng đi mặt dùng cực nhẹ khí âm thấp giọng nói: “Hiện tại xoay người đi, ta mới là thật sự nói không rõ a Kiều Loan đồng chí.”

Kiều Loan vô cùng đau đớn: “Nếu như vậy, cửu cửu đồng chí, tổ chức sẽ nhớ rõ người hy sinh, người hết thầy công lao khổ lao đều sẽ không bị mai một —— cố lên.”

Nói xong, không cho Đinh Cửu Cửu ngăn cản cơ hội, Kiều Loan xoay người buông tay lưu.

Đinh Cửu Cửu: “.....”

Tên đã trên đây, nàng chỉ phải làm lơ những cái đó ánh mắt, đối những cái đó trêu chọc mắt điếc tai ngơ, lập tức đi tới Hàn Thời cùng Tống Soái bên cạnh.

Vừa đi lại đây, nàng liền cảm nhận được đến từ Tống Soái một khác sườn Tống Như Vũ trợn mắt giận nhìn.

Đình Cửu Cửu trong lòng thở dài thanh, “..... Tống Soái đồng học, Hàn Thời đồng học, Lữ lão sư hy vọng các người phân biệt làm tổ trưởng cùng phó tổ trưởng phụ trách đệ tứ tổ hằng ngày công tác, các người nếu không có gì ý kiến ——”

“Lão sư nói, vì cái gì muốn người lại đây nói?”

Không đợi Hàn Thời cùng Tống Soái nói tiếp, Tống Như Vũ trước không vui mà lạnh giọng hỏi.

“..... Như vũ.” Tống Soái không tán đồng mà đè thấp thanh âm nhẹ mắng câu.

“.....”

Tống Như Vũ sắc mặt một nhin, ngẩng đầu nhìn về phía Hàn Thời.

Ngồi ở chỗ đó nam sinh lại như là hồn nhiên vật ngoại, chỉ rũ mắt, chuyển thon dài xinh đẹp ngón tay thưởng thức lòng bàn tay pha lê ly, đối nàng ánh mắt cũng không hề phản ứng.

Tống Như Vũ tức giận đến cắn răng một cái, “..... Ta không ăn.”

Nàng đẩy ra ghế dựa, quay đầu chạy vào bên cạnh bốn hợp lâu nội, dẫm lên đệm nay cố ý xuyên ra tới tận khoản hạn lượng bản tiểu cao cùng, cùm cụp cùm cụp lên lâu.

Tống Soái ánh mắt đen tối mà lóe lóe, cuối cùng vẫn là áp xuống hỏa khí, chuyển hướng đứng ở bên cạnh nữ hài nhi, cười nói: “Xin lỗi a, như vũ tính tình không tốt, người đừng cùng nàng so đo.”

“Không quan hệ,” Đình Cửu Cửu lắc đầu, “Vừa mới nói sự tình.....”

“Nga, kia sự kiện a.”

Tống Soái làm bộ cầm lấy ly nước, sẵn khoảng cách cấp Hàn Thời sử cái ánh mắt, lại thấy đối phương đầu cũng không nâng, chỉ cười như không cười mà ngồi ở chỗ đó, một bộ chây lười tản mạn bộ dáng.

..... Trang, người liền dốc hết sức trang.

Trong lòng thầm mắng thanh, Tống Soái buông cái ly, gãi gãi thái dương, “Cái kia ý tứ là ta làm tổ trưởng, Tiểu Hàn tổng làm..... Phó tổ trưởng?”

“Đúng vậy.” Đinh Cửu Cửu gật đầu.

“Ha ha.....” Tống Soái xấu hổ mà cười gượng thanh, nói thầm, “Làm Tiểu Hàn tổng cho ta làm phó thủ, ta cũng đến dám dùng a.”

Đúng lúc vào lúc này, trên bàn những người khác chú ý tới chạy lên lầu Tống Như Vũ, nhin không được chuyển qua tới hướng Hàn Thời vui đùa

“Tiểu Hàn tổng, ngài này như thế nào đem Tống đại tiểu thư đều khí đi rồi?”

“Ta xem vành mắt đều có điểm đỏ, Tiểu Hàn tổng không đi lên hồng hồng sao?”

“Đúng vậy, này nguyệt hắc phong cao, nhiều thích hợp hồng người a, Tiểu Hàn tổng nếu là nguyện ý, nói không chừng còn có thể trái ôm phải ấp mà hướng trên giường ‘ hồng ’ đâu —— có phải hay không a ha ha ha.....”

Thừa dịp bàn tiệc hưng, kia ứng hòa tiếng cười làm càn rất nhiều, càng có người ánh mắt đã hướng đứng ở chỗ đó Đinh Cửu Cửu trên người phiêu.

Nữ hài nhi thâm nhãn lại mi.

Mà đúng lúc này, nam sinh trước sau không chút để ý mà thường thức với thon dài đốt ngón tay gian pha lê ly, đột nhiên bị hấn hướng trên bàn một ném.

“Phanh” một tiếng, cái ly lạc bàn, chấn trụ những cái đó cười đến làm càn công tử ca nhóm.

Viện này mặt đất bất bình, mặt bàn cũng đi theo thoáng nghiêng, bị ném tới trên bàn pha lê ly theo bàn dài trung gian khe hở, từ cái bàn này đầu vẫn luôn “Lộc cộc lộc cộc” mà lăn đến kia đầu đi.

Mỗi trải qua một đôi chỗ ngồi, liền đem trên bàn thanh lượng không khí đi xuống áp một phân.

Chờ đến cuối cùng, đụng phải gác ở bên cạnh bàn chén sứ, phát ra “Cùm cụp” một tiếng sau, cái ly ngừng lại.

Mà 4 hào bên cạnh bàn cũng đã lặng ngắt như tờ.

Cuối cùng một câu xuất khẩu người nọ rụt rụt cổ, tiểu tâm mà nhìn về phía Hàn Thời.

Nam sinh liền vào lúc này nhắc lên mi mắt, hai điểm đồng tử tối đen lạnh lẽo, thâm về điểm này cười sắc đậm đến như là trong nước hoa nguyệt. Hừ đến làm nhân tâm hoảng.

“Hống mẹ ngươi.”

Từng câu từng chữ.

Hấn cười, mắt cùng thanh lại đều cực lãnh.

Súc khởi tức giận không cần nói nữa nói, ly đến gần Tống Soái đã kinh nổi lên một thân nổi da gà.

Cương vài giây Tống Soái mới lấy lại tinh thần, vội vàng mở miệng ——

“Tiểu Hàn tông, bọn họ uống cao nói giỡn không cái số, người.....”

Nam sinh thanh tuyến trên mặt ý cười lại ở trong nháy mắt trầm thành lệ khí ——

“Lấy nàng khai loại này vui đùa?”

“Muốn chết liền lại làm ta nghe thấy tiếp theo.”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 20 Đệ Chương 20

Chương 20

“Lấy nàng khai loại này vui đùa? —— muốn chết liền lại làm ta nghe thấy tiếp theo.”

“.....”

Toàn bàn người đều bị như vậy Hàn Thời hải đến không nhẹ.

Phàm là bị cùng nhau nhét vào lần này chi giáo, cơ hồ đều là thế giao trong nhà tương đối bất hảo kia một đám hậu bối, ngày thường cũng là đi theo Hàn Thời Tống Soái cùng nhau pha trộn quán, cái dạng gì lời nói thô tục chưa nói quá?

Nhưng lại quá phận nói, bọn họ cũng không gặp Hàn Thời như vậy phát hỏa.

Giờ phút này nhìn cái kia đã lăn đến góc bàn thượng pha lê ly, toàn bàn lặng yên tĩnh lặng, không ai dám đề một câu dị nghị.

Nhưng thật ra rơi xuống Đinh Cửu Cửu trên người ánh mắt, tựa hồ tất cả đều thay đổi mùi vị.

——

Tuy rằng Hàn Thời nói vẫn chưa nói cái kia “Nàng” là ai, nhưng không mấy cái cảm thấy đó là nói đã rời đi Tống Như Vũ.

Ngược lại là trước mắt này một vị.....

Từ nàng xuất hiện bắt đầu, bọn họ Tiểu Hàn tổng tựa hồ liền cách bọn họ sở quen thuộc cái kia hình tượng càng ngày càng xa.

Này mặc danh xấu hổ bầu không khí, Tống Soái trước hết lấy lại tinh thần, hần đứng lên đi đến Hàn Thời một khác sườn, giơ tay ở ngời người kia phía sau lưng vỗ nhẹ hạ ——

“Như thế nào cái gì vui đùa các người đều loạn khai a?” Thu được người nọ vô tội nhìn lại, Tống Soái cấp đối phương sử cái ánh mắt, ngay sau đó hướng về phía Đinh Cửu Cửu đứng địa phương vừa nhắc cầm, “Cùng đình đồng học xin lỗi a, xem ta làm gì?”

Này trên bàn không thiếu nhị thế tổ. Nhưng này giúp nhị thế tổ mặc dù từng người ở nhà đều tính chẳng làm nên trò trống gì sâu gao, lại ít nhất có một việc là nhìn quen các loại trường hợp các loại người mà từ nhỏ liền học xong —— kia đó là thời điểm mẫu chốt xem mặt đoán ý.

Vì thế rõ ràng phía trước cái gì cũng chưa nói qua, nhưng bị Tống Soái chụp một chút người nọ trông mắt vừa chuyên, liền sẽ ý mà kéo ra ghế dựa đứng dậy, hướng về phía Đinh Cửu Cửu cười làm lành ——

“Thực xin lỗi a đình đồng học, chúng ta những người này ngoài miệng không giữ cửa thói quen, người đừng để ý —— tuyệt đối không lần sau. Đình đồng học đừng đứng, người ngồi ta nơi này.”

Cấp Đinh Cửu Cửu kéo ra ghế dựa, người nọ liền hướng nàng gật đầu một cái khom người, không nói hai lời mà cười vòng đến bên kia đi ngồi.

Những người này trước sau tương phản thật sự quá lớn, như là có thể trên mặt đất bĩ cùng thân sĩ chi gian vô phùng cắt.

..... Đây là bọn họ sinh trưởng hoàn cảnh đập nặn ra tới sao?

Đình Cửu Cửu đứng ở tại chỗ ngẩn ra vài giây mới phản ứng lại đây. Lúc này lại tưởng cự tuyệt đã không kịp —— người nọ sớm liền ngồi vào cách bọn họ vài mét xa bàn dài bên.

Mà ở ngồi xuống sau cùng theo bản năng vọng quá khứ Đình Cửu Cửu tầm mắt chạm vào nhau, người nọ thậm chí còn cười hướng nàng vẫy tay gật đầu.

“.....”

Đình Cửu Cửu tâm tình phức tạp mà thu hồi ánh mắt.

Trái qua này vừa chậm hướng, trên bàn không khí quay về an cùng.

Hàn Thời thu mắt lạnh lẽo, nghiêng dựa đến vòng tròn ghế một bên. Hắn duỗi tay ý bảo bị “Nhường ra” cái kia không vị, khóe miệng hơi cười ——

“Lãnh đạo, có nói cái gì ngồi xuống nói.”

“.....”

Nữ hài nhi chần chờ mà nhìn thoáng qua kia chỗ ngồi, ánh mắt chỗ sâu trong cất giấu điểm nhạy bén.

..... Như là chỉ ở chần chờ muốn hay không nhảy vào phía trước hư hư thực thực bấy rập đồng cỏ khô tiểu hồ ly.

Hàn Thời đáy mắt xẹt qua một chút cực đậm cười sắc, cũng không hề khuyên, chỉ như vậy cười như không cười mà ngửa người nhìn nữ hài nhi.

Đình Cửu Cửu do dự một lát, liền vẫn là ngồi xuống.

“Vừa mới, cảm ơn người.”

Hàn Thời ách thanh cười, “Không phải hẳn là sao.”

“.....” Đinh Cửu Cửu không nghe hiểu, nhưng thực miễn cảm mà tránh đi vấn đề này, cũng không miệt mài theo đuổi, ngược lại chính sắc, “Lư lão sư an bài người cùng Tống Soái đồng học làm người phụ trách sự tình, hy vọng các người suy xét một chút; nếu có cái gì băn khoăn hoặc là vấn đề, có thể hướng ——”

“Xác thật có vấn đề.” Hàn Thời xuất khẩu.

Đinh Cửu Cửu nhìn về phía hắn, “.....?”

Nam sinh nhẹ nheo lại cặp kia đẹp mắt đào hoa, mắt đuôi hơi hơi câu đi lên ——

“Người cùng Lâm Yến Thanh là như thế nào nhận thức?”

Đinh Cửu Cửu một ngốc.

Qua vài giây, nàng mới xác định chính mình không nghe lầm —— Hàn Thời chính là đem như vậy hai cái không hề liên quan thả chiều ngang cực đại vấn đề kéo đến cùng nhau.

Nữ hài nhi hơi nhíu khởi mi, “Đây là ta tư nhân vấn đề..... Cùng người có làm hay không phó tổ trưởng có cái gì quan hệ sao?”

“Có a..... Đương nhiên là có.” Hàn Thời rũ xuống mắt, vui đùa dường như, “Người nói cho ta vấn đề này đáp án, ta đáp ứng phó tổ trưởng sự tình.”

Đinh Cửu Cửu trong mắt cảm xúc phiến trong chốc lát, cuối cùng vẫn là nhận mệnh mà bất đắc dĩ mở miệng, “Ta nói cho người, người liền làm phó tổ trưởng, xác định?”

“Ân.”

Hàn Thời lấy ra bên cạnh một con thịnh rượu trái cây tân ly, phóng tới Đinh Cửu Cửu trong tay, sau đó cầm lấy chính mình cái ly cùng nàng cái ly một chạm vào.

Pha lê ly vách tường khái ở bên nhau, đâm ra thanh thúy êm tai nhẹ mình.

Này nhẹ mình kế tiếp một tiếng hơi khàn cười nhẹ ——

“Thành giao.”

“.....”

Đinh Cửu Cửu giương mắt nhìn lên.

Công lãng nguyệt cùng trong viện thừa thốt ngọn đèn dầu, gần trong gang tấc nam sinh trong mắt mang cười, như là đựng đầy hơi lan nhẹ dạng rượu nguyên chất.

..... Nếu là một không cẩn thận trượt chân lọt vào đi, không phải say chết đó là chết chìm a, Đinh Cửu Cửu.

Nữ hài nhi trong lòng khẽ thở dài thanh, mở miệng.

“Ta tám tuổi thời điểm, mù mù thất nghiệp, lâm thời tìm một nhà hứng thú huấn luyện cơ cấu làm người giúp việc —— Lâm Yến Thanh ở nơi đó tán đánh lớp học khóa, chúng ta chính là khi đó nhận thức.”

Nữ hài nhi thanh âm cũng không cao, nhưng cũng không có cố tình đè thấp.

Ngồi gần nhất nguyên bản liền ở dựng lỗ tai, tò mò mà nghe Hàn Thời cùng nàng sẽ nói chút cái gì. Mà lúc này thật nghe được cuối cùng, những người đó đã cả kinh liền che dấu đều đã quên, một đám hai mặt nhìn nhau mà giao lưu kinh ngạc ánh mắt.

“.....‘ người giúp việc ’? Ta không nghe lầm sao.....” Có người đề thấp thanh âm nghị luận.

“Ngọa tào..... Này thật đúng là ra tuồng.”

“Tiểu Hàn tổng khẳng định không biết đi.....”

“Vô nghĩa a, này nếu là biết, phía trước sao có thể biểu hiện đến cùng nàng như vậy thật không minh bạch?”

“Hàn gia ở hào môn đều là đỉnh cấp, này Hàn gia thiếu gia cùng người giúp việc nữ nhi..... Hoặc, hai cái từ phóng cùng nhau ta đều cảm thấy kinh tủng.”

“.....”

Những cái đó áp đến thấp nhất nghị luận trong tiếng, Hàn Thời mắt cười sắc dần dần lạnh đi xuống.

Hắn tầm mắt áp đến hai người không lâu trước đây thượng còn dán ở một chỗ cái ly thượng, pha lê ly duyên cháy qua dật màu quang.

“Này tính cái gì..... Mua một tặng một sao, tiểu lãnh đạo?”

“.....”

Nữ hài nhi mặt không đổi sắc mà cầm cái ly, tiến lên ở Hàn Thời ly duyên thượng nhẹ dâm, “Đây là người muốn đáp án, ta cho người, Hàn Thời đồng học.”

Nói xong, nữ hài nhi nâng lên mảnh khánh cánh tay, lại là đem cái ly rượu trái cây một ngụm uống lên sạch sẽ.

..... Rõ ràng là vóc người ngũ quan đều nhỏ xinh tinh xảo một cái nữ hài nhi, thiên có thể đem một ly rượu trái cây đều uống ra hào khí can vân khí

thế, bàn dài bên công tử ca nhóm đều xem đến há hốc mồm.

Mà uống xong lúc sau, Đinh Cửu Cửu đem bị pha lê ly hướng bên cạnh bàn một góc, liền đứng lên.

“Sáng mai 7 điểm, ở lầu một lâm thời văn phòng tiến hành lần đầu tiên hoạt động hội nghị thường kỳ, thỉnh hai vị tổ trưởng không cần đến trễ.”

Nữ hài nhi đọc từng chữ rõ ràng, ngữ khí bình tĩnh, thậm chí còn mang một chút lễ phép xa cách mềm mại.

——

Thoạt nhìn không hề có bị này một ly trực tiếp rót hạ rượu trái cây ảnh hưởng đến.

Hàn Thời rũ mắt thấy trong tay một giọt chưa động rượu, không có lên tiếng.

Nữ hài nhi cũng không chờ, hướng đồng dạng ánh mắt phức tạp mà vọng lại đây Tống Soái nhẹ điểm đầu, liền quay đầu hướng một tổ bàn dài đi trở về.

Phía trước “Lạc chạy” Kiều Loan không biết khi nào bắt đầu đứng ở 4 hào bàn cách đó không xa chờ.

Lúc này thấy Đinh Cửu Cửu đi tới, nàng lại tự nhiên bất quá tiến lên, duỗi tay vãn trụ nữ hài nhi cánh tay, chính là ninh một phương hướng, đem nữ hài nhi hướng cửa thang lầu mang ——

“Nhất hào bàn đã không người vị trí, ngày mai còn phải dậy sớm, người trực tiếp bồi ta về phòng đi?”

“..... Ân.”

Nữ hài nhi trả lời thanh âm mềm nhẹ rất nhiều, tựa hồ còn mang theo điểm đáng yêu giọng mũi, cuối cùng theo rớt cuộc nghe không rõ nói nhỏ, cùng nhau đi vào lầu nội.

“.....”

Vẫn không nhúc nhích mà ngồi ở bàn dài bên Hàn Thời rớt cuộc nghiêng đi tầm mắt, ánh mắt đuổi tới cửa thang lầu kia phiến âm u.

Đáng tiếc nữ hài nhi thân ảnh đã biến mất ở lầu nội.

Hàn Thời quay đầu lại, chính thấy Tống Soái triều trước mặt hẩn kính một chén rượu ——

“Tiểu Hàn tống, này ly cùng ngươi nhận cái sai.”

“.....” Hàn Thời ánh mắt nhạt nhẽo mà xẹt qua đi, giống thật mà là giả mà nhẹ “Ân” thanh liền tính làm đáp lại, chỉ kém đem “Ta không có hứng thú” viết ở trên mặt.

Tống Soái lại một chút không chịu đả kích, tiếp tục nói: “Ta phía trước xác thật là trách oan này nữ hài nhi, ta tiểu nhân chi tâm, ta nhận sai.”

“.....”

Tống Soái chính mình đem uống rượu, quay đầu tấp hạ miệng, cảm khái: “Bất quá ta giống như có thể lý giải ngươi rớt cuộc thích nàng địa phương nào. Trước kia ta nãi nãi tống nói cho ta không thể tìm quá thông minh cô nương, sẽ thực không thú vị; hiện tại tới xem, trên thế giới này vẫn là có thông minh lại thảo hỉ tiểu cô nương..... Liền cùng ngươi chơi tâm nhãn đều xinh đẹp lại lỗi lạc, ngươi ánh mắt xác thật vẫn luôn thực hảo.”

Vừa mới dứt lời, Tống Soái liền cảm thấy được mới vừa rồi còn coi hẩn như không khí người nào đó ánh mắt rất có áp bách tính mà lạc lại đây

“..... Không được.”

Tống Soái ngạc nhiên ngẩng đầu: “Cái gì không được?”

Thanh âm kia lúc này đây đã có điểm nguy hiểm ——

“Lại thông minh lại xinh đẹp lại đáng yêu cũng cùng người không quan hệ, người về sau cách xa nàng điếm.”

Tống Soái: “.....”

Hắn chính là biểu đạt một chút thưởng thức, hắn có nói muốn cướp người sao??

Hàn Thời lại chưa cho Tống Soái giải thích cơ hội, trong tay cái ly hương trên bàn một gác, chính mình cũng đứng dậy tiến lên.

.....

Ở những cái đó đánh trống reo hò âm ỉ đều cách đến thang lầu ngoài sau, Kiều Loan trên mặt cố tình gẫn bó biểu tình từng suy sụp xuống dưới.

Một bên cong nữ hài nhi chậm rì rì mà bò lên, nàng một bên mở miệng.

“Cửu cửu,..... Ta cảm thấy cái kia Hàn Thời đối với người không giống chỉ là nói giỡn ý tứ, người có thể thử cùng hắn ở chung một chút, nói không chừng liền phát triển trở thành luyện ái quan hệ đâu?”

Thang lầu gian không có trang đèn điện, trong bóng tối nữ hài nhi trầm mặc hai giây sau, cười khẽ thanh.

“Kiều Loan, người không phải biết sao. Việc học, kiêm chức cùng bộ môn công tác đã làm ta vội đến mau thở không nổi, ta nào có cái gì thời gian yêu đương a.....”

Người nói ngữ khí nhẹ nhàng đến như là ở vui đùa, Kiều Loan lại nghe đến trong lòng có chút mặt danh phát trầm.

Chẳng qua chờ trở lên một tầng lầu, Kiều Loan liền bắt chập tâm trầm, mà là cánh tay trầm ——

“..... Ta nói cừ cừ đồng học, liền ta này một lọ cái sâu cạn tửu lượng, rốt cuộc vì cái gì nếu muốn không cần né tránh khiêu chiến kia một ngụm một ly yêu cầu cao độ?”

Nữ hài nhi trầm mặc một lát, nhỏ giọng lầm bầm: “Nhìn rất giống nước trái cây đoái, ta cũng không nghĩ tới như vậy..... Lợi hại như vậy a.....” Thanh đến âm cuối đã mang lên điểm men say.

“Thật không phải kia rượu lợi hại, đơn thuần chính là người không được a ——” Kiều Loan khóc không ra nước mắt mà kéo càng ngày càng trầm nữ hài nhi, “Hơn nữa đều uống làm, người còn hưởng một bàn đi, này may mắn ta lôi kéo người, bằng không người nhưng như thế nào chính??”

“Ta không..... Không muốn đi một bàn.....” Nữ hài nhi thanh âm thấp hèn đi, “Khi đó liền đầu..... Choáng váng đầu..... Ta rõ ràng tưởng..... Queo vào trong lầu.....”

Kiều Loan: “Quả trong lầu? Vậy người kia lộ tuyến thiên đến nhưng quá trâu bò.”

Thật vất vả đem người lôi kéo đến lầu hai, Kiều Loan thở hồng hộc mà đỡ người, lại đi gọi Đinh Cừ Cừ tên, cũng đã không chiếm được bất luận cái gì đáp lại.

“Này ngủ đến thật đúng là rất nhanh a.....” Kiều Loan mệt đến thở hổn hển, “Người này rượu phẩm, nên tính hảo..... Hảo vẫn là không hảo a.....”

Kiều Loan rốt cuộc chỉ là bình thường nữ sinh, sức lực lại đại cũng khiêng không được như vậy toàn bộ người trọng lượng.

Miễn cưỡng lại hướng lên trên bò một phần tư tầng, mắt thấy liền phải chịu đựng không nổi thời điểm, trên người nàng trọng lượng bỗng dưng không còn.

“..... Ai da.”

Thiếu chút nữa lóe eo Kiều Loan cuống quít đứng thẳng xoay đầu, trong bóng tối, chỉ thấy rõ cách hai giai dưới bậc thang mặt, đứng cái vóc người thon dài đỉnh bạt nam sinh.

Nam sinh trong lòng ngực, chính ôm hai giây trước từ nàng nơi này “Cướp đi” say ngủ Đinh Cửu Cửu.

Kiều Loan trầm mặc hạ, ngay sau đó thử mà ra tiếng: “—— Hàn Thời?”

“..... Ân.”

Bị rượu say đến trầm thấp khàn khàn tiếng nói trong bóng đêm nhẹ chấn, đặc biệt là cách như vậy gần khoảng cách nghe xong, gợi cảm đến làm ù người đều nhũn ra.

Kiều Loan hồ khu chấn động, dưới đáy lòng mặc niệm N biến “Bằng hữu thê không thể khinh” lúc sau, mới xấu hổ cười cười: “Cái kia..... Cửu cửu tửu lượng không quá hành.....”

Trong bóng tối an tĩnh một lát, thanh âm kia phục làm: “Nàng trước giao cho ta. Phiền toái người xuống lầu nói cho Tống Soái, làm người nấu chút

giải rượu canh.”

Kiều Loan ngăn người, “Ngạch..... Kia cũng đúng, ta đây liền đi xuống.”

Kiều Loan chần chờ nhích người, hạ một tầng sau mới thả chậm bước chân, lưu luyến mỗi bước đi mà hướng trên lầu xem, đồng thời trong lòng âm thầm nói thầm —— nếu không phải thanh âm hoàn toàn tương đồng, đơn nghe ngữ khí, nàng thật đúng là nghe không ra này sẽ là ban ngày cái kia một bộ lang thang nhị thế tổ bộ dáng “Tiểu Hàn tổng”.....

Mà lúc này trên lầu.

Say trong mộng nữ hài nhi ngủ đến cũng không an ổn —— Hàn Thời vừa định đem người ôm vào trong lòng ngực, liền cảm giác trong tay đỡ nữ hài nhi đột nhiên vung cánh tay, toàn bộ thân thể trọng tâm liền hướng thang lầu phía dưới đi.

Hàn Thời trong lòng hơi kinh, không hề nghĩ ngợi liền dùng sức ôm lấy nữ hài nhi, đồng thời nương vòng eo một nhích sức lực đem người vớt hướng trong lòng ngực.

“Phanh” một tiếng trầm vang.

——

Hàn Thời bị say đến hôn mê nữ hài nhi áp tới rồi thang lầu gian trên vách tường.

Phía trước dùng sức quá độ, lúc này Hàn Thời tự nhiên khải đến không nhẹ.

Hắn bản năng nhíu hạ mi, liền vội vàng rũ xuống mắt đi xem trong lòng ngực nữ hài nhi.

..... Tựa hồ không tỉnh.

Hàn Thời nhẹ nhàng thở ra, vừa muốn động tác, lại đột nhiên cảm giác trong lòng ngực nữ hài nhi duỗi tay nắm lấy hăn góc áo, đồng thời thanh âm mềm nông lại có chút mơ hồ mà lâm lâm:

“Kiều Loan..... Ta..... Ta có điểm mệt mỏi.....”

Hàn Thời trong lòng như là đột nhiên bị cái gì cực tế kim đâm hạ, tê dại mà đau.

Hăn nhíu mi, duỗi tay ở nữ hài nhi đỉnh đầu thực nhẹ thực nhẹ mà xoa xoa.

Không biết có phải hay không bị này động tác an ủi, nữ hài nhi mơ mơ màng màng mà ở hăn trong lòng ngực cọ cọ, lại mở miệng khi thanh âm càng nhẹ đến giống lông chim giống nhau, còn mang theo mềm mại buồn ngủ ——

“Kiều Loan..... Có thời gian..... Chờ có thời gian..... Ta cũng tưởng nói một hồi luyến ái..... Người nói..... Được không.....”

Trong bóng tối, nam sinh thân hình một đốn.

Giây lát sau, hăn tựa cười tựa than, duỗi tay vòng lấy trước người nhỏ xinh nữ hài nhi, cảm để ở nữ hài nhi phát gian.

“..... Hảo.”

Hăn thanh tuyến hơi khàn, lại lần nữa mở miệng, là người khác chưa bao giờ nghe được quá ôn nhu ——

“Vậy người cũng thích ta được không, Đinh Cửu Cửu.”

Em Thả Thính Anh Đi [C]
Khúc Tiểu Khúc
www.dtv-ebook.com

Chương 21 Đệ Chương 21

Chương 21

Rạng sáng 6 giờ rưỡi, ngoài cửa sổ trời còn chưa sáng thấu.

“..... Cứu cứu —— cứu cứu?”

“——!”

Trên giường nữ hài nhi đột nhiên mở bừng mắt, thấy rõ trước mặt Kiều Loan lo lắng biểu tình, nàng mới ánh mắt buông lỏng, thân thể rơi vào mềm mại giường đệm.

“Hiện tại..... Vài giờ?”

Nữ hài nhi hơi hơi hé miệng, thanh âm mang theo sơ khởi khô khốc mất tiếng.

“6 giờ rưỡi.” Kiều Loan lo lắng mà nhìn nàng, “Người không sao chứ? Có phải hay không tối hôm qua uống kia ly rượu trái cây uống đến không thoải mái a?”

Đình Cứu Cứu nhẹ nhún hạ mi, “Ta vừa mới có nói cái gì nói mới sao?”

Kiều Loan: “Ta lại đây thời điểm chỉ nhìn thấy người sắc mặt không đúng lắm, vẫn luôn gắt gao mà ôm chần, ta kéo đều kéo không nhúc nhích, lôi kéo người còn cùng muốn khóc ra tới dường như..... Bất quá như vậy vừa nói —— cho nên người kỳ thật là làm cái gì ác mộng sao?”

Đình Cửu Cửu chậm rì rì mà bò lên thân, duỗi tay thử thử cái trán, quả nhiên mang lên một tầng lãnh rớt mồ hôi mỏng.

“Không tính ác mộng.....” Nàng cười cười, có điểm bất đắc dĩ, “Càng cùng loại với phim bom tấn Hollywood, ngạc nhiên mạo hiểm loại cái loại này.”

Kiều Loan nghe xong sững sốt, ngay sau đó vui đùa nói: “Vậy người trong mộng ôm cái gì ôm đến như vậy khẩn? Từ pharaoh mộ đoạt ra tới bảo bối a?”

Đình Cửu Cửu khloe mắt cong hạ, ngay sau đó hơi banh khởi mặt, nghiêm trang mà lắc đầu, “Tuy rằng không nhớ rõ, nhưng ta cảm thấy nhất định là so với kia còn quý trọng bảo bối.”

“Bảo bối? Cái gì bảo bối?”

Rửa mặt xong về phòng Viên Họa đi vào tới, nghe thấy dư thanh không khỏi tò mò mà nhìn hai người liếc mắt một cái.

“Ân..... Là có như vậy kiện đồ vật, chờ chúng ta tìm được rồi lại nói cho người.”

Kiều Loan vẻ mặt đứng đắn nghiêm túc mà nói, lời nói đến âm cuối lại chính mình cũng nhin không được, cùng Đình Cửu Cửu nhìn nhau mắt, hai cái nữ hài nhi liền đều cười chuyển khai.

“Hảo a các người, còn liên thủ khi dễ ta đúng không?” Viên Họa cũng phối hợp mà vui đùa câu, ngay sau đó liền nhìn về phía trong ổ chăn nữ hài nhi, “Bất quá cửu cửu, người hôm nay như thế nào khởi như vậy vẫn? Trước kia ở trường học, người chính là chúng ta bộ môn nội giả nhất cán bộ làm việc và nghỉ ngơi mẫu mực đội quân danh dự a.”

Vừa nghe này, Kiều Loan tức khắc nhịn không được mở ra trào phúng hình thức —— “Còn có thể vì cái gì? Tự nhiên là nào đó người kia một lọ cái sâu cạn từ lượng công lao bái —— đúng không, cứu cứu đồng học?”

Viên Họa tức khắc hiểu rõ gật đầu: “Thì ra là thế, ta nói như thế nào tối hôm qua trở về liền gặp người ngủ đến như vậy trầm đầu.

Kiều Loan tấm tắc cảm khái, “Đúng vậy, nhưng trầm, phỏng chừng liền chính mình như thế nào trở về cũng không biết.”

“..... Ta sai, đừng nói nữa, làm chuyện cũ theo gió được chứ hai vị đồng chí.”

Chịu không nổi hai nữ sinh người một câu ta một câu trêu ghẹo, xuống giường tới Đinh Cửu Cửu vội vàng mềm thanh xin tha, sau đó hướng Kiều Loan ôm ôm tay, “Tối hôm qua vất vả Kiều Loan đồng chí, lần sau người uống nhiều, ta cũng nhất định đem người ôm trở về.”

Kiều Loan sửng sốt, không đợi giải thích cái gì, liền thấy nữ hài nhi đã cầm lấy một bên trên giá chính mình rửa mặt đồ dùng, vội vàng thời gian chạy một mạch mà ra bên ngoài đi.

“.....”

Nhìn chăm chăm kia không cửa đại ra ba giây, Kiều Loan thở dài, lắc đầu.

Viên Họa buông chậu rửa mặt, “Mới đại buổi sáng, như thế nào liền than khởi khí?”

Kiều Loan: “Chính là đột nhiên cảm thấy người nào đó có điểm lợi hại, làm tốt sự không lưu danh a.”

Viên Họa: “.....??”

Nhưng mà nhậm Viên Họa lúc sau như thế nào đây đưa, Kiều Loan lại đều một chữ không chịu lại nhiều nói ra.

.....

Đuổi ở mười phút nội rửa mặt xong, vốc cuối cùng một phủng thủy đề ở trên mặt, cung thân Đinh Cửu Cửu nhắm mắt lại ngừng thở.

Thật là kỳ quái a.

Như thế nào sẽ đột nhiên mơ thấy kia sự kiện..... Rõ ràng đã qua đi nhiều năm như vậy.

Nếu không phải hôm nay buổi sáng ở trong mộng đột nhiên nhớ tới, nàng đại khái đều phải đem chính mình khi còn nhỏ làm cái này “Người tốt chuyện tốt” cấp đã quên đi?

Cũng không biết đưa bé kia hiện tại thế nào.....

Trong tay kia phủng thủy rốt cuộc theo khe hở ngón tay lưu đến một giọt không dư thừa, “Thanh tĩnh thời gian” kết thúc, Đinh Cửu Cửu thở ra một hơi, đứng thẳng thân.

“..... A!”

Cách trước mặt thủy đài, cầm túi quần cười như không cười mà đứng ở chỗ đó nam sinh đem nữ hài nhi cả kinh sau này nhảy dựng.

“Người..... Người như thế nào ở chỗ này?”

Tựa hồ là bị nữ hài nhi phản ứng chọc cười, nam sinh nghiêng đi mặt, nhấp nháy môi mỏng thấp giọng cười rộ lên.

Ánh mặt trời phát quá hắc tóc đen nhỏ vụn ngọn tóc, rơi xuống bị kia phó vai rộng eo thon xinh đẹp dáng người khởi động vận động áo khoác

thượng.

Cười vài giây, hần vòng qua thủy đài, vẫn luôn đi đến nữ hài nhi trước mặt mới dừng lại, mắt đen ý cười hơi dập ——

“Ta là làm xong người khu trực thuộc sao, tiểu lãnh đạo?”

“.....”

Đình Cửu Cửu bị trêu chọc được yêu thích nóng lên.

Này phiến thủy kịch bản chính là toàn lâu công cộng, nào có cái gì khu trực thuộc không khu trực thuộc cách nói?

“Không có, người dùng.”

Đình Cửu Cửu duỗi tay đi lấy chính mình rửa mặt bồn, chỉ là mới vừa sờ đến bồn, còn không có tới kịp dùng sức, nàng liền trơ mắt nhìn một con so với chính mình tay ngắn nhỏ dài quá một vòng bàn tay đè lại bồn biên.

Đình Cửu Cửu: “.....?”

Nhìn hi quang hạ nữ hài nhi ngẩng mặt nhìn về phía chính mình, trong ánh mắt lộ ra mềm mại mờ mịt cùng vô tội, Hàn Thời chỉ cảm thấy đầu quả tim nhi thượng như là bị một cây thực nhẹ lông chim tao một chút dường như.

Hần đồng màu sắc hơi thâm, thực mau liền áp xuống, chuyển vì một chút cực đậm cười sắc ——

“Vừa mới người ở hồ nước trước phủng mặt, là suy nghĩ cái gì?”

Này vấn đề ghen Đình Cửu Cửu một chút.

Trầm mặc hai giây sau, nữ hài nhi hơi nhú khởi mi, “Cái này ta vì cái gì muốn nói cho người.....”

Nàng lời còn chưa dứt, liền thấy đã có thức dậy sớm học sinh ba lượng làm bạn, từ bốn hợp lâu lâu trong cơ thể đi ra.

Nguyên bản chính nói chuyện với nhau hai người gặp được thủy đài bên cạnh Đình Cửu Cửu cùng Hàn Thời, đồng thời một mặc, tò mò ánh mắt nhìn chăm chăm lại đây.

Đình Cửu Cửu thu hồi dư quang, quyết định “Tốc chiến tốc thắng”, liền ngẩng mặt, nhìn về phía trước mặt cái này ước chừng so với chính mình cao hai mươi cm nam sinh.

“Nếu không có mặt khác vấn đề, ta đây liền phải về phòng, sáng nay 7 điểm còn có hội nghị thường kỳ, hy vọng Hàn Thời đồng học người không có quên người ngày hôm qua đáp ứng phó tổ trưởng sự tình.”

Biên nói chuyện, nữ hài nhi biên cúi đầu nhìn thẳng hai người chi gian rửa mặt bồn, nàng căn tế nha thủ hạ dùng một chút lực —— thật đúng là bị nàng đem rửa mặt bồn cướp về.

Ôm “Chiến lợi phẩm”, Đình Cửu Cửu cảm thấy mỹ mãn mà liền chuẩn bị trở về đi.

Sai thân đi rồi không đến hai bước, cái kia thanh âm lại là từ phía sau đuổi theo ——

“Cuối cùng một vấn đề.”

“..... Ân?”

Đình Cửu Cửu dừng lại chân, khó hiểu mà quay lại tới.

Nghênh diện lại đâm vào một đôi sấn sâu cạn cười sắc đôi mắt.

Đình Cửu Cửu trong lòng “Lộp bộp” một tiếng, bản năng sinh ra điểm không tốt lắm dự cảm.

Như là muốn nghiệm chứng nàng ý tưởng, giây tiếp theo, nàng ánh mắt thân hình thon dài nam sinh liền ách cười rũ xuống mắt, tiếng lười biếng mà ra khẩu ——

“Tối hôm qua ta không ở, ngủ đến có khỏe không?”

“Tê.....”

Vừa vặn đi đến thủy đài bên hai cái học sinh khiếp sợ mà xoay đầu, ánh mắt phức tạp đến gần như hoảng sợ mà nhìn Hàn Thời liếc mắt một cái, lại nhìn Đinh Cửu Cửu liếc mắt một cái.

Đinh Cửu Cửu: “.....”

Mà hết thấy này người khởi xướng tựa hồ không chút nào để ý kia ánh mắt, ngậm khóe môi về điểm này không chút để ý ý cười, vẫn luôn đi tới nữ hài nhi bên cạnh người.

Ở hai người vai tuyến kéo đến cùng cái mặt bằng vị trí thời điểm, hấn cảm túi quần hơi hơi cúi người, đến trệ trụ nữ hài nhi bên tai ách thanh cười:

“Tối hôm qua người không ở, ta ngủ đến nhưng một chút đều không hảo a, tiểu lãnh đạo.”

“.....”

“Cho nên, ta phía trước nói thật thường báo ân sự, không bằng người lại suy xét một chút thế nào?”

“..... Hàn Thời.”

Chịu giới hạn trong kia bàng quan tầm mắt, nữ hài nhi ép tới cực thấp cũng cực mềm thanh âm rốt cuộc nhịn không được xuất khẩu, mang theo điểm ảo não cùng khác cái gì cảm xúc.

Ánh mắt từ nữ hài nhi hồng thấu bạch vành tai thượng xẹt qua, Hàn Thời ánh mắt thâm thâm, liền bỏ qua một bên tầm mắt.

Hắn ách thanh cười, đầu lưỡi khê liếm quá hàm trên, “..... Ta không vội, cho nên lãnh đạo người có thể chậm rãi suy xét.”

Nói xong, nam sinh ngồi dậy, bước ra chân dài liền chạy lấy người.

“.....”

Đứng ở tại chỗ nữ hài nhi hít sâu một hơi, ngăn chặn đem trong tay rửa mặt bồn đều mau niết đến sống thọ và chết tại nhà xúc động, vắn quay đầu lại nhìn thoáng qua kia đạo tu lớn lên bóng dáng, mềm mại mắt hạnh cảm xúc có chút phức tạp.

..... Tối hôm qua bàn dài bên nàng nói, như thế nào giống như đối hẳn một chút ảnh hưởng đều không có đâu.

*

Mười lăm phút sau.

Ngồi vào lâm thời văn phòng bàn tròn bên, Kiều Loan biểu tình vi diệu mà nhìn chăm chăm nào đó phương hướng trong chốc lát, liền kéo ghế đến bên cạnh, cùng Viên Họa thấu đầu tới rồi cùng nhau ——

“Vẽ tranh, người giác không cảm thấy, cừ cừ từ vừa rồi rửa mặt trở về về sau liền có điểm kỳ quái?”

Viên Họa thâm biểu nhận đồng gật gật đầu, tự hỏi vài giây lúc sau làm cái phán đoán, “Không biết vì cái gì, cảm giác thoát nhìn khổ đại cừ thâm.”

Kiều Loan nghĩ nghĩ, “Thật đúng là..... Đây là đi ra ngoài rửa mặt một chuyến bị người bộ bao tải sao?”

“.....” Viên Họa bất đắc dĩ mà nhìn Kiều Loan liếc mắt một cái.

Hai người nói thầm không trong chốc lát, văn phòng môn bị người gõ vang lên.

Kia gõ cửa tiết tấu cực có cá tính ——

“Đốc..... Đốc.”

Trung gian tạm dừng tựa hồ đều mang theo điểm quen thuộc không chút để ý cùng chây lười.

Đưa lưng về phía cửa phòng Đinh Cửu Cửu thân hình một đốn, quay lại đầu xem qua đi.

Như là cất giấu tiểu đao tiêm nhi ánh mắt quét đến bên cạnh Kiều Loan trong lòng một run run, quay đầu đi cùng Viên Họa kề tai nói nhỏ:

“..... Đây là khổ chủ tới a?”

Viên Họa còn không có tới kịp đáp lại, phòng họp môn đã bị bên ngoài người không hỏi tự khai.

——

Hiển nhiên đi theo phía trước kia lười nhác điệu giống nhau, mới vừa rồi gõ cửa cũng chỉ là ý tứ một chút.

Người tới bước song chân dài đi vào môn, phía sau còn theo một cái Tống Soái.

Tống Soái rất là tự quen thuộc mà cùng Viên Họa cùng Kiều Loan đánh thanh tiếp đón. Hẳn vốn dĩ cũng tưởng cùng Đinh Cửu Cửu đánh, đáng tiếc tưởng tượng đến tối hôm qua mới mẻ ra lò dấm vị cảnh cáo, hẳn chỉ có thể tự phát tự giác mà bắt tay lùi về tới.

—— lu dấm đi đầu, hấn vẫn là thiếu trêu chọc hảo.

Đình Cửu Cửu bên cạnh liền có trương không vị, đi ở phía trước Hàn Thời tạm dừng cũng chưa, lập tức liền đi qua.

Vừa nghe đến tiếng bước chân tới rồi phía sau, Đình Cửu Cửu phản ứng cực nhanh, duỗi tay hướng bên cạnh không tòa thượng mềm nhẹ một phách, ngẩng mặt tới, mắt hạnh cong thành trăng non, má lúm đồng tiền đều lộ ra cười ——

“Ngượng ngùng, cái này chỗ ngồi có người.”

Hàn Thời thân hình một đốn, rũ xuống mắt, cười như không cười mà nhìn nữ hài nhi, “Mặt khác chỗ ngồi không có?”

Đình Cửu Cửu chưa giải này ý, bất quá nhìn đến cách gần nhất cũng là cùng chính mình cách cái này không vị ghé đầu, liền gật gật đầu.

“Ân, Hàn Thời đồng học đi ngồi khác chỗ ngồi đi.”

“Hảo.”

Hàn Thời gật gật đầu, đứng ở tại chỗ, vị trí cũng chưa dịch một chút, chỉ đem chân dài duỗi ra, câu qua bên cạnh ghé đầu, sau đó “Lạch cạch” một tiếng phóng tới Đình Cửu Cửu cùng bị nàng đè lại kia không vị chi gian.

Đón nữ hài nhi ngây người biểu tình, nam sinh mỉm cười, một tay chống bàn tròn bên cạnh bàn bồng dưng áp xuống thượng thân, cơ hồ thân đến nữ hài nhi gương mặt một bên mềm mại rượu oa đi lên ——

“Ta đây an vị nơi này, lãnh đạo.”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 22 Đệ Chương 22

Chương 22

Bởi vì Lư Bình Hạo trên đường xuất hiện, Đinh Cửu Cửu ý đồ ngăn cản Hàn Thời ngồi vào chính mình bên cạnh hành động cuối cùng vẫn là lấy thất bại chấm dứt.

Bàn tròn nguyên bản liền không lớn, chung quanh không gian hữu hạn, hơn nữa phía trước Hàn Thời là đem kéo qua tới bằng ghế nhét vào Đinh Cửu Cửu chỗ ngồi cùng bên cạnh cái kia chỗ ngồi trung gian ——

Hai người song song ngồi khi, chi gian khoảng cách cơ hồ có thể dùng hào mẽ thước tới đo lường.

Làm trò đứng đắn chuẩn bị hội nghị thường kỳ Lư Bình Hạo mặt, nữ hài nhi lại còn không dám lên tiếng, chỉ phải dùng ánh mắt trộm mà lảng bên cạnh người nọ.

Mà ở bàn hạ, cặp kia không chỗ sắp đặt chân dài tiến thêm một bước ăn mòn đến nàng địa bàn khi, giận mà không dám nói gì Đinh Cửu Cửu cũng chỉ có thể đem chính mình túng thành một đoàn, tận khả năng súc xuống tay chân.

Hàn Thời chống bên cạnh bàn, mắt đào hoa liễm diễm tàng không được cười.

Bên cạnh Tống Soái đều có điểm nhìn không được, thân thể bất động, chỉ đầu hướng bên cạnh Hàn Thời phương hướng nhích lại gần, đồng thời từ kẽ răng gian ra bên ngoài tế âm ——

“Tiểu Hàn tổng, người có thể hay không đừng khi dễ nhân gia tiểu cô nương?”

“.....” Hàn Thời khóe môi một câu, “nhân gia ’? Nhà ai? —— nhà người sao?”

Tống Soái: “.....”

Hắn nếu là dám điếm cái này đầu, Hàn Thời phỏng chừng liền dám để cho hắn phơi thây đường trường.

Vì thế Tống Soái chỉ có thể đồng tình mà hướng nữ hài nhi chỗ đó xem một cái, chính mình oa đi trở về.

Không biết có phải hay không này một góc không khí thật sự quá mức cổ quái, nguyên bản nghiêm túc xem trong tay hội nghị thường kỳ tư liệu Lữ Bình Hạo đều nhin không được ngẩng đầu, nhìn lại đây.

Nữ hài nhi có điếm rồi rắm biểu tình chính rơi vào hắn trong mắt.

Lữ Bình Hạo hơi nhíu khởi mi, bất động thanh sắc mà liếc Đinh Cửu Cửu bên cạnh người Hàn Thời liếc mắt một cái, “..... Đinh Cửu Cửu, người có chỗ nào không thoải mái sao?”

“.....” Đinh Cửu Cửu thân hình cứng đờ, cái bàn phía dưới nỗ lực tưởng trở về súc căng chân đều dừng lại.

“Không có.”

Nàng tự tin không đủ mà ứng thanh.

Lữ Bình Hạo còn tưởng mở miệng hỏi lại, một khác đầu Kiều Loan chớp mắt, ra tiếng hỏi: “Lữ lão sư, hôm nay như thế nào không gặp Tần trợ giáo tới tham gia hội nghị thường kỳ?”

Nhắc tới cái này, Lữ Bình Hạo mỉm cười khởi cái gật đầu, mang theo điểm tích tụ bất mãn, “Các người Tần trợ giáo nói chính mình thân thể không thoải mái, nhị đội bên này tạm thời trực tiếp hưởng ta phụ trách.”

Đình Cửu Cửu cùng những người khác cùng nhau ứng thanh, lại không khỏi liếc hướng bên cạnh nam sinh.

——

Tần Minh Vũ rốt cuộc là thân thể không thoải mái, vẫn là thấy nào đó người liền không thoải mái, này chỉ sợ còn có điểm đáng giá tìm tòi nghiên cứu.....

Không chờ Đình Cửu Cửu tưởng xong, bên cạnh người nọ lại bỗng đứng nâng đầu, tầm mắt bắt nàng, mắt đen thâm thúy mang cười.

“Đẹp sao.”

Môi mỏng khe nhúc nhích, nam sinh nhẹ híp mắt ý cười chây lười mà cho nàng làm khẩu hình.

“.....”

Đình Cửu Cửu phỉ thật lớn sức lực, mới ngăn chặn chính mình cơ hồ muốn nắm bút chọc đi lên tay.

Nữ hài nhi tức giận mà lưỡng lự đầu.

Đem Đình Cửu Cửu phản ứng một chút không rơi mà thu vào đáy mắt, Hàn Thời khước miệng độ cung càng áp không được.

“Khụ khụ ——”

Một khác giác, Kiều Loan đột nhiên dùng sức mà khụ vài thanh.

Hàn Thời sung nhĩ không nghe thấy, nhưng thật ra hấn bên cạnh Tống Soái rất cuộc nhin không được, ở bàn phía dưới khẽ đẩy hấn một chút.

Hàn Thời mắt một rử, liền thấy Tống Soái bàn phía dưới vươn tới ngón tay chính liêu mạng mà hướng bọn họ đối diện phương hướng chỉ.

Nam sinh mi mắt nhấc lên, đối thượng Lữ Bình Hạo xem ở hấn trên người không biết bao lâu ánh mắt.

Đối diện hai giây, Hàn Thời buông xuống nửa chống ở bên cạnh bàn cánh tay, ngưỡng hồi ghé dựa, ngón tay thon dài trong người trước giao khẩu một chồng ——

“Lữ lão sư, có việc?”

Đúng lý hợp tình đến làm bên cạnh toàn bộ hành trình thấy Kiều Loan đều có điểm nghiêm nghị khởi kính.

Lữ Bình Hạo mày nháy dựng, mới vừa mở miệng ra, phòng họp môn đột nhiên bị người khẩu vang lên.

“..... Tiến.”

Lữ Bình Hạo áp xuống đáy mắt táo ý, trầm giọng nói.

Môn bị mở ra, một cái đại nam sinh thò người ra tiến vào ——

“Lữ lão sư, ngài tìm ta?”

Thanh âm này sạch sẽ rất khá nghe, trong phòng ba nữ sinh đều theo bản năng mà quay đầu nhìn qua đi.

Kiều Loan càng là trước mắt sáng ngời, nhưng theo sát liền biểu tình rồi rằm lên.

Người tới xác thật là thân cao chân dài, mày rậm mắt to, xem như cái tiêu chuẩn soái ca cốt tướng..... Chỉ tiếc soái ca bên ngoài bọc chính là một tầng da đen.

—— còn không phải giống nhau trình độ cái loại này hắc.

“Ân, vào đi Chu Thâm.”

Thấy người tới, Lữ Bình Hạo giữa mày về điểm này tối tăm nhất thời liền tiêu tán vài phần.

Hắn hướng cửa đại nam sinh vẫy vẫy tay, đồng thời ở đối phương nện bước nhẹ nhàng mà đi vào tới khi, cùng Đinh Cửu Cửu ba người giới thiệu ——

“Đây là chúng ta bộ môn tại đây phiên giáo khu liên lạc lão sư, Chu Thâm. Hắn xem như các người ba cái sư huynh, cũng là chúng ta trường học tốt nghiệp, lúc trước ở chí nguyện phục vụ bộ chính là cái người nhân, so các người cùng lắm thì vài tuổi..... Ai, Chu Thâm, người năm nay bao lớn tới?”

“Hai mươi bốn, tốt nghiệp sau dân thất nghiệp lang thang hai năm, ngài không phải biết không?”

Mới vừa xách theo đem ghế dựa đến Lữ Bình Hạo bên cạnh Chu Thâm cười cười, hàm răng nhưng thật ra chính tề tuyết trắng, chỉ là không biết bên trong có vài phần là này da đen làm nổi bật công lao.

Lữ Bình Hạo cười, “Người mấy năm nay nếu muốn tính dân thất nghiệp lang thang, làm những người khác toàn khe đất đi sao?”

Chu Thâm không lại lý do hoặc là khiêm tốn, vượt cái ót cười cười, tựa hồ có điểm ngượng ngùng, càng mang theo loại mặc danh gọi người không rời được mắt dương quang khí.

Kiều Loan xem đến mắt đều thẳng.

Lư Bình Hạo quay lại đầu, “Các người cái này chu sư huynh lý lịch khó lường, ta liền không cho các người nhất nhất đếm, về sau nhiều đi theo hăn học điểm đồ vật trường điểm kiến thức là không thành vấn đề. Chi giáo phương diện này hăn so với ta đều kinh nghiệm phong phú, ta muốn chiếu cố mặt khác hai đội, không thể thường ở, các người nếu có cái gì vấn đề liền trực tiếp tìm hăn.”

“.....”

Vài người sôi nổi gật đầu, đặc biệt Kiều Loan, tần suất đều mau đuổi kịp chạy bằng điện.

Lúc sau hội nghị thường kỳ liền chính thức bắt đầu.

Đem lúc sau một vòng chi giáo hoạt động an bài lưu trình cùng chi tiết gõ định, lại đơn xách mấy cái khả năng xuất hiện đột phát tình huống thảo luận lúc sau, Lư Bình Hạo đã cắt đứt cái thứ ba đánh tiến vào điện thoại.

Chu Thâm phiên một lần trong tay bảng giờ giấc, thấy thế đối Lư Bình Hạo nói: “Lư lão sư, ngài giúp ngài đi thôi, ta xem cũng cơ bản không có gì vấn đề. Thừa điểm thời gian, ta cùng học đệ học muội nhóm làm quen một chút.”

Lư Bình Hạo nghĩ tới hai giây, gật gật đầu, “Ta liền đi cách vách phòng, trấn trên người tới tìm, có cái gì vấn đề các người qua đi kêu ta.”

“Ân, Lư lão sư yên tâm!”

Kiều Loan hưởng ứng đến cực kỳ tích cực.

Nhưng thật ra Lư Bình Hạo bị này một giọng nói kinh ngạc hạ, không thể hiểu được mà nhìn Kiều Loan liếc mắt một cái, mới thu hồi chính mình

trước mặt tư liệu, đứng dậy ra này gian lâm thời phòng họp.

Môn ở Lư Bình Hạo phía sau khép lại, phòng họp nội tĩnh lặng hai giây, Chu Thâm ánh mắt ở bàn tròn bên đảo qua một vòng, ngay sau đó cười nói: “Các người không cần câu thúc, cũng đừng đem ta đương lão sư —— ta tuy rằng lớn lên cấp, nhưng còn không nghĩ bị kêu đến lão.”

Kiều Loan nói tiếp, cười hì hì, “Chúng ta đây như thế nào xưng hô ngài a?”

“Cũng đừng ‘ngài’,” Chu Thâm vui vẻ, “Kêu sư huynh đi.”

Kiều Loan vui vẻ ra mặt: “Ai, chu sư huynh hảo!”

“Ân,” Chu Thâm đem trong tay tư liệu buông, “Chúng ta lúc sau sẽ có hai tháng hợp tác, ta cảm thấy vẫn là trước cho nhau hiểu biết một chút tương đối hảo —— phía trước Lư lão sư giới thiệu quá ta, bắt quá các người liền nghe tên cùng tuổi kia một bộ phận là đủ rồi ha.”

Kiều Loan áp không được tò mò, “Sư huynh, ngài tốt nghiệp hai năm đều làm gì đi, phụng hiến núi lớn a??”

“Ta tới nơi này cũng vừa mới vừa là một tháng trước sự tình, Lư lão sư nói ta kinh nghiệm phong phú, chỉ là ta ở giáo khi đó thường xuyên mang chi giáo hoạt động đội.”

“Oa, kia đã thực khó lường.”

Liền Viên Hạo đều nhin không được mở miệng: “Đúng vậy sư huynh, mang đội giống nhau đều là trợ giáo trở lên, người khi đó vẫn là sinh viên chưa tốt nghiệp liền bắt đầu mang đội sao?”

Chu Thâm vui đùa, “Khi vô anh hùng nhãi ranh thành danh bá, bốn năm trước trong trường học nguyện ý tới vùng núi thầy giáo nhưng không nhiều lắm.”

Hắn câu chuyện ngay sau đó vừa chuyển, “Đừng chỉ nói ta, các người đơn giản giới thiệu một chút chính mình, làm ta ít nhất biết một chút các người tên.”

Kiều Loan bá mà một chút giơ lên cánh tay, “Ta, ta cái thứ nhất. Ta kêu Kiêu Loan, Kiêu gia đại viện kiêu, hồ loan loan. Ta nãi nãi quē quán mặt sau chính là một mảnh thiên nhiên hồ loan, ông nội của ta nói kiêu hồ không dễ nghe, cho nên cho ta tên này.”

Chu Thâm cười gật gật đầu, ánh mắt hướng bên cạnh đi.

“Ta là Viên Họa, bức họa cuộn tròn họa.” Viên Họa do dự hạ, vẫn là ửng đỏ mặt giải thích, “Tên là ta ba khởi, hắn nói hy vọng ta về sau lớn lên giống họa người giống nhau xinh đẹp.....”

Chu Thâm cười: “Kia thúc thúc nguyện vọng là thực hiện.”

Câu này khen đến tự nhiên lại sang sảng, không nửa điểm hiệp gằn. Kiêu thân cũng không nhiều lắm làm tạm dừng, chuyển hướng đối diện, “Người đâu?”

“.....”

Còn ở nỗ lực cùng bàn hạ cặp kia không chỗ sắp đặt chân dài làm đấu tranh Đinh Cửu Cửu lấy lại tinh thần, mắt hạnh hơi cong, “Đinh Cửu Cửu, cửu là con số chín cái kia viết hoa.”

Chu Thâm khó được sửng sốt một chút.

“Tên này cũng có cái gì ngụ ý sao?”

Lần này đến phiên Đinh Cửu Cửu chần chờ, nhưng cũng chỉ giây lát sau, nàng liền gật gật đầu, “‘ cửu cửu ’ tên này là ta mù mù khởi, nàng nói là hy vọng ta lớn lên về sau hạnh phúc mỹ mãn, lâu lâu dài dài.”

“Như vậy a.....”

“Sư huynh, người như thế nào chỉ hỏi cừ cừ tên ngụ ý a?” Kiều Loan ánh mắt cổ quái mà xem Chu Thâm.

“.....”

Bên cạnh vẫn luôn hồn nhiên vật ngoại người nào đó thân hình hơi trệ, ngay sau đó hoãn vén lên mắt, nhìn qua đi.

Chu Thâm lãng nhiên cười nói: “Đừng hiểu lầm. Ta chỉ là nhớ rõ cừ là chỉ một loại thoát nhìn giống ngọc cục đá, có điểm kỳ quái vì cái gì sẽ cho nữ hài tử khởi như vậy tên.”

Đình Cừ Cừ: “Sư huynh thực bác học, cừ nguyên ý xác thật là chỉ một loại rất giống ngọc thiên màu đen cục đá.”

Chu Thâm ánh mắt đã theo nữ hài nhi rơi xuống nàng bên cạnh nam sinh trên người.

Chẳng qua vừa ra qua đi, hần liền cảm thấy như là bị cặp mắt đào hoa kia xẹt qua sắc bén đập một chút dường như.

Giật mình lúc sau, Chu Thâm mới cười hỏi: “Vị này học đệ gọi là gì?”

“.....”

Ngồi ở chỗ đó người rũ xuống mắt. Sau một lúc lâu, mới thanh tuyến chây lười động động môi mỏng, cười như không cười.

“Hàn Thời. Thiên màu đen cục đá thạch.”

Bên cạnh ngồi Tống Soái: “????????”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 23 Đệ Chương 23

Chương 23

.....

“Ta xem thời gian cũng không sai biệt lắm, các người đi ăn cơm sáng đi, hôm nay hội nghị thường kỳ liền đến nơi này.”

Chu Thâm thu thập hảo bàn tròn thượng tán loạn tư liệu, một bên đứng dậy một bên đối bàn sau những người khác nói: “Lúc sau nếu có cái gì vấn đề, liền đi 103 tìm ta, ta mới vừa dính các người quang dọn tiến vào.”

“Thỉnh sư huynh yên tâm!” Kiều Loan hưởng ứng thật sự tích cực.

Chu Thâm cười nhìn nàng liếc mắt một cái, liền xoay người hướng phòng họp ngoại đi đến.

Phòng trong, Kiều Loan hưng phấn lại tiếc nuối mà cọ đến Đinh Cửu Cửu bên cạnh, “Ai, hã nếu là lại điểm trắng, ta liền truy hã. Vừa mới đều mau kết thúc ta mới đột nhiên nhớ tới, phía trước bị hã tránh nặng tìm nhẹ mà tránh thoát đi —— hã cũng chưa nói hã kia hai năm rốt cuộc đi chỗ nào làm gì. Xem màu da, hay là đi tìm Châu Phi đại huynh đệ nhóm chơi đi?”

Đinh Cửu Cửu trêu ghẹo, “Người ngược ngừng truy người cứ việc nói thẳng, không mang theo nhân thân công kích.”

Kiều Loan nghe xong lập tức nghiêm thân, chống nạnh, “Ai ngược ngừng, ta sao? Vui đùa cái gì vậy? Người chờ —— ta truy cho người xem!”

Đình Cửu Cửu mềm khóe miệng cười, cũng không đi chọc trước mặt này “Bọt khí”, chỉ dặn dò:

“Người tiểu tâm đừng bị Lư lão sư phát hiện liền hảo.”

“Người còn nói ta?” Kiều Loan khinh bỉ nghiêng hướng Đình Cửu Cửu, “Người cùng vị kia Tiểu Hàn tổng mở hộp trước mắt đi mà lại, Lư lão sư đều nhìn chăm chăm các người nhìn chăm chăm một hồi lâu người có biết hay không?”

Đình Cửu Cửu một ghen, gương mặt đều hơi nổi lên phẫn, “Ai..... Ai với ai mắt đi mà lại??”

Kiều Loan không đáp này tra, ngược lại là vận xoay người hướng hai cái nam sinh ngồi địa phương thét to ——

“Tiểu Hàn tổng, chúng ta cửu cửu hỏi, ai phía trước cùng nàng mắt đi mà lại a?”

Bên này không chờ Hàn Thời mở miệng, Tống Soái âm dương quái khí mà tiếp lời nói ——

“Kia không thể là người khác a, chúng ta Tiểu Hàn tổng vì đình đồng học, dùng hai mươi năm danh là cái nào tự đều đã quên.”

Đình Cửu Cửu ba người ngẩn ra.

Các nàng chỉ nghe qua Hàn Thời danh, còn xác thật không biết cái kia chân chính khi tự rốt cuộc là cái nào.

Kiều Loan trước hết lấy lại tinh thần, cười đến mau đánh ngã ——

“Ta liền nói đâu, như thế nào như vậy xảo, còn khởi trong đó được danh?”

Ngay cả Đinh Cửu Cửu đều nhin không được quay đầu lại đi, nhìn về phía đã đứng dậy đi tới nam sinh.

“..... Người tên không phải cái kia ‘ thạch ’?”

Hàn Thời dừng lại, hướng người này thấp cúi người ——

“Người nếu thích, ta đây trở về về sau liền sửa cái này tự.”

Đinh Cửu Cửu: “.....”

Phía trước về điểm này đồ bừa lộn này phác không được, vẫn luôn mạn đến nữ hài nhi tế bạch cổ thượng.

Nàng không lại lý người này, xoay người đi ra ngoài.

“.....”

Ánh mắt đuổi theo nữ hài nhi có điểm giống chạy trốn chết bóng dáng, Hàn Thời cong môi thẳng xoay người.

Bên cạnh Tống Soái nhin không được “Thảo” một tiếng, vẻ mặt răng đau biểu tình ——

“Tiểu Hàn tông, từ nay về sau ta thật đúng là phải đối người ‘ lau mắt mà nhìn ’ a.”

Mà cửa bên này, Đinh Cửu Cửu cùng Kiều Loan Viên Họa ba người vừa đến, liền nghe bên ngoài truyền đến Lưu Bình Hạo thanh âm ——

“Chu Thâm, hội nghị thường kỳ kết thúc?”

“Ân, đã kết thúc.”

“Bọn họ đều đi rồi sao?”

“Không có, còn ở trong phòng hội nghị —— ngài không thả người, bọn họ không dám a, đúng không?” Giọng nam cười truyền quay lại tới.

Không vài giây sau, Lư Bình Hạo đẩy cửa tiến vào.

Nghênh diện thấy ba cái nữ hài nhi, hấn sừng sốt, ngay sau đó vẫy vẫy tay, “Không có việc gì liền đều đi ăn cơm sáng đi.”

Năm người lục tục ra bên ngoài, đứng ở tại chỗ Lư Bình Hạo nhíu nhíu mày, lại mở miệng: “Đình Cửu Cửu, người trước lưu một chút.”

Đình Cửu Cửu giật mình, ngay sau đó theo tiếng, quay đầu đối Kiều Loan cùng Viên Hạo nhỏ giọng nói: “Các người không cần chờ ta, đi trước đi, chờ lát nữa ta qua đi tìm các người.”

Kiều Loan cùng Viên Hạo tuy rằng có chút khó hiểu, nhưng cũng đều gật đầu, sóng vai đi ra ngoài.

Hàn Thời dừng lại chân, nhìn về phía trở về đi nữ hài nhi.

Nhưng nữ hài nhi vẫn chưa xem hấn, rũ mắt cùng hấn sát vai đi qua đi.

“Đi thôi, Tiểu Hàn tông?” Tống Soái ra tiếng, đồng thời cúi người lại đây giọng thấp nói, “Người lại nhìn chăm chăm như vậy khẩn, nên đem người tiểu cô nương dọa chạy.”

“.....”

Hàn Thời ánh mắt khê nhúc nhích, cuối cùng vẫn là chưa nói cái gì, cùng Tống Soái cùng rời đi phòng họp.

Phòng họp cửa phòng đóng lại.

Trong phòng an tĩnh trong chốc lát.

Lư Bình Hạo chỉ chỉ đối diện ghế dựa, “Ngồi đi, cửu cửu.”

Đình Cửu Cửu theo tiếng đi qua đi, ngồi xuống. “Lư lão sư, ngài tìm ta là có chuyện gì sao?”

Lư Bình Hạo trầm ngâm một lát, ngẩng đầu, “Ta phía trước không chú ý, người cùng đệ tử tổ cái kia Hàn Thời..... Trước kia nhận thức?”

“Chi giáo hoạt động trước, là từng có gặp mặt một lần.” Đình Cửu Cửu ăn ngay nói thật.

Lư Bình Hạo gật gật đầu, đột nhiên hỏi một câu: “Các người đang nói luyện ái?”

Đình Cửu Cửu thực sự ngốc vài giây.

Chờ phản ứng lại đây, nàng biểu tình gian khó được xuất hiện điểm trở tay không kịp hoảng loạn, “Không phải, chúng ta chỉ là —— chúng ta liền bằng hữu bình thường đều không tính, sao có thể là luyện ái quan hệ?”

“Không có việc gì, ta chỉ là hỏi một chút, người không cần khẩn trương.”

Lư Bình Hạo xua xua tay, “Người hẳn là cũng biết, chi giáo hoạt động là mệnh lệnh rõ ràng không được chi dạy học sinh yêu đương, đặc biệt không thể bởi vậy không thích hợp mà ảnh hưởng đến vùng núi bọn nhỏ quan niệm..... Vừa mới mở hộp phía trước, ta xem các người quan hệ có chút không bình thường, cho nên mới lưu người hỏi một câu. Nếu người nói không thành vấn đề, ta đây tự nhiên là tin tưởng người.”

Đình Cửu Cửu trầm mặc vài giây, mới thấp giọng nói: “Cảm ơn lão sư nhắc nhở.”

Lư Bình Hạo gật đầu, “Vậy người cũng đi ăn cơm sáng đi.”

“..... Lão sư tái kiến.”

Đình Cửu Cửu đứng dậy, an tĩnh mà quay đầu đi ra ngoài.

Phòng họp môn không tiếng động mà đóng lại.

Lư Bình Hạo thở dài, néo néo ấn đường.

—

Hắn không như vậy cứng nhắc, tới chi giáo bọn học sinh có đối tiêu tình lữ cũng không phải cái gì hiếm thấy sự tình, chỉ cần không phải làm trò vùng núi bọn nhỏ mặt, hẳn kỳ thật cũng không quản những việc này.

Chỉ cố tình là cái kia nam sinh.....

Đệ tứ tổ toàn viên tư liệu đều nằm ở hắn thuộc hạ trong ngăn kéo, tuy rằng cơ hồ mỗi một phần tin tức đều tàn khuyết không được đầy đủ hoặc là làm cố tình che lấp, nhưng thật nhiều người thân thuộc quan hệ lan, tùy tiện lấy ra tới cái tên vẫn là có điểm “Nhìn thấy ghê người”.

Mà Hàn Thời, tuyệt đối chính là này kinh tâm trình độ số lượng cấp tối cao một cái.

Như vậy gia thế, sao có thể có thể cùng một cái bình thường gia đình nữ hài nhi ở bên nhau?

Hắn thực thường thức Đình Cửu Cửu như vậy học sinh, cho nên hẳn càng không nghĩ như vậy một viên hạt giống tốt hủy ở chỉ nghĩ ngoạ ngoạ lang thang nhị thế tổ trong tay.

Cũng chỉ có thể.....

Phòng họp môn đột nhiên bị người khấu vang.

Cực kỳ ngăn ngủi hữu lực một tiếng.

Lư Bình Hạo sửng sốt, há mồm, “Tiến.”

Mà kia môn liền đè nặng hẳn nói âm đầy ra tới.

Đứng ở ngoài cửa, thân hình thon dài nam sinh mặt mày trầm lệ, môi mỏng chọn một chút làm người sau lưng lạnh cả người cười.

Cặp kia thẳng tắp thon dài chân bước ra, lập tức đi đến Lư Bình Hạo trước mặt.

Lư Bình Hạo lấy lại tinh thần, nhú mày hỏi: “Hàn Thời đồng học, người là có chuyện gì sao?”

Hàn Thời cười nhạt thanh, “Ta không có việc gì, có việc không phải lão sư người?”

Lư Bình Hạo trong mắt hiện lên chút không vui cảm xúc, chỉ là thực mau lại bị chính hẳn áp trở về, hẳn kiểm chế tính tình tận lực kiên nhẫn mà mở miệng: “Hàn Thời đồng học, người có phải hay không hiểu lầm cái gì? Ta không có tìm người.”

Lời này vừa ra, nam sinh kia trương thanh tuyến khuôn mặt thượng cuối cùng một chút cười sắc tróc.

Tối đen đồng tử nhìn xuống Lư Bình Hạo, Hàn Thời giữa mày chứa khởi sắc bén giận tái đi ——

“Người còn không bằng tìm ta.”

“.....”

Nghĩ đến Hàn Thời tiến vào thời gian điểm, Lư Bình Hạo bừng tỉnh, “—— người nghe thấy chúng ta nói chuyện?”

Hàn Thời cười nhạt thanh, “Đây là đại học bộ môn vẫn là nhà giữ trẻ, khi nào liền thành niên học sinh luyện ái tự do đều phải các lão sư tới quản?”

“Giáo viên tình nguyện chi gian không thể ở bọn nhỏ trước mặt cử chỉ thân mật, đây là chi giáo hoạt động vẫn luôn đều có quy định!”

“Bọn nhỏ?” Hàn Thời cũng lạnh mặt mày, “Bọn nhỏ ở đâu đâu, lão sư người đứng không?”

“..... Hàn Thời, người chú ý người cùng lão sư nói chuyện thái độ!”

“Ta kêu người lão sư, là bởi vì nàng như vậy kêu người —— nhưng này không ý nghĩa người liền thật là lão sư của ta.”

“.....”

Nghĩ đến trước mặt này nam sinh tư liệu lý lịch thượng kia kim quang lấp lánh trường học cũ chiêu bài cùng loá mắt thành tích, Lữ Bình Hạo biểu tình cứng đờ, đi theo sắc mặt thoáng hòa hoãn ——

“Hảo, ta thừa nhận, lần này tìm Đinh Cửu Cửu nói chuyện sự tình có ta tư tâm. Đinh Cửu Cửu là ta thực thượng thức học sinh, nàng thiên tư thông tuệ, thái độ nghiêm túc, vô luận học tập vẫn là học sinh công tác, cá nhân sinh hoạt đều trật tự có hứng thú..... Nàng cùng người hoàn toàn bất đồng, nàng thời gian không thể lãng phí ở chơi cảm tình thượng, ta càng không hi vọng như vậy một cái hạt giống tốt hủy ở trong tay của người.”

Này phiên lời nói sau, nam sinh trầm mặc hồi lâu, mới cười nhạt thanh.

“Người tìm làm người.”

“..... Cái gì?” Lữ Bình Hạo nhíu mày.

“Nàng không có cùng ta yêu đương —— như nàng theo như lời, chúng ta liền bằng hữu quan hệ cũng không tính.” Hàn Thời nhẹ nheo lại mắt,

“Chẳng qua là ta ở đơn phương mà truy nàng mà thôi.”

Lữ Bình Hạo: “.....”

“Cho nên, nếu còn có lần sau, hạ lần sau..... Lão sư người không ngại trực tiếp tới tìm ta.”

Nam sinh nói xong, lưu loát mà xoay người đi ra ngoài.

“—— tuy rằng kết quả vẫn là sẽ không có bất luận cái gì biến hóa.”

Lữ Bình Hạo tức giận đến cơ hồ muốn chụp bàn, cắn chặt răng mới trầm giọng hỏi: “Người gia gia ngày hôm qua giữa trưa còn tự mình cho ta gọi điện thoại —— nếu làm nhà người người biết, bọn họ muốn hỏi trách Đinh Cửu Cửu, kia làm sao bây giờ!”

Hàn Thời nện bước lú lo dừng lại, giữa mày tuyến thượng băng tuyết dường như lạnh lẽo.

“..... Vậy đều đẩy cho ta.”

Sau một lúc lâu, hắc thanh tuyến trầm thấp, duỗi tay giữ chặt then cửa.

Phòng họp môn bị bỗng nhiên kéo ra, trên hành lang ánh vàng rực rỡ dương quang nghênh diện phô tươi xuống tới.

Từ hành lang trụ hạ trông ra, bốn hợp lâu ngoại quảng trong viện, lâm thời nhà ăn lối vào, tóc ngắn nữ hài nhi tươi cười kiều tiếu, đang cùng đồng bạn kéo tay hướng nhà ăn bên trong đi.

Kim sắc dương quang như là ở nàng ngọn tóc mi giác nhẹ nháy, sấn đến kia hình dáng mềm mại.

Hàn Thời thu hồi tầm mắt, rũ mắt, ách cười thanh.

“Đều đây cho ta. Ta bức nàng, ta cưỡng bách nàng, ta một bên tình nguyện
—— tùy người nói như thế nào.”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 24 Đệ Chương 24

Chương 24

Đình Cửu Cửu ra đến lầu ngoại, chính nhìn thấy nghiêng đối diện hành lang trụ mát mẻ hạ tụ ở bên nhau Kiều Loan, Viên Họa cùng Tống Soái ba người.

“Cửu cửu, người tới.” Kiều Loan giương mắt khi thấy nàng, vội vàng vẫy tay.

Chờ Đình Cửu Cửu đến gần, Kiều Loan nói: “Hôm nay chủ yếu nhiệm vụ không phải muốn quét tước giáo khu sao? Chúng ta ba cái đang ở thảo luận bốn cái tổ như thế nào an bài đâu..... Bên này trường học có thể cung cấp sáu cái phòng học, chúng ta liền trước một tổ một cái, dư lại hai cái phòng học hai tổ chia đều một cái, người cảm thấy đâu?”

Đình Cửu Cửu nghĩ nghĩ, gật đầu, “Có thể.”

“Sau đó chính là quét tước trong quá trình mang nước cùng mặt khác công cụ vấn đề, chúng ta là như vậy kế hoạch.....”

Đình bên người dần dần khô nóng lên ngày ôn, bốn cái tổ trưởng thảo luận gần mười phút, mới đem hôm nay một ngày cơ bản an bài gõ định.

Tống Soái lau đem không tồn tại hãn, “Ta đây là bị lừa vào núi đường lao động sao?”

Trải qua sáng sớm thượng ở chung, hơn nữa Tống Soái tính cách bình dị gần gũi cũng ái nói giỡn, Kiều Loan mấy người đã sớm đối hãn không có gì

xa lạ cảm.

Vì thế nghe xong lời này, Kiều Loan không lưu tình mà cười đố trở về, “Lừa lao động cũng không lừa các người loại này tay trói gà không chặt a, Tổng đồng học, đừng nhìn các người kia tổ người nhiều, nhưng đều là một đồng mười ngón không dính dương xuân thủy đi? Hôm nay nhiệm vụ, các người tổ có phổ sao? Nhưng đừng đặc biệt từ sơn ngoại hưởng trong điều gia chính phục vụ —— chúng ta chí nguyện bộ thật ném không dậy nổi người nọ.”

Tống Soái vừa nghe càng đau đầu, “Kia dứt khoát như vậy, sáu cái phòng học các người một tổ hai cái, chúng ta tổ phụ trách đội cổ động viên, ở bên cạnh cho các người cố lên trợ uy?”

“Hành a!” Kiều Loan đáp ứng đến dứt khoát, hướng Tống Soái chớp chớp mắt, “Cho các người tổ nam sinh đều mặc vào đội cổ động viên đội váy, Tổng tổ trưởng người liền trạm đăng trước nhảy —— chúng ta khẳng định vui!”

Bên cạnh Viên Họa một não bở kia trường hợp, nhin không được phụt một tiếng cười ra tới.

Tống Soái cũng không nhin xuống nhạc, “Người này tiểu đồng học, như thế nào tâm nhãn như vậy hử?”

Sau khi cười xong, Kiều Loan vẫn trụ Đinh Cửu Cửu cùng Viên Họa, “Được rồi, tổ chức đại sự thương thảo xong, chờ 8 giờ rưỡi tập hợp xuất phát đi —— còn có điểm thời gian, chúng ta đi trước đem cá nhân ấm no vấn đề giải quyết một chút.”

Tống Soái vẫy vẫy tay, nhìn theo ba cái nữ hài nhi sóng vai rời đi.

Qua nửa phút, hẩn nghe thấy phía sau động tĩnh, quay đầu, ánh mắt chính đón nhận đi tới nam sinh.

“..... Nói chuyện gì?” Hàn Thời từ đã không có nữ hài nhi thân ảnh nhà ăn cửa thu hồi tầm mắt.

“Còn có thể nói chuyện gì, hội nghị thường kỳ bố trí nhiệm vụ bái. —— nga, đã quên, phỏng chừng người hội nghị thường kỳ là không nghe, toàn bộ hành trình đều ở đằng kia nhìn chăm chăm nhà người tiểu cô nương đi?”

Bị câu này “Nhà người tiểu cô nương” lấy lòng, Hàn Thời khước môi gọi lên tới, nửa híp mắt ách giọng “Ân” một tiếng.

“—— người còn không biết xấu hổ thừa nhận?” Tống Soái ngạc nhiên lắc đầu, cảm khái đến tấc tắc có thanh. “Người thật đúng là càng ngày càng làm người ‘ kinh hi ’, hàn phó tổ trưởng.”

Cắm túi quần đứng ở chỗ đó nam sinh tà hấn liếc mắt một cái, cười như không cười.

“Ta cho người lá gan đúng không?”

Tống Soái vội vàng vui đùa cúi người: “Ta sai rồi Tiểu Hàn tổng, ngài nhìn chăm chăm đối với —— ngài chịu ‘ hạ mình ’ tiến tổ, còn không phải là vì nhìn chăm chăm ngài gia tiểu cô nương sao? Về sau ngài cứ việc nhìn chăm chăm, ngài nhìn chăm chăm thời điểm ta cho ngài trông chừng.”

Hàn Thời cười mắng thanh, “..... Lăn.” Thu hồi ánh mắt, hấn xoay người đi hướng nhà ăn.

.....

Đi vào lâm thời nhà ăn nội, trước một giây còn vừa nói vừa cười Kiều Loan liền cái thứ nhất dừng lại.

Ước chừng qua một hồi lâu, nàng mới phản ứng lại đây, biểu tình phức tạp mà xoay qua cứng đờ cổ, nhìn về phía bên cạnh Đinh Cửu Cửu cùng Viên

Họa ——

“Bọn họ kẻ có tiền bữa sáng, đều là như thế này dùng tiệc đứng ăn sao?”

“.....”

Đình Cửu Cửu đồng dạng có chút kinh ngạc mà nhìn quét một vòng.

Này phiến lâm thời nhà ăn phòng cũng không lớn, tùy đệ tứ tổ tiến vào đầu bếp không biết từ nơi nào làm đến đây bàn dài, dán ba mặt tường phóng, mặt trên còn phô một tầng trắng tinh bàn ăn lựa bố.

Mà lựa bố mặt trên tắc bãi đặt lượng đến lóa mắt màu bạc đồ đựng, thỏa cầu hình đồ đựng cái nắp nửa che, đủ loại kiểu dáng kiểu Trung Quốc bữa sáng san sát nối tiếp nhau mà bãi ở bên trong.

Phòng hai bên còn các có một mảnh bánh ngọt kiểu Âu Tây khu, sát đến bóng lưỡng bánh mì cơ gác ở bên cạnh, bên cạnh dùng Âu thức nhiều tầng kim loại bàn bãi đặt đủ loại bánh mì thiết khối hoặc là bánh kem điểm tâm.

Kiều Loan xem đến cảm khái ——

“Nếu không phải nửa giờ sau chúng ta liền phải vén tay áo cầm điều chổi cây lau nhà đi tro bụi phi dương cùng con kiến đầy đất lão trong phòng học quét tước vệ sinh —— ta đây nhất định sẽ cho rằng ta là khách du lịch, mà không phải tới chi giáo.”

Đình Cửu Cửu lúc này đã lấy lại tinh thần, lôi kéo hai người hướng trong đi, vừa đi vừa cười.

“VẬY ăn nhiều một chút, rốt cuộc chúng ta còn phải làm ít nhất một buổi sáng cu li.”

“..... Có đạo lý.” Kiều Loan dùng sức gật đầu, từ bên cạnh lấy hai cái sạch sẽ bàn ăn, đưa cho Đình Cửu Cửu cùng Viên Họa, “Chúng ta đây phân

công nhau hành động, ân..... Liên ở kia bàn hội hợp đi.”

Còn có nửa giờ liền phải tập hợp, lâm thời nhà ăn lúc này đúng là người nhiều thời điểm, Đinh Cửu Cửu cầm bàn ăn đi ngang qua khi, nghe được đa số vẫn là các bạn học kinh hi nghị luận.

Nàng cúi đầu, nhìn về phía trong tay cái kẹp hạ làm được tinh xảo tiểu bánh kem.

Mặc dù là chỉ dùng cái kẹp thí, bánh kem xúc cảm cũng xoắn tung tinh tế, bánh bên ngoài thân tầng lỗ khí tinh mịn có hứng thú, tạo hình phá lệ dụng tâm.

Dựa theo nàng ở bánh ngọt kiểu Âu Tây quầy kiêm chức hai cái học kỳ kinh nghiệm tới xem, cái này thợ bánh tây trình độ hẳn là so với hoa cùng thương hạ bánh ngọt kiểu Âu Tây quầy chuyên doanh vị kia đại sư phụ chỉ có hơn chứ không kém.

Ngẫm lại vị kia đại sư phụ giá trị con người, nhìn nhìn lại này rực rỡ muôn màu Trung Quốc và Phương Tây bữa sáng, Đinh Cửu Cửu hơi rũ hạ mắt, mắt hạnh ý cười mềm mại mà bất đắc dĩ.

Bất đồng người cùng người sinh hoạt..... Quả nhiên là thiên nhường chi cự nội.

“..... Người thích này khoản điểm tâm?”

Một thanh âm đột nhiên ở nàng phía sau vang lên.

Đinh Cửu Cửu bị gọi hoàn hồn, vặn quay đầu lại đi.

Thân cao chân dài nam sinh ăn mặc thoát nhìn cực giản sơ mi trắng cao bồi quần dài, nghịch quang đứng ở nàng phía sau.

“Cái kia vị có điểm nị,” nam sinh tiến lên một bước, lại tự nhiên bất quá mà tiếp nhận Đinh Cửu Cửu trong tay plastic cái kẹp, từ mặt khác một tầng kim loại khay lấy một cái, đặt ở nàg bàn ăn trung.

“Có thể thử xem cái này phiên đường bánh kem, ta cảm thấy người sẽ thích.”

Bởi vì thân cao ưu thế, nam sinh từ phía sau hơi cúi người lại đây lấy bánh ngọt kiểu Âu Tây khi, liền cơ hồ từ sau đem nữ hài nhi nhỏ xinh thân thể hoàn toàn che tiến trong lòng ngực.

Cùng điều bàn dài trước, mặt khác lấy cơm học sinh đều cắm thanh, có một cái tính một cái trộm đem ánh mắt lạc hướng nơi này.

Nhớ tới trong phòng hội nghị Lữ Bình Hạo nói qua nói, Đinh Cửu Cửu phản xạ có điều kiện mà hướng bên cạnh một dịch, từ nam sinh bóng ma hạ nhảy ra tới.

Chờ đứng vững lúc sau, cảm giác được quanh thân ánh mắt không giảm phản tăng, Đinh Cửu Cửu mới nhớ tới chính mình vừa mới có chút phản ứng quá nhanh, nàg không được tự nhiên mà hợp lại hạ bên tai tóc mái, ý đồ hóa giải xấu hổ ——

“Hàn Thời đồng học, người giống như đối cái này rất quen thuộc……”

Hàn Thời ánh mắt hơi thâm, chỉ giây lát sau liền chuyển mở mắt, ngữ khí nghe tới cực kỳ tùy ý, “Chuẩn bị bữa sáng hẳn là Hàn gia điểm tâm sư,…… Ở Hàn gia đã đãi mười mấy năm.”

Đinh Cửu Cửu ngẩn ra hạ, không khỏi ngẩng đầu nhìn về phía nam sinh.

——

Nàng trực giác này nửa câu sau là lời nói có ẩn ý, nhưng lại nghĩ như thế nào cũng không có thể thông thấu.

Cảm thấy kỳ quái mà nghiêng nghiêng đầu, không tìm bất luận cái gì manh mối Đinh Cửu Cửu chỉ phải từ bỏ, gật gật đầu.

“Ta sẽ nếm, cảm ơn.”

Lời nhác mà cảm túi đứng ở chỗ đó nam sinh nghe vậy giương lên mi, cười như không cười mà trở xuống ánh mắt, “Cảm tạ cái gì, chúng ta không phải đều ‘thịt thường’ cho người?”

Đinh Cửu Cửu: “.....!”

May mà thanh âm kia ép tới khàn khàn, cũng không những người khác nghe thấy, nữ hài nhi dạo qua một vòng xác định không có thu được cái gì khác thường ánh mắt, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

Nàng thượng thân nhanh chóng mà nghiêng qua đi, tưởng từ nam sinh nơi đó trừu đi bánh kem cái kẹp ——

“Hàn Thời đồng học, đừng như vậy khách khí. Chuyện nhỏ không tổn sức gì, người coi như làm đã còn quá, chúng ta đem chuyện này vui sướng mà quên mất liền hảo.”

“Khó mà làm được.”

Rời đi một nửa cái kẹp đuôi đoạn bị nam sinh hai ngón tay dặt lấy, hãnh lười cười một liêu mi mắt, “Ân cứu mạng, lấy thân báo đáp, không phải từ xưa đến nay đều như vậy sao?”

Nữ hài nhi không túm động, buồn rầu đến ấn đường đều mau tức ra cái tiểu hoa hình, cúi đầu nhỏ giọng lẩm bẫm ——

“Từ xưa đến nay lại không nhất định đều là đúng.....”

Hàn Thời vốn định mở miệng, lơ đãng dư quang đảo qua bên cạnh, ba lượng cái nữ sinh khe khẽ nói nhỏ mà nhìn hai người đi qua đi —— mà xa một ít, càng có không ít ánh mắt lác hướng nơi này.

Nam sinh đáy mắt cười sắc tiệt thu.

Vì thế một giây sau, ủ rũ cụp đuôi Đinh Cửu Cửu chỉ cảm thấy trong tay kia cổ lực cảm buông lỏng.

Đi theo có chỉ tay nhẹ sờ sờ nàng đỉnh đầu.

Nàng hơi ngạc giương mắt, liền thấy nam sinh đã xoay người đi hướng ngoại. Tay áo vẫn khởi mà lộ ra xinh đẹp cánh tay đưa lưng về phía nàng huy một chút, thanh âm lười biếng mảnh đất cười.

“Chào buổi sáng, tiểu lãnh đạo.”

“.....”

Đinh Cửu Cửu lấy lại tinh thần, xoay người trốn.

Đến ước hảo bàn tròn bên ngòai xuống, Đinh Cửu Cửu cầm nĩa ở hình dạng nhan sắc khác nhau điểm tâm gian rồi rằm hai giây.

Cuối cùng vẫn là xoa hướng kia khối nhũ màu vàng phiến đường bánh kem.

Nàng tiểu tâm mà cắn một ngụm.

..... Xác thật hương vị không tồi.

Lại còn có có một loại mạc danh quen thuộc cảm, thật giống như trước kia.....

“Hắc, tưởng cái gì đâu!” Đột nhiên vụt ra tới Kiều Loan buông khay, ở Đinh Cửu Cửu bên cạnh không vị ngồi xuống. “Mới vừa nghe chúng ta tổ một người nữ sinh nói, bốn tổ vị kia hàn phó tổ trưởng trước mặt mọi người ôm người một chút, thiệt hay giả a??”

Đinh Cửu Cửu: “..... Giả.”

“Nga.”

Kiều Loan cúi đầu bàn cắn một ngậm bánh mì thiết khối, đầu nâng đến một nửa lại dừng lại.

“..... Cửu Cửu, người mặt vì cái gì đỏ?”

“Nhiệt.”

“..... Nga.”

Kiều Loan đồng tình mà nhìn thoáng qua bên cạnh nỗ lực công tác điều hòa cơ, còn duỗi qua tay đi sờ sờ ——

“Ngoan, không ủy khuất, không phải người nôi.”

Đinh Cửu Cửu: “.....”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 25 Đệ Chương 25

Chương 25

Tuy nói lần này tới chi giáo nhị đội nguyên bản phân ba cái tổ, nhưng mỗi cái tổ tổng cộng cũng bất quá sáu bảy người. Các tổ phụ trách cái thứ nhất phòng học, sáu bảy người trong ngoài lẫn lộn gần hai cái giờ, mới xem như lục tục kết thúc.

Kêu tổ viên nghỉ ngơi vài phút lúc sau, Đinh Cửu Cửu nhìn nhìn thời gian —— vừa vặn 10 giờ rưỡi. Dựa theo hai tổ hợp làm, một giờ không sai biệt lắm là có thể giải quyết dư lại hai cái phòng học.

Nghĩ như vậy, Đinh Cửu Cửu vòng qua chính mình này tổ phòng học ngoại kia phiến tiểu vườn, đi đến cách hơn mười mét bên cạnh một gian lùn phòng ngoại, “Đồng học, các người kiều tổ trưởng ở sao?”

Cách gần nhất học sinh mới vừa quay đầu lại, có cái thanh âm liền ở trong phòng đuổi theo ra tới ——

“Nơi này đâu nơi này đâu!”

Mang một trương báo chí đập chống bụi mũ, Kiều Loan huy khoan khoái một nửa mao điều chổi lao tới.

Đinh Cửu Cửu bị nàng này lên sân khấu kinh ngạc một chút, ngốc hai giây mới cong con mắt cười rộ lên, “Như vậy đua sao, kiều tổ trưởng?”

“Gương cho binh sĩ, theo lý thường hẳn là.” Kiều Loan đem bộ ngực một đĩnh, “Nếu tổ chức tín nhiệm ta, ta liền có nghĩa vụ làm tốt công tác này!”

“Được rồi, Lư lão sư không ở, người không cần hiện tại tỏ lòng trung thành.” Đinh Cửu Cửu cười xua xua tay, “Chúng ta tổ kết thúc, chuẩn bị đi tiếp theo cái phòng học, như thế nào an bài người cùng Viên Họa Tổng Soái bọn họ thương lượng qua sao?”

“Ai? Cái này.....”

“Người cái này phản ứng,” Đinh Cửu Cửu hồ nghi mà xem nàng, “Thấy thế nào lên như vậy chột dạ?”

“Khụ, kia cái gì..... Ta cùng Viên Họa đi, đã tuyển hảo một gian phòng học.”

Đinh Cửu Cửu: “.....”

Giây lát sau nàng thở dài, “Ý tứ này, chính là các người hai cái không lương tâm đã đem chúng ta tổ vứt bỏ, phải không?”

Kiều Loan thiên mặt ngược ngừng mà cười: “Ta cảm thấy cái này cách nói đổi thành ‘ hợp lý hy sinh ’ càng thỏa đáng điếm.”

“..... Liền một ván kéo búa bao đều không có, hợp lý ở đâu?”

“Còn có thể tại chỗ nào?” Kiều Loan hướng nàng ái muội mà chớp chớp mắt, “Tổng tổ trưởng nói, hàn phó tổ trưởng hẳn là không dám quản, chỉ có thể đình tổ trưởng người tới —— đây là lớn nhất hợp lý a.”

“.....”

Đinh Cửu Cửu tức khắc cảm thấy càng đau đầu.

Kiều Loan đột nhiên hướng về phía Đinh Cửu Cửu phía sau đất trống ——

“Ai da, hàn phó tổ trưởng, ngài như thế nào tự mình tới!”

Đứng ở tại chỗ nữ hài nhi sợ tới mức thân hình cứng đờ, xoay người liền chuẩn bị trở về đi, kết quả xoay đầu mới phát hiện phía sau không có một bóng người.

Đinh Cửu Cửu: “.....”

Bên cạnh Kiều Loan đã cười đến thẳng không dậy nổi eo ——

“Ha ha ha ha ha..... Cửu Cửu, ta cũng không biết người còn có như vậy đáng yêu một mặt đâu, người như thế nào như vậy sợ hấn a?”

Đinh Cửu Cửu vừa bực mình vừa buồn cười, quay lại đầu, “Người không sợ, các người tổ như thế nào không đi theo bọn họ phân một cái phòng học?”

Kiều Loan vừa muốn nói cái gì, đột nhiên sững sốt hạ, “Di, hàn phó tổ trưởng, người thật tới a?”

Đinh Cửu Cửu khí đến bất đắc dĩ, “Kiều Loan, người nghe chưa từng nghe qua cái kia ‘ lang tới ’ chuyện xưa? Lại gạt ta, người ở ta nơi này đã có thể một chút tín nhiệm giá trị đều không có.”

“.....” Kiều Loan nhún nhún vai, cho nàng một cái vô tội biểu tình.

Đinh Cửu Cửu trong lòng không khỏi sinh ra điểm dự cảm bất hảo.

Liền vào lúc này, một cái quen thuộc hơi chước hô hấp từ sau cọ qua nàng vành tai, bạn mất tiếng cười nhẹ ——

“Ngô..... Vậy người biết ‘ lang tới ’ kết cục là cái gì sao, tiểu lãnh đạo?”

“.....” Kia khàn khàn thanh tuyến cơ hồ để đến nhĩ tâm, câu đến người nửa người đều tê dại, Đinh Cửu Cửu không nhịn xuống, nho nhỏ mà run lên hạ, nghiêng đầu.

Nam sinh đang đứng ở nàg bên cạnh người sau đó một chút vị trí, cười như không cười mà khẽ thở dài thanh, một đôi mắt đen hơi dập.

“Dương bị ăn luôn a..... Tiểu lãnh đạo.”

“.....”

Đinh Cửu Cửu mặc danh mà cảm thấy gáy chột lạnh.

Nàng lui nửa bước, giả cười cùng Kiều Loan tiếp đón: “Ta đột nhiên nhớ tới chúng ta chỗ đó còn có nhiệm vụ không có làm xong, ta đi trước ——”

Lời còn chưa dứt, nàng rũ tại bên người thủ đoạn bị nam sinh gọi lên tới, nắm chặt vào trong lòng bàn tay.

“Người ta trước mượn,” Hàn Thời nhìn phía Kiều Loan, “Kiều tổ trưởng không ngại đi?”

Nhìn chăm chăm Đinh Cửu Cửu cầu cứu ánh mắt, Kiều Loan lăg là cười ra một bộ thanh lâu tú bà khí tràng ——

“Không ngại không ngại, hàn phó tổ trưởng cứ việc mượn, trước lạ sau quen tam hồi nói không chừng đều không cần còn lâu.”

Đinh Cửu Cửu: “.....”

Giao hữu vô ý.

“Hàn phó tổ trưởng” vì thế vui vẻ mà đem người “Mượn” đi rồi.

Chọn khóa muốn mấy người ôm hết đại thụ thụ sau, thấy bốn phía yên lặng cũng không có gì đồng học lui tới, Đinh Cửu Cửu chủ động dừng lại chân.

“Hàn đồng học, người tìm ta có chuyện gì sao?”

“.....”

Đối thượng nữ hài nhi kia banh đến nghiêm túc chỉ kém đem “Việc công xử theo phép công” bốn chữ khắc lên biểu tình, Hàn Thời khóe môi hơi cười.

“Một tổ cùng bốn tổ phụ trách cùng gian phòng học, chuyện này người đã biết?”

Đình Cửu Cửu huyệt Thái Dương nháy hạ, “..... Mới vừa biết.”

“Nhưng bốn tổ bên kia cái thứ nhất phòng học còn không có quét tước xong.”

Đình Cửu Cửu trong lòng buông lỏng, khóe mắt cũng cong xuống dưới, “Không quan hệ, có thể lý giải, cuối cùng một cái phòng học chúng ta chủ trách, cũng sẽ thỉnh nhị tam tổ đi hỗ trợ, Tổng tổ trưởng cùng hàn đồng học không cần lo lắng, vội các người chính mình liền hảo.”

Chờ nữ hài nhi một hơi nói xong, trước sau rũ mắt cười nam sinh mới không nhanh không chậm mà mở miệng:

“Người hiểu lầm, bốn tổ sẽ phân một bộ phận người hiệp trợ một tổ hoàn thành thanh khiết —— đây là Tổng tổ trưởng ý tứ.”

Cuối cùng một câu đổ trở về nữ hài nhi giãy giụa.

Dựa theo Lữ Bình Hạo an bài, bốn cái tổ tổ trưởng vốn dĩ đó là các tư này chức địa vị bình đẳng, hai tổ một cái phòng học kế hoạch lại là phía trước liền gõ định hảo, lúc này Đình Cửu Cửu thật đúng là không thể tùy tính cự tuyệt.

Nhưng là lường trước, bốn chất hợp thành tới kia một bộ phận người cũng nhất định có.....

Nữ hài nhi ngẩng đầu, ánh mắt u oán mà nhìn trước mặt nam sinh liếc mắt một cái, nhin không được lăm bắm câu.

“Rốt cuộc là Tống Soái ý tứ, vẫn là người ý tứ?”

Nam sinh quay mặt đi, cười khẽ thanh, lại ngoái đầu nhìn lại khi hấn tay hưởng trên cây một chổng, về phía trước cúi người áp tới rồi nữ hài nhi trước người.

“Là của ta. —— kia thì thế nào?”

Hấn tự tự căn đến rõ ràng, thanh tuyến trầm thấp, hắc đồng như là ấp ủ khởi nào đó mãnh liệt cảm xúc, liền phù với tầng ngoài mỏng cười đều che lấp không được.

Đinh Cửu Cửu trong lòng nho nhỏ mà thở dài, qua vài giây, nàng một lần nữa ngẩng đầu lên, mắt hạnh mềm mại bất đắc dĩ lại nghiêm túc gợn sóng

“Hàn Thời đồng học, đối với người còn có người các bằng hữu tới nói, lần này chi giáo khả năng chỉ là một lần điều kiện không như vậy hoàn mỹ lữ hành —— nhưng với ta mà nói không giống nhau.”

Đinh Cửu Cửu thư ra một hơi, tiếp tục nói: “Nó là ta thực quý trọng một lần hoạt động, là khó được có thể không cần suy xét khi tận cùng thu chi một đoạn tự do thể nghiệm, cũng là nhân sinh của ta lần đầu tiên bởi vì chính mình thật sự muốn làm cái gì mà đến làm sự tình. —— ta không hy vọng bởi vì người hoặc là mặt khác bất luận kẻ nào mà huỷ hoại nó.”

Hàn Thời ánh mắt ở nữ hài nhi nói gian chậm rãi chìm xuống.

“Ta không có muốn huỷ hoại nó.”

Nữ hài nhi nghe vậy ngẩn ra, ngay sau đó cười khẽ nghiêng nghiêng đầu, trên má rượu oa mềm mại, tươi cười tươi đẹp đẹp.

“Ta cảm thấy, người đang ở làm như vậy.”

Hàn Thời rũ mắt, trầm mặc sau một lúc lâu, hần cười nhẹ thanh.

“Đinh Cửu Cửu.”

Nữ hài nhi khó hiểu mà chớp chớp mắt: “.....?”

“Ta thích người.”

“.....”

Nữ hài nhi ngây ngẩn cả người, gương mặt hai sườn cũng có đỏ ửng nhuộm thắm.

Bên tai đột nhiên phóng đại tiếng tim đập như là bị thứ gì ngậm đi rồi một phách.

Chẳng qua giây lát sau nàng lấy lại tinh thần, như là nhớ tới cái gì, ánh mắt lại lạnh xuống dưới.

“Hàn đồng học, người cùng người những cái đó bạn gái nhóm khả năng đã thói quen nói như vậy lời nói, nhưng không phải mỗi người đều là giống các người như vậy đối đãi cảm tình.”

“.....” Hàn Thời nhẹ nheo lại mắt, lặp lại biến, “Ta ‘ những cái đó bạn gái nhóm ’?”

Nữ hài nhi ước chừng là khí tới rồi cực hạn, thượng nhiễm đỏ ửng trên mặt dạng khởi một cái lạnh lùng cười.

“A, dùng lần đầu tiên gặp mặt khi người những cái đó bằng hữu nói nói, nên là ăn nị ‘ tổ yến vây cá ’ sao?”

Hàn Thời: “.....”

Tự làm bậy.

Đáng tiếc những cái đó sâu xa thật sự không phải hai ba câu có thể giải thích rõ ràng.

Hàn Thời còn chưa mở miệng, hai người nơi đại thụ trước, liền có tiếng la truyền tới ——

“Cửu cửu! Đinh Cửu Cửu!”

“.....!”

Đinh Cửu Cửu đột nhiên trở về lý trí, nhớ tới chính mình mới vừa rồi bực cực mà ra khẩu nói, chính mình trong lòng cũng không được tự nhiên lên.

Nàng một cúi người, từ nam sinh cánh tay hạ chui đi ra ngoài, đồng thời ra tiếng ửng ——

“Ta ở chỗ này.”

Mới vừa rồi ra tiếng kêu nàng Viên Họa chạy tới ——

“Nhưng tính tìm được người.”

“Như thế nào, xảy ra chuyện gì?” Vừa thấy đối phương thở hỗn hển bộ dáng, Đinh Cửu Cửu vội vàng hỏi.

“Không có.....” Viên Họa xua xua tay, “Người có phải hay không quên mang di động?”

Đình Cửu Cửu cúi đầu một sờ túi quần, không khỏi bất đắc dĩ: “Thật đúng là.”

Viên Họa đem chính mình trong tay di động đưa cho nàng ——

“Nhạ, lâm đại giáo thảo điện thoại, nghe nói cho người đánh hơn mười thông người cũng chưa tiếp, gấp đến độ hẳn trực tiếp đánh tới ta nơi này tới.”

Đình Cửu Cửu lấy qua di động, khuôn mặt nhỏ thượng ngũ quan đều mau nhả đến cùng nhau, “Kia thảm, một đống huấn là không tránh được.”

“Đang ở phúc trung không biết phúc a người!”

Đình Cửu Cửu một bên hồi ấn dây số, một bên trêu gheo, “Người như thế nào cùng Kiều Loan ngữ khí dường như?”

Viên Họa mặt đỏ lên, ánh mắt bay tới nơi khác, “..... Người ở kia thụ phía sau làm gì a, ta vừa mới tìm người nửa ngày.....”

Điện thoại đúng lúc vào lúc này chuyển được, Đình Cửu Cửu đi đến một bên đi, cũng liền không có thể tới kịp trả lời.

Đứng ở tại chỗ Viên Họa ánh mắt phức tạp mà từ nữ hài nhi nơi đó thu hồi tầm mắt, vừa mới chuẩn bị nhắc chân trở về đi, liền thấy thụ sau âm u hạ, một đạo thon dài thân ảnh đập ra tới.

Màu trắng áo sơmi phác họa ra người nọ vai rộng eo thon dáng người, quần dài càng là lòi ra thẳng thon dài eo chân đường cong.

Từ sườn đánh hạ dương quang ở người nọ cao thẳng cánh mũi bên áp xuống một mảnh âm u ảnh nhĩ, vốn là hình dáng thâm thúy ngũ quan lúc này càng sẵn đến tuần mỹ thanh tuyền.

Viên Họa xem sừng sốt một giây mới lấy lại tinh thần, “Hàn..... Hàn Thời đồng học, người như thế nào cùng cừ cừ ở bên nhau..... Các người.....”

Nàng nhìn nhìn kia hoàn toàn cũng đủ che đậy hai người thân hình đại thụ, lại quay đầu nhìn nhìn đã đi xa nữa hài nhi bóng dáng, biểu tình tức khắc phức tạp đến vô lấy miêu tả.

Chỉ từ Viên Họa kia đỏ bừng trên mặt, Hàn Thời liền đã đoán được đối phương suy nghĩ cái gì.

Hắn lười đến cãi lại, môi mỏng nhẹ bứt lên cái độ cung, mắt đào hoa lại không nửa điểm cười sắc, chỉ tồn phiến tại đây giữa hè đều không hòa tan được lạnh lẽo ——

“Vừa mới người nói, là ai cho nàng tới điện thoại?”

Viên Họa ước chừng là còn không có từ khiếp sợ thoát thân, ngây người hơn nửa ngày mới ánh mắt phức tạp mà nhìn Hàn Thời liếc mắt một cái.

“Lâm Yến Thanh..... Chúng ta trường học giáo thảo. Hắn cùng cừ cừ là thanh mai trúc mã, bọn họ hai người..... Quan hệ thực thân cận.”

“Thanh mai trúc mã.....”

Bốn chữ bị Hàn Thời chậm rãi cắn quá, cặp kia con người tại đây thịnh ngày sau lại một mảnh đen nhánh, như là thối không tiến nửa điểm quang đi.

Hắn ánh mắt nhìn chăm chăm nữ hài nhi rời đi phương hướng, sau một lúc lâu, môi mỏng hơi hơi mấp máy.

“Lâm, yến, thanh.”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 26 Đệ Chương 26

Chương 26

Đình Cửu Cửu cầm di động, vừa mới chuyển được điện thoại đối diện một mảnh an tĩnh.

An tĩnh đến giống như lần này trò chuyện chỉ là bị đối phương làm xúc chuyển được giống nhau —— nếu không phải cách điện từ tín hiệu lưu đều có thể cảm nhận được áp suất thấp nói.

“Thật sự xin lỗi.....” Đình Cửu Cửu buồn rầu mà loát loát rũ đến trước mắt tóc mái, thật cẩn thận mà thử thăm dò mở miệng: “Ta không phải cố ý quên mang di động, chúng ta hôm nay làm phòng học tổng vệ sinh, ta vội một buổi sáng, cũng chưa lo lắng xem di động có ở đây không trên người..... Người sinh khí a?”

Điện thoại đối diện lại trầm mặc vài giây, Lâm Yến Thanh thanh âm mới rất cuộc vang lên, “Ta xác thật sinh khí, nhưng không phải bởi vì chuyện này.”

Đình Cửu Cửu ngẩn ra, “Đó là bởi vì cái gì?”

“Người thượng chu ở bánh ngọt kiểu Âu Tây cửa hàng cuối cùng một lần kiêm chức sau khi kết thúc, đi làm cái gì?”

“.....”

Đình Cửu Cửu trong lòng một hư, vốn định qua loa lấy lệ qua đi, nhưng ngẫm lại Lâm Yến Thanh nếu đã nói ra, khẳng định là từ người nào chỗ đó

được xác thực tin tức.....

Nữ hài nhi không khỏi có chút uể oải, “Người như thế nào biết ta đi flower?”

Điện thoại đối diện Lâm Yến Thanh ngữ khí hạ nhiệt độ, “Người còn cố ý tưởng giấu ta?”

Đình Cửu Cửu: “Không phải..... Chỉ là quán bar Thái lão bản phía trước vẫn luôn thực chiếu cố ta, cùng việc học xung đột thời gian cũng là hẳn giúp ta điều ban..... Hẳn đều nói ra, ta không đi không tốt.”

Nghe nữ hài nhi lời trong lời ngoài đều lộ ra áy náy, Lâm Yến Thanh ngữ khí rất cuộc cũng từng xuống dưới, hẳn có chút bất đắc dĩ mà nói: “Gặp được loại tình huống này, người ít nhất hẳn là nói cho ta một tiếng, như vậy ta cũng có thể đi tiếp người. Nếu không, người một cái nữ hài nhi như vậy vẫn hồi trường học, vạn nhất trên đường ra điểm sự tình làm sao bây giờ?”

“Ân, ta lần sau nhất định nhớ rõ.” Đình Cửu Cửu lời thề son sắt.

“Người loại này lời nói giống như cũng không phải lần đầu tiên nói.”

“..... Lâm ‘ a di ’, người trước kia sẽ không như vậy không cho mặt mũi.” Nghe ra Lâm Yến Thanh ngou giận, Đình Cửu Cửu trong lòng nhẹ nhàng thở ra, thả lỏng mà khai khởi vui đùa, “Như thế nào, hôm nay tâm tình không hảo sao?”

“.....”

Điện thoại đối diện trầm mặc làm Đình Cửu Cửu tươi cười cũng dần dần thu liễm, nàng hơi chính sắc, “Là phát sinh sự tình gì sao?”

“Không có.”

Đình Cửu Cửu: “..... Không có người như thế nào đột nhiên như vậy nghiêm túc, làm ta giật cả mình, còn tưởng rằng xảy ra chuyện gì đâu.”

Lần này điện thoại đối diện lại trầm ngâm vài giây, Lâm Yến Thanh rốt cuộc mở miệng hỏi: “Cửu cửu, ta nghe Viên Họa nói, các người chỉ giáo nghị đội nhiều một tổ thành viên mới?”

“A, đối,” Đình Cửu Cửu theo tiếng, “Xác thật là nhiều một tổ.”

“Bọn họ lai lịch người rõ ràng sao?”

“.....” Không tự chủ được nghĩ tới vài phút trước còn đứng ở chính mình trước mặt người nợ, Đình Cửu Cửu biểu tình rối rắm hạ, “Ân, đại khái biết một ít —— làm sao vậy, đột nhiên hỏi cái này?”

“Viên Họa nói cho ta, người cùng trong đó một cái kêu Hàn Thời nam sinh..... Đi được rất gần?”

Đình Cửu Cửu hô hấp một đốn, ngay sau đó mới dường như không có việc gì mà lắc lắc mũi chân, “Không a, chỉ là vừa vận nhận thức mà thôi. Như thế nào, người sợ ta bị lừa bán a?”

Nữ hài nhi cuối cùng một câu hiển nhiên là vui đùa, nhưng điện thoại đối diện Lâm Yến Thanh ngữ khí lại trầm trầm.

“Cửu cửu, cái kia Hàn Thời ta là nhận thức, hoặc là nói là nghe nói qua.”

Đình Cửu Cửu giật mình, ngay sau đó phản ứng lại đây, cười nói: “Người không nói ta đều thiếu chút nữa đã quên —— người là cái trà trộn ở chúng ta giai cấp vô sản trung tiểu tư điển hình a.”

“..... Cửu cửu, người chỉ có chột dạ thời điểm mới có thể như vậy nói sang chuyện khác.”

Đình Cửu Cửu: “.....”

An tĩnh một lát sau, nữ hài nhi nản lòng mà xoa xoa chính mình tóc ngắn, “Hảo đi, ta thừa nhận, ta xác thật bởi vì một ít nguyên nhân, gần nhất cùng hẳn đi được tương đối gần.”

Đối diện giọng nam tựa hồ nhiều vài phần dồn dập, chẳng qua thực mau lại trọng áp xuống tới, chỉ ngữ khí nghiêm túc mà nói: “Cửu cửu, ta không nghĩ hạn chế người giao hữu tự do..... Chỉ là, Hàn Thời không được.”

“Vì cái gì Hàn Thời không được?” Đinh Cửu Cửu bản năng xuất khẩu, ngay sau đó có chút buồn nản mà nhăn lại chóp mũi, “Ta cũng không có muốn cùng hẳn làm bằng hữu.....”

Đinh Cửu Cửu nói thanh líu lo dừng lại.

Vòng qua này đóng lùn phòng góc tường nữ hài nhi mắt hạnh mở hơi viên, kinh ngạc đến ngây người mà nhìn không biết khi nào xuất hiện ở chính mình trước mặt nam sinh.

“Tại đàm luận ta?”

Trước mặt nam sinh môi mỏng hơi cười, tiếng cười khàn khàn, trông mắt lại hơi dập nào đó làm Đinh Cửu Cửu cảm thấy có chút nguy hiểm cảm xúc.

Này muốn tính bắt cả người lẫn tang vật đi.....

Đinh Cửu Cửu đau đầu mà tưởng.

Mà nàng bên tai Lâm Yến Thanh thanh âm còn ở rung động ——

“Cửu cửu, người không hiểu. Thả bất luận Hàn Thời gia đình bối cảnh như thế nào, riêng là hẳn người này, liền không nên là thích hợp người tiếp xúc.”

“.....”

Đình Cửu Cửu vội vàng vươn tay phải, ý đồ đi che tay cơ phía dưới ống loa.

Chỉ tiếc mục đích địa chưa đạt, nàng tay phải thủ đoạn liền bị trước mặt nam sinh cầm.

“Nếu là đàm luận ta, ta có phải hay không có thể bàng thính một chút?”

Kia hơi chước hô hấp gần sát vài phần, lấy gần như không tiếng động khẩu hình cùng nàng nói nhỏ.

Đình Cửu Cửu chợt dạ thả bất an mà chần chờ trụ, mà Hàn Thời đã bằng vào tuyệt đối nghiền áp thân cao ưu thế, dễ như trở bàn tay mà bắt được nàng trong tay di động.

“Loa” bị thon dài đốt ngón tay điểm trụ.

Lâm Yến Thanh thanh âm truyền ra tới ——

“Ta không có cùng hấn tiếp xúc quá, nhưng cùng hấn tương quan nghe đồn chưa bao giờ là cái gì bí mật..... Cái này trong vòng, không có người không biết Hàn Thời sinh hoạt cá nhân có bao nhiêu hỗn loạn, cửu cửu, riêng là nghe đồn cùng hấn phát sinh qua quan hệ bạn gái cũ liền có mười mấy, hấn mỗi lần mang theo trên người bạn gái chưa từng có lặp lại quá —— như vậy một cái nam sinh, ta như thế nào có thể yên tâm người cùng hấn đi được thân cận?”

Không khí yên lặng vài giây.

Không biết là bởi vì nghe được nghe đồn vẫn là bởi vì nghe đồn đương sự liền đứng ở chính mình trước mặt, Đình Cửu Cửu lúc này tâm tình đã phức tạp đến không biết nên làm cái gì biểu tình.

“—— cửu cửu?”

Này an tĩnh, Lâm Yến Thanh lo lắng thanh âm nhẹ chấn microphone, cũng gõ nát bên này hai người chi gian trầm mặc.

Một tiếng khàn khàn trầm thấp tiếng cười bỗng dựng vang lên.

——

“Nguyên lai, ta ‘ những cái đó bạn gái nhóm ’ loại này tin tức, người chính là như vậy được đến?”

Hàn Thời hơi cúi xuống thân đi, con người đen nhánh, đem chột dạ đến không dám đối diện nữ hài nhi bách tiến góc tường.

“..... Hàn Thời?”

Microphone, phản ứng lại đây sau, Lâm Yến Thanh thanh âm dồn dập lên

——

“Người muốn làm cái gì? —— người nếu dám đối với Đinh Cửu Cửu như thế nào, ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua người!”

“Ngô..... Ta sẽ đối nàng như thế nào?”

Nam sinh ách thanh cười, đáy mắt giống có màu đen lưu chuyển. Hãn thân hình chậm rãi áp gần, hai người chi gian không khí bị một chút bài trừ đi

——

“Vấn đề này thật sự khó mà nói, đúng hay không? Rốt cuộc ẩn nghe đồn, ta là cái sinh hoạt cá nhân hỗn loạn nhị thế tổ, cùng như vậy nhiều nữ nhân ngữ quá, hãn là cũng không kém cái nào?”

“.....”

Dựa vào chột dạ nhẫn đến bây giờ, nhưng Đinh Cửu Cửu đang nghe đến câu này lúc sau thật sự có chút không thể nhịn được nữa, nâng lên mắt tới

tức giận mà lảng hướng trước người nam sinh.

Chỉ là ánh mắt chạm nhau, nàng lại ngẩn ra hạ.

—

Cùng nàng trong tưởng tượng bất luận cái gì một loại cảm xúc đều bất đồng, không có trong giọng nói trêu đùa, không có vẫn thường tản mạn chây lười, lúc này nam sinh tối đen đồng tử rõ ràng chính áp lực nào đó cơ hồ muốn banh không được tức giận.

Hơi vừa đối diện, từ nữ hài nhi giật mình trệ gian hồi quá lý trí, Hàn Thời mi mắt một áp, mới rốt cuộc liếm hạ bị phần nộ ngọn lửa liếm láp cảm xúc.

“Hàn Thời người lập tức đem điện thoại còn cho nàng! Người đem nàng làm sao vậy? Cừu cừu —— cừu cừu —— người nói một câu!”

Đinh Cừu Cừu há mồm, chỉ tiếc cái thứ nhất âm chưa kịp xuất khẩu, liền bị trước mặt nam sinh che miệng lại đè ép trở về.

Đồng thời người nọ đơn đầu gối trước khuất, đè nặng nữ hài nhi đầu gối đem người chặn ở góc tường.

“Hàn Thời.....”

Nữ hài nhi ảo não mà dùng cặp kia xinh đẹp cực kỳ mắt hạnh lẳng hẳn.

Hơi hơi ướt át hô hấp nhào vào hãnh lòng bàn tay.

Hàn Thời con người nhan sắc thâm thâm.

“Cừu cừu —— các người hiện tại ở đâu! Người nói cho ta, ta làm lão sư đi tìm người!”

Lâm Yến Thanh nôn nóng thanh âm ở hai người chi gian quanh quẩn.

Hàn Thời trước sau chưa nghĩ, chỉ không hề chớp mắt mà nhìn chăm chăm nữ hài nhi sau một lúc lâu.

Rồi sau đó hần ách cười một tiếng, đem trong tay mở ra loa di động nâng tới rồi hai người chi gian, im tiếng ống đối diện hai người chi gian đã gần với vô khe hở ——

“Chúng ta ở đâu? Người không ngại đoán một cái. Tỷ như.....” Hàn Thời gần sát đến nữ hài nhi bên tai ——

“Trên giường?”

Âm cuối lạc khi, hơi lạnh môi hôn lên nữ hài nhi vành tai.

Rồi sau đó người nọ thối lui lấy hào mẽ kể khoảng thời gian, môi mỏng hé mở.

Chống nữ hài nhi nhĩ tâm cùng im tiếng ống.

Một tiếng thấp mà thâm trầm thở dốc từ môi răng gian dật ra.

——

Mang theo mê hoặc mà khàn khàn tình dục.

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 27 Đệ Chương 27

Chương 27

Đình Cửu Cửu vẫn luôn cho rằng chính mình tuyệt không thuộc về thanh khổng đội ngũ.

Nhưng mà thẳng đến giờ khắc này, kia thanh cố tình thấp suyễn nhẹ chấn quá màng tai sau đó nặng nề mà đập vào trái tim thượng khi, nàng mới không thể không thừa nhận —— có như vậy một loại thanh âm, cùng người có phải hay không thanh khổng không có bất luận cái gì quan hệ —— vô luận là hoặc không phải người đều tao không được, thân thể sẽ thật sự tê dại, chân cũng sẽ thật sự nhũn ra.

Thanh âm kia là thuần túy trần trụi tình dục, không có bất luận cái gì che lấp, không có bất luận cái gì hư sức. Như là người nọ chỉ dùng một tiếng thở dốc liền đem hẳn toàn bộ dục vọng thế giới mở ra, bình phô ở người trước mặt.

Hắn không hề giữ lại.

Mà nàng tránh cũng không thể tránh.

“.....”

Đình Cửu Cửu bị chính mình gia tốc tiếng tim đập kêu hoàn hồn, gương mặt không biết khi nào đã chuyển đến cơ hồ có thể chiêm trướng.

Nàng về phía sau đem thân thể hoàn toàn áp tới rồi góc tường, then thùng mà nan kham mà chuyển khai mặt.

Đa số thời điểm nàng đều là am hiểu ứng biến xử sự, nhưng lần này ngoại lệ: Nàng nhân sinh trước hai mươi năm kinh nghiệm không có dạy cho nàng —— ở như vậy một loại dưới tình huống có cái gì có thể làm sự tình hoặc là phản ánh.

Mà ở này chỉ có lẫn nhau áy muội tiếng hít thở yên tĩnh, mở ra loa điện thoại rồi cuộc bị đối diện phần nộ Lâm Yến Thanh “Cùm cụp” một tiếng cắt đứt.

Bực bội cùng xúc động rút đi, lý trí quay về, nam sinh nắm chặt di động đốt ngón tay cương hạ.

Giây lát sau, Hàn Thời rũ xuống mắt, ánh mắt nhu lược đến bị chính mình hoàn toàn đổ ở góc tường nữ hài nhi trên người.

Hắn giống như còn chưa bao giờ thấy trước mặt nữ hài nhi như vậy an tĩnh đến gần như ngoan ngoãn một mặt.

——

Từ nhìn xuống góc độ xem đi xuống, nữ hài nhi gương mặt mãn nhiệm đỏ ửng, mím chặt cánh môi lại nhân dùng sức mà có chút trắng bệch.

..... Giống như đem nàng dọa tới rồi a.

Rõ ràng là tưởng từ từ tới, nhưng mỗi lần vừa nhìn thấy nàng, liền luôn là khắc chế không được chính mình những cái đó cảm xúc.

Luyện không nhiều năm như vậy nhẫn nại cùng ngụy trang..... Chỉ cần bị cặp kia đẹp mắt hạnh nhìn lên, liền quân lính tan rã.

Hàn Thời môi mỏng hơi câu, mắt đen xẹt qua điểm tự giễu ——

“Bọn họ nói, người đều tin tưởng, phải không?”

Nữ hài nhi trầm mặc giây lát, mới chậm rãi giương mắt, “..... Nếu không tin bọn họ nói cùng ta nhìn đến, ta đây phải tin cái gì?”

“..... Cũng đúng. Liền ta chính mình cũng sắp tin.”

Nam sinh rũ mắt, cười nhạt một tiếng. Hắn về phía sau chuyển thân thể sườn đến một nửa, không khỏi mà dừng lại.

Tầm mắt ở nữ hài nhi căn đến mang lên một chút dấu răng cánh môi thương xẹt qua.

Hàn Thời cầm di động tay dừng một chút, vẫn là áp xuống đi nhẹ xoa xoa nữ hài nhi mềm mại tóc ngắn.

“Vừa mới..... Xin lỗi, tiểu lãnh đạo.”

Nam sinh thanh tuyến khàn khàn càng sâu, màu mắt tối đen thâm trầm.

Nhưng nói xong này một câu lúc sau, Hàn Thời liền cường ninh chính mình tâm ý xoay thân, lui tới khi đường đi.

Hắn phía sau, oa ở góc tường nữ hài nhi từng hạ căng chặt vai tuyến, ánh mắt phức tạp mà nhìn thoáng qua kia đạo tu trường bóng dáng.

Ngừng hai giây, nàng mới có chút không được tự nhiên mà duỗi tay sờ sờ mới vừa bị người nọ xoa quá đầu tóc.

.....

Đệ tứ tổ lấy nam sinh vì đa số, phân tới cùng Đinh Cửu Cửu đệ nhất tổ hợp tác dọn dẹp kia bộ phận cũng đều là nam sinh.

Không biết có phải hay không Tống Soái trước tiên an bài quá, tới mấy người đều tính nghe lời, bố trí dọn dẹp nhiệm vụ —— thả bất luận chất

lượng như thế nào —— ít nhất mỗi người đều trung quy trung củ mà làm xong.

Nhưng mà tiến độ vẫn là so Kiều Loan Viên Họa hợp tác nhị tam tổ muốn chậm không ít.

Tới gần giữa trưa, vội một buổi sáng bọn học sinh từng người nghỉ ngơi, Kiều Loan Viên Họa chạy tới tìm Đinh Cửu Cửu thương lượng cơm trưa an bài ——

“Phải về bốn hợp lâu ăn sao?” Kiều Loan nhíu mày ở mặt bên phẩy phẩy phong, “Như vậy nhiệt thời tiết, cảm giác chỉ có bốn hợp trong lâu điều hòa có thể cứu vớt ta.”

Viên Họa: “Lư lão sư không cho tự do hành động, nếu phải về bốn hợp lâu khẳng định muốn xếp hàng.”

Đinh Cửu Cửu nhìn nhìn phía sau cơ bản hoàn thành hơn phân nửa dọn dẹp, quay lại tới, “Các người bên kia thế nào?”

“Phóng chừng lại hai mươi phút, nhiều nhất nửa giờ là có thể thu phục.”

“Đúng vậy, bất quá tất cả mọi người đều đói bụng, thật sự vô pháp làm cho bọn họ bụng rỗng lại làm nửa giờ sống.”

“.....” Đinh Cửu Cửu nghĩ nghĩ, “Bốn hợp lâu cách bên này có chút xa, tập hợp lại thêm qua lại trên đường thời gian đều không ngừng nửa giờ, hôm nay giữa trưa liền không trở về đi. Mỗi tổ ra một người, cười chúng ta kéo công cụ xe đạp trở về, đề điểm thức ăn nhanh thức ăn nhanh, ăn xong cơm trưa tốc độ nhanh nhất làm xong dọn dẹp, sau đó trực tiếp mang đội hồi lâu.”

Viên Họa cùng Kiều Loan cân nhắc một lát, Kiều Loan gật đầu ứng: “Có thể, liền như vậy làm.”

Viên Họa nhíu mày: “Vấn đề là ai hỏi a, như vậy nhiệt thời tiết, đại gia chỉ sợ đều không nghĩ động.”

Đình Cửu Cửu nhìn mắt phía sau, chính mình tổ khả xảo tất cả đều là nữ sinh, lúc này đã sớm mệt đến chỗ bất động.

“Chúng ta tổ ta đến đây đi, các người hai tổ lại các trừu một cái, buổi chiều miễn công là được.”

“Ta đây cùng người cùng nhau.” Kiều Loan xua xua tay.

“Đừng,” Đình Cửu Cửu cười, “Các người hai cái đều không được —— các người hai tổ phụ trách cái kia phòng học muốn một người thủ, còn muốn phân một người lại đây giúp ta ‘trông coi’, vạn nhất ta không ở tổ chạy ném một cái, kia không ra đại sự?”

“Hảo đi.” Kiều Loan ánh mắt khắp nơi đi dạo, “Bất quá Tống Soái bọn họ như thế nào không ở?”

“Bốn tổ cái thứ nhất phòng học còn kém kết thúc, dự tính cùng chúng ta tổ cái này phòng học tiến độ không sai biệt lắm.”

“Bọn họ kia tổ hiệu suất, có thể dự kiến..... Ta chân chính tò mò là, Tống Soái không ở còn chưa tính, như thế nào liền hàn phó tổ trưởng đều không ở, này không khoa học a —— ta còn tưởng rằng cửu cửu người quanh thân trăm mét trong vòng, nhất định có thể xem tới được hần đâu?”

Kiều Loan cười xấu xa dùng bả vai đâm đâm Đình Cửu Cửu.

Bất kỳ nhiên mà nhớ lại phía trước bên tai kia thanh làm người cốt tồ thấp suyễn, Đình Cửu Cửu mặt nóng lên, chuyển khai mắt làm bộ không nghe thấy:

“..... Người cấp Tổng tổ trưởng gọi điện thoại, làm cho bọn họ tổ phải một người ra tới, cùng chúng ta cùng nhau lấy cơm.”

Kiều Loan gật gật đầu lấy ra di động, cũng nhắc nhở bên cạnh Viên Họa, Viên Họa nhìn phía Đinh Cửu Cửu, “Cửu cửu, di động của ta có phải hay không còn ở người ——”

Lời còn chưa dứt, Kiều Loan lại đột nhiên đề nặng thanh âm bật cười ——

“Ta liền nói sao, cửu cửu trăm mét trong vòng, tất thấy Hàn Thời a.”

“.....”

Đinh Cửu Cửu trong lòng lộp bộp một chút, theo Kiều Loan trêu ghẹo ánh mắt xem qua đi, chính nhìn thấy Hàn Thời đi hướng ba người nơi này.

..... Rõ ràng là người này sai, vì cái gì muốn tránh lại thành chính nàng?

Nữ hài nhi buồn rầu mà chuyển khai tầm mắt.

Kiều Loan tắc cười hì hì tiến lên, cùng đã mau đến trước mặt nam sinh chào hỏi ——

“Hàn phó tổ trưởng, lại tới ‘ mượn ’ chúng ta cửu cửu a?”

“.....” Hàn Thời tầm mắt ở nữ hài nhi trên người liếc quá, tạm dừng một giây sau liền rời đi, “Ta tìm Viên Họa.”

Kiều Loan sững sốt.

Bị điểm danh Viên Họa cũng ngơ ngẩn, mặc danh mà nhìn thoáng qua Đinh Cửu Cửu sau mới sờ trường chỉ chỉ chính mình, “—— tìm ta?”

Nam sinh tràm tư tản mạn, nghe vậy cũng chỉ tùy ý mà gật đầu một cái, liền xoay người hướng góc đi.

Viên Họa do dự hạ, nhìn nhìn bên cạnh Đinh Cửu Cửu, ở nữ hài nhi trên mặt nhìn không ra cái gì cùng bình thường bất đồng cảm xúc. “Ta đây..... Hãy đi trước một chuyến.” Nói xong, nàng xoay người theo đi lên.

Kiều Loan lúc này mới lấy lại tinh thần, kinh ngạc mà đi đến Đinh Cửu Cửu bên cạnh, “Các người nháo mâu thuẫn a? Người như thế nào ‘ khi dễ ’ nhân gia?”

“.....” Đinh Cửu Cửu nghẹn lại, không biết nên trước phản bác nào một câu, qua một hồi lâu mới nhịn không được đầu đầu hỏi: “Như thế nào sẽ là ta khi dễ hẳn?”

“Thực rõ ràng a, hẳn ở người trước mặt nhất quán như vậy nhược thế.”
Kiều Loan nhún vai.

Đinh Cửu Cửu lại ngơ ngẩn.

..... Nhược thế?

Hàn Thời sao?

Nàng vẫn luôn cho rằng ở nàng trước mặt, hoặc nói ở bất luận kẻ nào trước mặt, Hàn Thời đều là tán mạn không cố kỵ thậm chí không kèm chế được khó thuần.

“Tin tưởng ta, ngoài cuộc tình tảo.” Kiều Loan vỗ vỗ ngực, lại xem một cái hai người bóng dáng biến mất kia chỗ phòng sau, “Bất quá người đây là đem người khi dễ tới trình độ nào thượng, mới có thể làm hẳn đều như vậy phản ứng?”

..... “Cũng đúng, liền ta chính mình cũng sắp tin.”.....

Nói lời này khi người nọ biểu tình lại lần nữa hiện lên ở Đinh Cửu Cửu trong trí nhớ, đen nhánh con người đều ảm đi xuống, như là bong ra từng

màng tinh quang đêm.

Nàng chưa từng thấy hấn có như vậy thần thái.

Mạc danh mà làm nhân tâm khẫu hờn dỗi.

Có lẽ, thật là bọn họ hiểu lắm sao.....

Đình Cửu Cửu nhất thời tâm tình phức tạp, lý không rõ liền lắc lắc đầu không hề suy nghĩ, ngược lại đối Kiều Loan nói: “Đừng chậm trễ cấp Tống Soái điện thoại, làm cho bọn họ tổ ra một người.”

“Nga, hảo.” Kiều Loan theo tiếng đi quay số điện thoại.

Mà lúc này Hàn Thời cùng Viên Họa đi đến phòng sau.

Hàn Thời dừng thân chuyển qua tới, một tay cầm túi quần, dựa nghiêng tường cười như không cười mà rũ mắt nhìn trước mặt nữ sinh.

“..... Viên Họa?”

Viên Họa mặt ửng đỏ, gật gật đầu, “Hàn tổ trưởng tìm ta có việc sao?”

Hàn Thời tay phải từ túi quần vờn, đến nữ sinh trước mặt dừng lại, thon dài bàn tay triển khai.

Một chi tiểu xảo di động nằm ở hấn lòng bàn tay.

“Ngươi?”

Viên Họa sững sốt hạ, “Cái này như thế nào ở hàn tổ trưởng nơi này? Ta còn tưởng rằng ở cửu cửu chỗ đó.....”

Nói chuyện, nàng duỗi tay đi lấy chính mình di động, chỉ là đầu ngón tay tựa hồ có chút run, không cần thận tao quá nam sinh lòng bàn tay.

“A..... Thực xin lỗi.....”

Hàn Thời con người cảm xúc khẽ nhúc nhích, môi mỏng đi theo nhẹ khơi mào —— hẳn bỗng dừng thu nạp đốt ngón tay.

Đem ly di động lại bị kéo về một nửa đi.

Viên Họa vội vàng ngẩng đầu, ánh mắt hoảng loạn mà nhìn Hàn Thời liếc mắt một cái, biểu tình gian tựa hồ cũng có chút chấn kinh cùng thẹn thùng ——

“Hàn tổ trưởng.....”

Nam sinh chưa ngữ, khóe môi độ cung càng thêm đường hoàng, mắt đào hoa ý cười loang lỗ.

Hắn về phía trước cúi người, hô hấp ái muội kéo gần ——

“Hàn tổ trưởng..... Người đừng như vậy.....” Nữ sinh vội vàng về phía sau cọ cọ, nhưng hoạt động khoảng cách thật sự hữu hạn, liền hoảng loạn nhắm mắt lại.

Lông mi đều nhẹ nhàng mà run.

Vài giây sau.

Không khí tĩnh lặng.

Cái gì đều không có phát sinh.

Nhắm chặt hai mắt Viên Họa lưng hơi cương, nàng vừa muốn trợn mắt, liền nghe thấy bên tai một tiếng lãnh xuy ——

“Người loại người này, dựa vào cái gì đều có thể đả ở bên người nàng.”

“.....!”

Viên Họa vội vàng mở bừng mắt.

Lại thấy đã lui về tại chỗ nam sinh chỉ như vậy trên cao nhìn xuống mà bề nghề nàng, mắt đào hoa mỏng cười như cũ, lại không nửa điểm động tình, mà chỉ có vô tận lương bạc cùng cơ hồ khắc cốt lạnh lẽo.

Viên Họa sắc mặt vi bạch, biểu tình vẫn mờ mịt, “Hàn tổ trưởng, ta không hiểu người đây là có ý tứ gì.....”

“Ta không để bụng người những cái đó lời nói việc làm sau lưng cất giấu nhiều ít tâm kế.”

Hàn Thời không kiên nhẫn mà đánh gãy, liếc nữ sinh đồng, chây lười chỗ sâu trong chứa sắc bén ——

“Tựa như ta cũng không để bụng, người là thích Lâm Yến Thanh, vẫn là ghen ghét nàng..... Hoặc là hai người đều có.”

Nghe đến đó, Viên Họa trên mặt đã toàn không có chút máu, liền nguy trang đều đành phải vậy.

Nàng khẩn nắm chặt khởi quyền, cái trán màu xanh nhạt mạch máu hơi khởi, thanh âm cũng không tự giác mà đề cao vài phần: “Người nói bậy gì đó ——!”

“Hư.”

Môi mỏng gian dật ra một đoạn đoản điều, nam sinh trên mặt mang cười, mắt lại toàn vô tình tự mà nằm ngang Viên Họa.

Chỉ này liếc mắt một cái, Viên Họa sau lưng lông tơ dựng thẳng lên, trong nháy mắt cảm giác chính mình cỡ như là bị cái gì bóp lấy, còn lại nói đều ghen trở về.

Nàng ánh mắt rụt rụt.

Mà Hàn Thời cũng khôi phục kia phó chây lười tản mạn cười.

“Ta nói, ta không để bụng. Lừa bao nhiêu người giấu bao lâu thời gian, đó là chuyện của người. —— nếu không phải Đinh Cửu Cửu, ta xem đều sẽ không xem người liếc mắt một cái.”

Nói, nam sinh đốt ngón tay bắn ra, đưa điện thoại di động ném vào nữ sinh trong lòng ngực.

“Ta chỉ có một điều kiện ——”

Hắn thẳng thân, đi dạo đến nữ sinh cứng đờ thân thể bên cạnh, hơi hơi cúi đầu, ý cười lạnh lùng:

“Người, ly nàng càng xa càng tốt.”

“.....” Viên Họa cắn cơ hồ muốn run lên nha, giọng căm hận: “Nàng đều không để bụng người, người ——”

“Nhớ kỹ,” Hàn Thời ánh mắt lạnh lùng, “Này không phải kiến nghị, là cảnh cáo. Chi giáo sau khi kết thúc, nếu bị ta phát hiện người còn ở bên người nàng.....”

Kia khàn khàn thanh âm bỗng dừng cười, làm như tán tỉnh ——

“Người đoán, ta sẽ như thế nào làm, ân?”

“.....”

Nhưng mà giờ khắc này, Viên Họa lại chỉ cảm thấy có vô tận hàn ý theo sau lưng bò lên tới.

Bên cạnh người nọ cười sắc chột tắp, đồng mắt lạnh lẽo mà thẳng thân rời đi.

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 28 Đệ Chương 28

Chương 28

“Cửu cửu,” nói chuyện điện thoại xong Kiều Loan trở về đi, “Tổng Soái nói, bọn họ tổ người đều đưa người, liền phó tổ trưởng cùng nhau —— tùy người an bài ai đi.”

Đình Cửu Cửu: “..... Bọn họ tổ người chính mình biết bị hấn tặng người sao?”

Kiều Loan nhún vai, một bộ thương mà không giúp gì được bộ dáng.

Đình Cửu Cửu thở dài, “Hành đi, ta chính mình đi hỏi.”

Nhớ tới những cái đó nhị thế tổ nhóm diễn xuất, Kiều Loan không đành lòng, “Kia vẫn là ta cùng người cùng nhau qua đi hỏi một chút đi.”

Mới vừa còn thần sắc uể oải nữ hài nhi lập tức nâng đầu, mắt hạnh một loan, đáp ứng đến dứt khoát: “Hảo a.”

Kiều Loan: “.....”

Kiều Loan: “Oa người cái này không lương tâm liền ta đều tính kế!”

Hai người nửa cười nửa nháo mà chạy ra đi hảo xa, đến một tổ bốn tổ phụ trách phòng học ngoại dừng lại.

Nói là phòng học, kỳ thật đều bất quá là một gian mang theo cái tiểu vườn lùn phòng.

Lúc này, hai tổ bọn học sinh đang ở trong vườn đại thụ bóng cây tiêu thừa lạnh. Một đám phơi đến héo đầu héo não, buồn bã ỉu xìu.

Bốn tổ kia mấy cái hiển nhiên chưa làm qua loại này việc các thiếu gia cũng đều mặt xám mày tro, thoát nhìn hứng thú không cao bộ dáng.

Đình Cửu Cửu cùng Kiều Loan nhìn nhau liếc mắt một cái, đốn giác trên vai nhiệm vụ gánh nặng trọng nhiều.

Kiều Loan trường thi phạm túng: “Ngạch..... Cửu cửu đồng chí, nếu không vẫn là chính người thượng?”

Đình Cửu Cửu vừa bực mình vừa buồn cười mà lảng nàng, “Người a, có thể lại không đáng tin cậy điểm sao, liền điểm này lá gan ai tin người dám đuổi theo Chu Thâm sư huynh?”

Kiều Loan: “.....”

Đối người khác hiệu quả như thế nào không biết, nhưng này “Phép khích tướng” đối Kiều Loan hiển nhiên là lần nào cũng đúng.

Vừa nghe lời này, Kiều Loan đem bộ ngực một đĩnh, hùng dũng oai vệ, khí phách hiên ngang mà lôi kéo Đình Cửu Cửu liền đi qua.

Dưới tàng cây những cái đó phơi héo nhị thế tổ nhóm còn bị nàng này khí tràng chắn một chút, sừng sốt hai giây mới có người lấy lại tinh thần.

“Hai vị tổ trưởng, có gì phải làm sao a?”

——

Nhất bang năm thế không cần nhị thế tổ làm một buổi sáng sống, hiển nhiên vẫn là tích cóp chút oán khí.

Kiều Loan bị lời này một sặc, sắc mặt khê biến, há mồm liền phải đình trở về, lại bị Đinh Cửu Cửu duỗi tay kéo lại.

Đinh Cửu Cửu tiến lên nửa bước, “Là như thế này, vì đại gia phương tiện, hôm nay giữa trưa cơm trưa chúng ta liền ở chỗ này dùng thức ăn nhanh thức ăn nhanh giải quyết —— có thể tiết kiệm qua lại trên đường thời gian, cũng thật sớm kiếm nhận công.”

Mấy người nhìn nhau mắt, không có gì ý kiến.

“Bất quá bốn tổ mỗi tổ đều yêu cầu phải một người hồi bốn hợp lâu mang cơm, vừa mới kiêu tổ trưởng gọi điện thoại hỏi qua các người Tổng tổ trưởng, hẳn ý tứ là từ các người trung tự hành đề cử một cái đại biểu.”

Nghe đến đây, kia mấy cái nam sinh biểu tình tức khắc thay đổi.

Phía trước mở miệng cái kia khỗ ha ha mà xem xét liếc mắt một cái dưới tàng cây mát mẻ ngoạn —— chính trực chính ngộ, cái hồ bùn đất mà cơ hồ đều phản chói mắt dương quang.

“Làm bên kia khách sạn cấp đưa tới a, làm gì còn muốn chúng ta chính mình đi lấy?”

“Chính là, như vậy độ ẩm làm chúng ta đi mang cơm?..... Ta bỏ quyền không ăn được không?”

“Ai, ý kiến hay, ta cũng không ăn, ta thà rằng đói trở về, dù sao ở chỗ này ăn những cái đó phá đồ vật còn không bằng làm ta bị đói.”

Mặt khác mấy người cũng sôi nổi phụ họa.

“.....”

Kiều Loan bị tức giận đến sắc mặt đều khó coi, so sánh với Đinh Cửu Cửu nhưng thật ra bình tĩnh không ít —— lại đây phía trước, nàng là có thể

đoán được bọn họ phản ứng.

Vì thế đứng ở nóng rực dương quang trong đất, nữ hài nhi không nhanh không chậm mà mở miệng, thanh âm cùng kia tương tình xảo khuôn mặt giống nhau sạch sẽ, nghe không ra nửa điểm giữa hè táo ý ——

“Kiều tổ trưởng, ta không mang di động, phiền toái người cùng Tống tổ trưởng nói một tiếng, bọn họ tổ vài vị đồng học đại biểu toàn tổ xin miễn trừ cơm trưa —— hỏi một chút hãn ý kiến gì, hãn đồng ý nói, chúng ta ba cái tổ đại biểu trực tiếp xuất phát.”

Mấy cái nam sinh hiển nhiên đối Tống Soái có điều cố kỵ, vừa nghe Đinh Cửu Cửu nói, tức khắc biểu tình khẽ biến.

Đúng lúc này, Đinh Cửu Cửu phía sau truyền đến cái lười biếng thanh âm ——

“Đình tiểu tổ trưởng, bốn tổ đại biểu chuẩn bị tốt, tùy thời có thể xuất phát.”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Nàng quay lại thân, phản quang đứng ở chỗ đó quả nhiên đó là Hàn Thời.

Tựa hồ là cảm giác được nàng ánh mắt lạc tới, cảm túi quần nam sinh mi mắt một hiên, lười nhác mà cong môi, ánh mắt nhàn nhạt mà liếc qua đi.

“Không đi sao, đình tiểu tổ trưởng?”

Cái kia “Tiểu” tự bị như có như không mà bỏ thêm trọng âm.

Cảm giác được phía sau trong vườn ánh mắt cùng thấp giọng nghị luận sôi nổi hỗn loạn mà lạc lại đây, Đinh Cửu Cửu hít sâu hạ, nhãn tế mi đi qua đi.

Trái qua nam sinh bên cạnh thời điểm, người nọ ý cười chây lười mà kêu trụ nàng, tầm mắt lại cũng chưa hướng nơi này lạc, chỉ thường thường mà đi phía trước vọng ——

“Đình tiêu tổ trưởng.”

“..... Làm sao vậy.” Nữ hài nhi thanh âm banh đến hơi cương.

“Các người tổ là tổ trưởng tự mình thượng?”

“.....” Đình Cửu Cửu nghẹn nghẹn, nam sinh kia không nóng không lạnh miệng lười làm nàng tâm tình có chút mạc danh, “Có cái gì vấn đề sao?”

“Không có.”

Người nọ cười nhạt thanh, ánh mắt chợt lóe ——

“Ta đau lòng mà thôi, tính cái gì vấn đề.”

Nữ hài nhi đột nhiên không kịp phòng ngừa mà ngơ ngẩn, phục hồi tinh thần lại trên má bay nhanh mà thoán khởi nóng rục.

Nàng không rảnh lo lại cùng đối phương cãi lại, dưới chân nhanh hơn bước tốc đi ra vườn đi.

Nghe thấy hai câu này nói chuyện với nhau chỉ có cách gần nhất Kiều Loan, phản ứng vài giây mới hướng về phía còn không có nhích người Hàn Thời dựng ngón tay cái ——

“Hàn phó tổ trưởng, ta mau đổi với người bội phục sát đất.”

Hàn Thời chưa kịp trả lời, bên kia bóng cây hạ nhị thế tổ nhóm cũng phản ứng lại đây ——

“Nào dám làm phiền Tiểu Hàn tông đi? Chúng ta tới chúng ta tới.....”

“Ta đi thôi!”

“.....”

Hàn Thời thân hình ngừng nghỉ, hơi hơi sườn xoay thượng thân, cười như không cười hỏi:

“Các người tưởng với ai cùng đi?”

Mấy cái nhị thế tổ sừng sốt hạ, nhìn nhìn lại đã đi ra ngoài mấy chục mét nữ hài nhi thân ảnh, không khỏi bưng tỉnh, sôi nổi lại trở về bờ ——

“Ai da ai da, ta eo đau..... Đi không được.”

“Ta này chân, như thế nào sử không thượng sức lực đâu?”

“Ta cảm giác chính mình có điểm bị cảm nắng.”

“Như thế nào choáng váng, ta có phải hay không cao phản a.....”

“Ta —— ta..... Ta ngày các người này giúp tôn tử có thể hay không cho người ta lưu cái lấy cơ.....”

Không lại đi để ý tới những cái đó diễn trò, Hàn Thời xoay người, cùng hướng đi ở phía trước nhỏ xinh thân ảnh.

Vài phút sau.

Đứng ở kia tam chiếc mượn tới xe đạp trước, Đinh Cửu Cửu lâm vào hoài nghi nhân sinh trạng thái ——

“Tới thời điểm không phải có bốn chiếc sao?”

Tam tổ phụ trách lấy cơm nam sinh tìm tòi đầu, “Buổi sáng chúng ta tổ có cái nữ sinh không thoải mái, tổ trưởng làm nàng trước đạp xe hồi bốn hợp lâu nghỉ ngơi.”

Đình Cửu Cửu đỡ trán, “Loại chuyện này, như thế nào không trước tiên nói?”

“Đại khái là đã quên.”

Nhị tam tổ hai cái nam sinh tới sớm, lúc này đã từng người cười lên một chiếc, hai người nhìn nhau mắt, trong đó một cái nửa là vui đùa nói: “Đình tổ trưởng, người cùng vị này hàn đồng học trước đưa một chiếc xe đi, tới rồi bốn hợp lâu lại ký hồi kia chiếc tới là được.”

“.....”

Việc đã đến nước này, Đình Cửu Cửu cũng nghĩ không ra mặt khác phương pháp. Nàng nhìn thoáng qua xe đạp, đột nhiên nhớ tới cái quan trọng vấn đề tới.

“..... Hàn Thời đồng học, người sẽ ký xe đạp sao?”

“Sẽ không như thế nào,” nam sinh ngoài đầu nhìn lại, thanh tuyến khuôn mặt thượng như cũ treo không chút để ý cười, “Người tái ta sao?”

Đình Cửu Cửu không hề chần chừ, xoay người đi xe đẩy, “Sẽ không liên không cần miễn cưỡng, chúng ta tìm một vị khác đồng học ——”

Lời còn chưa dứt, nàng trong tay xe đầu bị không biết khi nào đi đến bên cạnh nam sinh kéo qua đi.

Đình Cửu Cửu hơi ngạc giương mắt, chính đâm tiến cặp kia sơn đen con người.

Đối diện hai giây sau, con người chủ nhân thần sắc khẽ nhúc nhích, đem xe đẩy khởi.

“Vậy chỉ có thể là biết.”

Không khí vi diệu.

Phía trước hai chiếc xe đạp thượng nam sinh biểu tình cổ quái, trong đó một người tiếp đón thanh.

“Đình tổ trưởng, chúng ta đây đi trước.”

“.....”

Nói xong, hai chiếc xe đạp liền phía sau tiếp trước mà cười đi ra ngoài.

Đình Cửu Cửu: “.....”

Nàng quay lại trước mắt, nam sinh chính nhắc chân lên xe.

Bốn hợp lâu xe đạp là kiểu cũ, thân xe cao lớn, xa tiền còn mang một cái hoành côn, đạp xe người chỉ có thể từ sau xách chân sải bước lên.

Đình Cửu Cửu chính mắt thấy nam sinh động tác lưu loát mà ném chân ngồi đi lên.

..... Chân thật trường.

“Còn không thượng sao?”

“.....” Bị thanh âm kêu hoàn hồn, Đình Cửu Cửu chần chờ hạ, “Người tái ta?”

Hàn Thời ách thanh cười, vỗ vỗ trước người hoành côn, “Ta cũng rất muốn làm người tái ta, nhưng nó độ cao tương so với người thân cao, tựa hồ có điểm khó khăn.”

Xem một cái hoành côn vị trí, lại xem một cái chính mình chân trường,

Đình Cửu Cửu: “.....”

Chính ngọc dương quang đem cúi đầu xem chính mình chân ngắn nhỏ nữ hài nhi bóng dáng súc thành một đoàn, ủy ở bên chân.

Nhìn nữ hài nhi trên đầu mềm mại tóc ngắn gian cái kia phát toàn, vượt xe ngồi Hàn Thời cười khê bỏ qua một bên tầm mắt.

“..... Tiểu chú lùn.”

Đình Cửu Cửu: “.....???”

Cứ việc kia ngữ khí mềm mại thanh thiển, mang theo ti như có như không trêu chọc, nhưng cũng chút nào không ngại ngại nữ hài nhi bởi vì bị “Lùn” tự chọc đến đau chân mà ngưỡng mặt bực lảng người nọ phản ứng.

Mà bị nàng lảng người lại không quay đầu lại.

Nam sinh chống tay lái, cuốn lên sơ mi trắng tay áo hạ lộ đẹp cánh tay đường cong. Theo mỏng áo sơmi hạ như ẩn như hiện, vẫn luôn kéo dài đến thon dài trên cổ.

Cảm nhận được nữ hài nhi ánh mắt hẩn cũng chưa quay đầu lại, chỉ hầu kết nhẹ lẩn hạ, thanh tuyến càng ách hai phân.

“Thượng không thượng?”

Đình Cửu Cửu khí lớn, thanh âm banh đến hơi khẩn, “Không thượng.”

“..... Chính người nói.”

Nam sinh giọng nói rơi xuống, không đợi Đình Cửu Cửu lấy lại tinh thần, liền giác bên hông đột nhiên căng thẳng, đi theo trọng tâm đằng khởi ——

Lại ổn định thân, nàng phát hiện chính mình đã bị ôm sườn ngồi vào xa tiền hoành côn thượng.

Tầm nhìn phía trước, trắng bóng một mảnh áo sơ mi nguyên liệu, mơ hồ đều có thể thấy phía dưới ngực phập phồng đường cong.

Mà bên cạnh người hai điều cánh tay hướng nàng sau lưng cầm tay lái, cũng khoanh lại nàng.

Trên đỉnh đầu, kia tiếng cười hơi khàn ——

“Đi rồi.”

Nói xong, bên tai tiếng gió nổi lên.

Xe kỵ ra mấy mét, Đinh Cửu Cửu lúc này mới lấy lại tinh thần, nàng cuống quýt bắt được dưới thân hoành côn, ý đồ ngửa đầu đi xem Hàn Thời ——

“Người người người phóng ta xuống dưới, ta ngồi mặt sau..... Ta ngồi mặt sau còn không được sao?”

“Chậm.”

“.....”

“Năm chặt điếm, hôm nay là ta lần thứ hai đạp xe.”

“——?!”

Hàn Thời hơi cúi đầu, liền thấy nữ hài nhi mắt hạnh đều mở viên, đại ra lại hoảng sợ mà nhìn hẳn, biểu tình bộ dáng đều đáng yêu cực kỳ.

Hắn nhin cười, một tay chống đỡ tay lái, không chỗ tay trái cầm nữ hài nhi thủ đoạn, dặt tới rồi chính mình sau thắt lưng ——

“Không nghĩ ngã xuống đi, liền ôm chặt.”

Lời còn chưa dứt, thân xe liền lắc nhẹ hạ.

Mới vừa còn tưởng cự tuyệt nữ hài nhi hoảng sợ, đôi tay hoàn đi lên ——

“Người người người căng ớn xe.....”

Hàn Thời cười thu hồi tay, đem tay lái chính ớn.

Phong, kia viên đầu nhỏ kề sát ở hãn ngực thượng, hơi chước hô hấp năng đến hãn ngực một trận một trận mà mềm mại, lầy lội đến cơ hồ mang lên đau.

Hãn nhin không được kia thanh ách cười dật ra môi mỏng, rồi sau đó lại tiếp một tiếng không tiếng động than.

Sợ tới mức súc thành một đoàn Đinh Cửu Cửu chỉ nghe thấy bên tai tiếng gió nhiều người nọ thanh âm ——

“Tiểu chú lùn.”

“.....”

“Người nói, ta như thế nào sẽ như vậy thích người.”

“.....”

Khắp nơi an tĩnh, ánh nắng như kim.

Phong cũng cười đến bất đắc dĩ đến cực điểm.

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 29 Đệ Chương 29

Chương 29

Kiểu cũ xe đạp một đường leng keng linh linh mà vang, theo uốn lượn đá sỏi đường đất, đem hai người đưa tới trong thôn duy nhất cái kia đường xi măng thượng —— cũng là hành kinh bốn hợp lâu đại đạo.

Lộ một bình thân, Đinh Cửu Cửu liền cảm thấy được.

Khẩn nắm chặt ở nam sinh bên hông sơ mi trắng thượng ngón tay hơi hơi buông ra, nàng muộn thanh hỏi: “..... Muốn tới sao?”

Đình đầu thanh âm cười nhẹ.

“Như vậy chờ người, ta còn có thể lại kỳ một ngày.”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Tại đây chính ngộ dương quang hạ chước một đường, lại trước sau bị vòng tại đây người trong lòng ngực, trên má nàng đã sớm hồng thấu.

..... Cũng không kém này một câu hai câu nhiệt độ.

Đình Cửu Cửu tự sa ngã mà tưởng.

Nhưng nàng vẫn là không nhịn xuống mở miệng: “Tiến bốn hợp lâu trước làm ta xuống xe, bị Lư lão sư nhìn đến không tốt.”

“Nếu hẳn thấy được, vậy người liền nói cho hẳn, là ta nhất định phải kéo người đi lên.”

“.....”

“Sự thật cũng là như thế này.”

Đình Cửu Cửu còn chưa trả lời, liền giác thân xe hướng tả quái đi.

Nàng nhân cơ hội liếc liếc mắt một cái ven đường cảnh, trong lòng liền biết cách bốn hợp lâu đại môn đã chỉ còn lại có hai mươi mễ tả hữu khoảng cách.

Đề ra một đường kia khẩu khí cuối cùng từng xuống dưới.

Nhưng mà nhưng vào lúc này, đạp xe nam sinh lại đột nhiên phanh lại giảm tốc độ, sau đó trực tiếp ngừng lại, chân sau chống đỡ mặt đất.

Đình Cửu Cửu ngẩn ra, khó hiểu mà ngẩng đầu.

Từ nàng góc độ nhìn lại, nam sinh nguyên bản liền sắc bén cầm tuyến lúc này banh đến hơi khẩn, cặp kia mắt đen cũng tầm thượng chút phức tạp cảm xúc —— thẳng tắp mà nhìn con đường phía trước.

Trở tại bên người cánh tay rũ xuống, Đình Cửu Cửu vội vàng nhảy xuống xe. Một bên xoa tê đại căng chân một bên tò mò mà quay đầu nhìn về phía phía trước.

Một kiểu bóng loáng màu đen xe hơi xếp thành một liệt, từ bốn hợp lâu trước đại môn về phía sau ném đi. Đoàn xe mỗi một chiếc đều ngừng đến thẳng tắp, như là lấy thước đo lượng quá giống nhau.

Màu đen thân xe ở dưới ánh nắng chói chang phản xạ khởi chói mắt đến làm người vô pháp nhìn thẳng quang.

Mà nhất dựa trước một chiếc, một cái ăn mặc màu đen âu phục mang kính râm nam tử đờ xếp sau cửa xe.

Bước ra xe tới là cái quần áo cùng trang dung đều cực kỳ tinh xảo hào phóng nữ nhân, thoát nhìn bốn mươi tả hữu tuổi tác, mặt mày thần thái gian mang theo một loại nghiêm nghị đoan trang. Lúc này nàng đang đứng ở nơi đó, nhìn Đinh Cửu Cửu cùng Hàn Thời cái này phương hướng.

Như vậy hai tương giăng co vài giây, xa tiền Từ Uyển Tình nhẹ nhú hạ mi, tầm mắt liếc hướng bên cạnh người.

“Đó là Hàn Thời?”

“.....”

Đờ cửa xe bảo tiêu quay đầu nhìn thoáng qua, liền lập tức triệu hồi tới cúi đầu, “Phu nhân, là Hàn Thời thiếu gia.”

Nói xong lời nói, bảo tiêu chính mình đều có chút nhịn không được tưởng quay đầu lại lại xem một cái xác nhận một chút ——

Từ vừa mới thấy bọn họ thiếu gia cười chiếc kiểu cũ xe đạp, trong lòng ngực còn chở cái nữ hài nhi từ lộ cuối quải lại đây, hẳn cũng đã có điểm hoài nghi hai mắt của mình có phải hay không ra cái gì vấn đề.

Nếu là đụng vào Hàn Thời cùng một đám hồ bằng cầu hữu ở quán bar uống rượu tìm hoan, hẳn một chút đều sẽ không cảm thấy kỳ quái; nhưng mà cùng một cái nữ hài nhi cười cũ xưa xe đạp ở như vậy chước ngày sau sơn thôn..... Thấy rõ như vậy tốt đẹp một màn nam chính là bọn họ Hàn Thời thiếu gia, bảo tiêu đã cảm thấy có điểm kinh tủng.

Ngay cả kia tương quen thuộc thanh tuyến khuôn mặt thượng tươi cười, cũng giống nhau là làm hẳn cảm thấy xa lạ, chưa bao giờ ở bọn họ thiếu gia nơi đó nhìn đến quá.

“Phu nhân, muốn qua đi cùng Hàn Thời thiếu gia chào hỏi một cái sao?”

Cửa xe sau chống ô che nắng người hỏi.

“..... Ân.”

Từ Uyển Tình theo tiếng, vòng qua cửa xe lập tức đi qua đi.

Cương trực đứng dậy Đinh Cửu Cửu khó hiểu mà nhìn đi tới nữ nhân, lại quay đầu nhìn phía bên cạnh nam sinh, “Là người nhận thức người sao.....”

Lời còn chưa dứt, nàng trên cổ tay bỗng dựng căng thẳng.

Đi theo sức kéo truyền đến ——

Nàng lại là trực tiếp bị nam sinh tóm tới rồi phía sau, một tay bảo vệ.

Này gần như bản năng động tác phản ứng không chỉ là làm Đinh Cửu Cửu ngây ngẩn cả người, liền đối diện đi tới Từ Uyển Tình cùng với nàng thân vị dựa sau bung dù bảo tiêu đều nện bước một đống.

Liền ở Từ Uyển Tình dừng lại chân, hơi híp mắt ý vị thâm trường mà đánh giá hướng Hàn Thời phía sau cất giấu nữ hài nhi thời điểm, một đạo thân ảnh từ bên cạnh bốn hợp lâu đại môn nội chạy ra tới, đến phụ cận mới dừng lại ——

Đinh Cửu Cửu còn chưa từng gặp qua Lữ Bình Hạo kích động như vậy, mặt đỏ tai hồng thở hỗn hển, hiển nhiên là một hơi từ văn phòng chạy ra, đình cũng chưa đình liền tới rồi cửa.

“Ngài chính là tân học giáo quyên tặng giả đi? Ta mới từ trấn trưởng chỗ đó được đến tin tức —— xin lỗi đã tới chậm, ngài xem chiều nay tham quan hành trình như thế nào an bài?”

Lư Bình Hạo một hơi nói xong, mới chú ý tới Từ Uyển Tình ánh mắt lạc điếm.

Hắn theo quay lại đầu đi, thấy Đinh Cửu Cửu cùng Hàn Thời, không khỏi giật mình, ngay sau đó hoàn hồn, “Nga, Đinh Cửu Cửu, ta nghe Kiều Loan hội báo qua, các người là tới lấy các tổ cơm trưa chính là đi? Nhị tam tổ kia hai cái đã đi vào, các người cũng trực tiếp đến lâm thời nhà ăn đi lấy là được.”

“..... Tốt, Lư lão sư.”

Đinh Cửu Cửu chần chờ hạ, gật gật đầu liền muốn đi ra đi. Nhưng mà mới vừa bán ra một bước, nàng trước người người lại thứ duỗi tay đem nàng ngăn lại.

Đinh Cửu Cửu nhăn lại mi, đè thấp thanh âm: “Hàn Thời, người làm gì vậy.....”

Hàn Thời không rên một tiếng mà nhìn đối diện nữ nhân.

Lư Bình Hạo lúc này cũng nhận thấy được bầu không khí quý dị, không khỏi kỳ quái mà nhìn về phía Từ Uyển Tình.

Lúc này, Từ Uyển Tình phía sau bung dù bảo tiêu lộ ra một cái lễ phép mỉm cười, mở miệng nói:

“Lư lão sư, phu nhân là Hàn Thời mẫu thân; lần này tới mục đích, một phương diện là tham quan, về phương diện khác cũng là quan tâm nhi tử, tới thăm một chút Hàn Thời thiếu gia.”

Câu này “Hàn Thời thiếu gia” rõ ràng là đem Lư Bình Hạo ghen một chút, hẳn ngượng ngùng mà nhìn hai người liếc mắt một cái, “Nếu như vậy, không bằng làm Hàn Thời..... Hàn Thời đồng học cùng nhau đến đây đi.”

Không khí trầm mặc.

Lư Bình Hạo đề nghị không có được đến hai phương bất luận cái gì một phương tán đồng, hẳn biểu tình không khởi xấu hổ lên.

“..... Không cần.”

Lại giảng co vài giây sau, lại là Từ Uyển Tình trước mở miệng. Nàng thần sắc nhàn nhạt mà xoay người, “Ta trước tham quan một chút bọn học sinh chỗ ở, Lư lão sư không ngại đi?”

Nữ nhân thanh âm bình tĩnh ôn hòa, không có cố tình cao tư thái, lại làm người không cảm sinh ra chút không dám tiết gần xa cách cảm.

Lư Bình Hạo chỉ sửng sốt một giây, liền vội vàng gật đầu, “Tự nhiên là không thành vấn đề.”

Ba người vì thế phía trước phía sau mà rời đi.

Mà thẳng đến Từ Uyển Tình thân ảnh biến mất ở đại môn nội, Hàn Thời mới buông xuống ngăn ở Đình Cửu Cửu trước người cánh tay.

Nam sinh hơi rũ hạ mắt, thanh tuyến khuôn mặt thượng hiểm thấy mà không có gì cảm xúc, duy độc nhất đôi mắt sâu cạn phập phồng.

Đình Cửu Cửu nhẹ nhắm lại mi, lại không có lại mở miệng dò hỏi.

Nàng làm toàn bộ hành trình người đứng xem, đang nghe đến cái kia bung dù bảo tiêu nói trước mặt nữ nhân chính là Hàn Thời mẫu thân khi, đại khái là kinh ngạc nhất.

Rốt cuộc từ đầu tới đuôi, nàng tại đây mẫu tử hai người chi gian nhìn không ra nửa điểm liếm ghé tình thâm hoặc là khác cái gì bình thường

mẫu tử bầu không khí.

..... Nhưng thật ra lạnh băng đến làm nàng có điếm muốn đánh run run.

“Quan tâm nhi tử”?

Nếu từ nhỏ đến lớn đều là loại này đáng sợ quan tâm phương pháp, kia nàng giống như cũng có chút có thể lý giải này đó nhị thế tổ nhóm lang thang khó thuần khổ trung.

*

Lấy cơm trở về một đường, Hàn Thời đều có chút trầm mặc. Cũng hoặc là nên nói là tinh thần không tập trung, giống như ở lo lắng cái gì.

Chỉ là đối phương chưa mở miệng, Đinh Cửu Cửu cũng liền không có hỏi.

Bọn họ đem cơm trưa mang cho tổ nội đồng học. Dùng quá cơm sau, đại gia liền một lần nữa bắt đầu rồi dọn dẹp hoạt động.

Lúc sau ở một giờ nội, kết thúc toàn bộ phòng học dọn dẹp, bốn tổ cho nhau tra lậu không có lầm, một lần nữa xếp hàng, lúc này mới tập hợp về tới bốn hợp lâu.

Lâu trước kia một liệt màu đen xe hơi, như cũ dưới ánh nắng trong đất đứng gác đội quân danh dự đường như không chút cẩu thả mà xếp thành tiêu xích một liệt.

Trừ bỏ Đinh Cửu Cửu cùng Hàn Thời bốn người phía trước nhìn thấy quá, mặt khác học sinh đều rất là kinh ngạc, sôi nổi mà tiến đến cùng nhau thấp giọng nghị luận.

Nguyên bản buồn bã ỉu xìu mà treo ở đội ngũ phía sau, đệ tứ tổ nhị thế tổ nhóm không biết cái nào mắt sắc, trước nhìn thấy cầm đầu chiếc xe kia biến số xe.

“—— ngọa tào, kia không phải từ tổng tọa giá sao!”

“Từ tổng? Cái nào từ tổng?”

“Còn có thể cái nào! Hàn gia vị kia phu nhân a!”

“..... Người mệt hôn đầu đi? Vị kia sao có thể chạy đến này thâm sơn cùng cốc —— ai da ta ngày, thật đúng là!”

Tống Soái mới đầu không có gì phản ứng, đến đệ tứ tổ phía trước rối loạn lên, hấn dựng lỗ tai nghe xong vài câu, tức khắc biểu tình thay đổi.

Hấn lạc hậu hai bước chờ tới rồi Hàn Thời lại đây, hạ giọng hỏi: “Mẹ người tới!?”

Hàn Thời mắt cũng chưa nâng, “Ân” một tiếng.

Tống Soái bị hấn này gợn sóng bất kinh phản ứng khiến cho như lọt vào trong sương mù: “Người như thế nào một chút đều không kinh ngạc?”

“.....” Hàn Thời mi mắt một hiên, cảm xúc lạnh lẽo đồng tử đen như mực mà nhìn kia đoàn tàu đội liếc mắt một cái. “Giữa trưa trở về lấy cơm thời điểm, cùng nàng gặp.”

“Giữa trưa lấy.....” Tống Soái thanh âm dừng lại, ngay sau đó nghĩ tới cái gì, biểu tình đều có điểm vắn vẹo, “Người nhưng đừng cùng ta nói, người cùng Đinh Cửu Cửu cùng nhau vừa nói vừa cười mà cười kia đại phá xe trở về thời điểm, bị bọn họ cấp gặp được??”

“Không phải.”

“Nga nga, vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi.”

“Xe đạp thiếu một chiếc, ta chở nàng.....” Ở Tống Soái dần dần hoảng sợ ánh mắt, Hàn Thời lại nhin không được môi mỏng hơi câu, “Nàng ngồi ở

phía trước, bị ta vây quanh ở trong lòng ngực mang về tới.”

Tống Soái: “.....”

Tống Soái: “Này mẹ nó đều khi nào a Tiểu Hàn tổng ngài còn cười được còn lo lắng tư xuân nột!??”

Bị nhiều hồi ức hứng thú, mắt đào hoa mỏng cười chột lạnh, ánh mắt liếc quá thân đi.

“Người nói xem, đây là khi nào?”

“Không phải.....” Tống Soái khí đến vô lực, “Người là thật bị kia tiểu cô nương hưởng hôn đầu? Người sẽ không sợ mẹ người quay đầu lại nói cho người ba —— hoặc là dứt khoát thọc đến lão gia tử chỗ đó? Liên tính nàng tính tình hảo, người ba không cùng người so đo, nhưng lão gia tử nhà người kia bạo tính tình, hẳn không được sống bái người một tầng da a!?”

“Sẽ không.”

“Cái gì kêu sẽ không a? Nhà người kia lão gia tử hung đến độ mau cho ta lưu lại thơ ấu bóng ma, như thế nào sẽ không?”

“Nàng sẽ không nói cho bất luận kẻ nào.”

“.....”

Vừa muốn phản bác Tống Soái sững sốt, “Ai? Vì cái gì??”

Hàn Thời nhẹ cong khóe môi, trong mắt lại lạnh lẽo, “Bởi vì ta sẽ tìm nàng nói chuyện.”

Nói xong, nam sinh thẳng thân rời đi.

Mà tại chỗ Tống Soái ngậy người vài giây, mới sờ sờ cái ót, nghi hoặc mà nói thầm: “Nói chuyện là có thể giải quyết?..... Này hai mẹ con quan hệ, khi nào tốt như vậy?”

Bên này mới vừa nói thầm xong, Tống Soái vừa nhấc đầu liền kinh ngạc hạ: “—— Tiểu Hàn tổng? Người như thế nào lại đã trở lại??”

Nam sinh cảm túi quần đứng ở chỗ đó, “Buổi chiều không có gì an bài sao?”

“Cái gì an bài? Ta sao? —— có chuyện gì người nói thẳng, có an bài ta cũng có thể vì người đẩy a!”

“Ta là nói Đinh Cửu Cửu.”

Tống Soái: “.....”

Tống Soái lau mặt, mặt vô biểu tình, “Ngẩng, dựa theo phía trước thương lượng, hôm nay công tác đã trước tiên kết thúc.”

“Vậy người an bài đầu bếp bên kia, làm điểm giải nhiệt canh, cho nàng đưa qua đi.”

“—— ta cũng mau bị cảm nắng a Tiểu Hàn tổng, như thế nào không thấy người như vậy chiếu cố ta!?”

“.....”

Người nào đó đã trực tiếp xoay người đi xa.

Nửa giờ sau.

Bốn hợp lâu nội nào đó trong phòng ngủ.

Kiều Loan hưng phấn mà đẩy cửa chạy vào ——

“Cửu cửu cửu cửu! Người nghe nói sao —— dưới lầu kia một loạt siêu xe tất cả đều là Hàn Thời trong nhà! Hơn nữa ta nghe nói, Hàn Thời hăn mụ mụ giống như phải cho bên này quyên một khu nhà tân học giáo —— Lữ lão sư đều nhạc điên rồi! Một khu nhà trường học a, nói quyên liền quyên..... Ta thiên, khó trách đệ tứ tổ kia giúp nhị thế tổ đều quản hăn kêu Tiểu Hàn tổng, hăn rốt cuộc là cái gì địa vị a!”

“.....”

Sau một lúc lâu không chờ đến cái gì đáp lại, Kiều Loan tò mò mà vọt tới Đỉnh Cửu Cửu trước mặt, lại thấy nữ hài nhi ngồi ở mép giường, tựa hồ đối diện chính mình trong tay di động phát nổ.

“Hắc, hoàn hồn!” Kiều Loan đuổi tay ở Đỉnh Cửu Cửu trước mắt quơ quơ.

“..... A?” Đỉnh Cửu Cửu ngẩng đầu, lúc này mới chú ý tới chạy đến chính mình trước mặt Kiều Loan, “Kiều Loan, người vừa mới có cùng ta nói cái gì sao?”

Kiều Loan nghẹn một chút, bất đắc dĩ mà nói: “Người tưởng cái gì đâu, như vậy xuất thần?” Nàng ánh mắt theo hướng nữ hài nhi trong tay di động thượng một áp, đi theo ngạc nhiên nói: “Nha, này ai cho người đánh điện thoại, hơn ba mươi thông chưa kể đó điện??”

Đỉnh Cửu Cửu thư khẩu khí, đưa điện thoại di động ném hướng đầu giường, “Lâm Yến Thanh buổi sáng đánh.”

“Vậy người không trở về một cái?”

“..... Náo loạn điểm hiểu lầm,” nữ hài nhi không biết nghĩ tới cái gì, gương mặt hơi nổi lên phẫn, tiện đà có chút không được tự nhiên mà chuyển khai mắt, “Còn không có tưởng hảo như thế nào giải thích, cho nên dứt khoát trước không trở về.”

Kiều Loan lại ghen một chút, lần này tự đáy lòng kính nể: “Ta xem như tin tưởng, người đối Lâm Yến Thanh tuyệt đối nửa điểm ý tứ cũng chưa.”

Như đi vào cõi thần tiên thiên ngoại Đinh Cửu Cửu: “Ân.....?”

Kiều Loan: “Nhân gia đều hiểu lầm, trong lòng khẳng định chính khó chịu đâu —— phạm là có điểm ý tứ, khẳng định nhịn không được đau lòng, chạy nhanh liền cho hẳn gửi điện trả lời lời nói.”

“Người có phải hay không suy nghĩ nhiều quá.” Đinh Cửu Cửu dở khóc dở cười.

“Tính,” Kiêu Loan vẻ mặt không thú vị mà xua xua tay, “Người loại này tình đậm không khai quá tiểu nữ sinh, biết cái gì đau lòng không đau lòng.”

Đinh Cửu Cửu chạy nhanh nói sang chuyện khác, “Ngạch, Viên Họa đi đâu vậy, như thế nào hôm nay giữa trưa cũng chưa thấy nàng?”

“Không biết a, nghe thấy nàng nói có điểm không thoải mái, giống như đi xuống lầu.” Nói xong, Kiêu Loan vừa tỉnh, nhớ tới chính mình ước nguyện ban đầu liền thối đi lên, “Vừa nói xuống lầu ta nhớ ra rồi, lầu ngoại kia một loạt đều là Hàn Thời trong nhà xe, người nghe nói không?”

Đinh Cửu Cửu chần chờ hạ, vẫn là gật gật đầu, “Ân, biết..... Giữa trưa trở về lấy cơm thời điểm, chúng ta liền trước gặp gỡ.”

“Ngọa tào, kia xem ra bọn họ nói đều là thật sự a..... Nay Tiểu Hàn tổng trong nhà rốt cuộc cái gì đại địa vị, hẳn mụ mụ ra cái môn đều như vậy đáng sợ trận trượng?”

Đinh Cửu Cửu: “Tựa hồ là mang theo chút quyền tặng vật tư.”

“Khó trách a.....” Kiêu Loan đột nhiên một phách bàn tay, “Hối hận, ta nên đối hàn phó tổ trưởng lại tôn kính điểm, vốn dĩ cho rằng những cái đó

nhị thế tổ chính là bình thường tiểu nhà giàu đình, hiện tại nhìn xem chúng ta chi gian hoàn toàn là vượt qua giai cấp giao thoa a —— nếu không phải lần này chi giáo, chúng ta khả năng cả đời đều sẽ không theo những người này nhận thức đi?”

“.....”

Nữ hài nhi ánh mắt lóe hạ, thật lâu sau mới nhẹ giọng mở miệng. “Đúng vậy.”

Kiều Loan tùy tiện, chút nào không chú ý tới Đình Cửu Cửu cảm xúc biến hóa, nàng bò đi lên hương về phía Đình Cửu Cửu làm mặt quỷ ——

“Thế nào, dứt khoát từ nhân gia đi? Hẳn như vậy xuất thân, có thể như vậy truy ở người phía sau, nhưng đến quý trọng a —— đặc biệt hôm nay qua đi, một hai ba tổ nội không biết nhiều ít nữ sinh xoa tay hàm hè mà tưởng hưởng hẳn trong phòng toán đâu! Người có thể so các nàng có ưu thế nhiều, chỉ cần người nói câu mềm lời nói, ta bảo đảm hàn phó tổ trưởng lưng tròng mà hoặc là ngao ngao mà liền chạy tới.”

Đình Cửu Cửu nguyên bản hơi trầm nổi lòng đều bị Kiều Loan đậu cười, xinh đẹp mắt hạnh hơi cong đi xuống ——

“Người đương hẳn là chỉ cầu vẫn là chỉ lang a?”

“Kia còn không phải quyết định bởi với người sao.” Kiều Loan nói được nửa là vui đùa nửa là nghiêm túc.

Chỉ tiếc không chờ Đình Cửu Cửu nghe hiểu trong đó thâm ý, cửa phòng trước bị người gõ vang lên.

Cách gần Kiều Loan xoay người đi mở cửa, vừa đi vừa ngạc nhiên nói: “Viên Họa là quên mang chìa khóa?”

Cửa vừa mở ra, bên ngoài đứng lại là cái xa lạ gương mặt.

Trong tay còn bưng cái màu trắng ngọc thạch tính chất khay, bàn thượng phóng một chén màu sắc trong trẻo nước trà.

Kiều Loan ngốc hạ: “Người là.....??”

“Đình Cửu Cửu tiểu thư ở cái này phòng sao?” Người tới mặt mang hiền lành mỉm cười.

“A, đối.....” Kiều Loan quay đầu lại kêu, “Cửu cửu, tìm người.”

Trong phòng Đình Cửu Cửu cũng kỳ quái mà đứng dậy, tới rồi cửa: “Ta chính là Đình Cửu Cửu, xin hỏi ngài là.....?”

“Ngài hảo, Đình tiểu thư. Đây là Tiểu Hàn tổng làm chúng ta cho ngài chuẩn bị giải nhiệt canh.”

“.....?”

“Ngài chậm dùng.”

“.....”

Thằng đến không thể hiểu được trong tay liền nhiều cái màu trắng khay, mà người nọ đã xoay người rời đi, Đình Cửu Cửu mới lấy lại tinh thần.

“Giải nhiệt..... Canh?”

Bên cạnh Kiều Loan cũng từ khiếp sợ lấy lại tinh thần, ngay sau đó tấm tắc có thanh mà lắc đầu cảm khái ——

“Quả nhiên, người so người muốn chết, hàng so hàng muốn ném a.....
Đồng dạng là người, đồng dạng nói tràng luyến ái —— nga, còn không có

nói, chỉ là bị truy —— như thế nào tồn tại chênh lệch liền như vậy đại
đâu??”

Đình Cửu Cửu cười khổ trở về phòng, đem khay gác qua trên bàn, “Ta lại
không bị cảm nắng, người tưởng uống liền đưa người đi.”

“Ta đây nào dám a, vạn nhất bị chúng ta hàn phó tổ trưởng đã biết ——”

Lời còn chưa dứt, tiếng đập cửa lại khởi.

Trong phòng hai cái nữ hài nhi nhìn nhau mắt.

Kiều Loan lần này bất động: “Người đi khai.”

Cửa phòng lại khai.

Cửa lần này thay đổi cá nhân, nhưng trong tay màu trắng ngạnh tính chất
khay là giống nhau, khay phóng một con ám văn tinh xảo cốt sứ cái đĩa, cái
đĩa đặt bốn khối bán tương cực hảo điểm tâm ——

“Đình tiểu thư, đây là Tiểu Hàn tổng làm chúng ta chuẩn bị phục linh bánh,
thỉnh ngài chậm dùng.”

“.....”

“Đốc đốc đốc.”

“Đình tiểu thư, đây là.....”

“Đốc đốc đốc đốc.”

“Đình tiểu thư.....”

.....

Cửa phòng không biết lần thứ mấy vang lên, Đinh Cửu Cửu rốt cuộc không thể nhịn được nữa mà dùng sức mở cửa ——

“Đinh tiểu ——”

“Nói cho Hàn Thời!” Nữ hài nhi đánh gãy đối phương nói, sau đó nhẹ hít vào một hơi, kiệt lực gấn bó ngưng cười dung, mềm mại mắt hạnh cảm xúc lại đều bị bức cho mang lên điểm hung ác “Không, muốn, lại, đưa,.”

Bên ngoài xa lạ gương mặt nhưng thật ra gặp biến bất kinh, nghe vậy rất là bình tĩnh mà hơi hơi mỉm cười:

“Xin lỗi, Đinh tiểu thư, chúng ta chỉ là ấn mệnh lệnh hành sự.”

Đinh Cửu Cửu: “.....”

Tiếp nhận khay, ở trong phòng đã bắt đầu xem diễn ánh mắt Kiều Loan nhìn chăm chú hạ, Đinh Cửu Cửu xoay người buông trong tay đồ vật, liền đầu đại địa đi ra ngoài ——

“Ta đi tìm hãn nói chuyện.”

Âm cuối hai chữ, như thế nào nghe như thế nào mang theo điểm nghiêng răng nghiêng lợi hương vị.

Kiều Loan ngồi ở ghế trên, kiều phong tao chân bắt chéo, nghe vậy cười tủm tỉm mà phát phát tay, như là nhéo điều khăn tay nhi dường như ——

“Đi thông thả a, nói cho vị kia khách quan, hoan nghênh hãn thường tới.”

“.....”

Đinh Cửu Cửu mặt đỏ tai hồng, chạy trốn chết.

*

Đình Cửu Cửu một hơi chạy thượng lầu bốn, thẳng đến Hàn Thời nơi 419 phòng đi.

Hàng hiên nội trống trải. Lầu bốn trụ nhiều là đệ tứ tổ học sinh, lúc này đều đã chạy đến dưới lầu có điều hòa lâm thời nhà ăn nghỉ ngơi đi.

Đình Cửu Cửu cũng mừng rỡ một người đều ngộ không thượng, bước nhanh đi hướng 419.

Chỉ là cách 419 môn chỉ còn lại có hơn hai thước thời điểm, nàng bước tốc lại không khỏi chậm lại ——

Tâm mắt có thể đạt được, 419 cửa phòng chính đại sảnh.

“Người muốn nói, chính là cái này?”

Trong phòng truyền ra một tiếng bình tĩnh giọng nữ.

Tuy rằng chỉ có phía trước gặp mặt một lần, nhưng Đình Cửu Cửu vẫn là nghe ra thanh âm này chủ nhân —— đúng là giữa trưa khi ở bốn hợp lầu ngoại nhìn thấy Hàn Thời mẫu thân.

“Là.”

Trầm thấp giọng nam truyền đến, mang theo Đình Cửu Cửu sở không quen thuộc hờ hững.

“Ta vì cái gì muốn thay người dấu điểm?” Giọng nữ như cũ bình tĩnh đến nghe không ra một tia gợn sóng, tự nhiên cũng liền không có nửa điểm cảm tình.

Phòng nội, Hàn Thời cười nhạt một tiếng, hoãn nâng mắt, đáy mắt cảm xúc xa cách đậm đặc, “Ta cho rằng, này nên là phu nhân thấy vậy vui mừng.”

Từ Uyển Tình không dao động, “Có ý tứ gì?”

“Ta càng lệnh gia gia thất vọng, phu nhân hẳn là càng vừa lòng mới đúng, không phải sao.”

Hàn Thời cười đến mặt mày lạnh lùng, “Chỉ lang thang khó thuận như thế nào đủ? Gia gia vẫn là cho rằng ta sẽ nghe theo hẳn an bài, cùng Tống gia kết vi liên lí, lại tiếp nhận Hàn gia hết thảy —— này nên là ngài nhất thống hận nhìn đến một màn đi?”

Trong phòng trầm mặc thật lâu sau, Từ Uyển Tình mới ra tiếng: “Nguyên lai, đây là người mấy năm nay càng thêm đắm mình trụy lạc khiến người chán ghét ác nguyên nhân.”

Hàn Thời cười nhạt, “Hà tất làm hư tình giả ý trường bối tư thái, ngài lại chưa bao giờ thật đem ta coi như nhi tử. Ta là đắm mình trụy lạc, cầu bảo mệnh mà thôi, miễn cho giống nữ nhân kia giống nhau bị chết không minh bạch.”

“—— Hàn Thời!”

Trong phòng giọng nữ lần đầu tiên động giận, thanh âm đều mang theo điểm hơi lật.

Hàn Thời lại vẫn cười đến không chút để ý, “Phu nhân nếu nghĩ thông suốt, liền mời trở về đi.”

Trong phòng nữ nhân giận cực xoay người, đi ra ngoài hai bước mau đến trước cửa khi mới bỗng dừng dừng lại, không quay đầu lại hỏi:

“Liên tính ta thế người giấu diếm, các người chính mình lại có thể giấu bao lâu?..... Đừng tưởng rằng hai năm trước người làm ra về điểm này thành tích liền cũng đủ tự đắc, người gia gia nếu thật động giận, người có thể chống đỡ được sao!”

Nói xong, tựa hồ cũng không có hứng thú chờ Hàn Thời đáp án, nữ nhân xoay người liền đi rồi.

Thẳng đến nữ nhân bóng dáng biến mất ở thang lầu chỗ ngoặt, vài giây trước sợ tới mức bản năng trốn đến môn cùng tường chi gian góc trung Đình Cửu Cửu mới nhẹ nhàng thở ra, thật cẩn thận mà dịch ra tới.

Nàng rối rắm mà nhấp nhấp miệng.

..... Như thế nào cũng không nghĩ tới, tới gần cửa Hàn Thời tiếp tục cấp chính mình đưa ăn, lại giống như nghe được một đoạn có điểm khó lường gia tộc bí tân.

Lại còn có nghe được như lọt vào trong sương mù cái hiểu cái không.

Bất quá vô luận nghĩ như thế nào, hiện tại hiển nhiên đều không phải để những cái đó giải nhiệt canh phục linh bánh thời điểm a.....

Đình Cửu Cửu nghĩ, rón ra rón rén mà quay lại thân, liền chuẩn bị lặng yên không một tiếng động mà lưu xuống lầu.

Nhưng mà mới vừa bán ra bước đầu tiên đi, nàng liền cảm giác quần áo của mình sau cổ bị người xách.

Cái ót thiên thượng phương hướng vang lên cái cười như không cười ách thanh.

“Nghe lén xong liền phải chạy sao, tiểu chú lùn.”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Nàng thật không phải nghe lén.

Nàng chính là chưa kịp thoát thân liền nghe xong.....

Tự giác chột dạ nữ hài nhi không giải thích, nhuyển thanh lẩm bẫm câu,
“Thực xin lỗi..... Ta không phải cố ý.”

“Chỉ một câu ‘ thực xin lỗi ’ liền tính?”

“..... Ta đây còn phải cho người khom lưng sao.” Nữ hài nhi nhỏ giọng nói thăm lẩm bẫm lâu bầu thanh.

“Không cần.”

“Ta đây đi.....”

“Cho ta ôm một chút là đủ rồi.”

“.....”

Tiếng rơi xuống, không chờ Đinh Cửu Cửu phản ứng, phía sau liền có cái quen thuộc lại xa lạ nhiệt độ cơ thể bao phủ đi lên.

Một đôi thon dài hữu lực cánh tay từ sau ôm vòng lấy nàng mảnh khảnh vòng eo, gắt gao mà lặc vào trong lòng ngực.

Đinh Cửu Cửu sững sốt một chút, ngay sau đó giãy giụa lên ——

“Hàn Thời! Người.....”

“..... Ôm một chút.” Cái kia thanh âm đột nhiên khàn khàn mà dán ở nàng nhĩ sau.

Có như vậy trong nháy mắt, Đinh Cửu Cửu cơ hồ cho rằng thanh âm chủ nhân muốn khóc.

—— nhưng kia sao có thể đâu, người này rõ ràng vĩnh viễn như vậy ngả ngón.....

“Liên một chút,” hấn câu lữ hạ thon dài thân, gắt gao mà khoanh lại trong lòng ngực mà nữ hài nhi, như là thít chặt chính mình duy nhất cứu mạng rơm rạ, khàn khàn trong thanh âm cất giấu mỗi một cùng mấy không thể tra run.

“..... Cầu xin người.”

Phanh chấn vang.

Không có thanh âm đau trong lòng trong phòng nổ tung.

Nữ hài nhi dùng sức mà cắn môi dưới.

Nàng tâm nói.

Đinh Cửu Cửu, người muốn ra đại sự a.

Em Thả Thính Anh Đi [C]
Khúc Tiểu Khúc
www.dtv-ebook.com

Chương 30 Đệ Chương 30

Chương 30

Thang lâu gian.

Nhất bang nhị thế tổ nhóm bài đội, lão đảo lắc lư mà hướng lầu bốn bò.

“Hô..... Hô hô..... Từ ta có ký ức bắt đầu, hai tầng trở lên không mang theo thang máy lâu..... Ta liền không bò quá.”

“Có bốn tầng còn không mang theo thang máy, ta đây cũng là lần đầu tiên thấy.....”

“Như vậy nhiệt thời tiết trong phòng còn không có điều hòa..... Trở về ta có thể gầy một vòng a.....”

“Người này phúc hậu, cũng nên gầy gầy.”

“Lăn lăn lăn!”

“Các người một đám, chính là khuyết thiếu vận động.”

“..... Người không thiếu?”

“Đó là, ta mỗi ngày vận động.”

“Hoặc, mỗi ngày vận động, người kia sân vận động có phải hay không ở trên giường a?”

“Phi, người cho ta là ——”

“Ngọa tào!”

“—— hư!”

Đi tuốt đằng trước mặt hai người đột nhiên đồng thời dừng lại chân, một cái hô nhỏ, một cái khác lẳng xong liền quay đầu hướng bọn họ ý bảo tiêu thanh.

Nhưng mà này giúp nhị thế tổ xưa nay là xem náo nhiệt không sợ sự đại chủ nhân, vừa thấy cầm đầu hai người này phản ứng, càng như là ăn thuốc kích thích đường như, héo ở mặt sau cùng đều nhin không được đi phía trước hướng ——

“Gì tình huống gì tình huống??”

“Chính là a, có người hôn môi nhi vẫn là bắn pháo nhi đâu!”

“Phi a, người cái này màu vàng tư tưởng thật nên sửa trị sửa trị!”

“Liền người hảo, người hảo người còn như vậy vẻ mặt hưng phấn mà đi phía trước hướng làm gì!”

“.....”

Mấy người người một câu ta một miệng mà lẫn nhau đổi xong, sôi nổi thăm dò nhìn về phía lộ thiên hành lang dài đứng người địa phương.

Liền nhìn thoáng qua. Sau đó có một cái tính một cái, toàn gốc chỗ đó.

Ở toàn bộ hành lang dài bên trái, trong đó một gian cửa phòng đại sảnh phòng trước, thân hình thon dài nam sinh về phía trước cúi người, gặt gao mà ôm vòng lấy trước người nữ hài nhi, vùi đầu ở nữ hài nhi sau cổ.

Nữ hài nhi vóc dáng thật sự nhỏ xinh, cơ hồ bị nam sinh toàn bộ ôm vào trong ngực; kia trương tinh xảo trên mặt lộ ra một chút do dự biểu tình.

Nhưng chần chờ vài giây lúc sau, nàng vẫn là đình chỉ tránh động, nhậm phía sau nam sinh như vậy ôm vào trong ngực.

Chỉ tiếc này giúp nhị thế tổ nhóm nháo ra động tĩnh quá lớn, thanh âm kinh động bên kia hai người.

Phía trước nữ hài nhi vừa thấy đến bọn họ, sắc mặt khẽ biến chút, duỗi tay đẩy ra rồi nam sinh hoàn ở bên hông cánh tay.

Bị đẩy ra nam sinh ngồi dậy, cau mày lạnh mắt nhìn lại đây.

Đứng ở đằng trước một người thiên mở đầu, thống khổ mà nỉ non ——

“Ta mẹ nó đều cùng các người xi xi thở dài, các người một đám không sợ chết trên mặt đất tới xem nào nhiệt gì —— hành, các người ai có loại, các người đi lên lãnh chết đi.”

“..... Ta còn tưởng rằng ta nhìn lầm rồi, kia thật đúng là Tiểu Hàn tổng a??”

“Chúng ta có phải hay không quấy rầy đến Tiểu Hàn tổng chuyện tốt nhi.....”

“Người này xem như trước khi chết giác ngộ sao?”

“—— ta ngày, vừa mới cái nào tôn tử đi phía trước đây đến ta!”

“Thiếu tới, rõ ràng là chính người đi phía trước nhảy, toàn đến so con khi đều cấp!”

“.....”

Hàn Thời đem ánh mắt từ cửa thang lầu thu hồi tới, rơi xuống trước mặt nữ hài nhi trên người.

“Ta đưa người xuống lầu.”

Bốn tính toán cự tuyệt Đinh Cửu Cửu nghĩ tới bên kia đồ ở cửa thang lầu đệ tứ tổ các nam sinh, chần chừ hạ, vẫn là cam chịu.

Nàng nhắc chân đi ở phía trước, phía sau Hàn Thời bước ra chân dài theo đi lên.

Cách những cái đó nhị thế tổ nhóm còn xa, Hàn Thời tầm mắt đã ở bọn họ trên người quét một vòng.

Còn ở nói thầm nhị thế tổ nhóm sôi nổi thu hồi ánh mắt, dựa trước một cái khắp nơi đi dạo, rất có nhãn lực kiến giải xoay người diện bích đi.

Vì thế một người tiếp một người, phiên quân bài đường như —— chờ Đinh Cửu Cửu tới rồi cửa thang lầu, nhất bang mạo hiểm mồ hôi nóng các nam sinh ở hành lang dài biên đứng một loạt, chinh chinh tề tề mà ở đằng kia “Diện bích tư quá”.

Nữ hài nhi buồn cười, trải qua khi cười cười, liền đi qua đi.

Chờ mặt sau cặp kia chân dài cũng bước qua đi, nhất bang nhị thế tổ nhóm đều từng tiếp theo thẳng treo kia khẩu khí.

Chỉ tiếc mới vừa từng đến một nửa, bọn họ liền nghe thấy thang lầu gian truyền quay lại tới thanh lười biếng mỏng cười điệu.

“Này bút thiếu, trở về lại nói.”

Nhị thế tổ nhóm: “.....”

Rốt cuộc vẫn là tránh không khỏi này một kiếp.

Hạ đến lầu hai, Hàn Thời trước dừng lại thân.

“Giải nhiệt canh uống qua?”

“.....”

Bị như vậy vừa nhắc nhở, Đinh Cửu Cửu mới nhớ tới chính mình lần này tới mục đích, không khỏi bất đắc dĩ mà nhíu tinh tế mi, “Ta tìm người chính là tưởng nói, đừng cho bọn họ đi tặng đồ..... Trong phòng đều mau bãi không được.”

Hàn Thời gật gật đầu.

Đinh Cửu Cửu vốn tưởng rằng hẳn đáp ứng rồi, nào tưởng người này giây tiếp theo liền nói: “Ân, vậy làm cho bọn họ trước đưa đi một trương tân cái bàn?”

“..... Hàn Thời.” Nữ hài nhi có chút bực mà ngẩng mặt, lại thấy nhìn xuống chính mình cặp mắt đào hoa kia doanh vài phần ý cười, hiển nhiên là ở cùng nàng vui đùa.

“Đã biết.” Hàn Thời cứng họng cười, hơi cung hạ thân, giơ tay đem nữ hài nhi cạo rối loạn tóc ngắn bắt trở về, “Nếu lãnh đạo không thích, vậy không tiễn.”

Này thân cận đến lại tự nhiên bất quá động tác, làm Đinh Cửu Cửu theo bản năng mà trở về trốn rồi nửa cái thân vị, gương mặt cũng hơi hơi phiếm phần.

Đi theo nàng ánh mắt vừa tỉnh, trong lòng tự bực, ánh mắt xoay chuyển liền một lần nữa ngẩng đầu, “Hàn Thời, người không cần như vậy, chúng ta.....”

“Vừa mới đều nghe được sao.”

Nam sinh không nhanh không chậm nói âm đột nhiên đánh gãy nàng.

Đình Cửu Cửu ngấn ra.

Nhớ tới vài phút trước chính mình ở ngoài cửa nghe thấy những cái đó vụn vặt lời nói, nàng không khỏi đem chính mình nguyên bản tưởng nói cũng nghẹn trở về, sau đó có chút rối rắm mà nhấn chặt ấn đường.

“Nghe được..... Một bộ phận.”

Nữ hài nhi khó được thanh âm nghe tới đều tự tin không đủ.

“.....”

Cúi người ở nàng trước mặt nam sinh nghe vậy, nhẹ chọn đơn sườn mi, ngay sau đó thẳng thân, ý đến bên cạnh tường lắng thượng.

“Kia có đoán được cái gì sao?”

Đình Cửu Cửu trầm mặc xuống dưới.

“Xem ra là đoán được không ít a,” Hàn Thời cười nhẹ thanh, sờ sờ thái dương, “Kia làm sao bây giờ? Loại chuyện này cũng không thể làm người ngoài biết. Một khi truyền ra đi, Hàn gia cổ phần khống chế công ty cùng xí nghiệp liên tất cả đều sẽ đã chịu ảnh hưởng, căn cơ cũng sẽ bị dao động. Gia gia vì ngăn cản loại chuyện này phát sinh..... Nói không chừng sẽ giết người diệt khẩu.”

Đình Cửu Cửu gốc tại tại chỗ.

Y lẽ thường nàng tự nhiên là không tin, nhưng lại một hồi tưởng Hàn Thời phía trước theo như lời “Vì cầu bảo mệnh” “Giống nữ nhân kia giống nhau bị chết không minh bạch”.....

“.....”

Nữ hài nhi banh trụ mặt, chậm rì rì mà sau này dịch một bước nhỏ.

Trước sau nhìn chăm chăm nàng Hàn Thời nhin không được nở nụ cười.

“Cùng người thông báo thời điểm, như thế nào không thấy người tin đến nhanh như vậy?”

Đinh Cửu Cửu: “.....”

Vừa nghe này, nàng tự nhiên biết chính mình lại bị người này trêu ghẹo.

“Ta cho người ra cái chủ ý,” Hàn Thời thăm quá thượng thân, một tay đỡ nữ hài nhi phía sau lộ thiên lùn tường, hãnh hời gợi lên khóe môi, ách thanh âm đến nữ hài nhi bên tai thấp giọng nói: “Loại chuyện này không thể ngoại truyện, nhưng là..... Gia truyền vẫn là có thể.”

Đinh Cửu Cửu: “.....”

Nàng hơi bực mà ngẩng đầu lên lẳng hướng nam sinh thời điểm, người nọ đã hơi ngồi dậy, cười như không cười mà rũ mắt nhìn nàng, màu đen con người mẫn ánh thân ảnh của nàng ——

“Lãnh đạo, cái này đề nghị thế nào, an bài một chút?”

Nữ hài nhi an tĩnh vài giây, chậm rì rì mà lẳng hãnh liếc mắt một cái, “Người vẫn là giết người diệt khẩu đi.”

Hàn Thời ngẩn ra hạ, ngay sau đó bật cười, “Ta đây nhưng luyện tiếc.”

“.....” Đinh Cửu Cửu phức tạp mà nhìn hãnh một cái, xoay người, “Ta phải đi về.”

“Ân.”

“..... Người còn không đi sao?”

“Ta chờ người vào phòng lại đi.”

“.....”

Cứ việc tâm lý xây dựng một hồi lâu, nữ hài nhi gương mặt vẫn là có chút chước. Nàng nâng lên chân, có chút chần chờ, nhưng vẫn là rơi xuống đi. Đi ra hai bước lúc sau, gợn sóng nổi lòng mới tính thoáng bình phục.

Nhưng mà đúng lúc này, phía sau cái kia cười đến chây lười thanh âm đuổi theo lại đây ——

“Ta không có người phía trước nhìn đến hoặc nghe được đến như vậy không đúng tí nào.”

“.....”

“Cho nên, thích ta một chút được không, tiểu lãnh đạo.”

“.....”

Nữ hài nhi chậm lại bước tốc cuối cùng vẫn là dừng lại.

Tại chỗ đứng đã lâu, nàng quay lại đầu đi xem.

——

Phía sau hành lang dài trống trải, cửa thang lầu cũng đã không có người nọ thân ảnh.

Còn nói phải đợi nàng vào phòng.

..... Kẻ lừa đảo.

Nữ hài nhi bĩu môi.

Nhưng không biết vì cái gì, quay lại tới đón thượng ấm huân huân dương quang, khóe miệng nó lại tự chủ trương mà kiêu lên.

.....

Tống Soái lên lầu thời điểm, tâm tình có chút trầm trọng.

Dựa theo dĩ vãng kinh nghiệm tới nói, mỗi lần Hàn Thời cùng Hàn gia người —— đặc biệt là Hàn gia vị này đương gia chủ mẫu —— tiếp xúc qua sau tổng hội áp suất thấp vài thiên.

Bọn họ này đó cùng Hàn Thời chơi đến lâu, đều biết loại này nhật tử nhất định phải tránh Hàn Thời đi..... Nhưng lúc này, thâm sơn cùng cốc bên trong liền lớn như vậy, hẳn cùng Hàn Thời vẫn là liền nhau phòng, muốn tránh cũng tránh không khỏi.....

Vậy phải làm sao bây giờ.

Tống Soái đau đầu mà lẩm bẫm câu, chân dẫm đến lầu hai hướng lầu ba đệ nhất cấp bậc thang.

Ép xuống trong tầm mắt nhiều một đôi quen thuộc chân dài.

Tống Soái sững sốt, theo kia thon dài chân nhìn đi lên ——

Ý tại đây nhị lầu ba chi gian thang lầu trên tường đứng, thật đúng là chính là Hàn Thời.

Hơn nữa.....

Người nọ còn đang cười.

Tống Soái sợ tới mức lại đem đi trên đi chân thu hồi tới.

——

Đây là ban ngày ban mặt gặp quỷ không thành?

Có lẽ là Tống Soái bên này ánh mắt thật sự hoảng sợ đến tận tận cảm quá cường, đắm chìm ở chính mình suy nghĩ Hàn Thời nếu có điều sát, hơi nhú mi, lạc mắt qua đi.

Mắt đào hoa vẫn có hơi mỏng cười sắc chưa tán.

“.....” Tống Soái nuốt khẩu nước miếng, thật cẩn thận hỏi: “Tiểu Hàn tống..... Ngài xử nơi này làm gì đâu?”

Hàn Thời thẳng thân, ý cười hơi liếm, “Đưa nàng về phòng.”

“Đưa.....” Tống Soái thiếu chút nữa cắn chính mình đầu lưỡi. Suy nghĩ cẩn thận cái này “Nàng” là ai, hẳn chỉ phải néo néo ấn đường, tiếp tục hỏi: “Đưa xong lúc sau, như thế nào chẳng những không đi, còn một cái ở chỗ này ngốc.....”

“Ân?”

Hàn Thời cười như không cười ánh mắt tằm điểm lạnh lẽo lạc lại đây.

“.....”

Cầu sinh dục lệnh Tống Soái đem câu kia “Cười ngây ngô” nuốt đi trở về, hẳn thở dài ——

“Tiểu Hàn tống, cách ngôn đều nói ‘ kẻ sĩ ba ngày không gặp đương lau mắt mà nhìn ’, nhưng ta phát hiện từ gặp gỡ Đinh Cửu Cửu, người này nội hạch đổi mới tốc độ, ta một ngày tam quát đều theo không kịp a?”

Lấy lại tinh thần Hàn Thời lại lười đến phản ứng hẳn, xoay người lên lầu đi.

*

Chi giáo nhị đội ba cái tổ ở xuất phát trước liền làm chương trình học thay phiên sắp xếp lớp học, đã bảo đảm sáu cái phòng học mỗi tiết khóa đều có ít nhất một người “Chủ giảng lão sư”, lại có thể bảo đảm này đó tiểu các lão sư ở cắt lượt lỗ hồng có cũng đủ nghỉ ngơi cùng soạn bài thời gian. Mà trên đường cắm vào đệ tứ tổ, bởi vì khuyết thiếu huấn luyện kinh nghiệm, tắc bị Lữ Bình Hạo an bài đến các tiết khóa trung làm “Trợ giảng lão sư”.

Dọn dẹp kết thúc ngày hôm sau, đó là chi giáo hoạt động lí chính thức nhập học nhật tử.

Sáng sớm, làm nhóm đầu tiên chủ giảng lão sư chi nhất, Đinh Cửu Cửu rón ra rón rén mà đóng lại chuông báo, liền mặc quần áo xuống lầu rửa mặt đi.

Ở lâm thời nhà ăn, Đinh Cửu Cửu lôi kéo một tổ các bạn học làm nhập học trước cuối cùng một lần tổ nội hội nghị, đem tối hôm qua chuẩn bị tốt chương trình học lưu trình từ đầu xác định một lần.

Xác định cơ bản không có lầm lúc sau, vội vàng giữa hè sáng sớm đệ nhất mặt tảo ý, Đinh Cửu Cửu liền mang theo một tổ đồng học đi tới rồi giáo khu.

Buổi sáng còn chưa thặng ôn thời điểm, vô luận ánh mặt trời vẫn là cùng hi thần phong đều thực hợp lòng người, liên quan “Tiểu lão sư” nhóm tâm tình đều hảo không ít, một đường riu rít mà tới rồi phòng học bên ngoài.

Chỉ là tới lúc sau Đinh Cửu Cửu đám người mới phát hiện, có mấy cái hài tử đã trước tiên tới rồi. Thoạt nhìn ba lượng thành đàn, đã ở trường học ngoại đợi một hồi lâu bộ dáng.

Những cái đó bọn nhỏ ăn mặc có chút cũ quần áo, khuôn mặt phơi đến hồng hồng, bất an mà xoa trong người trước hoặc bên sườn trên tay dính vết bẩn, nhưng trong ánh mắt lộ ra đen bóng sạch sẽ, thẹn thùng lại ba ba mà nhìn bọn họ.

Đình Cửu Cửu bị bọn nhỏ xem đến trong lòng mềm nhũn, đến bên cạnh tổ nội đồng học lôi kéo nàng tay áo, mới lấy lại tinh thần.

“..... Làm sao vậy?”

“Đình tổ trưởng, Lư lão sư tới, ở bên kia tiếp đón, hình như là ở gọi người đó.”

Đình Cửu Cửu nghe vậy ngẩng đầu, theo bên cạnh đồng học nâng lên tới chỉ về phía trước cánh tay xem qua đi, quả nhiên liền thấy Lư Bình Hạo đứng ở cách đó không xa, hướng nàng vẫy vẫy tay.

Thoạt nhìn biểu tình có chút nghiêm túc, bên cạnh còn đứng đồng dạng cảm xúc tích tụ Chu Thâm.

Đình Cửu Cửu trong lòng lộp bộp một chút.

Ngăn ngắn hơn mười mét, chạy tới này dọc theo đường đi nàng tới tới lui lui đem sáng nay xác định quá chương trình học hoạt động suy nghĩ một lần, cũng chưa giác ra có cái gì vấn đề.

Nàng lúc này mới hơi yên tâm, nhưng cũng không dám đại ý, đến hai người trước mặt khi dừng chân, “Lư lão sư, chu sư huynh, có tình huống như thế nào sao?”

Lư Bình Hạo nhíu nhíu mày, nhìn về phía Chu Thâm, “Người tới cùng Đình Cửu Cửu nói đi, ta lại đi gọi điện thoại thúc giục một chút, xem có thể hay không bổ thượng.”

“Ai.” Chu Thâm cười khổ hạ, chờ Lư Bình Hạo cầm lấy di động nơi nơi tìm tín hiệu đi xa, hẳn mới quay đầu nhìn về phía Đình Cửu Cửu, “Xin lỗi a đình học muội, bên này xác thật ra điểm tiểu trạng huống. Các người đệ nhất tiết khóa có phải hay không mỹ thuật khóa?”

Đình Cửu Cửu giật mình, nhưng vẫn là điểm phía dưới đi.

Bởi vì là ngắn hạn kỳ nghỉ hè chi giáo, chí nguyện bộ cấp này đó trẻ tuổi giáo viên tình nguyện nhóm an bài chương trình học giảng bài nội dung cũng này đây hứng thú khóa là chủ. Mà Đình Cửu Cửu một tổ nhận được giảng bài nhiệm vụ, trùng hợp đó là mỹ thuật khóa.

Điểm quá mức sau, Đình Cửu Cửu vội truy vấn: “Ra cái gì trạng huống?”

“Là như thế này. Nguyên bản mỹ thuật khóa yêu cầu hội họa dụng cụ, chúng ta là đã cùng cái này tiểu học giáo trên danh nghĩa hiệu trưởng thương lượng hảo, nói định hôm nay phía trước đưa đến giáo nội. Nhưng là bên kia lâm thời thả bồ câu, hiện tại lập tức từ vùng núi hướng ngoại nội điều hóa cũng không còn kịp rồi.”

“.....”

Đình Cửu Cửu nghe được một nửa liền nhăn lại mi, cúi đầu nhìn thoáng qua di động.

Ly đi học thời gian càng ngày càng gần, cửa tự hài tử cũng dần dần nhiều lên, thời gian thượng xác thật đã không kịp.

Chu Thâm nghĩ nghĩ, nói: “Nguyên bản đệ nhị tiết khóa là Kiều Loan kia tổ phụ trách âm nhạc khóa đi? Ta xem nếu không thể đi học, liền trước làm Kiều Loan kia tổ âm nhạc khóa trên đỉnh, mặt sau chương trình học trình tự về phía trước đẩy mạnh một tiết.”

Đình Cửu Cửu chần chờ hạ, vẫn là nói thẳng nói: “Hấp tấp dưới, Kiều Loan kia tổ khả năng còn không có biện pháp chuẩn bị tốt. Ly đi học không đến mười lăm phút, làm cho bọn họ lâm thời tới rồi đều có chút khó khăn..... Hơn nữa liền tính bọn họ có thể trên đỉnh, mỗi ngày an bài âm nhạc mỹ

thuật thể dục cùng tổ thác bốn tiết giảng bài, thiếu một tiết cũng không thích hợp.”

Chu Thâm bất đắc dĩ mà nhéo nhéo ấn đường, ngay sau đó cười khổ nói: “Vậy chỉ có thể dựa vào các người này đó tiểu lão sư cứu tràng năng lực, đệ nhất tiết vô giáo cụ mỹ thuật khóa, căng da đầu thương?”

Đình Cửu Cửu gật đầu, “Ta tin tưởng ta các tổ viên. Hơn nữa đệ nhất tiết khóa, hội họa dụng cụ không phải không thể thay thế..... Nhưng lúc sau, vẫn là thỉnh chu sư huynh mau chóng giục bọn họ đem giáo cụ đưa tới đi?”

“Có thể, vất vả các người.”

“.....”

Đình Cửu Cửu hướng Chu Thâm lễ phép tính mà hơi cung kính hạ thân, liền xoay người bước nhanh chạy trở về.

—

Nàng đến sẵn nhập học phía trước, chạy nhanh làm các tổ viên từng người nghĩ ra ứng đối phương pháp.

Bị bọn nhỏ như vậy đen bóng đầy cõi lòng chờ mong ánh mắt xem qua, nàng liền tuyệt không tưởng bên trong lộ ra nửa điểm hy vọng thất bại mất mát tới.

.....

Cách đệ nhất tiết khóa chính thức đi học còn có ba phút, mới vừa kết thúc nhị đội một tổ khẩn cấp lâm thời hội nghị Đình Cửu Cửu đình tới rồi chính mình muốn đi học phòng học trước cửa, khép lại hai mắt, chậm rãi đưa ra một hơi.

Phân đến nàng nơi này trợ giáo, là đệ tử tổ ít có nữ sinh. Ngày đó tiếp xúc hạ, tuy rằng có chút không tốt lắm nói chuyện bộ dáng, nhưng nếu có thể an ổn hợp tác nói.....

Đình Cửu Cửu bình tĩnh hạ nỗi lòng, mở mắt ra, đẩy ra trước mặt phòng học môn.

Bọn nhỏ mang theo tò mò nhỏ giọng nghị luận thanh dững mảnh vào trong tai.

Cùng lọt vào trong tầm mắt, là đứng ở bục giảng bên trợ giáo lão sư thân ảnh.

..... Nếu đây là cái nữ hài tử nói, kia này thân cao không đi chơi nữ rõ liền thái thái đáng tiếc.

Nhìn chăm chăm kia so với chính mình cao hơn hai mươi cm vô cùng hình bóng quen thuộc, suýt nữa phá công nữ hài nhi mặt vô biểu tình mà banh mặt, nghiêng răng nghiêng lợi mà ở trong lòng nghĩ.

Bên kia thân ảnh có điều phát hiện, cũng giương mắt nhìn lại đây.

Đình Cửu Cửu bản năng chuyển khai tầm mắt, mang theo hiền lành mềm mại tươi cười đi vào trong phòng học, đình tới rồi những cái đó tò mò trong ánh mắt gian.

“Đại gia buổi sáng tốt lành a, ta là các người hội họa lão sư.”

“Lão sư hảo ——”

Bọn nhỏ dùng còn có chút sứt sọ tiếng phổ thông, kéo dài quá thanh âm trả lời nàng thăm hỏi.

Từng đôi tò mò đôi mắt đều sôi nổi mà rơi xuống nàng trên người tới.

“Đây là chúng ta đệ nhất đường hội họa khóa, có cái gì không hiểu vấn đề, các người có thể giơ lên tay hướng ta vấn đề —— giống như vậy,” nữ hài nhi nói, giơ lên chính mình bên trái cánh tay, đồng thời ôn nhu cười hỏi: “Nghe hiểu sao?”

Kết thúc câu kia rõ ràng thống nhất luyện tập quá “Lão sư hảo”, bọn nhỏ trả lời vấn đề thanh âm liền thượng vàng hạ cám rất nhiều, nhưng một đám khẳng định trả lời cũng làm Đinh Cửu Cửu kiên định không ít.

“Như vậy, chúng ta liền bắt đầu đi học.”

Đinh Cửu Cửu từ túi thân túi văn kiện lấy ra một xấp giấy trắng cùng tước tốt bút chì, đem chúng nó chia làm hai phân, quay lại thân đi: “Trợ giáo lão sư, phiền toái giúp ta phân cho bên kia học ——”

Đám tiến cặp kia cười như không cười con người, Đinh Cửu Cửu mới từ mới vừa rời khẩn trương mà đã quên người này trong hoàn cảnh thoát ly ra tới. Nàng xấu hổ mà đem giấy bút đưa qua.

“..... Đem này đó phân cho bên kia bọn học sinh.”

“Tốt, đình lão sư.”

Thanh âm kia cười đến khàn khàn, từ nàng trong tay tiếp nhận đồ vật, xoay người đi hướng một bên.

Đinh Cửu Cửu cầm lấy dư lại, tới rồi một khác sườn, bắt đầu trực trương cái bàn đem này đó lâm thời lấy tới giấy trắng bút chì chia học sinh.

Một bên phát nàng một bên kiên nhẫn mà cười hỏi: “Chúng ta trong ban, có hay không họa quá họa học sinh a?”

“Ta.....”

“Ta họa quá, họa quá tiểu thảo.”

“—— ta ta cũng là.”

Qua lúc ban đầu mới lạ kỳ, đối với cái này thoát nhìn ôn nhu thân cận tiểu lão sư, bọn nhỏ đều dần dần thực lạc mà trả lời lên.

Đình Cửu Cửu một bên kiên nhẫn mà cùng bọn họ nhất nhất cười giao lưu quá, một bên đem trong tay giấy bút phân phát xong.

Cuối cùng nàng đứng ở bục giảng trước, hơi cong mắt hạnh nói: “Xem ra trong ban có rất nhiều rất lợi hại đồng học a, bất quá không họa quá cũng không quan hệ, chúng ta này tiết khóa sẽ làm một cái nho nhỏ khảo thí, họa không họa quá sẽ không có ảnh hưởng nga.”

Vừa nghe đến “Khảo thí”, bọn học sinh đều có chút khẩn trương lại tò mò mà nhìn về phía Đình Cửu Cửu.

Liên phát xong giấy bút liền đình đến phòng học sau tường trước Hàn Thời, cũng hơi nhướng mày, rất có hứng thú mà nhìn về phía đứng ở chính mình đối diện phòng học phía trước nữ hài nhi.

Như là ảo thuật dường như, nữ hài nhi từ tùy thân trong bao lấy ra hai kiện đồ vật.

Một cái là Hàn Thời gặp qua MP3, một cái khác còn lại là một con liên huê hình tai nghe thức tiểu âm rương.

Đình Cửu Cửu cười nói: “Kế tiếp, ta sẽ cho đại gia phóng mấy đầu nhạc nhẹ.”

Nàng một bên đem tai nghe thức tiểu âm rương liền thượng MP3, một bên đối bọn nhỏ giải thích ——

“Khảo thí nội dung rất đơn giản, ta hy vọng đại gia có thể đem các người ở này đó thư hoãn duyên dáng âm nhạc nghe được đồ vật, còn có liên tưởng

đến đồ vật đều họa xuống dưới. Họa ra tới chủng loại nhiều nhất học sinh, là có thể bắt được cuối cùng khảo thí khen thưởng.”

Nói xong lúc sau, nàng lại xác nhận một lần, “Đại gia nghe hiểu sao?”

“Nghe hiểu ——!”

Bọn nhỏ vừa nghe có khen thưởng, đôi mắt đều sáng lên tới, sôi nổi mồm năm miệng mười mà hưng phấn đáp lời.

“Hừ.....” Đinh Cửu Cửu dựng thẳng lên đầu ngón tay, ở bên môi nhẹ để, ngay sau đó cong mắt mà cười, “Ta muốn phóng âm nhạc, đại gia muốn an tĩnh mà nghe, mới có thể nghe được càng nhiều nga.”

Những lời này sau, trong phòng học rất nhỏ ồn ào thực mau liền tĩnh lặng đi xuống.

Đinh Cửu Cửu vừa lòng mà ấn hạ MP3 truyền phát tin kiện, thư hoãn âm nhạc thanh xuyên thấu qua tiểu xảo âm rương, ở vô cùng an tĩnh trong phòng học chậm rãi nhộn nhạo mở ra.....

.....

“..... Như vậy, hạ tiết khóa, chúng ta liền từ vừa mới giảng trùng cá bột điều bắt đầu học khởi.”

Trên bục giảng nữ hài nhi thu hồi trong tay giáo án, cười ngâm ngâm mà nhìn dưới đài đồng dạng vui vẻ ra mặt bọn nhỏ.

“Này tiết khóa liền thượng đến nơi đây. Đại gia trước không cần vội vã rời đi chỗ ngồi, chờ lão sư thu tề họa tốt ‘ bài thi ’, hạ tiết khóa liền cho các người mang khen thưởng tới, được không a?”

“Hảo ——!!”

Đình Cửu Cửu tầm mắt kéo hướng phòng học phía sau.

——

Nàng “Trợ giáo lão sư” từ phía trước mới vừa đi học nghe âm nhạc bắt đầu, an vị đến trống không bàn học sau, đến bây giờ còn chưa đứng dậy.

Đình Cửu Cửu đau đầu, nhưng vẫn là muốn bảo trì mỉm cười ——

“Hàn, khi, lão, sư.”

“Đến.”

Phía dưới nam sinh chưa ngẩng đầu, lười biếng mà cười lên tiếng.

Đình Cửu Cửu thở dài, “Thu cuốn.”

“Hảo.”

Hai người lúc này mới đồng loạt nhích người, đem trong ban bọn nhỏ vẽ xấu giấy trắng thu đi lên, tập trung đến Đình Cửu Cửu nơi đó.

Thừa dịp Hàn Thời lãnh bọn nhỏ “Tan học” đến phòng học việc làm thêm động, mà xuống tiết khóa lão sư còn chưa tới giao tiếp, Đình Cửu Cửu đứng ở bục giảng trước, phiên nổi lên trong tay bọn nhỏ họa tác.

Những cái đó đáng yêu lại thần kỳ sức tưởng tượng hạ, các loại hiểm lạ cổ quái vẽ xấu đem nữ hài nhi đập đến buồn cười.

Thẳng đến phiên đến cuối cùng một trương giấy vẽ, Đình Cửu Cửu trên mặt tươi cười bỗng dừng ngơ ngẩn.

——

Trắng tinh giấy trên mặt không có bất luận cái gì lung tung rối loạn vẽ xấu, mà chỉ vẽ một đám tử nhỏ xinh tóc ngắn nữ hài nhi.

Nữ hài nhi đỉnh đầu còn câu lấy hai cái con số: 99.

Mà giấy vẽ phía dưới bên phải, rồng bay phượng múa mà thêm chữ viết xinh đẹp một câu ——

“Thực xin lỗi, thật sự chỉ có thể nghĩ đến người.”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 31 Đệ Chương 31

Chương 31

“Cửu cửu, còn chưa đi đâu?”

Phòng học môn bị người đẩy ra, ngoài cửa, Kiều Loan thăm tiến thân tới.

“..... A,” Đinh Cửu Cửu cuống quít thu hồi trong tay bọn nhỏ họa tác, ở trên mặt bàn đem trang giấy ước lượng tề, ngay sau đó nàng ngẩng đầu cười cười, “Ta không phải đang đợi kiều lão sư người tới giao tiếp công tác sao?”

“Người nhưng đừng như vậy kêu ta, càng như vậy ta càng khẩn trương.” Kiều Loan tiểu toái bộ chạy tới, duỗi tay giữ chặt Đinh Cửu Cửu tay, “Người thử xem, ta hiện tại tay chân lạnh lẽo.”

Ở như vậy ngày nắng gắt mùa, cảm nhận được Kiều Loan trên tay độ ấm, Đinh Cửu Cửu buồn cười.

“Người rốt cuộc là khẩn trương thành cái dạng gì, mới có thể tại đây loại mùa tay lạnh đến cùng khối băng đường như?”

Kiều Loan bĩu môi, “Ta cũng không biết vì cái gì, rõ ràng ngày hôm qua soạn bài thời điểm còn không có cái gì cảm giác, kết quả liền vừa mới tiến giáo khu, bị những cái đó bọn nhỏ nhìn hai mắt, lập tức khẩn trương vô cùng.”

Nói, Kiều Loan ánh mắt ở trống vắng trong phòng học chuyển qua một vòng, “Bọn họ đều đi ra ngoài?”

“Ân, không phải giáo phương yêu cầu sao? Nói muốn cho học sinh ở sau khi học xong khe hở được đến sung túc nghỉ ngơi cùng thả lỏng; chúng ta tổ nội thương lượng, là làm trợ giáo lão sư mang theo bọn học sinh đến phòng học việc làm thêm động một chút.”

“Ai, cái này chủ ý không tồi, ta lúc sau trở về cũng cùng chúng ta tổ tổ viên truyền thụ một chút kinh nghiệm..... Bất quá trợ giáo lão sư đều là đệ tử tổ đi? Kia giúp các thiếu gia tiểu thư có thể nghe chỉ huy sao?”

Đinh Cửu Cửu một buông tay, bất đắc dĩ mà cười cười.

Kiều Loan lại khẩn trương mà xoay chuyển tầm mắt, sau đó cúi đầu nhìn về phía di động thượng thời gian.

“Giống như mau đi học ha.....”

Đinh Cửu Cửu mỉm cười, cúi người qua đi ôm ôm nàng, “Phóng nhẹ nhàng, rất đơn giản. Bọn học sinh cũng đều tính nghe lời, so với kia chút nuông chiều ra tới hài tử hiểu chuyện nhiều.”

Kiều Loan thất thần gật gật đầu.

Trong phòng học an tĩnh hai giây, môn bị từ bên ngoài đẩy ra.

“Lão..... Lão sư.....”

Trong ban một nữ hài tử đi vào tới, có điểm thẹn thùng mà nhìn nhìn Đinh Cửu Cửu cùng Kiều Loan, một đôi thượng Đinh Cửu Cửu ánh mắt, nàng lại lập tức cúi đầu.

Đinh Cửu Cửu rõ ràng cảm giác được Kiều Loan lưng banh lên. Nàng bất đắc dĩ mà cười lắc đầu, duỗi tay vỗ vỗ Kiều Loan vai, lúc này mới tiến lên một bước, đến đưa nhỏ này trước mặt nửa ngời xồm xuống thân.

“Người có chuyện gì tìm lão sư sao?”

“.....”

Không biết có phải hay không ở bên ngoài ham chơi, hài tử khuôn mặt nhỏ thượng đỉnh điểm dơ hề hề bần, gương mặt phơi thật sự hồng, đen bóng trong ánh mắt lộ ra chất phác khát vọng.

Nghe thấy Đinh Cửu Cửu nói, nàng lại cúi đầu nhìn nhìn chính mình nắm chặt đến gắt gao tay nhỏ, lúc này mới hé miệng, thanh âm nhỏ như muỗi kêu.

“Lão sư..... Người, người thật là đẹp mắt.....”

Nói xong, trước mặt hài tử đỏ mặt bước nhanh chạy về chính mình chỗ ngồi.

Đinh Cửu Cửu giật mình tại chỗ.

Nàng có điểm không xác định, chính mình vừa mới mơ hồ nghe được nói có phải hay không đứa nhỏ này nguyên câu.

Khẩn trương hề hề Kiều Loan đều nhịn không được thăm quá mức, “Nàng vừa mới cùng người nói cái gì lạng lẽ lời nói đâu?”

Đinh Cửu Cửu như lọt vào trong sương mù mà oai oai đầu, ngay sau đó bật cười, chi đầu gối đứng dậy, “Ta cũng không xác định, có thể là ta nghe lầm.....”

Tiếng chưa lạc, phòng học môn lại lần nữa đẩy ra, lần này chạy vào chính là hai cái nhe răng cười đến cực kỳ vui vẻ nam hài tử.

“Lão sư lão sư ——”

Hai người một đường thanh thúy kêu chạy đến Đinh Cửu Cửu trước mặt, cười đến lộ ra một loạt chính tề hàm răng ——

“Lão sư người thật là đẹp mắt!”

Hai cái nam hài tử hiển nhiên không thể nào thẹn thùng, thanh âm cũng so vừa mới nữ hài tử vang dội không biết nhiều ít lần.

Trước một giây còn hoài nghi chính mình nghe không nghe lầm Đinh Cửu Cửu hoàn toàn ngược, nhìn hai cái nam hài nhi hưng phấn mà chạy về chỗ ngồi.

Phía sau Kiều Loan cũng đồng dạng ngây người vài giây, ngay sau đó lẩm bẩm cảm khái: “Ta muốn bá sư học nghệ..... Cửu Cửu, người về sau chính là ta thần tượng cùng sư phụ —— sấn còn không có đi học, người mau cho ta truyền thụ truyền thụ kinh nghiệm, người rốt cuộc như thế nào làm được một tiết khóa liền đem này đó bọn nhỏ giáo đến như vậy thân cận người?”

Đinh Cửu Cửu càng khó hiểu, “Ta thật không có.....”

Nàng một câu còn không có xuất khẩu một nửa, lại lần nữa bị đẩy cửa tiến vào bọn nhỏ đánh gãy.

Vì thế sau đó, Đinh Cửu Cửu cùng Kiều Loan liền tận mắt nhìn thấy hoặc là thẹn thùng hoặc là đại liệt nam hài tử các nữ hài tử, đều không ngoại lệ mà chạy đến Đinh Cửu Cửu trước mặt “Thổ lộ”.

Nghe xong hơn mười biến sau, lại trì độn Đinh Cửu Cửu cũng phản ứng lại đây.

Nàng nhéo nhéo ấn đường, đau đầu mà nói: “..... Ta đi ra ngoài nhìn xem, người chuẩn bị đi học đi. “

Đinh Cửu Cửu nói, trực tiếp đi tới cửa, ngênh diện còn có cái nam hài tử ở trải qua nàng bên cạnh khi, xấu hổ e thẹn mà nói một câu.

Tường đều không cần tường, vẫn là câu kia “Lão sư người thật là đẹp mắt”.

Đình Cửu Cửu cười đến mười phần bất đắc dĩ, sờ sờ nam hài nhi làm hãnh hời chỗ ngồi.

Chính mình khởi thân, lại thấy Kiều Loan đôi mắt tinh lạng mà đứng ở bên cạnh.

Đình Cửu Cửu: “..... Người lại không khân trương a?”

“Ít nhiều người, đây đều là người công lao.” Kiều Loan cười hì hì dựng thẳng lên một cây ngón trỏ, “Xem một cái. Ta liền ghé vào cạnh cửa xem một cái.”

Đình Cửu Cửu không có thời gian cùng nàng so đo, chỉ phải tùy nàng đi. Chính mình tắc thẳng thân ra phòng học môn.

Ánh mắt đảo qua.

—

Đều không cần xem quá xa, “Đầu sỏ gây tội” chính khuất chân sau nửa ngòai xồm góc tường, trong lòng ngực một vại tinh oánh dịch thấu cầu vòng giấy đóng gói kẹo, cử ở giữa không trung thon dài trắng nõn đốt ngón tay gian còn nhéo một viên, đối trước mặt hãnh nam hài tử nói:

“Đuổi kịp tiết khóa giúp các người đi học cửu cửu lão sư nói một câu ‘lão sư người thật là đẹp mắt’, cái này chính là người lao động khen thưởng. Cầm, đi thôi.”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Bên cạnh Kiều Loan xem đến trợn mắt há hốc mồm.

Vài giây sau, nàng mới lắc đầu cảm khái: “Nguyên lai ta không phải thiếu cường đại tố chất tâm lý cùng thảo bọ nhỏ thích thiên phú kỹ năng, ta chỉ là thiếu một cái lớn lên soái lại có tiền còn thích ta trợ giáo lão sư a.”

“.....”

Đình Cửu Cửu chỉ có thể làm bộ không nghe thấy này trêu chọc, nhấc chân đi qua đi.

Mà mới vừa bị Hàn Thời dặn dò quá nam hài tử chính quay lại thân, nhìn đến Đình Cửu Cửu sau đôi mắt hơi lợng.

Đình Cửu Cửu trong lòng thở dài, ở nam hài nhi mở miệng trước cung hạ thân sờ sờ đỉnh đầu hấn, “A Mộc ngoan, đi học đi thôi.”

Bị “Nhân tang câu hoạch” Hàn Thời thấy được Đình Cửu Cửu xuất hiện, không hề có chột dạ bộ dáng, hấn ngược lại đem trong tay đường vại khép lại, hơi hiệp khởi một đôi mắt đào hoa, cười như không cười mà ngửa người nhìn nàng.

“Cái này nam hài nhi người nhận thức?”

“Ân,” Đình Cửu Cửu theo tiếng, “Là ta phụ trách mấy hộ trong gia đình ô môn một nhà đệ đệ, kêu Ô Môn A Mộc; hấn còn có cái tử tử, kêu ô môn A Y.”

Nói, Đình Cửu Cửu kỳ quái hỏi nam hài nhi, “A Mộc, người tử tử đâu, nàng hôm nay như thế nào không có tới?”

Kêu A Mộc nam hài nhi nhỏ giọng mà nói: “A Y sinh bệnh, ở nhà.”

Đình Cửu Cửu nghe vậy nhú mày, còn tưởng nói cái gì nữa, đáng tiếc trong trường học đệ nhất biến dự bị linh đã khai hỏa.

“..... Ân, kia A Mộc người đi về trước đi học đi.”

“Lão sư tái kiến.”

Chờ nhìn theo Ô Mông A Mộc trở về phòng học, Đinh Cửu Cửu ngồi dậy, nhìn về phía góc tường còn vẫn duy trì cái kia nửa ngời xồm tư thế nam sinh.

Nữ hài nhi trên mặt mềm mại ý cười dần dần banh lên ——

“Hàn Thời lão sư, người thật lợi hại a.”

Ngồi xồm góc tường nam sinh mắt đuôi khê nhếch, chống ở đầu gối khuỷu tay một rỗ, ách thanh cười đến nhân tâm phát ngứa ——

“Cửu cửu lão sư, người thật là đẹp mắt.”

“.....”

Khiêng lấy phía trước mười mấy hài tử thay phiên công kích, cuối cùng lại thua tại phía sau màn Boss trong tay.

Đinh Cửu Cửu cơ hồ là cảm giác được đến trên má mạn khai hơi chước, mặc dù không có gương, nàng cũng có thể đoán được chính mình lúc này là cái dạng gì mặt đỏ trình độ.

Mà bị cặp kia không che lấp cảm xúc đôi mắt nhìn chăm chăm, Đinh Cửu Cửu khiêng vài giây liền nhịn không được dời đi mắt, thanh thanh giọng nói, thanh âm hơi mềm chút.

“Lần sau đừng như vậy..... Vạn nhất bị những người khác truyền tới Lư lão sư nơi đó, Lư lão sư sẽ xách người làm điển hình.”

“Đây là quan tâm ta sao, cửu cửu lão sư?”

Mắt thấy nữ hài nhi gương mặt dần dần nhiễm một tầng diễm phấn, Hàn Thời ánh mắt hơi thâm, giây lát sau hấn cũng áp xuống tầm mắt, đồng thời

đem trong tay đựng đầy cầu vồng giấy gói kẹo thủy tinh đường bình giờ lên chút.

“Đây là ta cho bọn hăn chuẩn bị tiểu lễ vật.”

Đình Cửu Cửu nhìn thoáng qua kia hiển nhiên giá trị xa xỉ bao bên ngoài trang, “..... Vậy người liền trực tiếp cho bọn hăn, không cần lại làm cho bọn họ truyền những cái đó,..... Kỳ kỳ quái quái nói.”

“Ta là ở dạy bọn họ lao có điều đến, mà không phải đơn phương tặng cho làm cho bọn họ thói quen đòi lấy,” nam sinh cười đến không chút để ý, “Người trước so người sau càng gần sát chi giáo bổn ý, không phải sao?”

Đình Cửu Cửu giật mình.

Đứng ở tại chỗ tử mĩ mà suy nghĩ vài giây lúc sau, nàng gật gật đầu, biểu tình nghiêm túc mà nhìn về phía Hàn Thời, “Người nói đúng.”

Bị nữ hài nhi kia nghiêm túc khích lệ tiêu biểu tình nhìn chăm chăm đến sừng sốt, một lát sau Hàn Thời cười rũ xuống mắt.

“Nói đúng có cái gì khen thưởng sao?”

Đình Cửu Cửu chần chờ hạ, “Người nghĩ muốn cái gì khen thưởng?”

Nửa ngời xồm góc tường nam sinh giờ lên cằm, biểu tình vô tội, đáy mắt lại dấu không được ý cười hươc lộng ——

“Ôm ấp hôn hít có thể chứ, lão sư?”

“.....”

Này vừa đứng một ngời xồm lưỡng đạo thân ảnh, hấp dẫn không ít mới vừa kết thúc đệ nhất tiết khóa chuẩn bị tập hợp một tổ cùng bốn tổ bọn học sinh ánh mắt.

Đình Cửu Cửu bị như có như không vậy xem tầm mắt nhìn chăm chăm đến hơi quần, xoay người phải đi —— chỉ tiếc bước đầu tiên còn chưa bán ra đi, nàng rũ tại bên người ngón tay tiêm trước bị người câu lấy.

Đình Cửu Cửu quay đầu lại.

Nam sinh nửa áp đầu gối như cũ chi áo sơmi nửa cuốn tay trái khuỷu tay, không ra tay phải lại là vững vàng mà câu lấy nàng.

Đón quang, kia trương thanh tuyến gương mặt thượng lộ ý cười ——

“Lão sư, người muốn nhiều điểm hồng tiểu hài tử kiên nhẫn mới được.”

Đình Cửu Cửu lại bực lại bất đắc dĩ: “..... Người cũng coi như tiểu hài tử?”

“Ân.”

Người nọ nên được đương nhiên.

Nữ hài nhi đứng ở tại chỗ đốn vài giây, nhúu nhúu chớp mũi, mắt hạnh chìm nổi khởi một chút giao hoạt cảm xúc.

Nàng lại chần chờ hạ, mới chậm rì rì mà vươn tay.

——

Như là vừa mới trấn an Ô Mông A Mộc còn có mặt khác tiểu hài tử như vậy, nữ hài nhi ở nam sinh trên đầu nhẹ sờ sờ.

“Người..... Người nghe lời điếm.”

Giọng nói cùng động tác kết thúc, hai người đồng thời đình trệ một cái chớp mắt.

Đình Cửu Cửu trước hết lấy lại tinh thần, trên mặt một thiêu, nhân cơ hội rút về tay, xoay người chạy.

Một bên chạy nàng một bên ảo não ——

Rõ ràng là tưởng trêu chọc người nọ, như thế nào chính nàng trước ngưỡng ngùng.....

Mà nàng phía sau.

Thằng đến nữ hài nhi thân ảnh đã chạy ra đi mấy mét, Hàn Thời mới bỗng đứng tỉnh quá thần.

Hắn cười khê thanh, thấp hèn mắt, duỗi tay bát bát trên trán tóc mái.

Đầu ngón tay một chạm được ngọn tóc, vừa mới kia chỉ so chính mình nhỏ một vòng tay sờ lên tới khi xúc giác liền như là về tới cảm quan hệ thống.

Còn có chính mình lúc sau thế nhưng ngây ngẩn cả người phản ứng.....

Giây lát sau, cách đó không xa Tống Soái đau thương mà nhìn góc tường một bên đứng dậy một bên cười nhẹ chưa đình nam sinh, trầm trọng mà thờ dài, lắc lắc đầu.

Bên cạnh có người tò mò mà thấu đi lên ——

“Tống ca, người than cái gì khí đâu?”

Tống Soái: “Ai, người nói..... Trước kia như vậy thông minh làm ta như vậy sùng bái một người, nói như thế nào gốc liền choáng váng?”

“.....???”

*

Buổi sáng chỉ có hai tiết giảng bài, ở giao ban toàn bộ sau khi kết thúc, Đinh Cửu Cửu liền tập hợp một tổ cùng đối ứng bốn tổ trợ giáo nhóm, đồng loạt hưởng bốn hợp lâu hồi.

Đi vào lâu nội, còn không có tới kịp lên cầu thang, Đinh Cửu Cửu liền bị bên cạnh hành lang trụ hạ truyền đến thanh âm kéo lại ——

“Cửu cửu sư muội.”

Đinh Cửu Cửu quay đầu nhìn lại, kêu nàng là đứng ở lâm thời phòng họp cái kia hành lang dài bên ngoài Chu Thâm.

Thấy nàng quay đầu lại, Chu Thâm hướng nàng cười vẫy vẫy tay ——

“Thông tri các người một tổ học sinh tới một chút, chúng ta đến phòng họp khai cái tiểu sẽ.”

“Nga, tốt.”

Đinh Cửu Cửu theo tiếng đi cầm di động, ở một tổ tiểu group chat đã phát điều tin tức.

Trong đàn mệt héo các cô nương phần lớn mới vừa bò một nửa lâu, vừa thấy tin tức liền đều ở trong đàn tru lên lên ——

【 nhiệt đã chết ta tưởng thối điều hòa!!!! 】

【 cấp cái uống khẩu nước lạnh cơ hội đi tổ trưởng QAQ 】

【 ta hôm nay bị chúng ta trong ban một cái đại bướng bình lộng một thân hôi, ta phải thay quần áo a a a —— 】

【 】

Đình Cửu Cửu xem đến cười khỗ, ngón tay bay nhanh mà ở trên di động gõ lên ——

【 uống nước thay quần áo đều mau chóng, trong phòng hội nghị có điều hòa; năm phút đồng hồ nội phòng họp ngoại tập họp. 】

Này tin tức phát ra đi, lập tức được đến trong đàn tích cực hưởng ứng ——

【 điều hòa?!! 】

【 hủ bại, vạn ác tiểu tư sinh hoạt..... Ta tới! 】

【 tổ trưởng, ta xin hôm nay khai một ngày sẽ, làm ơn tất phê chuẩn. 】

【.....】

Không chờ Đình Cửu Cửu xem xong mặt sau tin tức, bên tai đột nhiên toát ra cái có điểm áp suất thấp thanh âm ——

“Vớ ai nói chuyện phiếm, cười đến như vậy vui vẻ?”

“.....!”

Đình Cửu Cửu sợ tới mức bản năng hướng bên cạnh một trốn, chờ ổn hạ thân hình lại nhìn chăm chú nhìn lại, mới phát hiện đứng ở chính mình vừa mới đứng mà địa phương bên cạnh, Hàn Thời chính híp lại mắt, thần sắc vi diệu mà nhìn nàng.

Cặp kia đen như mực con người, tựa hồ còn cất giấu cái gì có điểm nguy hiểm cảm xúc.

Đợi vài giây không chờ đến trả lời, Hàn Thời thanh âm càng thêm trầm ách ba phần ——

“Lâm Yến Thanh?”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Không đề cập tới cái này, nàng đều nhớ không nổi còn có như vậy đau đầu một bút nợ cũ di lưu.

“Người cùng thanh tử là có cái gì cũ oán sao?”

“Cũ oán?” Hàn Thời ánh mắt chợt lóe, môi mỏng bên ý cười lạnh ba phần, “Không có.”

“Vậy các người.....”

“Tân thù, nhưng thật ra có một bút.”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Hàn Thời sườn mặt đường cong hơi căng thẳng, cằm nâng nâng, hướng về phía Đình Cửu Cửu trong tay di động ý bảo, “Cho nên người vừa mới là ở cùng hẳn nói chuyện phiếm?”

“Không phải.” Đình Cửu Cửu không hề nghĩ ngợi, “Chu Thâm sư huynh làm ta thông tri một tổ học sinh mở họp.”

Nói xong nàng mới phản ứng lại đây, hơi nhúu nhãn mặt, “Ta vì cái gì muốn cùng người giải thích cái này.....?”

Mà ở thượng một câu gian, nam sinh đáy mắt về điểm này mỏng lạnh cảm xúc đã tan sạch sẽ, thay thế chính là Đình Cửu Cửu lại quen thuộc bất quá chây lười ý cười ——

“Ta cũng muốn nick name.”

Đình Cửu Cửu cảm giác chính mình khả năng không nghe rõ: “..... Người muốn cái gì??”

Hàn Thời: “Nick name, cùng loại người vừa mới kêu ‘ thanh tử ’ cái loại này.”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Đình Cửu Cửu: “Đó là ta mẹ kêu hẳn phương thức, ta cũng liền ngẫu nhiên đi theo như vậy xưng hô.”

Vừa mới còn tán mạn vô hại nam sinh trong mắt màu đen đè nặng ý cười trầm xuống, “—— hẳn còn gặp qua a di?”

Nam sinh ánh mắt lạnh lùng mà quay mặt đi, đè nặng trong lòng bị tiểu ngọn lửa liếm láp tức giận tự mình trấn an, “Tính, ta cũng gặp qua.”

Sau một câu thanh âm ép tới cực thấp, Đình Cửu Cửu không nghe rõ, tò mò hỏi một lần: “Người vừa mới nói cái gì?”

“Không có gì,” Hàn Thời quay lại tầm mắt, treo lại thượng ý cười, “Chờ chi giáo kết thúc, làm a di cho ta cũng khởi một cái nick name.”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Người thanh tỉnh điem.

Hai người nói chuyện với nhau gian, phía trước ở trong đàn tích cực hưởng ứng điều hòa tác động một tổ các nữ sinh đã xuống lầu vài cái.

Đình Cửu Cửu tiếp thu đến bên kia ánh mắt truy tung, liền đối với Hàn Thời vẫy vẫy tay, “Ta hãy đi trước, người lên lầu đi.”

“Là các người tổ sẽ?”

“Ân, làm sao vậy?” Đình Cửu Cửu bán ra đi bước đầu tiên ngừng nghỉ trụ, quay đầu lại khó hiểu mà xem Hàn Thời.

Nam sinh khoe môi hơi câu, “Có thể thêm ta một cái sao, cừ cừ lão sư?”

Đình Cừ Cừ: “.....”

Đình Cừ Cừ: “Không thể.”

Nữ hài nhi banh mặt lạnh nhạt mà ném xuống này hai chữ, xoay người đi rồi.

Chờ một tổ nữ sinh tập hợp xong, Đình Cừ Cừ liền cùng các nàng cùng nhau hưởng lâm thời phòng họp đi.

Bên cạnh có hai cái ghé vào cùng nhau lăm nhăm lăm nhăm một hồi lâu, lúc này rốt cuộc nhin không được, đi đến Đình Cừ Cừ bên cạnh.

Trong đó một cái nháy mắt thò qua tới hỏi: “Cừ cừ, bốn tổ cái kia Hàn Thời thật sự thành người bạn trai a?”

Đình Cừ Cừ lắc đầu, “Không thể nào.”

“Nga, như vậy a..... Kia hẳn là ở truy người sao?”

Đình Cừ Cừ dưới chân dừng một chút, đôi mắt một loan, hỏi lại: “Người xem giống sao?”

Kia nữ sinh ghen một chút, ngượng ngùng mà cười: “Thoạt nhìn xác thật có điểm giống a.....”

Đình Cừ Cừ vẫn là mỉm cười, cũng không nói tiếp.

Một cái khác nữ sinh thấy thế cũng mở miệng nói: “Nhà hẳn giống như thật sự rất có tiền, nghe nói là hào môn cái loại này, người lớn lên cũng quá đẹp, quả thực minh tinh mặt..... Bất quá ta nghe người khác nói, hẳn giống như sinh hoạt rất không bị kiềm chế, trước kia cùng thật nhiều nữ nhân..... Khụ, liền giao hữu quan hệ nhưng rối loạn.”

Lời này âm cuối trước, nữ hài nhi thân hình líu lo dừng lại.

Mặt mày cười sắc cũng lạnh xuống dưới.

Kia hai nữ sinh sững sốt, quay đầu lại, “Cửu cửu, người như thế nào không đi rồi?”

“Lời này là ai nói cho người?”

“Cái, nói cái gì a?”

“.....”

Nữ hài nhi một chữ cũng không lập lại, chỉ ánh mắt bình tĩnh đến gần như rét run mà nhìn cái kia nữ sinh.

Liền một tổ đi ở trước sau những người khác đều đã nhận ra không khí quý dị, sôi nổi dừng chân, im tiếng đem ánh mắt ngắm nhìn lại đây.

Cái kia nữ sinh bị xem đến thật là xấu hổ, hơn nữa Đinh Cửu Cửu thần sắc không có nửa điểm vui đùa ý tứ, nàng chỉ phải căng da đầu mở miệng: “Tam..... Tam tổ bên kia nói, ta cũng chính là tò mò, cho nên mới tới tìm người..... Hỏi một chút.”

“Đúng vậy, chúng ta chính là tò mò mà thôi sao.....” Bên cạnh trước hết mở miệng cái kia hát đệm nói. Nói xong lại áp xuống thanh âm, dùng không lớn không nhỏ âm lượng nói thầm: “Lại không phải từ chúng ta nơi này trước nói, như vậy hung làm gì a.”

Mọi người ánh mắt tiêu điểm đều tụ lại đây, toàn bộ trong viện trong nháy mắt này đột nhiên an tĩnh đến liền tiếng gió đều không tồn.

Ngay cả lâu một lâu hai những cái đó lộ thiên trên hành lang, đều có học sinh nghe thấy động tĩnh, dò ra đầu đi xuống xem.

Đứng ở những cái đó ánh mắt trung tâm, nữ hài nhi trầm mặc một lát, bỗng đứng cười khẽ thanh.

Thanh âm sạch sẽ nhẹ linh êm tai, lại nghe đến tất cả mọi người sửng sốt.

“Người, người cười cái gì!”

Từ này cười cảm nhận được cùng loại bị khinh miệt cảm xúc, vừa mới nói chuyện cái kia nữ sinh mặt đỏ lên, buồn bực hỏi.

Nữ hài nhi vẫn là mềm mại mà cong môi, hơi sườn phía dưới, thanh âm mềm nhẹ mà nói năng có khí phách ——

“Phương Yên, nhà người giống như rất có tiền, lớn lên cũng thật xinh đẹp,……. Bất quá ta còn nghe nói, người sinh hoạt cá nhân không bị kiểm chế, lưỡng tính quan hệ hỗn loạn.”

“—— Đinh Cửu Cửu! Người nói bậy gì đó a!”

Kia nữ sinh ngây người vài giây mới lấy lại tinh thần, ngũ quan đều có điểm vụn vẹo, giơ tay liền phải xông lên, lại bị bên cạnh phản ứng lại đây đồng bạn vội vàng giữ chặt.

Ở Phương Yên cảm tức nhìn hạ, nữ hài nhi hoãn thu trên mặt hơi lạnh ý cười, gần như không có biểu tình mà mở miệng ——

“Ta cũng chỉ là tò mò, chỉ là nghe nói —— người không phải nói này không sai sao?”

“Người…….”

“Vẫn là nói —— người nói chính là không sai, người khác nói chính là sai rồi; người chịu hãm hại có điều gọi, người khác chịu hãm hại liên không quan hệ?”

Kia nữ sinh nghẹn lại, há miệng sau một lúc lâu một chữ cũng chưa nói ra, nghẹn đến mức mặt đỏ tai hồng.

Trong viện một mảnh lặng yên không tiếng động yên tĩnh.

Bị thân hình nhỏ xinh lại khí tràng mười phần nữ hài nhi một phen lời nói nhiếp trụ, trong viện một tổ các nữ sinh nửa ngày cũng chưa dám suyễn thanh đại khí.

Chờ lại qua vài giây, Đinh Cửu Cửu trên mặt phong băng dường như hờ hững mới rút đi, nàng hướng về phía kia sắc mặt thanh một trận bạch một trận nữ sinh cung kính khom người ——

“Ta vì ta vừa mới không phụ trách nhiệm lời nói hướng người xin lỗi. Nhưng cũng hy vọng, về sau người sẽ không giống ta vừa mới như vậy không phụ trách nhiệm mà hăm hại mặt khác bất luận kẻ nào.”

Trên lầu không biết cái nào góc truyền đến vài tiếng vụn vặt vỗ tay.

Đinh Cửu Cửu nắm chặt đầu ngón tay, áp xuống đáy mắt ngậm bực, banh mặt nhắc chân hướng phòng họp phương hướng đi đến.

..... Như vậy xúc động gây thù chuốc oán, chưa bao giờ là nàng tính cách. Nhưng vừa mới có như vậy vài giây, tựa như thượng đầu dường như, hỏa khí áp đều áp không được.

Thật là điên rồi.....

Liền ở nữ hài nhi sắp bước lên lầu một lộ thiên hành lang bậc thang khi, bốn hợp lâu nội đột nhiên truyền đến cái vui đùa thanh âm, tại đây phiến an tĩnh đặc biệt rõ ràng ——

“Tiểu Hàn tổng, bị người ta như vậy giữ gìn, cảm động không cảm động nột?”

“.....!”

Đình Cửu Cửu thân hình bỗng đứng trệt trệ, ngay sau đó bản năng quay đầu nhìn về phía phía sau thanh âm truyền đến lầu hai phương hướng.

Chống cánh tay ghé vào lầu hai lùn trên tường, trên cao nhìn xuống nhìn nơi này nam sinh cười như không cười, đen nhánh con người đập nào đó làm nàng muốn né tránh ánh sáng nhạt.

“..... Cảm động a.”

Thanh âm kia cứng họng cười, hiển thị sung sướng đến cực điểm, cười đến ở đây nữ sinh đều đầu quả tim hơi ngứa ——

“Cảm động đến tưởng lấy thân báo đáp, chỉ là không biết bên kia tiểu lãnh đạo..... Có để?”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 32 Đệ Chương 32

Chương 32

Đình Cửu Cửu giờ này khắc này chỉ nghĩ tìm một cái khe đất chui vào đi, hảo né tránh những cái đó từ bốn phương tám hướng lâu trên lâu dưới lạc lại đây ánh mắt.

Vô luận là cái gì, có thể làm nàng chạy nhanh từ này xấu hổ tình trạng thoát ly ra tới là được.....

Như là nghe được nàng tiếng lòng, nàng phía sau hành lang dài nội lâm thời phòng họp môn đẩy ra, Chu Thâm đi ra, “Cửu cửu sư muội, một tổ còn không có tập họp xong sao?”

“..... Tới.”

Đình Cửu Cửu vội vàng xoay người, khoác những cái đó ánh mắt lãnh một tổ các nữ sinh theo vào đi.

Đỡ ở then cửa trên tay, dùng phía sau lưng chống môn Chu Thâm cười xem các nữ sinh một đám đi vào phòng họp nội, thẳng đến Phương Yên cuối cùng một cái cọ tới cọ lui mà đi vào, hăn mới xoay tay lại giữ cửa hướng trong mang.

Lâm lui vào nhà trước, hăn làm như vô tình mà vừa nhắc mắt, lại đang cùng đối diện lâu hai, kia nhìn xuống xuống dưới nam sinh đối thượng tầm mắt.

Hai người ánh mắt cùng thân hình đồng thời ngừng nghỉ trệ một giây, theo sau Chu Thâm cười hướng đối phương gật gật đầu, đóng lại trước mặt môn.

Lầu hai lùn tường sau, Hàn Thời nhẹ hiệp thu hút, mắt nổi lên hai điểm lạnh sắc.

“Chu Thâm.....”

Trầm ngâm vài giây, Hàn Thời về phía sau sườn xoay người, nhìn về phía hành lang dài sườn dán tường dựa vào Tống Soái ——

“Hắn cùng chu khi thanh cái gì quan hệ?”

Tống Soái ngăn người, “Người phía trước không nhận ra tới a? Hắn chính là chu khi thanh cái kia tiểu tôn tử a.”

“Chu khi thanh tiểu tôn tử.....” Hàn Thời quay lại mắt, “Ta tựa hồ chưa thấy qua hắn.”

“Người không rõ ràng lắm đảo cũng bình thường, hắn cùng người chính tương phản.”

Tống Soái phui phui góc áo ở trên tường cọ đến tro bụi, đứng dậy.

“Người là mấy năm nay mới bắt đầu hỗn vòng luân quần, mà hắn sao..... Hắn ở Chu gia xuất nhập đều là hai năm trước mới có sự tình, ta nghe nói là chu khi thanh muốn cùng hắn đoạn tuyệt quan hệ, cho hắn từ trong nhà đuổi ra ngoài —— bất quá chính hắn cũng không trở về nhà, này đuổi không đuổi cách nói còn không thể xác định.”

“Bị chu khi thanh phóng lời nói đoạn tuyệt quan hệ?”

“Cũng không phải là, ngươi nhân một cái đi? Muốn nói năm kia kia một chính năm, trong vòng nhất náo nhiệt sự, ở người kia kiện phía trước, phải số hắn —— hai người này cũng nên tính tri kỷ đã lâu mới đúng.”

Hàn Thời cười nhạo thanh. “Hắn như thế nào làm, nếu được không, ta đây nên hướng hắn lãnh giáo một ít.”

“Ai da ta tổ tông uy, người nhưng an phận đi!” Tống Soái sắc mặt đều thay đổi, tiến lên hai bước, “Người biết hắn là vì cái gì đem chu lão gia tử khí thành như vậy sao?”

“.....”

Hàn Thời nhẹ nhàng mày, nhìn về phía Tống Soái.

Tống Soái đề thấp thanh âm, “Hắn đi Châu Phi, chiến | loạn | khu, thế nào cũng phải đi làm cái gì chiến địa phóng viên..... Ta nghe nói còn làm ra không nhỏ thành tích. Nhưng chiến trường cái loại này địa phương, người biết —— cửu tử nhất sinh, chu lão gia tử làm hắn tức giận đến năm viện, tình lại liền thế nào cũng phải cùng hắn đoạn tuyệt quan hệ, cứ như vậy hắn cũng chưa trở về!”

Hàn Thời ánh mắt khẽ nhúc nhích, đi theo liền vừa nhắc cảm, ý bảo hạ đối diện lâu một lâm thời phòng họp ——

“Kia hắn hiện tại như thế nào chịu đã trở lại?”

“Cho nên ta ngày đó thấy hắn, cũng căn bản không dám xác định, còn tưởng rằng là trọng danh —— đương nhiên, cũng có hắn xác thật phơi đến quá tối, ta cũng chưa dám nhận —— cho nên ta ngày hôm qua liền thuận tiện hỏi hỏi. Nghe nói hình như là Chu gia trưởng tức, cũng chính là Chu Thâm hắn mẫu thân lấy chết tương bức, lúc này mới đem người kêu trở về quốc. Nhưng cứ như vậy, đều chính là không trở về nhà, một đầu chui vào núi sâu rừng già tới.”

Tống Soái nói chuyện, cảm khái mà hướng lùn tường đỉnh mặt một phách bàn tay.

“Bất quá này mẹ nó mới là đàn ông nên làm sự tình a —— nếu không phải ta sợ chết, ta cũng muốn đi một hồi!”

Hàn Thời môi mỏng hơi câu hạ, không nói chuyện, ánh mắt nhàn nhạt mà quét tiếp theo lâu.

Tống Soái bỗng nhiên “Di” một tiếng, vặn quay đầu lại hỏi: “Ta là biết Chu gia trước kia cùng nhà các người có như vậy một đoạn ngắn cọt xát, cho rằng ngày đó người nhận ra tới mới cùng hẳn không rất hợp phó —— cảm tình người không nhận ra tới, kia bao gồm vừa mới ở bên trong, người như vậy cảm thù hẳn làm gì a?”

Hàn Thời nghe vậy rốt cuộc có điểm phản ứng, hơi mỏng mí mắt giật giật, lưỡi biếng mà vén lên tới ——

“Lớn lên soái, ly nhà ta tiểu lãnh đạo gần, ta đều cảm thù.”

Tống Soái: “.....”

Này tổ tông gần nhất phát bệnh, hẳn liền không nên hỏi.

.....

Lâm thời phòng họp môn đóng lại, Chu Thâm xoay người trở lại chính mình vị trí, ngồi xuống.

Một tổ các nữ sinh đã sôi nổi tìm vị trí, chủ vị chỗ trống —— bên cạnh Lư chính hạo đứng ở cửa sổ trước, chính cau mày đưa lưng về phía phòng gọi điện thoại.

Tựa hồ vẫn luôn là điện thoại đối diện người đang nói chuyện, Lư chính hạo chỉ thường thường mà “Ân” hai tiếng, mặc dù nào thứ yếu mở miệng, không đợi ra nửa câu liền bị đối phương đánh gãy.

Trong phòng vì thế vắng lặng.

Chỉ mơ hồ nghe thấy ngoài cửa sổ ve mình, có hai tiếng theo cửa chớp khe hở, bồi ánh mặt trời cùng nhau lậu tiến vào.

Này trầm mặc lại liên tục, liền an tĩnh phải gọi người khó chịu.

Duy nhất có thể giảm bớt, đại khái chính là điều hòa gió lạnh đảo thổi trúng người thoải mái.

Tiến vào một lát, Đinh Cửu Cửu trên má ửng đỏ cũng bị thổi tan. Nàng nhẹ nhàng thở ra, dựa hồi ghế dựa.

Cửa sổ trước điện thoại cũng rốt cuộc tới rồi kết thúc ——

“Hảo..... Hảo, ta hiểu được.”

Lữ Bình Hạo cắt đứt điện thoại, cau mày mà xoay người về tới hội nghị bên cạnh bàn chủ vị thượng.

Chu Thâm buông xuống trong tay bút, “Lữ lão sư, vẫn là không được sao?”

“.....”

Lữ Bình Hạo lắc lắc đầu, giữa mày cảm xúc tích tụ.

Đinh Cửu Cửu cùng một tổ những người khác nghe được như lọt vào trong sương mù.

Lữ Bình Hạo đảo cũng chưa cho các nàng thừa nước đục thả câu, im lặng hai giây liền hơi xoay ghế dựa, mặt hướng ngồi hai bài một tổ nữ sinh.

“Vẫn là về mỹ thuật khóa dụng cụ vẽ tranh rương vấn đề.” Lữ Bình Hạo nhìn về phía Đinh Cửu Cửu, “Phía trước cùng các người đình tổ trưởng cũng nói qua, chi giáo tiểu học hiệu trưởng lâm thời tìm cố, đáp ứng trang bị dụng cụ vẽ tranh rương cùng hội họa công cụ phao canh; ta sau khi hiểu rõ tình huống, liền hướng chí nguyện bộ thượng cấp xin phê một đám tân

dụng cụ vẽ tranh..... Nhưng bởi vì kinh phí vấn đề, hơn nữa cũng không phù hợp khẩn cấp điều hành điều lệ, cho nên không có thể hoạch phê.”

Đình Cửu Cửu nghe vậy nhíu mi, “Không có thể hoạch phê? Lư lão sư, ngài ý tứ là..... Chúng ta lúc sau này hai tháng giảng bài, cũng chưa biện pháp cấp học sinh cung cấp mỹ thuật học tập tất yếu dụng cụ?”

“Mỹ thuật khóa yêu cầu dụng cụ vẽ tranh rường cùng tất cả hội họa công cụ, một bộ thấp tiêu chuẩn cũng ít nhất muốn hai trăm nguyên, mà trong trường học một trăm nhiều hào học sinh.....” Lư Bình Hạo thở dài, “Cho nên ít nhất trước mắt tới xem, thực khó khăn.”

Vừa nghe lời này, tổ cũng có người nóng nảy.

“Chính là Lư lão sư, này mỹ thuật khóa cùng âm nhạc thể dục không giống nhau, không có hội họa công cụ, chúng ta lấy cái gì dạy cho hài tử, lại giáo thứ gì cho bọn hần??”

“Đúng vậy, hơn nữa chúng ta phía trước huấn luyện cùng soạn bài, tất cả đều là dựa theo tranh màu nước tương quan học tập lưu trình theo vào, nếu không có này đó, chúng ta chẳng lẽ muốn một lần nữa từ đầu bắt đầu soạn bài?”

“Này sao được đâu.....”

Mắt thấy một tổ các nữ sinh liền phải áp không được xúc động phần nộ, Lư Bình Hạo duỗi tay gõ gõ cái bàn, nhíu mày nói: “Hào, trước hết nghe ta nói!”

Lư Bình Hạo xưa nay cũng không đối nữ sinh phát cáu khí, khó được phát bực, hiển nhiên cũng là chính mình trong lòng bực bội đến lợi hại. Bị hần hơi đề ra âm lượng nói thanh một hù, các nữ sinh sôi nổi im tiếng, quay đầu nhìn về phía hần.

Bên cạnh, ở phía trước mở miệng sau lại chưa phát một lời Đinh Cửu Cửu cũng nhú lại ấn đường nhìn qua đi.

Lư Bình Hạo ngữ khí thoáng hòa hoãn chút, “Ta nghĩ nghĩ, chuyện này trước mắt có ba cái giải quyết phương án. Đệ nhất,” Lư Bình Hạo dựng thẳng lên ngón trỏ, “Lấy hôm nay đi học vì lệ, ta quan sát các người mấy cái lớp học, đại gia khẩn cấp soạn bài làm được đều thực không tồi —— đặc biệt là Đinh Cửu Cửu.”

Nói, Lư Bình Hạo trên mặt khó được lộ ra điểm cười tới, “Người cái kia lợi dụng nhạc nhẹ mở rộng học sinh hội họa sức tưởng tượng phương pháp, nếu không phải ta đều ở sáng nay mới đột nhiên biết được không có dụng cụ vẽ tranh rương cùng hội họa công cụ, ta đây đều phải cho rằng người là trước tiên biết mới làm tốt chuẩn bị.”

Khen xong quay lại đầu, Lư Bình Hạo lại chính sắc, “Này cái thứ nhất phương án chính là dựa đại gia phát huy sáng ý lớp học, tiên tiến hành trước mấy tiết khóa, ta bên này tiếp tục cùng chí nguyện bộ tương quan bộ môn phối hợp, mau chóng tranh thủ tới hội họa công cụ.”

Một tổ mặt khác các nữ sinh trầm mặc không nói, Đinh Cửu Cửu do dự hạ, mới phóng nhiên thanh âm mở miệng: “Nhưng là, Lư lão sư, ngay cả ngài chính mình cũng vô pháp xác định cái này tranh thủ kết quả yêu cầu bao lâu thời gian, phải không?”

Lư Bình Hạo gật gật đầu, sắc mặt ủ dột, “Ta thậm chí vô pháp cùng các người bảo đảm, ta cuối cùng nhất định có thể tranh thủ đến.”

Đinh Cửu Cửu nhăn lại tinh tế mi, “Ta cho rằng cái này phương án tính khả thi không cường, hơn nữa liền tính đối bọn nhỏ tới nói..... Cũng là có chút không phụ trách.”

Mặt khác nữ sinh chần chờ vài giây, cũng trước sau phụ họa.

“Ân,” Lữ Bình Hạo gật đầu, “Ta cá nhân cũng không muốn lựa chọn cái này phương án, này chỉ có thể làm không thể không cuối cùng một cái lộ.”

“Kia cái thứ hai phương án đâu?” Đinh Cửu Cửu hỏi.

“Cái thứ hai phương án, chính là các người vừa mới có ai đề ra một miệng,” Lữ Bình Hạo ánh mắt đảo qua một tổ ngồi hai bài các nữ sinh, “Sửa đổi soạn bài.”

Lời này vừa ra, liền Đinh Cửu Cửu ánh mắt đều hơi lóe hạ.

Còn lại nữ sinh càng là một mảnh ồ lên.

“Không phải, Lữ lão sư, này soạn bài sao có thể nói sửa liền sửa a??”

“Đúng vậy, phía trước vì lần này tranh màu nước giảng bài, chúng ta làm nhiều ít huấn luyện, lẫn lộn bao lâu thời gian, mới rốt cuộc đạt tiêu chuẩn cũng chính mình vừa lòng —— hiện tại sửa, chúng ta đây phía trước làm không đều ổng phí sao?”

“Hơn nữa thời gian thượng cũng không còn kịp rồi đi? Này trừ bỏ chủ nhật một ngày nghỉ ngơi, mặt khác thời gian dựa theo chương trình học biểu hẳn là mỗi ngày một tiết mỹ thuật giảng bài, chúng ta làm sao có thời giờ lại làm tân soạn bài?”

“Chính là a.....”

Lữ Bình Hạo khó được không có mở miệng đánh gãy, mà trên thực tế hẳn cũng xác thật ngược ngược đánh gãy này đó các nữ sinh oán giận. Thẳng đến những cái đó thanh âm thoáng bình ổn, Lữ Bình Hạo mới xấu hổ mà thanh thanh giọng nói, mở miệng nói ——

“Ta biết cái này phương án có chút làm khó đại gia, cho nên ta hôm nay buổi sáng còn riêng cùng các người Chu Thâm sư huynh khẩn cấp tra xét

một ít tư liệu..... Ta xem các người cũng đều có chút mỹ thuật cơ sở, nếu lần này giảng bài đổi thành tranh hoặc là bút máy họa, thượng thủ khó khăn hẳn là sẽ so mặt khác họa loại thấp thượng không ít đi?”

“Lư lão sư, ngài đừng nói giỡn.”

Lần này chủ động mở miệng chính là Phương Yên, nghe vậy lãnh mi mắt lạnh mà lên tiếng, “Ngài khả năng không chuyên môn học quá mỹ thuật, này mỹ thuật phía dưới phân loại, cái nào đều là có nhập môn có cơ sở có đề cao, nào một môn cũng đều không phải có thể bị coi khinh —— ngài nói đơn giản, kia chỉ là người ngoài nghề thoạt nhìn đơn giản.....”

Phương Yên tạm dừng hạ, “Ta học mỹ thuật như vậy nhiều năm, đối này đó rõ ràng thật sự, giống phóng phóng âm nhạc loại chuyện này cũng cũng chỉ có thể lừa gạt lừa gạt những cái đó tiểu hài tử..... Nếu thật bị người truyền ra đi, nói không chừng nhân gia còn muốn nói chúng ta này đó giáo viên tình nguyện không chuyên nghiệp đâu!”

Này rõ ràng có điều nhằm vào nói, làm lâm thời trong phòng hội nghị độ ấm đều như là đột nhiên hàng vài phần.

Mọi người một mặt, một tổ mặt khác mấy nữ sinh nhìn không được nghiêng đi tầm mắt đi liếc ngò ở nhất một bên Đình Cửu Cửu.

Chỉ là các nàng ở nữ hài nhi trên mặt tinh xảo ngũ quan gian, lại nhìn không ra bất luận cái gì rõ ràng cảm xúc hòa hảo ác tới.

Phương Yên tự nhiên cũng chú ý tới, hừ lạnh một tiếng, liền vận khai đầu không nói nữa.

Lâm thời phòng họp nội nhất thời có chút xấu hổ, vẫn là một tổ nội khác cái nữ sinh tiểu tâm mà mở miệng hỏi câu: “Lư lão sư, kia ngài nói cái thứ ba phương án..... Là cái gì a?”

Lư Bình Hạo nghe xong vấn đề này, biểu tình gian tức khắc có chút càng thêm mất tự nhiên.

Hắn nghiêng đầu, tựa hồ chỉ là vô tình mà nhìn Đinh Cửu Cửu liếc mắt một cái.

Nguyên bản đối với Phương Yên nói, Đinh Cửu Cửu không hề có cái gì nổi lòng thượng phạm phùng —— trên thực tế, sớm tại hành lang ngoại trong viện nói ra những lời này đó thời điểm, nàng cũng đã biết mặc dù chính mình lúc sau xin lỗi, này đoạn quan hệ cũng là vô pháp挽 hồi.

Cho nên đối với bị nhắm vào, nàng một chút đều không cảm thấy ngoài ý muốn.

Nhưng thật ra Lư Bình Hạo này không thể hiểu được vọng lại đây liếc mắt một cái, làm Đinh Cửu Cửu trong lòng lộp bộp một chút.

Tội liên đới ở hội nghị bàn đối diện, trước sau một lời chưa phát Chu Thâm đều sững sốt hạ, theo sau cười nói: “Lư lão sư, ngài phía trước cùng ta nói thời điểm chỉ có phía trước hai cái phương án a, như thế nào này lại đột nhiên toát ra tới một cái đâu?”

“Ha ha.....” Lư Bình Hạo xấu hổ mà cười cười, “Này cái thứ ba phương án, vẫn là trong điện thoại mặt chí nguyện bộ lãnh đạo nhắc nhở ta, cho nên ta liền lấy ra tới, hỏi một chút đình..... Ngạch, hỏi một chút đại gia ý kiến.”

Đinh Cửu Cửu: “.....”

Lư Bình Hạo gãi gãi thái dương, “Ân, là như thế này, các người hẳn là cũng hiểu biết đến, chúng ta lần này chí nguyện nhị đội trung gia tăng rồi một cái tân tiểu tổ, này bộ phận học sinh đâu..... Trong đó có vài vị cho chúng ta lần này chí nguyện hoạt động cung cấp không ít kinh tế thượng, dạy học thiết bị thượng viện trợ.”

Lư Bình Hạo dừng lại một chút, biểu tình xấu hổ vài phần, tựa hồ không biết như thế nào đem kế tiếp nói nói ra.

Mà không cần Lư Bình Hạo nói tiếp, Đinh Cửu Cửu cũng đã đoán được hẳn muốn nói.

Nữ hài nhi đặt ở hội nghị bàn hạ ngón tay vô ý thức mà nắm chặt, giờ khắc này tâm tình phức tạp đến gần như chột vật.

Nhưng mà nàng lại không cách nào ngăn cản Lư Bình Hạo đem phía dưới nói nói xong ——

“Đặc biệt là cái này..... Đệ tứ tổ Hàn Thời đồng học, ngày hôm qua tới vị kia là hãn mẫu thân, đã đáp ứng ở sang năm cuối năm phía trước, cho chúng ta chi giáo tiểu học quyên tạo một khu nhà tân học giáo.....”

Lư Bình Hạo nhẹ hít vào một hơi, tươi cười có chút mỗi mệ, “Vừa mới cùng ta trò chuyện vị kia chí nguyện bộ thượng cấp lãnh đạo ý tứ đâu, là hy vọng chúng ta thỉnh Hàn Thời đồng học lại..... Lại làm một chút khả năng cho phép mỹ thuật dạy học thiết bị quyên tặng, cũng có thể giải chúng ta trước mắt lửa sém lông mày.”

“.....”

Giọng nói rơi xuống, một tổ các nữ sinh không hẹn mà cùng mà đem ánh mắt lạc hướng về phía Đinh Cửu Cửu.

Lư Bình Hạo xấu hổ mà khụ hai tiếng, “Cái này, một tổ dù sao cũng là mỹ thuật khóa phụ trách tiểu tổ sao, nếu không thể không lựa chọn cái này phương án, ta đây hy vọng chuyện này đâu, có thể từ các người một tổ tới phụ trách cùng bốn tổ câu thông.....”

“Lư lão sư, ngài sớm nói a.”

Phương Yên đột nhiên cười rộ lên, thanh âm có chút tiêm.

Nàng chân bắt chéo nhếch lên, lấy khoe mắt có chút khinh miệt mà liếc hướng Đinh Cửu Cửu phương hướng ——

“Chúng ta tổ trưởng cùng bốn tổ cái kia Hàn Thời..... Hàn Thời đồng học, quan hệ vốn dĩ liền hảo thật sự, một trăm tới bộ dụng cụ vẽ tranh mà thôi sao —— đối với Hàn Thời đồng học mới mấy cái tiền, chỉ sợ liền một ngày tiền tiêu vặt đều dùng không xong là có thể mua tới.”

“Phương Yên!”

Lữ Bình Hạo thanh âm đột nhiên hàng mấy độ, ánh mắt cực kỳ không vui mà nhìn phía Phương Yên.

“Thiệt.....”

Phương Yên khẽ hừ một tiếng, buông nhếch lên tới chân, quay đầu nhìn về phía bên kia.

Đều là nông chiều ra tới con một, lại là ở đại học loại này tương đối kỷ luật rời rạc, sự sinh quan hệ cũng không hề giống trung học như vậy khắc nghiệt địa phương, Lữ Bình Hạo tự nhiên lấy này đó học sinh không có biện pháp.

Hắn chỉ có thể bất đắc dĩ mà chuyển hướng bên cạnh nữ hài nhi, “Đinh Cửu Cửu, người.....”

“Lão sư, thực xin lỗi.”

Làm tất cả mọi người ngoài ý muốn chính là, ở như vậy xấu hổ an tĩnh, trầm mặc hồi lâu nữ hài nhi ngẩng đầu, thần sắc cùng ánh mắt lại giống nhau như đúc bình tĩnh an cùng.

Liên này cự tuyệt, đều không có một tia nửa hào ướm át bản thiu ——

“Này cái thứ ba phương án, thỉnh ngài tha thứ ta không có biện pháp chấp hành, hơn nữa, ta cũng không cho rằng đây là một cái lý nên có tồn tại thích hợp phương án.”

Lữ Bình Hạo nhíu mày, “Cứu cứu đồng học, ta hy vọng người không cần xử trí theo cảm tính.....”

“Đúng là bởi vì không xử trí theo cảm tính, cho nên ta mới làm ra như vậy trình bày, thỉnh lão sư ngài lý giải.”

Nữ hài nhi thanh âm mềm mại, biểu tình bình tĩnh, ngữ khí lại cùng ánh mắt giống nhau kiên định.

Lữ Bình Hạo lần đầu tiên kiến thức cái này nữ hài nhi nhỏ xinh thân hình hạ cất giấu sắc nhọn kia một mặt, không khỏi mà ghen ở chỗ đó.

Liên tại đây gần như tĩnh mịch thời điểm, ngồi ở bên cạnh bàn, trước sau có chút ánh mắt lập loè mà trầm mặc không nói Chu Thâm lại đột nhiên mở miệng.

“Lữ lão sư, dụng cụ vẽ tranh rương sự tình, không bằng giao cho ta tới xử lý đi.”

Lữ Bình Hạo nghe vậy sửng sốt, quay đầu đi, “Người xử lý? Người muốn xử lý như thế nào? Người.....”

Tựa hồ là nghĩ tới cái gì, Lữ Bình Hạo sắc mặt khẽ biến, không cần suy nghĩ liền xuất khẩu cự tuyệt, “Người là muốn cùng trong nhà nói? Ta đây không đồng ý —— người phía trước đã nỗ lực lâu như vậy sự nghiệp, không thể bởi vì như vậy một chuyện nhỏ liền.....”

“Lữ lão sư.”

Chu Thâm trên mặt tươi cười hiền lành, ngữ khí cũng cực kỳ nhẹ nhàng mà đánh gãy Lữ Bình Hạo nói.

Lữ Bình Hạo tỉnh quá thần, mày gắt gao mà ninh lên.

Hắn biểu tình thay đổi mấy lần, rốt cuộc phất phất tay ——

“Tính, trước tan họp đi, chuyện này ta và các người Chu Thâm sư huynh lại thương lượng một chút —— đến lúc đó lại cho các người thông tri.”

“Lão sư, kia ngày mai buổi sáng mỹ thuật khóa làm sao bây giờ a?”

“Đúng vậy lão sư, ta hôm nay đều đáp ứng kia giúp hài tử, ngày mai nhất định sẽ bắt đầu cho bọn hắn chính thức thượng hội họa khóa.”

“.....”

Lữ Bình Hạo nghĩ nghĩ.

“..... Cái này chu nội mỹ thuật khóa trước toàn bộ sửa vì âm nhạc khóa. Đinh Cửu Cửu, người thông tri Kiều Loan cái kia âm nhạc khóa phụ trách tiểu tổ, làm các nàng đem sở hữu soạn bài trình tự trước đi —— chờ lúc sau mỹ thuật khóa hội họa dụng cụ cùng dụng cụ vẽ tranh rường sự tình giải quyết, sẽ dựa theo sớm định ra chương trình học số lượng đem trống không âm nhạc khóa dùng mỹ thuật khóa bổ thượng.”

“Hảo.”

Đinh Cửu Cửu ánh mắt khẽ nhúc nhích, đồng ý.

“Được rồi, sẽ trước chạy đến nơi này, các người đều đi ra ngoài đi..... Chu Thâm, người cho ta lưu một chút.”

“.....”

Ra phòng họp môn, rời đi hành lang dài bậc thang, đi ở phía trước hai nữ sinh thở ngắn than dài ——

“Sẽ không thật làm chúng ta một lần nữa soạn bài đi?”

“Hắn là không thể nào..... Ta thiên, kia không phải muốn muốn mệnh sao?”

“Muốn ta xem dứt khoát liền trực tiếp một phương án được —— dù sao cùng lắm thì phía trước một nửa thời gian đều cùng ngày mai giống nhau, trước làm âm nhạc tổ bên kia dạy thay, lúc sau chờ mỹ thuật dụng cụ tới, chúng ta trở lên bọn họ khóa là được.”

“Liên sợ tới không được a.....”

“Có chút người nột, thật đúng là nói thói quen lời hay, giả thanh cao.”

Phương Yên đi qua Đình Cửu Cửu bên cạnh, cười hừ hừ mà mở miệng: “Một phương án, nói đúng hài tử không phụ trách; tam phương án, lại nói rõ lí lẽ từ không chính đáng —— nàng như vậy cần lao, khiến cho chính nàng đem chúng ta khóa toàn bị tân khóa toàn thượng lợi hại, nhưng đừng chính mình giả thanh cao, còn liên lụy chúng ta chịu tội a!”

Nữ sinh gian một tích, có người rất cuộc nhịn không được nhúu mà mở miệng ——

“Phương Yên, người bớt tranh cãi đi..... Vốn dĩ đình tổ trưởng nói được cũng không sai, này tam phương án..... Nói được không dễ nghe liền cùng đi ra ngoài ăn xin đường như, đối người người có thể nguyện ý đi tìm bốn tổ người đòi tiền?”

Phương Yên sắc mặt biến đổi, ngay sau đó cười lạnh thanh, “Ta này không phải lớn lên không đủ xinh đẹp, nhập không được nhân gia mắt sao.....”

Nếu đều có như vậy thân cận quan hệ, nói một lời có thể như thế nào, thiếu khối thịt a?”

Âm cuối lạc khi, nàng như là sợ người khác không biết chính mình nói chính là ai, dư quang lạnh căm căm mà liếc hướng đội ngũ mặt sau cùng nữ hài nhi phương hướng.

Nhưng mà Đinh Cửu Cửu như là một chữ cũng chưa nghe thấy, chính nửa rũ mắt, như suy tư gì mà đi tới.

Nàng thậm chí tựa hồ cũng chưa chú ý tới bên cạnh đã dừng lại cùng tổ đồng học, một người tiếp một người mà trải qua những người đó bên cạnh.

Loại này so coi khinh càng vì lệnh người xuống đài không được hoàn toàn làm lơ, làm Phương Yên rốt cuộc liền trên mặt cuối cùng một chút cười lạnh đều không nhìn được.

“Đinh Cửu Cửu!” Nàng mang theo tức giận hô một tiếng, “Người rốt cuộc muốn như thế nào!”

“.....”

Đinh Cửu Cửu bị đột nhiên kêu tên, còn không nhỏ thanh lượng sợ tới mức nàng ngẩn ra, trợn lên mắt hạnh chớp hạ, ngay sau đó mới lấy lại tinh thần.

Nữ hài nhi hơi nhú nhú mày, “Có việc sao?”

Phương Yên giận cực: “Người thiếu cùng ta giả câm vờ điếc, người ——”

“Không có việc gì nói, lưu trữ đầu óc ngẫm lại chuyện này muốn như thế nào giải quyết.”

Đinh Cửu Cửu lạnh giọng.

Trong phòng hội nghị sự tình đã làm nàng lười đến lại cùng trước mặt cái này vô cơ gây rối Phương Yên gấn bó biểu tượng, đơn giản nói thẳng ——

“Nói như thế nào cũng là ở trong giờ học bị như vậy nhiều hài tử hô lão sư, liền tính vì sự đức, người cũng không bằng tình hạ thời gian nhiều vì bọn họ suy nghĩ.”

Nói xong, Đinh Cửu Cửu lười đến cùng nàng vô nghĩa, trực tiếp xoay người lên lầu thang gian.

.....

Ở giữa ngo thời điểm, thượng xong đệ nhị tiết giảng bài Kiều Loan phun đầu lười đẩy cửa vào được.

“Ta mẹ ời mệt chết ta —— ta hiện tại Thái Hậu hối! Ta lúc trước nên tiến mỹ thuật tiểu tổ, này âm nhạc khóa xúi quẩy, đang ở ở giữa ngo tan học —— này một đường nửa giờ đi trở về tới, thiếu chút nữa cho ta phơi cởi da!”

Dỡ xuống một thân “Phụ trọng” Kiều Loan đem chính mình trực tiếp ném tới trên giường, thở hỗn hển một hồi lâu khí thô cũng chưa nghe thấy đáp lại, không khỏi tò mò mà ngẩng đầu, nhìn về phía lân giường.

“Cửu cửu..... Người làm gì đâu, diện bích tư quá a? Biểu tình còn như vậy ngưng trọng?”

Suy nghĩ non nửa buổi sáng phương án nghĩ đến đầu đều đau, Đinh Cửu Cửu nhéo nhéo ấn đường, cũng học Kiều Loan ngưỡng tiến giường, bắt đầu đối với trần nhà phóng không.

“..... Bằng không ta cùng người đổi một chút, người địa vị đau ta chuyện này?”

“Ai?” Kiều Loan một cái cá chép lộn mình phiên lên, hưng phấn mà hỏi:
“Các người bên kia xảy ra chuyện gì sao?”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Nữ hài nhi tức giận đến bật cười, “Kiều Loan, người như thế nào có thể như vậy vui sướng khi người gặp họa đâu?”

“Mau mau mau, đừng cọ xát a,” Kiều Loan vui đùa, “Đem người không khoái hoạt chia sẻ cho ta, làm ta vui sướng vui sướng.”

“Người a.”

Đình Cửu Cửu bất đắc dĩ, nhưng cũng đem buổi sáng sự tình một năm một mười mà cùng Kiều Loan nói rõ ràng.

Chờ nghe xong lúc sau, Kiều Loan cũng thu tươi cười, nhắm lại mi, “Không phải..... Đây là cái nào tôn tử trở ra sư chủ ý, dựa vào cái gì cho người đi tìm Hàn Thời —— này cùng mở miệng đòi tiền có cái gì khác nhau a!?”

Đình Cửu Cửu mỉm cười bật cười, “Thật tính lên, chủ ý này nơi phát ra không phải Lữ lão sư, chính là Lữ lão sư thượng cấp lãnh đạo.”

“.....”

Kiều Loan vô tội mà chớp chớp mắt, “Người vừa mới nghe lầm, ta không có nói ‘ tôn tử ’ này hai chữ, đó là người ảo giác.”

Đình Cửu Cửu cười lãng nãng liếc mắt một cái, “Được rồi, người mau giúp ta ngẫm lại biện pháp, ta là thật sự nghĩ đến đầu đầu ——”

Tiếng chưa lạc, một trận dồn dập tiếng đập cửa đột nhiên nổ vang ở trong phòng.

Ngồi ở trên giường Kiều Loan đều bị sợ tới mức một giật mình, ngay sau đó tức giận mà đứng lên, hướng về phía cửa đi qua đi ——

“Làm gì nha làm gì nha, đòi mạng a!”

Cửa vừa mở ra, trong viện mơ hồ ồn ào thanh âm truyền đến.

Đồng thời, đứng ở cửa mấy nữ sinh sắc mặt đỏ bừng biểu tình khẩn trương hỏi Kiều Loan ——

“Đình Cửu Cửu đâu! Đình Cửu Cửu ở sao!”

“Ở a, liền ở trong phòng.”

“..... Sự tình gì?” Đình Cửu Cửu từ trong phòng sườn đi ra.

Mà kia mấy nữ sinh cầm đầu một cái, duỗi tay túm nàng liền ra bên ngoài chạy.

“Lâm Yến Thanh tới!”

Một cái khác thanh âm truy ở sau người, càng vội vàng ——

“Hắn —— hắn cùng Hàn Thời đánh nhau rồi!!”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 33 Đệ Chương 33

Chương 33

Lâm Yến Thanh tới thời điểm là dấm lên cơm trưa thời gian điểm nhi, vừa vặn Hàn Thời cùng Tống Soái đám người hạ đến lầu một trong viện, chuẩn bị hưởng lâm thời nhà ăn bên trong đi.

Bình thường học sinh cách đệ tứ tổ này đó các thiếu gia đều rất xa, sợ không cẩn thận trêu chọc thượng cái nào —— cho nên này đoàn người đi ở trong viện, phá lệ mà chói mắt.

Mà Lâm Yến Thanh chính là lúc này đi vào bốn hợp lâu nội.

Hắn nghênh diện trước gặp gỡ trong trường học một người nữ sinh, kia nữ sinh thoáng nhìn hắn, đi ra một nửa ánh mắt chính là ninh trở về, lại nhìn thoáng qua sau mới giật mình hô thanh:

“Lâm giáo thảo? Người như thế nào ở chỗ này!?”

Này một tiếng động tĩnh tuyệt không tính tiểu, ít nhất hơn phân nửa cái trong viện người đều nghe thấy được, sôi nổi đem ánh mắt lạc qua đi.

Tống Soái đám người đi được lục thân không nhận, đối cùng chính mình không quan hệ những người khác sự khái không quan tâm. Nhưng thật ra đằng trước Hàn Thời nghe thấy được thanh âm, nện bước lú lo một đốn.

Qua hai giây, hắn nhẹ chon hạ mi, nghiêng đi thân hỏi Tống Soái: “..... Nàng vừa mới nói, là Lâm Yến Thanh?”

Tống Soái phản ứng một chút này “Lâm giáo thảo” cùng “Lâm Yến Thanh” chi gian quan hệ, lại quay đầu lại nhìn xem đứng ở mới vừa rồi kêu sợ hãi ra tới nữ sinh trước người người kia, ngay sau đó quay lại tới, không xác định gật gật đầu.

“Hình như là đi, bọn họ trong trường học người tựa hồ đều quản Lâm Yến Thanh kêu giáo thảo?..... Lâm gia này thiếu gia cùng chúng ta lại không phải một đường người, không như thế nào chú ý quá hẳn, ta nhận không ra, cũng chỉ là nghe nói qua.”

Đi theo Tống Soái sờ sờ cái ót, nghi hoặc nói: “Hẳn như vậy mẫu mực hài tử, kỳ nghỉ không nên ở nhà hẳn công ty thực tập sao, như thế nào đột nhiên chạy này chim không thềm ỉa thâm sơn cùng cốc tới?”

“.....” Hàn Thời đáy mắt hơi lạnh quang sắc một lược mà qua, giây lát sau hẳn hơi câu môi mỏng, ý cười chây lười tản mạn, “Nếu là hẳn, ta đây tựa hồ biết..... Hẳn vì cái gì tới.”

“Ai??..... Tiểu Hàn tổng người vì cái gì sẽ biết, người phía trước không đều đối hẳn một chút ấn tượng cũng chưa sao?”

Tống Soái nói xong hô hấp cứng lại, đi theo tâm tình vi diệu mà nhăn lại mi, “Tiểu Hàn tổng, người nhưng đừng cùng ta nói..... Người liền vì hẳn cùng Đinh Cửu Cửu kia thanh mai trúc mã quan hệ, chủ động đi trêu chọc hẳn?”

“.....”

Hàn Thời không trả lời, chỉ một tay cầm túi quần, cười như không cười mà nhìn Lâm Yến Thanh phương hướng.

Một đôi mắt đào hoa dạng mỏng lạnh cười sắc.

Trên thực tế cũng không cần Hàn Thời trả lời. Mọi người ánh mắt lác đăm vị trí, hiếm thấy mà lạnh một khuôn mặt Lâm Yến Thanh cúi đầu hướng kia nữ sinh hỏi cái gì.

Kia nữ sinh lảng qua sau, duỗi tay ở lầu bốn chỉ chỉ.

Lâm Yến Thanh nhắc chân liền hướng cửa thang lầu đi, chẳng qua mới vừa đi ra vài bước, dư quang quét cập Hàn Thời Tống Soái đoàn người, liền lú lo dừng lại thân hình.

Vài giây lúc sau, hẩn ánh mắt lạnh lùng mà nhìn cầm đầu Hàn Thời, bước nhanh đi tới.

Tống Soái che mắt, nhịn không được thống khổ mà quay lại đầu không nghĩ lại xem này hai người, “Năm cái tào a.....”

Mặt sau nhị thế tổ nhóm cũng nhìn ra bầu không khí không quá đúng, có mấy người vội vàng tiến đến Tống Soái bên cạnh, đè thấp thanh âm:

“Tống ca, xử lý như thế nào?”

“Lâm gia tiểu tử này điên rồi đi, dám cùng Tiểu Hàn tổng ngạnh cương?”

“Chúng ta muốn hay không can can lại hẩn a?”

“.....”

Tống Soái đầu đại, vẫy vẫy tay, “Các người đừng vô nghĩa, làm cho bọn họ trường học nữ sinh đem Đinh Cửu Cửu kêu xuống dưới, liền nói này hai người muốn đánh nhau rồi,..... Chạy nhanh!”

“.....”

Hàn Thời cùng Lâm Yến Thanh hai người chi gian khoảng cách cũng không rất xa, không trong chốc lát Lâm Yến Thanh liền đình tới rồi Hàn

Thời đoàn người trước mặt.

“—— người chính là Hàn Thời?”

Lâm Yến Thanh ánh mắt sắc nhọn đến giống đao, thanh âm cũng lãnh đến phảng phất có thể đông lạnh hạ vụn băng tới.

Hàn Thời không trả lời, chỉ ách thanh cười, lười biếng mà xoắn mi mắt, tầm mắt ở người tới trên người quát một lần, “..... Lâm Yến Thanh?”

“.....!”

Này khinh bạc tán mạn điệu vừa vào nhĩ, nhất thời liền hướng tới Lâm Yến Thanh trong lòng kia tích cốp một đường sài thượng ném viên môi lửa, tức giận hóa hấn trong mắt lạnh lẽo, hấn đột nhiên tiến lên một bước, duỗi tay xách trước mặt nam sinh áo sơmi cổ áo.

Này động tác vừa ra, trong viện tức khắc ồ lên.

Hàn Thời phía sau Tống Soái đám người càng là biến sắc, có mấy cái lập tức liền tiến lên trước một bước, Tống Soái cũng nhịn không được lạnh mặt nhú mi ——

“Lâm Yến Thanh, người tốt nhất bắt tay buông ra.”

Phía sau cũng có áp không được tính tình, đã đi lên muốn kéo Lâm Yến Thanh cánh tay ——

“Đúng vậy lâm thiếu, người tốt nhất trước hết nghĩ rõ ràng vị này chính là ai —— không phải cái gì hậu quả người đều gánh vác đến khởi!”

Ở này đó trong thanh âm, bị xách khăn áo sơmi cổ áo Hàn Thời lại bỗng đứng cười nhạt thanh.

Hắn cầm ở túi quần tay rút ra, lười biếng mà nâng nâng.

Vừa mới đi lên mấy người do dự hạ, lại đều lui về từng người vị trí.

Hàn Thời trở xuống tay, cũng không tránh ra, mặc kệ Lâm Yến Thanh giống chỉ cần tức giận sư tử như vậy hung ác mà nhìn chăm chăm chính mình, hắn chỉ tự cố cười đến thản nhiên.

“..... Có việc gì thế, lâm thiếu.”

Lâm Yến Thanh siết chặt quyền, mu bàn tay thượng gân xanh bạo khởi, thanh âm lại ép tới cực thấp cực thấp, thẳng đến chỉ có hai người quanh thân có thể mơ hồ nghe thấy ——

“Người rốt cuộc đối cứu cứu làm cái gì!?”

Hàn Thời đậy mắt quang sắc khẽ nhúc nhích.

Giây lát sau, hắn ách thanh bật cười, “Như vậy khẩn trương làm cái gì?..... Nàng là người bạn gái, cho nên sợ ta tái rồi người a.”

Lời nói đến âm cuối vẫn là cười như không cười chây lười, duy độc nhãn mãnh hấp hợp thời, nam sinh con người thâm đen nhánh đến như là có thể tích ra mặt tới.

Mà này phó khinh mạn thái độ càng là chọc giận Lâm Yến Thanh, hắn tức giận đến cắn răng, “Hàn, khi!..... Người quả nhiên như nghe đồn giống nhau, chính là cái không hơn không kém bại hoại!”

Hàn Thời không giận phản cười, dứt khoát lưu loát mà đem tay cắm vào túi quần, tùy đối phương néo chính mình áo sơ mi cổ áo tay càng thêm buộc chặt, mà hắn cười đến bình tĩnh.

“Người nói là, đó chính là đi..... Nàng không biết không phải hảo.”

“.....!”

Lâm Yến Thanh trừng đến đôi mắt đều đỏ bừng, “Người nói —— người
rốt cuộc đối nàng làm cái gì!?”

Hàn Thời khẽ liếm hạ hàm trên, nguyên bản không nghĩ để ý tới, chỉ là ánh
mắt rũ chuyển gian, hấn vô tình bắt giữ đến bên sườn cửa thang lầu đầu
trên, còn chưa lộ ra toàn thân một đạo nhỏ xinh thân ảnh.

Giây lát lúc sau, Hàn Thời bỗng dừng cười nhẹ thanh.

“Làm cái gì?” Nam sinh quay lại mắt, cảm khẽ nhếch, ý cười khiêu khích
mà ý vị thâm trường, “Tự nhiên là ta phát điên giống nhau tưởng đối nàng
làm sự tình —— người khi đó không phải nghe được?”

Không khí đột nhiên trầm xuống.

Giây tiếp theo, chỉ nghe vây xem các nữ sinh có người “A” mà một tiếng
kêu sợ hãi ra tiếng.

——

Mà Đinh Cửu Cửu mới vừa chạy ra cửa thang lầu nháy mắt, nhìn đến chính
là đôi tay cầm túi quần mà cười ý lười nhác Hàn Thời, bị nắm chặt hấn cổ
áo Lâm Yến Thanh hung tợn một quyền tấu ngã xuống đất cảnh tượng.

“.....!!”

Đinh Cửu Cửu đồng tử bỗng dừng co rụt lại.

Nàng cơ hồ không chút suy nghĩ, tránh ra kéo chính mình xuống dưới nữ
sinh tay, đem hết toàn lực mà chạy hướng về phía cái kia vòng vây.

Còn lại người còn ở kinh ngạc đến ngây người cảm xúc không có hoàn hồn,
sớm có chuẩn bị Tống Soái đám người nhưng thật ra phản ứng lại đây, một
đám sắc mặt giận hồng, lại không một cái tiến lên.

Tống Soái vô cùng tinh tường thấy, liền ở đi phía trước số vài giây, Lâm Yến Thanh động thủ phía trước, Hàn Thời rõ ràng cho bọn hắn làm một cái không chuẩn nhúng tay ý bảo.

Nếu nói hắn tức giận đến lý giải không được Hàn Thời làm như vậy mục đích, như vậy đang xem đến nữ hài nhi kia vọt vào trong đám người gian thời điểm, cũng liền bưng tỉnh đại ngộ.

“Lâm Yến Thanh!!”

Nữ hài nhi áp không được tức giận thanh âm nổ vang. Nửa quỳ trên mặt đất, đã lại lần nữa xách lên Hàn Thời cổ áo chuẩn bị huy quyền Lâm Yến Thanh lưng tức khắc cứng đờ.

“..... Người thua.”

Một cái cực nhẹ, cực thấp, mà lại cực kỳ sung sướng ách thanh, lấy chỉ có hai người nghe thấy thanh lượng vang lên.

Lâm Yến Thanh cứng đờ mà cúi đầu khi, chính thấy khoe miệng thắm đỏ thắm vết máu nam sinh ngãng đầu.

Cặp kia con người thâm đen nhánh một mảnh, rốt cuộc lộ ra tàn mạn hạ như băng tuyết sơ dung dường như lạnh sắc, càng có tuyết hóa lúc sau, giấu ở này hạ những cái đó sắc bén cùng sắc nhọn ——

“Nàng là của ta.”

Thanh âm trầm ách, tự tự như băng.

Mắt đào hoa cũng không thấy cười sắc.

Mà nữ hài nhi đã vọt tới hai người bên cạnh.

Đình Cửu Cửu không có chần chờ mà kéo ra Lâm Yển Thanh nâng lên quyền, khác chỉ tay túm chặt hăn nắm chặt Hàn Thời cổ áo tay ——

“Buông ra.”

Nàng bực thanh nói, sắc mặt banh đến vi bạch.

“.....”

Lâm Yển Thanh rũ mắt, không tiếng động mà buông lỏng tay ra.

Đình Cửu Cửu kéo Lâm Yển Thanh liền lạnh mặt muốn đem người ra bên ngoài mang.

Trên mặt đất nam sinh ánh mắt chột lóe, trong ánh mắt trát một phen một phen tiểu đao tử, đao đao hướng Đình Cửu Cửu giữ chặt Lâm Yển Thanh trên tay phiêu.

Nhưng hăn mở miệng, môi mỏng khê nhúc nhích, thanh âm nghe tới lại có vẻ thập phần thấp úc ——

“Đình Cửu Cửu.”

“.....”

Đình Cửu Cửu thân hình cứng đờ.

Từ gặp mặt bắt đầu, người nọ hiểm khi như vậy xưng hô chính mình, càng hiểm khi có như vậy gần như bất lực ngữ khí, nghe được nàng ngực không biết sao đều phiên lên một trận rậm rạp kim đâm dường như đau.

Kia đau cảm cũng không kịch liệt, cũng không phải không thể chịu đựng được, chỉ là liên vẫn luôn ở nơi đó, giống như theo mỗi một lần hô hấp đều hơi tăng thêm một chút.

Không biết thời gian một lâu, này đau sẽ mạn triển đến bộ dáng gì vô pháp khổng chế nông nổi.

Nhưng Đinh Cửu Cửu ít nhất biết, chính mình lúc này không thể quay đầu lại.

Bởi vì nàng cũng không tín nhiệm chính mình —— này một tiếng sau nếu quay đầu lại, nếu thấy người nọ biểu tình bộ dáng cùng ánh mắt —— nàng một chút đều không xác định, chính mình còn có thể hay không đi được động.

Vì thế thân hình cương vài giây lúc sau, Đinh Cửu Cửu vẫn là nhẹ hít vào một hơi, khẽ cắn môi lôi kéo Lâm Yến Thanh, bước nhanh rời đi mọi người tầm mắt, vòng ra bốn hợp lâu.

Trong viện một mảnh tĩnh mịch.

Vây xem tâm tình mọi người phức tạp mà nhìn xem đã biến mất ở sân cửa hai người phương hướng, lại nhìn nhìn trên mặt đất ngời dậy Hàn Thời.

Người nọ hơi khuất chân dài, một tay đập đầu gối, rũ mắt lông mi, thanh tuyến khuôn mặt thượng góc cạnh rõ ràng, lại là bọn họ tựa hồ chưa từng gặp qua mặt vô biểu tình lạnh băng.

“Ta dựa..... Cho nên Đinh Cửu Cửu đây là vì Lâm Yến Thanh, đem Hàn Thời đều quăng mặc kệ? Nàng phía trước không còn nói nàng cùng Lâm Yến Thanh chỉ là bằng hữu sao?”

“Oa, kia Hàn Thời cũng quá đáng thương đi?”

“Nàng này cũng quá trên mặt một bộ bối mà một bộ.....”

“Ai, ta cảm thấy không đến mức a, đến lượt ta ta cũng lôi đi Lâm Yến Thanh, rõ ràng hấn mới là ở nháo sự cái kia sao, không lôi đi hấn chờ xem

chính mình bằng hữu ở chỗ này nổi điên a?”

“Mặc kệ nói như thế nào, này Hàn Thời thoạt nhìn cũng có chút thảm ai. Phía trước còn tưởng rằng hãn người như vậy truy cái nữ sinh khăng định thực dễ dàng, kết quả..... Đinh Cửu Cửu cũng thật tàn nhẫn đến hạ tâm.....”

“.....”

Nghe những cái đó nghị luận càng ngày càng nhiều, Tống Soái nhăn lại mi, không kiên nhẫn mà lạnh biểu tình vẫy vẫy tay ——

“Tan tan, đều không ăn cơm a?”

“.....”

Vây xem bọn học sinh lúc này mới sôi nổi tan đi.

Tống Soái mấy người đứng ở tại chỗ chần chờ hạ, cho nhau đối diện vài lần, cuối cùng vẫn là Tống Soái căng da đầu đi đến Hàn Thời bên cạnh, ngồi xồm xuống thân ——

“Cái kia cái gì..... Tiểu, Tiểu Hàn tổng, người cũng đừng quá khó chịu, cái này tục ngữ nói đến hảo, thiên nhai nơi nào vô phương thảo a, hà tất yêu đơn phương một chi hoa..... Cái này Đinh Cửu Cửu không được, chúng ta đây liền đổi.....”

Tống Soái nói không được, chính mình đều nghe chính mình nói tất cả đều là hỗn trưởng lời nói, chính nôn nóng mà cấp những người khác nháy mắt ra dấu, dùng khẩu hình hỏi nên như thế nào an ủi thời điểm, hãn đột nhiên nghe thấy trước mặt vẫn luôn không xuất động tĩnh nam sinh cười nhạt thanh.

Tống Soái vội vàng lác mắt qua đi.

Lại thấy Hàn Thời duỗi tay ở khớp miệng nhẹ quát hạ, ngay sau đó rũ xuống tay, nhìn mặt trong ngón tay cái thương đỏ thắm vết máu, nam sinh cười đến ánh mắt lập loè.

“Chậm điem.”

“..... A?”

Tống Soái đầu óc chuyên bất quá tới, trong mắt tất cả đều là dấu chấm hỏi, phát gốc mà nhìn Hàn Thời, “Tiểu Hàn tổng, người không sao chứ.....”

Vốn dĩ gần nhất liền không đúng lắm, nhưng đừng đem đầu óc khái hư lâu.

Hàn Thời tựa hồ đoán được hẳn suy nghĩ cái gì, mi mắt vừa nhấc, ánh mắt lạnh căm căm mà ở hẳn trên người một quát, ngay sau đó mới đứng lên, đá đá tê dại chân dài ——

“Ta nói ta phản ứng đến chậm.”

“Nga, nga nga, người nói Lâm Yến Thanh đánh người kia một chút a? Đến lượt ta nhóm cũng phản ứng không kịp.....” Tống Soái an ủi đến một nửa, đột nhiên cảm thấy không đúng, “Ai? Chính là Tiểu Hàn tổng người lúc ấy cho chúng ta dùng tay ra hiệu làm chúng ta đừng nhúng tay, không phải đã đoán được?”

“.....”

Hàn Thời quay lại đầu, xem ngu ngốc dường như nhìn Tống Soái liếc mắt một cái.

“Ta nói phản ứng vẫn, là chỉ hẳn là sớm một chút kích thích hẳn.”

Tống Soái: “.....?”

“Mới ăn một chút..... Còn chưa đủ nạng đau lòng.”

Hàn Thời nói xong, hồn không thềm để ý mà thẳng thân đi rồi.

Tống Soái: “——???”

Này cảm tình ở đằng kia ngồi nửa ngày, là ở đáng tiếc vấn đề này??

Tống Soái nhất thời chỉ cảm thấy rằng đau, cũng không biết là tức giận đến vẫn là ghen đến mức.

“Thật mẹ nó tàn nhẫn.”

“Tống ca, người là nói Lâm gia cái kia? Ta cũng cảm thấy hấn đủ tàn nhẫn, liền vì một cái nữ, cũng không sợ đắc tội Hàn gia a.....”

“Ta là nói Hàn Thời.”

Tống Soái vô ngữ mà lăng người nọ liếc mắt một cái.

Kia nhị thế tổ sửng sốt, “A?”

Tống Soái thở dài đi rồi.

“Đối người khác cũng tàn nhẫn, đối chính mình cũng tàn nhẫn..... Hàn gia lão gia tử nếu là thật hiểu chính mình có cái cái dạng gì tôn tử, khiến cho hấn cùng Đinh Cửu Cửu thuận lợi điếm..... Bằng không tính tình này, về sau việc này thượng ai nghịch hấn ý, hấn không được đem thiên thọc ra cái lỗ thủng tới sao.”

.....

Thẳng đến ra lâu môn, Đinh Cửu Cửu còn cảm thấy như là người nọ ánh mắt vẫn luôn dính ở chính mình trên lưng giống nhau, năng đến nàng phía sau lưng cùng trong lòng đều từng đợt chước đau đến hoảng.

Mà vẫn luôn lại đi ra hảo đi xa, Đinh Cửu Cửu mới rớt cuộc từ cái loại này cảm xúc tróc ra tới, nàng dừng lại bước chân, buông ra tay, xoay người nhìn về phía Lâm Yến Thanh.

Nữ hài nhi tinh xảo mặt mày đều như là tấm băng tuyết dường như lạnh.

“Lâm Yến Thanh, người có phải hay không điên rồi?”

“.....”

Mặc kệ thanh âm ngữ khí vẫn là biểu tình, Lâm Yến Thanh đều nhìn ra được tới —— Đinh Cửu Cửu đây là ít có địa chấn chân hỏa khí.

Hắn thở dài, “Cửu cửu, người biết, ta là bởi vì lo lắng người ——”

“Người là bởi vì lo lắng ta, mới đem ta đẩy đến như vậy một cái tiến không được lui không được hoàn cảnh đi?”

“.....”

Lâm Yến Thanh ánh mắt trầm xuống, giây lát sau hắn mới hạ xuống mà mở miệng: “Thực xin lỗi, cửu cửu, hôm nay là ta xúc động. Ta nguyên bản tưởng nhịn xuống, nhưng là cái kia điện thoại lúc sau, ta thật sự áp không được lo lắng, cho nên mới.....”

Đinh Cửu Cửu làm cái hít sâu, mới một lần nữa ngẩng đầu, “Ta biết ta vừa mới câu này nói trọng, nhưng là thanh tử, người hôm nay làm sự tình thật sự làm ta thực xấu hổ —— hơn nữa ở lúc sau rất dài một đoạn thời gian, ta đều không thể không tiếp tục đối mặt loại này xấu hổ cho ta học tập cùng sinh hoạt mang đến ảnh hưởng —— ta biết người vốn dĩ không phải như vậy xúc động mà bất kể hậu quả người, ta cũng lý giải đây là người lo lắng, nhưng ta hy vọng đây là lần đầu tiên cũng là cuối cùng một lần.”

Lâm Yến Thanh nhăn lại mi, “Cửu cửu, Hàn Thời người kia.....”

“Người trước kia trước nay không ở trước mặt ta vọng tự đánh giá quá bất luận cái gì một người,” Đinh Cửu Cửu đánh gãy hẳn, ánh mắt nghiêm túc, “Đây là ta ở trên người của người học được thực đáng quý đồ vật, đừng đem nó huỷ hoại.”

Lâm Yến Thanh thật dài mà than ra một hơi.

“Nhưng người là ta coi như thân muội muội giống nhau đối đãi, nếu có ta cảm thấy không tốt, phong bình thấp kém gia hỏa ở tiếp cận người, ta sẽ bản năng muốn đuổi đi hẳn..... Ta sẽ biến thành một cái ta chính mình cũng khinh thường lại xúc động lại hẹp hòi tiểu nhân.”

Đinh Cửu Cửu trầm mặc xuống dưới. Tầm mắt cũng chậm rãi rũ xuống đi.

Qua đã lâu lúc sau, nàng rốt cuộc thấp giọng mở miệng.

“Chính là thanh tử, ta đã trưởng thành. Ta có thể cũng nên đi tiếp xúc chính mình muốn tiếp xúc người, nhận thức người khả năng sẽ không nhận thức cũng không muốn giao thoa bằng hữu..... Này đó người không thể ngăn cản.”

Lâm Yến Thanh biểu tình gian xệt qua rõ ràng thấp úc cùng giãy giụa, nhưng trầm mặc đến cuối cùng, hẳn vẫn là thỏa hiệp gật đầu.

“..... Hảo. Ta sẽ nhớ rõ, Cửu Cửu.”

Nữ hài nhi biểu tình rất cuộc hòa hoãn rất nhiều, nàng ngẩng đầu, ánh mắt đem người quét một lần, “Người liền như vậy vội vã mà tới?”

“..... Ân.” Hồi tưởng khởi chính mình nhân sinh khó được hoàn toàn bất kể hậu quả xúc động hành vi, Lâm Yến Thanh có chút ngưng ngừng mà sờ sờ cái ót.

Đình Cửu Cửu thở dài, tiện đà bất đắc dĩ mà cười, “Người thật có thể.....
Này vùng núi liền chúng ta kia một gian khách sạn, hẳn là còn có linh tinh
phòng trống, người trước ở một đêm thượng, liên hệ một chút rời núi xe,
ngày mai liền trở về đi.”

Lâm Yến Thanh cũng trọng triển tươi cười, “Ân, ta đưa người..... Ngạch,
ta không nhận lộ, người đưa ta trở về?”

Đình Cửu Cửu duỗi tay cho hẳn chỉ lộ, “Đi phía trước thẳng đi, tả quái hai
trăm mét liền đến đại viện cửa..... Người đều đi vào đánh người, còn
không nhớ rõ lộ?”

Lâm Yến Thanh: “Người còn có việc?”

“Ân.” Nữ hài nhi ánh mắt lóe hạ, “Ta muốn tới trong thôn mượn điếm đồ
vật.”

*

Nghe trong phòng tắm xôn xao tiếng nước, vào cửa Tống Soái thở dài,
“Tiểu Hàn tổng, từ các người chữa bệnh trên xe lấy đồ vật ta cho người
phóng trên bàn a.”

Trong phòng tắm lên tiếng.

“Thật không cần ta cho người kêu tùy xe bác sĩ đi lên?”

“.....”

Lần này bên trong không trả lời, vài giây sau, tiếng nước ngừng. Phòng tắm
môn mở ra, hạ thân vây quanh điều khăn tắm nam sinh hoảng một đầu ướt
dầm dề tóc đen, lười biếng mà đi ra.

“Không cần.”

Tới rồi trước bàn, Hàn Thời duỗi tay xách lên một lọ thuốc tím, mi một chọn, “Này ngoạn ý có thể hướng trên mặt mặt?”

Tống Soái nhìn thoáng qua trong gương kia trương ra thủy lúc sau phá lệ thanh tuyến tuần tiểu mặt, vui sướng khi người gặp họa mà cười ——

“Như thế nào, hiện tại lo lắng hủy dung? Kia ngài vừa mới cố ý tính kế làm chính mình bị đánh thời điểm như thế nào không lo lắng đâu? —— người nói người truy đình đồng học vốn dĩ liền không dễ dàng, kết quả còn đem mặt cấp cọ, Tiểu Hàn tổng, người sẽ không sợ đình đồng học ghét bỏ người a?”

Tống Soái nhún vai, “Này mặt không thể nhìn người chuẩn bị làm sao bây giờ, □□ a?”

Nói, Tống Soái tầm mắt không có hảo ý mà hướng nam sinh lửa | trên người xinh đẹp cơ bụng đường cong thượng phiêu.

Hàn Thời hoành hãn liếc mắt một cái, cười mắng, “Lăn.”

“Nặc.”

Tống Soái bóp giọng nói ứng, quay đầu đi tới cửa, duỗi tay một phen mở cửa.

Ngoài cửa, nữ hài nhi mới vừa nâng lên tới tay đốn ở giữa không trung.

Tống Soái sững sốt hai giây, mặt mày hớn hở: “Ai da, này không phải chúng ta đình đại tổ trưởng sao? Người đây là.....” Hãn ánh mắt hướng Đình Cửu Cửu trong lòng ngực thoáng nhìn, “Người đây là đưa thuốc trị thương cấp Tiểu Hàn tổng?”

Đình Cửu Cửu gật gật đầu, “Hãn khá hơn chút nào không?”

“Người không tới nói, kia hảo là khẳng định hảo không được.” Tống Soái vui đùa, xoay người nhìn về phía phòng, “Bất quá người lấy cái này thuốc trị thương liền không cần thiết, ta đã cho hẳn từ ——”

Giọng nói đột nhiên im bật.

Tống Soái nhìn chăm chăm vừa mới chính mình thả thuốc trị thương, lúc này cũng đã trống không một vật trên bàn, chớp chớp mắt.

Qua hai giây, hẳn chậm rãi áp xuống tầm mắt, vọng đến bên cạnh bàn thùng rác đi.

Thuốc tím cùng bông bông nhóm đáng thương vô cùng mà nằm ở bên trong.

Tống Soái: “.....”

Tống Soái nghiêng răng, nhìn trong phòng dường như không có việc gì ánh mắt vô tội Hàn Thời, từ kẽ răng bài trừ mấy chữ âm ——

“Người mẹ nó..... Ném đến thật đúng là mau a.....”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 34 Đệ Chương 34

Chương 34

“Cái gì thật mau.....”

Đình Cửu Cửu tò mò mà đứng ở ngoài cửa hỏi.

Hàn Thời bất động thanh sắc mà vươn chân dài, đem thùng rác hướng bàn hạ đá đá, sau đó cho Tống Soái một cái “Phóng thông minh điểm” ánh mắt.

Tống Soái mắt trợn trắng, nuốt xuống cơ hồ nghẹn lại khẩu khí này, “Không có gì..... Ta còn có việc, đình tổ trưởng, cái này bệnh nhân thực không nghe lời, giám sát hẳn thượng được sự tình liền giao cho người.”

Thanh âm chưa dứt, không đợi Đình Cửu Cửu phản ứng, Tống Soái ngay lập tức mà lôi kéo nàng thay đổi hai người vị trí —— chính mình đứng ở ngoài cửa, đồng thời kéo lên phòng môn.

Nước chảy mây trôi mà làm xong này một bộ động tác lúc sau, Tống Soái sửa sửa chính mình cổ áo cổ tay áo, một bên lắc đầu cảm khái vừa đi đi ra ngoài ——

“Bây giờ còn có giống ta như vậy săn sóc huynh đệ sao? Thế nhưng còn ném ta đồ vật.....”

Bên trong cánh cửa.

Nữ hài nhi giật mình trệ mà nhìn trước mặt trong phòng đứng lỏa | thượng thân nam sinh.

Phía trước bị Tống Soái ngăn trở tầm nhìn, nàng cũng không có nhìn đến Hàn Thời. Mà thẳng đến vừa mới không kịp phản ứng liền bị kéo vào trong phòng tới, nàng mới đột nhiên chú ý tới, trong phòng Hàn Thời thế nhưng là chỉ vây quanh một cái khăn tắm.

Trong phòng ánh sáng cực hảo, nàng thị lực cũng vẫn luôn không kém, thế cho nên Đinh Cửu Cửu lúc này thậm chí có thể rõ ràng mà nhìn đến, từ ước dầm dề tóc đen thượng nhỏ giọt bọt nước, là như thế nào lướt qua nam sinh xương quai xanh, theo ngực mà xuống, lại xẹt qua cơ bụng đường cong cho đến hoàn toàn đi vào khăn tắm.....

Ngây người vài giây lúc sau, Đinh Cửu Cửu bỗng dưng lấy lại tinh thần, khuôn mặt đỏ bừng mà chuyển mở đầu.

“Kia..... Cái kia..... Ta là tới cấp người đưa, đưa dược.....”

Nữ hài nhi nguyên bản ôm vào trong ngực dược túi bình thẳng mà cử đi ra ngoài, có chút hoảng loạn mà quơ quơ ——

“Người nhận lấy dược..... Ta, ta liền đi trước.”

Nói, nữ hài nhi duỗi tay đi sờ phía sau then cửa tay, dùng sức xuống phía dưới một áp, môn mở ra điều phùng.

Trong phòng đứng nam sinh bị nàng phản ứng đập đến mím cười, lại thiên cổ tình đê nặng tiếng nói, làm ra trầm thấp mà không ngờ ngữ điệu.

“Người là chuẩn bị trực tiếp cho ta ném trên mặt đất, vẫn là làm ta một cái người bệnh chính mình qua đi lấy?”

“.....”

Nếu là gác ở bình thường, kia Đinh Cửu Cửu đại khái đã sớm muốn hỏi lại một câu “Người thương chính là mặt vẫn là chân”, nhưng mà giờ này khắc này, nàng trong đầu cũng đã bị chính mình mới vừa rồi nhìn đến hình ảnh tràn ngập đến mãi đương, cơ hồ chưa cho lý trí lưu lại cái gì tự hỏi không gian.

Vì thế chần chờ một tức về sau, nàng liền chậm rì rì mà hướng trong phòng dịch ——

“Ta đây cho người..... Đặt lên bàn.”

Hàn Thời tầm mắt một rĩ, nhìn muốn tới chính mình dưới mí mắt cái bàn, ngay sau đó ngẩng đầu nhìn phía khó được thể nhưng có vẻ có chút ngoan ngoan nữ hài nhi, môi mỏng khơi mào cái có điểm tà khí cười.

“Hảo a.” Hãn nói giọng khàn khàn.

Đáng tiếc Đinh Cửu Cửu vẫn chưa phát hiện thanh âm này cùng phía trước khác nhau, ở cách bên cạnh bàn còn có mấy chục cm thời điểm, nàng dừng.

——

Nàng cơ hồ đã có thể cảm giác được từ trạm đến không xa người nọ trên người phát ra, vừa mới tắm vòi sen sau khi kết thúc nhiệt khí, cùng với kia thắm hương dầu gội hương vị.

Đinh Cửu Cửu không lại đi phía trước đi, chần chờ hạ, nàng liền vươn tay đem dược túi hướng trên bàn gác đi.

“Kia cái này dược, người nhớ rõ đúng hạn sát, mặt trên có chút những việc cần chú ý, ta liền đi trước.....”

Tiếng chưa lạc, nàng buông dược túi trở về trừu thủ đoạn bỗng dừng bị người nắm lấy.

Nữ hài nhi thân hình dừng lại.

Sau một lúc lâu, nàng banh mặt ngẩng đầu lên, tinh xảo ngũ quan gian không thấy cái gì cảm xúc ——

“Người kéo ta làm cái gì.”

Chỉ âm cuối một chút khẽ run, còn có cặp kia mắt hạnh trốn tránh không kịp hoảng loạn bán đứng nàng chân thật cảm xúc.

Hàn Thời buông xuống mắt, thâm trầm cất giấu điểm tham yếm ánh mắt đem nữ hài nhi nhìn chăm chăm vài giây, rồi sau đó hẩn bỗng dừng cười.

“Có thể hay không giúp ta sát được a, tiểu lãnh đạo?”

Không đợi nữ hài nhi cự tuyệt xuất khẩu, hẩn trước bổ sung, “Ném tới trên mặt đất thời điểm tay phải vịn tới rồi, tay trái sử dụng tới không có phương tiện.”

Hàn Thời này một mở miệng, Đinh Cửu Cửu lập tức nhớ tới giữa trưa xuống lầu kia một khắc nhìn đến cảnh tượng —— lúc ấy người này xác thật là bên phải đơn vai chấm đất.

Đinh Cửu Cửu nhăn lại mi, vội vàng đem ánh mắt rơi xuống nam sinh cánh tay phải thượng, lúc này cũng bất chấp trốn tránh tầm mắt, nàng về phía trước thò người ra, duỗi tay câu lấy nam sinh rũ tại bên người tay phải, nhẹ nhàng nâng khởi ——

“Cảm giác đau đớn là ở cái gì bộ vị? Bả vai, khuỷu tay, vẫn là cổ tay bộ?”

Một bên hỏi, Đinh Cửu Cửu một bên ánh mắt khẩn trương mà quan sát đến Hàn Thời vai khuỷu tay cùng thủ đoạn khớp xương, xác định không có rõ ràng sưng đỏ sau, nàng mới nhẹ nhàng thở ra.

“Thoạt nhìn hẳn là không có gì vấn đề lớn, ta trước lại đi mua một ít ngã đánh vận thương được, người chờ ta.....”

“Cái kia không vội.” Hàn Thời cảm khẽ nhếch lên, ý bảo hạ chính mình khố miệng thương, “Yêu cầu trước xử lý chính là nơi này —— ta lúc sau xuống lầu ăn cơm trưa, tổng không thể treo màu ăn cơm đường?”

“.....”

Nữ hài nhi ninh tinh tế mi, do dự vài giây lúc sau, nàng mới chậm rì rì địa điếm phía dưới.

“Vậy người ngồi xuống, ta giúp người thương được.”

“.....”

Một chút cực đạ ý cười xẹt qua đen nhánh con người. Hàn Thời lui một bước, ngồi vào mép giường, tay trái cánh tay sau này một chống, câu lấy khố miệng cười như không cười mà nhìn Đinh Cửu Cửu.

“Tới.”

Kia bị phòng tắm hơi huân đến khàn khàn tiếng nói tại đây không lớn trong phòng, như là bằng thêm vài phần ý vị thâm trường hồi âm.

Vừa mới chuẩn bị tiến lên Đinh Cửu Cửu dừng lại, “Người..... Không mặc một chút quần áo?”

Hàn Thời trầm mặc hai giây, nhẹ nheo lại mắt, “Không cần.”

Cự tuyệt đến sạch sẽ lưu loát.

“.....”

Nữ hài nhi nhẹ nhíu hạ mi, nhưng cuối cùng vẫn là chưa nói cái gì, nhấp miệng xoay người, từ trên bàn dược trong túi lấy ra tiêu độc Povidone-iodine cùng cầm máu giảm nhiệt bạch dược.

Trước mở ra Povidone-iodine nắp bình, hương sạch sẽ lượng nhỏ trong ly đổ một ít, sau đó Đinh Cửu Cửu từ bên cạnh phong kín đóng gói bông bông trong túi lấy ra một cây, ở lượng nhỏ ly trung chuyển một vòng, bảo đảm bông bông đỉnh bông đều nhuận ướt, nang mới nhéo màu trắng tiểu bông còn quay lại đi.

Thoáng nhìn nam sinh khoe miệng còn thắm một chút vết máu vết thương, Đinh Cửu Cửu chính mình cũng chưa ý thức được chính mình bản năng nhăn lại mi.

“Ta sẽ tận lực nhẹ một ít, nhưng khả năng vẫn là sẽ có một chút đau..... Người nhin một chút.”

“Hảo.”

Hàn Thời nên được cực nhanh, như là sợ nữ hài nhi đổi ý dường như.

“Trước đừng nói nữa.”

Nữ hài nhi hơi hơi cúi xuống thân, ánh mắt nghiêm túc mà nhìn thẳng nam sinh khoe môi, tay trái hơi lạnh mà đầu ngón tay nhẹ chống lại hấn cầm tuyến, tay phải bông bông dùng nhất thông thả cũng mềm nhẹ nhất tốc độ cùng lực lạt đi lên.

Trong phòng vì thế an tĩnh lại.

Trong không khí chỉ còn lại nhàn nhạt nước thuốc cùng dầu gội hỗn hợp hương vị, còn có gần trong gang tấc tiếng hít thở, mang theo làm nhân tâm tư hoảng hốt nhiệt độ, trong người chu lan tràn khai.

Hàn Thời mục không nháy mắt mà nhìn trước mặt hơi hơi cúi người nữ hài nhi, theo thời gian chuyển dời, cặp kia đen như mực con người cảm xúc càng thêm mãnh liệt.

Mà nguyên bản chỉ chuyên chú với nghiêm túc thượng đượ nữ hài nhi trên má độ ấm cũng càng ngày càng cao.

An tĩnh lại liên tục vài giây lúc sau, nữ hài nhi rốt cuộc không thể nhịn được nữa mà dừng lại trong tay bông bông.

“..... Người xem địa phương khác.”

Nam sinh ách thanh cười, “Vì cái gì?”

Nữ hài nhi muộn thanh, “Không có vì cái gì.”

“Hảo.”

Người nọ thật đúng là nghe lời mà chuyển khai mắt.

Đình Cửu Cửu trong lòng nhẹ nhàng thở ra, xoay người thay đổi căn tân bông bông. Nhưng mà chờ nàng quay lại tới thượng đượ không vài giây, kia quen thuộc ánh mắt độ ấm lại lần nữa rơi xuống nàng trên mặt.

Đình Cửu Cửu: “.....”

Nàng banh trụ mặt, tay phải cầm bông bông bất động, tay trái lại nâng lên tới, trực tiếp che tới rồi nam sinh đôi mắt trước.

Trước mắt đột nhiên tối sầm làm Hàn Thời sững sốt hai giây. Lấy lại tinh thần, hăn không cảm mím cười ——

“Bác sĩ, người như vậy ta thực không cảm giác an toàn.”

“..... Đây là vì phòng ngừa ta tay run lên, làm người miệng vết thương tăng thêm.” Đinh Cửu Cửu banh thanh âm nói xong, chính mình cũng nhin không được cong hạ khóe mắt, “Nói như vậy, người có cảm giác an toàn sao?”

Giọng nói lạc khi, nàng lòng bàn tay trước lông mi chớp chớp, như là hai thanh tể mỏng cây quạt nhỏ nhẹ nhàng cào qua đi, đồng thời kia cười đến nhân tâm tiêm phát ngứa ách thanh lại lần nữa vang lên.

“Ân, rất có.”

“.....”

Chờ này dài dòng thượng được quá trình rốt cuộc kết thúc, Đinh Cửu Cửu thật dài mà nhẹ nhàng thở ra.

Nàng néo bông bông đứng dậy, do dự hạ, vẫn là mở miệng nói: “Hôm nay giữa trưa sự tình, ta tưởng thế Lâm Yến Thanh cùng người xin lỗi, hẳn là.....”

“Hẳn xin lỗi, vì cái gì muốn người tới thế?”

“.....”

Đinh Cửu Cửu ngẩn ra, nâng lên tầm mắt. Lúc này mới phát hiện tựa như chính mình nghe được như vậy, Hàn Thời trên mặt sung sướng cùng ý cười lúc này đã không tồn nửa điểm, có chỉ còn lại có cặp kia đen nhánh con người làm nhân tâm giật mình lạnh lẽo.

Mà này còn vẫn chưa kết thúc.

Nam sinh nâng lên chống ở phía sau tay trái, phản cầm tay nàng cổ tay, đồng thời mắt đào hoa hơi hơi hiệp khởi, nội bộ có nguy hiểm quang sắc hơi dập ——

“Người đã nói, hẳn cùng người chỉ là bằng hữu, bằng hữu bình thường sẽ làm được này một bước sao?”

“.....” Đinh Cửu Cửu ấn đường nhăn lại, “Ta cùng hẳn đã nhận thức mười năm, đương nhiên sẽ không chỉ là bằng hữu bình thường, hẳn với ta mà nói giống như là thân ——”

“Thân nhân” hai chữ chưa xuất khẩu, Đinh Cửu Cửu liền thấy nam sinh đáy mắt bỗng dựng sát khởi sắc bén hoá tinh, đồng thời trên cổ tay đột nhiên một trận sức kéo truyền đến.

Đột nhiên không kịp phòng ngừa dưới, Đinh Cửu Cửu nháy mắt trọng tâm thất hành, trực tiếp đảo hướng về phía ngòai ở mép giường Hàn Thời.

“Phanh” một tiếng trầm vang.

Trên giường nhiều một trên một dưới điệp lưỡng đạo thân ảnh.

“Hàn Thời người phát cái gì điên.....”

Bởi vì ngã xuống đi vị trí quan hệ, Đinh Cửu Cửu cái trán chính đánh vào dưới thân nam sinh cứng rắn ngực thượng, nhất thời đâm cho nàng đầu đều có chút vụng, thái dương càng là phát đau.

Chẳng qua ngay sau đó nàng liền nhớ tới người này trên người thương, vội vàng chống cánh tay liền muốn đứng dậy ——

“Người tay phải ——”

Đúng lúc này, phòng cửa truyền đến vài tiếng động tĩnh.

“Tiểu Hàn luôn là phòng này đi?”

“Ân, ta phía trước thấy Tống ca nói, chính là 419.”

“Ai.....? Cửa này như thế nào không quan?”

“Không biết a.”

Lời này thanh cùng nhau, Đinh Cửu Cửu trong lòng chuông cảnh báo bỗng dưng kéo vang —— mới vừa rồi nàng tưởng trực tiếp đưa xong dước rời đi, xác thật là giữ cửa bắt tay áp xuống đi, sau đó giống như liền không lại kéo lên.....

“Đừng ——”

Đinh Cửu Cửu giọng nói xuất khẩu, nhưng mà đã không còn kịp rồi.

Cửa phòng bị bên ngoài người đẩy ra, cầm đầu người đã cười hì hì đi vào tới ——

“Tiểu Hàn tổng, Tổng ca làm chúng ta cho người đưa ngọc..... Cơm.....”

Cuối cùng cái kia “Cơm” tự âm cuối, lẳng là xoay cái chín khúc mười tám cong.

Nhìn chăm chăm ở mở cửa trong nháy mắt, trên giường tựa hồ nhanh chóng thay đổi trên dưới vị trí lưỡng đạo thân ảnh, cửa đứng nhị thế tổ nhóm ngậy ra như phỗng.

“.....”

Ngăn chặn trong lòng ngực bị chính mình dùng thân thể sườn ngăn trở nữ hài nhi, Hàn Thời nhíu mi, nghiêng đầu đường ngang tầm mắt ——

“Đi ra ngoài.”

Mấy cái nhị thế tổ lúc này mới hấp tấp hoàn hồn, đứng ở phía trước mấy cái sắc mặt đại biến, cuống quýt xám xịt mà lui đi ra ngoài, còn đem cửa phòng cấp mang lên.

Chờ đứng ở lộ thiên trên hành lang, mấy người thổi gió nóng “Bình tĩnh” trong chốc lát, không khỏi hai mặt nhìn nhau ——

“Các người vừa mới..... Thấy rõ sao?”

“Thấy rõ cái gì?”

“Còn có thể là cái gì! Đương nhiên là Tiểu Hàn tổng ôm trong lòng ngực kia cô nương!”

“..... Không có, Tiểu Hàn tổng động tác nhanh như vậy, cùng hộ thực đường như, trực tiếp liền chặn —— ta liền cái tóc sao cũng chưa thấy.”

“Ân, ta cũng là..... Bất quá này thật đúng là ta lần đầu tiên trực tiếp gặp được Tiểu Hàn tổng cùng cái nào tiểu cô nương ở trên giường a.”

“Vô nghĩa, người nếu là nhiều thấy vài lần, nên đến lượt ta nhóm thấy không người.”

“..... Có đạo lý.”

“Bất quá vừa mới rốt cuộc là ai a? Tiểu Hàn tổng quần áo cũng chưa xuyên kiện, bọn họ hẳn là chính là ở kia cái gì đi.”

“Nhưng Tiểu Hàn tổng gần nhất mấy ngày không phải ở truy một tổ cái kia nữ sinh sao? Ta cảm giác không phải nàng, các người không thấy hôm nay giữa trưa, Tiểu Hàn tổng ăn một chút nàng cũng chưa quay đầu lại, tâm tàn nhẫn đến cùng cái gì đường như.”

“Ta cũng cảm thấy không phải.”

“Như vậy xem ra, Tiểu Hàn luôn là đối mục tiêu a.”

“Ta liền nói sao, kia tiểu cô nương nơi nào so được với Tổng gia vị kia đại tiểu thư, Tiểu Hàn tổng liền tính đối nàng có hứng thú, khẳng định cũng lâu

không được!”

“.....”

“Các người ở chỗ này lăm nhăm lăm nhăm mà nói cái gì đâu!”

Bên cạnh đột nhiên truyền đến cái thanh âm, đem thấu đầu mấy cái nhị thế tổ hoảng sợ.

Mấy người trở về đầu vừa thấy, chính thấy Tống Soái từ 419 cách vách đẩy cửa đi ra.

Tống Soái ánh mắt rơi xuống mấy người trong tay xách theo cơm trưa thượng, nhíu mày, “Không phải cho các người đưa cho Tiểu Hàn tổng sao, chờ nơi này làm gì?”

Mấy người đối diện, trong đó một cái làm mặt quý mà hướng về phía Tống Soái nói: “Tiểu Hàn tổng trong phòng có người, khụ, không có phương tiện.”

Tống Soái vẫn chưa chú ý đối phương biểu tình, nghe vậy chỉ gãi gãi đuôi lông mày, “Đình tổ trưởng còn chưa đi a? Vậy các người đợi chút đi, vạn nhất quấy rầy nhân gia hai người thế giới, tiểu tâm Tiểu Hàn tổng cho các người từ nơi này ném xuống.”

Nói xong, Tống Soái liền xoay người đi xuống lầu.

Mà lưu tại tại chỗ mấy cái nhị thế tổ, lại lần nữa lâm vào ngây ra như phỗng trạng thái.

.....

Phòng nội.

Đinh Cửu Cửu khuôn mặt hồng đến như là lau phấn mặt, mắt hạnh lại là áp không được ảo não.

Nàng gắt gao mà nhấp miệng, đem trên bàn dùng quá nước thuốc cùng bông bông nhanh chóng mà thu thập lên.

Phía sau thanh âm cứng họng mà bất đắc dĩ ——

“Thật sinh khí?”

“.....” Đinh Cửu Cửu thủ hạ động tác bỗng dừng lại. Vài giây sau, nàng ánh mắt bực nhiên mà vặn xoay người.

“Vừa mới cái kia tình huống, ta không nên sinh khí?”

“Ta sai rồi.”

Đã ngoan ngoãn mặc tốt áo sơmi nam sinh ngồi ở mép giường, lần này súc trường tay chân dài, biểu tình ngoan ngoãn thật sự, chỉ có một đôi con ngươi ngẫu nhiên hiện lên một chút không tàng tốt lang tính.

“.....”

Này thừa nhận sai lầm tốc độ quá nhanh, đem Đinh Cửu Cửu còn lại một hồi lời nói tất cả đều nghẹn trở về.

Nàng vô ý thức mà cổ cổ miệng, tức giận mà quay lại thân.

Mặt sau nam sinh như cũ ở tự mình kiểm điểm ——

“Ta không nên xúc động, lại càng không nên bởi vì ghen liền tức giận lung tung.”

“.....”

Nữ hài nhi bóng dáng bỗng dừng cứng đờ.

Qua hai giây, nàng mới hơi hơi động hạ đầu ngón tay. Lý trí nói cho nàng lúc này tốt nhất một chữ đều không cần hỏi nhiều, nhưng là miệng nó không nghe lý trí, nhin không được liền thấp giọng lặp lại biến, “.....‘ ghen ’?”

“Ân.”

Phía sau thanh âm càng thêm trầm thấp khàn khàn.

“Hôm nay giữa trưa, người kéo Lâm Yến Thanh, nhưng là không kéo ta.”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Nữ hài nhi nho nhỏ mà bông tiếng thở dài khí, “Nếu ta khi đó kéo người, kia người khác sẽ như thế nào truyền chúng ta quan hệ?”

“.....” Hàn Thời ánh mắt chợt lóe, lại tránh đi vấn đề này, hấn ánh mắt thâm trầm mà gần như khát vọng mà nhìn nữ hài nhi bóng dáng, nhưng xuất khẩu thanh âm chỉ nghe được ra một chút giấu ở bình tĩnh hạ ủy khuất

“Cho nên là người có sai trước đây.”

Đình Cửu Cửu hơi ngạc, cầm lòng không đậu mà quay lại thân ——

“Ta như thế nào có sai?”

Nam sinh rũ xuống mắt.

“Là người vứt bỏ ta.”

“..... Cái gì kêu vứt bỏ?”

Thấy Hàn Thời cái này biểu tình, Đình Cửu Cửu rốt cuộc có chút buồn cười, mắt hạnh cũng hơi hơi cong xuống dưới, trên má lộ ra một cái mềm

mại lúm đồng tiền ——

“Người là tiểu cầu sao Hàn Thời?”

Lời vừa ra khỏi miệng, Đinh Cửu Cửu liền có chút hối hận. Trò đùa này ngữ khí thật sự quá mức tự nhiên mà gần như thân mật..... Như thế nào cũng không nên nói như vậy lời nói.

“Ta còn có việc..... Ta đi trước.”

Nữ hài nhi ánh mắt hoảng loạn mà tránh đi kia nói như là đột nhiên sáng lên tới ánh mắt, xoay người liền vội vàng muốn đi ra ngoài.

Chẳng qua mới vừa đi ra vài bước, nàng lại nghe thấy phía sau truyền đến một tiếng hơi buồn đoản điệu ——

“..... Uông.”

Em Thả Thính Anh Đi [C]
Khúc Tiểu Khúc
www.dtv-ebook.com

Chương 35 Đệ Chương 35

Chương 35

Sáng sớm, vùng núi sơ lợng.

Thiếu thành thị pháo hoa cùng ồn ào náo động, khắp nơi vắng vẻ, chỉ có mơ hồ gà chó thanh từ thôn xóm chỗ sâu trong theo khói bếp phiêu khai, đánh thức cái này an tĩnh buổi sáng.

Bốn hợp lâu lâu bốn là đệ tứ tổ đặc thù đãi ngộ tầng, mỗi một phòng đều là đơn người cư trú, hơn nữa tự xứng phòng tắm cùng buồng vệ sinh.

Hàn Thời từ trong phòng tắm ra tới khi, chính nghe thấy chính mình cửa phòng bị người khấu vang.

Hắn nện bước một đốn, quay đầu nhìn mắt bên cạnh trên bàn tùy ý đặt đồng hồ.

Mặt đồng hồ kim đồng hồ biểu hiện lúc này chỉ có 6:10.

Hàn Thời hơi nhướng mày, bước ra chân dài đi qua.

Môn lôi kéo khai, hẳn khó được giật mình.

“..... Lâm Yến Thanh?”

Giây lát sau, Hàn Thời rũ mắt ách cười thanh, “Như thế nào, tới tìm ta ‘ báo thù ’?”

Này phó nhẹ lưỡi nhác mạn thái độ, là Lâm Yến Thanh ngày thường sở không quen thuộc mà tuyệt không sẽ tiếp xúc trong vòng nhân tài có, cũng làm Lâm Yến Thanh bản năng nhú hạ mi.

Chẳng qua nghĩ đến ý đồ đến, Lâm Yến Thanh liền trọng triển mày, thanh âm bình tĩnh nói: “Ngày hôm qua là ta xúc động, thập phần xin lỗi. Ta hôm nay liền phải trở về, đi phía trước, có một số việc ta tưởng cùng người nói nói chuyện.”

Hàn Thời nguyên bản đều chuẩn bị trực tiếp đóng cửa lại tay một đốn, ngay sau đó nâng lên tới khe vuốt hạ mi giác ——

“Người hôm nay muốn đi?”

“.....”

Cặp kia mắt đen rạng rỡ mà lượng, chút nào không che dấu nó chủ nhân đối với nghe thấy cái này “Tin tức tốt” mà cảm thấy tự đáy lòng vui sướng.

Ngẫm lại ngày hôm qua người này kia lệ khí mà tâm cơ thâm trầm một mặt, lại đối lập lúc này, Lâm Yến Thanh nhin không được lại lần nữa nhìn lại mi.

——

Quả nhiên như nhau suy đoán, hai năm trước kia làm lớp người già nhóm đều than vì kinh tài tuyệt điểm biểu hiện không có khả năng chỉ là vận khí..... Cái này nghe đồn lang thang khó thuần Hàn gia con trai độc nhất, cũng xa không phải nghe đồn cùng mặt ngoài thoạt nhìn đơn giản như vậy.

Cửu cửu, người thật sự tưởng cùng hẳn người như vậy dây dưa ở bên nhau sao.....

Lâm Yến Thanh trong lòng phức tạp, trên mặt lại không lộ cái gì.

Hắn chỉ gật gật đầu, “Ân. Không ngại nói, chúng ta đổi đến dưới lầu?”

“Hào.”

Nghe nói người này phải đi, Hàn Thời liền một chút đều không ngại lãng phí chút thời gian, “Nhìn theo” đối phương thẳng đến hắn rồi đi đến rất xa.

Hai người vì thế một trước một sau xoay người xuống lầu.

Thời gian còn sớm, bốn hợp lâu trong viện cũng một mảnh an tĩnh, không có gì bóng người. Nhưng hai người vẫn là không hẹn mà cùng mà trước sau đi ra đại môn, mãi cho đến bốn hợp lâu ngoài, xác định không có Học Sinh Hội chú ý tới địa phương mới thả chậm bước chân.

Đi ở mặt sau Hàn Thời trước hết dừng lại.

“Liền đến nơi này đi, có cái gì muốn nói, người nói.”

Phía trước Lâm Yến Thanh vì thế cũng dừng lại, đứng ở tại chỗ trầm mặc bất động vài giây lúc sau, hắn mới quay lại thân.

“Ta muốn biết, người đối cử cử là nghiêm túc sao?”

“.....”

Hàn Thời đậy mắt cười sắc ngọt mà chột lạnh.

Chẳng qua một lát sau, cặp kia đen như mực con người hiện lên tới sắc bén đã bị chính hắn trọng áp xuống đi. Hàn Thời cảm túi quần cúi đầu cười lộ lên, hãy còn cười sau một lúc lâu, thẳng đến đối diện Lâm Yến Thanh mà nhìn khởi cái ngật đáp, hắn mới ngừng nghĩ.

Nhưng nam sinh vẫn chưa giương mắt, chỉ khẽ liếm quá hàm trên, đè nặng có điểm nguy hiểm ánh mắt, hắn cười như không cười mà mở miệng ——

“Từ ngày hôm qua ánh mắt đầu tiên gặp người, ta liền phi thường chán ghét người..... Người biết vì cái gì?”

Lâm Yến Thanh cau mày, không nói gì.

Hàn Thời cười nhạt thanh.

“Bởi vì tựa như vừa mới giống nhau, ta chán ghét người, hoặc là bất luận cái gì những người khác, bày ra một bộ cùng nàng quen biết thân cận bộ dáng, còn muốn bắt dáng vẻ này tới chất vấn ta —— ta cùng nàng làm cái gì, ta đối nàng là như thế nào cảm tình, ta ái không yêu nàng..... Loại này vấn đề, ta cần thiết muốn cho người biết sao?”

Lời nói đến âm cuối, Hàn Thời trên mặt cười sắc trút hết, chỉ dư lạnh lẽo.

Hắn môi mỏng khẽ nhúc nhích, ánh mắt cực lợi, từng câu từng chữ địa cực nhẹ mở miệng:

“Người dựa vào cái gì?”

“.....”

Như vậy trực tiếp mà không để lối thoát sắc bén, là Lâm Yến Thanh sở thói quen xã giao lễ nghi tuyệt không có quá, thế cho nên hắn ngẩn ra vài giây, mới ánh mắt phức tạp mà lấy lại tinh thần ——

“Bằng ta đem cửu cửu coi như thân nhân, mà nàng cũng như vậy xem ta.” Lâm Yến Thanh đốn mắt, “Chúng ta nhận thức mười năm, này mười năm nàng đã giống như là ta thân muội muội —— cho nên nếu người đối nàng không phải nghiêm túc, ta đây sẽ bất kể đại giới mà làm người biến mất ở nàng trước mặt.”

“.....”

Hàn Thời đậy mắt cảm xúc phập phồng gợn sóng, thật lâu về sau hấn mới xoay người.

“Nếu ta đối nàng không phải nghiêm túc, kia chỉ bằng người ngày hôm qua huy lại đây kia một quyền —— người cảm thấy chính mình còn có thể bình yên vô sự mà đứng ở chỗ này sao?”

Lâm Yến Thanh biểu tình không ngờ mà trầm hạ sắc mặt, nhưng trong lòng cũng biết đối phương lời nói cũng không phải giả.

Hàn gia vị kia lão gia tử phiên vân phúc vũ nhiều năm như vậy, thương yêu nhất không gì hơn trong nhà này căn độc đình tôn tử..... Hàn Thời thậm chí đều không cần cố tình cáo trạng, hấn chỉ cần không ngăn trở sẽ mỗi ngày đứng giờ hướng trong nhà hội báo tình huống bảo tiêu, kia liền cũng đủ Lâm Yến Thanh ném chút khổ sở.

Nghĩ như vậy, Lâm Yến Thanh thần sắc hơi tể, nhưng đi theo lại mày nhăn lại, “Nhà người bên kia, chỉ sợ không biết nơi này sự tình đi?”

Hàn Thời sắp sửa bán ra chân dài dừng lại, vài giây sau hấn cười nhạt thanh, “Ta nếu hiện tại có thể giấu Hàn gia, tương lai liền có thể hộ hảo nàng —— này đó, không cần người khác nhọc lòng —— nàng thân ca ca cũng không được.”

Giọng nói lạc khi, Hàn Thời nhãn nại đã khô kiệt, nhíu lại mi liền trở về đi.

Đi ra mấy mét đi lúc sau, hấn lại như là nghĩ tới cái gì dường như, chủ động ngừng lại, sau đó sườn xoay người ——

“Người nhận thức nàng mười năm, tựa hồ thực kiêu ngạo a?”

Lâm Yến Thanh im lặng.

Dứt bỏ rồi phía trước sắc bén, con đường phía trước thanh niên lại khôi phục vẫn thường tản mạn, liền tươi cười đều mang theo điểm ấu trĩ khiêu khích ——

“Mười năm, xác thật thật lâu. Bất quá đáng tiếc, còn muốn so với ta vẫn hai năm —— cho nên liền tính là so thời gian, cũng là người thua.”

Nói xong, Hàn Thời cũng không thêm để ý Lâm Yến Thanh cái gì phản ứng, tự cố xoay người, tâm tình sung sướng mà rời đi.

Đứng ở tại chỗ Lâm Yến Thanh có chút kinh ngạc cùng khó hiểu, nhưng nghĩ lại ngẫm lại, hẳn liền chỉ phải lắc đầu.

——

Tuy rằng tiếp xúc không lâu, nhưng y hẳn xem, Hàn Thời tính cách bên trong thực sự có cực đoan cố chấp bộ phận tồn tại. Ở dĩ vãng nghe đồn chưa từng nghe qua, cũng có lẽ.....

Này cố chấp chỉ hệ treo ở nào đó nữ hài nhi trên người.

..... Cũng không biết là phúc hay họa.

*

Mỹ thuật dụng cụ vẽ tranh sự tình chưa được đến giải quyết thông tri, mỹ thuật tiểu tổ người liền chỉ phải tạm thời ở vào vô khóa trạng thái.

Nhưng thật ra khổ Kiều Loan cùng nàng phụ trách âm nhạc tiểu tổ, mỗi ngày buổi sáng hợp với hai tiết giảng bài —— đặc biệt là cần thiết dậy sớm chuẩn bị điểm này, càng là làm Kiều Loan đầu đều lớn.

“Cửu cửu, người còn phải đi đưa lâm đại giáo thảo đúng không? Ta đây cùng Viên Họa đi trước nhà ăn a.”

“Ân, hảo.” Đinh Cửu Cửu theo tiếng.

Cửa phòng đóng lại không trong chốc lát, Đinh Cửu Cửu liền nghe thấy đầu giường di động chấn động.

Nàng đi qua đi cầm lấy tới vừa thấy, lại là Lâm Yến Thanh một cái tin nhắn phát tới:

“Cửu cửu, ta đi về trước. Nơi này chữa bệnh điều kiện hữu hạn, người nhất định chính mình chú ý thân thể.....”

Mặt sau kia một đại đoạn, Đinh Cửu Cửu vô tâm tư nhìn kỹ, liền vội vàng cầm di động ra bên ngoài chạy.

Nào tưởng mới vừa lòi kéo mở cửa, liền nhìn đến cửa dựa nghiêng lùn tường đứng nam sinh.

“..... Hàn Thời, người như thế nào ở chỗ này?”

Đinh Cửu Cửu ngạc nhiên nói. Ngay sau đó nàng xua xua tay, “Ta có điểm việc gấp, người có chuyện gì nói chờ ta trở lại lại ——”

“Người là muốn đi đưa Lâm Yến Thanh?”

Nam sinh đột nhiên mở miệng.

Đã xoay người Đinh Cửu Cửu sững sốt, vặn quay đầu lại, “Người như thế nào biết?”

Hàn Thời khẽ hừ một tiếng, “Không cần phải đi đưa, hản đã đi rồi..... Ta làm nhà ta bảo tiêu đưa hản rời núi.”

Đinh Cửu Cửu ngẩn ra hai giây, lộ ra điểm nhẹ nhàng thở ra tươi cười, “Làm ta sợ nhảy dựng. Ta còn nói ngày hôm qua mới vừa hỏi qua sớm xe

tuyến cũng không phải cái này điếm, như thế nào liền trực tiếp rời đi.....
Cảm ơn người a, Hàn Thời.”

“.....”

Hàn Thời đôi mắt nhẹ nheo lại tới, ánh mắt có điếm nguy hiểm mà nhìn nữ hài nhi.

Đình Cửu Cửu bị hấn nhìn chăm chăm đến sau lưng phát mao, ngay sau đó dở khóc dở cười hỏi: “Ta tạ người, người như thế nào còn sinh khí?”

“Ngày hôm qua vì hấn hướng ta xin lỗi, hôm nay lại vì hấn hướng ta nói lời cảm tạ.....”

Trầm mặc hai giây, nam sinh quay mặt đi, hơi rũ hạ mắt, “..... Tính, người cũng không để bụng ta cái gì cảm giác.”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Rõ ràng lý trí thượng cho rằng chính mình không có làm sai cái gì, nhưng bị như vậy ngữ khí biểu tình ánh mắt một vậy, nàng trong lòng kia chịu tội cảm như thế nào liền cùng đã phát hồng dường như?

Bất kỳ nhiên nhớ tới ngày hôm qua kia thanh ủy khuất lại bị đè nén “Uông”, Đình Cửu Cửu nhin không được mắt hạnh cong thành trăng non nhi, nàng chủ động tiến lên, duỗi tay túm túm nam sinh áo sơmi tay áo

“Đi ăn cơm sáng sao, Tiểu Hàn tổng?”

“.....”

Kia cùng người khác kêu tới hoàn toàn bất đồng mềm ấm âm điệu, một giây nội liền mặt tiêu Hàn Thời biểu diễn dục, hấn quay lại đầu.

“Đều nghe tiểu lãnh đạo, ta không phải người tiểu cầu sao?”

“.....” Đinh Cửu Cửu nháy mắt nhiệt mặt, vội vàng xoay người chính mình trước hướng cửa thang lầu đi, vừa đi vừa phóng lời nói ——

“Đừng cùng ta tới kia một bộ, vô dụng.”

“Uông.”

“.....”

Thiếu chút nữa lão đảo hạ Đinh Cửu Cửu đứng vững thân.

Hảo đi nàng thừa nhận, là quá hữu dụng.

Hàn Thời chuyển biến tốt liền thu, không lại trêu đùa đi xuống, an an tĩnh tĩnh mà đi ở mặt sau, bồi nữ hài nhi đi xuống lầu.

Hai người trước sau đi vào nhà ăn, lấy bàn ăn, liền một đường hướng tự chọn khu đi.

Đi tới đi tới, Đinh Cửu Cửu liền nhắm lại mi.

Phía trước cùng Hàn Thời đụng tới cùng nhau, nàng đã thói quen mọi người sẽ thường thường vọng lại đây ánh mắt, nhưng hôm nay buổi sáng tựa hồ có chút không giống nhau..... Những cái đó ánh mắt, giống như còn nhiều điểm cái gì những thứ khác.

Trên thực tế, không chỉ là Đinh Cửu Cửu có điều phát hiện, Hàn Thời cũng đồng dạng liếm đi biểu tình gian cười sắc.

Hắn dừng lại chân, hơi nhúu khởi mi, ánh mắt trầm lãnh mà trong người chu đảo qua một vòng.

Những cái đó âm thầm lạc tới tầm mắt, lại tất cả đều trong lòng run sợ mà thu hồi đi.

Liên ở Hàn Thời chuẩn bị một lần nữa cất bước theo sau thời điểm, lâm thời nhà ăn bàn tròn dùng cơm khu, đột nhiên một tiếng chấn người chụp bàn tiếng vang lên.

Theo sát sau đó, Kiều Loan tức giận thanh âm truyền đến ——

“Người mẹ nó lặp lại lần nữa thử xem!”

Hàn Thời thân hình một đốn, nhìn về phía phía trước.

Quả nhiên liền thấy Đinh Cửu Cửu bỗng dừng dừng lại chân, ánh mắt lo lắng mà khó hiểu, ngay sau đó liền nhanh chóng đi qua đi.

Hàn Thời trầm mắt giây lát, cũng cất bước đuổi kịp.

Đinh Cửu Cửu tới rồi trước bàn, lại thấy Kiều Loan chính chỉ vào bên cạnh cái bàn mảng to ——

“Phương Yên, người về điểm này phá sự ta mẹ nó ngày hôm qua liền nghe nói, như thế nào, người cảm thấy Đinh Cửu Cửu quá ôn nhu không mảng người một đốn người thiếu đến hoảng đúng không? Cho nên hôm nay chạy nơi này tới đình người kia trương xú miệng tìm trừu vẫn là tìm mảng!?”

Phương Yên đứng lên, nhìn thấy Đinh Cửu Cửu cùng Hàn Thời một trước một sau mà đi tới khi, nàng sắc mặt cũng đã thay đổi.

Nhưng mà ở bị Kiều Loan tức giận mảng quá về sau, nàng cũng mặt đỏ lên ——

“Lời này lại không phải ta nói..... Người đi hỏi đệ tứ tổ những người đó a —— rõ ràng là bọn họ nói!”

Đình Cửu Cửu nguyên bản lạnh lùng đi xuống ánh mắt cứng đờ.

Ký ức bị bắt kéo về ngày hôm qua kia tiết ngoài ý muốn mà xấu hổ hiểu lầm.

Chẳng lẽ..... Vẫn là bị đệ tứ tố những người đó nhìn ra nàng tới?

“Nhạ, đương sự..... Đây không phải đều đã tới sao.” Phương Yên cau gợn mà nhìn Đình Cửu Cửu liếc mắt một cái, lại không dám hướng nàng phía sau người nọ trên người vọng, “Người..... Người trực tiếp hỏi nàng chẳng phải sẽ biết ta nói có phải hay không thật sự!”

Kiều Loan tức giận đến đỏ mặt tía tai, xem tư thế hận không thể tiến lên tay xé đối phương.

Phương Yên ngạnh cổ nhìn về phía Đình Cửu Cửu ——

“Đình Cửu Cửu! Ta lần này cần là có nửa điểm tự biên tự tạo ta liền cùng người họ!..... Người nói cho bọn họ, đệ tứ tố ngày hôm qua có người thấy người ở Hàn Thời trong phòng, còn..... Đây chẳng lẽ không phải thật vậy chẳng!”

“.....”

Đình Cửu Cửu đau đầu mà thở dài.

Nàng tiến lên nửa bước, vừa muốn nói chuyện, lại cảm thấy trên cổ tay bỗng dưng căng thẳng.

Đình Cửu Cửu ngẩn ra hạ, quay đầu lại, liền thấy không biết khi nào cùng lại đây nam sinh từ sau vòng trước, đứng ở nàng bên cạnh, đồng thời động tác mềm nhẹ mà không dung cự tuyệt mà đem nàng kéo đến phía sau.

Giống như là không phát hiện chung quanh những cái đó ánh mắt, đối với bên cạnh tĩnh mịch cũng hoàn toàn vô vị, Hàn Thời một tay kéo ra Kiêu

Loan kia trương bàn tròn bên không ghế, đem nữ hài nhi dắt qua đi liền tòa.

Sau đó hần thẳng thân, hướng trong một góc đứng bảo tiêu vẫy vẫy tay.

Hai cái bảo tiêu sừng sốt, ngay sau đó bước nhanh chạy tới, ngừng ở hai người bên cạnh.

Hàn Thời chỉ chỉ trong đó một cái, đối ghế trên còn có chút ngốc nữ hài nhi nói: “Người muốn ăn cái gì, nói cho hần, làm hần giúp người đi lấy.”

“.....”

Vốn là an tĩnh nhà ăn càng thêm tĩnh mịch, Đinh Cửu Cửu cũng có chút bất đắc dĩ, vui đùa nói: “Ta lại không phải chặt đứt chân ——”

“Hôm nay buổi sáng, người phải nghe lời ta, lãnh đạo.”

Hàn Thời ách thanh cười câu, đánh gãy nàng giọng nói.

Đinh Cửu Cửu trầm mặc vài giây, gật gật đầu.

“Hảo, nghe người.”

Hàn Thời ánh mắt mềm nhũn.

Nhưng bất quá giây lát, hần đáy mắt cười sắc liền tắt cả tróc, cuối cùng chỉ còn lại nhất định đóng băng trụ lãnh lệ.

Hàn Thời quay lại thân.

“Ta chính là đệ tứ tổ.”

Nam sinh cảm khê nâng, mắt đào hoa nhẹ hiệp lên, mặt mày lương bạc sát người mà nhìn kia Phương Yên, môi mỏng lại bỗng dựng gợn lên cái cười tới ——

“Người lòng hiếu kỳ tựa hồ vẫn luôn thực trọng? Kia hảo, có cái gì tưởng nói ——”

Hắn tiếng sậu trầm, gằn từng chữ một.

“Người tới hỏi ta.”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 36 Đệ Chương 36

Chương 36

Lâm thời nhà ăn một mảnh tĩnh mịch, châm rơi có thể nghe.

Bị Hàn Thời nhìn Phương Yên môi run lên, muốn nói cái gì, lại bị người nọ đáng sợ ánh mắt sở nhiếp, một chữ đều không có nói ra.

“Không nói?”

Hàn Thời đáy mắt cọ qua tinh hỏa dường như sắc mặt giận dữ, hấn trên mặt lại bỗng dừng cười, xa cách lương bạc, xoay chuyển ánh mắt liền rơi xuống bên cạnh còn ở cảm tức nhìn Phương Yên Kiều Loan trên người ——

“Nàng vừa mới nói cái gì?”

“.....” Kiều Loan cũng cảm giác ra Hàn Thời trên người cùng xưa nay tản mạn bất đồng hỏa khí, nàng chần chờ hai giây, nhìn bên cạnh ngồi Đinh Cửu Cửu liếc mắt một cái, mới chậm rì rì mà dịch đến Hàn Thời bên cạnh, đè thấp thanh âm ——

“Phương Yên vừa mới nói, cửu cửu phía trước bị lâm giáo thảo đuổi theo lâu như vậy đều trang rụt rè..... Nói cùng người nhận thức không mấy ngày, liền..... Ngủ đến một phòng đi.....”

Lời còn chưa dứt, Kiều Loan liền cảm giác nam sinh ánh mắt đột nhiên trầm lãnh đi xuống, sau cổ đều nổi lên lạnh lẽo.

Đón kia tầm mắt, Kiều Loan căng da đầu mở miệng: “Vừa mới nhà ăn hảo những người này đều nghe thấy được..... Hàn phó tổ trưởng, quá xong

này hai tháng, các người có thể trực tiếp chạy lấy người, cứu cứu lại còn phải hồi trường học —— người đừng làm cho nàng vẫn luôn thừa này đó tin đồn nhảm nhí, nàng thoát nhìn mềm mại để nói chuyện, nhưng lòng tự trọng mạnh nhất.”

“.....” Hàn Thời siết chặt quyền.

Giây tiếp theo, hấn ánh mắt lạnh lẽo mà toàn vô tình tự mà nhìn về phía Phương Yên, nhắc chân đi qua đi.

Phương Yên cầm lòng không đậu mà lui lại mấy bước, thật sự là bị nam sinh kia làm cho người ta sợ hãi ánh mắt cấp dọa tới rồi, nàng lại mở miệng khi thanh âm đều mang lên điểm khóc nước nở ——

“Hàn..... Hàn Thời..... Người làm gì —— ta đều là nghe các người đệ tứ tổ người ta nói! Người..... Người muốn tìm cũng tìm bọn họ đi a!”

“Bọn họ trốn bất quá.” Hàn Thời mắt lạnh, “Người cũng giống nhau.”

Nói xong khi, hấn đã ngừng ở kia nữ sinh trước mặt.

Phương Yên thấy thế, sợ tới mức “Oa” một tiếng, xoay người liền muốn ra bên ngoài chạy, chỉ là không đợi bước đầu tiên bán ra đi, phía sau nam sinh đột nhiên vươn tay, một phen nắm nàng vai, trực tiếp đem người bẻ trở lại ——

Ở Phương Yên ăn đau mà hoảng sợ quay lại ánh mắt, nam sinh kia trương thanh tuyến trên mặt bỗng dừng trưng bày ý cười, nhưng mà trên cao nhìn xuống mà nhìn xuống nàng cặp kia đôi mắt, lại cất giấu như là muốn thực chất hóa hàn ý.

“Người phía trước như thế nào nghị luận ta, ta một chút đều không ngại —— nhưng là nói nàng? Một chữ cũng không được!”

Nói xong, Hàn Thời liền một tay ngạnh néo nữ sinh vai, muốn đem nàng kéo ra nhà ăn đi.

Bên cạnh tất cả mọi người xem đến ngây người ——

Một hai ba tổ học sinh sờ sinh hoạt lớn lên cái kia trong hoàn cảnh, cơ hồ chưa bao giờ gặp được người như vậy cùng sự, kia nam sinh như là hoàn toàn không chỗ nào cố kỵ, mỗi tiếng nói cử động cũng lãnh lệ đến làm cho bọn họ kinh tâm.

Mà đệ tứ tổ người quá biết Hàn Thời năng lực bối cảnh, mặc dù bọn họ cũng chưa bao giờ xem qua người này như thế tức giận, lúc này cũng đều thông minh thật sự —— không một cái dám lên trước hơi anh này phong.

Ngay cả Tống Soái lúc này cũng chỉ là đình đến cách đó không xa, nhúu chặt mi nhìn.

Phương Yên rốt cuộc khiêng không được, khóc lên ——

“Đau đau..... Người buông ra ta ta là nữ —— người như thế nào có thể như vậy khi dễ nữ a.....”

Nhưng mà nam sinh kia sắc bén thanh tuyến mặt nghiêng, không hề có bởi vì cái này làm cho người không đành lòng thanh âm mà nhiều ra nửa điểm cảm xúc.

Hắn liền như vậy mặt vô biểu tình mà đẩy người sát khí, cường ngạnh mà kéo Phương Yên hướng nhà ăn cửa đi đến.

Thẳng đến một đạo thân ảnh từ bàn tròn bên đứng dậy, bước nhanh đuổi theo.

“Hàn Thời.”

Đình Cửu Cửu chậm hạ bước tốc, gọi được nam sinh bên cạnh.

Phương Yên lúc này khóc đến nhân tuyến đều có điểm hoa, nhìn đến Đinh Cửu Cửu lúc sau lại như là thấy được cứu mạng rơm rạ, liên thanh khóc lóc nói: “Thực xin lỗi Đinh Cửu Cửu ta sai rồi..... Ta không bao giờ sẽ nói những lời này đó người làm Hàn Thời buông tha ta đi.....”

Đinh Cửu Cửu cau mày nhìn nàng một cái, đem ánh mắt hướng lên trên lôi kéo, rơi xuống nam sinh trên mặt.

Kia quen thuộc thanh tuấn ngũ quan gian, là nàng sở hoàn toàn xa lạ lạnh băng.

Thậm chí liền nhìn phía chính nàng trong ánh mắt, đều mang theo còn chưa rút đi lạnh lẽo.

Hàn Thời không có vội vã mở miệng.

Chờ đáy lòng tức giận thoáng bình phục chút, xác định sẽ không đánh mất lý trí mà nói ra cái gì thương cập trước mặt nữ hài nhi nói lúc sau, hắn mới nhíu lại mi, mở miệng: “Đối loại người này, người không thể vẫn luôn mềm lòng.”

Đinh Cửu Cửu bất đắc dĩ mà thở dài, “Ta không phải đối nàng mềm lòng, ta chỉ là ngại phiền toái. Người hôm nay thật bị thương nàng, Lữ lão sư bên kia tất nhiên muốn truy cứu, chuyện này nhân ta dựng lên, tới lúc đó, phiền toái của người chính là ta phiền toái.”

Nói xong, nàng giương mắt, “Người hắn là tưởng giúp ta giải quyết phiền toái, mà không phải cho ta chế tạo phiền toái đi? Nếu mục đích của người thật là người sau.....”

Đinh Cửu Cửu nói, hướng bên cạnh một bên thân, nhường ra con đường phía trước, mà chính nàng bằng phẳng rộng rãi trắng nõn bàn tay, mềm mại mắt hạnh còn mang lên điểm cực đậm cười,

“Vậy người đi thôi.”

“.....”

Hàn Thời rũ mắt, thanh tuyến trên mặt không có gì cảm xúc mà nhìn chăm chăm nàng hai ba giây.

Rồi sau đó nam sinh bỏ qua một bên mắt, cười nhạt thanh, mang theo điểm như có như không tự giễu.

“Sở hữu đối với người bất lợi ta đều không nghĩ đi làm..... Người như thế nào có thể nhanh như vậy bắt được ta tử huyết đầu, Đinh Cửu Cửu.”

Nữ hài nhi ngẩn ra, ngay sau đó trong lòng nổi lên một mảnh hư ý.

Nàng không tưởng nhiều như vậy, chỉ là độc lập nhiều năm như vậy, đã thói quen bản năng mà gần như nhạy bén mà từ một ít dễ dàng giải quyết vấn đề điểm tay, thế cho nên chính mình đều xem nhẹ: Lúc này đây nàng điểm xuất phát, chính là như Hàn Thời theo như lời như vậy.

..... Có điểm đề tiện a, Đinh Cửu Cửu.

Nữ hài nhi bỏ qua một bên ánh mắt, chột dạ mà nghĩ.

Thấy tình thế buông lỏng, Tống Soái cũng vội vàng nhân cơ hội chạy tới, “Tiểu Hàn tổng, chuyện này ta tới xử lý đi —— bịa đặt, tin đồn, ta một cái đều sẽ không từng qua đi, nhất vẫn ngày mai, ta cấp đình tổ trưởng một công đạo.”

“.....”

Hàn Thời nghe vậy, liếc Tống Soái liếc mắt một cái, buông tay đẩy ra Phương Yên.

Hắn xoay người, kéo bên cạnh nữ hài nhi thủ đoạn, đem người trọng mang hướng bàn tròn khu.

Đón những cái đó khác nhau ánh mắt cùng tầm mắt, khoảng cách nguyên bản cái bàn chỉ còn lại có vài bước thời điểm, hắn nện bước lú lo dừng lại, đồng thời giữa mày hơi tích tụ chút buồn bực.

Sau đó Hàn Thời buông lỏng ra nữ hài nhi tay.

Một đường đều ở “Tránh ra” cùng “Giả ngu” chi gian lắc lư Đinh Cửu Cửu sững sốt hạ, ngay sau đó trong lòng nổi lên điểm nói không rõ dự cảm tới.

Mà chính là nàng này dự cảm hiện lên ngay sau đó, an tĩnh nhà ăn bàn tròn khu trung gian, thân hình thon dài nam sinh đứng ở chỗ đó, thanh âm bình tĩnh mà rõ ràng ——

“Các người đình tổ trưởng cùng ta chi gian chỉ có một loại quan hệ, chính là theo đuổi quan hệ. —— ta không đánh nữ sinh, nhưng lại có dám nói nàng một chữ lời đồn, đừng trách ta phân không rõ các người là nam hay là nữ.”

Nói xong, Hàn Thời ánh mắt lãnh trầm mà nghiêng đi tầm mắt quét Phương Yên liếc mắt một cái, liền quay lại thân, lôi kéo Đinh Cửu Cửu ngồi vào bên cạnh bàn.

Bên cạnh bảo tiêu muốn tiến lên, bị Hàn Thời phất phất tay rút lui, chính hắn tắc cúi xuống thân, cánh tay chống mặt bàn, “Người ăn cái gì, ta đi cho người lấy.”

Đinh Cửu Cửu cảm giác chính mình hiện tại không muốn ăn cơm, càng muốn tìm điều khe đất chui vào đi.

Mà đúng lúc này, cách vách bàn không biết ai nhỏ giọng hỏi câu ——

“Theo đuổi quan hệ?..... Các người ai là bị truy cái kia a?”

Hàn Thời nghe vậy, nhẹ nhàng mà, ánh mắt cũng chưa hướng bên cạnh lạc, chỉ cười nhạt thanh ——

“Nếu là ta, còn sẽ yêu cầu nàng truy?”

“.....”

Gương mặt đã đỏ bừng Đinh Cửu Cửu chống mặt bàn đứng dậy, “Ngày hôm qua A Mộc không phải nói A Y sinh bệnh sao, ta sáng nay ước hạo đi ô môn gia một chuyến, liền trước không ăn.”

Nàng ngẩng đầu, vừa muốn đi, lại do dự hạ, quay lại đi xem bên cạnh đứng kia nam sinh, mềm mại mắt hạnh vụng buồn bực ý cùng cảnh cáo ——

“Người đừng theo tới.”

Nói xong, nữ hài nhi như là bị lang truy đường như chạy đi ra ngoài.

Nàng phía sau, nam sinh lười biếng mà đứng thẳng thân, một tay cầm vào túi quần, nhìn nữ hài nhi dần dần chạy xa bóng dáng, hãnh nhẹ nheo lại mắt tới.

Ngừng vài giây, Hàn Thời vẫn là bước ra chân, không nhanh không chậm mà đi hướng nhà ăn bên ngoài.

Vừa đến ngoài cửa, hãnh bước tốc lại bỗng dừng hàng xuống dưới.

“..... Chu Thâm?”

Nhìn nhà ăn cửa chính bên cạnh đứng người một bước gọi được chính mình trước mặt, Hàn Thời nhàng mà, “Có việc?”

Chu Thâm cười cười, “Phương Yên sự tình ta nghe được. Lư lão sư bên kia, chính người đi nói, vẫn là ta giúp người nói cho hẳn một tiếng?”

Hàn Thời trầm mặc hai giây, cười nhạt thanh, “Chúng ta có cái gì giao tình sao?”

Chu Thâm chỉ cười, không có trả lời.

Hàn Thời nghiêng người, vòng qua Chu Thâm tiếp tục hướng trong viện đi, mà bên này hai người sát vai qua đi mới vừa không vài bước, hẳn liền nghe thấy đuôi tay Chu Thâm khinh phiêu phiêu mà nói câu.

“Mỹ thuật tổ tạm thời nghỉ học, người làm bọn họ trợ giáo tổ, hẳn là thu được thông tri.”

“.....”

Hàn Thời nện bước một đống.

Sau một lúc lâu, hẳn nhẹ nheo lại mắt, chưa xoay người lại cũng không kiên nhẫn ——

“Có chuyện nói thẳng. Ta không thích cùng trừ bỏ nhà ta tiểu lãnh đạo bên ngoài bất luận kẻ nào quanh co lòng vòng.”

Quay lại tới Chu Thâm sừng sốt hạ, ngay sau đó bật cười mà lắc lắc đầu ——

“Chuyện này, người không ngại thuận tiện hỏi một chút Lư lão sư —— rất cuộc liên quan đến ‘ nhà người tiểu lãnh đạo ’.”

Em Thả Thính Anh Đi [C]
Khúc Tiểu Khúc
www.dtv-ebook.com

Chương 37 Đệ Chương 37

Chương 37

“Đốc —— đốc.”

Lâm thời phòng họp cách vách, Lư Bình Hạo cửa văn phòng bị người khấu vang.

“..... Tiến.”

Đang ở trên máy tính gõ báo cáo Lư Bình Hạo theo bản năng mà lên tiếng, ngay sau đó lấy lại tinh thần, không tiếp đất quay đầu nhìn thoáng qua bên cạnh trên vách tường treo đồng hồ.

——

Thời gian đúng là chính Ngọ, hẳn thật sự không thể tưởng được sẽ có người nào lúc này tới văn phòng tìm hắn.

Vấn đề này cũng không hoang mang hắn bao lâu, đè nặng hẳn tiếng âm cuối, cửa văn phòng đã bị bên ngoài người tới đẩy ra.

Một đạo thon dài đỉnh bạt thân ảnh đi đến.

Phủ vừa thấy thanh người này, bàn làm việc sau Lư Bình Hạo liền bản năng tưởng nhíu mày.

Nhưng hẳn vẫn là nỗ lực ngăn chặn loại này xúc động.

“Hàn Thời đồng học, có chuyện gì sao?”

Hàn Thời thẳng thân đi vào phòng trong, mãi cho đến Lư Bình Hạo trước người bàn làm việc trước mới dừng lại, hấn đôi tay chống đỡ bên cạnh bàn, cúi xuống thân đi, đánh giá Lư Bình Hạo mặt bàn một bên mấy phân bảng biểu, “Lư lão sư, một tổ có cái kêu Phương Yên nữ sinh..... Ngô, cái này.”

Hấn duỗi tay chỉ hướng trong đó một trương danh sách một hàng tin tức, ngay sau đó giương mắt, môi mỏng câu lấy cười, ánh mắt lại lãnh.

“Nàng nhiều lần ở quý giáo học sinh gian truyền bá không có bất luận cái gì thực chất chứng cứ lời đồn, thả đề cập nhân thân công kích cùng danh dự tổn hại —— ta lấy người bị hại thân phận, kiến nghị lão sư ngài đem nàng hủy bỏ chi giáo tư cách, ghi vào hồ sơ, điều về hồi giáo.”

Lư Bình Hạo đề nặng tưởng vượt phẳng ấn đường vẫn là nhú lại.

Hấn định mắt cùng Hàn Thời nhìn nhau hai giây, phát hiện đối phương tuy rằng đang cười, nhưng lại nửa điểm vui đùa ý tứ đều không có sau, không khỏi mà thở dài, duỗi tay xách quá bên cạnh trang học sinh tin tức tư liệu túi ——

“Ta có thể hỏi một chút, nàng truyền cái dạng gì lời đồn, hãm hại trình độ như thế nào sao?”

Hàn Thời khước môi độ cung giơ giơ lên, thanh âm mỏng lạnh.

“Không thể phụng cáo.”

Lư Bình Hạo ấn đường nhăn đến càng sâu.

“Hủy bỏ tư cách, điều về hồi giáo đều còn không xem như cái gì đại sự, nhưng ghi vào hồ sơ..... Hàn Thời đồng học, người hấn là rõ ràng, này đối với bọn họ này đó bình thường học sinh tới nói, ghi vào hồ sơ liền ý nghĩa có thể là muốn đi theo cả đời vết nhơ.”

“Lư lão sư.”

Hàn Thời không dao động, thu hồi chông bên cạnh bàn cánh tay, đồng thời cười nói: “Nơi này không phải nhà trẻ, nàg cũng không phải không thể vì chính mình hành vi phụ trách trẻ vị thành niên —— nếu đã thành niên, cũng đã cụ bị gánh vác bất luận cái gì dân sự hình sự trách nhiệm năng lực, kia nói sai lời nói, làm sai sự, nhất định phải trả giá đại giới.”

Nam sinh giọng nói một đốn, cười như không cười ——

“Nếu không cần tới ký lục cá nhân ưu khuyết điểm, chúng ta đây còn muốn hồ sơ làm cái gì? Nếu không cần tới tuân thủ cùng thực hiện, chúng ta đây còn muốn pháp luật làm cái gì?”

“.....”

Nghe được lời nói đui, Lư Bình Hạo ấn đường ninh khởi cái ngật đáp tới.

Lời này lời ngầm quả thực một chút đều không mịt mờ —— Hàn Thời rõ ràng mà là muốn nói cho hă, nếu hă hoặc là trong trường học không xử lý, kia Hàn Thời cực khả năng đem chuyện này tổ chư pháp luật.

Mà Lư Bình Hạo một chút đều không nghi ngờ trước mặt người thanh niên này có như thế nào việc nhỏ hóa đại năng lực.

Lư Bình Hạo trầm mặc vài giây, lại thở dài.

“Hảo đi. Ta sẽ tìm người xác minh một chút tình huống, chỉ cần xác định người nói chính là phát sinh quá, người phía trước những cái đó làm người bị hại yêu cầu ta có thể đáp ứng.”

Hàn Thời cười nhẹ thanh, vừa muốn xoay người, ánh mắt lại dừng lại.

Đã chuẩn bị tiếp tục vặn quay đầu lại đi gõ báo cáo Lư Bình Hạo, cảm giác được bàn làm việc trước thân ảnh cũng không có rời đi, hă không khỏi

nghi hoặc mà ngãng đầu.

“Còn có cái gì mặt khác sự tình sao?”

Hàn Thời giơ tay quát một chút mi giác, có chút không xác định mà mở miệng: “Ta nghe nói, mỹ thuật tổ bị tạm thời nghỉ học?”

Lư Bình Hạo duỗi đến bên cạnh đi sửa sang lại danh sách cùng mặt khác bảng biểu cánh tay cứng đờ, ngay sau đó ngãng đầu nhìn nhìn Hàn Thời, xác định Hàn Thời cũng không phải ở ánh xạ cái gì, mà là thiết thực mà ở đặt câu hỏi, hẳn tâm tình phức tạp gật gật đầu.

“Đối..... Người nghe ai nói?”

“.....”

Nhớ tới cái kia làn da phơi đến ngăm đen, đã hoàn toàn cởi ra tư liệu kia phó trắng nõn vô hại bộ dáng Chu Thâm, Hàn Thời cười nhạt thanh, mi mắt một hiên.

“Cái này cũng không quan trọng đi, Lư lão sư?”

Lư Bình Hạo an tĩnh một hồi lâu, xấu hổ không nói chuyện.

Hàn Thời nhẹ nhàng mày, “Cho nên, mỹ thuật tổ bị nghỉ học nguyên nhân là cái gì?”

“..... Phía trước giáo phương đáp ứng cấp chuẩn bị hội họa công cụ cùng dụng cụ vẽ tranh rương, bị bọn họ lâm thời đổi ý. Mỹ thuật tổ soạn bài huấn luyện chính là màu nước, không có mấy thứ này, chương trình học vô pháp thuận lợi tiến lên —— chúng ta đang ở..... Nghĩ cách xin một đám dụng cụ vẽ tranh rương cùng hội họa công cụ.”

Hàn Thời chỉ đem Lư Bình Hạo nói suy tư một lần, liền hiểu rõ: “Xin không thuận lợi?”

Lư Bình Hạo chần chờ hạ, vẫn là gật gật đầu.

“Khó trách tìm được ta chỗ đó đi.” Hàn Thời thấp giọng tự nói một câu, ngay sau đó hẳn không chút để ý mà cúi xuống thân, từ trên bàn vớt quá một cái vở cùng ký tên bút.

Tùy tiện phiên đến một tờ chỗ trống, Hàn Thời cúi xuống thân lưu loát mà viết xuống một chuỗi con số, sau đó liền đem kia vở đẩy đến Lư Bình Hạo trước mặt.

“Đánh cái này điện thoại,” Hàn Thời đem nắp bút khẩu trở về, phát ra cực nhẹ mà nhanh nhẹn “Cùm cụp” một tiếng, “Làm điện thoại bên kia người cho các người chuẩn bị, số lượng, chất lượng có thể trực tiếp cùng hẳn đề.”

Nói xong, Hàn Thời cũng không thèm để ý Lư Bình Hạo là cái gì phản ứng, xoay người liền hướng cửa đi.

Lư Bình Hạo có chút kinh hãi, nhưng đồng dạng cũng tâm tình phức tạp, hẳn duỗi tay lấy quá vở, không quên ngẩng đầu nhìn về phía đã muốn đẩy cửa mà đi nam sinh ——

“Hàn Thời đồng học, lần này đa tạ người, cũng giúp ta cảm ơn Đinh Cửu Cửu.”

“.....”

Nắm lấy then cửa thon dài đốt ngón tay bỗng dừng dừng lại.

Ngừng hai giây, Hàn Thời nhẹ hiệp thu hút, nhưng vẫn chưa xoay người, ngữ khí cũng như là tùy ý mà không chút để ý ——

“Tạ Đinh Cửu Cửu làm cái gì?”

“Đương nhiên là cảm ơn nàng giúp trường học tìm người.....” Lư Bình Hạo bản năng xuất khẩu nói âm líu lo dừng lại, qua vài giây hẳn mới phản

ứng lại đây, giật mình ngạc mà ngẩng đầu nhìn về phía kia nói bóng dáng,
“Không phải..... Không phải Đinh Cửu Cửu nói cho người?”

“.....”

Hàn Thời đáy mắt cười sắc tróc sạch sẽ, chỉ còn lại một mảnh hắc băng
dường như lạnh lẽo.

Không cần Lữ Bình Hạo nói cái gì nữa, hắn đã có thể đoán được chính
mình không biết địa phương phát sinh quá cái dạng gì sự tình, càng cũng
chân chính minh bạch Chu Thâm câu kia “Rốt cuộc liên quan đến ‘ nhà
người tiểu lãnh đạo ’”.

Sinh ở Hàn gia lớn lên ở Hàn gia, từ nhỏ đến lớn, hắn đối những việc này
lại quen thuộc bất quá. Hắn rõ ràng hơn, đa số người tiếp xúc hắn vốn
chính là có sở cầu hoặc có điều cần —— hắn đã thói quen.

Nhưng hắn biết nàng không phải.

Nàng thậm chí vẫn luôn còn từng đối chính mình cùng chính mình lai lịch
tránh chi e sợ cho không kịp.

..... Mà liền như Kiều Loan lời nói, nàng rõ ràng là cái lòng tự trọng như
vậy cường nữ hài nhi. Làm nàng đi tìm chính mình đề như vậy yêu cầu làm
chuyện như vậy.....

Hàn Thời thủ hạ nắm chặt then cửa tay bị ngạnh bẻ ra chói tai lò xo cùng
cơ quát cộ xát thanh âm.

Mà nam sinh thanh tuyến trên mặt, đồng dạng xẹt qua gần như dữ tợn biểu
tình.

Lữ Bình Hạo cũng đã nhận ra không thích hợp, hắn đau đầu mà mở miệng:
“Xin lỗi, Hàn Thời đồng học, chuyện này xác thật cũng là chúng ta suy xét

đến không chu toàn đến.....”

“..... Các người là lên tìm nàng, vẫn là ở tiểu tổ hội nghị thượng?”

Nam sinh thanh âm vang lên —— trước sau cũng bất quá vài giây, này thanh tuyến cũng đã mang lên có chút đáng sợ trầm ách, kia ngữ khí cũng tỏ rõ thanh âm này chủ nhân lúc này cảm xúc có bao nhiêu phần nộ tột đỉnh.

Lữ Bình Hạo do dự mà không trả lời.

Trong văn phòng tĩnh mịch sau một lúc lâu, đứng ở cạnh cửa người đột nhiên cười, trầm lãnh đến làm cho người ta sợ hãi.

“Ta đã nói rồi, có bất luận cái gì sự tình, trực tiếp tới tìm ta —— nghe không hiểu?! —— ta là cho các người ai đều đừng mẹ nó đi phiền nàng!”

Tiếng rơi xuống, nam sinh lại áp không được cảm xúc, xoay người bạo khởi, một chân đá ngã lăn bên cạnh pha lê bàn trà.

Xôn xao mà vang lớn sau, bàn trà pha lê mặt nát đầy đất.

Lấy lại tinh thần, Lữ Bình Hạo kinh giận ngẩng đầu, lại chính đụng phải một đôi mở đỏ bừng đôi mắt.

Bị kia làm cho người ta sợ hãi ánh mắt nhiếp trụ, hẳn không khỏi bản năng sau này thu thu thân thể.

“Hàn Thời, người.....”

“.....”

Đứng ở tại chỗ Hàn Thời hít một hơi thật sâu, nắm chặt đến quyền bối xanh trắng, mới miễn cưỡng ngăn chặn tức giận.

Vài giây lúc sau, hắn chậm rãi giơ tay, gân xanh trán khởi mu bàn tay hơi cương giãn ra, hắn cách không lãnh nhìn Lư Bình Hạo ——

“Cuối cùng một lần..... Người làm nàng lão sư, ta cho người mặt mũi, đây là cuối cùng một lần.”

Hắn xoay người, đột nhiên mở cửa.

Lâm bước ra trước cửa, hắn nghiêng đi mặt, đường cong sắc bén mặt nghiêng thượng môi mỏng nhẹ cong hạ, rõ ràng là cười, lại so với mặt vô biểu tình càng hàn người ——

“Cái này cái bàn, giống nhau làm cái kia trong điện thoại người bồi cho người.”

Nói xong, nam sinh cười lạnh thanh, cũng không quay đầu lại mà rời đi.

Chỉ để lại Lư Bình Hạo trừng mắt hỗn độn văn phòng cùng đại sảnh môn, giận mà không dám nói gì mà áp xuống hỏa khí, lấy ra di động duỗi tay bát cái điện thoại đi ra ngoài.

Vài phút sau, Chu Thâm tới rồi văn phòng ngoại.

Còn không có vào cửa, mới vừa đứng ở cửa, Chu Thâm liền thấy kia đang bị Lư Bình Hạo quét đến một đồng hậu pha lê.

Chu Thâm ánh mắt lóe lóe, ngay sau đó bất đắc dĩ mà lắc đầu cười, “Lư lão sư.”

“..... Nga, Chu Thâm a, người tiên tiến đến đây đi.” Lư Bình Hạo đem pha lê quét đến góc tường đi, khí cực lại cũng không thể nề hà mà chỉ chỉ trên mặt đất hỗn độn ——

“Người nhìn, Hàn Thời làm chuyện tốt.”

Chu Thâm vào cửa, nghe vậy cười nói: “Đoán được là hăn.”

“Ân?” Lư Bình Hạo chính hướng bàn làm việc sau vòng, nghe vậy vừa nhắc đầu. Cùng Chu Thâm nhìn nhau vài giây lúc sau, hăn cười khổ duỗi tay chỉ điếm điếm Chu Thâm ——

“Hào a, là tiểu tử người bày ta như vậy một đạo. Ta còn nói đâu, này trừ bỏ Đinh Cửu Cửu bên ngoài, là ai nói đến động hăn chủ động tới ta trong văn phòng đưa ra muốn hỗ trợ —— người nhìn một cái, này tính tình bạo, cũng thật không hổ là Hàn gia thiếu gia, a?”

“Muốn ta nói, này cũng không thể toàn trách hăn, Lư lão sư.”

Chu Thâm như cũ cười đến không biết giận, “Hàn Thời lớn như vậy, phỏng chừng có thể nghịch hăn tới, trừ bỏ Hàn gia mặt trên hăn ba vị trưởng bối, đại khái cũng chỉ có Đinh Cửu Cửu. Hơn nữa hăn đối Đinh Cửu Cửu như vậy che chở —— lão sư ngài làm Đinh Cửu Cửu khó xử, hăn cũng không phải là muốn cùng ngài phát hỏa sao?”

Lư Bình Hạo bị lời này nghẹn nghẹn, sau một lúc lâu mới phe phẩy đầu ngồi vào làm công ghế đi ——

“Các người những người trẻ tuổi này a, nói cái luyện ái, có phải hay không thế nào cũng phải nháo đến oanh oanh liệt liệt mới được?”

“Ta không phải, nhưng Hàn Thời.....” Chu Thâm cũng không thấy ngoại, chính mình tìm ghế dựa ngồi xuống, sau đó cười nói: “Hàn Thời cái kia tính cách, hăn nếu thật thích thượng người nào, oanh oanh liệt liệt nơi nào đủ? —— hơn nữa này oanh oanh liệt liệt, cũng chỉ là ngài cùng chúng ta nhìn đến, chính hăn là sẽ không để ý này đó.”

Lư Bình Hạo hỏi: “Kia hăn để ý cái gì a? Cuồng đến ai đều không để bụng, cũng ai đều không bỏ ở trong mắt? Chỉ cần chính mình có thể nói thành luyện ái, đâu thềm bên ngoài hồng thủy ngập trời??”

Nghe ra Lữ Bình Hạo lời nói một chút nhàn nhạt trào phúng, Chu Thâm cười cười, cầm nâng lên tới ý bảo hạ góc tường kia đôi pha lê tra tử.

“Nhạ..... Hẳn để ý ai, ngài còn không có nhìn ra tới sao?”

“.....”

Lữ Bình Hạo nghẹn lại.

Sau một lúc lâu, hăn phất phất tay, “Tính, ta là mặc kệ này đó. Kêu người tới chính là đơn giản hỏi một chút, Hàn Thời nói muốn ta điều về một tổ Phương Yên —— thế nào, cái kia Phương Yên hành sự nói chuyện, đặc tội hăn?”

Đề cập Phương Yên, Chu Thâm cũng nhíu mi, trên mặt ý cười đậm đi xuống.

“Điểm này thượng, ta cùng Hàn Thời ý kiến tương đồng. Phương Yên cái này học sinh..... Ta không hảo bình luận, nhưng xác thật không rất thích hợp tiếp tục lần này chi dạy.”

Lữ Bình Hạo giật mình, vài giây sau gật gật đầu, “Hành a, nếu người đều nói như vậy, kia xem ra Hàn Thời không oan uổng nàng, xác thật là nói thực quá phận nói..... Ta bên này cùng trường học liên hệ một chút, người giúp ta đơn giản nghĩ một phần báo cáo làm phụ trợ chứng minh tài liệu, ngày mai ta liền giao đi lên.”

Chu Thâm đồng ý.

“Còn có chuyện.” Lữ Bình Hạo duỗi tay lấy quá trên bàn một cái vở, mở ra trong đó một tờ, nhìn mặt trên kia xuyên rỗng bay phượng múa con số nhớ tới nó chủ nhân liền có chút đau đầu, “Hàn Thời cho ta một chuỗi điện thoại hào, nói hội họa công cụ sự tình trực tiếp cùng bên kia liên hệ, chuyện này vẫn là giao cho người đi, ta thật sự đau đầu cùng Hàn gia phía dưới

những cái đó há mồm ngậm miệng thiếu gia phu nhân cũ kỹ nhóm giao tiếp.”

Chu Thâm đứng dậy, duỗi tay tiếp nhận Lư Bình Hạo xé xuống kia một trang giấy.

Hắn không đi xem kia số điện thoại, lại cười đến chắc chắn: “Lư lão sư, lần này ngài nhưng sai rồi, Hàn Thời nếu cho ngài dãy số, mà không phải làm người liên hệ người —— kia hẳn lần này dùng, chính là chính hẳn người cùng lực.”

Lời này rơi xuống, Lư Bình Hạo sửng sốt hạ, ngay sau đó cười nói: “Chính hẳn? Hẳn liền một học sinh, lại nhiều nhân lực không phải là Hàn gia cho hẳn sao?”

Chu Thâm cũng cười, “Ngài nếu là như vậy xem Hàn Thời, kia đã có thể không chỉ là sai, mà là mười phần sai.”

“Ân?” Lư Bình Hạo cũng bị lời này điều đủ ăn uống, tò mò mà nhìn về phía Chu Thâm, “Người ý tứ này, Hàn Thời không chỉ là cái học sinh đơn giản như vậy?”

Chu Thâm: “Hàn Thời lý lịch tư liệu, ngài hẳn là nhìn đến quá một bộ phận đi?”

“Ân, xác thật nhìn đến quá, đặc biệt là hẳn ở đọc đại học làm ta thực kinh ngạc a, ta vẫn luôn cho rằng hẳn như vậy gia đình xuất thân, đều là trực tiếp đưa đến nước ngoài —— không nghĩ tới hẳn là hoàn toàn ở quốc nội giáo dục hoàn cảnh lớn lên, khảo trường học thế nhưng vẫn là đứng đầu.”

Lư Bình Hạo duỗi tay khấu khấu mặt bàn, “..... Nói thật, người nhưng đừng cười ta trông mặt mà bắt hình dong —— chỉ nhìn một cách đơn thuần cái này Hàn Thời ngày thường tác phong cử chỉ lời nói việc làm, ta là một

chút đều tưởng tượng không ra hẳn thi đậu cái loại này trường học là như thế nào làm được..... Thiên tài?”

Chu Thâm cười.

“Một nửa một nửa đi. Hàn Thời xác thật thông tuệ hơn người, tại thế giao trong vòng cũng là nổi danh..... Hơn nữa hẳn từ trước cùng hiện tại, nhưng hoàn toàn bất đồng. Ngài nếu nhìn thấy mười tám tuổi trước kia Hàn Thời, ngài là tuyệt đối không dám đem khi đó hẳn cùng hiện tại cái này Hàn Thời liên hệ lên.”

“Từ trước hẳn? Đó là cái dạng gì??”

Chu Thâm nghĩ nghĩ, cười tùm tùm nói: “Dựa theo ta sở nghe nói, đại khái chính là cái loại này trừ bỏ quá mức trầm mặc ít lời ở ngoài, toàn thân vô luận phẩm đức bên ngoài năng lực học tập cử chỉ lễ nghi khí độ —— đều làm người chọn không ra một đỉnh điểm tột xấu, sở hữu thế giao trong nhà bạn cùng lứa tuổi học tập mẫu mực đi.”

“.....”

Lữ Bình Hạo vô tình tư mà trương miệng, hơn nửa ngày mới tìm về chính mình thanh âm, mang theo điếm không thể tin tưởng ngữ khí ——

“Hàn Thời? Mẫu mực??”

Chu Thâm mỉm cười bật cười, gật gật đầu.

“Hơn nữa, ngài hẳn là cũng nghe đến đệ tứ tổ người như thế nào xưng hô hẳn. Ngài nhưng ngàn vạn đừng tưởng rằng, kia giúp nhị thế tổ là cái gì bởi vì gia thế là có thể đơn giản chịu thua tính cách, bọn họ sở dĩ như vậy sợ Hàn Thời —— cùng với nói sợ, không bằng nói là kính sợ —— tuyệt đối không phải bởi vì hẳn gia thế bối cảnh.”

“‘ kính sợ ’?” Lữ Bình Hạo cười ra tiếng, “Này liền khoa trương đi?”

“Không khoa trương. Lữ lão sư ngài tưởng, nếu ngài là những cái đó từ nhỏ đến lớn bị người trong nhà bên ngoài người không lấy con mắt xem cũng coi thường nhị thế tổ, ngài gặp gỡ một cái từ nhỏ phiếu viên vàng nhi, vĩnh viễn ném đến sở hữu bạn cùng lứa tuổi theo không kịp, cũng bị sở hữu trưởng bối treo ở ngoài miệng liên tiếp khen mười mấy năm người.”

Chu Thâm cười cười, ánh mắt lại trịnh trọng.

“Cái này bạn cùng lứa tuổi dùng hãn ‘ tiền tiêu vật ’ chơi một bút không ai xem trọng đầu tư, cuối cùng ở hãn thành nhân lễ năm ấy bạo ra tới, chính là dựa vào chính mình đem giá trị con người cất cao tới rồi bọn họ bậc cha chú địa vị thượng — ngài kính hãn sao?”

Lữ Bình Hạo nghe được ngẩn ra, theo bản năng gật gật đầu.

Chu Thâm lại cười, “Mà cái này bạn cùng lứa tuổi ở làm ra như vậy thành tích sau, tất cả mọi người cảm thấy hãn hãn là sẽ trực tiếp bỏ học tiếp nhận lão gia tử nhà hãn chủ chương sự nghiệp hoặc là chính mình lợi dụng bối cảnh nhân mạch đi gây dựng sự nghiệp thời điểm — hãn quay người biến đổi, cái gì danh dự công ty chức vụ tất cả đều không cần, viên vàng nhi làm chính mình thân thủ lộ, xoay người thành nhị thế tổ nhóm trung gian chơi đến nhất lang thang cũng nhất cái gì đều không để bụng cái kia — như vậy một người, ngài sợ hãn không sợ?”

Lữ Bình Hạo lần này ngốc lảng đến càng lâu, sau một lúc lâu cũng chưa nói ra lời nói tới.

Hãn cảm giác như vậy trong chốc lát nghe được đồ vật, đã làm hãn cảm đều mau cả kinh trật khớp tạt đến chân trên lưng.

Chu Thâm đốn mắt, “Cho nên a, giống ta người như vậy, đã là con trai độc nhất, hơi có làm trái, trong nhà đều phải cho ta bức đến không đường thối

lui tử lộ đi —— huống chi Hàn gia, nếu Hàn Thời thật là cái không có sở trường gì tay ăn chơi, Hàn gia vị kia lại khôn khéo bất quá lão gia tử, sao có thể mặc kệ hẳn ở bên ngoài làm xằng làm bậy suốt hai năm đâu? —— đây cũng là đại học tới gần tốt nghiệp, Hàn gia vị kia mới nhìn không được, muốn tìm cái giảm xóc giai đoạn đi.”

“Nguyên lai..... Nguyên lai a.”

Lư Bình Hạo ánh mắt phức tạp mà nhìn nhìn trong tầm tay danh sách, kia đệ tứ tổ cái thứ nhất tên.

“Cho nên Lư lão sư, Hàn Thời người này, ngài đem hẳn đương nhị thế tổ xem, không có gì; nhưng ngài tận lực đừng đem hẳn đương cái nhị thế tổ so chiêu ——”

Chu Thâm khôi phục kia phó ôn nhuận vô hại biểu tình, cười ngâm ngâm mà nói:

“Như vậy sẽ có hại.”

“.....”

*

Đình Cửu Cửu nhận được Hàn Thời điện thoại khi, cách ô mông A Y cùng Ô Mông A Mộc gia đã không xa.

Đối diện hô hấp cùng ngữ khí đều có chút dồn dập, tựa hồ ở áp lực cái gì cảm xúc, cho nên Đình Cửu Cửu ở chần chờ qua sau, vẫn là đem chính mình vị trí nói cho Hàn Thời.

Treo điện thoại không hai phút, nàng liền thấy một đạo thon dài thân ảnh trước nay cuối đường xuất hiện.

Mà chờ người nọ đi nhanh chạy đến trước mặt, cũng bất quá hơn mười giây thời gian — Đinh Cửu Cửu cũng chưa phản ứng lại đây, chờ người nọ hơi thở phì phò dừng lại, nàng mới chớp chớp mắt.

“Hàn Thời, phát sinh chuyện gì sao? Người như thế nào như vậy……”

“Sốt ruột” kia hai chữ còn không có xuất khẩu, nàng liền thấy trước mặt thân ảnh bỗng dưng kéo gần.

Sau đó trên eo căng thẳng, người nọ đem nàng ôm vào trong lòng ngực, nóng rực hô hấp bổ nhào vào nàng bên tai đi.

“Mỹ thuật tổ…… Lữ Bình Hạo bọn họ làm người tới tìm ta sự tình, vì cái gì không nói cho ta?”

Đinh Cửu Cửu ngẩn ra, đồng tử nhẹ rụt hạ, vừa muốn khởi giã giữa cũng dừng lại.

Qua vài giây, nàng lông mi run lên, rũ áp xuống đi, che lại hồ phách đồng tử cảm xúc.

“Kia sự kiện, ta lúc ấy liền cự tuyệt……”

“Người là nên cự tuyệt!”

“……” Nữ hài nhi giật mình.

“Lại có lần sau, người muốn trực tiếp nói cho ta — không cần nói cho ta bọn họ muốn người nói, chỉ cần nói cho ta bọn họ như thế nào tìm đến người, bọn họ tìm người làm cái gì!”

Nam sinh tiếng đều mang theo điểm tàn nhẫn kính nhi, lại tức lại bực, như là chỉ tức giận đại sư tử — bị thương thực nhi rồi lại súc hậu trảo cùng sắc bén móng, sợ thối mạnh trước mặt đem chính mình súc thành một đoàn nhi tiểu hồ ly, cho nên chỉ có thể bực bội đến ma móng tại chỗ đảo quanh.

Đình Cửu Cửu cơ hồ đều phải nhìn đến kia hậu chân trên mặt đất bào ra tới thâm mương.

Hắn có chút tức muốn học máu.

Mà Đình Cửu Cửu trước nay chưa thấy qua như vậy Hàn Thời.

So với những cái đó trên chốc nói, trước mặt dáng vẻ này nam sinh, càng làm cho nàng trong lòng mềm đến rồi tinh rồi mù, gần như lầy lội.

Bên tai cái kia thanh âm còn mang theo điểm chạy một đường thô ách hô hấp, tức giận lúc sau, hiếm có mà nhiễm một chút vô lực ——

“Ta sắp khí điên rồi, Đình Cửu Cửu. Nghe thế sự kiện thời điểm ta thật sự muốn điên rồi.....”

Đôi tay kia cánh tay đem nàng ôm đến càng khẩn ——

“Hôm nay trước kia, ta năm mơ đều hy vọng người giống ta thích người như vậy thích ta —— hoặc là không cần nhiều như vậy, một phần ba, một phần năm..... Một phần mười cũng đủ rồi. Nhưng chỉ có hôm nay ——”

Nam sinh ôm trong lòng ngực nhỏ một con nữ hài nhi, tay khẽ vuốt quá nàng mềm mại tóc ngắn.

Hắn cúi đầu, chống nữ hài nhi trên trán nhẹ nhàng mà hôn.

Hô hấp cùng những cái đó táo bạo cảm xúc rốt cuộc bình phục xuống dưới, hẳn rũ xuống mắt, gần như nỉ non mà nói nhỏ:

“Hiện tại ta hy vọng, hôm nay phía trước người đều không có thích quá ta..... Như vậy người liền sẽ không bị bọn họ cái loại này yêu cầu đâm bị thương, cũng liền có thể không có bởi vì chuyện này khó chịu qua.”

Nữ hài nhi ngơ ngẩn.

Hốc mắt có chút lên men..... Đại khái là hôm nay chính ngọ dương quang quá mức tươi đẹp đi.

Nàng đầu ngón tay run lên hạ, cuối cùng vẫn là chậm rãi nâng lên tới, trở tay ôm lấy nam sinh.

“Cảm ơn người a..... Hàn Thời.”

Nàng nhẹ giọng nói.

Nhất định là bởi vì ánh mặt trời đi.

Ánh nắng tươi sáng đến làm nàng hôn mê đầu..... Làm nàng chỉ nghĩ duỗi tay ôm một cái hân.

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 38 Đệ Chương 38

Chương 38

Đình Cửu Cửu hồi ôm làm Hàn Thời giật mình ở tại chỗ.

Đây là lần đầu tiên, nàng chủ động có thân cận hành động —— mặc dù chỉ là đối hấn phía trước động tác một cái nho nhỏ đáp lại.

Ngắn ra vài giây, Hàn Thời mới lấy lại tinh thần. Chỉ tiếc lúc này nữ hài nhi đã rút ra thân, biểu tình hơi banh, gương mặt phiếm điểm nhàn nhạt đỏ ửng, trốn đến khoảng cách hấn một bước ngoại địa phương đi.

Hàn Thời không phải không có tiếc nuối động động rữ tại bên người ngón tay, cuối cùng vẫn là đem trong lòng về điểm này bất kỳ nhiên xúc động đè ép trở về —— hấn ở cửa động đợi lâu như vậy, thật vất vả chờ đến kia tiểu hồ ly thử mà vươn chân, hấn nhưng không nghĩ đem người lại dọa đi trở về.

Nghĩ như vậy, Hàn Thời rữ xuống mắt, chủ động chuyển khai đề tài.

“Người đã đi qua kia hai cái tử đệ trong nhà?”

“..... Còn không có.” Đình Cửu Cửu duỗi tay chỉ về phía trước lộ cách đó không xa một cái tế kính, “Phía trước liền phải tới rồi, sau đó vừa vặn nhận được người điện thoại.....”

Hàn Thời: “Ta bồi người cùng nhau.”

Đình Cửu Cửu nghĩ nghĩ, vẫn là không có cự tuyệt, nàng gật đầu đáp ứng: “Ân, kia đi thôi.”

Hai người vì thế hướng về phía trước Đinh Cửu Cửu chỉ hướng con đường phía trước đi đến.

Mới đầu nữ hài nhi đi ở phía trước, Hàn Thời tặc rơi xuống ước chừng nửa thước khoảng cách. Mà ở từ đại lộ chuyển nhập tế kính lúc sau, đi ở mặt sau nam sinh ánh mắt khẽ nhúc nhích, dưới chân nện bước hơi tăng lớn chút, vài bước sau liền đi tới cùng nữ hài nhi sóng vai vị trí.

Cảm giác được dư quang thon dài thân ảnh đứng ở chính mình bên cạnh, Đinh Cửu Cửu nghiêng đi tầm mắt, mắt hạnh trung nổi lên một chút nghi hoặc.

Hàn Thời cũng đang nhìn nàng, ánh mắt tương đối, ý cười nhiễm tiến mắt đào hoa.

“Vừa mới không phải cảm tạ ta sao?”

“..... Ân.”

“Cho nên cái này làm tạ lễ —— ta tưởng ly người gần một chút.”

Hàn Thời ách thanh cười, hơi cung hạ thân, đến nữ hài nhi bên tai nhẹ giọng nói:

“Hơn nữa hiện tại chỉ có chúng ta hai người, người không cần lo lắng người khác thấy.”

Đinh Cửu Cửu giật mình, ngay sau đó giương mắt, “Ta không lo lắng bị người khác nhìn đến.”

Hàn Thời không chờ mở miệng, liền thấy nữ hài nhi đáy mắt bay nhanh xẹt qua một chút không được tự nhiên cảm xúc đi ——

“..... Đương nhiên, sẽ bị bọn họ tin đồn cái loại này hiểu lầm không tính.”

Hàn Thời tự nhiên biết Đinh Cửu Cửu nói chính là cái gì, hãnh trên mặt cười sắc một đăm, “Đệ tứ tổ ai ở bên ngoài khuê môi múa mép, Tống Soái sẽ xách ra tới, nhất muộn ngày mai, ta làm cho bọn họ tới tìm người nhận sai.”

Hàn Thời lời này rơi xuống, Đinh Cửu Cửu tức khắc liên tưởng đến ngày đó kia giúp nhị thế tổ nhóm dán lều bốn hành lang vách tường trạm thành một loạt, diện bích tư quá bộ đáng, thuận tiện còn nào bỏ ngày mai buổi sáng chính mình đẩy cửa sẽ nhìn thấy không sai biệt lắm hình ảnh.....

Nghĩ đến một nửa, Đinh Cửu Cửu đã cảm thấy có điểm đau đầu.

“..... Tìm người nhận sai là đủ rồi, đừng làm cho bọn họ tới tìm ta.”

Hàn Thời trầm mặc vài giây, xem như cam chịu.

Cách ô mônng tử đệ hai trong nhà còn có một đoạn loanh quanh lòng vòng đường nhỏ, hơn nữa lộ lại thực hẹp, hai người chi gian khoảng cách dán đến gần như với linh, an tĩnh mà đi rồi không trong chốc lát, Đinh Cửu Cửu liền cảm thấy trên mặt có điểm mạc danh mà khô nóng.

Nàng giơ tay ở mặt bên cạnh cách không thấy thấy, tầm mắt rơi xuống đường nhỏ bên cạnh bị thái dương phơi đến khô héo hoa đại cỏ đại thượng.

“..... Ta tối hôm qua nghe Kiều Loan nói, các người đệ tứ tổ đã có thật nhiều học sinh rời đi. Nguyên bản phân đến ta kia tiết khóa trợ giáo cái kia nữ sinh, có phải hay không cũng đi rồi?”

“Ân.” Hàn Thời lên tiếng, “Lần này sự tình vốn chính là Tống gia dặt đầu, ngày đầu tiên dọn dẹp hoạt động đem những người đó lẫn lộn đến không nhẹ, sáng sớm hôm sau Tống Như Vũ đi đâu rồi đi, bọn họ bên trong có chút liền cùng nhau đi trở về.”

“A, nàng đã đi trở về a, khó trách hai ngày này ta cũng chưa tái kiến nàng.”

“.....”

Hàn Thời nhẹ hiệp thu hút nhìn phía bên cạnh nữ hài nhi, cười như không cười hỏi: “Người giống như thực đế ý Tống Như Vũ?”

Đinh Cửu Cửu nện bước một đống, không biết vì sao có chút chột dạ, ngay sau đó nàng đề nặng bực kính nhi cong hạ khóe mắt, đồng thời ngẩng đầu lên nhìn về phía nam sinh ——

“Như thế nào sẽ? Liên tính là có đế ý nàng người, cũng nên là người mà không phải ta.”

Hàn Thời nhíu hạ mi, “—— vì cái gì nói như vậy?”

Nữ hài nhi nâng lên tay, chỉ chỉ hai người chi gian khoảng cách, nhẹ híp mắt hạnh bộ dáng mười phần giống chỉ tiểu hồ ly ——

“Nàng ở thời điểm, người thực cố kỵ nàng; mà nàng đi rồi về sau, mặc kệ làm trò ai mặt, người càng ngày càng không kiêng nể gì.”

Hàn Thời ngây người vài giây, không khỏi không nhin được mà bật cười ——

“Bị người phát hiện a.”

“.....”

Nghe nam sinh vui vẻ thừa nhận, Đinh Cửu Cửu trong lòng không có tới từ mà ninh ba một chút.

Chính nàng cũng không ý thức được chính mình nhẹ nhặn lại mi, nhấp khẩn miệng một chữ chưa hồi mà đi phía trước đi rồi.

Chỉ là đi rồi hai bước, nàng liền phát hiện chính mình lại mại không ra đi —— thủ đoạn không biết khi nào bị người nọ nắm lấy, một tia khe hở cũng

chưa cho nàng lưu lại.

Đình Cửu Cửu có chút ảo não mà vắn quay đầu lại đi lảng người nọ.

Lại thấy Hàn Thời rũ mắt nhìn nàng, tối đen mắt nhân mang theo điểm hơi mỏng cười sắc.

“Người đừng nóng giận.” Hãn thanh âm thực nhẹ rất thấp.

Như là phiến cực nhẹ lông chim lặng lẽ từ nàng đầu quả tim phẩy tới.

Nam sinh lôi kéo tay nàng cổ tay đi phía trước đi.

“Bởi vì ta thực nghiêm túc mà tưởng cùng người ở bên nhau, không phải một ngày hai ngày, cũng không phải một tháng hai tháng. Cho nên ta vô pháp khống chế những cái đó nhân tố, ta cần thiết để ý.”

“Ta cũng rất muốn đem hết thầy đều sửa sang lại sạch sẽ lại đến tìm người, nhưng là rất khó, ta nhịn không được, càng sợ người thích trước bị người khác đoạt đi.”

Hãn thanh âm ngừng nghỉ, vài giây gian không biết giống như gì cảm xúc biến hóa, chỉ nghe lại mở miệng khi thanh tuyến khàn khàn hơi trầm xuống

“Cho nên Đình Cửu Cửu, người đừng nóng giận.”

“.....”

Không biết đề tài như thế nào liền đi tới nàng không mở miệng được tiết điểm đi, Đình Cửu Cửu cảm giác chính mình lòng bàn tay đều nổi lên triều ý, nàng néo néo đầu ngón tay, ánh mắt có chút hoảng loạn mà chuyển qua một vòng.

Thấy phía trước kia đỉnh quen thuộc tiểu phòng ở, nữ hài nhi ánh mắt sáng lên.

“Đến..... Tới rồi.”

Hàn Thời trong tay buông lỏng, nguyên bản cạo ở phía sau nữ hài nhi đã bước nhanh chạy qua chính mình bên người, thẳng đến hướng bên cạnh kia tòa tiểu viện tử đi.

Hàn Thời có chút tiếc nuối lại có chút may mắn mà thu hồi tầm mắt, sau đó sờn se mặt không được tự nhiên mà ho nhẹ thanh.

..... Rất nhiều năm, hẳn chưa bao giờ đem chính mình trong lòng ý tưởng thậm chí bao gồm yếu thế toàn bộ mổ ra cấp một người khác xem.

Đây là lần đầu tiên. Quả nhiên vẫn là sẽ có chút không được tự nhiên.

Nam sinh tại chỗ đứng đó một lúc lâu, chờ nổi lòng bình phục, mới một lần nữa bước ra chân dài đi vào kia tòa lùn tường vây lên tiểu viện tử.

Mặc dù sớm có chuẩn bị tâm lý, đi vào sân nổi thẳng lùn trong phòng sau, Hàn Thời vẫn là cầm lòng không đậu mà tức hạ mi.

Phòng ở xà điều thật sự lùn, quá môn hạm khi lấy hẳn thân cao không thể không cong lưng mới có thể thuận lợi đi vào.

Bên trong cánh cửa ánh sáng cũng thực ám, liền trong phòng mặt đất đều phập phồng bất bình, cùng đi ở bên ngoài kia cỏ dại mọc thành cụm tế kính ăn ảnh so không có gì khác nhau, chỉ là tạp vật càng nhiều chút.

Trong không khí còn tràn ngập một loại ẩm ướt hỗn nói không nên lời tên thảo dược canh ngao xong chua xót khí vị, cùng phơi nắng lúc sau độ ẩm giảo ở bên nhau, điều đến đỉnh người.

Hàn Thời theo bản năng mà nhìn về phía đi ở phía trước nữ hài nhi.

Nữ hài nhi ngựa quen đường cũ mà vòng qua trên mặt đất tạt vật, đi vào bên tay phải trong phòng, hiển nhiên mấy ngày nay, nàng đã tới nhà này trung hảo chút lần.

Nữ hài nhi thân ảnh đi vào kia lùn trong môn không có bao lâu, Hàn Thời liền nghe thấy bên trong truyền đến quen thuộc nhuyễn thanh —— tựa hồ là chuyên môn cùng địa phương người trẻ tuổi học thăm hỏi phương ngôn, thanh âm kia thao nhu mềm diệu cùng bên trong lão bà bà vấn an.

Hàn Thời hơi nhúu khởi mi bình đi xuống, môi mỏng gian cũng gọi lên một chút cười độ cung.

Hắn tiểu tâm tránh đi trên mặt đất rất nhiều hắn chưa thấy qua cũng kêu không nổi danh tự đồ vật, theo vào bên cạnh cái kia nhà ở.

Vừa thấy hắn tiến vào, bên trong ngồi ở lùn ghế lão nhân liền ngẩn người, cặp kia có chút giống tiêu tụy nhánh cây tay nâng lên tới, hướng hắn chỉ chỉ, tràn đầy nếp nhăn trên mặt cũng lộ ra chút ngạc nhiên biểu tình.

Hàn Thời nghe không hiểu nơi này phương ngôn, chỉ thấy nữ hài nhi cười quay đầu lại nhìn hắn một cái, liền tiếp tục quay lại đi cùng lão nhân nói chuyện với nhau vài câu.

Chờ nói xong lúc sau, Đinh Cửu Cửu mới chống đầu gối, từ nguyên lai ngồi xồm ghế dựa biên tư thế ngược lại đứng dậy.

“Nãi nãi khen người lớn lên tuấn,” nữ hài nhi cười lộ lên, trên má lộ ra kia viên mềm mại rượu oa, mắt hạnh cũng cất giấu điểm giao hoạt, “Nàng nói trong thôn A Ngưu là nhất tuấn tiểu tử, cho nên năm trước cưới vợ thời điểm trong nhà bắt được của hồi môn là nhiều nhất, nhưng nếu người cũng ở trong thôn, người bắt được nhất định so với hắn còn nhiều.”

Hàn Thời nghe vậy một chút đều không hàm hồ, “Người nói cho nãi nãi, nếu là cưới người, ta tự bị ‘ của hồi môn ’ cũng không có vấn đề gì.”

Đinh Cửu Cửu: “.....”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 39 Đệ Chương 39

Chương 39

Bị lời này một nghẹn, Đinh Cửu Cửu lảng hẩn liếc mắt một cái, không lại tiếp lời, xoay người tiếp tục cùng phía sau lão nhân bắt chuyện lên.

Chỉ là lúc này đây, càng nói Đinh Cửu Cửu trên mặt tươi cười càng phai nhạt đi xuống.

Chờ nói mấy câu sau, nàng đứng lên, giữ chặt Hàn Thời đi ra ngoài.

Hàn Thời thấp mắt thấy thấy nữ hài nhi không hề nghĩ ngợi liền nắm lấy chính mình tay, “..... Phát sinh chuyện gì?”

Đinh Cửu Cửu bên này đã đem hẩn lời ra nhà ở, đi hướng trong viện sườn đồi đường nhỏ một khác gian lùn phòng, đồng thời sắc mặt có chút khó coi mà mở miệng nói ——

“Nãi nãi nói A Y bệnh tình vẫn là không có gì chuyển biến tốt đẹp, A Mộc ngày hôm qua chiếu cố cả đêm cũng không thấy khởi sắc, vẫn như cũ ho khan thật sự lợi hại..... Ta phía trước tìm A Mộc hiểu biết quá tình huống, A Y lần này cảm mạo đã giằng co một cái chu, còn bạn có hôn mê trạng huống. Như vậy vẫn luôn ho khan đi xuống nói, ta lo lắng.....”

Đinh Cửu Cửu không có đem nói cho hết lời, nhưng Hàn Thời đã hiểu rõ: “Người là sợ nàng dẫn phát hạ đường hô hấp cảm nhiễm?”

Đi ở phía trước nữ hài nhi không nói gì, chỉ bất đắc dĩ mà thở dài.

“Hiện tại chỉ có thể chỉ mong nàng không có như vậy không gặp may mắn.”

Hàn Thời nghĩ nghĩ, trực tiếp lấy ra di động, “Ta làm tùy xe bác sĩ lại đây cho nàng kiểm tra một chút.”

Đình Cửu Cửu nện bước một đống, ngay sau đó lại kinh hỉ lại ảo não mà quay lại thân ——

“Đúng vậy, ta như thế nào đem người tư nhân bác sĩ quên mất?”

Hàn Thời một bên chuyển được điện thoại, một bên duỗi tay nhẹ điểm hạ nữ hài nhi cái trán, “Người là dứt khoát đem ta đã quên đi?”

Đình Cửu Cửu trở về co rụt lại, nhân thể trốn vào A Y ở cái kia lùn trong phòng.

Hàn Thời một hồi điện thoại gạt ra đi, không bao lâu, Hàn gia chuyên phái tùy xe bác sĩ liền chạy đến.

Đình Cửu Cửu ở ngoài phòng an ủi lại nôn nóng lại lo lắng Ô Mông A Mộc, chính mình cũng bất an mà nhìn cửa sổ. Nghe thấp bé trong phòng nữ hài nhi ngăn không được nghẹn ngào ho khan thanh, đếm tích tấp chạy tới giây phút, Đình Cửu Cửu trong lòng cũng càng ngày càng sốt ruột.

Đợi không biết có bao nhiêu lâu, cửa gỗ rốt cuộc phát ra “Chi ách” một tiếng vang nhỏ, Hàn Thời cùng kia tùy xe bác sĩ trước sau đi ra.

“Cụ thể tình huống, người cùng nàng nói liền hảo.”

Hàn Thời duỗi tay chỉ chỉ Đình Cửu Cửu.

Đình Cửu Cửu chính trấn an mà vỗ Ô Mông A Mộc phía sau lưng, nghe tiếng nâng lên tầm mắt, vừa lúc đối diện thượng tên kia tùy xe bác sĩ vọng lại đây ánh mắt, nàng trong lòng tức khắc lộ bộ một chút.

Tùy xe bác sĩ bần khoản mà nhìn thoáng qua Đinh Cửu Cửu trong tay đỡ Ô Mông A Mộc, từ vừa rồi vào cửa sau hiểu biết trung, hẳn đã biết Ô Mông A Mộc chính là trong phòng nữ hài nhi kia đệ đệ.

“Đinh tiểu thư, về người phụ trách đứa nhỏ này bệnh tình, ta tưởng đơn độc cùng người tâm sự.”

Tùy xe bác sĩ đi lên trước, đối Đinh Cửu Cửu nói.

Đinh Cửu Cửu ánh mắt hơi trầm xuống xuống dưới.

Mà Ô Mông A Mộc cũng vào lúc này dùng sức mà ngẩng đầu lên nhìn về phía nàng, thanh âm mang lên điểm ghen ngào, “Cửu cửu lão sư..... Tỷ tỷ nàng có phải hay không bệnh thật sự..... Thực nghiêm trọng a?”

Đinh Cửu Cửu cung hạ eo, nhẹ nhàng xoa xoa nam hài nhi tóc ngắn, thanh âm ôn hòa, mắt hạnh cũng tằm tràn đầy mềm nhẹ cùng trấn an, “A Mộc không sợ, A Y sẽ không có việc gì..... Người nghe lão sư nói, trước đi theo cái này Hàn Thời lão sư, ta đi theo bác sĩ hỏi một chút nên cấp A Y lấy cái gì dược, hảo sao?”

Ô Mông A Mộc hồng hốc mắt, cứ việc trong lòng thực sợ hãi, nhưng hẳn vẫn là dùng sức gật gật đầu.

“Lão sư, ta..... Ta chờ người trở về.”

“.....”

Đinh Cửu Cửu tâm tình phức tạp gật gật đầu, sau đó nàng ngồi dậy, nhìn về phía bên cạnh đứng Hàn Thời.

“Người trước chiếu cố chút A Mộc,” nàng hơi cúi người, thấp giọng dặn dò, “A Y bệnh tình trước không cần nói cho hẳn, chờ ta trở lại lại nói.”

Hàn Thời: “Ân, yên tâm.”

Đình Cửu Cửu lại lo lắng mà nhìn thoáng qua lùn cửa sổ, lúc này mới quay đầu đuổi kịp vừa mới đi đến sân ngoại tùy xe bác sĩ.

Đình Cửu Cửu ra này tòa tiểu viện tử, hướng bên cạnh một quả, liền thấy tùy xe bác sĩ đang đứng ở phía sau cửa chờ nàng, ấn đường trói chặt, tựa hồ có chút cau mày khó triển.

Đình Cửu Cửu đi lên trước, “Bác sĩ, bên trong nữ hài tử kia tình huống thế nào?”

Tùy xe bác sĩ ngẩng đầu, không có trực tiếp trả lời, mà là hỏi: “Hài tử cha mẹ đâu, ta cảm thấy cái này nữ hài nhi tình huống, chúng ta vẫn là trực tiếp tìm nhà bọn họ có thể làm quyết định người thương lượng tương đối thích hợp.”

Đình Cửu Cửu nghe vậy nhăn lại mi, “A Y cùng A Mộc ba ba mẹ mẹ đều ở nơi khác vụ công, ngài cũng thấy được, nhà hãn trung chỉ có một vị lão thái thái. Nhà này nãi nãi tuổi rất cao, lỗ tai nghe không rõ ràng lắm, chân cẳng lại phi thường không linh hoạt..... Cho nên ngài muốn nói gì có thể làm quyết định, đại khái thật đúng là tìm không thấy.”

Tùy xe bác sĩ mày nhăn đến càng sâu.

Đình Cửu Cửu: “A Y là ta đối điểm phụ trách hài tử, bệnh tình của nàng rất cuộc nghiêm trọng không nghiêm trọng, ta cảm thấy ngài vẫn là có thể cùng ta nói một chút, ít nhất ta có thể xin chỉ thị trong trường học lão sư, làm lão sư ra mặt nghĩ cách liên hệ thượng cha mẹ nàng.”

“Là như thế này, Đình tiểu thư người trước không nên gấp gáp.” Tùy xe bác sĩ nói. “Căn cứ ta hỏi khám, người bệnh ho khan đã liên tục một vòng trở lên, xuất hiện rõ ràng hô hấp khó khăn cùng thích ngủ bệnh trạng, phế quản hô hấp âm có thể nghe cập ước la âm; hơn nữa, dựa theo người bệnh chứng bệnh tự thuật, nàng còn xuất hiện quá khứ đàm thấy tơ máu tình

huống —— tổng thượng, bước đầu phán đoán người bệnh có thể là viêm phổi.”

“.....”

Đinh Cửu Cửu sắc mặt khẽ biến.

Nàng lo lắng nhất tình huống quả nhiên vẫn là đã xảy ra.

“Xác thực chẩn bệnh, còn cần bộ ngực X tuyến kiểm tra cùng với vi khuẩn gây bệnh kiểm tra đo lường, hiển nhiên địa phương cũng không có như vậy chữa bệnh điều kiện cùng hoàn cảnh.”

Tùy xe bác sĩ tiếp tục nói.

“Hơn nữa, này vùng núi trung mùa hạ cực kỳ ướt nóng, vốn là dễ dàng xúc sinh bệnh khuẩn truyền bá, mà đối với chứng viêm tới nói, trị liệu trung nhất quan trọng chính là kháng cảm nhiễm —— cho nên ở như vậy hoàn cảnh hạ, vô luận đối chẩn đoán chính xác vẫn là trị liệu, đều là cực đoan bất lợi.”

Đinh Cửu Cửu: “Cho nên ngài ý tứ là.....?”

“Ta kiến nghị mau chóng đến vùng núi ngoại, ít nhất thị lập bệnh viện trở lên cấp bậc tiến hành chẩn đoán chính xác cùng trị liệu.”

Đinh Cửu Cửu ánh mắt lập loè không chừng, giây lát sau nàng gật gật đầu, “Ta đã biết, ta sẽ lập tức tìm lão sư hội báo tương quan tình huống, liên hệ cha mẹ nàng ——”

“Đinh tiểu thư, người vẫn là không minh bạch ta ý tứ —— đứa nhỏ này thân thể sức chống cự cũng không cường, nàng chưa chắc cũng đủ kéo được đến các người liên hệ thượng cha mẹ nàng —— vạn nhất trong lúc

bệnh tình chuyển biến xấu, rất có thể cho nàng lúc sau cả đời đều lưu lại vô pháp trị tận gốc di chứng.”

“.....”

Nghe vậy, nữ hài nhi ấn đường đều gắt gao mà nhăn lại cái hoa hình.

“Ta đã biết, cảm ơn ngài bác sĩ..... Bất quá thỉnh ngài lại cho ta năm phút đồng hồ thời gian, rất nhiều chuyện ta không có biện pháp trực tiếp quyết định, thỉnh ngài thông cảm.”

Tùy xe bác sĩ gật gật đầu, nhưng vẫn là thúc giục câu: “Nàng đã trì hoãn đến đủ lâu rồi.”

Đinh Cửu Cửu vội vàng điếm quá mức, nắm di động đi đến bên cạnh, cấp Lữ Bình Hạo gạt ra một cái dây số đi.

“..... Cái này sao được!”

Điện thoại đối diện, vừa nghe Đinh Cửu Cửu nói rõ chân tướng, Lữ Bình Hạo liền lập tức bực thanh nói: “Đứa nhỏ này muốn chuyển tới vùng núi ngoại bệnh viện trị liệu nói, tạm thời không nói chữa bệnh phí ai tới ra —— không có cha mẹ nàng quyết định, nếu đứa nhỏ này ở trên đường hoặc là ở bệnh viện quá trình trị liệu xuất hiện sai lầm, kia cái này trách nhiệm ai tới phụ, ân?”

Đinh Cửu Cửu rũ xuống mắt, không tại bên người tay nhẹ nắm chặt lên.

“Lữ lão sư, vấn đề này ta nghĩ tới, nhưng bác sĩ cũng nói, ô mông A Y bệnh tình kéo không dậy nổi, vạn nhất bởi vì chúng ta sợ gánh trách nhiệm mà ra sự tình gì, đứa nhỏ này về sau cả đời khả năng đều huỷ hoại, càng sâu đến khả năng không có về sau đáng nói. Chúng ta có thể hay không trước đem ô mông A Y chuyển viện, đồng thời mau chóng liên hệ cha mẹ nàng, như vậy.....”

“Người nói ta đương nhiên đều minh bạch, nhưng ta nói người thật sự nghiêm túc suy xét hảo hậu quả sao!?”

Lữ Bình Hạo cũng động hỏa khí, nghe thanh âm tựa hồ nhớ rõ đứng lên xoay vài vòng, mới chịu đựng tức giận mở miệng: “Cái này trách nhiệm không phải cái tiểu trách nhiệm, thật làm như vậy quyết định, vạn nhất xảy ra chuyện, trách nhiệm người hồ sơ thượng liền phải lưu lại mặt không xong vết như —— người ‘ về sau ’ khả năng sẽ toàn hủy ở một việc này thượng!”

“.....”

Nữ hài nhi trầm mặc xuống dưới, lông mi áp xuống đi, ở sứ bạch làn da thượng thác thượng nhàn nhạt âm u.

Nghe ra Đinh Cửu Cửu cũng chần chờ, Lữ Bình Hạo nhẹ nhàng thở ra, ngữ khí cũng không hề giống vừa rồi như vậy hùng hổ dọa người, mà là chuyển vì trấn an.

“Đinh Cửu Cửu, người tuổi còn nhẹ, nhưng càng là tuổi trẻ, rất nhiều thời điểm càng là không có xúc động tư bản —— bởi vì người không có hóa giải nguy hiểm năng lực. Ta nói hậu quả, người nhất định phải bình tĩnh lại, nghiêm túc nghĩ kỹ.”

“Chính là A Y nàng.....”

“Ta biết —— người là cái thực không tồi học sinh, vô luận nào một phương diện đều là. Nhưng Đinh Cửu Cửu, người cũng có chính người nhân sinh cùng trách nhiệm, vùng núi chi giáo này một bộ phận chỉ là người một đoạn đường, ta không bức người làm cái gì lựa chọn, nhưng ta hy vọng người nhất định suy xét rõ ràng, đừng cho về sau chính mình hối tiếc không kịp —— đã biết sao?”

“..... Ân, ta đã biết.”

Nữ hài nhi trong thanh âm cảm xúc hạ xuống buồn bã.

Lư Bình Hạo lúc này mới buông tâm, “Ta sẽ mau chóng làm trấn trên người liên hệ ô mông A Y cha mẹ. Người cũng muốn tin tưởng bác sĩ năng lực, không đời đi bảo thủ trị liệu chưa chắc liền không thể chữa khỏi. Này đường núi khúc chiết, bảo thủ trị liệu ít nhất có thể bảo đảm hài tử không ở chuyển viện thời điểm phát sinh trạng huống..... Hạo, người cũng không cần trì hoãn lâu lắm, nhớ rõ sớm chút trở về.”

“Ân..... Lão sư tái kiến.”

Điện thoại cắt đứt, nữ hài nhi rũ tầm mắt, tinh xảo ngũ quan hơi hơi banh, xưa nay mềm mại mắt hạnh lúc này lại nhìn không ra nửa điểm cảm xúc tới.

Đứng ở ngoài cửa tùy xe bác sĩ vừa thấy nàng phản ứng liền đã biết điện thoại kết quả, không khỏi cũng thở dài, nhưng vẫn là không chết tâm địa hỏi câu: “Các người lão sư là cái gì kiến nghị?”

“..... Lão sư kiến nghị bảo thủ trị liệu.”

Bác sĩ mi giác trừu trừu, không nhịn xuống hỏi: “Vậy còn người, Đinh tiểu thư người mới là cái này học sinh đối diện người phụ trách đi?”

“.....”

Nữ hài nhi vô ý thức mà nắm chặt đầu ngón tay, giây lát sau nàng cười khổ hạ, ngẩng đầu lên nhìn về phía kia bác sĩ.

“Bác sĩ, ta thật sự có thể làm quyết định sao?”

Kia bác sĩ cứng họng.

Đến đây khi hần mới nhớ tới, trước mặt cái này nữ hài nhi cũng bất quá là cái vừa mới thành niên..... Đối với hần tuổi tác tới nói cũng chỉ có thể

xem như cái hài tử người trẻ tuổi.

Đúng vậy, nàng lại có thể làm sao bây giờ?

Tùy xe bác sĩ thở dài, “Nếu các người như vậy quyết định, các người là người phụ trách, ta vô pháp can thiệp, chỉ có thể chỉ mình lớn nhất nỗ lực cấp cứu nhỏ này chữa bệnh.”

“..... Cảm ơn ngài.”

Đình Cửu Cửu hơi hơi khom người, rũ mắt xoay người đi vào trong viện.

Nàng mới vừa bước lên trong viện này đá sỏi đường nhỏ, liền thấy lộ cuối đứng Ô Mông A Mộc ánh mắt sáng lên, bỗng dừng chuyển qua tới nhìn phía nàng, ngay sau đó tránh ra Hàn Thời liền chạy tới ——

“Cửu cửu lão sư, cái kia thúc thúc nói như thế nào? Tỷ tỷ nàng không có việc gì đi??”

Nhìn bởi vì dinh dưỡng bất lương mà dáng người nhỏ gầy, chỉ cập chính mình eo cao nam hài nhi, đối thượng cặp kia mãn đưng đầy nôn nóng cùng tín nhiệm đôi mắt, Đình Cửu Cửu từ ngoài cửa đến tiến vào ấp ủ một đường nói, tất cả đều ghen ở cổ họng.

Như là một đoàn bông ngăn chặn chúng nó, làm nàng một chữ đều nói không nên lời. Lại như là kia mỗi một chữ cũng chưa nóng bỏng bàn ủi thiêu qua, chước đến nàng tâm oa cùng trên mặt đều nóng rát mà đau.

“Lão sư.....?”

Này trầm mặc làm nhỏ gầy ngăm đen nam hài nhi bất an mà nắm chặt chính mình góc áo, mới vừa bình phục cảm xúc hốc mắt lại lần nữa hồng lên, mang theo phương ngôn giọng nói quê hương nhỏ giọng cũng có chút ghen ngào ——

“A Y nàng bệnh thật sự lợi hại sao..... Ta có thể đi mua thuốc, mặc kệ rất xa ta đều có thể chạy tới..... Cái kia thúc thúc, cái kia bác sĩ thúc thúc cũng nhất định có biện pháp chữa khỏi A Y đúng hay không..... Nếu là tiền, ba ba mụ mụ ở công tác! Chờ bọn họ trở về liền có thể đem tiền còn cấp..... Còn cấp.....”

Nam hài nhi rốt cuộc ngạnh trụ, còn lại nói âm nghẹn ở đở bừa trong lỗ mũi, nước mắt như là đoàn xuyên hạt châu đổ rào rào mà làm ướt cọ hôi ngân mặt, hân thanh âm khốc đến phát ách, mới rốt cuộc nghẹn ra cuối cùng nói ——

“Lão sư, người giúp giúp tử tử được không? Ta, ta sợ hãi.....”

Tùy xe bác sĩ đang ở lúc này đình đến nam hài nhi bên cạnh ——

“Tiểu bằng hữu, thúc thúc sẽ tận lực trị.....”

“..... Đừng sợ.”

Nữ hài nhi thanh âm đột nhiên vang lên tới.

Tùy xe bác sĩ sửng sốt, xoay đầu đi, lại thấy đứng ở chính mình bên cạnh nữ hài nhi hồng vành mắt, nhưng trên mặt lại dạng khởi mềm mại mà ôn hòa cười.

Nàng cung hạ thân, nhẹ nhàng mà lau nam hài nhi trên mặt dơ hề hề nước mắt.

Nàng không nhin xuống đi theo rút nước mắt, cũng không nhin xuống nín khóc mà cười, kia cười mềm mại mang theo một loại thoải mái cùng kiên định ——

“A Mộc không sợ. Lão sư cùng cái này thúc thúc sẽ đưa A Y đi bên ngoài đại bệnh viện —— tới rồi nơi đó, A Y nhất định sẽ không có việc gì, lão sư

cùng người ngoéo tay.”

Bên cạnh tùy xe bác sĩ sững sốt vài giây mới lấy lại tinh thần, “Đình tiếu thư, người.....”

“Bác sĩ ngài nói rất đúng, ta là đứa nhỏ này người phụ trách, ta có thể quyết định.”

Nữ hài nhi giương mắt nhìn phía nam bác sĩ, ánh mắt mang theo không dung cự tuyệt độ cứng, chẳng qua giây lát sau nàng liền cong mắt cười, “Ta sẽ tùy xe cùng đi, chẳng qua trên đường chuyên nghiệp chữa bệnh khán hộ, vẫn là muốn phiền toái bác sĩ ngài.”

“.....”

Bác sĩ ánh mắt phức tạp gật gật đầu.

“Ta đi an bài xe.” Hãn nện bước dừng một chút, ngay sau đó cười lắc đầu, “Ta họ cát, người về sau kêu ta cát bác sĩ liền hảo..... Ta rất bội phục người cái này nữ oa nhi a, người yên tâm, lần này lúc sau người nếu gặp gỡ trường học chỉ trích, người tùy thời có thể tới tìm ta vì người ra mặt làm chứng minh.”

“Cảm ơn cát bác sĩ.”

Đình Cửu Cửu ngấn ra hạ, ngay sau đó gật đầu đồng ý.

Đưa ô mông A Y nhập viện chữa bệnh xe ở xuất phát thời điểm, “Hành khách” lại so với nguyên kế hoạch nhiều vài vị.

Đối thượng dùng sức một mặt nước mắt, đem “Ta là trong nhà này hiện tại duy nhất nam tử hán, ta muốn chiếu cố hảo tử tử mới được!” Loại này lời nói căn rằng nói ra Ô Mông A Mộc, Đình Cửu Cửu tự nhiên là vô pháp cự tuyệt.

Mà nàng cũng xác thật không yên tâm như vậy tuổi thả tâm tư linh hoạt nam hài tử cùng chân cẳng không linh hoạt cũng quản không được hẳn lão thái thái cùng nhau chờ ở trong núi.

Chẳng qua đối với mặt khác hai vị, Đinh Cửu Cửu liền có chút đau đầu.

Xe phát động lên, nàng trầm mặc vài giây, vẫn là nhịn không được quay đầu nhìn về phía bên cạnh ngồi nam sinh:

“Người theo tới làm cái gì?”

Hàn Thời rũ mắt cười cười, duỗi tay chỉ chỉ đã sử động xe ——

“Nhà ta xe.”

Cầm vừa nhắc, ý bảo hướng thoát nhìn ước chừng có năm mươi tuổi, chính nghiêm túc cấp ô mông A Y lạp lại kiểm tra cát bác sĩ ——

“Nhà ta bác sĩ.”

Hàn Thời hướng phía trước ghế điều khiển cùng chính mình nghiêng đối diện ngồi cái eo bối thẳng bảo tiêu địa phương xẹt qua nửa vòng ——

“Nhà ta bảo tiêu cùng tài xế.”

Đinh Cửu Cửu nghẹn nghẹn, ngấm lại cũng đúng, liền nhẹ nhấp miệng, không nói chuyện mà trở về súc.

Chỉ là súc đến một nửa, nàng liền cảm giác chính mình bất an mà đặt ở đầu gối rồi rằm ngón tay đột nhiên bị người nắm tiến khô ráo ôn nhuận trong lòng bàn tay ——

Đinh Cửu Cửu ngẩn ra, nghiêng đầu nhìn lại.

Ngồi ở nàng bên cạnh người nọ chính hơi rữ mắt, tinh mịn lông mi ở mũi hai sườn lãnh bạch màu da thượng lưu lại cây quạt nhỏ dường như bóng ma.

Cặp mắt đào hoa kia hơi hơi hướng lên trên chọn, mặt nghiêng đường cong thanh tuyền đến gần như sắc bén, chỉ là người nọ một cây một cây đem tay nàng chỉ duỗi bình, cuối cùng chậm rãi câu khăn, nắm tiến lòng bàn tay.

Kia động tác cùng ngữ khí lại đều ôn nhu vô cùng ——

“Quan trọng nhất chính là, ta tiểu cô nương như vậy bất an, còn muốn trang đến cái gì đều không sợ bộ dáng.....”

Hắn ngẩng đầu, đảo mắt nhìn phía nàng.

Đen nhánh con người đứng đầy đêm hè tinh quang giống nhau đẹp ý cười
——

“Người nói, ta như thế nào bỏ được chính nàng đi?”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 40 Đệ Chương 40

Chương 40

Chữa bệnh xe chạy ở trên đường núi.

Bên trong xe.

“Ai..... Ai là người tiểu cô nương?”

Đình Cửu Cửu ngốc vài giây, mới phản ứng lại đây, cuống quýt chuyển khai tầm mắt, liền đem tay trừu trở về.

Mặc dù như vậy, ngồi ở nghiêng đối diện bảo tiêu vọng lại đây ánh mắt như cũ coi như ý vị thâm trường.

Ngay cả chiếu cố bệnh hoạn cát bác sĩ cũng ngẩng đầu, cười tủm tỉm mà nhìn liếc mắt một cái hai cái sóng vai ngồi người trẻ tuổi.

Chỉ tiếc này hoà thuận vui vẻ bầu không khí cũng không có liên tục bao lâu, liền bị Đình Cửu Cửu di động tiếng chuông đánh vỡ.

Thấy rõ điện báo biểu hiện “Lư lão sư” ba chữ, Đình Cửu Cửu cũng không ngoài ý muốn, nàng ánh mắt bình tĩnh mà đem điện thoại tiếp lên.

Điện thoại đối diện Lư Bình Hạo thanh âm nghe tới thập phần bất đắc dĩ

“Đình Cửu Cửu, ta nghe Chu Thâm tới hội báo, người vẫn là đem đứa bé kia tiếp đi rồi có phải hay không?”

“.....”

Nữ hài nhi trầm mặc, trong điện thoại chỉ có an tĩnh mà rất nhỏ điện từ tín hiệu, vài giây sau, cái kia mềm mại mà kiên định thanh âm mới vang lên tới.

“Lư lão sư, ngài nói rất đúng, ta chỉ là tới ngắn hạn chi giáo. Cả đời này ta cùng bọn họ phát sinh gút mắt cùng giao thoa thời gian khả năng cũng chỉ có này ngắn ngủi hai tháng,..... Nhưng ta còn là làm không được ngồi yên không nhìn đến, bởi vì bọn họ kêu ta ‘lão sư’.”

Nguyên bản muốn nói gì Lư Bình Hạo nói đầu một nghẹn, thế nhưng cũng trầm mặc xuống dưới.

“Lư lão sư, ngài khả năng đã thói quen.” Nữ hài nhi không tiếng động mà cười khẽ, mắt hạnh hơi cong, “Nhưng này vẫn là ta lần đầu tiên bị nhiều như vậy hài tử vây quanh kêu lão sư..... Không biết ngài lần đầu tiên đứng ở trên bục giảng thời điểm, có phải hay không giống ta như vậy khẩn trương —— mỗi một cái xuất khẩu âm đều tưởng tiểu tâm châm chước, ở trong lòng ấp ủ mấy lần mới có thể thản nhiên thông thuận mà đem nói ra tới, sợ có nào một câu sẽ giáo sai rồi, hoặc là cấp này đó hài tử lưu lại không tốt ảnh hưởng.....”

Lư Bình Hạo ở điện thoại đối diện thở dài, “Đình Cửu Cửu, ta có thể lý giải người đối này đó hài tử để ý, nhưng là chuyện này, không phải để ý không thêm để ý đơn giản như vậy.....”

“Đương nhiên, Lư lão sư, này đương nhiên không đơn giản.”

Nữ hài nhi trên mặt ý cười dần dần liếm đi, nàng rũ mắt nhìn hướng chữa bệnh trong xe gian trên giường bệnh nằm ô mông A Y, nhìn kia hài tử khô nứt môi cùng thiêu hồng gương mặt, nàng ánh mắt chìm xuống.

Giây lát sau nàng lại lần nữa mở miệng, thanh âm bình tĩnh.

“Sao có thể đơn giản đâu, Lư lão sư?..... Này liên quan đến một cái hài tử mệnh, mà ở đứa nhỏ này thanh tỉnh thời điểm, mặc dù bệnh nặng ho khan, nàng còn cười cùng ta nói, ‘ cứu cứu lão sư, chờ ta cảm mạo hảo ta liền trở về đi học ’—— nàng kêu ta lão sư, mà ta muốn biết rõ bệnh của nàng kéo đi xuống vô cùng có khả năng ra đại sự, còn chỉ vì lo lắng cho mình có thể hay không phụ trách nhiệm mà vứt bỏ không thèm nhìn lại sao?”

Lời nói đến cuối âm, Đinh Cửu Cửu thanh âm áp không được mà hơi đề ra thanh lượng.

Vài giây sau, nàng mới chậm rãi bình tĩnh, rũ xuống mắt.

“Kia còn như thế nào xứng bị gọi là ‘ lão sư ’ đâu..... Đúng hay không.”

Điện thoại đối diện, Lư Bình Hạo lúc này đây trầm mặc càng dài.

Thẳng đến không biết qua bao lâu, hắn mới thở dài, cười khổ nói: “Hảo a, đương nhiên nhiều năm như vậy lão sư, kết quả là lại bị người này chỉ làm mấy ngày tiểu lão sư cấp giáo huấn một hồi.”

Đinh Cửu Cửu nghe vậy gương mặt ửng đỏ, “Lư lão sư, ta không phải cái kia ý tứ.....”

“Được rồi, người ở bộ môn công tác đã bao lâu, ta còn không biết tính tình của người sao!”

Lư Bình Hạo nửa là vui đùa mà giả vờ tức giận nói.

“Chuyện này ta đã cùng Chu Thâm thương lượng qua, chúng ta lúc sau sẽ cho mặt trên đánh một phần báo cáo, tranh thủ từ trường học bắt xuống dưới công cộng quỹ lấy ra một bộ phận ứng ra chữa bệnh phí —— nhưng là trước đó nói tốt, qua lại lộ phí dừng chân phí gì đó chúng ta cũng mặc kệ chi trả a.”

Đình Cửu Cửu sững sốt, “Này có thể được không? Vẫn là ta trước tới lốt đi, này năm học học bổng vừa vặn đến trường.....”

Lư Bình Hạo cười cười, “Người đây là không phải cùng ta khoe ra người đem các người chuyên nghiệp quốc thưởng a Đình Cửu Cửu?..... Có thể hay không hành liên xem các người Chu Thâm sư huynh hội báo báo cáo viết đến có xinh đẹp hay không; đến nỗi người học bổng, tiếp theo năm học trường học kia mấy cái giao lưu danh ngạch, ta xem người bắt được trong đó một cái vẫn là thực ổn, đến lúc đó người còn có thể có thời gian đi làm kiêm chức sao? Cho nên người quốc thưởng vẫn là lưu đến học kỳ sau đi.”

Đình Cửu Cửu trầm mặc hai giây, nhẹ giọng nói: “Cảm ơn Lư lão sư.”

“..... Ân, các người chú ý an toàn. Có tình huống như thế nào, nhớ rõ tùy thời tìm ta hội báo.”

“Hào.”

“.....”

Trải qua mấy cái giờ xe trình sau, chữa bệnh xe thuận lợi ra vùng núi, đến tới gần tỉnh lập bệnh viện cấp ô mông A Y xử lý năm viện thủ tục.

Mà trải qua phổi bộ X tuyến cùng vi khuẩn gây bệnh kiểm tra đo lường sau, ô mông A Y cũng chẩn đoán chính xác vì cấp tính viêm phổi —— bởi vì phía trước trường kỳ ở vào triều nhiệt nhiều khuẩn hoàn cảnh, không có được đến kịp thời cách ly cùng trị liệu, bệnh tình đã có chút nghiêm trọng.

May mà ở trải qua nửa buổi chiều thêm cả đêm trị liệu sau, ô mông A Y liên tục sốt cao rốt cuộc lui xuống dưới, ho khan bệnh trạng cũng có rất nhiều giảm bớt.

Bận trước bận sau mà chạy ban ngày, Đình Cửu Cửu ngồi ở bệnh viện hành lang dài ghế dài thượng, rốt cuộc thật dài mà thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Cấp Lữ Bình Hạo gọi điện thoại hội báo ô mông A Y bệnh tình, Đinh Cửu Cửu lại cắt đứt điện thoại thời điểm, liền phát hiện chính mình bên cạnh vị trí thượng không biết khi nào đã nhiều ra một người.

“Hôm nay, cũng cảm ơn người, Hàn Thời.”

Đinh Cửu Cửu ý trở lại lưng ghế trung, chậm rãi làm cái hít sâu, đem tê mỗi cánh tay căng chân chậm rãi thả lỏng lại.

“Cảm tạ ta cái gì?” Hàn Thời ách thanh cười, “Cảm tạ ta ngày này đều không có quấy rầy người sao?”

“..... Đương nhiên không phải.” Nữ hài nhi mềm mại mà cong lên khóe miệng, “Người phía trước không phải đã nói rồi sao, dù sao cũng là nhà người chữa bệnh xe cùng tùy xe bác sĩ. Hơn nữa bác sĩ nói, còn hảo đưa tới đến còn tính kịp thời, lại kéo đi xuống khăng định sẽ ra đại sự..... Nếu không phải các người, liền A Y bước đầu bệnh tình chúng ta đại khái đều phán đoán không ra, càng đừng nói nghe cát bác sĩ ý kiến đưa nàng rời núi.....”

Nói đến một nửa, Đinh Cửu Cửu đột nhiên nhớ tới cái gì dường như ngồi dậy ——

“A, đối, cát bác sĩ đâu? Ta còn không có tới kịp cùng hân nói lời cảm tạ đâu.”

“Thời gian cũng không còn sớm, ta làm tài xế đưa hân cùng A Mộc đi phụ cận khách sạn nghỉ ngơi.”

“Nga..... Như vậy a.”

Nữ hài nhi bị trừu rút động lực, lại mềm như bông mà ý trở về.

“Rất mệt?”

“Ân, thân thể thực trầm..... Nhưng là trong lòng thực nhẹ nhàng.”

Nữ hài nhi nói, nhịn không được cười khẽ lên.

“Bác sĩ nói A Y tình huống đã ổn định, chỉ cần lại quan sát mấy ngày phụ lấy được vật trị liệu, liền sẽ không lưu lại di chứng.”

Hàn Thời xem đến buồn cười lại đau lòng, “VẬY người làm sao bây giờ, Ờ? Ta nếu bất quá tới, người có phải hay không chuẩn bị ở bệnh viện trên hành lang như vậy tạm chấp nhận cả đêm?”

Đình Cửu Cửu chớp chớp mắt, “A Y giường bệnh bên cạnh hẳn là có bồi hộ vị trí. Ta đêm nay vẫn là tưởng canh giữ ở bệnh viện, chính nàng ở bệnh viện nói, ta thật sự có chút không yên tâm.”

“Người một cái liền chính mình cao nguyên phản ứng đều chiếu cố không người tốt, cũng đừng tưởng này chiếu cố nàng đi?”

Hàn Thời khó được chế nhạo nàng.

Đình Cửu Cửu mặt đỏ lên, “Lần đó là ngoài ý muốn tình huống.....”

“Hảo, đứa nhỏ này bên này không cần người nhọc lòng, ta vừa mới thành chuyên nghiệp hộ công, sẽ tại đây mấy ngày chăm sóc A Y —— nàng tình huống hiện tại cũng yêu cầu tĩnh dưỡng, không thích hợp bị quấy rầy.”

Đình Cửu Cửu chần chờ, “Nhưng chuyện này cùng người không quan hệ, người không cần liên lụy tiến vào.”

“.....”

Nam sinh không nói chuyện, một đôi đen như mực con người không hề chớp mắt mà nhìn nàng.

Đình Cửu Cửu bị nhìn chăm chăm đến có chút phát mao, do dự vài giây mới chậm rì rì mà mở miệng: “Người như vậy xem ta làm cái gì?”

Hàn Thời nghe vậy chuyển khai mắt, cười nhạt thanh, đồng thời duỗi tay hơi bỏ thêm hai phân sức lực, ở nữ hài nhi trên trán điểm hạ ——

“Người thật là không có lúc nào là không nghĩ cùng ta phân rõ giới hạn a, tiểu lãnh đạo?”

“Ta không có.....”

“Vậy người này dũng cứu học sinh nghĩa cử, trước nửa trình ta không tham dự thưởng, phần sau trình ta tưởng đi theo cộ điểm vinh dự —— có thể thỉnh tiểu lãnh đạo thưởng ta cơ hội này sao?”

“.....”

Đình Cửu Cửu bất đắc dĩ mà lẳng hăn liếc mắt một cái, cuối cùng chỉ phải cam chịu.

“Hảo. Hiện tại nên tìm địa phương nghỉ ngơi.”

Hàn Thời đứng dậy, rũ tại bên người bàn tay hướng bên cạnh ngồi nữ hài nhi, xương ngón tay thon dài mà đẹp.

“Đi thôi, tiểu lãnh đạo?”

Đình Cửu Cửu liếc mắt nhìn hăn, do dự hạ nàng vẫn là không đi đáp cái tay kia, chỉ chính mình đứng lên, hỏi: “Người mang A Mộc bọn họ đi chỗ nào nghỉ ngơi?”

“Không biết.”

Đình Cửu Cửu: “.....???”

Nhìn nữ hài nhi kia phó như là sợ hãi đem người cấp lừa bán biểu tình, Hàn Thời không khỏi bật cười, duỗi tay ở nữ hài nhi đỉnh đầu xoa xoa.

“Này thành thị ta lại không quen thuộc, làm địa phương bằng hữu cấp an bài đón đưa chiếc xe cùng khách sạn chỗ ở —— người nọ tuy rằng chẳng ra gì, nhưng hãm hại lừa gạt loại này trái pháp luật hoạt động, hẳn là vẫn là sẽ không làm.”

Đình Cửu Cửu tự nhiên nghe được ra lời này sau trêu ghẹo cùng vui đùa, nàng nhăn lại chớp mũi, “Chúng ta đây đâu?”

“.....” Hàn Thời không vội vã trả lời, mà là nâng lên thủ đoạn nhìn thoáng qua đồng hồ, “Ngô, tiếp chúng ta xe hẳn là cũng mau tới rồi, đi thôi.”

Đình Cửu Cửu vì thế liền cùng Hàn Thời cùng nhau ra bệnh viện nằm viện lâu.

Tới rồi nằm viện lâu ngoại cửa hiên phía dưới, quả nhiên liền thấy dựa cửa hông vị trí đỉnh đặc mà dừng lại một chiếc bóng loáng siêu xe.

Kia xe là một thân màu tím lam, lại có xinh đẹp thân xe lưu tuyến, mặc dù là tại đây tới gần ban đêm, xa xem cũng là một bộ kiêu ngạo lại bắt người trông mắt bộ dáng, dẫn tới bệnh viện trong ngoài số lượng không nhiều lắm người đều ở quan vọng.

Đình Cửu Cửu mũi chân một tạp.

“Người nói tới đón chúng ta xe, chẳng lẽ là chỉ..... Kia chiếc?”

Nheo nhẹ lại mắt nhìn chăm chăm chiếc xe kia vài giây, Hàn Thời sừng sừng nhìn lại tuyến, cười nhạt thanh.

“Tao bao tím, là phong cách của hẳn.”

Đình Cửu Cửu: “..... Người bằng hữu?”

Hàn Thời cười khẽ nheo lại mắt, bỗng dừng hướng nữ hài nhi này gần sát cúi người xuống dưới ——

“Ta có thể bảo đảm ta bằng hữu không lừa bán A Mộc, nhưng ta giống như không cùng người bảo đảm quá người an nguy?”

“.....”

Nữ hài nhi nhấp miệng, không nói chuyện, chỉ vô tội mà chớp chớp mắt ——

“Ta không đáng giá tiền, thật sự.”

“Ta không thiếu tiền.”

Nam sinh ách thanh cười, con người thâm cất giấu đen như mực cảm xúc, thanh tuyến cũng thực mau bị này bóng đêm tiêm nhiễm đến khàn khàn trầm thấp lại cổ người ——

“Bất quá..... Ta giống như thiếu cái ấm ổ chăn. Vóc dáng nho nhỏ một con, có thể ôm vào trong lòng ngực cái loại này.”

Đình Cửu Cửu nguyên bản trong lòng nhẹ nhàng, không chút nào để ý cùng người này vui đùa một chút, nhưng nghe đến nơi này, nàng đã không khỏi mà mặt nóng lên, buồn cười lại bực nhiên mà lảng người nọ liếc mắt một cái.

“..... Lăn a.”

Nói xong, nữ hài nhi bước ra chân vòng khai nam sinh, đi phía trước đường đi.

Mặt sau người lại đuổi theo, tiếng cười đi theo nàng lố tai sau ——

“Ta đây tự tiến chăm tịch, giúp tiểu lãnh đạo người ấm ổ chăn, hành sao?”

“..... Hàn Thời người đủ rồi a.”

Nữ hài nhi giả vờ tức giận, trong thanh âm lại mang theo nhin không được bật cười mềm mại.

Hai người này một trước một sau, vài bước gian đã tới rồi kia xe bên.

Mà đúng lúc này, có cái mang theo điếm ngạc nhiên thanh âm từ ghế điều khiển rộng mở cửa xe sau toát ra tới ——

“Có thể a, Tiểu Hàn tổng, vốn dĩ soái tử nói ta còn không tin —— kết quả lúc này mới mấy tháng không gặp, người đều sa đọa đến tự tiến chấm tịch trình độ thượng?”

Giọng nói lạc khi, đỡ kia tao bao tím cửa xe, ghế điều khiển chui ra cái nắng một đầu Smart màu tím tóc nam sinh tới.

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 41 Đệ Chương 41

Chương 41

Mặc dù là tại đây sơ nhiễm ngọn đèn dầu nồng hậu trong bóng đêm, kia một đầu lượng tím đầu tóc cũng vô pháp bị che đậy quá nó “Quang mang” đi.

Đình Cửu Cửu bị này kiểu tóc màu tóc chấn động trụ thời điểm, cái kia người trẻ tuổi đã vòng qua ghế điều khiển cửa xe, đi đến hai người trước mặt tới.

Tới phụ cận, Đình Cửu Cửu mới thấy rõ kia kiều ngạo lượng màu tím tóc hạ mặt.

Đồng dạng là lãnh bạch màu da, người tới một đôi mắt đuôi sinh đến thon dài, gương mặt thiên gầy, cốt thân mật xem, nhưng thiên mặt mày lại như là lộ ra cổ nói không nên lời lãnh kính nhi.

Nếu không phải mới vừa rồi không thấy một thân trước nghe này thanh, Đình Cửu Cửu thật sự tưởng tượng không đến như vậy cả lơ phát phơ ngữ khí sẽ xuất từ như vậy một trương tràn ngập tính lãnh đạm trên mặt.

..... Huống chi, này trương tính lãnh đạm mặt còn xứng một đầu lượng tím Smart kiểu tóc cùng một chiếc đồng dạng tao bao tím xe.

“Đình tiểu thư?”

Người nọ chân trước dừng lại, sau lưng nhân thể cùng trụ, giày da gót giày cùm cụp một dựa.

“Cửu ngưỡng đại danh a.” Lời nói gian, kia trương tính lãnh đạm trên mặt lộ ra một chút mấy không thể tra cười.

Đình Cửu Cửu: “.....”

Đối với này tương phản lớn đến gần như đánh sâu vào diện mạo cùng quần áo hành vi làm vẻ ta đây, Đình Cửu Cửu nghẹn một hồi lâu mới lấy lại tinh thần.

“..... Người hảo, ta là Đình Cửu Cửu.” Nàng nghiêng đầu nhìn bên cạnh nam sinh liếc mắt một cái, mới quay lại, “Là Hàn Thời bằng hữu.”

“.....”

Hàn Thời thân hình hơi đốn, giây lát sau mi mắt vén lên, ý vị thâm trường mà nhìn chăm chăm nữ hài nhi sườn mặt.

“Kia xảo.”

Đình tao bao tím kiểu tóc cùng người qua đường kinh dị ánh mắt người trẻ tuổi nhếch miệng cười, kia trương tính lãnh đạm trên mặt rốt cuộc lộ ra một chút rõ ràng cảm xúc ——

“Tần Lô,” hần cảm vừa nhắc, ngay sau đó muốn cười không cười mà liếc Hàn Thời mắt, mới thu hồi tầm mắt trở xuống nữ hài nhi trên mặt, “Cũng là Hàn Thời bằng hữu.”

“..... Này ta giống như không thừa nhận quá?”

Hàn Thời cười nhạt thanh, vui đùa chuyển qua mắt, cảm túi quần lười biếng mà nhìn về phía Tần Lô.

“Chặc.” Tần Lô trên mặt cảm xúc vừa thu lại, “Uống ta nghe nói Tiểu Hàn tổng khó được ‘ ra cung ’, còn tự mình lái xe tới đón người —— nếu không ta trực tiếp trở về, đổi tài xế trở về đi?”

Hàn Thời cười quá, không lại cùng đối phương trêu ghẹo, đi đến cửa xe bên mở cửa, quay lại thân hướng về phía phía sau nữ hài nhi, làm cái thỉnh thủ thế.

Đình Cửu Cửu do dự hạ, hương Tần Lâu hơi điếm quá mức, liền nhân thể ngồi vào xếp sau.

Hàn Thời cùng thân đi vào.

Tần Lâu vừa bực mình vừa buồn cười mà ngồi trên ghế điều khiển, từ kính chiếu hậu ôm Hàn Thời liếc mắt một cái ——

“Người thật đúng là đem ta đương các người Hàn gia tài xế đúng không?”

Hàn Thời nghe vậy giương mắt, vui đùa nói: “Lâu gia, lái xe ổn điếm, đừng dọa nhà ta tiểu lãnh đạo.”

“..... Nhà người?”

Tần Lâu từ kính chiếu hậu muốn cười không cười mà nhìn hai người.

Lúc này đây Hàn Thời không có đáp lời, chỉ nghiêng đi thân, nhìn về phía ngồi ở chính mình bên cạnh nữ hài nhi.

Chỉ là nữ hài nhi tựa hồ vẫn chưa chú ý bọn họ nói chuyện với nhau, đang nhìn xe ra ngoài thân, ánh mắt cũng cũng không có hướng trong xe lạc.

Xe khai ra đi.

Trên đường an tĩnh một lát, Tần Lâu gác ở phía trước di động leng keng một tiếng.

Người nọ rũ mắt đảo qua, hừ cười một cái, giơ tay tùy ý ở trên màn hình một hoa, đem tâm tin tức tiêu đã đọc.

Hậu tòa Hàn Thời thoáng nhìn, mi hơi chọn hạ, “Gần nhất còn vội?”

“Người đều không chơi, ta có thể với ai vội?” Tần Lôu ngữ khí tùy ý.

Hàn Thời biểu tình khẽ nhúc nhích hạ, chẳng qua giây lát liền khôi phục thái độ bình thường, “Tưởng kéo người nhập cổ, hẳn là không ở số ít.”

“Những cái đó du mộc đầu.....”

Tần Lôu cười đến lãnh đạm quả lạnh, “Theo chân bọn họ cùng nhau chơi cái này, còn không bằng học người đi làm từ thiện —— giống nhau là lấy tiền ném đá trên sông, ít nhất làm từ thiện còn có thể lạc điểm hảo thanh danh đi?”

Hàn Thời nhưng thật ra khó được giật mình, “Từ thiện?”

Tần Lôu “Ân” một tiếng, từ trước tòa kính chiếu hậu xem Hàn Thời, “Hôm nay ta mới vừa nhận được điện thoại, không phải người muốn hưởng vùng núi đưa một trăm nhiều bộ dụng cụ vẽ tranh?..... Nhưng phàm là biết ta đây số cùng người danh hào, hẳn là còn không có ai có như vậy lớn mật dám giả mạo người đi?”

“.....” Hàn Thời ho nhẹ thanh.

Nhưng mà lúc này lại tưởng che lấp đã không còn kịp rồi, bên cạnh ngồi Đinh Cửu Cửu quay lại tới, tinh tế mi hơi hơi nhú lại ——

“Lư lão sư nói kia một trăm nhiều bộ dụng cụ vẽ tranh, vẫn là từ người ôm xuống dưới sao?”

Tần Lôu tự nhiên không biết này trong đó nhân quả lui tới, nghe vậy tiếp câu chuyện, “Vừa mới tin tức chính là vì việc này tới, bên kia một trăm nhiều bộ dụng cụ vẽ tranh đã chuẩn bị tốt, tận lực hậu thiên trước an bài xe đưa vào đi —— không thành vấn đề đi, Tiểu Hàn tổng?”

“.....”

Hàn Thời ở nữ hài nhi tầm mắt hạ bất đắc dĩ.

“Ân, không có.”

Nữ hài nhi trầm mặc vài giây, cuối cùng vẫn là không nói gì thêm, thấp hèn mắt không có lại xem Hàn Thời.

Mềm mại mặt nghiêng hơi hơi banh, liền môi tuyến đều nhấp đến trở nên trắng.

Hàn Thời trong lòng như là bị cái gì đâm một cái dường như.

Hắn cảm lòng không đậu mà duỗi tay qua đi, đem nữ hài nhi đầu ngón tay nắm tiến lòng bàn tay ——

“Ta đồng ý thời điểm, cũng không biết Lữ Bình Hạo làm người tới tìm ta sự tình.”

Nữ hài nhi lông mi run rẩy run, giây lát sau nàng giương mắt, cười đến mắt hạnh hơi cong, như là cái gì cũng chưa phát sinh quá, chỉ bộ dáng tự nhiên mà bắt tay rút ra.

“Không có gì, ta hẳn là thế những cái đó bọn nhỏ cảm ơn người mới đối, Hàn Thời.”

“.....”

Hàn Thời ánh mắt hơi trầm xuống.

Sau đó dọc theo đường đi, trong xe lại không tiếng động âm, không khí đều banh đến có chút phát cương.

Chờ tới rồi địa phương, Tần Lôu xuống xe, đem chìa khóa xe ném cho khách sạn bãi đậu xe tiểu đệ, đi theo liền đuổi tay câu lấy xe bên Hàn Thời vai ——

“Như thế nào tính cũng có mấy tháng không gặp, này khách sạn dưới lầu liền có gian pub, đi uống một chén?”

Không đợi Hàn Thời mở miệng, Tần Lôu lại quay đầu nhìn về phía một khách đầu Đinh Cửu Cửu, “Đinh tiểu thư, ta nghe Tống Soái nhắc tới người vài lần, nhưng đều vẫn luôn không cơ hội gặp mặt —— hôm nay nếu gặp gỡ, còn thỉnh Đinh tiểu thư cần phải vui lòng nhận cho, cùng đi dưới lầu ngồi ngồi?”

Nói đến này đúng mực thượng, Đinh Cửu Cửu tự nhiên không hảo cường ninh đối phương mặt mũi cự tuyệt, do dự một chút sau nàng vẫn là gật gật đầu.

Tần Lôu đậm đậm cười. Ba người vì thế từ cửa hiên hạ vào cao điều đình khách sạn đại đường, xuyên qua phục cổ thủy tinh đèn tươi xuống tầng lớn tuyết trắng quang, vẫn luôn đi vào khách sạn một bên VIP khách thang khu.

Cười khách thang hạ đến phụ tầng lầu pub, thang cửa vừa mở ra, bị cách âm tầng gia công quá huyền não nháo âm nhạc liền mơ hồ đãng tới rồi bên tai.

Sớm liền chờ người hầu vừa thấy đến Tần Lôu, liền đôi mắt sáng lên tới, tiến lên hướng ba người khom người, sau đó chủ động ở phía trước dẫn đường.

Đi theo người hầu xuyên qua khúc chiết mà ánh đèn rực rỡ hành lang dài, Tần Lôu cùng Hàn Thời treo ở mặt sau.

Nghe những cái đó ồn ào não động âm nhạc cùng làm ồn, Tần Lôu cười thanh, “Thế nào, Tiểu Hàn tổng —— này xa hoa truy lạc ngợp trong vàng

son hương vị, có phải hay không thực hoài niệm a?”

“.....”

Sau một lúc lâu không được đến đáp lại, Tần Lô nghiêng người nhìn lại, lại thấy bên cạnh người nọ ánh mắt không hề chớp mắt mà nhìn chằm chằm đi ở phía trước nữ hài nhi, con người cảm xúc đen nhánh hồi sóc.

Tần Lô sửng sốt hạ, ngay sau đó lắc đầu bật cười: “Ta đã sớm nghe nói vùng núi nhiều cổ, người này nhưng đừng là làm người hạ thất tâm cổ a?”

“.....”

Hàn Thời thu hồi ánh mắt, lười biếng mà nhìn Tần Lô liếc mắt một cái.

“Người cùng ta nói cái gì đều hảo, nhưng chờ lát nữa ngồi xuống, ở nàng trước mặt chú ý đúng mực. Nàng da mặt mỏng, cũng không phải trong vòng người, vạn nhất bị người dọa chạy.....”

Dư âm chưa hết, Hàn Thời chỉ mục hàm cảnh cáo mà nhìn Tần Lô.

Tần Lô cau mày cười: “Người cũng biết nàng không phải trong vòng người?”

“.....”

“Ta nghe Tống Soái nói, này tiểu cô nương cùng chúng ta căn bản liền không phải một cái thế giới —— người phi nhận định nàng, không phải cấp chính mình tìm khó xử?”

Tần Lô thu hồi tay, “Vừa mới các người ở trong xe kia có qua có lại, ta cũng coi như nghe minh bạch —— phía trước còn kỳ quái, bị nhà các người lão gia tử trói đến vùng núi, người như thế nào còn sẽ có tâm tình ở đằng kia làm từ thiện —— kết quả là giúp này tiểu cô nương, hơn nữa người còn không nghĩ làm người giúp?”

Hàn Thời mắt trầm xuống, sau một lúc lâu lên tiếng.

“Nàng đạo sư biết ta ở truy nàng, muốn mượn tầng này quan hệ, ở tiểu tổ hội nghị thường kỳ thượng làm nàng tới tìm ta bỏ vốn. Nàng đương trường cự tuyệt, sau lại ta mới từ người khác nơi đó biết đến tin tức.”

“.....”

Tần Lô trầm mặc giây lát, duỗi tay vỗ vỗ Hàn Thời vai, “Loại này lòng tự trọng cường tiểu cô nương, đầu bị cửa kẹp cũng sẽ không nguyện ý tiến các người Hàn gia.”

Hàn Thời rút cuộc thu hồi tầm mắt, ánh mắt hơi trầm xuống. Giây lát sau, kia trương thanh tuyến khuôn mặt thượng lướt trên cái trào phúng cười, “Hàn gia? Nàng không nghĩ tiến, kia liền không tiến.”

Tần Lô ánh mắt kỳ dị mà xoay người xem hãn, “Ta cho rằng người đối này tiểu cô nương nhất định phải được?”

Hàn Thời: “Nàng muốn đi chỗ nào, ta bồi nàng đi là được.”

Nói xong, người nọ đã sát vai đi qua đi, thẳng cùng về phía trước mặt nữ hài nhi.

Mà Tần Lô tại chỗ sửng sốt hai giây mới lấy lại tinh thần, cũng than thở mà theo sau ——

“Nhận thức người hơn hai năm, ta này vẫn là lần đầu phát hiện người cũng là cái si tình loại a, Tiểu Hàn tổng.”

“.....”

Khách sạn dưới lầu này gian quán bar, hiển nhiên so Đinh Cửu Cửu phía trước kiêm chức flower muốn làm âm ỉ đến nhiều.

Vô luận là đánh trống reo hò đình tai nhức óc âm nhạc, vẫn là ánh đèn rực rỡ gian vắn vẹo vũ động bóng người, đều làm Đình Cửu Cửu từ trong lòng sinh ra một loại muốn thoát đi cảm giác.

May mà nơi này cấp Tần Lâu dự lưu vị trí hiển nhiên là đặc thù VIP khu, tầm nhìn tốt nhất, tiếng ồn ào cũng so pub địa phương khác thấp rất nhiều — ít nhất nói chuyện không cần thông qua gào rống mới có thể nghe thấy.

Sân khấu hoàn hình vòm sô pha, ba người ngồi đến thanh lãnh, Tần Lâu cùng Hàn Thời xách theo chén rượu thỉnh thoảng bắt chuyện vài câu, Đình Cửu Cửu ngẫu nhiên công nhận một hai cái từ ngữ, cũng là làm nàng có chút nghe không hiểu phong đầu tương quan sự tình.

Không trong chốc lát nàng liền không có hứng thú, dựa vào trên sô pha uể oải mà nhìn những cái đó vắn vẹo đám người.

Sự thật chứng minh, âm nhạc đánh trống reo hò đến trình độ nhất định thượng về sau, lại cao tần suất lặp lại cũng sẽ làm nhân sinh ra buồn ngủ.

Ít nhất Đình Cửu Cửu bảo trì cùng cái tư thế ngồi trong chốc lát, liền có chút mơ màng sắp ngủ mà không mở ra được mắt.

Ngay cả một mảnh gay mũi mà hỗn tạp nước hoa hương vị xẹt qua, cũng chỉ làm nữ hài nhi mềm mại ấn đường bản năng nhăn lại, vài giây sau liền mềm mụp mà lại bình phục đi xuống, nhắm hai mắt hướng Chu Công bán ra thử chân.

Mà sô pha một khác sườn, Hàn Thời cùng Tần Lâu cách không vị ngồi địa phương, hai cái thân hình thướt tha nữ nhân ăn mặc bao mông váy ngắn, xoắn thân hình như rắn nước cọt tới rồi hình vòm sô pha một bên.

“Hai vị soái ca, chúng ta có thể ở chỗ này ngồi một chút sao?” Hai nữ nhân nhìn nhau mắt, ở từng người đáy mắt đều thấy mừng thầm quang.

Tại đây phiên tiêu phí giá quy định đều cao đến dọa người địa phương, còn có thể gặp được diện mạo bên ngoài chất lượng như vậy cao hai cái nam nhân, hơn nữa vẫn là lạc đơn, các nàng tự nhiên là muốn cảm thấy kinh hãi.

Đến nỗi sô pha một khác đầu bái vào đờ giác ngồi, thoạt nhìn đã mau ngủ mơ hồ cái kia nho nhỏ một con tiểu cô nương, ở các nàng trong mắt không có bất luận cái gì uy hiếp tính, cũng liền lại tự nhiên bất quá mà bị xem nhẹ đi qua.

Hàn Thời lười đến mở miệng, thường thức chén rượu lại nhuận một ngụm, ánh mắt cũng không hướng hai người trên người lạc.

Nhưng thật ra bên cạnh Tần Lâu ánh mắt giật giật, ngay sau đó cười thanh, “Khó trách này uống rượu lên tổng cảm thấy khuyết điểm cái gì? Xem ra là thiếu mỹ nhân hương bồi nhấm rượu a.”

Hai nữ nhân nhìn nhau mắt, mặt lộ vẻ vui mừng, lập tức liền lắc mông đi vào tòa tới. Trong đó một cái ngồi vào Tần Lâu bên cạnh, một cái khác nhân thể liền phải đi đến Hàn Thời một khác sườn đi.

Nàng cau mày nhìn kia một bên cách ước chừng hai cái vị trí ngồi hôn mê nữ hài nhi liếc mắt một cái.

Trên dưới đánh giá một lần lúc sau, nữ nhân trong lòng nhẹ nhàng thở ra.

..... Đến quán bar như cũ là một thân hươu nhàn trang nữ hài nhi, nàng nhưng không cảm thấy sẽ có cái gì uy hiếp lực.

Nghĩ như vậy, nàng liền phải xoay người ngồi vào trước mặt này nam sinh cùng kia nữ hài nhi chi gian cách không vị đi lên.

Chỉ tiếc không chờ nàng ngồi xuống, trước sau thần sắc đạm mạc nam sinh bỗng dựng một hoành cánh tay, đáp tới rồi bên cạnh trên chỗ ngồi.

Kia nữ nhân sững sốt, theo kia chỉ xương ngón tay thon dài tay vẫn luôn nhìn đến nam sinh trên mặt.

Chính đón nhận người nọ cảm lược nâng, hơi mông mí mắt vén lên tới, mắt đào hoa vụng tửu sắc dường như, môi cũng gợi lên cái cổ người mông cười

“Không hiểu quy củ?”

Bị rượu tiêm nhiễm quá tiếng nói lộ ra sợi khàn khàn gợi cảm.

Nữ nhân xem đến cơ hồ ngây người thần, qua vài giây mới đột nhiên phản ứng lại đây, sắc mặt đều hồng nhuận rất nhiều ——

“..... Ngồi xuống trước, ta trước phạt một ly?”

Nói chuyện, kia nữ nhân liền cung hạ thân đi chạm vào Hàn Thời gác ở trên chỗ ngồi cái ly, khom lưng công phu, mặt ngực bao mông váy liền áo tàng không được phong cảnh đều tùy tiện mà hướng Hàn Thời dưới mí mắt phô.

“.....”

Nam sinh mặt mày đột nhiên chợt lạnh.

Hắn trong tay nhéo cái ly nâng lên tới, chén rượu bị hắn qua tay lật úp quay cuồng, trong ly còn lại một chút rượu bị hắn toàn bộ ngã xuống này da thật trên sô pha.

Này một tắc vuông nơi, liền mọi người tiếng hít thở đều như là đình trệ một cái chớp mắt.

Kia nữ nhân sắc mặt có chút khẽ biển, tươi cười cũng cương rất nhiều, “..... Soái ca, người làm gì vậy a?”

Hàn Thời mặt mày rét run, cười như không cười mà mở miệng: “Xin lỗi, ta có khùng nữ chứng, cách gần liền phát bệnh —— cái gì phát rồi sự tình đều có khả năng làm được ra tới.”

Nữ nhân: “.....”

Tần Lô: “.....”

Chờ kia nữ nhân ánh mắt ai oán mà ngồi vào Tần Lô bên cạnh bên cạnh sau, Tần Lô rốt cuộc áp không được, cúi người lại đây ——

“Tiểu Hàn tổng, người hiện tại trình độ này, xác thật là xứng được với phát rồi.”

Hàn Thời liếc mắt nhìn hẩn, ý cười mỏng lạnh.

Ngồi xuống lúc sau, Tần Lô bên cạnh nữ nhân liền cùng hẩn bắt chuyện lên, nói cười yển yển, xem đến bên cạnh một cái khác nữ nhân rốt cuộc cũng nhịn không được.

Nàng có chút không cam lòng mà nhìn về phía Hàn Thời, son môi mạt đến điểm lệ môi gợi lên tới, làm như vô tình mà duỗi tay hợp lại quá rối tung già sắc trường tóc quăn ——

“Vị này soái ca, người khùng nữ chứng là khi nào có a?”

“Sinh ra đã có sẵn.”

Hàn Thời mặt cũng chưa nâng, ánh mắt hoàn toàn dừng ở trong tay pha lê ly thượng, nhìn kia ánh đèn điểm hạ lượng sắc ở thành ly lưu chuyển.

Nữ nhân ghen một chút, “Liền tới gần đều không được, vậy người này bệnh trạng thật có chút lợi hại a.....”

Nàng lời còn chưa dứt, sô pha một khác sườn hôn mê nữ hài nhi ở đầu hợp với “Gà con mổ thóc” vài lần về sau, rốt cuộc không ngồi trụ.

Trọng tâm không còn, nữ hài nhi thân hình liền nhắm thẳng sô pha bên cạnh mới vừa bị Hàn Thời bát rượu thượng đảo đi.

Nguyên bản tựa hồ hạng nặng tâm tư đều không ở nơi này nam sinh lại là bỗng dưng giương mắt.

Ở mặt khác ba người còn không có phản ứng lại đây thời điểm, hắn đã trực tiếp đem nữ hài nhi cách không cản lại, thuận thế ôm vào trong ngực.

Động tác như nước chảy mây trôi.

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 42 Đệ Chương 42

Chương 42

Trên bàn không khí nháy mắt đông lạnh trụ, liền Tần Lâu bên cạnh nữ nhân đều dừng động tác, xấu hổ mà nhìn về phía chính mình bên cạnh đồng bạn.

Tần Lâu cũng đi theo quay lại đi, hướng Hàn Thời hơi nhướng mày.

Hàn Thời lại tựa hồ hoàn toàn không phát hiện, một bộ lực chú ý tất cả đều gác ở trong ngực nữ hài nhi trên người.

Ở hẳn thấp mắt xác định nữ hài nhi hoàn toàn không có bị mới vừa rồi động tĩnh bưng tỉnh, ngủ đến còn hương lúc sau, không khỏi mỉm cười bật cười. Biên cười, Hàn Thời biên duỗi tay tiểu tâm mà đỡ ôm nữ hài nhi ngồi vào càng hướng ra phía ngoài vị trí, cho nàng dàn xếp một cái dựa vào chính mình trên người thoải mái chút tư thế ngủ sau, hẳn mới trọng nâng mắt.

Đối diện hai nữ nhân chính ánh mắt phức tạp mà nhìn hẳn.

Hàn Thời lúc này rốt cuộc nhớ tới chính mình vừa mới thuận miệng xả tới cái kia “Khủng nữ chứng” lý do.

Đón trong đó cái kia phá lệ oán giận ánh mắt, Hàn Thời phản ứng bình tĩnh, chỉ môi mỏng khẽ nhúc nhích, lược hạ khinh phiêu phiêu ba chữ.

“Nàng ngoại lệ.”

“..... Phanh!”

Chén rượu hương trên bàn một tạp, nữ nhân kia oán hận mà trừng mắt nhìn Hàn Thời liếc mắt một cái, kéo đồng bạn quay đầu đi rồi.

Nhìn hai người bóng dáng, Tần Lô im lặng một lát, quay lại thân, nhẹ “Sách” thanh.

“Sớm biết rằng người hiện tại là này phó đức hạnh, ta hôm nay liền không nên cùng người cùng nhau ra tới. Đây nếu không phải ở V khu.....” Tần Lô hướng mới vừa rồi bị kia nữ nhân trực tiếp lược hạ chén rượu vừa nhắc cầm, lạnh lạnh cười, “Đây ly rượu đại khái liền trực tiếp bát trên người của người —— nói không chừng ta đều sẽ bị tiện thể mang theo nữa ly.”

Không đề cập tới này, bên cạnh ngồi nam sinh còn không có cái gì phản ứng, chờ Tần Lô lời này lạc khi, Hàn Thời lại bỗng dừng cười thanh.

Tần Lô bị này cười làm cho nghi hoặc, “Người cười cái gì?”

“Không có gì, chỉ là nhớ tới phía trước ở quán bar nhìn thấy nàng thời điểm.”

Hàn Thời rũ mắt, nhìn về phía bên cạnh ngủ nữ hài nhi, đường cong sắc bén mặt mày gian là hiếm thấy ôn nhu.

Tần Lô hiểu rõ gật đầu, “Ta nghe soái tử đề qua, các người lần đầu tiên gặp mặt, này tiểu cô nương liền bát người một thân rượu không phải?..... Người này đến là kia cái gì Stockholm đi, bị người bát rượu còn có thể bát ra cảm tình tới?”

“.....” Hàn Thời nhẹ chọn mi, giương mắt, “Ta thừa nhận quá đó là lần đầu tiên gặp mặt sao?”

Tần Lô cầm chén rượu tay một đốn ——

“Kia không phải lần đầu tiên gặp mặt, kia khi nào là?..... Các người trước kia gặp qua?”

“Ân.”

“..... Người cùng nàng sẽ có cái gì giao thoa?”

“Nàng đã cứu ta mệnh.” Hàn Thời nhẹ nheo lại mắt, cười nói: “Nghiêm khắc ý nghĩa đi lên nói, là đã cứu hai lần.”

Tần Lôu ngơ ngẩn.

Hắn rõ ràng cũng hiểu biết Hàn Thời, biết khi nào đối phương là vui đùa, khi nào không phải —— giờ này khắc này hiển nhiên liên thuộc về người sau.

“Đã cứu mệnh” như vậy hình dung, đủ để chứng minh ngay lúc đó tình thế là có bao nhiêu nghiêm trọng.

Trong đó một lần hăn mơ hồ biết, Tống Soái cũng kiên trì nói chính là lần đó đất đá trôi sự cố lúc sau, Hàn Thời bắt đầu khăng khăng một mực truy tại đây tiểu cô nương mặt sau.....

Tần Lôu nguyên bản cũng nhận đồng điểm này, nhưng hiện tại tới xem, hiển nhiên sự tình xa không phải bọn họ tưởng tượng đơn giản như vậy.

Như là đoán được Tần Lôu nhớ nhung suy nghĩ, ngồi ở sô pha đối diện Hàn Thời cứ việc không có ngẩng đầu mà vẫn nghiêng mắt nhìn bên cạnh người ngủ nữ hài nhi, thanh âm lại vang lên tới ——

“Đất đá trôi sự cố là lần thứ hai; đến nỗi lần đầu tiên, đã là mười hai năm trước sự tình.”

Tần Lôu ý nghĩ xoay chuyển cực nhanh, cơ hồ là Hàn Thời lời nói vừa dứt, hắn liền nhanh chóng đem thời gian về phía trước đảo đẩy mười hai năm,

trong đầu nhanh chóng loát một lần về khi đó Hàn gia ký ức, vừa đến một nửa, Tần Lôu thần sắc liền ngừng nghỉ trệ hạ.

Đi theo, hần ánh mắt có chút vi diệu mà nhìn về phía Hàn Thời.

“Người từ trước ở Hàn gia điệu thấp đến cùng không tồn tại giống nhau, chuyện của người ta thật đúng là nhớ không được nhiều ít. Nếu thật muốn nói mười hai năm trước, ta duy nhất ấn tượng, tựa hồ là có người nói quá, người tám tuổi năm ấy ở bên ngoài nghỉ phép thời điểm lạc quá thủy, thiếu chút nữa có đại sự xảy ra.”

Tần Lôu tiếng ngừng lại, thấy Hàn Thời mặt vô dị sắc, hần mới tiếp tục nói: “Sau lại liền chỉ nghe nói lão gia tử nhà người vì thế cùng..... Từ phu nhân nổi trận lôi đình, hàn tổng cùng từ phu nhân cũng thiếu chút nữa ly hôn.”

“Ân.”

Hàn Thời như là người ngoài cuộc giống nhau không chút để ý mà cười cười, cũng gật đầu, “Tin tức của người vẫn luôn thực linh thông.”

Tần Lôu ánh mắt lập loè hạ, ngay sau đó xách lên chén rượu rót một ngụm.

“Linh thông? Hai năm trước người nói cho ta từ phu nhân không phải người mẹ đẻ, ta cả kính chén rượu đều thiếu chút nữa cùng nhau ăn —— cái này kêu linh thông?”

“Kia không có gì.” Hàn Thời cười nhạt thanh, giương mắt, đen nhánh con người dập điểm ánh sáng nhạt, “Chuyện này là Hàn gia lớn nhất gièm pha a, lão nhân canh phòng nghiêm ngặt chết đố, Hàn gia trong vòng biết đến người đều có thể đếm được trên đầu ngón tay, người không rõ ràng lắm cũng là tình lý bên trong.”

“Loại này tin tức thấu cho ta, ta xem người khi đó không phải tưởng tỏ vẻ thành ý, càng như là cường kéo ta thượng tặc thuyền.”

Tần Lôu hừ cười, ngay sau đó hướng phía sau sofa tùy ý một ý, làm như vô tình mà vừa động môi, mở miệng hỏi câu.

“Cho nên năm đó kia kiện ngoài ý muốn, cứu người chính là nàng lạc?”

“Là,” Hàn Thời nhẹ nheo lại mắt, “Cũng không phải.”

Tần Lôu tức giận, “Cùng ta thừa nước đục thả câu?”

Hàn Thời rũ mắt, cười như không cười mà nhìn trong lòng ngực ngủ say nữ hài nhi, “Là nàng đã cứu ta, nhưng kia sự kiện cũng không phải ngoài ý muốn.”

“.....”

Tần Lôu trong tay chén rượu bỗng dừng dừng lại ở giữa không trung, một hồi cứng đờ còn có hắt ánh mắt.

Thẳng đến vài giây sau, kia tím trung tạp hắc tóc mái hạ con người, nào đó phức tạp cảm xúc phong bế cứng đờ tan rã, hắt mới chuyển khai tầm mắt, chậm rãi đề ly rót một ngụm rượu.

Hàn Thời cười liếc hắt, “Đây là cái gì phản ứng?”

“..... Áp áp kinh.” Tần Lôu không biểu tình mà trở về một câu.

Hàn Thời khước môi gợi lên tới, tự cố tận hứng mà cười vài giây, hắt mới không nhanh không chậm nói: “Không phải người tưởng như vậy.”

“.....” Tần Lôu không tin nhiệm mà mắt lé xem hắt, “Người biết ta nghĩ đến loại nào?”

Hàn Thời cười nhạt, “Người còn không phải là cho rằng, năm đó là từ phu nhân hạ tay?”

“.....”

Tần Lô không thừa nhận cũng không phủ nhận.

Chỉ là đang nghe hiểu Hàn Thời lời này đại biểu ý nghĩa lúc sau, hấn đá mắt cất giấu ngưng trọng lại giải.

Chỉ tiếc không chờ hấn trong lòng kia khâu buồn bực hoàn toàn thur ra, liền nghe được sô pha đối diện người bỗng dừng cười thanh, điệu đoản mà mỏng, lộ ra điểm này giữa hè đều làm người khung phát lãnh lạnh lẽo.

“Đương nhiên không có khả năng là nàng.”

“.....?”

“Bởi vì năm đó, là ta chính mình nhảy xuống đi.”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 43 Đệ Chương 43

Chương 43

Này một trương bàn tròn bên vắng lặng hơn mười giây.

Tần Lô mới rớt cuộc khó khăn lắm lấy lại tinh thần, “..... Chính mình nhảy xuống đi? Là người biểu đạt sai rồi vẫn là ta lý giải sai rồi? Ta nghe nói người lần đó là thiếu chút nữa mất mạng —— người đừng nói cho ta người là thật sự chính mình tìm chết?”

Hàn Thời quơ quơ trong tay cái ly, rũ mắt cười.

“Vì cái gì không phải?”

Tần Lô như là nghe xong cái chê cười, cười ngượng hồi sô pha, “Người như vậy tính nết —— nói người bức cho người khác nhảy cầu ta nhất định tin!”

Hàn Thời câu môi cười cười, không có nóng lòng mở miệng, chỉ sau một lúc lâu, hãn mới đột nhiên hỏi câu làm như không quan hệ nói ——

“Từ phu nhân không phải ta mẹ đẻ sự tình, là ta hai năm trước nói cho người. Nhưng người đoán, ta là khi nào biết đến?”

“.....”

Tần Lô tươi cười bỗng dừng cứng lại.

Hàn Thời cũng không lấy Từ Uyển Tình chuyện này nói giỡn, hãn biết rõ điểm này.

Cho nên lúc này đột nhiên nhắc tới chuyện này, cũng chỉ dư lại một loại khả năng.

Hàn Thời ở bên cạnh mở miệng, ngữ khí nhẹ đạm đến như là nói đến ai khác chuyện xưa.

“Ta lúc còn rất nhỏ luôn là tưởng không rõ..... Vì cái gì nhà của ta cùng mặt khác sở hữu hài tử đều không giống nhau. Mẫu thân của ta chưa bao giờ giống người khác mẫu thân giống nhau lộ quá cười, cũng không chịu ôm ta, vô luận ta như thế nào ý đồ cùng nàng thân cận, nàng chỉ biết dùng lạnh như băng ánh mắt nhìn ta. Ánh mắt kia còn có mặt khác cảm xúc, nhưng ta khi đó không biết đó là cái gì.”

Hàn Thời rũ mắt, cười như không cười mà thương thức trong tay cái ly, mắt lại không nửa phần cười sắc, chỉ tồn cảm lạnh ý, hẩn hoãn thanh tiếp tục nói.

“Thẳng đến ta tám tuổi năm ấy sinh nhật, lão gia tử cho ta làm một hồi rất lớn sinh nhật yến, đem ta vĩnh viễn ở bên ngoài vội phụ thân cường áp về nhà, ta lần đầu tiên nhìn thấy như vậy nhiều khách nhân, lần đầu tiên thu được như vậy đa lễ vật..... Ta tuyển thích nhất một kiện, ôm chạy lên lầu, muốn đi đưa cho ta mẹ mẹ xem. Đáng tiếc, vận khí không tốt lắm. Ta đi thời điểm, vừa vặn nghe được cha mẹ ta ở cãi nhau —— hoặc là nói, ta cho rằng, cha mẹ ta.”

“.....”

Tần Lôu đồng tử hơi co lại, im lặng mà áp xuống tầm mắt.

Mà người nọ lại ách thanh cười nhẹ lên, như là sung sướng, lại như là áp lực đến mức tận cùng thống khổ.

“Ngày đó buổi tối ta mới đột nhiên minh bạch, nàng cũng không sẽ cười, cũng cũng không chịu ôm ta, không phải bởi vì ta không đủ nghe lời,

không phải bởi vì ta không đủ ưu tú, đơn giản là nàng chưa bao giờ có đem ta coi như nhi tử —— mặc dù ta hô nàng bảy năm ‘mụ mụ’ —— ở trong mắt nàng, ta cũng chỉ bất quá là một cái ‘dơ bẩn đã loại’.”

“.....”

Bên tai đánh trống reo hò âm nhạc đều như là yếu đi vài phần, Tần Lâu thần sắc lập loè, hần há mồm tưởng an ủi câu cái gì, rồi lại không thể nào ngôn khởi.

Ở chân chính cực khổ trước, an ủi trước nay không quan hệ đau khổ, chỉ thêm chết lặng.

Mà trầm mặc Hàn Thời hơi thẳng thân, tựa hồ cũng từ kia đoạn hồi ức thoát ly ra tới, hần giương mắt cười khẽ, nâng chén hạp khẩu rượu ——

“Người những cái đó tin tức không có gì sai, chẳng qua trình tự phản. Trên thực tế, bọn họ thiếu chút nữa ly hôn ở phía trước, ta rơi xuống nước ở phía sau.”

“Cho nên..... Người lúc ấy thật là chính mình nhảy xuống đi?”

“.....”

Hàn Thời trầm mặc giây lát, ách thanh cười.

“Là.”

Hần nhẹ nheo lại mắt, một bên duỗi tay hoảng trong ly màu nâu rượu, một bên nhìn rục rĩ lung linh ở kia thành ly qua lại dạng ——

“Bọn họ kia một lần ồn ào đến rất lợi hại, bằng không từ phu nhân nhin ta tám năm, cũng sẽ không ở khi đó nháo đến muốn ly hôn nông nổi. Trong nhà mâu thuẫn không thể điều hòa, kia một lần nàng tựa hồ là thật sự hạ

nhấn tâm, lão gia tử vì trấn an nàng, chỉ có thể đem ta đưa đến vùng ngoại thành một chỗ biệt thự. Ngô.....”

Hàn Thời nâng nâng cái ly, cười như không cười mà ý bảo.

“Chính là các người phía trước nghe nói, ta kia một năm ‘ ra ngoài nghỉ phép ’.”

Nghe đến đây, Tần Lô đã bản năng nhăn lại mi.

“Chỉ đưa người một người đái ở đằng kia?”

“Ân.”

“.....”

Người nọ nên được nhẹ nhàng vô vị, Tần Lô ánh mắt lại trầm.

Một cái chỉ có tám tuổi hài tử, từ nhỏ sinh hoạt ở Hàn gia như vậy gần như thân tình đậm đặc trong hoàn cảnh, đột nhiên biết được chính mình duy nhất nỗ lực thân cận lấy lòng mẫu thân thế nhưng đều không phải là mẹ đẻ, mà chỉ đem chính mình coi như dơ bẩn đã loại.....

Hắn thật sự vô pháp tưởng tượng, kia một năm bị đưa ra gia môn, độc thân đi vào cái kia biệt thự khi, cái kia chỉ có tám tuổi hài tử trong lòng sẽ là như thế nào tuyệt vọng.

Nghĩ vậy nhi, Tần Lô lại mở miệng khi ngữ khí đều có chút gian nan.
“Cho nên, người năm ấy cũng là thật sự tìm chết?”

“..... Không biết. Tám tuổi hài tử, biết nhiều ít sinh tử?”

Hàn Thời lại thấp giọng cười rộ lên, “Ta chỉ nhớ rõ kia biệt thự mặt sau có một mảnh thực sạch sẽ cũng thực an tĩnh bề bơi, có lẽ khi đó ta chỉ là tưởng ở bên trong ngủ một giấc, cũng nói không chừng.”

“.....”

Không biết như thế nào, Tần Lôu có chút không dám nhìn tới Hàn Thời lúc này biểu tình. Hắn ánh mắt xoay hạ, cuối cùng rốt cuộc tại đây mau làm người hít thở không thông không khí tìm cái xuất khẩu ——

“Kia nàng đâu? Nàng không phải cùng người cùng tuổi sao, lúc ấy cũng chính là cái oa oa, như thế nào sẽ cứu người?”

Đề cập này, Hàn Thời ánh mắt hơi đình.

Chỉ trong nháy mắt, cặp kia con người đen nhánh thâm giống như băng tuyết tan rã.

Hắn sườn quay đầu lại nhìn phía trên vai chộp mắt ngủ nữ hài nhi, mặt mày cảm xúc ôn nhu.

“Kia biệt thự nguyên bản liền thỉnh một vị a di chăm sóc, a di trong nhà còn có cái cùng ta cùng tuổi nữ hài nhi..... Đôi mắt rất lớn, khuôn mặt mang theo điểm trẻ con phì, thoát nhìn thật đô đô.”

Hắn như là nhớ tới cái gì, ách thanh bật cười, duỗi tay nhẹ điểm điểm nữ hài nhi gương mặt một bên ——

“Cho nên khi đó cái kia má lúm đồng tiền, so hiện tại giống như muốn rõ ràng chút.”

“.....”

Tần Lôu bị này đột nhiên không kịp phòng ngừa tắc đi lên một ngụm câu lương nghẹn lại, hảo sau một lúc lâu mới bất đắc dĩ hỏi: “Các người cái này

kêu nhân duyên vẫn là nghiệt duyên?..... Cho nên năm ấy chính là nàng đem người vớt đi lên?”

Hàn Thời dừng một chút, tựa hồ là nhớ lại kia một màn, khó có thể áp chế khàn khàn tiếng cười dật ra môi mỏng, hần đơn giản ngưỡng tiến sô pha, giơ tay che mắt mỉm cười bật cười.

“Nàng nơi nào biết bơi? Nàng là chỉ vọt lên cạn, lại còn có có điểm sợ thủy, ta sớm liền phát hiện. Cho nên ngày đó theo bậc thang hướng bể bơi đi thời điểm, ta không có kiên dè nàng ở..... Ta cũng xác thật không nghĩ tới nàng dám chạy tới.”

Cười, nói, nam sinh trầm mặc xuống dưới.

Môi mỏng vẫn hơi câu, nhưng cặp kia bị che khuất đôi mắt cảm xúc, lại như là trong bóng đêm phiêu triêu mặt nước, như mực kích động.

Sau một lúc lâu, hần rũ mắt thấy hướng bên cạnh người ngủ nữ hài nhi, mắt như rơi xuống tinh hải.

Hần mở miệng, thanh âm thực nhẹ, mang theo điểm cứng họng, như là sợ đánh thức ngủ say người ——

“Khi đó nàng gặt gao mà túm tay của ta, ầm ỉ đến giống chỉ vọt con, lại khóc lại kêu..... Chính mình đều mau bị túm vào trong nước, sợ tới mức mặt trắng bệch, vẫn là không chịu buông ra.....”

Hàn Thời cực nhẹ mà than một tiếng, cười khổ.

“Ta nhớ rõ đại nhân bị nàng kêu tới thời điểm, nàng đã khóc đến giọng nói đều ách..... Chóp mũi đỏ bừng, nước mắt ràn rụa hoa, trên người ướt thật nhiều thủy.”

Hàn Thời khoanh tay, che mắt cười.

“Đại nhân hỏi nàng lời nói, nàng biên khóc biên đánh cách, một câu hoàn chỉnh nói đều không thể nói tới. Nàng dọa thảm, khóc đến cũng thật xấu a..... Chính là Tần Lô, nàng cái kia bộ dáng, mãi cho đến hôm nay ta đều có thể vô cùng rõ ràng mà nhớ lại tới.”

Tần Lô im lặng.

Sau một lúc lâu, hẳn đều một chữ cũng chưa nói, chỉ uống cạn trong ly thừa rượu.

Tần Lô không nói chuyện, Hàn Thời lại cười khẽ thanh.

“Có lẽ chính là ấn tượng quá sâu, ta vẫn luôn cho rằng nàng là cái khóc được yêu thích nhãn dùm đó xấu nha đầu —— ngày đó buổi tối nàng bắt ta một thân rượu, ta đem nàng xách lên tới thời điểm chỉ cảm thấy thân cận, lại như thế nào cũng nghĩ không ra.”

Nam sinh duỗi tay, ở nữ hài nhi mềm mại tóc ngắn thượng nhẹ sờ sờ, “Ta như thế nào cũng không nghĩ tới, ở ta không phát hiện địa phương, ta xấu nha đầu đã trở mã thành như vậy xinh đẹp một cái tiểu cô nương.”

“.....”

Tần Lô trầm mặc sau một lúc lâu, nghe đến đây rốt cuộc không thể nhịn được nữa, lấy mắt nghiêng hẳn, “Người có thể không cho ta tắc cầu lương sao? Trong núi không độc thân cầu vòng quanh người lưng tròn đem người cấp ghen hổng rồi đúng không?”

Hàn Thời cười nhạt, mặc kệ này thanh độc thân cầu lưng tròn, rũ mắt nhìn chăm chăm chính mình nữ hài nhi xem.

“Không biết còn tưởng rằng nhà người tiểu cô nương là thuê tới, đến thừa dịp thời gian không tới dùng sức xem đâu.”

Tần Lôu cũng không thể gặp Hàn Thời bộ dáng kia, ghét bỏ mà quay mặt đi, ngay sau đó mới hỏi: “Nếu ánh mắt đầu tiên cũng chưa nhìn ra tới, người sau lại lại là như thế nào biết là của nàng? Tìm người tra nhà nàng tình huống a?”

Không đợi Hàn Thời nói chuyện, Tần Lôu chính mình nghi hoặc: “Không đúng a, lão gia tử nhà người xem người xem đến như vậy nghiêm, trừ bỏ từ ta nơi này qua tay, người hẳn là tìm không thấy người khác có thể giúp người mới đối..... Kia nàng tư liệu người nơi nào làm đến?”

Hàn Thời xoa xoa mi đũa, “Cát bác sĩ người biết không?”

“Hoặc, lão gia tử nhà người ngự dụng bác sĩ, ta đây dám không biết sao? —— lại nói, đêm nay thượng không phải là ta tìm người đem hẳn đưa về khách sạn?”

Hàn Thời gật gật đầu, “Ân, chính là thỉnh hẳn bang vệ. Ta lúc ấy đúng lúc bởi vì chuyện của nàng từ bảo tiêu nơi đó bắt được di động, thu được kia phân truyền tiến hòm thư tư liệu.”

Tần Lôu hừ cười thanh, “Khó trách.”

Giọng nói lạc hậu, bàn tròn bên trầm mặc nửa phút.

Tần Lôu làm như vô tình mà đã mở miệng, “Xem ra trong núi thật là đem người buồn đến không nhẹ.”

“Ân?”

“Bằng không lấy tính tình của người, những lời này người làm cái gì muốn nói với ta?”

Hàn Thời nghe vậy ách cười, “Giả ngu không thú vị, lâu gia.”

Tần Lôu một mặc, đầu đầu mà nhú nhú mày, “Khi nào phát hiện?”

“..... Người đều tự mình đảm đương tài xế, ta có thể xem không hiểu người ý đồ?”

Tần Lô mày nhả đến càng sâu, sâu đến đều mau ninh ra điểm trầm sắc, rồi lại bỗng dừng buông lỏng.

Hả khê hừ một tiếng, “Hoá ra người chính là cố ý nói cho ta nghe, như thế nào, biểu quyết tâm?”

“Ân.” Hàn Thời lại nên được quyết đoán, con người đen như mực, “Ta chỉ nghĩ nhẹ nhàng lưu tại bên người nàng, không nghĩ bối bụng thụ địch. Lão nhân bên kia đủ ta đau đầu, thêm nữa một cái Tống gia.....”

“Như thế nào, này liền sợ?”

“Không có.”

Hàn Thời môi một câu, đáy mắt bơi lên điểm khó thuần, rồi lại cười đến không chút để ý ——

“Phiền toái.”

Tần Lô liếc hả vài giây, hừ cười thanh, chuyển mở mắt, “Nếu không phải ta cái kia biểu muội khóc lóc cầu đến ta nơi này, ta mới lười đến trợn lẫn các người sự tình.”

“Cho nên?”

“Ta lại không họ Tống, biết rõ phiền toái, ta làm gì muốn tới thang này quán nước đục? Ta đáp ứng tới, chính là tới thử xem sâu cạn.”

Hàn Thời ách thanh cười, “Thí ra tới?”

“Chấp mê bất ngộ, có thể chết đuối một nhà, ngọc tử mới hướng người cái này hố nháy.” Tần Lô mắt lé xem hả, “Huống chi, chiêu người như vậy

cái trí nhiều gần như yêu kẻ điên trở về làm muội phu, ta đây là có bao nhiêu luẩn quẩn trong lòng?”

Hàn Thời cũng không để bụng, chỉ hỏi đến không chút để ý: “Kia có gốc tử khăng khăng muốn nhảy, người cản sao?”

“..... Cản.”

Tần Lôu đem trong tay chén rượu hương bàn tròn thượng một gác, cùm cụp một tiếng vang nhỏ.

“Đảo không phải vì người. Lại như thế nào gốc cũng là cái bà con muội muội, không thể trơ mắt nhìn nàng hương hổ lửa nhảy.”

“Kia cũng cảm tạ.” Hàn Thời cười nói.

“Tạ không cần, đừng lại cho ta tắc cầu lương ta liền cảm ơn người.”

Tần Lôu tức giận mà đứng dậy.

Lâm bán ra bước đầu tiên, hấn chần chờ hạ, không quay đầu, chỉ đứng hỏi:

“Lão gia tử nhà người chỗ đó, người có nắm chắc sao?”

“Đương nhiên.”

“.....”

Làm Tần Lôu ngoài ý muốn, phía sau lần đó đáp chém đinh chặt sắt, nghe được hấn nhin không được quay đầu lại, đờn sườn mi một chọn ——

“Thứ ta vô tri, người là đâu ra như vậy đủ tin tưởng?”

Hàn Thời cười đến tận mạn.

“Từ nhỏ đến lớn, ta không có thua quá.”

Tần Lôu ghét bỏ mà nhìn hẩn một cái, “Người là cái cái gì cấp bậc yêu nghiệt ta rõ ràng, nhưng người lão gia tử có bao nhiêu đáng sợ, tất cả mọi người rõ ràng.”

Hàn Thời nhẹ mị hạ mắt, đột nhiên hỏi cái tựa hồ hoàn toàn không quan hệ vấn đề ——

“Người biết nhị mẽ nhị hồ nước có bao nhiêu sâu sao?”

Tần Lôu ghen một chút, “Người đều nhị mẽ nhị, còn hỏi ta bao sâu?”

Chẳng qua vừa dứt lời, Tần Lôu trong đầu nào đó suy nghĩ chột lóe mà qua, ngay sau đó hẩn sắc mặt khẽ biến.

Hàn Thời quơ quơ trong tay cái ly, rượu đậm cho ly vách tường vang nhỏ, mà hẩn cười đến sung sướng ——

“Từng bước một đi vào đi năm ấy, ta tám tuổi.”

“.....”

Ghen sau một lúc lâu, cái loại này từ đuôi xương sống lưng bò lên tới thâm lạnh cảm mới miễn cưỡng rút đi, Tần Lôu từ kẽ răng bài trừ bốn chữ đánh giá ——

“Mẹ nó, biến thái.”

Nói xong, hẩn quay đầu đi ra ngoài, âm cuối lược ở sau người.

“Bên ngoài có chuyên gia chờ, chờ nhà người tiểu cô nương tỉnh, bọn họ sẽ mang các người về phòng.”

“.....”

Hàn Thời ngậm cười, sâu kín rũ mắt.

Bàn tròn bên quy về an tĩnh, chỉ còn lại có đánh trống reo hò âm nhạc từ nơi không xa ca vũ tràng truyền quay lại tới.

Hàn Thời thường thức pha lê ly, đáy mắt quang hoa ám chuyển, không biết trầm tư bao lâu lúc sau, chỉ nghe hân khê cười một tiếng.

“Còn muốn tiếp tục ngủ sao, tiểu lãnh đạo?”

“.....”

Hơn mười giây an tĩnh sau, nữ hài nhi chậm rì rì mà từ hân trên vai bò dậy.

“Người chừng nào thì..... Phát hiện?”

Hàn Thời cười rũ mắt, “Phát hiện cái gì? Phát hiện người ở giả bộ ngủ?”

“.....”

Đình Cửu Cửu lại trầm mặc vài giây, ngay sau đó chán nản xoa xoa mặt.

Nàng nguyên bản chỉ là tại đây người trên vai tỉnh lại, vì miễn với xấu hổ mới giả bộ ngủ, nào nghĩ đến sẽ nghe được như vậy nhiều đồ vật.....

Đêm nay lượng tin tức quá lớn, nàng cảm thấy chính mình còn phải tiêu hóa một lát mới được.

Đáng tiếc người nào đó lại không cho nàng cơ hội này ——

“Có cái gì xem sau cảm?”

Đình đầu ánh mắt quá mức mãnh liệt, lưỡng trước cũng là trốn bắt quá đi, Đình Cửu Cửu đơn giản hoàn toàn bỏ liệ.

“Người trước kia không phải như thế, có thể ở phía sau hoa viên ngồi một ngày đều không nói lời nào..... Không trách ta nhận không ra.”

“Ân,” nam sinh cười đến mềm nhẹ hơi khàn, “Không trách người..... Còn có đâu?”

“.....” Nữ hài nhi nghẹn nghẹn, vẫn là không nhịn xuống, “Người mới xấu nha đâu.”

Hàn Thời thấp giọng cười rộ lên.

“Liền này đó?”

Trầm mặc vài giây, nữ hài nhi thành thật mà trả lời: “Quá nhiều, không biết nói cái gì.”

Hàn Thời: “Ta đây trước nói.”

“..... Ân.”

“Tới trên đường ta nghĩ tới, người sẽ vì kia một trăm nhiều bộ dụng cụ vẽ tranh mà không cao hứng, nguyên nhân ở ta.”

Hắn thấp mắt thấy nữ hài nhi.

“Cho nên từ hôm nay trở đi ta sẽ không đối với người lại có bất luận cái gì dấu diếm, bao gồm qua đi, bao gồm hiện tại, bao gồm tương lai —— ta sẽ đem toàn bộ chính mình không hề giữ lại mà cho người xem.”

“.....”

“Ta cũng sẽ làm người biết, ở ta nơi này, người không cần cố kỵ —— sở hữu cùng người có quan hệ, đều là đương nhiên.”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 44 Đệ Chương 44

Chương 44

Trước một đêm từ pub ra tới, trở lại từng người phòng thời điểm đã không còn sớm, Đinh Cửu Cửu liền không có lại đi ra ngoài. Chờ đến sáng sớm hôm sau, nàng mới rửa mặt thu thập, chuẩn bị đi Ô Mông A Mộc nơi đó nhìn xem tình huống.

Chỉ là mới vừa vừa ra phòng môn, đã bị người nào đó “Bắt được” vừa vặn.

“Người như thế nào.....” Đinh Cửu Cửu bất đắc dĩ mà nhìn ngoài cửa hành lang dài thượng đứng nam sinh, kinh ngạc qua đi cũng sửa lại khẩu, “Người tới đã bao lâu, như thế nào không gõ cửa?”

“Không bao lâu.”

Cắm túi quần dựa tường đứng Hàn Thời ngồi dậy, trên mặt treo hơi mỏng ý cười, “Đi bệnh viện xem ô mông A Y, vẫn là đến dưới lầu thấy Ô Mông A Mộc?”

Đinh Cửu Cửu: “Đi trước trông thấy A Mộc đi, nếu A Y tình huống đã ổn định xuống dưới, ta liền tưởng trước an bài hẳn trở về —— bệnh viện bên này hẳn một cái tiểu hài tử cũng giúp không được vội, ở bên ngoài dài lâu lắm, ta sợ ô mông gia nãi nãi sẽ lo lắng.”

“Ân, người quyết định.”

Hàn Thời toàn không dị nghị gật đầu, cùng đóng cửa cho kỹ nữ hài nhi sóng vai hướng thang máy gian đi.

Dẫn lên khách sạn hành lang dài thượng mềm mại thắm, hai người một trước một sau hơi sai khai nửa cái thân vị. Đi ở phía trước Đinh Cửu Cửu đột nhiên nghe thấy phía sau cái kia thanh âm hỏi đến không chút để ý

“Tối hôm qua nghỉ ngơi đến thế nào?”

“Khá tốt.”

“.....”

Phía sau ách thanh cười.

“..... Người cười cái gì?” Đinh Cửu Cửu khó hiểu mà quay lại đầu đi.

Hàn Thời sai khai tầm mắt, hướng một bên vọng, ngữ khí mang điếm thiên hước.

“Ta nguyên bản cho rằng tối hôm qua nói xong những lời này đó, người sáng nay là nên đình gấu trúc mắt ra tới, nơi nào nghĩ đến người như vậy không lương tâm.”

“.....” Đinh Cửu Cửu bị hấn nói được một trận chột dạ. Đến vào thang máy gian nàng mới chậm nửa nhịp mà lấy lại tinh thần, nhãn mặt quay lại đi:

“Ta lại không có làm cái gì chuyện trái với lương tâm, như thế nào liền không lương tâm.....”

Nữ hài nhi ánh mắt chính đón nhận phía sau nam sinh trước sau buông xuống ở trên người nàng tầm mắt.

Hai tương giao tiếp, Đinh Cửu Cửu liền thấy trước mắt người nọ thấp mắt cười nói: “Ta phát hiện chuyện này ngày đó, chính là cả một đêm cũng chưa ngủ.”

Đình Cửu Cửu nghĩ nghĩ, ngữ khí nghiêm túc: “Vậy người xác thật yêu cầu rèn luyện một chút tố chất tâm lý.”

Vừa dứt lời, không đợi phía sau nam sinh phản ứng, cửa thang máy tích một tiếng mở ra, Đình Cửu Cửu nhanh chóng mà lướt đi vào.

Làm trò thang sương mấy cái người xa lạ an tĩnh, Hàn Thời chưa nói cái gì, lười biếng mà cong môi đạp đi vào.

Sau đó hần xoay người đứng ở nữ hài nhi bên cạnh.

Thang môn khép lại, thang máy từ từ chuyển về.

Thang sương nội một mảnh an tĩnh, Đình Cửu Cửu ở trong lòng nhẹ nhàng thở ra.

Mà liền ở thang máy sắp giảm xuống đến lầu đế, thang máy cũng là nhất yên tĩnh thời khắc, Đình Cửu Cửu đột nhiên nghe thấy bên cạnh người nọ ách thanh cười câu.

Đình Cửu Cửu trong lòng lộ bộ một chút, cũng đã không kịp ngăn cản người nọ mở miệng, chỉ có thể nhận mệnh mà nghe cái kia khàn khàn mang cười thấp giọng cung đến bên tai ——

“Làm sao bây giờ đâu tiểu lãnh đạo, ta nghĩ nghĩ, giống như sở hữu cùng người tương quan sự tình, ta tố chất tâm lý đều không quá hành.”

Cảm thụ được mặt sau toàn bộ thang sương người xa lạ ở đại sáng sớm mới vừa lên đã bị tắc một miệng cầu lương oán niệm ánh mắt, Đình Cửu Cửu mặt vô biểu tình mà banh mặt ——

“Làm không được, không cứu, đưa hoả táng tràng đi.”

Bên cạnh người nọ lại cười đến càng sung sướng.

Đình Cửu Cửu ở trong lòng thờ dài.

Cái kia kêu Tần Lô, tối hôm qua đối người này đánh giá thật đúng là đúng trọng tâm đến không thể lại đúng trọng tâm đi.

*

Đến Ô Mông A Mộc cùng bảo tiêu phòng ngoại tiếp người, Đình Cửu Cửu ngồi xõm hành lang bên cạnh nhuyển thanh hỏi nam hài nhi tình huống, mà Hàn Thời tắc đứng ở một khác sườn, cùng kia bảo tiêu nói cái gì.

Xác định A Mộc bên này không có gì tình huống, Đình Cửu Cửu liền đứng dậy, nắm tiểu nam hài nhi đứng ở một bên, chờ Hàn Thời bên kia kết thúc.

Không quá lâu lắm, kia bảo tiêu liền rời đi.

Hàn Thời tắc xoay người đã đi tới.

Đình Cửu Cửu mở miệng: “Chúng ta mang A Mộc đi bệnh viện vấn an một chút A Y đi?”

Hàn Thời nhìn mắt đồng hồ thượng thời gian, gật đầu, “Hảo. Bất quá ở kia phía trước, ít nhất trước đem cơm sáng vấn đề giải quyết?”

“A..... Ta như thế nào đem cái này đều đã quên.”

Đình Cửu Cửu nhăn lại mũi, ngay sau đó cong lưng đi hỏi bên cạnh tiểu nam hài nhi, “A Mộc, có hay không cái gì muốn ăn, tỷ tỷ mang người đi được không?”

Thân hình nhỏ gầy nam hài nhi lúc này tại đây hoàn toàn hoàn cảnh lạ lắm tựa hồ có chút co quắp cùng bất an, hẳn chỉ do dự mà nhìn Đình Cửu Cửu liếc mắt một cái, lắc đầu, liền lùi về đi.

Đình Cửu Cửu bất đắc dĩ mà ngồi dậy.

Hàn Thời khóe môi hơi câu hạ.

“Khách sạn dưới lầu kia gian cảng thức điểm tâm sáng rất có danh khí, không ít người lái xe lướt qua non nửa tòa thành thị cũng muốn tới bên này — sáng nay không bằng cùng đi nơi đó ăn?”

Đình Cửu Cửu chần chờ mà nhăn lại mi.

Không đợi nàng mở miệng, Hàn Thời ánh mắt hơi lóe, tay từ túi quần rút ra, nhân thể cúi người đi xuống, đến Ô Mông A Mộc trước mặt —

“Người có chịu không a, A Mộc?”

Trong núi tuổi này hài tử nào hiểu được cái gì cảng thức điểm tâm sáng, chỉ sửng sốt hai giây liền mờ mịt gật gật đầu.

“..... Kia đi thôi.”

Mưu kế thực hiện được, người nào đó ách thanh cười, thuận thế dắt tiểu nam hài nhi một cái tay khác, cũng không quay đầu lại mà đi phía trước đi.

Ô Mông A Mộc phát giác mà bị nắm tay bước ra bước, mà Đình Cửu Cửu không thể nề hà, bị tiểu nam hài nhi bắt an mà nắm chặt xuống tay, chỉ có thể cũng theo đi ra ngoài.

Nàng có chút hàm hừ mà lẳng đi ở phía trước thân hình đỉnh bạt thon dài người nào đó liếc mắt một cái.

“..... Sách, tiểu lãnh đạo, ta như thế nào cảm giác có người ở trường ta đâu?”

Thanh âm kia chủ nhân không quay đầu lại, ngữ điệu mang theo che dấu không được ý cười.

Nữ hài nhi nghẹn nghẹn, rớt cuộc vẫn là nhin không được nhỏ giọng nói thầm câu.

“Người cái ót trường đôi mắt sao.....”

.....

Đình Cửu Cửu nguyên bản cho rằng Hàn Thời trong miệng điểm tâm sáng cửa hàng hẳn là chỉ là cái bình thường tiểu điểm mặt, tới rồi khách sạn lầu hai, ra thang máy nàng mới phát hiện, này gian cảnh thức điểm tâm sáng thoải mái hào phóng mà chiếm cứ một chính tầng lầu, xem trang hoàng bố trí, cũng nghiễm nhiên là một bộ xa hoa tiêu phí hội sở tư thế.

Thang môn mới vừa khai, đứng ở hai sườn hai bài tiếp khách liền mặt mang mỉm cười mà khom người vấn an.

Đình Cửu Cửu rõ ràng cảm giác được, trong tay nắm A Mộc trở về rụt một chút, sau đó mới sợ hãi mà lộ ra đôi mắt tới nhìn bên ngoài ăn mặc tương đồng tiếp khách phục sức lễ nghi các tiểu thư.

Trạm đến gần nhất một cái nữ hầu ứng sinh ngồi dậy, tiến lên một bước, đang xem thanh nghênh diện đứng nam sinh diện mạo sau, nàng trước ngần ra hạ, sau đó mới ửng đỏ mặt mở miệng:

“Vị tiên sinh này, xin hỏi ngài có hẹn trước sao?”

Hàn Thời hơi nhướng mày.

——

Cái này địa phương vẫn là hẳn vừa mới từ bảo tiêu nơi đó hỏi tới, tự nhiên là lần đầu tiên tới. Mà gác ở dĩ vãng, hẹn trước loại chuyện này cũng không cần chính hẳn nhọc lòng, cho nên xuống dưới phía trước, hẳn xác thật chưa từng nghĩ vậy một vòng.

Trầm ngâm hai giây, Hàn Thời mở miệng: “Làm phiền người tra một chút hai cái phòng đặt trước tình huống, phòng hào là.....”

Hắn bên này tiếng vừa đến trên đường, liền nghe bên sườn một tiếng hô nhỏ ——

“Úc nha, này không phải Tiểu Hàn tổng sao?”

Hàn Thời tiếng chợt tắt, nghiêng người vọng qua đi.

Nghênh diện lại đây chính là cái ăn mặc âu phục trung niên nhân, du đầu sơ đến bóng lưng, đầy mặt tươi cười mà từ bên cạnh bước nhanh đi tới.

Hai bài tiếp khách thấy, đều thần sắc thu liễm mà cúi đầu hô thanh “Giám đốc”.

Mà lời nói gian, người nọ đã đình tới rồi Hàn Thời trước mặt, cười đến trên mặt nếp gấp đều nhìn đến cùng nhau ——

“Nghe nói ngài tới khách sạn xuống giường, vẫn là lâu gia tự mình an bài phòng, ta sáng sớm liền chờ ở nơi này —— không thành tưởng thật đúng là làm ta chạm vào ngài. Ai da..... Có thể thấy Tiểu Hàn tổng ngài một mặt, ta nói ra đi nhưng có mặt nhi!”

Trung niên nhân trên mặt đôi cười, ánh mắt theo Hàn Thời bay tới hắn phía sau nữ hài nhi cùng Ô Mông A Mộc trên người.

Ánh mắt lóe lóe, trung niên nhân trên mặt cảm xúc lại bất biến: “Tiểu Hàn tổng đây là cùng bằng hữu cùng nhau tới ăn điểm tâm sáng?”

“.....”

Hàn Thời ở trong trí nhớ tìm một vòng, cũng vẫn chưa tìm được cùng người này tương quan —— hiển nhiên trước mặt người này hắn xác thật cũng không nhận thức.

Mà tình huống như vậy, hẳn cũng không phải lần đầu tiên thấy.

Vì thế hẳn chỉ gật gật đầu, đáy mắt cười sắc mỏng đến sấn chút lạnh.

Trung niên nhân cũng không thèm để ý, vẫn là một bộ khen tặng lấy lòng bộ dáng, không quên xoay đầu đi làm bộ làm tịch mà rần dạp phía trước đi lên hỏi hện trước tình huống nữ hầu ứng sinh ——

“May mắn là ta hôm nay gặp gỡ, bằng không thật đúng là cho các người đắc tội khách quý..... Một chút ánh mắt đều không có! Lần sau Tiểu Hàn tổng lại đây, người trực tiếp đi văn phòng tìm ta, nghe được sao?”

Kia nữ hầu ứng sinh kiềm chế ủy khuất gật gật đầu.

Hàn Thời tự nhiên sẽ hiểu đối phương nói là nói cho chính mình nghe, mắt thấy kia trung niên nhân còn muốn nói lời nói, hẳn quay đầu lại, thấp giọng hỏi trong tay nắm tiểu nam hài nhi ——

“A Mộc, hiện tại có đói bụng không?”

Không đợi A Mộc mở miệng, bên cạnh trung niên nhân dựng lỗ tai quay lại tới.

“..... Ai, Tiểu Hàn tổng, ngài nhìn ta, đều phân không rõ nặng nhẹ nhanh chậm, thật là xin lỗi —— tới, ta mang ngài vài vị đi đại sảnh cảnh nhi tốt nhất bàn.”

Nói, trung niên nhân tươi cười đầy mặt mà hướng Hàn Thời cùng Đinh Cửu Cửu làm cái thỉnh động tác.

Đối với loại này gần như trưởng bối tuổi người ở chính mình trước mặt làm ra duy nặc bộ dáng trường hợp, Đinh Cửu Cửu hiển nhiên cũng không thói quen.

Nàng vốn định mở miệng, nhưng do dự hạ, lại chần chờ mà nhìn về phía Hàn Thời.

Tựa hồ là cảm thấy nàng ánh mắt, đứng ở phía trước nam sinh hồi quá tầm mắt. Phủ một cùng nàng tương vọng, nam sinh đáy mắt cười sắc liền dày đặc vài phần.

“Làm sao vậy?”

“Chúng ta trực tiếp qua đi, liền không cần hăn lãnh đi?” Đinh Cửu Cửu nói.
“Ta xem A Mộc có điểm sợ người lạ bộ dáng.”

“.....”

Theo Đinh Cửu Cửu nói, Hàn Thời thấp mắt nhìn đi xuống, quả nhiên liền thấy nhỏ gầy tiểu nam hài nhi chính bái Đinh Cửu Cửu chân tướng sau này trốn.

Hàn Thời không do dự, trước duỗi tay đem tiểu nam hài nhi đưa tới trước mặt.

Đinh Cửu Cửu bị này động tác khiến cho một ngốc, nháy mắt thấy Hàn Thời, Hàn Thời lại nghiêm trang mà ngồi xổm xuống đi, “A Mộc, không thể như vậy ôm cửu cửu lão sư, nam nữ thụ thụ bất thân, biết sao?”

Nói, Hàn Thời đem Ô Mông A Mộc một khác chỉ tay nhỏ bao tiến lòng bàn tay, vẫn không nhúc nhích mà nắm chặt ổn.

Đinh Cửu Cửu: “.....???”

Bên cạnh ly đến gần mấy cái nữ hầu ứng sinh cũng nghe tới rồi, lúc này chính biểu tình cổ quái mà nhìn trộm đánh giá này nắm tay đứng một loạt hai đại một tiểu tam cá nhân.

“.....”

Đình Cửu Cửu bị bọn họ xem đến vành tai đều nóng lên, thẳng hận không thể tìm điều khe đất chui vào đi.

Nàng hơi bực mà nhẹ lảng Hàn Thời liếc mắt một cái.

Hàn Thời lại cười đến vô vị, “Hiện tại có thể đi rồi, tiểu lãnh đạo.”

“.....”

Phía trước trung niên nhân đã đi ra hai bước đi, nghe phía sau không ai theo kịp, lúc này chính quay đầu lại kiên nhẫn mà chờ ba người.

Hàn Thời dẫn đầu kính trước mặt hẳn, môi mỏng hơi câu lấy, cười sắc lại xa cách.

“Chính chúng ta tuyển vị trí, người không cần cùng.”

Lời này lời nói ngoại nửa điểm khách sáo đường sống cũng chưa lưu, kia trung niên nhân trên mặt tươi cười cứng đờ, ngay sau đó lại bồi cười gật đầu: “Thành, kia Tiểu Hàn tổng ngài tùy ý —— xem như ở nhà, ngài liền đem nơi này đương chính mình gia, có cái gì yêu cầu tùy thời làm người tiếp đón ta một tiếng liền thành.”

Hàn Thời đứng ở tại chỗ, gật gật đầu.

Trung niên nhân cũng không nhúc nhích.

Hai bên giằng co vài giây, Hàn Thời nghiêng mắt liếc qua đi, cười như không cười, đen nhánh con ngươi lại ngậm hai phân lạnh lẽo.

“Còn không đi, là chờ ta đưa?”

Trung niên nhân xấu hổ mà cười cười, lại khách sáo hai câu, mới xoay người đi rồi.

Hàn Thời quay lại thân, đậy mắt lạnh lẽo cùng hơi ngưng cảm xúc tróc, trọng sấn thượng Đình Cửu Cửu quen thuộc chây lười cười sắc.

“Ngô, hiện tại nên ta cấp tiểu lãnh đạo còn có chúng ta tiểu A Mộc phục vụ —— A Mộc, người tưởng ngồi ở cái nào vị trí?”

“.....”

Đại khái là lưu ngày bất lợi, này đốn điểm tâm sáng ăn đến độ phá lệ không thuận lợi.

——

Hàn Thời ba người tuyển bàn nhi ngồi xuống, Đình Cửu Cửu lãnh A Mộc đi toilet rửa tay.

Bên này trà bánh không đợi thượng bàn, Hàn Thời bên cạnh liền lại tới nữa khách không mời mà đến.

“..... Tiểu Hàn tổng??”

“.....”

Hàn Thời mắt cũng không nâng, như là không nghe thấy, thanh âm kia chủ nhân lại cũng không chú ý, lập tức từ bên cạnh bàn cách đó không xa tới rồi bên cạnh bàn ——

“Tối hôm qua thượng nghe bọn hẩn truyền tại đây khách sạn phía dưới pub nhìn thấy ngài, ta còn tưởng rằng là bọn họ tung tin vịt, không nghĩ tới là thật sự nột.”

“.....”

Nghe thanh âm kia từ xa tới gần, Hàn Thời ánh mắt rớt cuộc lạnh xuống dưới.

Hắn bất quá tưởng thừa dịp thanh nhàn, tìm Đinh Cửu Cửu cùng nhau chờ lát nữa, nào nghĩ đến sẽ có nhiều người như vậy không có mắt đi lên quấy rầy?

Này một đợt lại một đợt, hắn trong lòng về điểm này nhẫn nại cơ hồ đã muốn ma sạch sẽ.

Vì thế bên cạnh bàn kia một đôi người trẻ tuổi chờ đến Hàn Thời ngược mắt khi, chính gặp được đó là người nọ mặt nghiêng sắc bén mặt mày hơi lạnh thần sắc.

Người tới nam nhân kia, cũng là vừa rồi mở miệng người tươi cười dừng một chút.

Ngày thường ở người ngoài trước mặt người này cũng là túm đến 258 vạn, thật đúng là không vài người dám cho hắn này sắc mặt xem; hắn đều nhìn không được tưởng lấy chân chạy lấy người.

Chỉ là vừa chuyển niệm, nghĩ đến lúc này bên cạnh bàn ngồi cái này bất quá hai mươi tuổi thanh niên sau lưng địa vị cùng năng lực thủ đoạn, hắn không khỏi trong lòng sợ một sợ, sau đó trên mặt tươi cười càng nóng bỏng

“Ta xác thật là không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp được Tiểu Hàn tổng, hấp tấp thật sự, liền điểm lễ gặp mặt cũng chưa bị —— Tiểu Hàn tổng ngài đừng trách móc.”

Nói, hắn mặc không lên tiếng mà nhẹ quải một chút bởi hắn đồng hành nữ nhân.

“Sở sở, như thế nào như vậy không lễ phép, thấy Tiểu Hàn tổng cũng không chào hỏi một cái?”

“..... Tiểu Hàn tổng hảo.”

Bị kêu “Sở sở” chính là cái thoát nhìn hai mươi xuất đầu nữ hài nhi, hắc trường thẳng đầu tóc, khuôn mặt thanh thuần, hóa điểm trang điểm nhẹ, thoát nhìn chim nhỏ nép vào người, thanh âm cũng đồ tể nhuần đến làm cho người ta thích.

Chỉ tiếc cặp kia chớp chớp trong ánh mắt, xem người khi lại lộ ra tàng không được con buôn cùng dục vọng.

Chỉ nhìn nhạt mà nhìn lướt qua, Hàn Thời liền liếc nhìn lại tuyến ——

“Có việc?”

Nam sinh đậy mắt về điểm này xa cách đậm mạc, nhậm là ai đều thấy được rõ ràng minh bạch.

Người trẻ tuổi kia trong lòng cắn chặt răng, có điểm thực không bỏ được mà nhìn chính mình bên cạnh nữ hài nhi liếc mắt một cái, sau đó liền cười đem nàng đẩy đẩy.

“Tiểu Hàn tổng, đây là ta..... Ta muội muội; chúng ta đang chuẩn bị xuống dưới ăn cái điểm tâm sáng, bất quá giống như không có gì thích hợp vị trí, ngài xem nếu là không ngại, chúng ta liền cùng ngài đưa một bàn?”

“.....”

Hàn Thời mặt mày ý cười lạnh lẽo.

Hắn đều không cần nghĩ lại, cũng biết trước mặt người này trong lòng đánh cái dạng gì bàn tính.

Nhân viên tạp vụ phía trước rót thượng trà nóng cái ly bị hắn phiên chén trà cái, lạch cách một tiếng chế trụ.

Kia nữ hài nhi ngồi vào bên cạnh hấn không vị, muốn hưởng hấn bên người cọ động tác cũng không khỏi mà dừng lại.

Này một sương tĩnh lặng, Hàn Thời buông xuống mắt, lãnh bạch thanh tuấn trên mặt nhìn không ra cảm xúc, vài giây sau hấn hoãn thanh đã mở miệng, giương mắt, cười như không cười.

Duy độc hai điểm con người đen nhánh lạnh lẽo.

“Ai làm người ngồi?”

“.....”

Này cực nhẹ nói thanh cùng nhau, kia nữ hài nhi liền bản năng run run hạ, cuống quít muốn đứng lên.

Đối diện cũng muốn ngồi xuống tuổi trẻ nam tử sắc mặt biến đổi, vội vàng cười làm lành: “Ta muội muội tuổi còn nhỏ, không hiểu chuyện, Tiểu Hàn tổng ngài ngàn vạn đừng cùng nàng so đo.”

“..... Muội muội?”

Hàn Thời bỏ qua một bên tầm mắt, cười nhạt thanh.

Nam sinh mặt nghiêng đường cong thanh tuyến đẹp, chỉ tiếc kia môi mỏng nhất khai nhất hợp, xuất khẩu nói thanh lại ít lời lãi thật sự ——

“Khai phòng hưởng trên giường mang cái loại này sao?”

“.....”

Lời này thanh giống như một phen khai phong lưỡi dao sắc bén, đột nhiên liền xé hai người kia tầng giả cười hoạ bì.

Bên cạnh bàn đúng là xấu hổ thời khắc, mặt sau lai lịch thượng lại đột nhiên vang lên cái chần chờ thanh âm ——

“Hàn Thời, đây là người bằng hữu sao?”

“.....”

Hàn Thời ánh mắt một ngưng.

Mà kia hai người theo thanh âm quay đầu lại, liền thấy một cái ngũ quan tinh xảo nữ hài nhi đứng ở lai lịch thượng, trong tay còn nắm cái thoát nhìn tuổi không lớn tiểu hài nhi.

Kia tuổi trẻ nam tử ánh mắt ở nữ hài nhi, tiểu hài tử còn có bên cạnh Hàn Thời trên người quét một vòng, biểu tình thay đổi mấy lần, cuối cùng ngừng ở một cái vi diệu đúng mực thượng.

Giây lát sau, hắc giới cười mở miệng ——

“Không hổ là Tiểu Hàn tổng..... Vẫn là ngài động tác mau.”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 45 Đệ Chương 45

Chương 45

Mới vừa phụ cận tới Đình Cửu Cửu tự nhiên không nghe hiểu người này ý tứ trong lời nói.

Nàng hơi nhíu khởi mi, nhưng cũng chỉ là bởi vì người kia vọng lại đây ánh mắt mang theo không lăm lẽ phép đánh giá, tựa hồ còn có chút càng sâu một tầng cảm xúc giấu ở ánh mắt chỗ sâu trong, làm nàng vô cố mà có chút không mừng.

Cũng không có chờ nàng mở miệng, đứng ở cái bàn cùng lai lịch nàng chi gian cái kia tuổi trẻ nam tử liền thiển gương mặt tươi cười tiến lên hai bước, “Ta cùng Tiểu Hàn tổng đã gặp mặt, bằng hữu không dám nhận..... Không biết vị tiểu thư này họ gì?”

“..... Miễn quý, ta họ Đinh.”

Xuất phát từ cơ bản lễ nghi, Đình Cửu Cửu vẫn là trả lời đối phương nói.

“Nguyên lai là Đinh tiểu thư a.”

Người này tươi cười nhiệt tình đến làm Đình Cửu Cửu nhin không được ấn đường hướng cùng nhau nhăn. Nàng hơi gật đầu, xem như chào hỏi qua, theo sau liền không như thế nào chần chờ, nắm Ô Mông A Mộc đi đến bên cạnh bàn.

Bên kia Hàn Thời cũng đã đứng dậy, vì Đình Cửu Cửu cùng A Mộc kéo ra bên cạnh ghế dựa.

Thấy Hàn Thời này phiên động tác, Đinh Cửu Cửu không có gì phản ứng, mặt sau nhìn trộm nhìn người trẻ tuổi lại là trong lòng một run run.

Hắn chần chờ mà ngưng hạ ánh mắt, lại đem kia vừa tới nữ hài nhi thân ảnh tỉ mỉ mà đánh giá một lần.

——

Xem quần áo phục sức, hắn còn tưởng rằng chỉ là bị Hàn Thời gạt mọi người dưỡng ở bên ngoài tiểu tình nhi..... Nhưng nếu thật chỉ là như vậy, sao có thể còn muốn Hàn Thời như vậy cẩn thận tỉ mỉ mà chiếu cố?

Chẳng lẽ là hắn trông nhầm, này trên thực tế là nhà ai không hiện sơn không lộ thủy tiểu thư khuê các?

Kia tuổi trẻ nam tử một bên trong lòng phạm nói thầm, một bên đánh giá Đinh Cửu Cửu bóng dáng, thẳng đến mặc danh mà gáy bò lên trên một trận lạnh lẽo tới.

Nam tử thân hình hơi đốn, im ắng mà chuyển hướng kia lạnh lẽo thắm lại đây phương hướng ——

Giờ phút này Hàn Thời liền mới vừa rời gần như với vô mông cười cũng liếm đi, hắc đồng lạnh lẽo mà liếc hắn.

“Đẹp sao?”

Thanh âm đều làm người khung rét run.

“..... Cái gì?”

Còn chưa ngồi xuống Đinh Cửu Cửu thân hình ngưng lại, khó hiểu mà vặn quay đầu lại.

Hàn Thời trong mắt lóe lóe, cuối cùng vẫn là chưa nói cái gì, chỉ rũ mắt ngồi trở lại thân.

Trà bánh vừa vụn lúc này bị nhất nhất bưng lên, Hàn Thời ánh mắt không có lại hướng bên kia lạc nửa phần.

Kia đối tuổi trẻ nam nữ xấu hổ mà đứng nửa ngày, cuối cùng chỉ phải xám xịt mà đi rồi.

Chờ hai người bóng dáng biến mất ở tầm mắt phạm vi, Đinh Cửu Cửu mới kết thúc chính mình phía trước giả cầm vờ điếc trạng thái, hơi nhíu khởi tinh tế mi.

“Người giống như thực không vui nhìn đến bọn họ?”

“Ân.”

Đối với nữ hài nhi, Hàn Thời không có do dự cùng dấu điểm. Hãn buông trong tay mộc đũa, cười như không cười mà than một tiếng.

“Làm sao vậy?”

Đinh Cửu Cửu dùng khó hiểu ánh mắt nhìn hãn.

“Không như thế nào. Chỉ là.....” Nam sinh giơ tay, thon dài đốt ngón tay néo néo ấn đường, “Ta giống như có điểm đặc ý vênh váo.”

“.....”

Cứ việc không đầu không đuôi, Đinh Cửu Cửu vẫn là từ Hàn Thời nói nghe ra câu kia “Đặc ý vênh váo” ngọn nguồn hệ ở trên người mình.

Nữ hài nhi gương mặt hơi nhiệt lên, có chút không được tự nhiên mà thấp mắt.

“Ăn..... Ăn cơm đi, ăn xong còn muốn mang A Mộc đi xem bệnh viện, sau đó an bài hẳn trở về đâu.”

*

Ngàn dặm ở ngoài, C thành ngoại thành.

Lâm một mảnh nội hải, nơi này phong cảnh khí hậu đều nhất hợp lòng người, vòng quanh nước biếc thanh sơn thượng, càng là hoa thơm chim hót, thảm thực vật cũng xử lý đến chỉnh tề xinh đẹp.

Mà cả tòa thanh sơn quan sát viễn cảnh nhất sừng rộng tầm nhìn điểm, tọa lạc một đồng chiêm địa hơn một ngàn bình biệt thự.

Biệt thự tối cao chỗ có bốn tầng, nhưng ở lâm không phủ hải sơn biên, kia một mảnh nhỏ chỉ xây tới rồi lầu hai cờ thất ——

Thực tế tới nói, cờ thất là nường lầu một dò ra đi, chính phía dưới không làm chống đỡ, lẳng không ở sơn ngoại, nếu là mặt đất trong suốt, kia tình ngày, đại khái còn thấy rõ mấy chục mét hạ nội hải dưới ánh nắng gợn sóng dật màu.

Bất quá lúc này mặt đất dùng lông dê thảm tinh tế mà phô qua, chỉ lâm ngoại ba mặt cùng trần nhà là pha lê tường, tầng lớn dương quang ôn hòa mà sái vào phòng.

Dựa vào nhất bên ngoài, mờ mịt lượn lờ trà hương cờ bên cạnh bàn, trung niên nhân đem trong tay bạch tử gác ở bàn cờ bên cạnh, cười khổ thanh.

“Nửa năm không thấy, hàn lão tiên sinh thân thể lần kiện, cờ lực cũng chút nào không thấy lui bước a.”

“Ta xem rõ ràng là người không chịu bỏ công sức.”

Đối diện lão nhân trên mặt mang cười, cũng đem trong tay quân cờ đầu nhập trong hộp ——

“Người này rõ ràng hữu lực thiên lại lười nhác, nhưng thật ra cùng nhà ta kia tiểu tử không sai biệt nhiều.”

Trung niên nhân, cũng chính là Hàn lão gia tử ngự dụng bác sĩ cát thanh kha nghe vậy vội vàng xua tay, “Lão gia tử đây là nói chi vậy, hàn tổng vô luận ở nhà gia ngoại vẫn là công ty bên kia, không đều là nổi danh cần cù có thêm?”

“.....”

Lão nhân trong tay chén trà một đốn, ánh mắt tựa thâm tựa thiền mà nhìn cát thanh kha liếc mắt một cái.

“Cát bác sĩ, người biết rõ, ta nói chính là Hàn Thời, không phải phụ thân hần.”

Cát thanh kha xấu hổ mà cười thanh.

“Ai, nơi nào..... Ta xác thật không nghĩ tới. Rốt cuộc này Hàn Thời tuổi còn nhỏ, chơi tâm chưa định, năng lực cũng xác thật trác tuyệt, lười nhác điểm cũng là bình thường.”

“Tuổi tiểu?..... Ta xem không nhỏ.”

Lão gia tử không biết nghĩ đến cái gì, sắc mặt hơi trầm chút, tươi cười nhưng thật ra không cười. Trầm mặc vài giây sau, hần giương mắt nhìn về phía đối diện cát thanh kha.

“Cát bác sĩ, lần này ta đưa hần đi vùng núi chi giáo, bổn ý đó là tưởng ma ma hần tính tình, làm hần ném chút khổ sở; chờ trở về lúc sau hồi tâm, phai nhạt mấy năm nay phóng túng, mặc kệ là chính mình đi ra ngoài thử xem

sâu cạn, vẫn là về đến nhà cái nào công ty phía dưới rèn luyện một chút, từ chính hẳn lựa chọn.”

Cát thanh kha liên tục gật đầu, “Hẳn là, hẳn là.”

“Vậy người cảm thấy, ta này mục đích đạt tới sao?”

Không chờ cát thanh kha nói chuyện, Hàn lão gia tử liền cười liếc xéo hẳn, “Đừng có lệ ta, thành thành thật thật mà nói.”

Cát thanh kha mày nhăn lại, ngay sau đó cười khổ mà nói nói: “Hàn Thời tính cách, ngài làm gia gia còn không hiểu biết sao? Nếu một cái vùng núi chi giáo là có thể khó hẳn, ngài cũng sẽ không đối hẳn ôm có như vậy đại kỳ vọng không phải?”

Lời này cát thanh kha nói được cẩn thận, lão gia tử nghe xong mày ninh ba đến cùng bánh quai chèo dường như, càng nhăn càng sâu, sâu đến trình độ nhất định, hẳn ngược lại ấn đường buông lỏng, cười ha ha lên ——

“Không sai, người nói đích xác thật không sai. Tiểu tử này nếu thật cùng hẳn lão tử giống nhau mọi chuyện nghe lời, ta đây cũng không cần có lớn như vậy kỳ vọng.”

Cát thanh kha trên mặt mang cười, trong lòng lại nhẹ nhàng thở ra.

Chỉ là không chờ hẳn lau về điểm này mồ hôi, liền nghe thấy đối diện ngồi lão gia tử cười tùm tùm địa điểm hoảng hẳn ——

“Bất quá thanh kha a, ta xem cùng cái kia lười nhác tiểu tử ở bên nhau đợi đến lâu rồi, người cái này tránh nặng tìm nhẹ bản lĩnh, cũng là càng ngày càng cường.”

“.....”

Vừa nghe lời này, cát thanh kha trên đầu giọt mồ hôi lập tức thấy ảnh nhi.

Nhưng trên mặt hắn chỉ phải bồi cười giả ngu, “Lão gia tử, ngài đây là nói nào nói?”

Hàn lão gia tử không vội vã trả lời, không nhanh không chậm mà rót một hồ trà, ở cát thanh kha cung kính lễ nhượng cấp hai người trước mặt từng người đảo thượng nhợt nhạt một ly.

Buông ấm trà sau, hắn mới cười, “Ta làm người cùng hắn cùng đi, trừ bỏ chiếu cố hắn thân thể, quan trọng nhất một chút là —— những cái đó bảo tiêu đều có thể bị hắn thu tới tay trong lòng bàn tay, nhưng người hắn không thể a.”

Lời nói đã nói đến này phân số thượng, cát thanh kha trong lòng biết được lão gia tử tất nhiên là đã biết cái gì mới có thể như thế chắc chắn, liền cũng không hề biện giải, cụp mi rũ mắt mà bảo trì trầm mặc.

Hàn lão gia tử tùy tay từ cờ bàn phía dưới chụp tới, liền lấy ra cái giấy dai túi tới, hướng trên bàn một gác.

“Chiều nay người tới phía trước, có phân đồ vật liền trước lại đây..... Ta đây là tuổi lớn, ánh mắt cũng không bằng trước kia, người giúp ta nhìn một cái, bên trong người người gặp qua không.”

“.....”

Cát thanh kha trong lòng thở dài, nhưng cũng không lựa chọn khác, chỉ có thể duỗi tay lấy quá kia giấy dai túi, mở ra.

Giấy dai túi hơi mỏng một tầng, bên trong chỉ trang mấy trương ảnh chụp.

Mơ hồ thấy được trên ảnh chụp một chút mơ hồ ảnh nhi, cát thanh kha nhíu nhíu mày, tay ở giấy dai túi bên cạnh tạm dừng một giây, cuối cùng vẫn là duỗi tay đem kia một xấp ảnh chụp đem ra.

Mấy trương ảnh chụp đều là không sai biệt lắm vai chính.

Hơn nữa hẳn là chính là ngày hôm qua cho tới hôm nay chụp —— bởi vì bên trong nữ hài nhi kia ăn mặc quần áo, hẳn ngày hôm qua cùng nhau rời núi thời điểm vừa mới thấy.

Cát thanh kha phiên mấy trương, đơn giản đều là nữ hài nhi, một cái nhỏ gãy nam hài tử còn có Hàn Thời ba người cộng đồng ra kính hình ảnh.

Sau khi xem xong, cát thanh kha đem ảnh chụp thả lại giấy dai túi, an an tĩnh tĩnh mà khép lại khẩu, lại gác trở về.

Cờ trong phòng lại trầm mặc vài giây, Hàn lão gia tử nghe không ra cảm xúc mà cười thanh.

“Cát bác sĩ, này nữ hài nhi người nhận thức sao?”

Cát thanh kha miệng đóng một lát, mở ra: “Nhận thức..... Hàn Thời đi vùng núi chi giáo kia chỉ chi giáo đội, chính là cái này nữ hài nhi nơi trường học tổ chức.”

Cát thanh kha biết rõ, liền tính chính mình không nói, Đinh Cửu Cửu tư liệu nếu hẳn có thể tra được, Hàn lão gia tử tưởng tra, cũng nhất định liền nửa ngày thời gian đều không cần.

Hàn lão gia tử nhú một lát mi, nhìn kia giấy dai túi như suy tư gì, lại không vội mà mở miệng.

Cát thanh kha như đứng đông lửa, như ngồi đông than mà đãi trong chốc lát, rốt cuộc vẫn là nhịn không được.

“Lão gia tử, đó là cái không tồi nữ hài nhi, các phương diện đều thực ưu tú, ngài không cần lo lắng Hàn Thời sẽ bị nàng đưa tới oai trên đường.....”

Theo ta thấy, nhiều cùng như vậy học sinh tiếp xúc, đối Hàn Thời cũng là có chỗ lợi.”

Hàn lão gia tử nghe vậy, từ xoang mũi gian hừ ra một tiếng cười.

“Không cần người lừa gạt ta..... Hãn nếu thật là chỉ đem cái này nữ hài nhi đương cái bình thường đồng học, này đó ảnh chụp cũng sẽ không truyền tới ta trong tay —— mặt sau mấy trường người không nhìn thấy? Ánh mắt đầu tiên mới vừa xem, ta còn tưởng rằng chúng ta Hàn gia liền chặt trai đều làm ta bế lên đầu!”

Lời nói đến cuối âm, Hàn lão gia tử rốt cuộc lại áp không được hỏa, tức giận đến một phách cờ bàn.

Trên bàn hắc tử bạch tử đều đi theo nhảy dựng lên, lại sôi nổi tán loạn mà trở xuống đi.

Cát thanh kha cau mày, “Lão gia tử, ngài đừng hiểu lầm, cái kia tiểu hài tử ta cũng nhận thức, là bọn họ chi giáo vùng núi trong thôn một cái hài tử —— hãn tử tử viêm phổi, bị chúng ta đưa đến sơn ngoại bệnh viện tiếp thu trị liệu, hai người vừa vặn đều là cái này nữ hài nhi phụ trách học sinh —— Hàn Thời cũng là vì lo lắng hài tử mới đi theo cùng nhau ra tới.”

Hàn lão gia tử nghe vậy một tung mi, đánh giá dường như nhìn chăm chăm cát thanh kha đôi mắt.

Cát thanh kha căng da đầu cùng hãn đối diện.

“..... Hơn nữa ngài biết, Hàn Thời đứa nhỏ này chỉ là thoát nhìn tính cách ít lời lãi, nhưng trên thực tế trong lòng vẫn là mềm. Hãn mấy năm nay ở bên ngoài chơi đến phóng túng, đến tột cùng là tránh ai rủi ro..... Ngài cũng rõ ràng. Hơn nữa, ta xem hãn đối này đó cha mẹ không ở bên người lưu thủ hài tử vẫn là thực quan tâm.”

Lời này xuất khẩu, Hàn lão gia tử ánh mắt một đống, tựa hồ là nghĩ tới cái gì, thần sắc có chút đen tối.

Một lát sau, hần thấp hèn mắt suy nghĩ trong chốc lát, liền vẫy vẫy tay. “Ta đây tạm thời tin người lần này.”

Cát thanh kha cười đến bất đắc dĩ.

“Hơn nữa này chi giáo như thế nào tính cũng chỉ có hai tháng, này hai đứa nhỏ lại không ở một cái trường học thậm chí còn không ở một cái thành thị —— ta nói cái không xuôi tai, ngài đừng không vui —— Hàn Thời mấy năm nay ở bên ngoài chơi đến không có yên lòng, cũng không thiếu truyền quá tin đồn nhảm nhí, làm sao kém này một cái đâu?”

Hàn lão gia tử hừ một tiếng.

“Kia có thể giống nhau sao?”

“..... Chỗ nào không giống nhau a?”

“Người nhìn một cái kia ảnh chụp, kia tiểu cô nương nhưng thật ra không thấy thế nào hần, hần đâu? —— ánh mắt toàn dính nhân thân thượng, xả đều xả không xuống dưới!”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 46 Đệ Chương 46

Chương 46

Lại từ bệnh viện ra tới khi, sắc trời đã sất hắc.

Ban đêm lại vào núi hiển nhiên không đủ an toàn, Đinh Cửu Cửu cùng Hàn Thời thương nghị một chút, liền quyết định sáng mai lại làm bảo tiêu đưa Ô Mông A Mộc về nhà.

Nhưng mà đối với bọn họ quyết định, vẫn luôn có chút sợ hãi thả nhỏ gầy nam hài tử tựa hồ cũng không vui.

“Cửu cửu lão sư.....”

Ô Mông A Mộc duỗi tay túm túm Đinh Cửu Cửu góc áo, ngẩng đầu lên nhìn nữ hài nhi, “Ta có thể hay không chờ tỷ tỷ hảo, lại cùng nàng cùng nhau trở về?”

Đinh Cửu Cửu tuy rằng mềm lòng, phàm là sự đều thói quen đúng mực cùng quyết đoán, Ô Mông A Mộc nói xong, nàng không có do dự, liền ngồi xổm xuống thân đi, cùng tiểu nam hài nhi nhìn thẳng.

“Không thể nga. Một phương diện A Y bệnh tình đã hoàn toàn ổn định xuống dưới, chỉ cần lại đái mấy ngày liền có thể xuất viện, không cần A Mộc ở chỗ này thủ; về phương diện khác, nãi nãi chính mình một người ở nhà, cũng sẽ lo lắng A Y cùng A Mộc, A Mộc muốn sớm một chút trở về mới được.”

“.....”

Nam hài nhi bẹp bẹp miệng, mí mắt rũ xuống, muốn nói gì, nhưng cuối cùng vẫn là không có xuất khẩu.

Đình Cửu Cửu trấn an mà sờ sờ nam hài nhi đầu, thấy hẳn không có lại mở miệng, liền cho rằng chuyện này xem như đi qua.

Nhưng mà thẳng đến ngày hôm sau buổi sáng, Đình Cửu Cửu độc thân dài ở bệnh viện bởi A Y nói chuyện phiếm, trên đường đột nhiên nhận được Hàn Thời điện thoại thời điểm, mới phát hiện chính mình vẫn là xem nhẹ kia hài tử tâm tư ——

“A Mộc chạy ném??”

Điện thoại đối diện tin tức làm Đình Cửu Cửu quá mức khiếp sợ, thanh âm nhất thời đều có chút áp không được. Ở thu được bệnh viện trên hành lang những người khác kinh ngạc ánh mắt khi, Đình Cửu Cửu mới lấy lại tinh thần, nàng xin lỗi mà hướng trông lại người gật đầu một cái, liền vội vàng lẩn mình tiến bên cạnh thang lầu gian.

An tĩnh thang lầu gian nội, Đình Cửu Cửu ấn đường nhíu chặt, “Như thế nào sẽ chạy ném? Không phải đưa hẳn trở về núi khu sao?”

Đối diện Hàn Thời thanh âm trầm thấp, “Ở nghỉ ngơi khu đi lạc. Hẳn cùng bảo tiêu nói khát nước, bảo tiêu xuống xe mua thủy, trở về lúc sau người đã không thấy.”

“Kia cửa xe.....”

“Cửa xe là từ trong khóa trụ, trừ bỏ bảo tiêu cùng Ô Mông A Mộc chính mình bên ngoài, không ai có thể mở ra xe.”

“.....” Đình Cửu Cửu ấn đường đều ninh nếp gấp, “Cho nên lớn nhất khả năng..... Là chính hẳn cố ý chi khai bảo tiêu chạy đi, muốn trở về?”

Hàn Thời theo tiếng.

“Ô Mông A Mộc lạc đường nghỉ ngơi khu ở vào núi khoảng cách gần quá nửa địa điểm, như vậy đoán thời gian nội hẩn hẩn là còn không có rời đi vùng núi. Nhận được tin tức trước tiên, ta đã làm người từ vào núi duy nhất con đường kia hai đoạn bắt đầu sưu tầm, tạm thời còn không có kết quả.”

Đình Cửu Cửu tại chỗ chuyển qua vài vòng, ẩn đường trước sau trói chặt, hai tương trầm mặc một lát sau, nàng rốt cuộc mở miệng: “Bệnh viện bên này có hộ công chăm sóc, ta đi tìm người hội hợp..... A Mộc bên kia ta thật sự quá không yên tâm, ta cũng phải đi tìm một chút.”

“Ân, ta bồi người.”

“.....”

Hai cái giờ sau, Đình Cửu Cửu cùng Hàn Thời cùng nhau tới rồi A Mộc lạc đường cái kia nghỉ ngơi khu.

Phía trước cùng A Mộc đồng hành cái kia bảo tiêu đã sắc mặt trầm ám mà ở nghỉ ngơi khu nội đợi thật lâu.

——

Nhất thời sơ sẩy, bị một cái còn không đến mười tuổi, tay trói gà không chặt tiểu hài nhi đã lừa gạt đi. Chuyện này nếu truyền ra đi, hẩn ở trong ngành cũng không có gì chức nghiệp tiền cảnh.

Hàn Thời xuống xe khi, sắc mặt cũng là hiếm thấy mà khó coi.

Hẩn lạnh mắt đi đến kia bảo tiêu trước người, không rên một tiếng mà nhìn chăm chăm người nọ vài giây.

Thẳng đến như vậy một cái ngang tàng đại hán đều bị hẩn nhìn chăm chăm đến sau lưng phát mao, vai lưng hơi sụp, Hàn Thời mới liếm quay mắt để

lạnh băng cảm xúc, “Hiện tại khoảng cách người phát hiện hẳn không thấy, có bao nhiêu thời gian dài?”

Kia bảo tiêu xoa xoa ót thượng chảy ra hẳn, hồ thẹn nói: “Hai giờ ba mươi bảy phút.”

“Có dò hỏi quá chung quanh chủ quán cùng người qua đường hay không nhìn thấy quá Ô Mông A Mộc sao?”

“Hỏi qua.” Bảo tiêu chần chờ, “Nhưng là hỏi đến người đều nói không có chú ý tới quá.”

“.....”

Đình Cửu Cửu nhíu lại mi đi đến Hàn Thời bên cạnh, “Từ dưới chân núi duyên đường núi hướng lên trên tìm tòi người bên kia có tin tức sao?”

Hàn Thời lắc đầu.

“Rời núi chỉ có này một cái đại lộ, giao lộ theo dõi ta thỉnh người điều lấy kiểm tra thực hư qua, từ hai giờ trước đến bây giờ, đã xuống núi xe hoặc là người đi đường, không có bất luận cái gì Ô Mông A Mộc xuất hiện quá dấu hiệu.”

Đình Cửu Cửu: “Đó chính là nói, hẳn còn ở trong núi?”

Nói xong lời này, nữ hài nhi trên mặt huyết sắc đều phai nhạt vài phần.

——

Nàng thà rằng kia hài tử đã ra sơn, ở hiện giờ sơn ngoại nơi nơi đều là theo dõi điện tử mắt trong thành thị, muốn tìm được một người cũng không khó; ngược lại là loại này nhìn như dân cư thừa thớt cũng không khó tìm vùng núi, nơi nơi cây cối san sát hoa cỏ tươi tốt núi đá đá lởm chởm —— ở như

vậy một chỗ muốn tìm được một cái còn không đến mười tuổi nhỏ gãy hài tử, quả thực so lên trời đều khó.

Đình Cửu Cửu trong mắt hiện lên hoảng loạn, nhưng thực mau liền bị chính nàng cường căn môi áp xuống những cái đó mặt trái cảm xúc.

..... Bình tĩnh.

Bực bội hoảng loạn không thay đổi được gì, chỉ có bình tĩnh trạng thái, mới có thể nhanh nhất tìm được đi thông phương pháp lộ.

Nữ hài nhi suy nghĩ xoay chuyển bay nhanh.

Giây lát sau, nàng nhẹ hít vào một hơi, chuyển hướng bên cạnh đứng nam sinh.

“Vùng núi chiếm địa diện tích quá lớn, tìm người không dễ, trong biển vớt chằm khả năng tính rất nhỏ —— chúng ta yêu cầu dựa theo A Mộc ý tưởng tới.”

“Ân.” Hàn Thời gật đầu, theo Đình Cửu Cửu ý tứ nói tiếp, “Hắn phía trước liền cố ý bồi ô mông A Y cùng trở về núi, mà ở trên đường trên đường rời đi, nhất định cũng là vì xuống núi.”

“Đúng vậy, hơn nữa A Mộc là cái thực thông minh hài tử —— bằng không hẳn cũng sẽ không nghĩ ra như vậy phương pháp nhân cơ hội rời đi, cho nên ta cho rằng, hẳn nếu lựa chọn ở cái này đã tiến lên quá nửa nghỉ ngơi trạm đào tẩu, nhất định là nghĩ tới chính mình phương pháp.”

Hàn Thời ánh mắt hơi lóe, “Này vừa đứng, hẳn là cụ bị phía trước nghỉ ngơi trạm đều không thể thực hiện, có thể giúp hắn xuống núi điều kiện.”

Đình Cửu Cửu cau mày gật đầu, ánh mắt ở toàn bộ nghỉ ngơi khu có thể thấy được trong phạm vi đảo qua một vòng.

“..... Không bài trừ hẳn là ở chỗ này đột nhiên quyết định, nhưng ta còn là cho rằng hẳn đã trước tiên tưởng hảo cái này khả năng tính khá lớn.”

Hàn Thời dặt lấy tay nàng cổ tay, xoay người hướng bên cạnh đi.

Đinh Cửu Cửu đột nhiên không kịp phòng ngừa, bị kéo đến sừng sốt, “Người muốn làm gì.....?”

“Cái điều kiện kia rốt cuộc hay không tồn tại, tìm địa phương người hỏi một chút chẳng phải sẽ biết?”

“.....”

Đinh Cửu Cửu giương mắt, chính thấy Hàn Thời lôi kéo chính mình đi đến phía trước, đó là toàn bộ nghỉ ngơi khu duy nhất một nhà tiêu điểm phố.

Cửa hàng môn thấp bé, ánh sáng cũng giống nhau, Đinh Cửu Cửu bị Hàn Thời dắt đi vào, ngồi ở quầy sau lão bản lập tức đứng lên.

“Hai vị yếu điểm cái gì?”

Đinh Cửu Cửu mở miệng: “Hôm nay buổi sáng nơi này đi lạc một cái nam hài nhi, chúng ta muốn nghe được một chút.....”

“Lại là tới hỏi tin tức?”

Chủ tiệm không nghe xong Đinh Cửu Cửu nói, mặt liền kéo đến thật dài. Phía trước đôi đầy mặt tươi cười càng là nháy mắt thanh không, một tia nhi cũng chưa dư lại, chỉ chừa mãi nhãn đầy miệng ghét bỏ cùng không kiên nhẫn ——

“Nói mấy lần, không phát hiện không phát hiện, không phát hiện chính là không phát hiện —— người lại không phải ta cho các người đánh mất, các người luôn là tới hỏi ta có ích lợi gì, ta còn có thể cho các người biến ra a?..... Đi đi đi, đừng quấy rầy ta làm buôn bán.”

Hàn Thời cùng Đinh Cửu Cửu liếc nhau.

Đinh Cửu Cửu duỗi tay nhẹ nhàng túm túm Hàn Thời, nam sinh nguyên bản muốn nói nói nuốt trở vào, cùng nữ hài nhi xoay người ra thấp bé môn.

Tới rồi ngoài cửa, Đinh Cửu Cửu mới đề nặng thanh âm mở miệng: “Chờ lát nữa ta đi vào mua điểm đồ vật, tính tiền lại gần hỏi vài câu đi? Nếu ta không hỏi ra tới, lại đổi người đi vào mua.”

“.....”

Nhìn nữ hài nhi chóp mũi đều phải nhăn lại tới bộ dáng, Hàn Thời bất đắc dĩ mà cười cười, “Không cần như vậy phiền toái.”

“Ân? Người có cái gì hảo biện pháp sao?”

“.....”

Hàn Thời không nói gì, duỗi tay đi sờ trên người tiền kẹp, chỉ là lấy ra tới mở ra đến một nửa, thon dài đốt ngón tay liền tạm dừng trụ.

Hắn rũ mắt, lòng bàn tay vô ý thức mà khấu khấu da thật tiền kẹp da.

Hai giây sau, hắc ánh mắt chợt lóe, ngẩng đầu nhìn phía tới khi xe.

Cao lớn thô kệch bảo tiêu lúc này cùng cái làm sai chuyện này hài tử đường như, sắc mặt xanh mét lại ủ rũ, đứng ở xe bên, một cái khác cùng Hàn Thời bọn họ cùng nhau tới đồng sự đang ở bên cạnh nói cái gì, tựa hồ là an ủi.

Hàn Thời giơ lên cánh tay, hướng về phía bên kia néo cái chỉ vang.

Kia bảo tiêu còn ở thất thần, bị bên cạnh đồng sự xô đẩy một phen nhắc nhở quá, mới vội vàng chạy chậm lại đây.

“Tiêu..... Tiêu Hàn tổng.”

Bảo tiêu một trượng mặt già nghẹn đến mức hắc hồng.

Nam sinh gục xuống mắt, thanh tuyền ngũ quan gian không có gì cảm xúc, thanh âm cũng đậm nhạt thật sự.

“Tiền mặt mang theo sao?”

Bảo tiêu bị hỏi đến một góc, nhưng vẫn là bản năng nhanh chóng điểm điểm: “Mang theo, mang theo.”

“.....”

Hàn Thời vươn tay.

Bảo tiêu càng thêm góc nhiên mà nhìn hẩn.

“.....”

Giảng co vài giây, Hàn Thời mắt đuôi giường lên, môi mỏng khơi mào điểm cực đậm cười, mắt đào hoa lại lãnh đến như là phong băng.

“Như thế nào, còn muốn ta tự mình giúp ngươi lấy?”

Cứ việc không hiểu Hàn Thời dụng ý, nhưng bảo tiêu vẫn là vâng theo phục tùng bản năng, không chút do dự nhảy ra tiền bao giao cho Hàn Thời trong tay.

Hàn Thời lấy trụ tiền bao, cũng không mở ra xem, dắt bên người đồng dạng nửa mình bạch nửa hồ đồ Đinh Cửu Cửu, xoay người hướng thấp bé cửa hàng môn đi.

Đi ra hai bước đi, hẩn cũng không quay đầu lại mà mở miệng, thanh âm lãnh đậm.

“Ngươi cùng nhau tiến vào.”

“..... Ai.”

Bảo tiêu theo tiếng, vội vàng theo đi vào.

Mà mặt tiền cửa hàng, ngồi ở quầy sau lão bản treo lên đầy mặt tươi cười, mông mới vừa nâng đến một nửa, tức khắc liền cùng trên mặt cười cùng nhau cứng lại rồi.

Hắn lông mày một túng, trên mặt hiện lên điểm tức giận, “Các người còn chưa đủ! Có phải hay không bức ta gọi người a?! Tin hay không ta ——”

“Bang.”

Thanh âm đột nhiên im bật.

Kia chủ tiệm nhìn trước mặt pha lê quầy thượng, bị hai căn thon dài trắng nõn ngón tay đè nặng màu đỏ tiền mặt, bản năng mê thượng mắt.

Trên mặt hắn tức giận cũng nhất thời hòa hoãn xuống dưới, nhưng còn giữ lại vài phần mới vừa rồi cảm xúc chuyển biến quá nhanh cứng đờ, “Vị này tiểu ca, người đây là ý gì?”

Hàn Thời giơ tay, màu đỏ tiền lớn bị lẻ loi mà “Ném” ở quầy thượng.

“Người thật không phát hiện đứa bé kia?”

“..... Thật sự, thật sự không phát hiện a.” Chủ tiệm đôi mắt đều dờ không ra mà nhìn chăm chăm kia trương hồng tiền mặt, hắn liếm liếm môi, cười gượng hai tiếng, nhìn về phía Hàn Thời, “Ta lừa ngài cũng không có gì chỗ tốt a, ngài nói đúng không?”

“.....” Nam sinh mặt nghiêng đường cong thoạt nhìn có điểm đậm mạc đến bất cận nhân tình, nghe vậy chỉ biên độ cực nhẹ gật gật đầu.

Hắn tầm mắt một áp, hai ngón tay lại tùy ý từ trong bóp tiền rút ra một trương đồng dạng màu đỏ tiền mặt, cũng lại lần nữa nhẹ giọng khẫu ở pha lê quỳ thượng.

Cùng bên cạnh vừa mới gác xuống kia trương song song.

“Cái thứ hai vấn đề, các người cái này nghỉ ngơi khu phụ cận, có hay không cái gì xuống núi xe khách lên xe điếm?”

Kia chủ tiệm lúc này rốt cuộc phản ứng lại đây Hàn Thời ý tứ, nhìn chăm chăm kia hai trương hồng tiền mặt, nước miếng đều mau lưu lại.

Vừa nghe Hàn Thời mở miệng, hắn đầu điều đến trống bỏi dường như ——

“Không có không có, chúng ta này phá địa phương làm sao có cái loại này có thể đón khách đại hình xe khách a? Quá nguy hiểm lý, này đường núi một trăm tám mươi cong nhi, liền cùng kia Diêm La Điện con đường phía trước dường như. Nói cái không dễ nghe lời nói —— lúc này đây hai lần, mười lần tám lần không ra vấn đề vẫn là bình thường, nhưng nếu là mỗi ngày đặt phá trên đường núi chạy, kia rơi vào dưới vực sâu mặt còn không phải chuyện sớm hay muộn?..... Ngài không biết, chúng ta nơi này mỗi năm đều là muốn phiên đi xuống như vậy một hai chiếc!”

Mắt thấy này chủ tiệm bị tiền mặt cạy ra miệng, rất có thao thao bất tuyệt tư thế, Hàn Thời lược không kiên nhẫn mà nhíu mày, qua tay lấy ra đệ tam trương, lại lần nữa rơi xuống.

Cũng cùng đem chủ tiệm nói thanh ngăn chặn ——

“Cái thứ ba vấn đề. Nếu không có nhà nước xe khách, xe tư gia đi ra ngoài lại thực dễ dàng ra vấn đề, vậy các người nơi này người như thế nào xuống núi?”

Hàn Thời nói, ánh mắt ở cửa hàng đảo qua một vòng, cuối cùng dừng ở lão bản trên mặt ——

“Đặc biệt là giống người loại này yêu cầu định kỳ nhập hàng tình huống —— xưởng hẳn là sẽ không vì nơi này linh tinh doanh số, chuyên môn mạo hiểm người nói nguy hiểm vào núi đưa hóa đi?”

Lão bản nguyên bản thấy đệ tam trương tiền mặt mà hiện lên tới nịnh nọt tươi cười, tức khắc tại đây tiếng đình trệ hạ.

Giây lát sau, hẳn ánh mắt lập loè mà duỗi tay cầm đi phía trước hai trương tiền mặt, đồng thời bồi cười ——

“Vị này tiểu ca, người này cái thứ ba vấn đề ta thật sự là không hảo trả lời..... Người vẫn là tìm người khác hỏi đi.....”

Nói, tựa như sợ Hàn Thời đổi ý, kia lão bản bay nhanh mà đem trước hai trương tiền mặt sủy trở về trong túi.

Hàn Thời nhìn hẳn, nhẹ nheo lại mắt.

Sau một lúc lâu, nam sinh bỗng dừng cười, điệu đoản thả mỏng.

Hắn một khoanh tay, lần này trực tiếp từ trong bóp tiền lấy ra hơi mỏng một xấp hồng sao, bang mà một tiếng vỗ vào pha lê quỳ thượng.

“Thật không nói?”

Chủ tiệm nhìn kia một xấp màu đỏ tiền lớn, nước miếng đều nhịn không được nuốt một ngụm, ánh mắt cũng lập loè lên.

Không đợi lão bản rồi rằm xong, Hàn Thời hướng bên cạnh nhìn thoáng qua.

Bảo tiêu hiệu ý, đi lên trước.

Cao lớn thô kệch tràn đầy cơ bắp vóc người, hơn nữa hăng ngày dài nắng dầm mưa ngăm đen làn da, hướng chỗ đó vừa đứng, cùng cái tháp sắt dường như hù người.

Lão bản bị cả kinh sửng sốt, bản năng quay đầu nhìn về phía Hàn Thời.

Hàn Thời tùy tay đem tiền bao vứt đến bảo tiêu trong lòng ngực, đồng thời khước miệng hơi cười, nhìn kia lão bản cười như không cười ——

“Hắn ném người, nếu tìm không thấy, ta đây khiến cho hắn miễn phí cho ngài xem cửa hàng. Khi nào tìm, khi nào bỏ chạy.”

“.....”

Lão bản vừa nghe, mặt đều tái rồi.

Lớn như vậy cái một con, hướng kia nguyên bản liền thấp bé cửa tiệm một xử, hơn nữa trong tiệm mặt ánh sáng ám, xa xem phỏng chừng liền cùng gia hắc điểm dường như, kia nào còn có đường quá khách nhân dám vào tới?

Chủ tiệm ánh mắt lại hướng quây thượng kia xấp hồng sao thượng rơi xuống, hai tương cân nhắc, hẳn cắn răng một cái, duỗi tay đem tiền gắt gao nắm chặt trở về.

“Này nghỉ ngơi khu đối diện lùn phía sau núi, có cái công xưởng nhỏ..... Lý lão nhị quản, dưỡng nhất bang người rảnh rồi, bình thường khai hắc xe, chuyên môn đón đưa mướn không dậy nổi tư gia chuyên dụng xe người trên dưới sơn.”

“Hắc xe?”

Bên cạnh Đinh Cửu Cửu lần này vào cửa lúc sau lần đầu tiên mở miệng, ấn đường bản năng nhăn lại tới.

“Ân..... Bọn họ đều là xoa biên, tiểu đánh tiểu nháo, còn có cái kia công xưởng nhỏ ra vào hóa làm dựa vào lấy có..... Cũng vô pháp trao bọn họ dấu vết, cho nên vẫn luôn đều lưu trữ.”

Hàn Thời cùng Đinh Cửu Cửu nhìn nhau mắt.

Kia lão bản chần chờ hạ, vẫn là đề thấp thanh âm mở miệng: “Bất quá ta nhắc nhở các người, kia Lý lão nhị cũng không phải là cái gì dễ chọc mặt hàng..... Ở chúng ta nơi này cũng đến xem như một bá, hẳn thuộc hạ dưỡng những cái đó người rảnh rỗi, nói là nhà xưởng công nhân, nhưng một đám cùng lưu manh dưỡng như không nói đạo lý..... Tuy rằng thoát nhìn xác thật so ra kém các người người, ngạch, tình nhuệ.”

Lão bản còn có điểm kiêng kị mà nhìn mắt cao tráng bảo tiêu, sau đó mới vận quay đầu lại tiếp tục nói:

“Nhưng bọn hắn nhân số nhiều, các người tốt nhất đừng đi tìm bọn họ tra..... Bằng không xảy ra chuyện, cũng đừng trách ta không nhắc nhở các người.”

Hàn Thời cau mày, ngay sau đó cười thanh, “Cảm ơn lão bản.”

Lão bản nói thầm thanh: “Này không phải xem tiểu ca người đủ hào phóng sao?..... Bất quá các người cũng đừng nói là ta nói a, bằng không ta cũng thật đừng hy vọng lại khai này gian cửa hàng.”

“Yên tâm.”

Hàn Thời nên được lưu loát, lời kéo nữ hài nhi xoay người ra cửa.

Tới rồi ngoài cửa, hẳn trên mặt cười sắc một đậm, đảo mắt liếc hướng bên cạnh bảo tiêu.

“Người vút người, người bỏ ra tiền, có dị nghị sao?”

“Không có không có!” Bảo tiêu đầu điều đến bay nhanh.

Hàn Thời “Ân” thanh, “Nếu không có dị nghị, liền đem trừ bỏ canh giữ ở giao lộ người đều triệu tới, mặc kệ có thể tới bao nhiêu người, mười phút nội cùng ta cùng đi vừa mới chủ tiệm nói cái kia công xưởng nhỏ.”

Bảo tiêu mới vừa tưng đi xuống một hơi tức khắc nửa vời mà tạt ở nửa đường ——

“Tiểu Hàn tổng, ngài muốn đích thân đi? Kia như thế nào có thể hành!..... Không nói đến mười phút nội khẳng định nhân thủ còn không đồng đều, liền tính người tề, này nếu là xung đột lên, ngài lại một không cẩn thận bị thối mạnh cọ..... Chúng ta đây trở về như thế nào cùng lão gia tử cùng hàn tổng công đạo a!”

Hàn Thời cười nhạt thanh, nghiêng mắt liếc hẳn, “..... Người lời nói sự vẫn là ta lời nói sự?”

Bảo tiêu một ghen.

“Ít nói nhảm, người hiện tại vẫn là cái chờ lập công chuộc tội.”

“.....”

Thấy bọn họ Tiểu Hàn tổng ý thái kiên quyết, không có gì xoay chuyển đường sống, kia bảo tiêu ghen vài lần hô hấp, rốt cuộc vẫn là chỉ phải xám xịt mà ấn Hàn Thời phân phó đi làm.

Chờ bảo tiêu đi rồi, Hàn Thời xoay người, chính thấy bên cạnh nữ hài nhi cũng dùng không lăm tán đồng ánh mắt nhìn hẳn.

Đối với nữ hài nhi, Hàn Thời tự nhiên là như thế nào cũng lấy không ra kia phó “Ít nói nhảm” khí thế, hẳn cười khổ hạ, “Như thế nào, liền người đều không đồng ý sao?”

“Ta vì cái gì sẽ đồng ý người mạo hiểm như vậy?” Nữ hài nhi tinh tế mi nhản thật sự khấn.

Hàn Thời: “Xuống núi xuất khẩu chưa thấy được Ô Mông A Mộc, đã nói lên nếu hấn là đi kia gian công xưởng nhỏ, cũng nhất định vì cái gì không có thể thuận lợi đạt thành. Cho nên càng chờ đợi biến số càng lớn, hơn nữa những người đó nghe tới có điểm nguy hiểm, hấn chỉ là một cái tiểu hài nhi, ta cần thiết đến mau chóng qua đi.”

Đình Cửu Cửu vô ý thức mà cắn môi dưới, “Người cũng biết bọn họ rất nguy hiểm, kia còn muốn đi phạm hiểm.....”

Hàn Thời rừ mi, duỗi tay nhẹ xoa xoa nữ hài nhi nhú chặt ấn đường, “Người đều một buổi sáng lòng nóng như lửa đốt, ta không nghĩ làm người như vậy lo lắng.”

Đình Cửu Cửu nghe vậy, bản năng xuất khẩu phản bác: “Nhưng người như vậy đi, ta chỉ biết càng lo lắng!”

“.....”

Nữ hài nhi bởi vì có chút cảm xúc kích động mà đề cao một chút thanh lượng, làm cách đó không xa bảo tiêu đều nghe thấy được, chính nghi hoặc mà lạc quá mục quang tới.

Mà hai người tương đối ngơ ngẩn an tĩnh, Đình Cửu Cửu đột nhiên lấy lại tinh thần, tức khắc trên má nằng nổi lên nhiệt ý.

Nàng đối diện nam sinh ở giật mình qua sau, lại không khỏi ách thanh bật cười ——

“A, nguyên lai người là ở lo lắng ta?”

Đình Cửu Cửu trong lòng phát bực, nhịn không được ngẩng mặt nỗ lực làm ra hung ác khí thế tới lẳng hăn.

Chỉ là không chờ ấp ủ hảo cảm xúc, nàng mới vừa xoay người, liền thấy trước mắt bóng ma phúc xuống dưới ——

Nam sinh khom lưng, đem trước mặt nho nhỏ một con nữ hài nhi ôm lấy sau eo hướng lên trên ôm vào trong lòng ngực, dán ở mềm mại tóc ngắn biên, hăn tiếng cười lộ ra sung sướng khàn khàn.

“Người sẽ như vậy lo lắng ta, ta thật cao hứng.”

Như là sợ nàng không chịu tin, hăn ách cười lặp lại biến.

“Thật sự thật cao hứng.”

“.....”

Rõ ràng không phải cái gì quá ái muội nói, nhưng Đình Cửu Cửu chính là nhịn không được trên mặt năng lên.

Nàng duỗi tay chần chờ mà đẩy đẩy hăn, chờ người nọ ngồi dậy, Đình Cửu Cửu mới nghiêm túc hỏi: “Người thật sự muốn mười phút sau liền đi?”

“Ân.”

Hàn Thời duỗi tay xoa xoa nữ hài nhi tóc ngắn.

“Tin tưởng ta, đừng lo lắng.”

Đình Cửu Cửu thử hỏi: “Ta đây có thể cùng người cùng nhau sao?”

“Không thể.”

Nam sinh trên mặt như cũ mang cười, trả lời lại chém đinh chặt sắt, ngữ khí lạnh cả người.

Đình Cửu Cửu một chút đều không ngoài ý muốn cái này đáp án, nàng khẽ thở dài thanh, “Vậy người nhất định nhất định phải tiểu tâm —— có bất luận cái gì khẩn cấp tình huống, nhớ rõ cho ta thông tri.”

“Ân.”

“.....”

Mười phút sau, Đình Cửu Cửu nhìn Hàn Thời mang theo lâm thời gần đây chạy tới hội họp ba gã bảo tiêu, theo chủ tiệm chỉ phương hướng lật qua sơn đi.

Chờ thời gian sống một giây bằng một năm, Đình Cửu Cửu vài lần gấp đến độ tại chỗ vòng vòng, lại xem đồng hồ, lại phát hiện thời gian trôi qua bất quá một hai phút.

Nàng lại xoay vài vòng lúc sau, vẫn là nhìn không được nhú mày nhìn bên đường đá lờm chớm phập phồng tầng sơn.

Mơ hồ vài giờ dương đàn ở núi rừng gian như ẩn như hiện, mà cây xanh ở ngoài, lộ rõ ràng thổ địa khô vàng sắc liền thành tuyến, đó là bị chặn dề hoặc lên núi ngắt lấy nông làm người miền núi nhóm một chân một chân bước ra tới đường nhỏ.

Nhìn những cái đó giống như ở núi rừng gian xe chỉ luân kim đường nhỏ, Đình Cửu Cửu trong đầu đột nhiên hiện lên điểm cái gì ý tưởng đi.

Bước chân dừng lại, nữ hài nhi đứng ở tại chỗ suy tư vài giây, liền nhanh chóng quay người trở lại kia gia cửa hàng.

Vui tươi hơn hờ mà ngồi ở quầy sau điểm tiền chủ tiệm vừa thấy người tới, cũng không biết nên nhạc hay là nên phiền, nhất thời cũng biểu tình phức tạp mà xem Đình Cửu Cửu:

“Vị tiểu thư này, các người còn muốn hỏi ——”

“Lão bản, ngài nơi này có phụ cận bán đồ sao? Ta ra tiền mua một phần, ngài thân thủ tay vẽ đều có thể!”

“—— ha??”

.....

Hai mươi phút sau, phía sau núi cũ nát nhà xưởng nhà xưởng ngoại.

Hàn Thời nhìn từ ba mặt vây đi lên đám người kia, lại cúi đầu nhìn thoáng qua bị bảo tiêu dắt ở trong tay Ô Mông A Mộc.

Hộ ở bên kia bảo tiêu mày khân ninh, “Tiểu Hàn tổng, người trước lôi kéo hẳn chạy, chúng ta ba cái cản một chút.”

“.....”

Hàn Thời cười nhạt thanh.

“Người chạy trốn mau vẫn là ta chạy trốn mau?”

Bảo tiêu chần chờ một giây, bản năng trả lời, “Ta.”

“Đơn đả độc đấu người ngăn được ta?”

“..... Không thể.”

“Vậy người còn nói nhảm cái gì.”

Mở miệng gian, Hàn Thời túm rút áo sơmi cổ tay áo nút thắt, ninh mi không kiên nhẫn mà đem tay áo vắn đi lên, sau đó duỗi tay đem che ở phía trước bảo tiêu đẩy ra ——

“Ôm hăn, lấy ra người ăn nãi kính nhi trở về chạy —— đứa nhỏ này nếu là xảy ra chuyện, người ngày mai buổi sáng liền trực tiếp đem chính mình treo cổ tại đây nhà xưởng trên cửa đi.”

Nói xong, Hàn Thời trực tiếp đem kia bảo tiêu cùng Ô Mông A Mộc đẩy đến mặt sau đi.

Mà phía trước kia giúp xách theo gậy gỗ nắm chặt nắm tay “Nhà xưởng công nhân” nhóm, đã sôi nổi sắc mặt dữ tợn mà vây nhào lên tới. Mặt sau bảo tiêu cẩn rắng một cái, bẽ lên sợ tới mức phát ngốc Ô Mông A Mộc, nhanh chân liền hướng nhà xưởng ngoại đi nhanh chạy tới.

Mà nhà xưởng cửa, Hàn Thời ba người thực mau liền cùng những người đó xung đột đến cùng đi.....

Vài phút đi qua.

Nhà xưởng cửa sắt đột nhiên bị từ bên trong đá văng, ba đạo chặt vật thân ảnh trước sau chạy ra tới.

Nhìn trước mặt gặp ghềnh đường núi, chạy ở đằng trước Hàn Thời thanh âm bình tĩnh ——

“Phân.”

Giọng nói rơi xuống, một người hướng tả một người hướng trung một người chuyên hữu, ba người cũng không quay đầu lại mà đi phía trước trên đường trát.

Giữa hè ở giữa ngọ thái dương vốn là khốc liệt, hơn nữa phía trước kia tràng một đôi nhiều giá hao phí hăn quá nhiều thể lực, ở khúc chiết uốn lượn rẽ cây mai phục trên đường núi chạy không bao lâu, Hàn Thời liền cảm giác được cổ họng nổi lên huyết tinh rỉ sắt hương vị.

Mà phía sau đuổi theo tiếng bước chân cũng không chỉ một, bước đầu phán đoán ít nhất có bốn năm cái.

Hàn Thời cũng không cho rằng đã thể lực đem tấn chính mình đối thượng bọn họ, có thể có bao nhiêu đại phần thắng.

Đang ở hẳn một bên kiệt lực về phía trước chạy một bên suy tư đường ra thời điểm, bên cạnh một thân cây sau đột nhiên nhảy xuất đạo thân ảnh.

“..... Nơi này!”

Nữ hài nhi đề thấp thanh âm rót tiến hẳn trong tai, giống như người đi đường ở vô biên khô nóng mà cơ khát sa mạc trung bốn ba gần chết khi gặp được một ngụm thanh lẫm cam tuyền, nhất thời liền đem Hàn Thời cơ hồ có chút hoảng hốt ý thức túm trở về.

Không đợi hẳn đáp lại, thủ đoạn đã bị trước người kia thân ảnh nhỏ xinh nữ hài nhi nắm lấy, ra sức về phía trước kéo đi.

Nguyên bản đã trầm đến rót chì dường như hai chân lại một lần bước ra, lần này không cần Đinh Cửu Cửu nhắc nhở, Hàn Thời cũng cau mày đi theo nữ hài nhi bước nhanh đi qua ở rừng rậm gian.

Chính hẳn còn vô vị, nhưng lúc này nhiều một cái Đinh Cửu Cửu, hẳn một chút đều không nghĩ mạo bị phía sau những cái đó sơn dã hung đồ đuổi theo nguy hiểm.

Nhưng mà lệnh Hàn Thời càng thêm ngạc nhiên chính là, nữ hài nhi tựa hồ đối bên này đường núi rất là quen thuộc.

Ở vài lần cong chiết khúc vòng, rừng rậm xuyên qua qua đi, phía sau đuổi theo thanh âm rốt cuộc bị bọn họ càng ném càng xa.

Thằng đến rồi cuộc nghe không thấy.

Hai người lúc này mới thở hồng hộc mà chậm đặt chân bước.

“Hắn là..... Hắn là không ai đi.....”

Đình đến một cây phá lệ thô tráng đại thụ sau, Đình Cửu Cửu bình phục xé đến khí quản đều phát đau hô hấp, thật cẩn thận mà thăm dò nhìn lai lịch thượng động tĩnh.

Sau một lúc lâu không nghe được cái gì thanh âm, Đình Cửu Cửu mới nhẹ nhàng thở ra, nhìn về phía trước mặt nam sinh.

Bất đồng với nàng nhìn quen hẳn ý thái thong dong —— lúc này Hàn Thời đầy người chật vật, nguyên bản sạch sẽ mà không chút cấu thả sơ mi trắng thượng cũng nhiều rất nhiều nếp uốn, nút thắt tím khai hai ba viên, cọ màu đỏ vết máu trắng nõn xương quai xanh cũng dưới ánh mặt trời lóa mắt.

Mà kia trương thanh tuấn trên mặt, mi đuôi cùng khóe miệng đều thối mạnh rõ ràng bên cạnh nổi lên ứ thanh vết thương, cao thẳng mũi cốt đột chỗ cũng thấy hồng. Ở lãnh bạch làn da thượng, kia có chút khô cạn vết máu liền càng có vẻ chói mắt.

Đình Cửu Cửu càng xem, ấn đường càng nếp uốn lên.

Hàn Thời tự nhiên phát hiện được đến, không khỏi cau khóe môi, cười đến bỉ khí, “..... Có phải hay không càng soái?”

Tiếng nói chạy trốn nghẹn ngào, thiên khi nói chuyện còn xả đau khóe miệng, mày kiếm cũng đi theo bản năng vừa nhíu.

Đình Cửu Cửu cảm giác trong lòng như là bị cái gì vô hình sức lực dùng sức mà ninh một phen.

Mà xác định mặt sau không có đuổi theo động tĩnh, Hàn Thời liền buông lỏng ra gắt gao nắm chặt Đinh Cửu Cửu tay, cởi lực dường như ỷ đến phía sau trên cây, sau đó tùy ý thoát lực thân thể theo thân cây trượt xuống.

Hai tương trầm mặc, chỉ còn lại có từng người bình phục kịch liệt vận động sau tiếng hít thở, còn có hoặc gần hoặc xa ve trùng thấp minh.

Dưới tàng cây ngồi trong chốc lát, Hàn Thời cuối cùng khôi phục điểm sức lực.

Hắn một tay cánh tay căng thượng chi khởi đầu gối, sau đó ngẩng đầu lên dựa đến trên cây, nhìn về phía lo lắng mà đứng ở trước người nữ hài nhi, còn có nàng phía sau bối cảnh sắc xanh thắm giống như đuổi tay có thể với tới không trung.

Chăm chú nhìn vài giây lúc sau, Hàn Thời bỗng dừng nở nụ cười ——

“Loại này thời điểm còn sẽ cảm thấy thiên thực lam, người thật xinh đẹp, tâm tình thực hảo..... Ta có phải hay không đã bởi vì người mà điên rồi a, Đinh Cửu Cửu.”

“.....”

Đinh Cửu Cửu bất đắc dĩ mà xem hắn, thật sự không biết người này như thế nào tới rồi lúc này còn có tâm tình nói giỡn, nàng ngồi xổm xuống thân đến Hàn Thời trước mặt, lo lắng mà nhìn Hàn Thời trên mặt thương, hỏi: “Người không có việc gì sao?”

Hàn Thời bị nữ hài nhi nghiêm túc mà quan tâm ánh mắt nhìn chăm chăm vài giây, đôi mắt thâm chấn động lên.

Qua vài giây hắn hầu kết lẩn lẩn, quay đầu đi, ý cười cứng họng, “Đừng như vậy nhìn chăm chăm ta, sẽ làm ta cho rằng người đối ta có ý tưởng không an phận.”

Đình Cửu Cửu bất đắc dĩ, “Người nghiêm túc điếm, trên người thương xác định cũng chưa trở ngại sao?”

“..... Đương nhiên là có.”

Hàn Thời thanh tuyến hơi khàn, tiếng nói mang cười ——

“Rất đau.”

“Nơi nào? Vô cùng đau đớn sao?” Nữ hài nhi nhăn lại mi, ánh mắt nhanh chóng ở Hàn Thời trên người đảo qua một vòng, “Kia làm sao bây giờ, này nghỉ ngơi khu phụ cận giống như không có tiệm thuốc.....”

“Không cần tiệm thuốc.”

Nam sinh lại đột nhiên cười quay lại tới, duỗi tay điếm điếm chính mình khóe miệng ——

“Người thân một thân, liền sẽ không đau.”

“.....”

Đối thượng cặp kia đen nhánh con người hước làm cho cười sắc, Đình Cửu Cửu nơi nào còn không rõ đối phương là ở đậu chính mình?

Nàng trong lòng có chút buồn bực, chỉ là tưởng mở miệng khi, ánh mắt ở quét cập trước mắt này trương khuôn mặt tuần tú thượng thượng chỗ sau, những cái đó buồn bực nói lại vô luận như thế nào cũng ra không được khẩu.

Hàn Thời tự nhiên biết, lấy nữ hài nhi tính cách như thế nào cũng sẽ không ứng chính mình, hẩn cười rũ xuống mắt, “A Mộc thế nào, người nhìn thấy hẩn sao?”

“Ân..... Gặp được, bảo tiêu đưa hẩn hồi trên xe.”

“Vậy là tốt rồi.”

“Ta nghe bảo tiêu nói, là người cản đến những người đó, làm hấn đi trước?”

“..... Bằng không như thế nào làm?” Hàn Thời nhẹ giọng cười rộ lên, rồi cuộc đem chính mình phía trước chưa nói xuất khẩu nói cùng nhau thẳng thắn thành khẩn, “Hấn chính là người phụ trách học sinh, nếu thật ra trạng huống..... Ta đây gia tiểu lãnh đạo phải làm sao bây giờ a?”

“.....”

Nhìn trước mặt nam sinh chưa bao giờ từng có chậ vật bộ dáng, lại còn mắt đen thật sâu hỏi nàng phải làm sao bây giờ, Đinh Cửu Cửu trong lòng hung hăng mà trừu đầu một chút.

Chưa từng có nào một khắc, làm nàng giống lúc này như vậy không quan tâm.

Nàng quỳ gối mềm mại trên cỏ nam sinh bên cạnh, thân thể mau với lý trí một bước làm ra phản ứng.

——

Nữ hài nhi về phía trước cúi người, nhẹ nhàng mà hôn ở nam sinh trên môi.

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 47 Đệ Chương 47

Chương 47

Môi tương dán nháy mắt, Đinh Cửu Cửu liền hồi hận.

Nàng không biết chính mình là bị này vùng núi hè nóng bức đại thái dương phơi trụng thử, vẫn là bị cặp kia đen như mực cùng xinh đẹp con người hôn mê đầu —— chờ nàng lấy lại tinh thần thời điểm, đã duỗi tay nắm chặt nam sinh nếp uốn sơ mi trắng cổ áo, quỳ gối mềm mại mặt cỏ gian hôn ở người nọ môi mỏng thượng.

Nữ hài nhi mắt hạnh mở viên, như là chỉ bị kinh hồ mộng, hồ phách con người cảm xúc đều ngốc ngốc, ngày thường linh động đã sớm bị dọa đến súc ở tận cùng bên trong không dám thò đầu ra.

Vì thế này cũng xác thật là cái lướt qua liền ngừng hôn, nhẹ đến như là một mảnh cánh hoa dừng ở giữa môi.

Hàn Thời giật mình qua sau, bị nữ hài nhi gần trong gang tấc gần ngõ trụ biểu tình dẫn tới không cấm mỉm cười. Hãn mắt cảm xúc gia tăng, nhịn không được muốn làm điểm cái gì.

Vì thế liền nữ hài nhi quỳ gối bên cạnh trên cỏ tư thế, nam sinh một tay đem đã tưởng trở về trốn nữ hài nhi sau eo chống lại.

Hãn thực nhẹ, thực nhẹ mà, ở nữ hài nhi trên môi nhẹ mút hạ.

Sau đó Hàn Thời rõ ràng mà cảm giác được, trong lòng ngực nữ hài nhi không tự chủ được mà đánh cái giật mình.

Nếu lúc này hãn ôm chính là một con tiểu hồ ly, kia tiểu hồ ly mao nhất định đã hoàn toàn tạc lên, đem chính mình căng thành một con hồ ly cầu.

Khàn khàn buồn cười từ gần trong gang tấc ngực truyền quay lại tới, Đinh Cửu Cửu lấy lại tinh thần, gương mặt hồng đến ửng ửng.

Nàng nắm chặt ở nam sinh sơ mi trắng thượng ngón tay tiêm hoảng loạn mà buông lỏng ra, sửa vì lấy lòng bàn tay để đẩy, ý đồ mượn này phản tác dụng lực kéo ra cùng người nọ khoảng cách.

Nhưng mà nàng vẫn là xem nhẹ Hàn Thời phản ứng tốc độ.

Cơ hồ là vừa cảm giác được nữ hài nhi hơi chước lòng bàn tay cách hơi mỏng áo sơmi để thượng ngực, Hàn Thời ánh mắt liền càng sâu một cái sắc độ.

Hãn không chút do dự mặc kệ nữ hài nhi về phía sau, mà chính mình cũng đi theo bỗng dưng cúi người áp qua đi ——

“Phanh” một tiếng trầm vang.

Hàn Thời lấy bàn tay nâng nữ hài nhi phía sau lưng, đem người đè ở mềm xốp bụi cỏ cùng bùn đất thượng.

Cỏ xanh hương khí hỗn ẩm ướt vũ vị nhảy vào xoang mũi, hoặc là phía trên trời quang cách một ngày quang lóa mắt, cũng hoặc là ngày nắng gắt khô nóng chọc người tâm loạn, Đinh Cửu Cửu chỉ cảm thấy hôm nay toàn mà chuyển lúc sau đã là ức không được hoa mắt.

Nàng cảm lòng không đậu nhắm mắt.

Mà tự phía trên cúi người xuống dưới, Hàn Thời mỉm cười buồn cười dừng lại, ánh mắt cũng đi theo hơi trệ.

Dưới thân nữ hài nhi chóp mũi ửng đỏ, cánh bướm dường như lông mi mang theo điểm run rẩy, xưa nay nhan sắc nhạt nhẽo môi, lúc này có lẽ là bởi vì phía trước hôn mà chuyển vì đỏ bừng, cùng bạch thấu phần gương mặt..... Mỗi một tắc đều làm hấn tưởng cẩn thận mà hôn môi.

Nam sinh thon dài cổ tuyến thượng, hầu kết nhẹ lặn hạ.

Cặp kia màu mắt sâu đậm con người, lúc này càng như là muốn tích ra mặt tới.

“Đinh Cửu Cửu.....”

“.....”

Nghe thấy nam sinh ách thanh nói nhỏ, nữ hài nhi gương mặt càng hồng mà mở mắt ra.

Mà người nọ không hề chóp mắt mà nhìn nàng, thanh tuyến khàn khàn

“Loại này thời điểm..... Người hấn là đẩy ra ta.”

Nữ hài nhi mơ hồ lý trí con người thoáng qua một tia mờ mịt cảm xúc đi.

Chỉ là không đợi nàng nghĩ nhiều, thanh âm kia nửa câu sau lại tục thượng: “Bởi vì ta đã sớm đã nói với người..... Ở người trước mặt, ta là khắc chế không được chính mình.....”

Nhiều năm như vậy ở Hàn gia hấn có thể lấy làm tự hào tự chủ cùng nhẫn nại lực, vừa đến nàng trước mặt, liền sụp đổ không đáng một đồng —— hấn đã sớm thấy rõ điểm này.

Liên tính lý trí nói không thể như vậy, không thể hiện tại, không thể dọa đến nàng..... Nhưng chỉ cần nàng xuất hiện ở hăn trong tầm mắt, thân thể hăn cùng phản ứng giống như liên hoàn toàn không chịu chính mình khống chế.

“..... Vì cái gì không đẩy ra ta đâu?”

Hăn cúi người ép tới càng gần, cặp kia con người áp bách cũng càng thêm gia tăng, đồng tử ánh nữ hài nhi mờ mịt vô thố, cũng sớm mất ngày thường tiến thối đúng mực.

Thẳng đến lại không bị ngăn trở cách.

Nam sinh môi để hôn ở nữ hài nhi tế bạch cổ thượng, rơi xuống tinh toái chuế hôn.

“..... Tiểu Hàn tông ——!”

“Đình tiêu thư.....”

“Các người ở sao ——”

Mơ hồ thanh âm đột nhiên từ bọn họ nơi sơn thể phía dưới truyền đến.

Bóng cây hạ hai người đồng thời cứng lại.

Mà Hàn Thời chỉ một cái chớp mắt liền lựa chọn làm lơ, hăn khoanh tay nắm lẫn tới nữ hài nhi tinh tế thủ đoạn, đem nó áp hồi mặt cỏ. Khác chỉ tay tắc nhẹ bao lại nữ hài nhi môi.

“..... Hừ.”

Hăn ách thanh, mắt sâu không thấy đáy.

Nhỏ vụn hôn dọc theo tuyết trắng cổ hướng bên tiếp tục.

“Hàn Thời.....”

Thằng đến nữ hài nhi âm nghệ mang theo điểm vô thố khẩn cầu nức nở thanh âm từ hân khe hở ngón tay gian lậu ra tới.

Hàn Thời hơi cương tầm mắt nâng thân.

Cặp kia mắt hạnh đã mờ mịt thượng thực đạm hơi nước khí.

Giây lát sau, vùi đầu tiến nữ hài nhi cổ, nam sinh cười đến thanh âm cứng họng mà bất đắc dĩ ——

“Đình Cửu Cửu, người có phải hay không mệnh khắc ta?”

Khắp nơi vắng vẻ, chỉ nghe thấy tiếng gió cùng lá cây tử vui cười triền miên nói nhỏ.

*

Buổi chiều hai điểm nhiều thời điểm, Hàn Thời cùng Đình Cửu Cửu mang theo sự tới mức không nhẹ Ô Mông A Mộc về tới chi giáo sơn thôn.

Bảo đảm đem hài tử an toàn đưa về gia, cũng trình trọng dặn dò qua, Đình Cửu Cửu mới cùng Hàn Thời về tới bốn hợp trong lâu.

Không khéo chính là, hai người xuống xe tiến lâu trước, chính đuổi kịp buổi chiều đệ nhất tiết khóa kết thúc, tới chi giáo bọn học sinh từ trường học gấp trở về, cùng xuống xe hai người ở lâu ngoại tình chính.

Đình Cửu Cửu thoát nhìn còn hảo, bên cạnh Hàn Thời lại câu đi rồi đại bộ phận người ánh mắt.

——

Xưa nay trắng nõn mà không chút cấu thả áo sơmi thượng, lúc này nhiều rất nhiều nếp uốn cùng bụi đất, liền kia trương khuôn mặt tuần tú thượng đều treo màu.

Cứ việc người nọ thoát nhìn vẫn là biếng nhác, cảm túi quần cười như không cười mà đứng ở nữ hài nhi bên cạnh, một đôi mắt đen chỉ hệt ở nữ hài nhi một thân người thượng.

Nếu đổi một người khác, này phó hình tượng không biết phải có nhiều chật vật.

Nhưng mà giờ phút này bị người nọ tùy ý chống, lại giống như chỉ tróc ngày xưa xa cách cùng cao không thể phân, mà nhiều vài phần bĩ bĩ khí lại dẫn người chú mục hấp dẫn.

Từ dưới xe đến tiến lâu, Đinh Cửu Cửu còn có chút ngưng ngưng mà cùng đại gia gật đầu ý bảo, nàng bên cạnh nam sinh lại chỉ đem lực chú ý đặt ở trên người nàng, một đường qua đi thường thường cúi người nói nhỏ chút cái gì, mặt nghiêng thượng mang theo thương cũng không tổn hại nửa phần thanh tuyến cười.

Lãnh âm nhạc tổ ngừng ở lâu bên cạnh cửa biên “Đúng lúc” cầu lương, Kiều Loan hâm mộ ghen tị hận mà cảm khái: “Này mẹ nó cái gì thần tiên bạn trai a, đánh xong giá đều như vậy soái..... Ta cũng muốn.”

“Ta cũng tưởng ta cũng tưởng, bộ quản phân phối sao tổ trưởng?”

Âm nhạc tổ mặt khác nữ sinh đi theo vui đùa mà nháo.

“Đi đi đi, ta cũng chưa thấy soái ca ảnh nhi, các người còn tưởng cái gì tưởng.”

“Nếu là có phân phối danh ngạch, tổ trưởng người cũng không thể độc chiếm a!”

“.....”

Nữ hài nhi nhóm vui cười thanh âm vẫn luôn bạn Đinh Cửu Cửu cùng Hàn Thời hai người đi vào lâu nội.

Mà tiến bốn hợp lâu nội sân, hai người nghênh diện liền gặp gỡ đã sớm nghe được tin tức mà chờ Tống Soái.

Vừa thấy Hàn Thời mi đuôi cùng khoe miệng cọ thương, Tống Soái đầu đều lớn ——

“Ta tổ tông uy, ngài đây là đi ra ngoài tặng người chữa bệnh vẫn là đi ra ngoài mang binh đánh giặc a?? Như thế nào còn có thể mang một thân thương trở về?”

“.....”

Đinh Cửu Cửu lúc này đang có chút không biết nên như thế nào cùng Hàn Thời một chỗ, thấy Tống Soái thò qua tới, thuận thế cùng Hàn Thời quơ quơ chân, đôi mắt lại chột dạ mà không dám xem nam sinh.

“Ta trước..... Đi trở về.”

Nói xong, Đinh Cửu Cửu hướng Tống Soái gật gật đầu, liền bước nhanh chạy tới.

Nhìn không một lát liền biến mất ở thang lầu bóng dáng, Tống Soái ánh mắt phát ngốc, chớp chớp mắt về sau hẩn lại vịn trở về, nhìn về phía đứng ở tại chỗ nhẹ híp mắt nam sinh, chần chờ hỏi: “Các người chi gian..... Là đã xảy ra cái gì khó lường tình huống sao? Ta như thế nào cảm giác đình tổ trưởng đối với người thái độ giống như không quá giống nhau?”

“.....”

Hàn Thời nghe vậy rũ mắt, muốn cười không cười mà liếc Tống Soái một chút, liền cũng lười biếng mà hướng trên lầu đi rồi.

“Ai! Người nhưng thật ra trả lời ta a, rốt cuộc là còn có phải hay không a?”
Tống Soái vội vàng quay lại đầu truy thanh hỏi.

Kia thon dài đỉnh bạt bóng dáng lại là đầu cũng chưa hồi, chỉ âm điệu chây lười lại khinh phiêu phiêu mà đổ một câu.

“Quan người đánh rằm.”

Âm cuối còn mang theo hai phân mỏng cười.

“.....”

Tống Soái bị kia ý cười một mao, đứng ở tại chỗ run lập cập, tại đây ngày nắng gắt đại thái dương phía dưới, không thể hiểu được mà rớt một thân nổi da gà.

Này ngữ khí, không biết như thế nào, khiến cho hãn tưởng tượng ra một con ghé vào ánh mặt trời, lười biếng mà liếm hậu trào thượng sắc bén lông tóc, còn híp mắt nhìn chính mình trào hạ con mồi lang.

*

Phòng nội.

Nghe Đinh Cửu Cửu nói xong chính mình cùng Hàn Thời trước tiên trở về tiền căn hậu quả chân tướng, Kiều Loan biểu tình phức tạp mà than thở

“Ta cho rằng ta liền đủ xui xẻo, trăm triệu không nghĩ tới a, so với người ta vẫn là theo không kịp —— người nói một chút, người như thế nào mỗi lần tiến vào vùng núi tổng có thể gặp gỡ điểm kinh hãi đại hiểm đột phát tình huống? Người hay là cùng cái này sơn thôn mệnh tương khắc đi?”

Nữ hài nhi sững sốt hạ.

.....

【 Đỉnh Cửu Cửu, người có phải hay không mệnh khắc ta a..... 】

.....

Câu kia khàn khàn nói âm bất kỳ nhiên bị câu hỏi bên tai, Đỉnh Cửu Cửu trong tay cầm cái ly một run run, vài giọt thủy bắn tới rồi trên tay.

Mà mở miệng Kiều Loan nửa ngày cũng chưa nghe thấy đáp lại, chính tò mò xoay đầu, liền thấy nữ hài nhi không biết vì cái gì nhìn chính mình mu bàn tay phát ngốc.

“Hắc ——! Hoàn hồn, tưởng cái gì đâu như vậy mê mẩn?”

“..... Không, không có gì.”

Đỉnh Cửu Cửu ánh mắt hơi lóe, chột dạ mà nâng lên cái ly uống một ngụm thủy.

Kiều Loan vì thế lại tiếp tục nói: “Bất quá may mà, mỗi lần đều xem như hữu kinh vô hiểm..... Xem các người vừa nói vừa cười mà trở về bộ dáng, hàn phó tổ trưởng thương hãn là không có gì vấn đề lớn đi?”

Đề cập cái này, Đỉnh Cửu Cửu hơi nhíu khởi mi, không xác định mà nói: “Hãn là..... Đi.”

“Cái gì kêu hãn là a, các người sau khi thoát hiểm, người liền chưa cho hãn kiểm tra một chút??”

“.....”

Hỏi xong lúc sau đợi trong chốc lát, không chờ đến bất cứ đáp lại Kiều Loan khó hiểu mà vặn quay đầu lại xem, sau đó nàng thần kỳ phát hiện —— chính mình bên cạnh nữ hài nhi thế nhưng lại bắt đầu phát nổ.

Chờ lại lần nữa bị Kiều Loan kêu hoàn hồn, Đinh Cửu Cửu chính mình cũng ngượng ngùng, nàng ánh mắt xoay chuyển, vội vàng thay đổi cái đề tài ——

“Chiều nay không phải Viên Họa bọn họ tổ khóa sao, như thế nào lại là các người tiểu tổ ở ngay lúc này trở về?”

“Hải, người còn đề đầu.” Kiều Loan làm thống khổ trạng, “Bởi vì các người mỹ thuật tổ ngoài ý muốn trạng huống, chúng ta ngày hôm qua chính là thượng một buổi sáng khóa —— đại gia trạng thái đều không tốt lắm, Lữ lão sư cho chúng ta khai cái hội nghị khẩn cấp, cuối cùng quyết định đem khóa điều khai, nguyên bản buổi chiều không phải Viên Họa bọn họ tổ phụ trách thể dục cùng tổ thác hai tiết giảng bài sao, hiện tại vừa vặn toàn thiên bốn tiết, chúng ta một tam, các nàng nhị bốn —— như vậy từng người còn có thể bảo đảm lưu lại suyễn khẩu khí thời gian.”

“Như vậy a.”

Đinh Cửu Cửu gật đầu, ngay sau đó nhoẻn miệng cười.

“Sẽ không lại cho các người ngao lâu lắm, dụng cụ vẽ tranh sự tình hẳn là liền phải giải quyết.”

Kiều Loan nghe vậy sững sốt hạ, chỉ là không tới hai giây liền vẻ mặt hiểu rõ, đồng thời hướng Đinh Cửu Cửu làm mặt quỷ: “Tiểu Hàn tổng hỗ trợ đi?”

Đinh Cửu Cửu ghen một ghen, trắng nõn da mặt thấu thượng điểm phấn.

“Người như thế nào biết.....”

“Này đều không cần đoán a, lấy hàn phó tổ trưởng đối với người dụng tâm, đừng nói một trăm nhiều bộ dụng cụ vẽ tranh, ta xem chính là người muốn một trăm tới viên ngôi sao, hẳn cũng có thể tìm mọi cách mà chạy thế giới các nơi cho người thu thập thiên thạch đi!”

Kiều Loan nói xong, còn nâng mặt tấm tắc mà cảm khái ——

“Người nói ta như thế nào liền không có người tốt như vậy vận khí, gặp gỡ như vậy cái lớn lên soái gia thế hảo còn đối ta toàn tâm toàn ý? Người đời trước cứu vớt địa cầu sao Đinh Cửu Cửu?”

Đinh Cửu Cửu nghe vậy cười khẽ thanh. “Người không phải nói người cũng gặp được chính mình Mr.Right? Chúng ta không ở mấy ngày nay, người liền không có cùng Chu Thâm sư huynh lại tiếp xúc một chút?”

“..... Nhưng đừng nói nữa.”

Vừa nói Chu Thâm, Kiều Loan tức khắc héo thành một đoàn.

“Ân?” Thấy này phản ứng, Đinh Cửu Cửu không khỏi giật mình nhiên, “Làm sao vậy, phát sinh sự tình gì sao?”

Kiều Loan che mặt giả khóc ——

“Ta ở Chu Thâm sư huynh nơi đó gắn bó đã lâu đã lâu thực nữ nhân thiết, băng rồi!”

“Phụt.”

Đinh Cửu Cửu buồn cười, đang cười ra tiếng sau lập tức thu được Kiều Loan một cái con mắt hình viên đạn sau, nàng cố nín cười xúc động, mắt hạnh đều cong thành trăng non ——

“Người chừng nào thì từng có ‘ thực nữ nhân thiết ’..... Vấn đề này chúng ta tạm thời không đề cập tới.” Đinh Cửu Cửu ghen cười ghen đến mức

rất khó chịu, “Người không ngại trước nói nói, cái kia không biết tồn tại không tồn tại thực nữ nhân thiết, rốt cuộc là như thế nào băng đi?”

Kiều Loan xem ánh mắt của nàng càng thêm mà ai oán.

Đinh Cửu Cửu bị nhìn chăm chăm đến sau lưng phát mao, giăng co vài giây lúc sau cười khò: “Ta mấy ngày nay nhưng không ở a, tổng không thể là bởi vì ta, người như vậy nhìn chăm chăm ta làm cái gì?”

“Như thế nào không phải bởi vì người?”

Kiều Loan nhào vào giường vùi đầu “Khóc rống” ——

“Ngày đó buổi sáng ta thế người bất bình, không phải ở nhà ăn đem Phương Yên thoá mạ một đống sao?”

“Ân ân, người ngày đó anh dũng trào dâng ta đến bây giờ còn ký ức vưu thâm đâu, nhưng này cùng người ở Chu Thâm sư huynh trước mặt thực nữ nhân thiết có cái gì quan hệ?”

Đinh Cửu Cửu chính mình mới vừa nói xong, không khỏi bưng tình đại ngộ ——

“Chẳng lẽ là bị đại gia truyền khai?”

Kiều Loan ngồi thẳng thân, mặt vô biểu tình mà banh mặt.

“Ta thà rằng là truyền khai. Nhưng mà sự thật là, ta mới vừa đem Phương Yên mắng cái sáng, một quay đầu liền thấy Chu Thâm sư huynh cười tùm tùm mà đứng ở nhà ăn ngoài cửa nhìn ta. Ta hiện tại đã không mặt mũi nào thấy hắn. Ngày đó về sau, ta vừa thấy đến hắn, chuyện thứ nhất chính là quay đầu chạy người —— thật sự là quá ném oa!”

Đinh Cửu Cửu: “.....”

Trong khoảng thời gian ngắn, Đinh Cửu Cửu cũng không biết nên như thế nào an ủi Kiều Loan hảo.

Kiều Loan vì thế lại lần nữa phác hồi trên giường.

Đinh Cửu Cửu ánh mắt bất đắc dĩ mà xoay chuyển, “Đúng rồi, Viên Họa đã đi đi học đi? Bất quá mấy ngày hôm trước ta cũng không thường thấy nàng, các nàng tổ có phải hay không rất vội?”

Nhắc tới Viên Họa, Kiều Loan thân hình dừng lại.

Giây lát sau, nàng ngồi dậy, trên mặt ra vẻ những cái đó khoa trương cảm xúc đều cõi, ngược lại là mang theo điếm chân chờ.

“Có chuyện ta còn không có nói cho người.”

Đinh Cửu Cửu: “Ân?”

Kiều Loan: “Các người không ở hai ngày này, Phương Yên bị điều về hồi giáo.”

Đinh Cửu Cửu ánh mắt một đốn.

Nữ hài nhi con người chỗ sâu trong lóe lóe, cuối cùng chỉ là gật gật đầu, “Ân, trở về liền trở về đi..... Tổ nội cũng có thay thế bổ sung chủ giảng giáo viên.”

Kiều Loan: “Người liền không hiểu kỳ nàng vì cái gì sẽ đi?”

Đinh Cửu Cửu bất đắc dĩ mà cười: “Vấn đề này đáp án rất khó đoán sao?”

“.....” Kiều Loan nhún vai.

“Người muốn cùng ta nói, chính là chuyện này a?”

“Ngạch, kỳ thật không phải, là Phương Yên trước khi đi tới tìm ta, cùng ta nói một sự kiện..... Ta còn ở rối rắm muốn hay không nói cho người.”

Đinh Cửu Cửu: “——? Nàng tìm người sẽ có chuyện gì, còn khiến cho như vậy thần bí?”

“.....”

Kiều Loan biểu tình tức khắc càng thêm rối rắm, ánh mắt còn thường thường mà hướng phòng tận cùng bên trong kia trương giường thối đi.

Một liên tưởng này đoạn đối thoại tới chỗ, Đinh Cửu Cửu không khỏi nhíu mi, “Phương Yên nói sự tình, cùng Viên Họa có quan hệ?”

Kiều Loan chần chờ vài giây, vẫn là chậm rãi gật đầu.

Đinh Cửu Cửu lại hỏi: “Hơn nữa cũng có liên quan tới ta sao?”

Kiều Loan lần này trầm mặc thời gian đặc biệt mà trường, cuối cùng nàng như là hạ định rồi nào đó quyết tâm, cắn răng một cái, ngữ tốc cực nhanh mà đem nghẹn ở trong lòng những lời này đó nói ra khẩu ——

“Phương Yên nói, nàng vốn dĩ không nghĩ nói cho chúng ta biết, nhưng chính mình nghĩ tới nghĩ lui đều cảm thấy chuyện này nàng là bị đương thương sử. Hơn nữa dựa theo nàng cách nói, đem nàng đương thương sử người chính là Viên Họa.”

“.....”

Này đoạn lời nói tin tức lượng thật sự có chút đại, Đinh Cửu Cửu sững sốt vài giây mới phản ứng lại đây.

Kiều Loan thở dài, “Người nhớ rõ người ban đầu cùng Phương Yên phát sinh xung đột, là bởi vì sự tình gì đi?”

Đinh Cửu Cửu bị này tin tức chấn đến có chút trì trệ suy nghĩ giật giật, theo bản năng mà mở miệng: “Bởi vì..... Phương Yên truyền Hàn Thời lời đồn?”

“Đối. Vậy người có nhớ hay không, lúc ấy Phương Yên nói qua, chính mình cũng là nghe tam tổ người ta nói đến.”

“.....”

Đinh Cửu Cửu hô hấp một đốn.

Lúc ấy những lời này nàng xác thật nghe được, chỉ là vẫn chưa coi trọng, liền thả qua đi. Mà nay nhắc lại, tam tổ đó là Viên Họa làm tổ trưởng phụ trách kia một tổ.....

Lại mở miệng khi, Đinh Cửu Cửu thanh âm đều có chút phát sấp, “Phương Yên nói cho người, những lời này đó là Viên Họa truyền ra đi sao?”

“..... Đối.”

Kiều Loan nói thanh rơi xuống lúc sau, trong phòng lâm vào lâu dài trầm mặc.

Đối với Phương Yên nói, Đinh Cửu Cửu tự nhiên là không muốn tin tưởng.

——

Nàng cùng Viên Họa bất đồng với những người khác quan hệ, là từ cùng sở cao trung thăng nhập trường đại học này. Mà các nàng kia một lần đi vào này sở học giáo, tổng cộng cũng chỉ có ba người.

Bởi vì tầng này quan hệ, hơn nữa lại thực xảo mà vào cùng cái bộ môn, Đinh Cửu Cửu vẫn luôn đối Viên Họa tại tâm lí thượng càng thân cận chút.

Bình thường vĩnh viễn ở việc học, kiêm chức, học sinh công tác chi gian đảo quanh, cho nên Kiều Loan cùng Viên Họa cũng là nàng ở trong trường học tiếp xúc đến nhiều nhất bằng hữu.

To như vậy một khu nhà đại học, cùng nàng nói được thượng quan hệ thân cận, đại khái cũng chỉ có Kiều Loan cùng Viên Họa.

Mà lúc này nghe Kiều Loan nói như vậy, Đinh Cửu Cửu cơ hồ bản năng sinh ra một loại muốn tìm được Viên Họa đi chất vấn nàng xúc động.

Nhưng cần rằng đem chính mình ẩn ở tại chỗ cương vài giây sau, Đinh Cửu Cửu liền cũng chậm rãi bình tĩnh trở lại.

“..... Kỳ thật lần đó lửa trại tiệc tối, ta liền cảm giác được.”

Nữ hài nhi thanh âm rất thấp, mang theo che dấu lại cũng che dấu không được buồn bực cùng mất mát.

Kiều Loan ngồi ở mép giường, đồng dạng biểu tình phức tạp, “Đừng nói người loại này tâm tư mẫn cảm..... Lần đó lửa trại tiệc tối, ta đều cảm giác Viên Họa lúc ấy biểu hiện đến có điểm không thích hợp. Ta lúc sau còn lén hỏi qua nàng, nàng chỉ nói là bị người bên cạnh xúi giục, không nghĩ tới nàng là thật sự đối với người có địch ý..... Chính là chúng ta ba cái bình thường hợp tác đến thật tốt a, cũng trước nay không phát sinh quá cái gì xung đột, nàng vì cái gì sẽ đối với người cùng Hàn Thời có lớn như vậy địch ý?”

Đinh Cửu Cửu trầm mặc xuống dưới.

Nàng đáy lòng xẹt qua một đáp án đi —— là nàng thật lâu trước kia liền mơ hồ có chút phát hiện, vì thế còn cố tình ở Viên Họa trước mặt giải nghĩa chính mình cùng Lâm Yến Thanh quan hệ, cuối cùng ở lửa trại tiệc tối thượng được đến xác minh một đáp án.

Nhưng Viên Họa nếu phủ nhận, nàng liền sẽ không ở người ngoài trước mặt đề.

Bởi vì nàng không phải nàng, nàng không làm như vậy sự tình.

“..... Tam tổ tổ thác khóa, là 5 giờ rưỡi kết thúc đi?” Nữ hài nhi nhẹ giọng hỏi.

Kiều Loan “Ân” một tiếng, ngay sau đó có chút lo lắng mà nói: “Ta có phải hay không không nên cùng người nói a, cừu cừu..... Các người không trở về hai ngày này, ta cũng rối rắm thật dài thời gian, không biết có nên hay không cùng người nói, lời nói lại nên như thế nào xuất khẩu..... Đương nhiên, chuyện này cũng chỉ là Phương Yên lời nói của một bên, nói không chừng trong đó có cái gì hiểu lầm.....”

Kiều Loan thanh âm càng ngày càng nhỏ, hiển nhiên liền chính nàng đều không tin chính mình mặt sau nói những lời này đó.

“Không có việc gì.”

Đinh Cửu Cửu giương mắt, ý cười thực đậm, mắt hạnh hơi hơi cong, thần sắc điềm nhiên.

“Vô luận có phải hay không có cái gì hiểu lầm, ta sẽ cùng nàng nói rõ ràng.”

“.....”

*

Cùng ngày chương trình học kết thúc, Viên Họa cùng cùng tổ người cùng nhau trở về bốn hợp lâu, ở lâm thời ký túc xá cửa cùng đối phương cáo biệt, liền xoay người chuẩn bị lấy chìa khóa mở cửa.

Chỉ là một cú đầu, nàng mới phát hiện phòng môn cũng không có đóng lại, gần hờ khép.

“Kiều Loan cái này đại khái, lại quên đóng cửa đi.....”

Viên Họa một bên bắt đắc dĩ mà lẩm bẩm, một bên đẩy ra phòng môn đi vào đi.

Chỉ là mới vừa vào cửa hai bước, đang xem đến ngòi ở trong đó trên một cái giường nữ hài nhi khi, Viên Họa dưới chân nện bước liền không tự chủ được mà cương hạ.

Qua hai giây, nàng mới lấy lại tinh thần, trên mặt khởi động tươi cười, “Cửu cửu, người chừng nào thì đã trở lại a? Ta đều một chút không biết, thiếu chút nữa hoảng sợ đâu.”

Nhìn Viên Họa trên mặt tươi cười, Đinh Cửu Cửu chậm rãi nhả lại mi.

“Sao, làm sao vậy?” Viên Họa cười đi vào đi, đem trong tay bao buồng, xoay qua thân tránh đi nữ hài nhi có chút sắc bén ánh mắt, “Người như vậy xem ta làm gì a?”

“.....”

Đinh Cửu Cửu rũ xuống mắt.

Trầm mặc giây lát sau, nàng hé mở môi, “Phương Yên bị điều về hồi giáo sự tình, người nghe nói sao?”

“.....”

Đưa lưng về phía phòng, Viên Họa trong tay động tác bỗng dừng dừng lại, đáy mắt bay nhanh mà xẹt qua hoảng loạn cảm xúc đi.

Giây lát sau, nàng che dấu tính mà cười thanh, “Hải..... Có thể không nghe nói sao? Các người không ở hai ngày này, toàn bộ bốn hợp lâu nội đều truyền khắp..... Một hai ba tổ học sinh đều đang nói, bốn tổ hàn phó tổ trưởng thật đúng là một tay che trời nột.”

Viên Họa cuối cùng dùng cái kia hình dung từ, làm Đinh Cửu Cửu đáy mắt cuối cùng một chút dư ôn cũng lạnh xuống dưới.

Trong phòng tĩnh mịch vài giây, Đinh Cửu Cửu cười khẽ thanh, mang theo một chút nhàn nhạt trào phúng.

“Ta không biết người đối ta có lớn như vậy địch ý, thế cho nên lan đến gần Hàn Thời trên người đều đã như vậy rõ ràng, mà ta phía trước thế nhưng không cảm giác quá nhiều..... Ta như vậy trì độn, làm người vất vả như vậy mà nhịn lâu như vậy ——”

Nữ hài nhi tự tự cắn đến nha đều có chút sinh đau, nàng ngẩng đầu, ánh mắt phức tạp mà khó chịu mà nhìn về phía cương tại chỗ Viên Họa, sau đó gần như từng câu từng chữ mà nói ra ——

“Thật là xin lỗi a.”

Viên Họa ngốc lập tại chỗ, qua một hồi lâu nàng mới lấy lại tinh thần, biểu tình hoảng loạn mà cường căng tươi cười: “Cửu cửu, người đây là nói bậy bạ gì đó a? Vui đùa cũng không thể như vậy khai đi, còn như vậy ta nhưng sinh khí a.....”

Đinh Cửu Cửu khước miệng cong lên tới, ánh mắt lại lãnh, “Phương Yên trước khi rời đi nói cho ta —— từ ban đầu, cùng Hàn Thời có quan hệ lời đồn, chính là người nơi này truyền ra tới.”

“.....”

“Ồ đem người coi như thân cận nhất bằng hữu sau lưng thọc dao nhỏ, loại cảm giác này có phải hay không thực sáng, a, Viên Họa?”

Viên Họa trên mặt huyết sắc tức khắc lui xuống.

Biểu tình mấy biến mà tại chỗ đứng yên thật lâu, nàng mới bỗng nhiên mà ngẩn ngui mà cười một tiếng:

“Đúng vậy, thực sáng —— trước nay không như vậy sáng quá!..... Xem người trang hai năm ôn hòa vô hại, lại vẫn là chịu đựng không nổi nghe không đi xuống lộ ra gương mặt thật tối, ta đương nhiên thực sáng!”

Đinh Cửu Cửu chỉ cảm thấy tức giận hô mà một chút xông lên, nàng nắm chặt đầu ngón tay nhìn Viên Họa.

“Ta khi nào.....”

“Người còn không phải là sẽ trang sao! Lâm Yến Thanh bị người giả vờ kia phò đáng thương dạng che mắt bao lâu —— hăn đuổi theo người thời gian lâu như vậy, nhưng người đâu!”

Viên Họa cười lạnh thanh, bởi vì quá mức kích động cảm xúc, liền cười đều có chút phá âm ——

“Hàn Thời mới truy người mấy ngày, người liền gấp không chờ nổi mà theo tới nhân gia trên giường đi, a?..... Người còn không phải là đồ hăn tiền sao! Như thế nào, đợi thời gian dài như vậy, rốt cuộc chờ tới rồi một cái có thể vào người pháp nhãn thiếu gia?!”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 48 Đệ Chương 48

Chương 48

Đôi mắt Viên Họa gần như cuồng loạn trạng thái, Đinh Cửu Cửu nguyên bản phần uất nội tâm ngược lại chậm rãi bình tĩnh đi xuống.

Đến cuối cùng, trong phòng an tĩnh lại khi, chỉ nghe thấy đứng ở bên cạnh bàn Viên Họa bởi vì quá mức kích động mà có chút khí thô tiếng hít thở.

Trái lại ngồi ở chính mình giường đệm thượng Đinh Cửu Cửu —— nữ hài nhi ánh mắt, tại đây một khắc đã bình tịch đến gần như thoải mái.

Mà Viên Họa thấy thế, tức giận đến cắn răng, “Ta ghét nhất, chính là người vĩnh viễn làm bộ này phó ôn hòa vô hại bộ dáng..... Người biết như vậy thoát nhìn có bao nhiêu chướng mắt sao!?”

Đinh Cửu Cửu áp xuống tầm mắt, thực nhẹ mà cười một tiếng.

“Ta không biết. Tựa như ta chưa bao giờ biết, nguyên lai người vẫn luôn là như thế này xem ta..... Vậy người biết sao, Viên Họa?”

Nữ hài nhi nâng lên tầm mắt, màu hồ phách con người dạng thượng một chút mềm mại ý cười, chỉ là càng sâu giấu ở kia ý cười lúc sau cảm xúc cũng đã lạnh lẽo.

“Ở người nói ra này đó phía trước, ta sinh khí, phần nộ, thương tâm, khổ sở..... Bởi vì ta đem người coi như bằng hữu, thiệt tình đối đãi, cho rằng sẽ vẫn luôn lâu dài mà đi xuống đi, sẽ ở nhiều năm về sau đều còn thân mật

khăng khít. Nhưng người nói xong lúc sau, ta đột nhiên một chút đều không khó chịu.”

Nữ hài nhi chậm rãi chi đứng dậy, xuống giường, sau đó đứng thẳng, ý cười dịu dàng mềm mại mà nhìn Viên Họa.

Nàng nhẹ giọng, như mỏng vũ rơi xuống đất.

“Bởi vì, người không xứng a.”

“.....!”

Viên Họa sắc mặt đột nhiên một bạch, nàng tức giận đến thân thể đều phát run, nắm chặt quyền oán hận mà nhìn Đinh Cửu Cửu.

Mà nữ hài nhi thanh âm cùng ánh mắt giống nhau như đúc mà bình tĩnh.

“Ta thiết tình lấy dải, mà người từ đầu tới đuôi đều chỉ hoài ác ý —— Viên Họa, ta nói không đúng sao? Người cảm thấy như vậy chính người, xứng làm ai bằng hữu?”

Viên Họa sắc mặt trắng xanh, nàng môi giật giật, lại một chữ cũng chưa nói ra.

Đinh Cửu Cửu không có lại “Thừa thắng xông lên”, nàng thậm chí có chút lười với lại mở miệng.

Vì thế nàng thuận theo chính mình nội tâm, lập tức xoay người, đi hướng cửa.

Ở kéo ra cửa phòng, bước ra phòng cuối cùng một bước, Đinh Cửu Cửu thân hình ngừng lại, nghiêng mắt nhìn phía bên cạnh, lấy dư quang đảo qua tại chỗ cũng chưa hề đụng tới Viên Họa.

“Có lẽ ta nên cảm ơn người. Chính là có người như vậy tồn tại, mới có thể giáo hội ta như thế nào phân biệt chân tình cùng giả ý, như thế nào học được quý trọng.”

Nhẹ mà bình đạm nói âm rơi xuống, nữ hài nhi bước ra phòng, môn ở sau người không tiếng động mà đóng lại.

Mà đi ra Đình Cửu Cửu nện bước chậm lại.

Dù sao cũng là nhận thức mấy năm bằng hữu, nàng tự nhiên không có khả năng thực sự có chính mình nói được như vậy bình đạm thân nhiên không để bụng.

Đình Cửu Cửu tự giễu mà cười thanh.

Có lẽ Viên Họa nói được cũng đối đi, nàng quá thói quen nguy trang đến ôn hòa, cứ việc kia cũng không phải làm cho người khác xem, mà chỉ là bởi vì ở những cái đó ngăn ở mí mắt phía dưới núi cao trước, lại cuồng loạn cũng sẽ không có bất luận cái gì giúp ích.

Vô luận tương so với người khác một mảnh đường bằng phẳng, chính mình con đường phía trước ngăn cản nhiều ít tòa sơn, nàng chỉ có thể cắn răng, từng bước một mà lật qua đi.

..... Cười lật qua đi, tổng so với khóc phải đẹp một ít đi?

Đình Cửu Cửu nhẹ thở ra một hơi, đứng ở thang lầu gian.

Nàng dưới chân ngừng nghỉ, cũng không có do dự lâu lắm, liền xoay người thưởng hương trên lầu đi thang lầu.

Hai phút sau, nàng đã đứng ở 419 phòng ngoài cửa.

Bên tay phải cách đó không xa, còn có mấy cái tham đầu tham não mà hướng bên này nhìn đệ tứ tổ nam sinh.

Nếu là ở bình thường, Đinh Cửu Cửu đại khái còn sẽ có chút do dự cùng cố kỵ bọn họ tồn tại, nhưng mà lúc này ở vừa mới đã trải qua Viên Họa sự tình lúc sau, nàng trong lòng đã không hề có chú ý bọn họ đường sống.

Không có bất luận cái gì chần chờ, Đinh Cửu Cửu giơ tay khấu vang lên trước người cửa phòng.

Giây lát sau, môn bị mở ra. Tựa hồ là mới vừa tắm rửa xong, xuyên kiện sường vạt áo sạch sẽ sơ mi trắng nam sinh đứng ở bên trong, chính rử mắt cậu được cậu không mà xoa ướt đầm dề tóc đen, tầm mắt cũng chưa hướng ngoài cửa lạc nửa điểm.

“Cho người ba giây thời gian. Đồ vật phóng nơi này, người đi, đừng vô nghĩa.”

Đinh Cửu Cửu gật hạ.

Ba giây đồng hồ vì thế mắng lưu một chút liền đi qua.

Bên trong cánh cửa Hàn Thời không kiên nhẫn mà nhượng mảy, giơ tay liền phải đóng sầm môn.

Sau đó hẳn động tác lú lo một đốn.

“.....?”

Đinh Cửu Cửu lúc này cũng lấy lại tinh thần, khó được thấy Hàn Thời phản ứng không kịp bộ dáng, nàng mỉm cười bật cười.

“Ta là nên hiện tại đi sao?”

Vừa dứt lời, nàng trước mắt nhoáng lên, đi theo thủ đoạn căng thẳng, cả người liền bị đột nhiên kéo vào phòng.

Phía sau lưng để đến trước thượng, cửa phòng ở bên tai phanh mà một tiếng khép lại.

Đinh Cửu Cửu bị người này đột nhiên động tác hoảng sợ, một hồi lâu cũng chưa lấy lại tinh thần, chỉ vô tội mà mở to mắt ngẩng mặt tới nhìn về phía đối phương.

Đến đây khi cửa phòng đóng lại, Đinh Cửu Cửu mới phát hiện trong phòng không có bật đèn, cửa sổ thượng màn cũng kéo hợp thật sự là nghiêm mật, bên ngoài nóng rực ánh mặt trời bị chặn rớt hơn phân nửa, chỉ còn lại có một chút ánh sáng xuyên qua dày nặng bức màn, lọt vào tối tăm trong phòng.

Mà gần trong gang tấc tiếng hít thở, cũng bị như vậy ánh sáng cùng cực gần khoảng cách gần đến ái muội không thôi.

Đinh Cửu Cửu cảm thấy nhất định là người này trên người mới từ phòng tắm ra tới hơi ẩm quá nặng, phác đến má nàng đều nóng lên đỏ lên.

Nàng không được tự nhiên mà bỏ qua một bên tầm mắt, tận lực tránh né quá người nọ quần áo đại sườn sau lỏa ra tới trắng nõn ngực —— nàng cũng là lần đầu tiên có điểm bất hạnh chính mình thị lực tốt như vậy.

“Ân..... Ta là tới an ủi người bệnh.”

Đinh Cửu Cửu trong đầu bị bên tai dán xuống dưới tiếng hít thở hỗn thành một đoàn hồ nhảo, chính mình cũng không biết chính mình đang nói cái gì.

Mà cái kia thanh âm nghe vậy, dán ở nàng nhĩ tiêm thượng mất tiếng mà cười: “An ủi người bệnh không tay tới? Kia an ủi phẩm là cái gì, chính người sao?”

Đinh Cửu Cửu bị lời này ghen lại, tưởng phản bác lại không biết nên từ đâu nói đến. Vì thế ghen vài giây, chỉ làm khuôn mặt càng đỏ hai phân.

May mà trong phòng ánh sáng ám, xem không rõ ràng, mà Đinh Cửu Cửu cũng là có thể nỗ lực ban trụ thanh tuyến không bằng, “Hàn Thời, ta tới tìm người là có đứng đắn sự tình, người..... Người nghiêm túc điếm.”

Hàn Thời lại không dẫm nàng hổ, ngược lại cười đến càng là hài hước ——

“Kia hôm nay buổi sáng người đi cái kia cũ nát nhà xưởng tìm ta, không phải có đứng đắn sự tình, chỉ là đi phi lễ ta sao?”

“..... Ai phi lễ người!”

Nữ hài nhi nỗ lực □□ thanh âm rất cuộc vẫn là phá công, nàng rất là bực mà ngẩng mặt đi xem người nọ, lại đang bị câu lấy cảm cảm ở khóe môi nhẹ hôn hạ.

Rồi sau đó cái kia thanh âm thối lui chút, ý cười sung sướng.

“Này không tính phi lễ sao?”

“.....”

Nữ hài nhi phản ứng đã muộn nửa nhịp mà che miệng lại, mắt hạnh hơi viên, ánh mắt lên án mà nhìn hấn, gương mặt càng là hồng đến ửng át.

Hàn Thời một chút đều không nghi ngờ, hấn nếu dám “Được một tắc lại muốn tiến một thước”, trước mắt tiểu hồ ly nhất định sẽ bằng mau tốc độ trốn.

Vì thế Hàn Thời tiếc nuối mà buông ra tay, lui ra phía sau một bước, xoay người đem trong tay khăn lông gác qua góc bàn, mà chính hấn tắc ôm cánh tay sườn ngồi vào bên cạnh bàn thượng, cười như không cười mà nhìn nữ hài nhi.

“Hảo, ta bảo đảm ta liền đái ở chỗ này, cái gì cũng không làm. Nói người đứng đắn sự tình đi, tiểu lãnh đạo?”

Đình Cửu Cửu đậy mắt vẫn dư ảo não, che ở miệng thượng tay cũng không có buông đi.

Liên tư thế này, nàng muộn thanh muộn khí hỏi: “..... Người có phải hay không đã sớm biết, lúc trước Phương Yên những lời này đó rốt cuộc là từ ai nơi đó truyền ra tới?”

Hàn Thời ánh mắt hơi đốn, theo sau hiểu rõ gật gật đầu, không chút để ý mà xoa tóc ướn nói: “Viên Họa cùng người ngả bài?”

“..... Là Phương Yên nói cho ta.” Đình Cửu Cửu nói.

Hàn Thời nghe vậy, cười nhạt thanh, “Khó được nàng đến cuối cùng, suy nghĩ cẩn thận một hồi.”

Đình Cửu Cửu trầm mặc vài giây, nói: “Ta tới trên đường suy nghĩ thời gian rất lâu, Viên Họa ở kia phía trước không có đối với người biểu hiện ra quá địch ý, cho nên hẳn là có cái gì nguyên nhân. Sau đó ta nhớ tới ở kia phía trước, ngày đó giữa trưa làm phòng học thanh khiết thời điểm, người đã từng đem Viên Họa đưa tới một bên nói gì đó..... Là bởi vì khi đó sao?”

Hàn Thời có chút ngoài ý muốn nhìn nữ hài nhi liếc mắt một cái, ngay sau đó ách thanh cười, “Tiểu lãnh đạo, người như vậy nhạy bén nói, ta áp lực sẽ rất lớn.”

“.....”

Đình Cửu Cửu không có sửa bậy cái này vui đùa, mà là theo chính mình bốn ý hỏi đi xuống ——

“Người ngày đó cùng nàng nói, là cùng ta có quan hệ sự tình sao?”

Hàn Thời thấy nữ hài nhi khăng khăng muốn biết đáp án, liền không có lại cố ý dẫn dắt rời đi câu chuyện, mà là ở trầm ngâm một lát sau, một bên xoa tóc ướm một bên bình tĩnh mở miệng.

“Ân, là chuyện của người. Lâm Yến Thanh tới điện thoại kia sự kiện trước sau, nàng biểu hiện đến quá rõ ràng. Loại người này đều có thể dãi ở bên cạnh người, mà ta không được —— này ta nhưng nhin không nổi.”

Đinh Cửu Cửu ánh mắt âm âm, ngay sau đó rũ mắt, “Nếu người đã sớm biết..... Vì cái gì không nói cho ta đâu?”

“.....”

Bên kia bên cạnh bàn, nam sinh động tác dừng lại.

Một lát sau, Hàn Thời khẽ thở dài thanh.

“Ta muốn thu hồi ta vừa mới bảo đảm —— ta hiện tại muốn đi qua, tiểu lãnh đạo.”

Đinh Cửu Cửu chịu đựng không biết vì cái gì ở cùng Viên Họa giảng co khi đều không có phiên đi lên, lại thiên vào lúc này cơ hồ áp không được chua xót cảm, nàng chính thần tư hoảng hốt thời điểm, nghe thấy được Hàn Thời “Uy hiếp”.

Đinh Cửu Cửu hoảng loạn mà giương mắt, không chờ cự tuyệt xuất khẩu, liền cảm thấy trước mặt người nọ đã cúi người xuống dưới ——

Nữ hài nhi sau eo căng thẳng, bị người ôm vào nóng bỏng ngực gian.

Mà kia nóng cháy độ ấm chủ nhân dán phúc ở nàng bên tai, thanh âm trầm thấp bất đắc dĩ.

“Vì cái gì không nói cho người? Bởi vì ta một chút đều không nghĩ thấy người hiện tại cái này biểu tình. —— người khó chịu một phen ta liền phải

đau lòng thập phần, Đinh Cửu Cửu, người nói đây là không phải thực không công bằng?”

“..... Này..... Này lại không phải ta làm người như vậy.....”

Nữ hài nhi trong thanh âm vẫn là mang lên điểm nghẹn ngào, cứ việc nỗ lực đè nặng, nhưng nghe lên vẫn có chút ồm ồm.

Thanh âm này khóc nức nở nghe được Hàn Thời nhăn lại mi.

Hắn đem nữ hài nhi ôm đến càng khấn, nghiêng đầu đi nhẹ nhàng mà trấn an giống nhau mà hôn nữ hài nhi mềm mại tóc ngắn cùng giấu ở phát gian nghịch ngợm nhĩ tiêm, sau đó hắn thở dài, tựa hồ mang theo bất đắc dĩ.

“Đinh Cửu Cửu, người như thế nào như vậy không lương tâm.”

“..... Người, người mới không lương tâm.”

Tại đây phương diện, khóc đến một nửa cũng không thể yếu thế, nữ hài nhi nghẹn khóc nức nở đỉnh trở về.

Nghe Đinh Cửu Cửu còn có thể tranh luận, Hàn Thời trong lòng thoáng nhẹ nhàng thở ra, hắn duỗi tay xoa xoa nữ hài nhi tóc ngắn, trong giọng nói nhiễm một chút cười.

“Hảo, vậy ta không lương tâm.”

Trong phòng an tĩnh lại.

Này bốn hợp lâu vách tường cách âm hiệu quả cũng không tốt, mặc dù lầu bốn đã xem như bốn tầng trung “Khách quý tầng”, một tường chi cách như cũ có thể nghe rõ trong ngoài thanh âm.

Vì thế trong phòng mới vừa an tĩnh không đến nửa phút, Đinh Cửu Cửu liền đình đến một trận tất tốt tiếng bước chân đình tới rồi ngoài cửa ——

liền ở nàng phía sau một tường chi cách địa phương.

Tựa hồ còn xa không ngừng một người.

Theo sát sau đó, tiếng cũng truyền vào nàng lỗ tai.

“Hàn tống, đây là thiếu gia phòng.”

“Ân, hử ở sao?”

“Tới phía trước đã trước tiên cùng thiếu gia nói chuyện, hử hiện tại hử là đang ở trong phòng.”

“Ân.”

Ngẩn ngủ giao lưu kết thúc, không chờ Đinh Cửu Cửu lấy lại tinh thần, “Đốc đốc đốc” chấn động, từ nàng lỗ tai bên cạnh ván cửa thượng truyền quay lại tới.

Đinh Cửu Cửu bởi vì cảm xúc mà trì trệ đại não rốt cuộc khôi phục công tác, nhanh chóng xử lý phía trước tiếp thu đến đối thoại tin tức sau, Đinh Cửu Cửu trước tiên nghĩ tới chính mình vừa rồi vào cửa trước, Hàn Thời tựa hồ đem chính mình lầm coi như người khác dường như lãnh đạm phản ứng.

..... Hoặc là, kia không nên nói là lãnh đạm, mà càng gần như với lạnh nhạt xa cách.

Mà chân chính bị xa cách đối tượng, thế nhưng là hử thân sinh phụ thân sao?

Đinh Cửu Cửu ánh mắt nhất thời phức tạp, nàng chần chờ mà nâng lên tay, khẽ đẩy đẩy như là hoàn toàn không nghe thấy bên ngoài đối thoại thanh cùng tiếng đập cửa, như cũ ôm chặt chính mình nam sinh.

Người nọ thân hình khẽ nhúc nhích, cuối cùng là có điểm phản ứng.

Hàn Thời ở nữ hài nhi bên tai khẽ thở dài thanh.

“Vì cái gì mỗi lần, luôn là có người quấy rầy ta thân cận người?”

Người nọ thanh âm ép tới khàn khàn, nhưng Đinh Cửu Cửu vẫn là bị dọa đến không nhẹ —— này vách tường cách âm hiệu quả thật sự quá kém, nàng càng vô pháp tưởng tượng lời này nếu bị ngoài cửa chưa từng gặp mặt “Hàn tổng” nghe được, đối phương sẽ có phản ứng gì.

May mà bên ngoài tựa hồ vẫn chưa nghe được.

Đinh Cửu Cửu đem thanh âm áp đến nhỏ nhất, “Ta muốn hay không.....
Đi toilet trốn một chút?”

“Không cần.”

Hàn Thời thẳng thân, lông mi rũ áp xuống đi, che lại đồng tử xẹt qua đi nhàn nhạt trào phúng.

“..... Không cần để ý hửn.”

Lời nói nói như vậy, thân thể phản ứng thượng Hàn Thời cũng là như thế này làm —— âm cuối vừa ra, hửn liền nghiêng đi thân, vẫn là nhẹ ôm nữ hài nhi, trống không tay trái hướng bên cạnh then cửa trên tay rơi xuống.

Cửa mở một phùng.

Đinh Cửu Cửu đôi mắt đều mở hơi viên, phát giác mà nhìn chăm chăm Hàn Thời, lại một cái hô hấp cũng không dám nhiều, chỉ dám không tiếng động dùng ánh mắt chất vấn.

Hàn Thời rũ mắt thấy, mỉm cười, duỗi tay sờ sờ nữ hài nhi mềm mại tóc ngắn.

“Không quan hệ.”

Nói xong, hấn ngược mắt, dọc theo kia cũng không khoan khe hở trông ra, môi mỏng hơi khơi mào lạnh lùng độ cung.

“Ta có khách nhân. Đồ vật đặt ở bên ngoài, người có thể trực tiếp rời đi.”

Này hoàn toàn lạnh băng ngữ khí, làm Đinh Cửu Cửu kinh giật mình mà ngẩng đầu nhìn về phía Hàn Thời.

“.....”

Ngoài cửa vị kia “Hàn tổng” phản ứng như thế nào không thể hiểu hết, bởi chống vách tường Đinh Cửu Cửu dựng lỗ tai nghe, vốn tưởng rằng sẽ nghe được nổi trận lôi đình tức giận, lại đợi vài cái hô hấp cũng không nửa điểm tiếng vang.

Nhưng thật ra chỉ có tựa hồ đi theo những người khác xấu hổ mà van nài mà khuyên ——

“Thiếu gia, hàn tổng tàu xe mệt nhọc một đường, ngài như thế nào cũng đem cửa mở ra, làm hàn tổng đi vào ngồi ngồi đi?”

Nghe này phản ứng, đối phương hiển nhiên cũng đã quen thuộc này hai cha con câu thông hình thức.

Đinh Cửu Cửu càng thêm có chút mờ mịt.

Mà Hàn Thời chỉ cười nhạt một tiếng, “Lên tiếng làm hấn tàu xe mệt nhọc tới rồi một chuyến, hấn là không phải ta đi?..... Cho nên hấn nếu không phải vì ta tới, ta có cái gì tất yếu thấy hấn?”

Ngoài cửa phía trước mở miệng người ghen hống, xấu hổ mà thối lui đến một bên.

Mà cái kia “Hàn tông” thanh âm rớt cuộc lại lần nữa vang lên, lại là cùng phía trước gõ cửa trước giống nhau như đúc bình tĩnh đạm định.

Tựa hồ đối với cái này con trai độc nhất “Bất kính bất hiếu”, đối phương đều không chút nào để ý, chỉ ra tiếng nói ——

“Nếu là tất yếu khách nhân, liền dẫn tiến một chút, đây là lễ nghĩa.”

“.....”

Một câu liền cất giấu hai mặt lời nói sắc bén, Hàn Thời nghe xong, cười nhạt một tiếng, ngữ mang trào phúng.

“Dẫn tiến không cần, bất quá đừng hiếu lắm —— không cần thiết thấy không phải nàng, là người.”

“Thiếu gia.....”

Ngoài cửa đi theo nghe động tĩnh đều mau khốc thành tiếng.

Đình Cửu Cửu lại không tiếng động mà ngưỡng mặt xem trước người nam sinh. Người nọ mặt mày ý cười đều lương bạc, mang theo điểm bất cần đòi bất kính.

Nhưng nàng đã thực hiểu biết hẳn.

Cho nên nàng biết, hẳn bất kính phía dưới, nhất định ấn dấu rất nhiều rất nhiều làm chính hẳn đều thống khổ mà chỉ có thể lấy ra vẻ trào phúng che dấu quá khứ máu chảy đầm đìa vết thương.

Ngoài cửa khuyên bảo thanh âm tựa hồ bị ngăn cản, vị kia “Hàn tông” thanh âm từ đầu tới đuôi đều thuận lợi bình tĩnh.

“Nếu không nghĩ thấy, kia liền thôi. Đi thôi.”

Giọng nói khởi khi, tiếng bước chân khởi.

Giọng nói lạc khi, kia tiếng bước chân đã đi xa.

Không mang theo một tia do dự.

Mà từ đầu tới đuôi, Đinh Cửu Cửu cũng không có nghe thấy một chữ quan tâm.

Phảng phất thành như Hàn Thời theo như lời, người kia tới, đơn giản là có người lên tiếng, mà không phải vì tâm hệ chính mình này thân ở vùng núi con trai độc nhất.

Nhớ tới tối hôm qua trong điện thoại chính mình mụ mụ ngàn dặn dò vạ dặn dò, Đinh Cửu Cửu nhất thời tâm tình phức tạp đến như là đánh nghiêng gia vị bình.

Thẳng đến bên cạnh môn bị nam sinh duỗi tay khép lại, một tiếng vang nhỏ, mới kêu trở về Đinh Cửu Cửu thần trí.

Nàng hấp tấp ngẩng đầu, đi xem nam sinh trên mặt biểu tình.

Nhưng mà mới vừa vừa nhấc mắt, liền đụng phải người nọ áp xuống tới tầm mắt.

Thấy nữ hài nhi thần sắc đã mất phía trước âm đạm, Hàn Thời cười rũ mắt, “Sớm biết rằng hãn gần nhất, người liền sẽ bị dọa đến đã quên những cái đó không cao hứng sự tình, ta nên thúc giục kia tài xế mau một ít.”

Thấy nam sinh quay người hướng trong phòng đi, Đinh Cửu Cửu chần chờ mà mở miệng: “Thật sự không thấy một mặt sao?..... Lúc sau người còn muốn ở vùng núi đãi hơn một tháng.”

Hàn Thời nghe vậy mông cười thanh.

“Đừng hiểu lầm. Liên tính không vào núi khu, nói như vậy, chúng ta hai tháng cũng sẽ không nhìn thấy một mặt.”

Đình Cửu Cửu ngơ ngẩn mà nhìn trong phòng.

Nam sinh không xoay người, vì thế nàng liên cũng nhìn không thấy, kia không chút để ý ngữ khí sau, rốt cuộc này đây như thế nào biểu tình nói ra.

Đình Cửu Cửu trầm mặc một hồi lâu, mới do dự mà hỏi ra khẩu: “Người cùng phụ thân người quan hệ, thật không tốt sao?”

Hàn Thời nghe vậy cười, đạm mà không tiếng động.

Hắn ngồi vào mép giường, cánh tay chống ở phía sau trên giường, thân hình hơi hơi về phía sau ngưỡng, thon dài cổ tuyến ban khởi tùy ý mà sắc bén độ cung.

“Không có gì được không. Hắn không quan tâm ta, ta không quan tâm hắn, cùng hai cái người xa lạ giống nhau, chỉ tiếc còn phải bị lão nhân đè nặng, trước mặt ngoại nhân cho nhau giả làm ‘phụ tử tử hiếu’..... Cho nên hoặc nhiều hoặc ít, lén gặp nhau liền có chút lẫn nhau chán ghét đi.”

“Vậy người..... Người trách bọn họ sao?”

“Bọn họ? Ai?”

Đình Cửu Cửu vô ý thức mà nhíu chặt khởi mi, “Người phụ thân, còn có..... Vị kia phu nhân.”

Nam sinh nghe vậy, về phía sau ngửa người cười rộ lên.

“Phụ thân ta a..... Hắn quang huy nửa đời, ta đại khái xem như hắn duy nhất sơ suất. Hơn nữa thật đáng tiếc, làm hắn duy nhất vết nhơ ký lục, ta

tồn tại còn sẽ nhắc nhở hẳn rất nhiều năm. Cho nên liền tính muốn trách, khả năng cũng là hẳn trách ta.”

Hàn Thời ý cười một đạ.

“Đến nỗi phu nhân, nói đến cùng, nàng đối ta cũng không có gì không tốt. Vừa không là thân sinh, nàng đã tính tận tình tận nghĩa, ta không trách nàng —— sinh hạ ta sau đó lấy ta áp chế Hàn gia, thay đổi tiền về sau liền dứt bỏ ta trốn chạy nữ nhân ta đều không trách, có cái gì tư cách quái một cái khác nhin ta hai mươi năm người?”

“.....”

Người nọ nói lạc hậu, Đinh Cửu Cửu lâu dài mà trầm mặc đi xuống.

Nàng cố tình tưởng quên mất hai người chân chính sơ ngộ, tại đây không chút để ý chây lười trong giọng nói, một lần lại một lần mà ở nàng trong óc nội hồi phóng khởi.

Đến nay năm mơ cũng sẽ không quên, lúc ấy cái kia nam hài nhi ánh mắt lạnh nhiên mà từng bước một đi xuống bể bơi, làm kia thủy không quá hẳn đủ, chân, eo, vai, cổ.....

Đó là nàng năm mơ khi đều sẽ bị bùng tỉnh ánh mắt.

Cho nên nhiều năm như vậy sau ngẫu nhiên hồi tưởng lên, Đinh Cửu Cửu thường xuyên còn sẽ hoài nghi, có phải hay không chính mình đã nhớ lầm..... Một cái tám tuổi hài tử, sao có thể sẽ có như vậy ánh mắt đâu?

Nhưng mà giờ này khắc này, nhìn cười đến không chút để ý mà ý ở trên giường nam sinh, Đinh Cửu Cửu phảng phất lại một lần thấy cái kia nam hài nhi, lại một lần về tới cái kia thủy lạnh lẽo bể bơi bên.

Nàng tâm oa bị cái kia ánh mắt chấn đến chết lặng mà sinh đau, như là muốn ào ạt mà trào ra huyết.

Cũng tựa như khi đó phản ứng giống nhau, thân thể của nàng không chịu nổi mà đi qua đi, vẫn luôn đình đốn người nọ trước mặt.

——

Nữ hài nhi khom người ôm lấy ngực nam sinh.

Nàng ôm thật sự khẩn thực khẩn, như là kéo lại mười hai năm trước cái kia chỉ có tám tuổi nam hài nhi.

Nàng nghe thấy chính mình lặp lại một lần khi đó mang theo khóc nước mắt nói ——

“Đừng buông ra..... Được không?”

Mà lúc này đây, nàng lại bỏ thêm một câu.

“Hàn Thời, ta sẽ vẫn luôn ở.”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 49 Đệ Chương 49

Chương 49

Ngày đó lúc sau, Đinh Cửu Cửu cùng Viên Họa quan hệ liền hoàn toàn lâm vào băng điểm.

Mới đầu bởi vì bốn hợp lâu nội phòng an bài không khai, hai người như cũ cùng Kiều Loan ngủ ở cùng cái phòng. Không tới hai ngày, không biết Viên Họa như thế nào cùng người thương lượng đến, liền dọn chính mình đồ vật đi đến phía trước Phương Yên đài cái kia phòng đi.

Vừa mới bắt đầu có cùng giáo học sinh chú ý tới, còn tò mò mà tới dò hỏi Kiều Loan, nhưng vài lần phát hiện Kiều Loan đối này giữ kín như bưng lúc sau, các bạn học liền cũng đều ước chừng minh bạch tình huống, mà không ai nhắc lại chuyện này.

Liền Lữ Bình Hạo cũng không biết từ ai nơi đó nghe được tin tức, ám chỉ quá Đinh Cửu Cửu không cần nhân tư phế công sau, liền không có lại hỏi đến.

Hôm nay sáng sớm, như cũ là nhị đội lệ hành tổ sẽ. Dựa theo ước định mà thành quy củ, bao gồm bốn tổ Tống Soái, Hàn Thời hai người ở bên trong năm cái tổ trưởng, cùng xuất hiện ở bốn hợp lâu nội lầu một lâm thời trong phòng hội nghị.

Đinh Cửu Cửu cùng Kiều Loan song song ngồi ở bên trái, Tống Soái, Hàn Thời ở giữa, Viên Họa chính mình một người ngồi ở nhất hữu.

Lữ Bình Hạo còn ở cách vách lâm thời trong văn phòng vội vàng gọi điện thoại, bên này trong phòng hội nghị một mảnh an tĩnh.

Tĩnh đến có điểm xấu hổ.

Tống Soái là thô tuyến điều cái loại này nam sinh, đối với nữ sinh chi gian cảm xúc cùng quan hệ biến động cũng không miễn cảm, cho nên toàn bộ trong phòng, hẳn cũng là duy nhất một cái không rõ vì cái gì Viên Hạo thoát nhìn cùng Đinh Cửu Cửu Kiều Loan hai người có chút xa cách người.

Hắn thần sắc cổ quái mà nhìn xem cái này, lại xoay đầu đi xem cái kia, cuối cùng nhịn không được tiến đến Hàn Thời bên cạnh nói thầm ——

“Không phải ta nói..... Tiểu Hàn tổng, nhà người đình tổ trưởng cùng nàng cái kia bằng hữu là chuyện như thế nào? Ta như thế nào cảm giác ngồi ở bọn họ trung gian, toàn thân đều lạnh căm căm??”

“.....”

Ở thon dài đốt ngón tay gian thưởng thức một chi ký tên bút, Hàn Thời nghe vậy động tác một đốn, lại mắt cũng chưa nâng, lưỡi biếng mà cười thanh.

“Khai người sẽ.”

Tống Soái: “.....”

Thấy sắc quên nghĩa, nói chính là loại người này đi?

Tống Soái thanh âm cứ việc đã ép tới rất thấp, nhưng ở vô cùng yên tĩnh trong phòng hội nghị, lại thập phần rõ ràng.

Đinh Cửu Cửu trên mặt không có gì phản ứng, cảm xúc bình đạm thật sự, liền ánh mắt cũng chưa động.

Mà ngồi ở nàng đối diện, Viên Họa ánh mắt oán hận mà nhìn nàng một cái.

Đinh Cửu Cửu có điều phát hiện, chỉ coi như không thấy được.

Nàng nhẫn đến hạ, có người lại nhẫn không được.

—

Kiều Loan đem trong tay vỡ bang mà hướng trên bàn một ném, cười lạnh thanh, cánh tay một xoa, trở về ý vào ghế dựa chỗ tựa lưng.

“Người xem ai đâu?”

Nghe Đinh Cửu Cửu đơn giản rõ ràng tường thuật tóm lược hai người ngày đó nói chuyện sau, Kiều Loan đã sớm ghen một bụng hỏa, nếu không phải Đinh Cửu Cửu vẫn luôn không cho nàng đi tìm Viên Họa lý luận, nàng khẳng định không cần ghen cho tới hôm nay, đã sớm bộc phát ra tới.

Mà lúc này trải qua vài phút yên tĩnh áp lực sau, vừa mới Viên Họa kia liếc mắt một cái lạc lại đây, quả thực giống như là ở một đồng củi đốt ném xuống viên hoả tinh.

Kiều Loan đương trường liền tặc hỏa.

Đinh Cửu Cửu bản năng đi cản nàng, nhưng vẫn là không ngăn lại.

“Ta ai cũng không thấy.” Viên Họa bĩu môi, cúi đầu phiến chính mình hội nghị vỡ.

“Ai cũng chưa xem?” Kiều Loan một phách bàn, ấn bên cạnh bàn mượn lực, cười đến hảo không lạnh nhiên. “Người cho ta hạt?”

Viên Họa lăm bằm câu cái gì, ngồi đến xa Đinh Cửu Cửu cùng Kiều Loan cũng không có nghe rõ.

Nhưng mà nguyên bản chỉ ngồi ở chính mình vị trí thượng chơi đặt bút viết nam sinh lại động tác dừng lại.

Kia chỉ ký tên bút tựa hồ là không nắm giữ hảo lực đạo, “Bang” mà một chút bay đi ra ngoài, tạt đến trên tường, lại rơi xuống đất, lăn vài vòng mới dừng lại tới.

Trong phòng hội nghị một mặc.

Hàn Thời vén lên mi mắt, môi mỏng hơi câu lấy, đồng tử ý cười lại lạnh lẽo.

“Người có phải hay không cảm thấy, ta không đánh nữ sinh?”

“.....”

Trong không khí kia căn không tiếng động huyền nhi đột nhiên căng thẳng.

Liên Tống Soái đều sắc mặt khê biến, xấu hổ mà hướng Hàn Thời thấp giọng: “Tổ tông uy, lại làm sao vậy a?”

Kiều Loan đã phản ứng lại đây —— khoảng cách đi lên nói, Hàn Thời cách Viên Họa là mấy người bên trong gần nhất, hơn nữa hẳn lại thính lực cực kỳ nhạy bén, nhất định là nghe thấy được Viên Họa vừa mới nói cái gì, mới đột nhiên động hỏa khí.

Đều không cần tưởng, có thể làm Hàn Thời như vậy bực bội, cũng nhất định là cùng Đinh Cửu Cửu có quan hệ.

Kiều Loan tức khắc càng hỏa đại, một phách bàn liền đứng lên, chỉ vào sắc mặt trắng bệch Viên Họa liền phải mắng chửi.

Chỉ tiếc nàng này một hơi mới vừa đề đi lên, đã bị đột nhiên mở ra cửa phòng ấn trở về.

“Như vậy náo nhiệt đâu?”

Phòng họp cửa, ăn mặc một thân màu trắng vận động y Chu Thâm dựa cửa dựa vào, cười tủm tỉm mà nhìn trong phòng.

Kiều Loan nháy mắt túng ——

“Chu..... Chu Thâm sư huynh, người người người không phải đi trở về sao như thế nào lại lại lại đã trở lại.....?”

Bên cạnh nguyên bản cũng có chút lạnh thần sắc Đinh Cửu Cửu không nhìn xuống, mỉm cười bật cười.

Nàng xem nếu không phải này lâm thời phòng họp chỉ có Chu Thâm nắm lấy kia một cái môn, Kiều Loan đại khái đã sớm lòng bàn chân mặt du.

Cứ như vậy, nàng thậm chí giống như còn nhìn đến Kiều Loan thử mà nhìn thoáng qua phòng họp sau cửa sổ. —— tựa hồ là xác định chính mình bỏ không đi lên, lúc này mới tuyệt vọng mà từ bỏ.

Đinh Cửu Cửu sẽ chú ý tới, Chu Thâm tự nhiên cũng chú ý tới, hấn ánh mắt chợt lóe, tươi cười thư lãng mà đi vào tới, “Ân, bên kia sự tình giải quyết xong rồi. Cho nên liền đã trở lại —— như thế nào, kiều sư muội tựa hồ đối ta có điểm ý kiến, không quá muốn nhìn thấy ta a?”

“.....”

Kiều Loan thiếu chút nữa bị chính mình nghẹn, qua một hồi lâu mới xấu hổ mà cười hai tiếng:

“Ha..... Ha ha..... Chu Thâm sư huynh người quá sẽ nói giỡn. Ta lại không có làm cái gì chuyện trái với lương tâm, ha, ta vì cái gì muốn trốn tránh người, a không phải, ta vì cái gì sẽ không nghĩ thấy người đâu.”

Chu Thâm chính đi đến bên cạnh bàn, nghe vậy đem trong tay folder hướng trên bàn dựng một tạp, phát ra “Cùm cụp” một tiếng trầm vang.

Kiều Loan sợ tới mức một run run.

Kia lại rõ ràng bất quá biên độ, làm bên cạnh Tống Soái thiếu chút nữa cười ra tiếng.

Chu Thâm tắc như là không hề phát hiện, vẫn là kia phó lãng nhiên tươi cười, chỉ hơi hơi nhú hạ mi.

“Kia xem ra, ta trước khi rời đi gặp được người kia vài lần, người mỗi lần đều quay đầu liền chạy..... Chỉ là trùng hợp a?”

Kiều Loan mau khóc ——

“Đối..... Trùng hợp, trùng hợp.”

“Ngô, nếu người nói, đó chính là đi.”

Chu Thâm không lại trì hoãn thời gian, ngồi vào chủ vị thượng, đồng thời đón mấy người ánh mắt giải thích ——

“Hôm nay Lư lão sư còn có chút việc muốn xử lý, ta tới cấp đại gia khai lần này hội nghị thường kỳ.....”

Hai mươi phút sau.

“Hảo, kia chuyện này liền như vậy định rồi.”

Chu Thâm trong tay bút chuyển qua một vòng, ổn định, ở mở ra folder cuối cùng một hàng màu đen chữ nhỏ thượng gõ gõ.

“Cuối cùng một sự kiện, là về chi giáo hoạt động kết thúc lễ mừng.”

Chu Thâm nói, ngẩng đầu, ánh mắt ở phòng họp bên cạnh bàn đảo qua một vòng.

“—— đại gia cũng biết, hai tháng chi giáo hoạt động đã chỉ còn lại có nửa tháng thời gian, trường học phương diện quyết định lệ hành an bài một lần lễ mừng hoạt động làm kết thúc. Dựa theo năm rồi tới xem, cái này lễ mừng hoạt động chủ yếu chia làm hai bộ phận, một là tương quan nơi sân bố trí, nhị là hoạt động nội dung an bài..... Lư lão sư cùng ta thương lượng một chút, cảm thấy vẫn là không cần cho các người quá nhiều hạn chế, đem chuyện này giao cho các người chính mình an bài —— các người cho rằng đâu?”

“Chu Thâm sư huynh,” Đinh Cửu Cửu mở miệng hỏi: “Lễ mừng hoạt động cụ thể thời gian định ở khi nào, cũng từ chúng ta tới xác định sao?”

Chu Thâm cười nói: “Cái này đảo xác thật là đã định ra —— liền tại đây thứ bảy, bởi vì muốn đưa một ít tiểu lễ vật cùng trang điểm hoa giấy vào núi, cho nên thời gian thượng không thể quá tự do, muốn đi theo trường học bên kia an bài đi —— những mặt khác, các người vẫn là có khá lớn tự chủ quyền quyết định.”

“Này thứ bảy ——??”

Kiều Loan lại đột nhiên nghĩ tới cái gì, kinh ngạc mà nhìn về phía Đinh Cửu Cửu, “Kia không phải.....”

Nói còn chưa dứt lời, liền bị Đinh Cửu Cửu một ánh mắt đè ép trở về.

Chu Thâm ngạc nhiên nói: “Không phải cái gì?”

“Không có gì.”

Nữ hài nhi cười lắc lắc đầu.

Chu Thâm liền cũng không có lại truy vấn: “Ta kiến nghị vẫn là các người phân công hợp tác, có thể thượng tiết mục liền an bài tiết mục, nên hậu cần phụ trách hậu cần, dư lại làm hoạt động nơi sân bố trí cùng quét tước.”

Kiều Loan tuy nói có chút không quá dám trực diện Chu Thâm, nhưng công sự thượng vẫn là không hàm hồ, nghe vậy theo tiếng: “An bài tiết mục khẳng định là chúng ta âm nhạc tổ sự tình không chạy.”

Trước sau trầm mặc đến gần như tối tăm Viên Họa cũng mở miệng, “Thế dục tổ thác tổ sẽ phụ trách hậu cần.”

“Kia bố trí cùng quét tước.....”

Chu Thâm mỉm cười ánh mắt rơi xuống Đinh Cửu Cửu trên người.

Đinh Cửu Cửu gật đầu, “Mỹ thuật tổ phụ trách bố trí cùng quét tước, thuộc bốn phận việc.”

Tống Soái vừa nghe, vui vẻ, “Chúng ta đây bốn tổ phụ trách trông coi đi?”

Kiều Loan buồn bã nói: “Chu Thâm sư huynh, ta đột nhiên cảm thấy chúng ta tổ yêu cầu mấy cái đài cây cột —— có thể khiêng có thể dọn cái loại này, không bằng đem Tống tổ trưởng cùng hãn tổ viên điều cho chúng ta đi?”

Tống Soái vừa nghe “Khiêng” cùng “Dọn”, tức khắc sắc mặt đại biến ——

“Ai, đừng đừng đừng, chúng ta tổ phương diện này là thật không được, người không bằng điều động thế dục tổ người giúp người, chúng ta tổ chạy chạy hậu cần bưng trà đổ nước gì đó.”

Kiều Loan nghe vậy sách một tiếng, “Cho các người bốn tổ bưng trà đổ nước? Kia ai dám uống a?”

Hai người song khẩu tương thanh dường như người tới ta đi vài câu, hội nghị bắt đầu sau một chữ không nói ra Hàn Thời đột nhiên giật giật.

Hắn thân hình trước khuynh, khuỷu tay ỷ đến bên cạnh bàn thượng, ý cười lười biếng.

“Chuyên nghiệp sự tình vẫn là làm chuyên nghiệp người tới làm đi.”

“.....?”

Vài người ánh mắt đồng thời rơi xuống hắn trên người.

Hàn Thời giương mắt, ách thanh cười, “Ta sẽ thỉnh chuyên gia tới làm nơi sân dọn dẹp cùng bố trí, không cần làm phiền một tổ đồng học.”

Mới vừa rồi còn “Sảo” lửa nóng Kiều Loan cùng Tống Soái nghẹn nghẹn, đồng thời tức âm ngồi trở về.

Phòng họp nội không khí nhất thời vi diệu.

Chu Thâm giật mình qua sau, thoải mái mà híp mắt cười cười, “Kia cũng hảo, giao cho các người an bài..... Nếu không có gì mặt khác vấn đề, hôm nay hội nghị thường kỳ liền đến đây thôi.”

Hội nghị một kết thúc, Kiều Loan liền sẵn Chu Thâm không chú ý, lưu đi ra ngoài, còn ở cửa đem Hàn Thời ngăn chặn.

“Hàn phó tổ trưởng, ta đặc biệt tán đồng người lời nói!”

Vừa lên tới, Kiều Loan liền cấp Hàn Thời biểu quyết tâm.

Hàn Thời lại không ăn nạng này một bộ, quay đầu thấy phòng họp nội Đinh Cửu Cửu còn ở cùng Chu Thâm nói cái gì, hắn liền cũng không vội rời đi.

Nam sinh ỷ đến tường lẳng thượng, cười như không cười mà nâng mắt, “Nói cái gì?”

“Chuyên nghiệp sự tình vẫn là làm chuyên nghiệp người tới làm —— này một câu.”

Trịnh trọng chuyện lạ mà nói xong, Kiều Loan liền cười mỉa mắt, “Cho nên hàn phó tổ trưởng người xem, nếu không, chúng ta tổ sự tình, người liền cùng nhau..... Ân?”

Hàn Thời cười thanh.

“Dù sao cũng là cấp bọn nhỏ chuẩn bị hoạt động, có một số việc vẫn là tự tay làm lấy hảo, như vậy tương đối có ý nghĩa.”

Kiều Loan: “.....??”

Bị này đường hoàng nói hừ một hồi lâu, Kiều Loan mới rút cuộc chuyển qua vòng tới, tức giận đến thẳng hừ hừ ——

“Hoá ra gác cửa cửa chỗ đó, chính là ‘ chuyên nghiệp sự tình giao cho chuyên nghiệp người ’; đối đến chúng ta nơi này, chính là ‘ cấp bọn nhỏ chuẩn bị hoạt động vẫn là tự tay làm lấy hảo ’? —— Tiểu Hàn tổng, làm người cũng không thể như vậy song tiêu a!”

Hàn Thời nghe vậy, mí mắt lười biếng mà nhấc lên tới, đồng mắt phiếm tối đen cười sắc.

“Ai nói ta song tiêu?..... Từ đầu tới đuôi, ta chỉ biết có một cái tiêu chuẩn.”

Kiều Loan nửa tin nửa ngờ hỏi: “Là cái gì?”

“Ai ủy khuất bị liên lụy cũng chưa quan hệ.”

Hàn Thời hơi hiệp thu hút, tiếng cười khàn khàn ——

“Duy độc nhà ta tiêu lãnh đạo không được. Ta nhưng luyện tiếc.”

Kiều Loan: “.....”

Đang nói chuyện, Đinh Cửu Cửu phiên trong tay tư liệu đi ra môn tới.

“Đúng không, lãnh đạo?” Nam sinh cúi xuống thân, ách tiếng nói cười hỏi.

“Ân.....” Nữ hài nhi thất thần mà ứng, ngay sau đó mới ngẩng đầu, mờ mịt mà nhìn nhìn Hàn Thời cùng biểu tình phức tạp Kiều Loan, “Cái gì đúng không?”

“Không có gì.”

Hàn Thời tiếng cười sung sướng, “Đi thôi, lãnh đạo, ta bồi người đi ăn bữa sáng.”

“.....”

Nhìn kia một cao một thấp sóng vai rời đi lưỡng đạo thân ảnh, tươi cười dần dần cứng đờ Kiều Loan vô lực mà lau một phen mặt.

——

Nàng như thế nào liền như vậy luẩn quẩn trong lòng, thế nào cũng phải lừng tròng mà thẩu đi lên cọ một mồm to cầu lương đâu??

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 50 Đệ Chương 50

Chương 50

Thứ bảy sáng sớm, bởi vì lễ mừng hoạt động yêu cầu bố trí cùng tập luyện, giáo viên tình nguyện nhóm nghênh đón khó được nghỉ ngơi thời gian.

Đình Cửu Cửu nguyên bản chuẩn bị ngủ đến tự nhiên tỉnh, nhưng mà mới vừa 7 giờ xuất đầu, nàng liền bị Kiều Loan từ trong ổ chăn kéo lên ——

“Cửu cửu, mau mau mau, mau ra đây nhìn xem, có hảo ngoạn!”

“.....”

Đình Cửu Cửu cau mày bị kéo lên, xuống giường thời điểm đôi mắt đều còn không có mở, nhưng nghe Kiều Loan khẩu khí hưng phấn, nàng cũng vô pháp, chỉ có thể tròng lên áo khoác, tùy ý Kiều Loan đem chính mình túm đi ra ngoài.

Đến trên hành lang vừa thấy —— bị kéo ra tới thế nhưng còn không ngừng nàng một cái.

Trên thực tế, này nhị tầng lầu không có cửa sổ cách trở lộ thiên hành lang dài thượng, cơ hồ mỗi cái phòng nữ sinh đều nhin không được chạy ra, đang có một cái tính một cái mà ghé vào kia lùn tường sau, hướng dưới lầu bốn hợp lầu vây quanh trong viện nhìn xung quanh.

Đình Cửu Cửu rốt cuộc có điểm hứng thú.

Nàng đi theo Kiều Loan đứng ở bọn họ phòng đối diện lùn tường sau, nhìn về phía dưới lầu.

Chỉ thấy bốn hợp lâu lâu ngoài cửa mơ hồ dừng lại xếp thành một trường bài xe vận tải, xe vận tải sau thùng xe thoát nhìn vẫn là chuyên dụng duy trì hơi ẩm cùng độ ẩm phong kín rương.

Lúc này đang có một loạt lại một loạt vận hóa công nhân, từ kia mở ra sau thùng xe trong môn tiếp sức mà hướng bốn hợp lâu nội vận đồ vật.

Công nhân nhóm trong tay dọn cái rương thoát nhìn cũng không trọng, nhưng vẫn cứ toàn bộ là hai người cộng nâng. Đơn giản là kia cái rương cũng không có nóc, dọn tiến vào phía trước mấy chục rương, mỗi một rương đều lộ kiêu nộn phấn bạch đóa hoa.

“..... Đó là cái gì hoa?”

Đình Cửu Cửu tò mò mà chuyên hướng Kiều Loan.

Kiều Loan chống cằm trầm tư, “Ta cũng không biết ai, lần đầu tiên thấy như vậy đặc biệt hoa..... Cánh hoa hình dạng như là tường vi khoa, nhưng này cánh hoa số lượng cùng đóa hoa lớn nhỏ, thấy thế nào như thế nào không giống hoa hồng..... Nhưng tổng không phải là hoa hồng nguyệt quý đi?”

Bên cạnh phòng mấy nữ sinh cũng chính ghé vào bên cạnh lùn trên tường, trong đó một cái nghe vậy cười nói ——

“Kiều Loan, người tưởng cái gì đâu, này cũng không phải là nguyệt quý!”

“..... Đó là cái gì? Người nhận thức a??”

“Đương nhiên, ta còn thu được quá đâu.” Kia nữ sinh kiêu ngạo mà vừa nhắc đầu, “Đây là hoa hồng, năm trước Lễ Tình Nhân ta bạn trai đưa ta chính là loại này —— cái này kêu Austin hoa hồng, là lão loại hoa hồng cùng nguyệt quý tạp giao thành quả, hơn nữa không phải sản phẩm trong nước.....”

Nói, kia nữ sinh hâm mộ mà đảo qua dưới lầu biên giác đã bị bãi đầy nửa phiến đất trồng hoa hồng rường ——

“Này hoa hồng giá cả biện pháp hay đâu, ta bạn trai Lễ Tình Nhân lúc ấy cũng liền tặng ta một bó, nghe nói giá cả đều hơn một ngàn..... Nhiều như vậy rường, này đến là cái gì giá trên trời a?”

“Cũng không phải là sao.”

Kiều Loan cười tùm tùm mà, ánh mắt nhắm thẳng Đinh Cửu Cửu bên này phiêu, liền kếm làm mặt quý mà cùng nàng ý bảo ——

“Hàn phó tổ trưởng cũng thật bỏ được cấp..... Tiêu tiền a.”

Đinh Cửu Cửu vẻ mặt đứng đắn, “Các người tổ hoạt động chuẩn bị đến thế nào? Thiếu người nói có thể từ chúng ta tổ điều, chúng ta vô điều kiện duy trì.”

Đinh Cửu Cửu làm bộ không nghe thấy Kiều Loan trò đùa này, bên cạnh nữ sinh lại không chịu buông tha đi.

Người được bát quái hơi thở, lập tức có người tò mò mà thẩu đi lên, “Ai? Ai ai? Kiều tổ trưởng, người vừa mới kia lời nói có ý tứ gì? —— đây là bốn tổ hàn phó tổ trưởng mua?”

Kiều Loan cười hì hì, “Bằng không người nghĩ sao.”

“Hải, chúng ta vừa mới còn đang nói, này Lư lão sư như thế nào đột nhiên hào phóng như vậy, lại là như vậy danh tác mà bố trí lễ mừng, liền hoa hồng xưởng tài trợ khả năng tính chúng ta đều thảo luận qua —— nguyên lai là hàn phó tổ trưởng tiêu tiền a.”

Kiều Loan cười đến đôi mắt đều nheo lại tới ——

“Ta vốn đang tưởng nhắc nhở người nào đó một chút hôm nay là cái ngày mấy, bất quá xem ra đã không cần ta nhắc nhở, này thực thượng nói sao.”

Kiều Loan thuận miệng hỏi kia nữ sinh ——

“Người nói cái này áo..... Áo gì đó hoa hồng, hoa ngữ là cái gì a?”

Kia nữ sinh nghĩ nghĩ, “Hình như là bảo hộ.”

“Nghe thấy không, cừu cừu, này hoa ngữ ——” nói đến một nửa, Kiều Loan chính mình tạp xác, ngay sau đó khó hiểu mà quay lại đi, “Bảo hộ? Người xác định??”

“A, đúng vậy, ta nhớ rõ là cái này.”

Kiều Loan tức khắc lâm vào trầm tư, qua không vài giây nàng xua xua tay, “Bảo hộ liền bảo hộ, hoa hồng sao, đều giống nhau.”

Bên cạnh Đinh Cửu Cửu tặc cười rộ lên, nhẹ giọng vui đùa mà chế nhạo nàng: “Này hoa rõ ràng là đưa cho những cái đó hài tử, là người hiểu sai ý, kiêu tổ trưởng.”

Nói, nữ hài nhi xoay người trở về phòng.

Kiều Loan sắc mặt xấu hổ, tiểu tâm hỏi bên cạnh nữ sinh ——

“Thật là ta hiểu sai ý?”

“Ân.....” Kia nữ sinh không xác định mà nói: “Liên tính hàn phó tổ trưởng tưởng cấp đình tổ trưởng thổ lộ, hẳn là cũng sẽ không tuyển thời gian này..... Vạn nhất bị Lư lão sư mặt trên bắt điển hình, chúng ta đây đều cần phải đi theo xui xẻo.”

“Cũng đối nga.”

Kiều Loan nghĩ nghĩ, tán đồng gật gật đầu.

Lại trầm tư vài giây, Kiều Loan duỗi tay một phách lùn tường, “Không được, xem ra ta còn là đến nói cho hẳn a!”

“Ai? Nói cho ai.....”

Kia nữ sinh nói âm bị ném ở phía sau, Kiều Loan đã không rảnh lo, bước chân lưu loát mà hướng cửa thang lầu chạy.

Bên này tới rồi cửa thang lầu, vừa chuyển quá cong, Kiều Loan vừa muốn bước xuống đi một bước đột nhiên đốn ở giữa không trung.

—

Ba bốn cấp dưới bậc thang mặt, Chu Thâm chính đi trên một bậc, lúc này cũng dừng lại thân, cười nhìn nàng, mi đuôi một chọn.

“..... Cách.”

Kiều Loan vừa nhìn thấy người này, ghen ở ngực kia cổ khí lập tức đã bị dọa thành cách.

Đánh xong lúc sau nàng mới phản ứng lại đây, vội vàng giơ tay che miệng lại, cúi đầu liền tưởng hướng Chu Thâm cùng vách tường chi gian kia nói khe hở toàn.

Chu Thâm mới đầu cũng không động tác, Kiều Loan đều cho rằng chính mình này quan liền phải đi qua, lại thấy liền ở nàng hạ đến Chu Thâm trước mặt kia cấp bậc thang khi, phía dưới một bậc Chu Thâm đột nhiên bình tĩnh mà hướng bên cạnh hoành mại một bước.

Không nghiêng không lệch, chính ngăn chặn Kiều Loan con đường phía trước.

Kiều Loan nện bước dừng lại, quay đầu liền phải hướng một khác đầu khe hở hướng.

Mới vừa vọt tới một nửa, chỉ thấy dưới bậc thang mặt người dựa vào chân trường ưu thế, nhẹ nhàng lại hướng tả một mại.

Lại lần nữa chặn.

Kiều Loan: “.....”

Chu Thâm vóc dáng rất cao, so Hàn Thời cũng không kém, lúc này tuy rằng so Kiêu Loan còn thấp một bậc bậc thang, nhưng làm theo là cúi đầu rũ mắt thấy Kiêu Loan.

Ước chừng quy công với phía trước trở lại thành thị đãi kia hơn nửa tháng, Chu Thâm lúc này cũng không phải lần đầu tiên gặp mặt khi như vậy “Da đen”, vốn là tuần tú mặt càng tăng màu vài phần.

Thấy Kiêu Loan hận không thể đem chính mình súc thành một con chim cú nhỏ tư thế, Chu Thâm ý cười hơi thâm vài phần.

“Ta có phải hay không cùng người quá thực, cho nên người hiện tại gặp mặt đều đã không kêu người?”

Kiều Loan nghẹn thanh, “Chu Thâm..... Thâm sư huynh.”

Chu Thâm tiếng cười thư lãng, “Ở người nơi này, ta đã cải danh kêu Chu Thâm thâm?”

Kiều Loan: “.....”

“Hảo, không làm khó người. Ta hỏi người một vấn đề, chỉ cần người đúng sự thật trả lời, ta liền thả người qua đi.”

“Hảo..... Người hỏi đi, sư huynh.”

Kiều Loan một bộ muốn thượng đoan đầu dài bi tráng ngữ khí.

“Người đều chỗ nào như vậy nhiều nội tâm diễn?”

Chu Thâm buồn cười.

Chẳng qua đối thượng Kiêu Loan ngốc nhiên mà nâng lên tới ánh mắt, hăn nhìn không được ho nhẹ thanh, dời đi ánh mắt, “Cái này không tính.”

Kiều Loan nhẹ nhàng thở ra.

“Vấn đề rất đơn giản.” Chu Thâm quay mắt nhìn về phía nàng, “Ta là đã làm cái gì xin lỗi chuyện của người?”

“A?” Kiêu Loan ngốc nhiên mà xem hăn.

Chu Thâm ý cười một thiển, “Nếu không phải, kia vì cái gì người mỗi lần thấy ta liền chạy?”

Hăn cũng không đến nỗi tự xưng là người gặp người thích, nhưng có bao nhiêu nữ sinh trộm cho hăn kẹt cửa tắc thư tình, hăn vẫn là kiến thức quá. Duy độc cái này Kiêu Loan, lần đầu tiên gặp mặt còn bình thường, từ phía sau không biết ngày nào đó bắt đầu, lúc sau cơ hồ là vừa nhìn thấy hăn liền quay đầu chạy.

Rất giống là phía sau đuổi theo cái gì hồng thủy mãnh thú đường như.

Kiều Loan bị này quá mức trắng ra vấn đề một ghen, sau một lúc lâu mới xấu hổ hỏi: “Sư huynh..... Chính là muốn hỏi ta cái này?”

Chu Thâm nhướng mày, “Hoặc là người còn có mặt khác tưởng nói cho ta, có thể cùng nhau nói.”

“Cái này.....”

Kiều Loan tròn mắt lộc lộc lộc loạn chuyển, nhưng hơn nửa ngày cũng chưa sưu tập ra cái gì ý kiến hay, chỉ phải căng da đầu nói: “Ân..... Chính là..... Sư huynh người uy danh quá thịnh..... Ta, ta quá kính sợ ngài.....”

“Ngài” đều ra tới.

Chu Thâm vừa bực mình vừa buồn cười. Chẳng qua xem Kiêu Loan một bộ khó được mau tìm điều khe đất chui vào đi bộ dáng, hẳn vẫn là không bức cho thật chặt, chủ động dịch khai đề tài.

“Người đây là vội vã đi làm cái gì?”

Kiều Loan không dám nói dối: “Ta tìm hàn phó tổ trưởng có điểm việc tư.”

Lời này vừa ra, Chu Thâm ánh mắt khẽ biến biến.

“Người cùng Đinh Cửu Cửu, tựa hồ là bằng hữu?”

“Đúng vậy.”

Kiều Loan đương nhiên mà lên tiếng, nàng cũng không lý giải vì cái gì Chu Thâm sẽ đột nhiên nói như vậy.

Mà chờ nàng vừa nhắc đầu, nhìn thấy Chu Thâm tựa hồ có chút ý vị thâm trường ánh mắt, mới đột nhiên đầu óc một linh quang ——

“Ai..... Không phải sư huynh người tưởng như vậy!” Kiêu Loan nóng nảy, “Ta chính là có chuyện tưởng cùng hàn phó tổ trưởng nói, hơn nữa chính là cùng cửu cửu có quan hệ! Ta đối hàn phó tổ trưởng không thú vị, một chút cũng không có, thật sự!!”

Như vậy chỉ kém chỉ thiên thề.

Mà Kiều Loan rống xong lúc sau, toàn bộ thang lầu gian đều phi thường an tĩnh.

Tương đối mà đứng hai người ánh mắt đối thượng, nhất thời không khí xấu hổ, lại giống như có điểm mạo danh vi diệu.

Đúng lúc này, một cái lưỡi biếng thanh âm ở hai người dưới chân bên cạnh kia nói thang lầu thượng vang lên tới ——

“Ta đối với người cũng không thú vị, cũng là thật sự.”

Kiều Loan cùng Chu Thâm ánh mắt đồng loạt rơi xuống đi, liền thấy tựa hồ ở hướng trên lầu đi Hàn Thời đứng ở phía dưới cái kia thang lầu thượng, lúc này chính một tay cầm túi quần nửa dựa tường, tầm mắt nâng ở hai người trên người, cười như không cười, một bộ xem diễn bộ dáng.

“..... Hàn phó tổ trưởng, ngạc, người như thế nào ở chỗ này?” Kiều Loan hảo không xấu hổ hỏi. Sau đó mới đột nhiên phản ứng lại đây, “Người vừa mới, nghe lén chúng ta nói chuyện?”

Hàn Thời nghe vậy cười nhạt thanh, “Đừng hiểu lầm, ta đi lên tìm ta gia tiểu lãnh đạo, bởi vì các người đổ thang lầu, cho nên mới ở chỗ này chờ khơi thông.”

Kiều Loan: “.....”

Hàn Thời đi theo đem ánh mắt lạc hướng kiêu thân, vẫn là cười như không cười thần thái, “Ta là quấy rầy đến các người? Kia bằng không, ta trước tránh một chút?”

Chu Thâm vừa muốn mở miệng phủ nhận, liền nghe bên cạnh Kiều Loan như là bị dẫm cái đuôi, thiếu chút nữa tại chỗ nhảy dựng lên ——

“Không không không hàn phó tổ trưởng ta vừa vặn tìm người có việc người từ từ ta ——”

Nói xong, Kiều Loan gấp không chờ nổi mà chạy xuống lầu.

Chỉ chừa một cái ý vị thâm trường mà nhìn nàng bóng dáng Chu Thâm đứng ở tại chỗ.

Nửa phút sau, Hàn Thời liền đi theo Kiều Loan phía sau, tới rồi lầu một thang lầu hạ không chỗ.

“Có nói cái gì, liền ở chỗ này nói đi.”

Hàn Thời chủ động dừng lại chân.

Kiều Loan mọi nơi nhìn xem, xác định không ai, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, nhìn về phía Hàn Thời, biểu tình thần bí hề hề: “Hàn phó tổ trưởng, người biết hôm nay là ngày mấy sao?”

Hàn Thời mi khẽ nâng, “Chi giáo hoạt động kết thúc lễ mừng?”

Kiều Loan xua xua tay, “Không phải cái này!”

Nói xong, nàng liền chờ mong mà nhìn Hàn Thời, chờ đối phương lại lần nữa mở miệng.

Nhưng mà lệnh Kiều Loan tiếc nuôi chính là, Hàn Thời tựa hồ cũng không có nói cái gì nữa dự vọng.

Kiều Loan không khỏi thất vọng nói: “Người là thật không biết a? Ta còn tưởng rằng người hẳn là sớm đã có chuẩn bị đâu..... Sớm biết rằng ta sáng nay liền không chỉ ý lôi kéo cửu cửu xem những cái đó hoa hồng.”

Nói xong, Kiều Loan quay đầu nhìn về phía Hàn Thời, “Tính, ta trực tiếp nói cho người đi, hôm nay nhưng không chỉ là lễ mừng, vẫn là cửu cửu

_____”

“Nàng sinh nhật.”

Bình tĩnh ngữ điệu cắt đứt Kiều Loan nói thanh.

Không khí đình trệ vài giây sau, Kiều Loan kinh ngạc mà giương mắt, lại chỉ thấy được nam sinh đã xoay người hướng trên lầu đi bóng dáng ——

“Nếu không có mặt khác sự tình muốn nói, ta lên rồi.”

Kiều Loan lúc này mới phản ứng lại đây ——

“Người đã biết??”

“Ân.”

Lười biếng nửa thanh đoản điều rơi xuống tới.

Kiều Loan nghĩ nghĩ, không khỏi cười nói: “VẬY người nhất định cho nàng chuẩn bị kinh hi đi!”

“.....”

Thang lầu đã thượng đến một nửa, Hàn Thời nện bước dừng lại, hấn chống chân dài, mí mắt một rử, tầm mắt áp đến dưới lầu tới.

Kia trương thanh tuyến trên mặt khó được không thấy cái gì cảm xúc, duy độc đen nhánh con người cất giấu một chút thâm đặc ý vị.

“Người giống như đối chuyện của chúng ta thực quan tâm?”

Kiều Loan sửng sốt một chút, ngay sau đó chính sắc, nghiêm túc mà sửa đúng: “Ta là đối nhà của chúng ta cửu cửu chung thân đại sự thực quan tâm —— liền tính không phải người, thay đổi một người khác, ta làm theo sẽ thực quan tâm.”

“.....”

Cái này đáp án xem như khó được miễn cưỡng nạp vào Hàn Thời bắt bẻ cái kia cái vòng nhỏ hẹp, hăn môi mỏng hơi câu, đáy mắt nạp tiến điểm mỏng đạ ý cười.

“Sẽ chỉ là ta, sẽ không có một người khác.”

Kiều Loan: “.....”

Người này có thể hay không quá phận tự tin một chút?

Hàn Thời thu hồi ánh mắt, vừa mới chuẩn bị tiếp tục lên lầu, tiện đà như là nghĩ tới cái gì, bán ra đi chân dài ngừng ở chỗ đó.

“Ngô, làm đối với người quan tâm Đinh Cửu Cửu lòng biết ơn ——”

Kiều Loan tò mò mà ngửa đầu nhìn qua. “——?”

“Người thích Chu Thâm đi.”

“.....?!”

Nam sinh biểu tình, ánh mắt cùng ngữ khí, đều giống nhau như đúc mà bình tĩnh, như là tùy tay chọc thủng một cái bọt khí dường như không chút để ý.

Ở Kiều Loan khiếp sợ đến thất ngữ ánh mắt, hăn ách thanh cười nhẹ câu, ánh mắt hơi lóe.

“Chu Thâm cũng không phải là giống thoát nhìn như vậy vô hại. Một con giả dạng làm miêu báo đốm..... Người tiểu tâm bị hăn nuốt đến mao đều không dư thừa.”

Nói xong, Hàn Thời cũng không lăm lờ, nhấc chân lên lầu đi.

Độc lưu Kiều Loan tại chỗ trầm tư suy nghĩ nửa ngày, vẫn nhịn không được
lắm bầm ——

“Vì cái gì sẽ dư lại mao đầu —— ta lại không phải động vật không phải?”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 51 Đệ Chương 51

Chương 51

Trở lại phòng, thừa dịp trước một đêm trước tiên tiếp tốt thủy rửa mặt một lần, Đinh Cửu Cửu mới vừa lau khô mặt, liền nghe thấy chính mình di động trên đầu giường chấn động lên.

Đinh Cửu Cửu đi qua đi, cầm lấy di động vừa thấy điện báo biểu hiện, khoe miệng liền gọi lên tới.

Nàng tiếp khởi điện thoại, ngồi vào mép giường, “Mẹ, buổi sáng tốt lành a.....”

Chỉ là nữ hài nhi tươi cười cũng không có duy trì bao lâu, đã bị kinh mà trầm úc sắc thay thế được.

Sau một lát, nàng nhắm lại mi, “Hảo, ta đã biết, ta cùng lão sư nói một tiếng liền mau chóng trở về.”

Cắt đứt điện thoại, Đinh Cửu Cửu không có chần chờ, nhanh chóng đứng dậy đơn giản mà thu thập hảo ba lô, liền xách theo bao xoay người đi ra ngoài.

Ra cửa tả bắt cóc hướng thang lầu gian, Đinh Cửu Cửu mới vừa bán ra không vài bước, liền nhìn thấy Hàn Thời nghênh diện đi tới.

Đinh Cửu Cửu nện bước không khỏi mà giảm bớt, nhưng ấn đường vẫn chưa tùng, “Người như thế nào.....”

Hàn Thời ánh mắt xẹt qua nữ hài nhi phía sau ba lô, lại thoáng nhìn Đinh Cửu Cửu trên mặt thông sắc, không khỏi ánh mắt hơi ngưng, “Xảy ra chuyện gì sao?”

Đinh Cửu Cửu lắc đầu, “Không có gì đại sự, chỉ là ta mù mù thân thể không thoải mái, một người xin nghỉ ở nhà; ta không yên tâm, tưởng trở về nhìn xem.”

Hàn Thời hơi ninh khởi mi, “Ta và người cùng nhau.”

Đinh Cửu Cửu ánh mắt vừa động.

Có như vậy trong nháy mắt, nàng thật đúng là thiếu chút nữa nhịn không được đáp ứng xuống dưới, nhưng chờ kia xúc động kính nhi qua đi lúc sau, Đinh Cửu Cửu không khỏi bất đắc dĩ mà cười: “Vẫn là từ bỏ. Người như vậy đột nhiên đi, sẽ dọa đến ta mù mù.”

Nói xong, nữ hài nhi một lần nữa bước ra bước, “Ta đi tìm Lư lão sư thỉnh cái giả..... Nếu trong nhà không có gì vấn đề, ta sẽ đuổi ở lễ mừng kết thúc trước trở về.”

Nam sinh bước chân dài đi theo nàng phía sau, mày kiếm đều ninh lên, “Thật không cần ta đi?”

Đinh Cửu Cửu không quay đầu lại, có điểm chột dạ, nhưng ngữ khí lại rất kiên định.

“Thật sự không thể cho người đi..... Hơn nữa lễ mừng bố trí người đã ôm đồm xuống dưới, hôm nay cũng không nên rời khỏi.”

Thấy Đinh Cửu Cửu ý đã quyết, Hàn Thời chỉ phải thỏa hiệp.

“Hảo, ta an bài bọn họ đưa người trở về.”

“Ta chính mình.....”

“Cái này không đến thương lượng, tiểu lãnh đạo.”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Người này giống như luôn thích một bên kêu nài lãnh đạo, một bên làm việc “Đại nghịch bất đạo”.

Bất quá nghĩ đến xe chuyên dùng như thế nào cũng so với chính mình an bài muốn mau rất nhiều, Đình Cửu Cửu nhớ mong trong nhà mù mù bệnh tình, liền không lại chống đỡ, đáp ứng rồi xuống dưới.

.....

Trải qua suốt một buổi sáng tàu xe mệt nhọc, chính Ngọ 12 giờ nhiều chút thời điểm, Đình Cửu Cửu rút cuộc ngồi Hàn Thời an bài xe, tới rồi nhà mình tiểu khu ngoại.

Đình Cửu Cửu gia ở lão thành nội, tiểu khu cũng là trước thế kỷ lạc thành lâu lâu, tường thể loang lỗ, bên ngoài trên tường vây bò đầy xanh mướt dây thường xuân, gió thổi qua qua đi, lá cây sóng biển dường như phập phồng.

Này phiên tiểu khu trước hai năm thay đổi bất động sản, ở ra vào bên cạnh cửa thiết bảo an đình, ngoại lai chiếc xe đi vào, đều phải làm tốt đăng ký.

Đình Cửu Cửu thừa xe hơi cũng bị một người rất cao cũ xưa cửa sắt ngăn cản xuống dưới, tài xế bóp còi, bảo an đình cửa lại không có gì phản ứng.

“Ta liền ở chỗ này hạ đi, làm phiền ngài.” Đình Cửu Cửu trước mặt tòa tài xế nói lời cảm tạ.

“Đình tiểu thư quá khách khí, bất quá ta còn là đưa Đình tiểu thư đến dưới lầu đi, bằng không Tiểu Hàn tổng hỏi tới, ta thật sự là không hảo công đạo a.”

Nghe đối phương nói như vậy, Đinh Cửu Cửu tự nhiên ngưng ngưng cường ninh tới, chỉ phải lại mở miệng: “Ta đây đi xuống đăng ký một chút.”

“Tốt, Đinh tiểu thư.”

Đinh Cửu Cửu đẩy cửa xuống xe, mới vừa đi tiến hành người cung ra vào cửa nhỏ, liền thấy bảo an đình môn mở ra, bên trong trông cửa cụ ông đỡ trên mũi mắt kính đi ra ——

“..... Cửu Cửu? Người không phải chi giáo đi, như thế nào hôm nay cái đã trở lại?”

“Trương gia gia giữa trưa hảo.” Đinh Cửu Cửu lễ phép ân cần thăm hỏi một câu, sau đó mới giải thích, “Ta nghe nói ta mẹ thân thể không quá thoải mái, trở về xem một chút nàng..... Ta bằng hữu đưa ta tới xe bị ngăn ở bên ngoài, ngài xem ta có thể hay không đăng ký một chút, sau đó đem xe bỏ vào đi.”

“Nga, hành a, kia khẳng định không thành vấn đề.”

Trương gia gia xoay người đi trong đình lấy đăng ký bốn, vừa đi vừa nói chuyện.

“Nguyên lai là mẹ người bị bệnh a, ta nói nhà người như thế nào hôm nay còn tới nhiều như vậy khách nhân đâu.”

“..... Khách nhân?”

Bên ngoài Đinh Cửu Cửu sửng sốt.

“Đúng vậy, vài chiếc xe.....” Trương gia gia ánh mắt hướng cửa sắt ngoài trên xe rơi xuống, theo sau cười nói, “Liền cùng người bằng hữu này chiếc dường như, bóng loáng, nhưng khí phái.”

“.....”

Đình Cửu Cửu tim đập bỗng dừng lỡ một nhịp.

Giây lát sau, nàng phản thân tiến xe khi, thất thần bộ dáng làm tài xế đều có chút kỳ quái ——

“Đình tiểu thư, người không sao chứ?”

“..... A, không có việc gì.”

Đình Cửu Cửu ánh mắt lóe lóe, khoe miệng hơi dặt, lộ ra cái mềm mại rượu oa.

Chỉ là chỗ ngồi lúc sau, nàng đặt ở đầu gối tay lại vô ý thức mà nắm chặt lên.

Trong tiểu khu đường xe chạy thực hẹp, lâu chi gian lưu khe hở liền càng không lớn.

Cách nhà mình đơn nguyên xa xa mà vừa thấy, dưới lầu xác thật không có gì vị trí, Đình Cửu Cửu liền làm tài xế ngừng ở rộng mở dừng xe vị, chính mình xách theo ba lô xuống xe đi.

Mà Đình Cửu Cửu quái đến nhà mình đơn nguyên trước khi, chính thấy dưới lầu hàng xóm gia tuổi trẻ hai vợ chồng đứng ở lầu cửa, chỉ vào bên cạnh ngừng một loạt tam chiếc màu đen xe hơi, mặt mang kính ngạc mà nói chuyện với nhau ——

“Này tình huống như thế nào, nhà ai kết hôn sao, lớn như vậy trận trượng?”

“Ta xem không giống, lão bà, chúng ta trong tiểu khu người liền tính kết hôn, hẳn là cũng thuê không nổi như vậy xe.”

“Này xe thực quý? Thoạt nhìn nhưng thật ra rất phong cách.”

“Kia há ngăn là quý a, như vậy một chiếc giá cả, cũng ít nhất đến cái này vị số.”

“..... Nhiều như vậy!!?”

“Cho nên ta mới giật mình a.....”

Cùng thảo luận đến hứng thú bưng bưng, thế cho nên cũng chưa nhìn đến nàng tồn tại hai vợ chồng sai thân đi qua, Đinh Cửu Cửu ấn đường nhăn đến càng khẩn.

Nàng tâm sự nặng nề trên mặt đất đến lâu ba, cuối cùng ngừng ở nhà mình trước cửa.

Nguyên bản chuẩn bị lấy chìa khóa tay một đống, Đinh Cửu Cửu ánh mắt lóe lóe, cuối cùng chỉ giơ tay khấu vang lên môn.

Không quá một lát, liền nghe bên trong cánh cửa tiếng bước chân tiếp cận.

Theo sau, trước mặt môn từ bên trong mở ra.

“Mẹ.....”

Đinh Cửu Cửu bản năng há mồm gọi một tiếng, cùng trước mặt mắt lộ ra vui mừng mẫu thân nhìn nhau hai giây, nàng ánh mắt liền rơi xuống mẫu thân phía sau.

Màu đen tây trang nam nhân trạm đến thẳng, mắt nhìn thẳng canh giữ ở trong phòng.

—— ăn mặc cùng phong cách đều quen thuộc thật sự.

Bên người nàng sờ tiếp xúc quá người, cũng chỉ có ở người nào đó chỗ đó nhìn thấy quá như vậy tư thế.

Đình Cửu Cửu từ đi vào tiểu khu bắt đầu, liền vẫn luôn đi xuống trầm một lòng, rớt cuộc leng keng một tiếng, rơi xuống nhất phía dưới.

Nàng ánh mắt hơi ảm, nhưng trên mặt vẫn có ý cười, “Trong nhà tới khách nhân sao?”

Nhạc Dư Quân nguyên bản còn có chút lo lắng nữ nhi chấn kinh, lúc này thấy Đình Cửu Cửu biểu tình bình tĩnh điềm nhiên, tuy rằng khó tránh khỏi kinh ngạc, nhưng vẫn là trước đem nữ nhi kéo vào môn.

“Là ta lúc trước một vị cố chủ, không biết như thế nào khi cách nhiều năm như vậy đột nhiên tới. Vị kia lão gia tử tuổi so với ta đều rất tốt mấy tuần, người nghe lời hỏi cái hảo, đừng va chạm nhân gia.”

“..... Ân.”

Đình Cửu Cửu tùy ý mẫu thân đem chính mình kéo đến phòng khách.

Chủ vị thượng quả nhiên ngồi một vị tuổi chừng bảy mươi lão nhân, thoát nhìn đầu tóc hoa râu, nhưng lại tinh thần quắc thước, đỡ quả trượng đại mã kim đao mà ngồi ở chỗ đó, nơi xa trên đường truyền đến bối cảnh âm nhạc giống như đều bị ninh thành Bến Thượng Hải giọng.

Tuy rằng tâm tình có chút trầm, nhưng suy nghĩ như vậy một gián đoạn, Đình Cửu Cửu vẫn là không khỏi cong lên khóe miệng.

Đón kia đánh giá ánh mắt, nữ hài nhi đình đến phòng khách trung gian, hơi hơi khom người cúi đầu, “Hàn gia gia hảo.”

Lời này vừa ra, không chỉ là bên cạnh Nhạc Dư Quân sững sốt hạ, ngay cả đối diện Hàn lão gia tử, cũng có chút ngoài ý muốn nhìn nữ hài nhi liếc mắt một cái.

Ngay sau đó hấn gật gật đầu, đối bên cạnh bên người bảo tiêu ôn tồn mở miệng, trên mặt lại nhìn không ra cái gì quá nhiều hỉ nộ ai nhạc cảm xúc

“Cát bác sĩ nói được không sai, là cái cơ linh lại vững chắc tiểu cô nương.”

Người bên cạnh lên tiếng.

Hàn lão gia tử duỗi tay, hướng bên cạnh sô pha thượng một ý bảo, “Lăn lộn một đường, không dễ dàng, ngồi đi.”

Thật giống như Đinh Cửu Cửu mới là cái kia khách nhân dường như.

Đinh Cửu Cửu hơi nhú hạ mi, nhưng tuổi cùng bối phận chênh lệch bãi ở trước mắt, liền tính người này không phải Hàn Thời gia gia, nàng lúc này cũng chỉ có thể chịu đựng.

Vì thế nữ hài nhi gật gật đầu, đem ba lô phóng tới một bên, sau đó ngồi xuống trên sô pha.

Nhạc Dư Quân cũng ở nàng bên cạnh ngồi xuống.

Rồi sau đó hơn nửa giờ, Đinh Cửu Cửu cảm giác chính mình liền cùng một kiện nghe diễn vật trang trí nhi dường như, một tả một hữu hai vị trưởng bối người tới ta đi mà giao lưu —— tuy rằng đa số thời điểm Nhạc Dư Quân chỉ là đáp ứng —— trận này nhìn như lại tầm thường bất quá lao việc nhà, Đinh Cửu Cửu từ đầu tới đuôi đều bị xem nhẹ đến hoàn toàn.

Đảo cũng thực phù hợp trạng thái bình thường hạ tiểu bối nhi định vị, chỉ tiếc, hôm nay Hàn lão gia tử đặc biệt đến phóng, hiển nhiên không thuộc về “Trạng thái bình thường” phạm trù.

Vì thế đương nửa giờ “Việc nhà” kết thúc, Hàn lão gia tử muốn đứng dậy rời đi khi, hần chân chính mục đích mới một chút hiển lộ ra tới ——

“Tiểu nhạc, người liền không cần tặng. Làm cửu cửu bồi ta cái này lão nhân xuống lầu liền đủ rồi.”

Nhạc Dư Quân thừa dạ tán thưởng.

Trước sau an an tĩnh tĩnh cụp mi rũ mắt Đinh Cửu Cửu khẽ nâng tầm mắt, cũng đồng ý một tiếng.

Ở vài vị hắc y bảo tiêu cùng đi hạ, Đinh Cửu Cửu chỉ cảm thấy hạ lầu ba này mấy tầng thang lầu thượng, càng như là áp nàng hương đoạn đầu dài đi.

Trầm mặc vẫn luôn kéo dài đến lầu cửa.

Đi ở Đinh Cửu Cửu phía trước Hàn lão gia tử không nhanh không chậm mà ngừng bước, ngửa đầu nhìn xem xanh thăm thiên, đột nhiên toát ra tới bình tĩnh một câu.

“Ta còn tưởng rằng, ta cái kia tôn tử sẽ cùng người cùng nhau trở về đâu.”

“.....”

Mặc dù sớm có đoán trước, Đinh Cửu Cửu vẫn là trong lòng một đốn.

Qua hai giây, nàng mới tìm về thanh âm ổn tuyến, nhẹ giọng nói: “Hàn Thời ôm hạ chi giáo hoạt động kết thúc lễ mừng, hôm nay rất bận, không có thời gian trở về.”

“Lễ mừng?”

Hàn lão gia tử nghe vậy cười một tiếng, “Ta tôn tử, ta có thể không biết là cái gì tính tình? Phiền toái sự tình hần trước nay có thể trước tiên tìm lối tắt

né qua đi, như thế nào sẽ chủ động ôm?”

Nói, lão nhân sắc bén ánh mắt quay lại tới, rơi xuống nữ hài nhi trên người

“Vẫn là nói, kia lễ mừng cùng người có quan hệ?”

Đình Cửu Cửu không có ngẩng đầu, ngữ khí vững vàng an tĩnh, “Lễ mừng là chi giáo hoạt động một bộ phận, chúng ta mọi người phân công hợp tác, với ai đều thoát không ra quan hệ.”

“Ân ——” lão gia tử rất là tán thưởng dường như nhìn nàng một cái, đối bên cạnh người ta nói: “Không chỉ là cơ linh vững chắc, này phản ứng cũng nhanh nhẹn a.”

Bên cạnh người đáp lời: “Lão gia tử nói chính là.”

Hàn lão gia tử lại cười tùm tùm mà quay lại tới, “Kỳ thật ta rất thích người cái này tính tình..... Nếu người cùng Hàn Thời không có gì quan hệ, vậy là tốt rồi.”

“.....”

Tới a.

Đình Cửu Cửu buông xuống mắt, mắt hạnh cảm xúc hơi lóe, rũ tại bên người ngón tay tiêm cũng không ý thức mà nắm chặt.

Thấy nữ hài nhi không trở về lời nói, Hàn lão gia tử vẫn là cười hỏi: “Người liền không hiểu kỳ, ta là làm sao mà biết được?”

Đình Cửu Cửu ánh mắt lóe lóe, một lát sau nàng nhẹ hít vào một hơi, cảm khẽ nâng, gương mặt kia nhi thượng lộ ra ý cười mềm mại lại thoải mái hào phóng.

“Ngài nếu không biết, ta mới nên tò mò.”

Hàn lão gia tử nhìn chăm chăm nàng nhìn vài giây, bỗng dừng nở nụ cười

“Đây là cái thông minh hài tử a. Ta đây cũng liền không cùng người chơi loanh quanh lòng vòng những cái đó, chúng ta có chuyện nói thẳng, hảo sao?”

Đinh Cửu Cửu cười khổ hạ, “Ta nói không tốt lời nói, ngài có thể không nói sao?”

“Không thể.”

Lão gia tử hồi đến không chút do dự, đương nhiên.

Đinh Cửu Cửu: “..... Kia ngài thỉnh giảng đi.”

Hàn lão gia tử tươi cười khôi phục, “Ta biết người cùng ta tôn tử ở chi giáo trong khoảng thời gian này đi được rất gần, càng nghe nói người còn cứu hãn một mạng. Ân cứu mạng là kiện đại sự, hãn muốn báo đáp người, là hãn nên làm, ta sẽ không ngăn, bất quá hãn nếu là tưởng đem chính hãn cùng về sau Hàn gia cùng nhau đáp tạ đi —— người nói ta cái này làm gia gia, có phải hay không liền không thể mặc kệ a?”

Nữ hài nhi trước sau an tĩnh nghe, đến đây khi dứt lời, nàng mới chưa giương mắt mà ứng một câu: “Ngài nói quá lời.”

“Này cũng không phải là ta nói quá lời nột,” Hàn lão gia tử cảm khái nheo lại mắt, “Bất quá có này ân cứu mạng ở phía trước, hãn sẽ đối với người có cảm tình, cũng không phải cái gì ngoài ý muốn sự tình —— người cũng là động vật sao, động vật đều có động vật tật xấu, tử như cái này ‘ cầu treo hiệu ứng ’, người nghe nói qua sao?”

Đình Cửu Cửu một mặt.

Qua giây lát, nữ hài nhi thế nhưng cực nhẹ mà cười một tiếng.

Công người trước tru tâm..... Hàn gia nơi đó, khó trách làm hãn sinh hoạt đến như vậy thống khổ.

“Người cười cái gì?”

Lão gia tử hơi nhú khởi mi.

——

Nữ hài nhi cái này phản ứng, hiển nhiên là ở hãn ngoài ý liệu.

“Ta nghe nói qua. Cầu treo hiệu ứng, là nói người ở nguy hiểm hoàn cảnh hạ, thí dụ như quá cầu treo khi, nếu gặp được khác phái, sẽ đem khi đó sợ hãi nghĩ lầm là cảm tình thượng tâm động.....”

Đình Cửu Cửu nói, giương mắt nhìn về phía Hàn lão gia tử, vẫn là cười, “Ta cũng biết, ngài là ở nói cho ta, Hàn Thời đối cảm tình của ta chẳng qua là chịu cầu treo hiệu ứng ảnh hưởng.”

Hàn lão gia tử cũng cười, “Xem ra, người thực tự tin hãn không phải?”

“Ngài hiểu lầm, ta cũng không có như vậy tự tin. Chẳng qua ta nhưng thật ra cho rằng, tựa hồ ngài đối hãn có như vậy cái nhìn.”

Hàn lão gia tử mắt nhú lại: “—— ân?”

Nữ hài nhi cười đến mắt hạnh hơi cong, con người cũng rạng rỡ mà lượng: “Nếu không phải ngài cho rằng hãn đều không phải là chỉ là cầu treo hiệu ứng, kia ngài cần gì phải như vậy hưng sư động chúng mà tới nhà của ta đâu?”

“.....”

Hàn lão gia tử trên mặt khó được xuất hiện giọt mình trệ thần sắc.

Qua vài giây, hãn mới cười vang lên ——

“Người cái này nữ oa oa, ta thật là càng ngày càng thích..... Nếu không phải gia cảnh của người thật sự quá kém, ta đảo thật khả năng không ngại người cùng Hàn Thời tiếp xúc một chút.”

“.....”

Này từ giao lưu bắt đầu đến đây, Hàn lão gia tử nhất vô tâm một câu, lại cũng để cho Đinh Cửu Cửu trong lòng chấn động.

Nàng khấu khẩn đầu ngón tay vô ý thức mà áp vào trong lòng bàn tay.

Mà Hàn lão gia tử cười xong lúc sau, thanh âm quay về bình tĩnh, “Lui một vụn bước nói, hãn đối với người không chỉ là cầu treo hiệu ứng đơn giản như vậy, ta cũng nhận. —— này chi giáo sao, là ta gọi người cường áp hãn đi, nếu làm lựa chọn, kia hậu quả phải gánh vác —— điểm này, ta tưởng người cũng hiểu.”

Đinh Cửu Cửu im lặng.

Hàn lão gia tử tiếp tục nói: “Nhưng ở đâu bắt đầu, ta hy vọng là có thể ở đâu kết thúc.”

“.....”

Đinh Cửu Cửu thân hình cứng đờ, giây lát sau, nàng ngẩng đầu nhìn về phía trước mặt lão nhân.

Tâm tình thật sự là quá mức phức tạp, tại đây ngày nắng gắt cuối cùng mặt trời rực rỡ thiên lý, nàng còn không có tới kịp nói ra lời nói, rũ ở bên người

tay cũng đã lạnh lẽo.

Mà Hàn lão gia tử cũng cũng không có cho nàng mở miệng cơ hội ——

“Ta đoán người đã biết Hàn gia tình huống đi? Hàn Thời thân thể nếu người rõ ràng, ta đây liền đơn giản trắng ra mà nói cho người —— chẳng sợ người chỉ là một cái bình thường khá giả gia đình, ta đều có thể tiếp thu người cùng Hàn Thời phát triển một chút cảm tình —— nhưng người không phải, người mẫu thân, thậm chí còn ở Hàn gia đã làm người hầu!”

Lời nói đến âm cuối, lão nhân ngữ khí tăng thêm gấp đôi.

Mà nữ hài nhi sắc mặt cũng đột nhiên một bạch.

Thấy thế, Hàn lão gia tử ánh mắt hơi lóe, ngay sau đó bỏ qua một bên tầm mắt.

“Loại tình huống này, ta tuyệt không có thể cho phép người thực sự cùng Hàn Thời đi đến cuối cùng..... Hàn gia không phải các người như vậy tiểu gia hộ, Hàn Thời làm người thừa kế duy nhất, hẳn nhất cử nhất động đều sẽ trở thành một loại chong chóng đo chiều gió, bao nhiêu người đôi mắt về sau sẽ ngày tiếp nối đêm mà chăm chú vào hẳn trên người..... Người nói, nếu người thật sự gả tiến Hàn gia, những cái đó truyền thông dư luận, những cái đó Hàn gia đối đầu nhóm, thậm chí liền giấu ở Hàn gia chính mình trong công ty những cái đó đại cổ đông nhóm, bọn họ sẽ bỏ qua cái này công kích hẳn cơ hội? —— mà hẳn thân thể bản thân, liền chú định hẳn là có tử huyệt!”

“.....”

Thấy nữ hài nhi mím chặt cánh môi đều bắt đầu trở nên trắng, Hàn lão gia tử hùng hổ dọa người ngữ khí rất cuộc hơi tùng. Hẳn ánh mắt chuyển qua một vòng, cuối cùng ý vị thâm trường mà nhìn về phía lâu ba.

“Liên tính không suy xét Hàn Thời, người cũng muốn suy xét một chút người mẫu thân..... Nếu người thực sự cùng Hàn Thời đi đến cùng nhau, người chung quanh sẽ nói như thế nào người, lại sẽ nói như thế nào nàng?”

“.....”

Nữ hài nhi trên mặt cuối cùng một chút huyết sắc, rốt cuộc ở lão nhân chọc đến nàng đáy lòng sâu nhất cũng nhất trầm cổ kị khi, hoàn toàn rút đi.

Trầm mặc bị này mặt trời chói chang nướng đến nôn nóng.

Hồi lâu lúc sau, Hàn lão gia tử khẽ thở dài một tiếng.

“Ta như vậy một phen tuổi, theo đạo lý nói, làm khó dễ người như vậy một cái tiểu oa nhi, ta chính mình cũng thấy mất mặt..... Nhưng Hàn Thời là ta duy nhất tôn tử, ta không thể nhìn phía trước có một cái hố sâu, lại mắt thấy hấn dẫm đi vào mà không rên một tiếng.”

Hấn hơi làm tạm dừng, lại nói: “Mẫu thân người nơi đó, ta cũng không có làm rõ ý đồ đến, cho nên nàng hấn là cũng không biết người cùng Hàn Thời sự tình. Nhưng đồng dạng mà, nếu nàng đã biết, ta tưởng tin tưởng nàng khuyên người, cũng tuyệt đối cùng ta giống nhau —— dưới bầu trời này, đa số cha mẹ đều là không muốn làm chính mình con cái bị tội, cho nên nàng sẽ như vậy lựa chọn.”

Này phiên lời nói sau, trước sau trầm mặc Đinh Cửu Cửu rốt cuộc đã mở miệng.

“Ngài muốn cho ta như thế nào làm?”

Hàn lão gia tử đáy mắt tinh quang chợt lóe, chẳng qua thực mau đã bị hấn kiềm chế đi xuống.

“Rất đơn giản. Chi giáo kết thúc trước, người nói cho hẳn, người cùng hẳn chi gian là tuyệt không khả năng —— này liền vậy là đủ rồi.”

Đinh Cửu Cửu ngẩn ra, ngẩng đầu nhìn về phía Hàn lão gia tử.

Nữ hài nhi trong ánh mắt có chút khó hiểu, tựa hồ không nghĩ tới đối phương lớn như vậy phí hoảng hốt, lại chỉ đề ra như vậy đơn giản một điều kiện.

Mà Hàn lão gia tử hơi hơi mỉm cười.

“Ta hiểu biết ta cái kia tôn tử, hẳn tuy rằng mặt ngoài tùy tâm sở dục vĩnh viễn một bộ không chính hành bộ dáng, nhưng tâm khí cao thật sự. —— chỉ cần người có thể cự tuyệt hẳn, ta tin tưởng hẳn tuyệt không sẽ lại dây dưa người.”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 52 Đệ Chương 52

Chương 52

Đình Cửu Cửu về đến nhà, đẩy cửa đi vào khi, chính nhìn đến mẫu thân Nhạc Dư Quân ngồi ở trên sô pha, mặt mày sầu tư tích tụ, ánh mắt bất an mà lang thang không có mục tiêu mà ở trong phòng bay.

Nghe thấy Đình Cửu Cửu vào cửa động tĩnh, nàng mới có điểm phản ứng, đem ánh mắt chuyển qua đi.

“Cửu cửu, phía trước mẹ đều đã quên hỏi, người ăn qua cơm trưa sao, muốn hay không cho người chuẩn bị điếm?”

“Không cần, mẹ.” Đình Cửu Cửu đi vào phòng khách, “Ta không đói bụng.”

“Nga..... Kia, vừa mới người đưa Hàn lão gia tử xuống lầu, hẳn có cùng người nói cái gì sao?”

“.....”

Đình Cửu Cửu thân hình không rõ ràng mà cương hạ, thực mau liền bị chính nàng cười che dấu qua đi, “Chưa nói cái gì, chính là đơn giản hỏi vài câu.”

Lời này hiển nhiên không đủ trấn an Nhạc Dư Quân, nàng ấn đường khóa đến càng khẩn, bất an mà chuyển khai tầm mắt.

“Mẹ, làm sao vậy?” Đình Cửu Cửu ánh mắt hơi lóe, ngay sau đó cười hỏi. “Xem người một bộ tâm sự nặng nề bộ dáng..... Chẳng lẽ ta trở về trước,

hàn gia gia còn nói cái gì sao?”

“Kia thật không có.”

Nhạc Dư Quân nói xong lời này sau, trầm mặc xuống dưới, lại sau một lúc lâu mới mở miệng: “Nhưng người nói, này đều qua nhiều năm như vậy, Hàn lão gia tử như thế nào sẽ đến nhà chúng ta?”

Đình Cửu Cửu ánh mắt vừa động, nhưng cũng không có nói lời nói.

Nhạc Dư Quân lo chính mình nói tiếp: “Hơn nữa ta lúc trước tuy rằng ở Hàn gia thủ công gần 5 năm, nhưng sau lại đi thời điểm, lại không phải cái gì chết già..... Người khi đó tiểu, khả năng đã không ấn tượng. Lúc ấy nhà bọn họ Hàn lão gia tử có cái tiểu tôn tử, khi đó đưa đến ta quét tước biệt thự chiếu cố, kết quả thiếu chút nữa xảy ra chuyện; sau lại ta đã bị Hàn gia sa thải. Lão gia tử thiện tâm, nhưng thật ra cho chúng ta không ít bồi thường, cũng chỉ dặn dò không cần đi ra ngoài lộ ra..... Này đều qua đi nhiều năm như vậy, hăn đột nhiên tới trong nhà, còn một hai phải trông thấy người, ta này trong lòng tổng cảm giác bất ổn.”

“Khả năng chỉ là người già rồi, nhớ tình bạn cũ bái. Bọn họ loại này đại nhân vật tâm tư, nơi nào là chúng ta có thể đoán được.”

Đình Cửu Cửu cười cười, kéo Nhạc Dư Quân ngồi trên sofa, “Hơn nữa ngài nói sự tình, ta cũng còn nhớ đâu. Lúc ấy kia nam hài nhi là ta cái thứ nhất phát hiện, nói không chừng hàn gia gia chính là bởi vì này, cho nên mới muốn gặp ta.”

Nhắc tới này một tầng, Nhạc Dư Quân mày rớt cuộc hơi tưng, trên mặt cũng lộ ra một chút ý cười tới.

“Đúng vậy, ta như thế nào đem tầng này đã quên..... Ta nhớ rõ đứa bé kia cùng người cùng tuổi, an an tĩnh tĩnh, ta chưa từng thấy như vậy nghe lời

nam hài nhi, cũng không biết hẳn hiện tại thế nào, nhiều ít năm cũng chưa tái kiến.....”

Nhớ tới năm nay mới vừa gặp được Hàn Thời trước sau, người nọ diễn xuất cùng lời nói việc làm, Đinh Cửu Cửu ghen một chút, ngay sau đó có chút bật cười.

“Ngài chưa thấy được cũng khá tốt.”

“Ân?” Nhạc Dư Quân kỳ quái mà nhìn về phía nàng, “Người sau lại còn gặp qua kia nam hài?”

Đinh Cửu Cửu nhất thời nói lỡ, lấy lại tinh thần lại muốn tìm bổ đã chậm, nàng chỉ có thể căng da đầu nói: “Xem như gặp qua..... Hàn Thời, ngạch, chính là hàn gia gia cái kia tôn tử, năm nay vừa vặn cùng chúng ta cùng đi vùng núi chi giáo.”

Nhạc Dư Quân: “..... Các người chi giáo không phải trường học an bài sao? Hẳn đi theo người một khu nhà đại học??”

Đinh Cửu Cửu: “Này đảo không phải.”

“Kia hẳn như thế nào sẽ cùng các người cùng đi chi giáo?”

Đinh Cửu Cửu: “..... Cụ thể ta cũng không rõ lắm, bọn họ đệ tứ tổ là lâm thời thêm tiến vào.”

Nhạc Dư Quân thở dài, “Người đưa nhỏ này, như thế nào cũng không cùng ta nói một tiếng?”

Đinh Cửu Cửu ánh mắt hơi lóe hạ, ngay sau đó cười nói: “Ta này không phải cũng là mới biết được sao.”

Đinh Cửu Cửu sợ Nhạc Dư Quân liên tưởng, thực mau liền mang quá cái này đề tài, lôi kéo có hơn hai tháng không gặp mặt mẫu thân cùng nhau

nhìn một lát TV tiết mục, lại hàn huyên nói chuyện phiếm, lúc này mới đưa ra muốn chạy trở về.

“Không thể ở nhà đãi cả đêm, quá xong sinh nhật lại đi sao?” Nhạc Dư Quân nhăn lại mi.

Đình Cửu Cửu cười đến bất đắc dĩ, “Nguyên bản chính là xin nghỉ, không thể kéo..... Bất quá lần sau ngài cũng không nên lại lấy thân thể ra bệnh loại chuyện này hống ta đã trở về a.”

Nhạc Dư Quân chỉ phải gật gật đầu, “Ai..... Các người chi giáo cũng mau kết thúc đi?”

“.....” Đình Cửu Cửu tươi cười buồn bã, chỉ là thực mau liền điều chỉnh lại đây, “Àn, ta thực mau là có thể trở về bồi ngài lạp.”

Nhạc Dư Quân lúc này mới lộ tươi cười.

Cứ việc Đình Cửu Cửu không cho, nhưng Nhạc Dư Quân vẫn là đem nàng đưa đến dưới lầu.

Trước khi đi, Nhạc Dư Quân duỗi tay kéo một phen Đình Cửu Cửu.

“Cửu cửu a, người cùng cái kia nam hài..... Hiện tại rất quen thuộc sao?”

Đình Cửu Cửu thân hình một đốn, ngay sau đó cười nói: “Không có a, chính là cùng nhau chi nhân viên trường học làm sao.”

“Như vậy a..... Kia nam hài trong nhà quá lợi hại, người nhớ rõ, chúng ta không đắc tội bọn họ, nhưng cũng đừng đi được thân cận quá..... Rốt cuộc không phải một đường người, bằng không sẽ có hại.”

“..... Biết rồi.” Nữ hài nhi cười đến mắt hạnh hơi cong, “Ngài như thế nào đột nhiên nói cái này?”

Nhạc Dư Quân muốn nói cái gì, chỉ là lại nuốt đi trở về, cuối cùng chỉ ngượng ngùng mà cười cười: “Có thể là ta suy nghĩ nhiều đi.”

Đình Cửu Cửu thu hồi tay, siết chặt ba lô mang, trên mặt lại không có gì biểu lộ, vẫn là kia phó ý cười.

“Ta bằng hữu nên sốt ruột chờ, ta đi trước, mẹ tái kiến.”

“Trên đường tiểu tâm a.”

“Đã biết.”

Trở lại trên xe khi, nữ hài nhi trên mặt gấn bó tươi cười rất cuộc vẫn là phai nhạt đi xuống.

“—— trực tiếp trở về sao, Đình tiểu thư?”

“.....”

Đình Cửu Cửu ngẩng đầu nhìn về phía phía trước, kính chiếu hậu tài xế chính ánh mắt phức tạp mà nhìn nàng.

Đình Cửu Cửu cười khổ hạ, “Ân, trực tiếp trở về đi,..... Bất quá xem thời gian, đến vùng núi hãn là muốn đêm, lễ mừng chỉ sợ là không đuổi kịp đi.”

Tài xế đi theo thở dài, “Tiểu Hàn tổng vì ngài chuẩn bị lễ mừng, còn vận đi vào thật nhiều pháo hoa, liền chuyên nghiệp châm ngòi nhân viên đều an bài hảo thời gian cùng an toàn địa điểm, Đình tiểu thư ngài lại nhìn không tới..... Tiểu Hàn tổng chỉ sợ sẽ thật đáng tiếc.”

“Đúng vậy.”

Đình Cửu Cửu giương mắt nhìn về phía ngoài cửa sổ chân trời.

“Ta cũng có chút tiếc nuối nột.”

Xe khai ra đi, ly tiểu khu đại môn, cùng bảo an đình gia gia phất tay chia tay sau, Đình Cửu Cửu ấn lên xe cửa sổ, quay lại thân tới.

Bên trong xe an tĩnh một lát, nàng đột nhiên mở miệng: “Hàn lão gia tử xe, ngài có phải hay không thấy được?”

“.....”

Trên ghế điều khiển tài xế sửng sốt, ngay sau đó có điểm xấu hổ gật gật đầu. “Ngạch, Hàn lão gia tử cũng thấy chúng ta xe..... Ta còn tưởng rằng hãn sẽ qua tới hỏi một chút, nhưng lão gia tử cái gì cũng chưa nói, nhìn ta liếc mắt một cái liền đi rồi.”

Nữ hài nhi khóe môi cong lên một chút cười, nàng nhìn xe ngoại, “Chuyện này người chuẩn bị nói cho hãn sao?”

Tài xế phản ứng trong chốc lát, mới hiểu được cái này “Hãn” chỉ chính là Tiểu Hàn tổng, hãn lập tức vỗ bộ ngực bảo đảm: “Đình tiểu thư yên tâm, ta sẽ một chữ không rời mà cùng Tiểu Hàn tổng nói.”

Đình Cửu Cửu mỉm cười bật cười, “Ta hiện tại thực sự có điểm hoài nghi, các người tiền lương rất cuộc là Hàn gia phát, vẫn là Hàn Thời đã phát.”

Tài xế cười nói: “Nhìn ngài lời này, Hàn gia về sau cũng là Tiểu Hàn tổng a —— Hàn gia vẫn luôn nhân số thừa thớt, Hàn lão gia tử liền hàn tổng như vậy một cái nhi tử, cũng chỉ có Tiểu Hàn tổng như vậy một cái tôn tử, tranh cũng chưa người cùng Tiểu Hàn tổng tranh nột.”

“.....”

Nghĩ đến Hàn Thời thân thế, cùng Hàn lão gia tử phía trước nói, cùng với tám năm trước kia sự kiện, Đình Cửu Cửu ánh mắt hơi hơi trầm đi xuống.

Sau một lúc lâu, nàng mới tự nhủ nhẹ giọng nỉ non câu, “Chưa chắc đi.”

“A? Đinh Cửu Cửu ngài nói cái gì, ta không nghe rõ?”

“Không có gì.” Đinh Cửu Cửu ngẩng đầu nhìn về phía đối phương, ý cười doanh mắt hạnh, nhỏ vụn quang ảnh ở bên trong hơi hơi đong đưa, “Chuyện này, không cần người khó xử, ta sẽ chính mình cùng Hàn Thời nói.”

Bảo tiêu vừa nghe chính mình không cần kẹt ở Hàn lão gia tử cùng Hàn Thời chi gian hai đầu khó xử, không khỏi vui mừng khôn xiết, liên thanh gật đầu.

*

Xe tiến lên vùng núi hơn phân nửa lộ trình khi, thiên cũng đã đêm đen tới. Ở như vậy uốn lượn trên đường núi, ban đêm tài xế càng không dám mau hành, vì thế chỉ phải một đường chậm rãi từ từ mà khai vào núi.

Chờ đến bốn hợp lâu ngoài thời điểm, đã gần đêm khuya.

Xuống xe khi, bên tai chỉ có một mảnh vắng vẻ bóng đêm, bốn hợp trong lâu chi dạy học sinh nhóm tựa hồ đều đã ngủ đi xuống.

Đinh Cửu Cửu theo lâu môn đi vào sân, lúc này mới phát hiện trong viện đất trống thượng còn có vài đạo thân ảnh. Lại là Kiều Loan ở lãnh bọn họ tổ học sinh quét tước vệ sinh, thu thập này phiến lễ mừng lúc sau hỗn độn.

Trong viện ngọn đèn dầu tối tăm, Kiều Loan thấy rõ Đinh Cửu Cửu khi, hai người cách xa nhau chỉ còn mấy mét.

Vừa thấy thanh người, Kiều Loan không khỏi cảm khái: “Người nhưng rốt cuộc đã trở lại a đình tổ trưởng.”

“Xin lỗi,” Đinh Cửu Cửu cười đến bất đắc dĩ, “Đi được quá cấp, sự tình đều ném cho các người.”

“Tính tính, vốn dĩ cũng là chúng ta tổ sự.” Kiều Loan xua xua tay, ngay sau đó tiếc nuối mà nói: “Chính là đáng tiếc, người cũng chưa nhìn đến, đêm nay pháo hoa đặc biệt xinh đẹp, vòng quanh chúng ta cái này đỉnh núi, bốn phương tám hướng đều có..... Ta nghe nói là hàn phó tổ trưởng chuyên môn vì người chuẩn bị —— người nhưng khen ngược, vồ vồ mông chạy lấy người, liền điếm cái đuôi cũng chưa nhìn thấy.”

Đình Cửu Cửu mắt đuôi hơi cong đi xuống, ý cười doanh doanh, “Ân, là ta không cái này vận khí..... Bọn nhỏ hẳn là đều chơi thật sự vui vẻ đi?”

“Đó là đương nhiên, người nhìn một cái viện này chẳng phải sẽ biết.”

Đình Cửu Cửu ánh mắt đảo qua một vòng, nhìn những cái đó dải lụa rực rỡ cùng rơi rụng băng ghế bàn ghế, còn có đã héo tàn tím đến rải rác Austin hoa hồng, không khỏi bật cười.

“Như thế nào cùng quý tử vào thôn đường như.”

Kiều Loan nghe vậy, phụt một tiếng cười ra tới, mang cục tẩy bao tay đem eo một xoa, đi theo cười ngây ngô, “Ai, thật đúng là a.”

“Này đó hoa sao lại thế này?”

“Hải, còn không phải những cái đó bọn nhỏ chưa thấy qua sao, vốn dĩ cũng đều là dễ háo phẩm, qua đêm nay chỉ có thể chôn trong đất đương phân bón đồ vật, Tiểu Hàn tổng thấy bọn nhỏ thích, khiến cho bọn họ từng người mang về —— đây là chọn dư lại.”

Đình Cửu Cửu ánh mắt lóe lóe, “Hắn đêm nay cũng cùng các người cùng nhau tham gia lễ mừng sao?”

“Người còn không biết xấu hổ hỏi đâu.”

Kiều Loan phiên nàng liếc mắt một cái, “Nhân gia trạm lâu cửa đợi người gần ba cái giờ, người có phải hay không liên thông điện thoại cũng chưa đánh?”

“.....”

Đình Cửu Cửu im lặng.

“Oa, người cái này tuyệt tình quả nghĩa tiểu không lương tâm —— uổng ta lúc trước còn tìm hàn phó tổ trưởng buông lời hung ác, làm hấn không được khi dễ người —— này cho tới hôm nay vừa thấy, rõ ràng tất cả đều là người khi dễ nhân gia a.”

Đình Cửu Cửu ai không được Kiều Loan “Lên án công khai”, chỉ phải cười xin tha, lý do mệt mỏi, liền cùng Kiều Loan cáo biệt sau đó độc thân hưởng trên lầu đi.

Sai khai lúc sau, nữ hài nhi trên mặt tươi cười phai nhạt đi xuống.

Nàng không phải không nghĩ tới phải cho Hàn Thời gọi điện thoại, chỉ là ngồi ở trong xe, đối với di động phát gốc một đường, cũng không biết nên như thế nào mở miệng, lại nên nói cái gì.

Hàn lão gia tử những lời này đó, vẫn luôn vẫn luôn quanh quẩn ở nàng bên tai, đến bây giờ giống như còn không có tan đi.

Nữ hài nhi nhẹ nhàng mà, chậm rãi, cũng thật dài mà thư ra một hơi.

Lúc này chính đi đến cửa thang lầu trước dưới bậc thang, Đình Cửu Cửu ngẩng đầu lên, nhìn về phía phía sau lộ thiên bầu trời đêm.

Vùng núi ngôi sao tựa hồ cách tổng phá lệ gần, như là duỗi ra tay là có thể sờ đến dường như.

Nữ hài nhi nhin không được chớp chớp mắt, đem đáy mắt chua xót cảm giác áp xuống đi.

Nàng nâng lên cánh tay, nhắm lại một con mắt, trắng nõn đầu ngón tay vòng lên, đem không trung nhất lượng kia viên ngôi sao hư năm tiến trong tay.

“Sinh nhật vui sướng.”

Nàng nhẹ giọng đối với bầu trời đêm nói.

“Đinh Cửu Cửu.”

Ngôi sao hướng nàng chớp hạ đôi mắt, như là đáp lại.

Nữ hài nhi đáy mắt lệ quang chợt lóe mà qua, nàng rũ mắt thu tay lại, liền muốn xoay người lên lầu.

Mà liền tại đây trong nháy mắt, bên cạnh thang lầu gian bóng ma trong bóng tối, đột nhiên có người nắm lấy nàng sắp rơi xuống đi thủ đoạn, thuận thế lôi kéo.

Không hề phòng bị Đinh Cửu Cửu còn chưa tới kịp kinh hô, liền bị người túm qua đi.

“Phanh” một tiếng trầm vang, Đinh Cửu Cửu ngã vào một cái nóng cháy trong ngực.

Bên tai cái kia khàn khàn thanh âm tức giận đến khó chịu ——

“Còn có mười ba phút, người sinh nhật liền phải đi qua..... Người cũng thật không nóng nảy.”

Thanh âm này phủ vừa vào nhĩ, kinh sợ nữ hài nhi thân hình liền cứng tại chỗ.

Chờ lấy lại tinh thần, mạc danh khôn kể chua xót đột nhiên không kịp phòng ngừa mà nảy lên hốc mắt, nữ hài nhi vành mắt đỏ lên.

Những cái đó áp lực một ngày ủy khuất, khổ sở, như là vỡ tan đê hồng thủy, tất cả đều tại đây một khắc dừng đi lên.

Nàng không dám mở miệng, e sợ cho đối phương sẽ nghe ra chính mình trong thanh âm khóc nức nở.

Nhưng mà Hàn Thời đối nữ hài nhi thật sự là quá mức quen thuộc —— không cần nàng mở miệng, chỉ nghe kia tiếng hít thở đột nhiên rối loạn nhịp cùng khí tức, hăn cũng không khỏi mà sắc mặt khẽ biến.

Nam sinh cúi xuống thân đi, cau mày ở trong bóng tối đi tìm nàng mặt mày ——

“Ta không phải trách người..... Người làm sao vậy?”

Hàn Thời chỉ hơi tưởng tượng, liền bài trừ Đinh Cửu Cửu mẫu thân xảy ra chuyện khả năng tính —— phàm là bên kia có một chút tình huống, Đinh Cửu Cửu hôm nay liền tuyệt không sẽ trở lại trong núi.

Nhưng kia lại sẽ là cái gì nguyên nhân.....

Không có chờ hăn nghĩ thông suốt, liền nghe thấy trước người nữ hài nhi nhẹ giọng mở miệng: “Không có..... Chỉ là cảm thấy hôm nay quá đến mệt mỏi quá a.”

Nữ hài nhi ngẩng mặt, nín khóc mỉm cười, “Người lại là như thế nào biết ta hôm nay sinh nhật?”

Hàn Thời cau mày, nhưng vẫn nhịn không được theo nữ hài nhi cười, hăn duỗi tay sờ sờ nữ hài nhi tóc ngắn, “Có cái gì về chuyện của người, sẽ là ta không biết?”

“.....”

Đình Cửu Cửu trầm mặc hai giây, nhin không được đố hấn, “Khả năng rất nhiều đâu.”

Nam sinh ách thanh cười, “Liên tính rất nhiều, ta về sau cũng sẽ tất cả đều biết.”

Nữ hài nhi ngơ ngẩn.

Không đợi nàng hoàn hồn, Hàn Thời đã nắm nàng thủ đoạn hướng thang lầu thượng đi ——

“Đi thôi, đã đã khuya, ta đưa người trở về.”

Đình Cửu Cửu kia trong nháy mắt cơ hồ nhin không được muốn mở miệng lưu hấn, nhưng cuối cùng vẫn là bị nàng đè ép trở về.

Nàng mím môi, thuận theo mà cùng Hàn Thời cùng nhau lên lầu.

Dọc theo trong bóng đêm lộ thiên hành lang dài, hai người một ngữ chưa phát, chỉ như vậy an tĩnh mà thông thả mà đi qua đi.

Ở như vậy yên tĩnh, Đình Cửu Cửu cơ hồ có thể nghe được hai người tim đập, dọc theo đầu ngón tay giao xúc, cho nhau truyền qua đi.

Chỉ là lại lớn lên lộ cũng sẽ đi đến cuối, mà cửa thang lầu đến Đình Cửu Cửu phòng ngoại khoảng cách nguyên bản liền rất đoản.

Đình đến ngoài cửa thời điểm, Đình Cửu Cửu thậm chí giống như nghe thấy đáy lòng có thanh âm tiếc nuối mà than một tiếng.

Nàng giương mắt nhìn về phía nam sinh, ngăn chặn đáy mắt những cái đó cảm xúc, “..... Đã tới rồi, người trở về đi.”

“Ta chờ người đi vào.”

Đình Cửu Cửu ánh mắt khẽ nhúc nhích, cuối cùng vẫn là nhẹ điểm gật đầu.

“Ta đây đi trở về.”

Nói, nàng liền phải xoay người sang chỗ khác, chỉ là mới vừa chuyển tới một nửa, Đình Cửu Cửu liền phát hiện chính mình có chút “Thân bất do kỷ”.

Người nọ tay vẫn nắm chặt nàng, nắm thật sự khấn, không có nửa điểm muốn buông ra ý tứ.

Đình Cửu Cửu có chút bất đắc dĩ mà ngẩng đầu, “Ngày mai còn có cuối cùng một ngày chi giáo khóa đâu, tất cả mọi người đều muốn dậy sớm..... Người đừng náo loạn.”

Âm cuối thực mềm, nhẹ đến như là lông chim cào quá tâm tiêm đi.

Nam sinh con người cảm xúc thâm thâm.

Giây lát sau, hần về phía trước cúi người, nửa ôm lấy nữ hài nhi, ghé vào nàng bên tai ách thanh tuyến hỏi: “Hôm nay là người sinh nhật, ta phải cho người xem lễ vật bị người bỏ lỡ..... Nhưng người có phải hay không hần là hồi ta một phần?”

Đình Cửu Cửu ngấn ra hạ, ngay sau đó chần chờ hỏi: “Người nghĩ muốn cái gì?”

“Người đoán.”

“.....” Đình Cửu Cửu ghen một chút, ngay sau đó bất đắc dĩ mà rũ cong hạ khóe mắt, “Người là hai ba tuổi tiểu hài nhi sao, Hàn Thời?”

Bám vào bên tai thanh âm ép tới lâu rồi, mang lên điểm như có như không buồn khuấy ——

“Vì người đương tiểu cầu đều có thể, tiểu hài nhi tính cái gì?”

Đinh Cửu Cửu: “.....”

Lời này nói được quá có đạo lý, nàng thế nhưng tìm không thấy cái gì lấy cớ phản bác.

Không khí nhất thời vi diệu.

Mà Hàn Thời cũng không biết thật giả mà tựa hồ nháo nổi lên tính tình, buồn thanh ôm nàng một chữ không phát.

Đinh Cửu Cửu nghĩ đến Kiều Loan phía trước nói, người này ở lâu ngoài đời cả đêm sự tình, không khỏi trong lòng mềm nhũn.

Nàng phóng nhẹ thanh âm, nói: “Nhưng ta đoán không được..... Người cái gì đều có, Hàn Thời, ta không biết nên đưa người cái gì.”

“Ta không có người.”

Cái kia thanh âm không chút do dự đè nặng nàng lời nói đuôi che lại đi lên.

Mà lời này vừa ra, hành lang dài càng là an tĩnh.

Nữ hài nhi đáy mắt xẹt qua hoảng loạn cảm xúc đi, nàng thực mau liền áp xuống lông mi, ý đồ che lấp trụ trong lòng những cái đó không thể làm đối phương biết đến cảm xúc.

..... Nàng biết Hàn Thời muốn chính là nàng một câu xác định.

Nếu hôm nay không có hồi quá gia, kia nàng giờ khắc này đại khái đã nhận không được đáp ứng rồi đi?

Nhưng là không có nếu.

Nữ hài nhi rũ mắt, vô lực mà nắm chặt tay.

Nàng biết, vì hấn hảo, cũng vì chính nàng, thậm chí vì mẫu thân..... Nàng đều nên giống Hàn lão gia tử nói như vậy, cự tuyệt hấn, không thể lưu lại một chút đường sống.

Nhưng hôm nay là nàng sinh nhật a.

Nàng 20 tuổi cái thứ nhất sinh nhật, nàng nhân sinh tốt đẹp nhất thời gian bắt đầu..... Nàng không nghĩ về sau mỗi một cái sinh nhật, đều rành mạch mà nhớ kỹ chính mình đã từng là như thế nào đem chính mình lần đầu tiên thích nam sinh đẩy đến không bao giờ có thể tiếp cận địa phương đi.

Cho nên liền tính là tùy hứng..... Nàng đã hiểu chuyện nghe lời tự lực gần bó như vậy nhiều năm..... Khiến cho chính mình tùy hứng lúc này đây đi?

“—— tính.”

Liền ở Đình Cửu Cửu nắm chặt trống con đủ dũng khí muốn mở miệng trước một giây, nàng nghe thấy bên tai cái kia khàn khàn thanh âm cười đến bất đắc dĩ ——

“Là ta quá nóng nảy, người hiện tại không nghĩ trả lời cũng không quan hệ. Về sau lộ còn trường..... Hơn nữa đang đợi người phương diện này, ta luôn luôn nhất có thiên phú cùng kiên nhẫn.”

Đình Cửu Cửu ngơ ngẩn.

Bên cạnh nam sinh hơi hơi thẳng thân, trầm mặc vài giây sau, “Bất quá xem ở ta đợi người suốt một ngày phân thượng, có thể hay không đòi lấy một cái tiểu lễ vật?”

Đinh Cửu Cửu cơ hồ không có do dự thậm chí không có tự hỏi, liền gật đầu.

Mà trước mặt nam sinh ánh mắt chợt lóe, thanh âm hơi khàn mang cười

——

“Người đáp ứng rồi, không được hối hận.”

“.....?”

Nữ hài nhi khó hiểu mà nâng lên mắt, sau đó liền thấy trước mặt tinh quang bị bóng ma che khuất ——

Nàng môi bị cúi xuống thân Hàn Thời nhẹ mỗ hạ.

Sau đó càng sâu mà hôn lấy.

Cực nóng hô hấp gần trong gang tấc, giao triền trụ chính mình, dặt lôi ra ái muội mà lưu luyện độ ấm.

Nữ hài nhi ngốc ở tại chỗ.

Vài giây sau, không đợi nàng phản ứng lại đây, người nọ đã ngồi dậy.

Trong thanh âm lộ ra khàn khàn chật vật bất đắc dĩ, “..... Đinh Cửu Cửu, người nhưng này có thể khảo nghiệm ta tự chủ.”

“.....”

Đinh Cửu Cửu gương mặt hậu tri hậu giác mà hồng lên.

Hàn Thời ánh mắt càng hắc trầm chút, cuối cùng chỉ phải bỏ qua một bên tầm mắt, duỗi tay giúp nàng đẩy ra phía sau cửa khóa cửa phòng.

“Trở về đi.”

“..... Ân.”

Đình Cửu Cửu hoảng loạn mà vào cửa, sờ khai trong phòng đèn.

Ánh sáng đại lượng một khắc, Đình Cửu Cửu ngốc tại tại chỗ.

——

Nơi nhìn đến, toàn bộ trong phòng đều bị champagne hoa hồng chứa đầy.

Nhất trung tâm vị trí, bãi cố ý hình champagne hoa hồng một vòng, đặt một con thiên sắc bánh kem.

Bánh kem thượng miêu xinh đẹp chocolate sắc chữ viết.

Mà lúc này, Đình Cửu Cửu phía sau nam sinh tiến lên trước một bước, từ sau vây quanh được nàng, nhẹ giọng lặp lại một lần mặt trên nói ——

“Sinh nhật vui sướng, ta nữ hài.”

“.....”

Trong phòng trầm mặc sau một lúc lâu, vành mắt hồng lên Đình Cửu Cửu mà rũ xuống mắt, mở miệng.

“Hàn Thời.....”

“Ân?”

Nam sinh theo tiếng.

Nhưng mà hần chờ đến câu nói kia, lại cùng hần trong tưởng tượng bất luận cái gì một loại trả lời đều không giống nhau ——

“Ta hôm nay..... Nhìn thấy người gia gia.”

Đinh Cửu Cửu nhẹ giọng nói.

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 53 Đệ Chương 53

Chương 53

Nữ hài nhi lời nói vừa dứt, trong phòng đột nhiên an tĩnh lại.

Giây lát sau, Đinh Cửu Cửu nghe thấy phía sau Hàn Thời thanh âm trầm ách mà vang lên.

“Hắn đi nhà người.”

Này một câu đều không phải là nghi vấn, mà càng gần với khẳng định.

Hàn Thời đối với chính mình gia gia lại hiểu biết bất quá, cho nên đối với Từ Uyển Tình cùng phụ thân biết được Đinh Cửu Cửu tồn tại, hắn cũng không để ý; duy độc đối với Hàn gia bên kia, hắn một lần hao hết tâm tư mà dấu diếm.

Mà hiện tại xem ra, rốt cuộc vẫn là bởi vì lần đó rời núi đưa y, sự trận này dấu diếm thất bại trong gang tấc.

Hàn Thời nhăn lại mi.

“Hắn đối với người nói cái gì?”

“.....” Đinh Cửu Cửu quay lại thân.

Không đợi nàng mở miệng, lại nghe trước mặt nam sinh ngữ khí hơi xúc

“Mặc kệ hần nói cái gì, người đều coi như chưa từng nghe qua, được không?”

Nữ hài nhi rũ mắt, thực nhẹ mà cười cười.

“Ta cũng rất muốn như vậy a..... Chính là làm sao bây giờ, Hàn Thời, hần nói mỗi một câu đều chuẩn xác đến làm ta vô pháp phản bác.”

Đình Cửu Cửu ngẩng mặt, nhìn về phía trước mặt nam sinh, nàng ánh mắt ở đối phương ngũ quan gian thực nhẹ mà miêu tả, cũng nhìn cặp kia đen nhánh con người sấn thượng gần như thống khổ cảm xúc.

Kia cảm xúc làm nàng có chút thở không nổi tới.

Nhưng Đình Cửu Cửu chỉ có thể nắm chặt tay, cười khổ rũ xuống mắt: “Liên tính ta thực nỗ lực mà ý đồ không thêm nghĩ, những lời này đó vẫn là sẽ một lần một lần mà vòng ở ta lỗ tai..... Ta mau bị chúng nó bức điên rồi, Hàn Thời..... Không bằng người nói cho ta, ta nên như thế nào tuyền, nên làm như thế nào?”

Hàn Thời gắt gao mà nhìn chăm chăm trước mặt nữ hài nhi, lại một chữ đều không có nói ra.

Hần nhất lo lắng thời khắc rốt cuộc vẫn là tới.

Mà như nhau đoán trước, đương gia gia những cái đó mũi đao toàn bộ chỉ vào nữ hài nhi cùng nàng sau lưng gia đình khi, hần căn bản liền ích kỷ mà làm lơ, hoặc là cầu nữ hài nhi cùng chính mình cùng nhau đi xuống đi loại chuyện này đều làm không được.

Hần sợ nàng khổ sở.

Càng sợ nàng sẽ chịu một đình điểm thương.

Sau một lúc lâu, nam sinh tiếng nói khàn khàn mà cười nhẹ thanh, hấn rũ xuống mắt đi xem nữ hài nhi, con người cảm xúc lạnh lẽo.

“Cho nên đâu, người muốn dựa theo hấn dạy người làm sao?”

“..... Thực xin lỗi, Hàn Thời.”

Nữ hài nhi ngẩng đầu, khóe miệng hơi hơi nhếch lên tới, mắt hạnh lại lóe áp không đi xuống thủy quang.

Nàng thanh âm thực nhẹ mà, như là nỉ non giống nhau, “Ta không đến lựa chọn.”

“..... Người có.”

Nam sinh ách thanh cười, tiếng nói lộ ra điểm tự giễu.

Cặp kia đen nhánh con người quang rớt cuộc ảm đi xuống, môi mỏng câu đi lên, hấn cười như không cười mà nhìn nữ hài nhi, thanh âm khàn khàn

“Chỉ là từ bỏ ta cái này lựa chọn, đối với người mà nói quá đơn giản..... Đúng không, Đinh Cửu Cửu?”

“.....”

Nữ hài nhi móng tay gắt gao mà khẩu tiến trong lòng bàn tay.

Thằng đến kia đau đớn làm nàng cảm thấy đã chết lặng, Đinh Cửu Cửu mới cực nhẹ mà cười thanh.

“Là, quá đơn giản..... Làm một cái hướng tả vẫn là hướng hữu lựa chọn mà thôi, sẽ có cái gì khó đâu?”

Nói, nữ hài nhi nâng lên tầm mắt, mắt rưng rưng hoa mà nhìn nam sinh

“Người nhớ rõ chúng ta khi còn nhỏ cùng nhau chơi đùa cái kia game một người chơi sao? Nếu đem cuộc đời của ta so sánh cái kia trò chơi nói, ta trước hai mươi năm đều là hard hình thức..... Ta nỗ lực đè nặng khẩu khí này, thực liều mạng thực liều mạng mà mới đi đến hôm nay, này hai mươi năm đêm tối từ từ như là không có cuối, cho tới hôm nay ta thật vất vả cảm thấy chính mình khả năng muốn xem thấy như vậy một chút hết. Đó chính là một chút nho nhỏ ánh nến, mà người, người sau lưng Hàn gia, còn có người gia gia —— các người tưởng nghiền diệt kia một chút quang nói, thậm chí đều không cần chính mình động thủ.”

Đinh Cửu Cửu thật sâu mà hít vào một hơi, đem cơ hồ trào ra hốc mắt nước mắt áp trở về.

Nàng nắm chặt chết lặng lòng bàn tay, cười xem trước mặt nam sinh ——

“Người nhất định sẽ cảm thấy ta thực ích kỷ lại thực nhát gan đi?..... Là, ta có lẽ chính là như vậy, Hàn Thời. Ta không dám lấy ta toàn bộ còn có mẫu thân của ta quăng đời còn lại đi đánh cược, ta tưởng chiếu cố hảo nàng, ta tưởng nàng không cần sống thêm đến như vậy vất vả, ta tưởng nàng có thể cười đến càng ngày càng nhiều..... Chúng ta đã trải qua lâu lắm hard hình thức, ta không nghĩ cũng không thể bởi vì người, làm nàng cũng đi vào hell hình thức.”

Nói xong, Đinh Cửu Cửu hít sâu một hơi.

“Thực xin lỗi. Nhưng cứ như vậy đi. Hàn Thời.”

Cửa phòng phanh mà một tiếng đóng sầm.

Cường cắn răng cũng chống mím cười rồi cuộc lại chịu đựng không nổi, Đinh Cửu Cửu trong thân thể kia sợi sức lực như là bị thứ gì bỗng dưng

trừu rớt.

Nàng chân mềm nhũn, liền ngồi vào trên mặt đất đi.

Ước chừng là mùa hè muốn đi qua đi, cho nên mặt đất sẽ như vậy lạnh.....

Nữ hài nhi chậm rãi súc khởi thân thể, ôm chặt đầu gối, đem chính mình oa tiến vách tường cùng lâm môn giường chi gian khe hở.

Nàng nghiêng đầu, gối lên cánh tay nhìn trắng tinh vách tường, nước mắt rớt cuộc lại áp không được mà trào ra tới.

Ta hảo lãnh a.

Hàn Thời.

.....

Kiều Loan thu thập xong vệ sinh sau liền lên lầu, cùng cùng tầng bất đồng phương hướng tổ viên phát tay chia tay, nàng ngáp dài hướng chính mình cùng Đinh Cửu Cửu phòng cửa đi.

Cách chỗ đó còn còn mấy bước xa thời điểm, Kiều Loan nện bước lú lo dừng lại.

Đánh tới một nửa ngáp đều cứng lại rồi.

Kiều Loan tim đập như nổi trống, phía sau lưng dọa ra một thân hãn, lại tiểu tâm cẩn thận mà đi phía trước mại hai bước, sau đó mới thấy rõ các nàng ngoài cửa phòng đối diện lùn trên tường kia nói ảnh nhi ——

Một cái nam sinh đang ngồi ở kia lùn trên tường mặt, mặt triều lâu ngoại, hai điều chân dài cũng gục xuống ở ven tường thượng, dưới lòng bàn chân chính là hắc không thấy đế trống trải sần.

Đối phương không biết nghe không nghe thấy nàng tiếng bước chân, từ đầu tới đuôi đều vẫn không nhúc nhích mà ngồi ở chỗ đó, nhìn bị bốn hợp lâu cách toa thuốc khối bầu trời đêm.

Thấy rõ ở đêm nay có chút âm đạm dưới ánh trăng kia trương thanh tuần sườn mặt, Kiều Loan lúc này mới đột nhiên từng kia khẩu khí.

Nàng đề nặng thanh âm ai hô ——

“Ta Tiểu Hàn tổng uy, này hơn phân nửa đêm, ngươi là muốn hù chết ta sao?? —— hơn nửa người này đáng ngồi cũng thật là đáng sợ điếm, tuy rằng nơi này chỉ là lâu hai, nhưng ngã xuống đi cũng không phải là hảo ngoạn sự tình a!”

“.....”

Đưa lưng về phía nàng kia đạo tu trường thân ảnh cũng không có tiếng vang, bên tai như cũ chỉ có văng vẳng bóng đêm cùng tiếng gió.

Kiều Loan rốt cuộc phát giác này không khí cùng cảm xúc thượng quý dị tới, nàng chần chờ mà nhìn thoáng qua nam sinh đưa lưng về phía cửa phòng.

Cánh cửa nhắm chặt, cửa sổ cũng một mảnh hắc ám.

Kiều Loan trong lòng trầm xuống, không khỏi lo lắng hỏi: “Ngươi không phải là cùng cứu cứu cãi nhau đi??”

Bởi vì có chút cảm xúc thượng ngoài ý muốn, Kiều Loan thanh âm cũng không tự giác mà đề cao vài phần.

Nam sinh vì thế rốt cuộc có một chút phản ứng.

Hắn nghiêng đi mặt, nhẹ “Hu” thanh.

“..... Nàng mới vừa ngủ hạ, đừng đánh thức nàng.”

Kia thanh tuyến lộ ra bóng đêm tằm không lạnh lẽo, còn có càn sâu khàn khàn mệt mỏi.

Kiều Loan về điểm này buồn ngủ đã sớm bị dọa không có, lúc này thấy trạng, không khỏi lo lắng tiến lên, đến lùn chân tường thượng mới dừng lại

“Các người ồn ào đến rất lợi hại?”

“.....”

Người nọ trầm mặc, không đáp.

Kiều Loan trong lòng lộp bộp hạ.

Nàng cùng những người khác đều nhìn quen Hàn Thời xưa nay bất cần đời làm vẻ ta đây, lúc này có thể làm Hàn Thời đều như vậy phản ứng..... Kia lần này cãi nhau nhất định không phải giống nhau trình độ.

Kiều Loan căng da đầu nói: “Là có cái gì hiểu lầm không giải được sao? Cừu cừu người này mềm lòng, ta nhất rõ ràng..... Người ngày mai tìm nàng hảo hảo nói nói, nói không chừng liền sự tình gì cũng không có đâu.....”

Nông đậm trong bóng đêm, nam sinh cười khẽ thanh.

Không lạnh tịch khoáng.

“Người không hiểu..... Nàng sẽ không muốn gặp đến ta.”

Kiều Loan hô hấp cứng lại.

Này hai người ngày hôm qua còn hảo hảo, như thế nào đột nhiên liền nháo đến loại trình độ này thượng?

Hàn Thời rũ xuống mắt.

“..... Giúp ta chiếu cố hảo nàng.”

“Ai. —— ai??”

Kiều Loan vừa nghe lời này, không hề nghĩ ngợi, đầu gối một loan liền nhào lên đi.

——

Kiều Loan gắt gao túm chặt Hàn Thời rũ ở lùn trên tường cánh tay, dùng thấp nhất thanh âm tê kêu ——

“Hàn phó tổ trưởng người nhưng ngàn vạn đừng nghĩ không khai a lúc này mới bao lớn sự tình không phải sảo cái giá sao người nói một chút nào đáng nháy lâu a.....”

Gào nửa ngày, Kiều Loan cũng chưa cảm giác được đỉnh điểm phản tác dụng lực.

Nàng không khỏi cứng đờ, chần chờ mà mở mắt ra.

Đối diện thượng nam sinh công ánh trăng áp xuống tới tầm mắt, đen nhánh con người ẩn nhẫn thật sâu ghét bỏ.

Kiều Loan: “.....”

Nàng rốt cuộc phản ứng lại đây, ngượng ngùng mà nói: “A, ta còn tưởng rằng người là nhất thời luẩn quẩn trong lòng.....”

“Có thể buông ra sao.”

Nam sinh nguyên bản tích tụ cảm xúc bị này không đâu vào đâu một nháo, nhưng thật ra tan không ít.

Hắn buông xuống mắt thấy hướng phía sau Kiều Loan, mắt đảo hoa lại bơi lên quen thuộc ít lời lẽ.

Kiều Loan vội vàng buông lỏng tay ra, xấu hổ mà đứng thẳng lui thân sau vài bước.

Lùn trên tường triều không ngời nam sinh một tay một chống, thân thể liền phiên tiến hành lang dài nội.

Dừng lại một chút, người nọ rũ mắt.

“..... Nếu nàng có việc, nhớ rõ cho ta điện thoại.”

Nói xong, nam sinh cũng không quay đầu lại mà hướng thang lầu gian đi.

Kiều Loan theo tiếng lúc sau, vẫn là nhịn không được nhỏ giọng hỏi: “Hàn phó tổ trưởng, người xác định..... Người thật sự không có việc gì đi?”

Đi ra mấy mét đi nam sinh cười nhạt thanh.

“Ta sẽ không có việc gì..... Bởi vì muốn xảy ra chuyện, là người khác.”

“.....”

Từ kia tiếng, Kiều Loan lảng là ở ngày nắng gắt mùa cảm nhận được sai vị ngày đông giá rét độ ẩm.

Nàng bản năng đánh cái giạt mình, chờ lại nhìn chăm chú đi xem, người nọ thân ảnh đã biến mất ở cửa thang lầu.

*

Ngày hôm sau, đó là chi giáo cuối cùng một ngày khóa.

Mỹ thuật tổ vẫn là phụ trách buổi sáng đệ nhất tiết giảng bài, nhưng nên giáo nội dung đều đã dạy, cuối cùng một tiết khóa ở soạn bài ký lục đó là tự do phát huy, tự hành an bài.

Một tổ chi dạy học sinh nhóm không có mang dùng hai tháng dụng cụ vẽ tranh, từng người tâm tình phức tạp mà một mình vào trong phòng học.

Hai tháng tới, Đinh Cửu Cửu đã thói quen mỗi ngày buổi sáng đẩy khai kia phòng học môn, liền nhìn đến nàng “Trợ giáo lão sư” hoặc là ý ở cửa sổ trước, hoặc là đứng ở bục giảng bên —— vĩnh viễn là sớm nàng một bước, vĩnh viễn là như vậy ánh mắt ôn nhu cười nhìn nàng.

Chỉ có hôm nay.

Phòng học trước sau, trừ bỏ bọn nhỏ ngoại, lại không một người.

“.....”

Nữ hài nhi thân hình dừng lại.

Kỳ thật cũng không ngoài ý muốn a..... Đối với hắn sẽ không tái xuất hiện sự thật này.

Mặc kệ chính mình tùy hứng mà khóc nửa buổi tối, một lòng đã sớm ở nước mắt trong nước phao đến chết lặng. Cho nên mặc dù giờ phút này nhìn phảng phất còn đứng người nọ hư ảnh nhi phòng học, nàng cũng không có gì cảm giác.

Ngực như là bị người khai một cái vô hình đại động, nàng có thể nghe thấy huyết ào ạt mà chảy ra, thân thể giống như cũng một chút một chút lạnh đi xuống.

Nhưng lại không đau.

Một chút cũng không đau.

Đình Cửu Cửu rũ xuống mắt, một lần nữa bước ra cứng đờ nện bước.

Nữ hài nhi bình tĩnh mà đi lên bục giảng, khước môi cong lên. Đối với bọn nhỏ ba ba ánh mắt, nàng nhẹ giọng mở miệng: “Đây là chúng ta cuối cùng một tiết khóa, đại gia tranh màu nước đều học được thực hảo, chương trình học trước tiên kết thúc, cho nên cuối cùng một tiết khóa là các người tự do thời gian —— các người tưởng như thế nào vượt qua đâu?”

Đã trải qua trước một ngày lễ mừng, bọn nhỏ đã tiếp nhận rồi chương trình học sắp kết thúc sự tình.

Lúc này nghe được Đình Cửu Cửu nói, bọn họ nhin không được nóng bỏng mà lại mồm năm miệng mười mà thảo luận lên.

Thằng đến không biết từ cái nào hài tử nơi đó, mọi người ý tưởng hội tụ ——

“Lão sư,” đã khôi phục ô mônng A Y đứng lên, trên mặt mang theo nụ cười ngọt ngào, “Chúng ta muốn nghe ngài kể chuyện xưa.”

Đối với cái này lựa chọn, Đình Cửu Cửu trong lòng không có quá nhiều ngoài ý muốn —— hoặc là nói, đối với lúc này nàng tới nói, giống như không có gì sự tình có thể làm nàng nước lặn giống nhau tâm tình từng có nhiều phập phồng.

Vì thế nàng chỉ gật gật đầu, khước miệng mềm mại mà gọi lên tới, “Hảo. Các người muốn nghe về gì đó, lão sư giảng cho các người nghe.”

“.....”

Chuông tan học khai hỏa khi, Đình Cửu Cửu chính theo cuối cùng một cái hài tử hỏi “Xã hội không tưởng”, nói xong 《Đào Hoa Nguyên Ký》 chuyện xưa.

Bọn nhỏ nghe được kinh ngạc cảm thán, trong đó có một cái nhin không được đứng lên, đầy mặt tò mò hỏi: “Cửu Cửu lão sư, trên thế giới này thật sự có trong sách nói chốn đào nguyên sao?”

Đình Cửu Cửu giật mình.

Giây lát sau, nàng cong hạ khóe mắt, cười khẽ, ánh mắt đảo qua đầy mặt ham học hỏi bọn nhỏ.

“Đối với rất nhiều đi vào cái này địa phương người, bao gồm ta chính mình tới nói, nơi này chính là thế ngoại đào nguyên..... Nơi này không có thành phố lớn mau tiết tấu cùng ồn ào náo động, không có như vậy nhiều lo lắng cùng phiền não, ở chỗ này giống như có thể vô ưu vô lự, không cần suy xét ngày mai cùng tương lai, không cần phải đi cân nhắc lợi hại cùng được mất, chỉ cần thấy trước mắt người, hưởng thụ trước mắt hạnh phúc..... Đây là thực trân quý thế ngoại đào nguyên, ta thực cảm tạ ở chỗ này gặp được các người, còn có hết thấy.”

Bọn nhỏ nghe được cái hiểu cái không, bọn họ mơ hồ cảm giác được trên bục giảng lão sư lời nói sau lưng ẩn chứa càng phong phú cảm xúc, nhưng bọn hắn lại cũng không thể xác thực mà biết, kia phức tạp cảm xúc trung rốt cuộc đều bao hàm cái gì.

Nghi hoặc trong chốc lát lúc sau, liền có hài tử nhin không được lại hỏi: “Kia lão sư, người kia thật sự rốt cuộc không thể quay về chốn đào nguyên sao?”

Đình Cửu Cửu sững sốt.

Lúc này đây nàng trầm mặc thời gian phá lệ mà lâu, lâu đến bọn nhỏ nhin không được mờ mịt mà nhìn nàng, mà nàng mới rốt cuộc lấy lại tinh thần.

“Đúng vậy.”

Nữ hài nhi cười đến mắt hạnh đều cong thành trăng non, chỉ là lông mi gian như là sẵn một chút thủy sắc, sáng lấp lánh hoảng.

“Bởi vì đó là thế ngoại đào nguyên, là xã hội không tưởng, là mỗi người trong mộng mới có thể tranh thủ thời gian địa phương..... Mộng tỉnh về sau, mỗi người đều phải trở lại hiện thực. Liền tính trong mộng lại hạnh phúc, chúng ta cũng phải học quên đi —— bởi vì chỉ có như vậy, hiện thực mới sẽ không quá mức dày vò; mộng là hư ảo, mà hiện thực mới là các người muốn sống quá cả đời địa phương.”

“.....”

Cuối cùng một đường khóa kết thúc.

Không hề giống thường lui tới, từ trợ giáo lão sư mang theo bọn nhỏ đi bên ngoài chơi đùa; lúc này đây, trước rời đi chính là mỗi cái lớp thượng xong chính mình cuối cùng một tiết khóa giáo viên tình nguyện.

Sở hữu bọn nhỏ đứng lên, dựa theo các đại nhân giáo như vậy, hướng trên bục giảng nữ hài nhi cung hạ thân ——

“Lão sư tái kiến.....”

Bọn nhỏ thanh âm kéo đến thanh thúy mà rõ ràng lưu loát.

Trên bục giảng, Đinh Cửu Cửu đi xuống tới, đứng ở bên cạnh cửa, cũng hướng về phía sở hữu hài tử cong lưng ——

“Tái kiến, bọn nhỏ.”

Nước mắt đã ươn ướt nàng hốc mắt.

Không có làm này đó hài tử nhìn đến nàng yếu ớt một mặt, nữ hài nhi ở nước mắt rơi xuống trước, xoay người kéo ra phòng học môn, một bước vượt đi ra ngoài.

Môn ở sau người bị nàng kéo lên.

Bên ngoài ánh mặt trời lóa mắt, đúng là 9 cuối tháng cuối cùng một mặt thử ý.

Chói mắt dương quang trong đất, đứng một đạo hình bóng quen thuộc.

Nước mắt đầy mặt nữ hài nhi ngờ ngác mà đứng yên thật lâu, mới hoảng hốt mà lấy lại tinh thần.

“Hàn Thời.....”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 54 Đệ Chương 54

Chương 54

“Hàn Thời.....”

Đình Cửu Cửu cơ hồ là bản năng hướng về nam sinh đứng địa phương bán ra một bước.

Nhưng sau lưng còn không có đuổi kịp, lý trí liền trước một bước trở về. Nàng thân hình bỗng dừng ngừng, cương hồi lâu lúc sau, nữ hài nhi mới cúi đầu cổ, trong thanh âm áp lực nào đó bi thương.

“..... Sao ngươi lại tới đây?”

Đứng ở tại chỗ nam sinh vai lưng banh đến thẳng, mày kiếm nhíu lại, luôn là điểm vài phần ý cười đen nhánh con ngươi, nay khi khó được mà trầm ngưng.

Vài giây trước nhìn nữ hài nhi đứng ở phòng học ngoài cửa nước mắt giống chặt đứt tuyến rèm châu dương như đi xuống lạc khi, hãn liền cơ hồ đã kìm nén không được muốn tiến lên..... Khắc chế chạy đi lên đem nàng ôm vào trong lòng ngực xúc động phải dùng hết sức lực, đại khái cũng chỉ có chính hãn biết.

Hãn thân hình hơi cương mà đi lên trước, đến nữ hài nhi trước mặt khi mới dừng lại.

Hàn Thời rũ xuống mắt, nhìn nữ hài nhi đỏ bừng vành mắt, bên cạnh người tay vô ý thức mà tạo thành quyền, gân xanh ở trắng nõn chỉ trên lưng hơi

hơi trán khởi.

“..... Ta tới là hỏi người cuối cùng một lần.”

Hắn cuối cùng vẫn là cưỡng bách chính mình chuyên khai tầm mắt, thanh âm cũng kiệt lực banh đến bình tịch.

Đình Cửu Cửu ngẩng đầu lên nhìn về phía nam sinh.

Một đêm không thấy, đối phương lại cũng như là một đêm không có chớp mắt. Nàng thậm chí có thể xem tới được người nọ đậy mắt hồng tơ máu, làm lúc này ít khi nói cười Hàn Thời càng có vẻ nhiều hai phân lãnh lệ.

Đình Cửu Cửu trong lòng như là bị cái gì xả một chút, chết lặng đau phiếm khai.

Mà người nọ không có xem nàng, chỉ thấp giọng nói: “Bởi vì là người, Đình Cửu Cửu, cho nên ta còn là trở về hỏi lại người một lần..... Nhưng mặc dù là người, đây cũng là cuối cùng một lần.”

“.....”

Nữ hài nhi sắc mặt vi bạch.

Hàn Thời ánh mắt rốt cuộc vẫn là rơi xuống, cùng nàng chạm nhau.

“Ta sẽ tận ta có khả năng bảo hộ hảo người, sở hữu đến từ Hàn gia áp lực ta đều có thể chính mình khiêng lấy..... Người chỉ cần có thể đứng ở ta bên cạnh là đủ rồi.”

Hàn Thời vươn tay trái, lòng bàn tay hướng về phía trước, mở ra ở nữ hài nhi trước mặt.

“Cùng ta cùng nhau đi, được chứ?”

“.....”

Đinh Cửu Cửu đầu ngón tay run lên.

Có như vậy trong nháy mắt, nàng cơ hồ liền phải nhịn không được nắm lấy đi.

Nàng thậm chí tưởng, quản hãn cái gì chó má Hàn gia, quản hãn cái gì tương lai —— nàng chỉ cần bắt lấy trước mắt người này cùng này phân giờ tay có thể với tới hạnh phúc là đủ rồi, ai Quản Thành ngoại hồng thủy ngập trời.

Chỉ là tay nâng đến giữa không trung, Đinh Cửu Cửu động tác lại dừng lại.

Phía sau trong phòng học, những cái đó hài tử thanh âm lạnh lạnh mà công 《Đào Hoa Nguyên Ký》 ——

“..... Thái thú tức khiến người tùy này hướng, tìm hướng sở chí, toại mê, không còn nữa đến lộ.”

Không còn nữa đến lộ.

Đã nâng đến giữa không trung nữ hài nhi tay bỗng dừng nắm chặt lên.

Nàng gắt gao mà néo chính mình đầu ngón tay, ngẩng đầu lên nhìn về phía Hàn Thời, người nọ đáy mắt thất vọng cảm xúc đâm vào nàng sinh đau.

Đinh Cửu Cửu cường cười nói: “Hàn Thời, ‘chốn đào nguyên’ này đoạn lữ trình muốn kết thúc, mộng cũng muốn tỉnh. Người mở mắt ra nhìn xem, chốn đào nguyên bên ngoài vô luận là người nhà của người bằng hữu vẫn là người nhà của ta bằng hữu, không ai sẽ nhận đồng chúng ta..... Chúng ta vốn dĩ liền không ở một cái thế giới.”

Nàng nhẹ hít một hơi, ra vẻ thoải mái mà cong mắt cười cười, “Bằng không cũng sẽ không tách ra nhiều năm như vậy, mới ở chỗ này gặp mặt..... Đúng không?”

Nam sinh tay rũ xuống đi.

“Đây là người đáp án sao.”

Đinh Cửu Cửu chớp chớp mắt, thở ra một hơi, cũng áp xuống đáy mắt dâng lên sáp ý.

“..... Đối.”

“Hảo.”

Người nọ xoay người rời đi.

Ở kia đạo thân ảnh càng ngày càng xa thời điểm, Đinh Cửu Cửu vẫn là không nhin xuống há mồm: “Hàn Thời ——”

Tấm lưng kia một đốn.

Đinh Cửu Cửu dùng sức ngẩng đầu lên thân thân cổ, mới miễn cưỡng đem kia đổ đến nàng ngực phát đau hít thở không thông cảm áp xuống đi.

Nàng cắn răng gọi lên cười, từng bước một đi đến người nọ phía sau, sau đó vòng đến trước mặt hắn.

“Cảm ơn người..... Cảm ơn người cho ta hết thấy.”

Nàng kéo hắn tay, nắm chặt hắn ngón tay san bằng, sau đó đem nàng vẫn luôn nắm chặt ở lòng bàn tay đồ vật phóng đi lên.

“Ta không biết nên cho người cái gì, cũng chỉ nghĩ đến nó..... Người trên đường trở về, nếu nhàm chán, có thể dùng nó nghe một chút ca.”

Hàn Thời rũ xuống mắt.

Trong lòng bàn tay nằm một con rất nhỏ mp3. Là nàng nhất quý trọng cái kia mười tuổi quà sinh nhật.

Nhìn kia mp3 dưới ánh mặt trời phản khởi chói mắt quang, Hàn Thời đáy lòng áp lực những cái đó mặt trái cảm xúc rồi cuộc nhìn không được phá một đạo nho nhỏ khẩu tử.

Hắn khước môi hơi câu, mắt đào hoa khẽ nâng khởi, kia ý cười mỏng lạnh lạnh lũng.

“Người là muốn dạy ta như thế nào nhìn vật nhớ người sao, Đinh Cửu Cửu?”

Nữ hài nhi ngơ ngẩn.

Không phải a.....

Này chỉ là ta có thể nghĩ đến, cho người cuối cùng lẽ vật.

Nhưng nữ hài nhi không nói gì. Giây lát sau nàng chớp chớp mắt, cúi đầu, nhẹ giọng cười: “Thực xin lỗi, Hàn Thời.”

Nàng xoay người hướng chi dạy học giáo đại môn đi.

Phía sau cái kia thanh âm đuổi tới bên tai, mang theo nàng sở không quen thuộc lạnh lẽo ——

“Ta sẽ ném nó.”

Đinh Cửu Cửu cắn môi dưới, nỗ lực làm chính mình thanh âm nghe không ra ghen ngào, nàng không quay đầu lại mà phất phất tay.

“..... Vậy ném đi.”

Đều ném đi.

Không cần phải đi khiêng đến từ Hàn gia toàn bộ áp lực, không cần phải đi thừa nhận những cái đó nghi ngờ cùng công kích, trở về làm người Tiểu Hàn tông.

Tùy tâm sở dục, bất cần đời.

Trên thế giới này ngàn ngàn vạn vạn người, một ngày nào đó người còn sẽ đụng tới một cái nữ hài nhi, nàng sẽ giống ta như vậy thích người, giống ta như vậy hiểu được người, cũng giống ta như vậy quý trọng người..... Nhưng nàng sẽ so với ta may mắn một chút, nàng sẽ có một cái thực tốt gia thế.

Nàng không cần vất vả khổ sở dày vò thống khổ.

Người cũng như thế.

Bởi vì người đáng giá toàn thế giới tốt nhất, Hàn Thời.

*

Đệ tứ tổ đi rồi.

Rời đi đến an an tĩnh tĩnh lặng yên không một tiếng động, trong một đêm, lâu bốn người đi nhà trống.

Bốn hợp lâu ngoại những cái đó thường trú màu đen xe hơi cũng đi theo không thấy bóng dáng —— như là trước nay đều không có xuất hiện quá.

Một hai ba tổ bọn học sinh công bao rời đi bốn hợp lâu thời điểm, không ít người nhìn trống rỗng bên đường lẻ loi xe buýt, đều nhin không được trong lòng sinh ra chút phức tạp cảm giác tới.

——

Như là làm tràng trường mộng.

Trong mộng một khúc hoàng lương, tỉnh lại khúc chung nhân tán, dư âm hã còn ở, rồi lại vô ngân.

Kiều Loan lo lắng mà đi xem một tổ đầu bài, lại chỉ tới kịp nhìn thấy một đạo vội vàng lên xe bóng dáng.

.....

Từ chi giáo vùng núi ra tới, đầu một cái chu mỗi một ngày Kiều Loan đều cảm thấy lo sợ bất an, đi đến chỗ nào đều muốn mang Đinh Cửu Cửu —— liền kèm đem người sủ trong túi.

E sợ cho ngày nào đó chính mình không ở, người này lại một hoảng hốt, xảy ra chuyện gì.

Nhưng mà quan sát một cái chu, Kiều Loan chính mình thiếu chút nữa suy nhược tinh thần, Đinh Cửu Cửu lại còn tung tăng nhảy nhót.

Thoạt nhìn một chút việc nhi đều không có bộ dáng.

Kiều Loan trong lòng nhẹ nhàng thở ra, nhưng lại âm âm cảm thấy có chút không thoải mái —— đối với Hàn Thời cùng Đinh Cửu Cửu chi gian sự tình, nàng đại khái là chứng kiến nhiều nhất một cái, cho nên nàng rất rõ ràng cái kia nhìn như bất cần đời Tiểu Hàn tổng, ở Đinh Cửu Cửu trên người đầu nhập vào như thế nào thiết tình cùng cảm tình.

Hiện giờ thấy Đinh Cửu Cửu bứt ra đến tựa hồ dễ như trở bàn tay —— cứ việc này nữ hài là nàng đại học tốt nhất bằng hữu —— nhưng Kiều Loan vẫn là bản năng thế Hàn Thời có chút tâm tình phức tạp.

Thẳng đến cách khai giảng chỉ còn lại có nửa cái chu không đến hôm nay buổi tối, nàng thay đổi chính mình cái nhìn.

Chính xác ra, xem như nửa đêm.

Rạng sáng hai điểm nhiều thời điểm, Kiều Loan đi tiểu đêm. Học kỳ sau bọn họ liền phải ở tân giáo khu đi học, cho nên trước tiên dọn tới rồi bên này ký túc xá.

Ký túc xá chỗ nào chỗ nào đều hảo, duy độc nhất điểm là không có độc lập buồng vệ sinh —— này liền bức cho bọn họ chỉ có thể chạy quá nửa điều hành lang đi thượng WC.

Một bên ở trong lòng ghét bỏ tân ký túc xá cái này chỗ hỏng, Kiều Loan một bên đẩy cửa ra vào hành lang.

Vãn hạ ban đêm đã có điểm lạnh lẽo, từ oi bức ký túc xá trung vừa đi ra tới, nghênh diện lạnh căm căm phong thổi qua hành lang, sợ tới mức Kiều Loan một run run.

Sau lưng nổi da gà cũng bá mà một chút bò dậy.

Nàng ánh mắt cảnh giác mà khắp nơi xoay chuyển, xác định không người, lúc này mới tiểu tâm cẩn thận mà hướng hành lang cuối WC đi đến.

Dù sao cũng là nửa đêm, mặc dù kia một trận gió lạnh cho nàng thổi trúng thanh tỉnh không ít, nhưng ở vô cùng an tĩnh hành lang, Kiều Loan vẫn là càng đi càng vây, sắp đến cuối thời điểm, nàng đã ngáp đánh đến trong ánh mắt đều nước mắt mê mang.

Liền ở nàng sắp quẹo vào WC trước một giây, bị thủy quang mơ hồ tầm nhìn biên giác thang lầu gian, đột nhiên thổi qua tuyết trắng góc áo đi.

“.....!!”

Kiều Loan thân ảnh đột nhiên cứng đờ.

Vài giây sau, nàng máy móc mà hoạt động cổ, chịu đựng sắp bính ra yết hầu thét chói tai, một chút đem tầm mắt dịch đến thang lầu gian đi ——

Màu trắng váy ngủ nữ hài nhi ghé vào phía trước cửa sổ, chỉ toilet bên này bị Kiều Loan dẫm lượng cảm ứng đèn, mơ hồ đầu điểm quang ở nàng trên người.

Kiều Loan sợ tới mức trái tim đều mau nháy ra yết hầu mắt.

Đang ở nàng đau khổ rồi rãm là tiến lên xem cái rõ ràng, vẫn là trực tiếp quay đầu chạy về ký túc xá thời điểm, nàng tư duy đột nhiên đánh cái chuyển nhi.

——

Bóng dáng này, như thế nào vô luận từ góc độ nào xem..... Đều có điểm quen mắt đâu?

Dại ra sau một lúc lâu, Kiều Loan thật cẩn thận mà thử thăm dò đã mở miệng ——

“..... Cừu cừu?”

Phía trước cửa sổ nữ hài nhi thân hình cứng đờ, bản năng quay đầu lại.

“Oa, người quả thực làm ta sợ muốn chết.....”

Kiều Loan thấy rõ nữ hài nhi gương mặt, tức giận đến kiệt lực, bất đắc dĩ mà đi qua đi, “Này hơn phân nửa đêm, người không ngủ được, ở chỗ này xem ngôi sao a? Muốn hay không như vậy.....”

Dư âm lú lo mà đình.

——

Đi đến gần chỗ, Kiều Loan mới thấy nữ hài nhi trên mặt cuống quít chỉ gian còn chưa lau khô nước mắt.

Kiều Loan trong lòng lộp bộp một tiếng.

Như là gọi người rút đầu lưỡi dường như, nàng nghẹn ở đằng kia, một chữ cũng chưa nói ra.

—

Nhận thức suốt hai năm, này vẫn là nàng lần đầu tiên thấy Đinh Cửu Cửu khóc.

Mà Đinh Cửu Cửu hấp tấp mà bối xoay người, nỗ lực đè nén xuống thanh tuyến âm rung, “Không..... Không có việc gì, chính là ngủ không được..... Trong phòng ngủ quá nhiệt, ta ra tới hóng gió.”

Kiều Loan buông tiếng thở dài khí.

“Người còn có bắt hay không ta đương bằng hữu, cửu cửu?”

Nữ hài nhi bóng dáng cứng đờ.

Trầm mặc không tiếng động mà chảy xuôi ở trong bóng đêm.

Không biết qua bao lâu, Kiều Loan mới nghe thấy bên cạnh nữ hài nhi chậm rãi phun ra một ngụm hô hấp, liền kia hơi thở đều là run:

“Ta về sau, không bao giờ sẽ nhìn thấy hã.....”

“.....”

“Kiều Loan, người nói..... Năm nay mùa hè như thế nào như vậy lãnh.....”

Kiều Loan không đành lòng mà dừng khai mắt.

Ngực đi theo có điểm khó chịu, mà liền tại đây một khắc, nàng cũng làm một cái quyết định.

*

Chính thức khai giảng trước một ngày, bọn học sinh cơ bản đều đã phản giáo.

Chí nguyện phục vụ bộ trong đàn lại tuôn ra tới cái đại tin tức —— vì chúc mừng mấy hạng kỳ nghỉ hè chí nguyện hoạt động thuận lợi hoàn thành, tốt nghiệp hai năm Chu Thâm sư huynh muốn thỉnh sở hữu học đệ học muội đi địa phương nổi tiếng nhất “Tâm tư lâu” ăn cơm.

Tin tức vừa ra, chí nguyện bộ học sinh đều rải hoan mà bôn tẩu bầm báo.

Ngay cả nguyên bản thác khẩu không đi Đinh Cửu Cửu, cũng bị Kiều Loan liều mạng kéo thượng xe taxi.

“Kiều Loan, ta là thật sự không nghĩ đi..... Trong trường học giao lưu danh ngạch đã xác định, ta phải chuẩn bị tài liệu cùng đồ vật, hậu thiên phải xuất phát đi tân học giáo.”

Đinh Cửu Cửu hữu khí vô lực mà giải thích.

Kiều Loan nghe vậy, đôi mắt trừng, “Cửu cửu, người ý tứ này là người giao lưu đi tân giáo, còn liền không tính toán đã trở lại đúng không?”

Đinh Cửu Cửu nghe vậy cười khổ: “Kia như thế nào sẽ, chỉ đi một năm học mà thôi.”

Kiều Loan hừ một tiếng.

“Người nếu là không nghĩ này một năm học sau khi trở về, bị chúng ta chí nguyện bộ tập thể chọc thượng ‘ phản đồ ’ nhãn, hôm nay liền ngoan ngoãn

cùng đại gia ta đi —— toàn bộ bộ môn đều đi, liền người không đi, này tính cái gì đặc quyền, ân??”

Đình Cửu Cửu nói bất quá nàng, chỉ có thể bắt đặc dĩ mà bị kéo lên xe.

Tới rồi địa phương, mới vừa xuống xe, Đình Cửu Cửu đã bị trước mặt này tửu lâu điệu thấp xa hoa trang hoàng cấp chấn một chút.

Nàng chần chờ mà quay đầu lại hỏi Kiều Loan: “Người xác định..... Chu Thâm sư huynh là muốn ở chỗ này thỉnh toàn bộ môn ăn cơm?”

Kiều Loan cũng đang nhìn này tiệm cơm bộ tịch phát ngốc.

Qua hai giây, nàng khẽ cắn môi: “Này đều kế hoạch nhiều ít thiên sao có thể nhớ lắm.....”

“..... A?”

“Khụ, không có gì, ta là nói đại gia định ở lâu hai đại đường, thoát nhìn đều tới rồi đi..... Người trực tiếp đi lên là được.”

“Người không đi lên?”

“Ta..... Ta phải tiên kiến chủ nợ.....”

Không biết vì cái gì, Kiều Loan lời này nói được hữu khí vô lực.

“Cái gì chủ nợ?”

Đình Cửu Cửu nghe được càng thêm không hiểu ra sao.

Không chờ Kiều Loan trả lời nàng, hai người đi tới “Tâm tư lâu” cửa, dưới bậc thang, xuyên một thân vận động phục Chu Thâm chính cười tùm tùm mà nhìn hai người.

“Tới?”

“Chu Thâm sư huynh.”

Đình Cửu Cửu vội vàng vấn an.

Bên cạnh lại kỳ quái mà không động tĩnh. Đình Cửu Cửu quay đầu vọng qua đi, chính thấy Kiều Loan nhìn chăm chăm mặt đất, một bộ khổ đại cừu thâm tư thế.

“Kiều Loan, Chu Thâm sư huynh đang xem người, người.....”

“Cửu cửu, ta còn có việc..... Muốn cùng chu sư huynh liêu một chút, người trước đi lên đi.....”

Đình Cửu Cửu giật mình.

Ngay sau đó nghĩ đến Kiều Loan lúc trước phóng nói, nàng có chút bưng bít gật gật đầu, “Nga, hảo, ta đây trước lên lầu.”

Nàng hướng Chu Thâm xua xua tay, “Sư huynh chờ lát nữa thấy.”

“Ân.”

Chu Thâm tươi cười ôn hòa mà đồng ý.

Chờ Đình Cửu Cửu quá trên người lầu, hắt ánh mắt mới hơi xoay tròn, rơi xuống trước mặt ủ rũ cụp đuôi Kiều Loan trên người ——

“Như thế nào, người đề kiến nghị, người trước sau hồi?”

“.....”

Kiều Loan thật dài mà thở dài, “Chỉ cần sư huynh người tin tức chuẩn xác, hồi hận ta cũng nhận.....”

Buồn trong chốc lát sau, nàng vẫn là nhin không được ngẩng đầu hỏi: “Sư huynh, châu này cơm..... Ta phải thiếu người nhiều ít nợ nần a?”

Chu Thâm cười cười: “Dựa theo chúng ta trường học tốt nghiệp bình quân tiền lương, người không ăn không uống còn một năm, hẳn là đủ rồi.”

Kiều Loan: “.....”

Mười phút sau, toàn viên đến đông đủ.

Đã bị thanh đi sở hữu phân cách bình phong lầu hai, chính thức khai cơm.

Ngồi ở ly cửa thang lầu gần nhất một bàn, Đinh Cửu Cửu rất cuộc nhẹn không được quay lại đầu, nhìn về phía bên cạnh Kiều Loan.

“..... Người đêm nay rốt cuộc làm sao vậy?”

Kiều Loan một ngốc, ngay sau đó cười: “Àn? Không có a? Ta thực hảo, đặc biệt hảo, ăn gì cũng ngon.”

“Người chiếc đĩa cũng chưa động một chút.” Đinh Cửu Cửu bất đắc dĩ mà tô hồng, “Hơn nữa ta cảm giác người từ ra trường học bắt đầu, liền một bộ thất thần đứng ngồi không yên bộ dáng, người nói thật, người rốt cuộc ——”

Tiếng chưa lạc, cửa thang lầu phương hướng truyền đến nhất xuyên xuyên vụn vụn tiếng bước chân.

Cùng lúc đó, một cái chân chó tiếng cười truyền tiến lầu hai bọn học sinh trong tai ——

“Tiểu Hàn tổng, nhà này chính là C thành nổi tiếng nhất quán cơm, ngài cấp đánh giá một chút.”

“.....”

Nghe thấy những lời này thanh, bên cạnh bàn Đinh Cửu Cửu bỗng dừng ngơ ngẩn.

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 55 Đệ Chương 55

Chương 55

Có như vậy trong nháy mắt, Đinh Cửu Cửu cơ hồ cho rằng chính mình là xuất hiện ảo giác.

Nàng đã quên mặt khác phản ứng, chỉ tuần hoàn bản năng gắt gao nhìn chăm chăm kia bị một chất rào chắn hoành ngăn cách cửa thang lầu, nhìn kia vài đạo thân ảnh trước sau gặp nhau mà đi lên lầu hai.

Cầm đầu nam sinh vai rộng chân dài, màu da ở quang hạ lộ ra một loại lãnh bạch, kia trương thanh tuyến thâm thúy trên mặt, môi tuyến hơi câu, mặt mày mỏng lạnh.

Hắn tầm mắt đảo qua bên cạnh người, ngay sau đó cứng lại.

Bên này mấy người vừa lên lầu, lầu hai nguyên bản tiếng ồn ào từ điểm cập mặt, bỗng dừng tiêu di với vô.

Lúc trước tùy chí nguyện nhị đội đi qua chi dạy học giáo bọn học sinh, lúc này ở chỗ này nhìn đến Hàn Thời kinh ngạc tự nhiên không cần phải nói; mà dư lại chí nguyện phục vụ bộ đa số người —— cứ việc bọn họ cũng không có đi quá cũng chưa từng nhận thức lên lầu tới nam sinh, nhưng kia ra phổ minh tinh dường như thân giá cùng mặt, vẫn là làm cho bọn họ tất cả đều bản năng lặng yên vài giây.

Đi tốt dàng trước mặt, đối với Hàn Thời gương mặt tươi cười đón chào người trẻ tuổi vừa thấy lầu hai này bàn dựa gần bàn tư thế, lập tức liền đem mặt lôi kéo.

Hắn quay đầu nhìn về phía chính mình hữu sau sườn đi theo người, đê thấp thanh âm ——

“Không phải nói đêm nay mở tiệc chiêu đãi Tiểu Hàn tổng, làm người thanh tràng sao!..... Người làm tới nhiều người như vậy, là chuẩn bị cho chúng ta ‘ trợ hứng ’ a??”

Không đợi đối phương giải thích, này người trẻ tuổi liền vặn quay đầu lại, chỉ chớp mắt công phu liền thay đổi một khuôn mặt dường như.

“Thật sự xin lỗi a Tiểu Hàn tổng, phía dưới người sẽ không làm việc..... Bằng không đêm nay lao ngài đại giá, chúng ta dịch cái địa phương, miễn cho này hoàn cảnh quá sảo, lại e ngại ngài dùng cơm tâm tình.”

Nói chuyện, người trẻ tuổi liền cấp phía sau người nọ điệu bộ, chuẩn bị làm đối phương khác an bài địa phương.

“Không cần.”

“..... A??”

Người trẻ tuổi sững sốt, vặn quay đầu lại, lại thấy nguyên bản đứng ở chính mình trước người nam sinh đang gặt gao mà nhìn chăm chăm cửa thang lầu ngoại gần nhất một cái bàn.

Nhìn chăm chăm ước chừng có năm giây, hắn nghe thấy Hàn Thời cười nhạt thanh.

“Nơi này không tồi, liền ở chỗ này ăn.”

“.....”

Đình Cửu Cửu gặt gao mà áp xuống cổ.

Cứ việc ở lấy lại tinh thần trước tiên tránh đi tầm mắt, nhưng đã không còn kịp rồi — người nọ thấy được nàng tồn tại, mà kia lạc lại đây ánh mắt càng là phảng phất đem nàng bọc một vòng, kín kẽ, một chút thông khí đường sống đều không có lưu.

Thật vất vả hoãn lại đây tâm, vào lúc này giờ phút này lại như là bị vô số con kiến bò lên trên đi phệ cắn, rậm rạp đau theo máu vẫn luôn chảy xuôi đến khắp người đi, tra tấn đến nàng sắp điên rồi.

Nàng sắc mặt trắng bệch, dư quang thoáng nhìn người nọ quay đầu hướng cùng này phiến cái bàn tương phản phương hướng đi rồi, liền buông ra nắm chặt tay mà đứng lên.

“..... Ta không quá thoải mái, ta đi về trước.”

Nói xong, không đợi bên cạnh Kiều Loan ngăn cản, Đinh Cửu Cửu liền mau chân đi hướng cửa thang lầu.

Cửa thang lầu trước, nguyên bản đã nghiêng đi thân hướng đối diện đi nam sinh thân ảnh lại bỗng dừng dừng lại.

“..... Tiểu Hàn tổng?”

Bên cạnh bồi người trẻ tuổi khó hiểu mà ra tiếng.

Cũng không trách hăn kỳ quái, đêm nay Hàn Thời cùng hăn biết nói cái kia Tiểu Hàn tổng, thật sự có quá nhiều bất đồng.

Hàn Thời lại không theo tiếng, thậm chí liền xem cũng không xem người trẻ tuổi kia liếc mắt một cái.

Hăn chỉ đột nhiên sườn xoay người, đồng thời duỗi tay, một phen kéo lại sắp sát vai quá khứ nữ hài nhi.

“..... Trốn cái gì.”

Kia thanh tuyền trầm thấp khàn khàn, cười như không cười lộ ra lạnh lẽo.

Đối diện chí nguyện phục vụ bộ hơn mười bàn người, vừa mới khôi phục cười đùa thanh lại lú lo dừng lại.

Cùng đi chi giáo mấy cái học sinh biết rõ trước tình, càng biết rõ người này tính nết, có một cái tính một cái sôi nổi cúi đầu, hận không thể đem đầu vùi vào mâm.

Còn lại người tắc mắt to đối đôi mắt nhỏ, một cái so một cái ngốc.

Lại ngốc cũng không có Hàn Thời bên cạnh cái kia người trẻ tuổi lúc này ngốc.

Hắn nhìn nhìn Hàn Thời, lại phiết quá đầu đi nhìn nhìn bị Hàn Thời giữ chặt nữ hài nhi —— bàn tay đại mặt trái xoan, bạch thấu phấn, tóc ngắn ngọn tóc câu lấy cảm nhòn nhọn, ngũ quan tinh xảo đến như là lấy trâm hoa chữ nhỏ một bút một bút câu ra tới.

Xinh đẹp lại thanh thuần, tựa hồ như là bọn họ Tiểu Hàn luôn thích loại hình.

Vì thế này người trẻ tuổi không khỏi mà ánh mắt sáng lên, đi phía trước thấu thấu, “Tiểu Hàn tổng, vị tiểu thư này..... Ngài nhận thức? Nếu là nhận thức nói, kia dứt khoát gọi vào chúng ta bàn tới, cùng nhau ——”

“Không quen biết.”

Nam sinh thanh âm lãnh đến như là đông lạnh băng, lạnh căm căm mà liếc mắt một cái quát qua đi.

Người trẻ tuổi: “.....”

Bị ánh mắt kia đâm hạ, người trẻ tuổi co rụt lại cổ.

Đến, đó chính là bọn họ Tiểu Hàn tổng sắc đảm lợi hại, trên đường cái đều dám trực tiếp lôi kéo không quen biết tiểu cô nương tay đến gần.

Hàn Thời nói xong thu hồi ánh mắt, đậy mắt hàn băng hơi dung, cuối cùng rơi xuống nữ hài nhi trên người.

Tâm mắt tiểu tâm miêu tả quá năng ngũ quan cùng thân hình.

Sau đó Hàn Thời mi vừa nhíu.

..... Mới mấy ngày không thấy, như thế nào gầy nhiều như vậy?

Hàn Thời không cao hứng mà kéo xuống mặt, quanh thân vốn dĩ liền không quá cao áp khí loãng xoảng một chút rớt tới rồi để.

Không đợi hấn ánh mắt bất thiện đi tìm chính mình ủy thác chiếu cố Đinh Cửu Cửu Kiều Loan, liền cảm giác trong tay bắt lấy tinh tế thủ đoạn tránh động lên.

Đồng thời nữ hài nhi thanh âm truyền tới bên tai ——

“Chúng ta xác thật không quen biết..... Có thể phiền toái vị tiên sinh này người buông ra tay sao.....”

Hàn Thời mi rùng mình, thấp mắt thấy qua đi. Nhưng mà nữ hài nhi lại không chịu ngẩng đầu, mảnh khảnh cổ ép tới rất thấp, chỉ ở dưới đèn lưu một đoạn tuyết trắng đường cong.

Thật sự là gầy quá nhiều, sau cổ kia xương sống lưng đều hơi hơi hiện hơi mỏng khớp xương ảnh nhi.

Hàn Thời ma xui quỷ khiến mà giơ tay sờ soạng đi lên.

Hấn bên này tay rơi xuống, ánh mắt như có như không hướng nơi này phiêu bọn học sinh đều ngốc ở.

Bị chạm đến sau cổ nữ hài nhi càng là ở ngực một chút sau bản năng đi phía trước trốn.

Nhưng mà phía trước không xa chính là thang lầu, chưa kịp xin lỗi Hàn Thời mặt mày lạnh lùng, duỗi tay đem người trực tiếp kéo lại.

“Người trốn cái gì!”

“.....”

Đình Cửu Cửu không thể nhịn được nữa, ngẩng mặt đè nặng nước mắt lãng qua đi.

Nữ hài nhi đỏ bừng vành mắt làm Hàn Thời thân hình một đốn.

Hắn hít một hơi thật sâu, đè ở trong lòng xao động, nắm chặt nữ hài nhi thủ đoạn đốt ngón tay hơi tùng.

Ngừng giây lát, hắn cúi người về phía trước, lấy chỉ có hai người nghe thấy âm lượng thấp giọng nói:

“An an tĩnh tĩnh ăn xong này bữa cơm, ta sẽ không lại đụng vào người một chút.”

“Ta còn có việc ——”

“Đình Cửu Cửu.”

“.....”

Kia như là không trộn lẫn tạp một tia cảm tình thanh âm lãnh đến nữ hài nhi trong lòng run nhẹ hạ, nàng nắm chặt đầu ngón tay, không có hé răng.

Mà nam sinh nhẹ hít vào một hơi, nữ hài nhi trên người sữa tắm thanh hương nhào vào xoang mũi, dẫn tới hắn ánh mắt một thâm. Chỉ là xuất

khẩu thanh tuyến như cũ banh đến lạnh băng ——

“Ta chán ghét mỗi lần đều thấy người bóng dáng, người dựa vào cái gì?”

“.....”

“Hôm nay này bữa cơm, ta đi phía trước, người tốt nhất vừa động đều đừng nhúc nhích.”

“Hàn Thời.....” Nữ hài nhi dè nặng âm rung ngẩng đầu, “Người đừng quá phận.”

“..... Ta quá phận?”

Nam sinh như là nghe xong cái chê cười, ách thanh cười nhạt câu, hấn cười chuyển mở mắt, cuối cùng lạnh giọng vọng trở về, “Này không phải người thiếu ta sao.”

“.....”

Không tiếng động mà tĩnh mịch trầm mặc giằng co hồi lâu.

Nữ hài nhi rốt cuộc chậm rãi rũ xuống mắt, nàng toàn thân sức lực đều như là bị nam sinh mắt lạnh lẽo trừu đi rồi.

“Hảo,” nàng nhẹ giọng ứng, trên mặt cảm xúc kể hết lui ly. “Ta đã biết.”

Nói xong, nữ hài nhi dùng sức tránh ra nam sinh giam cầm, xoay người trở lại chính mình bên cạnh bàn.

“.....”

Nhìn chăm chăm kia đạo thân ảnh, không cam lòng cảm xúc từ Hàn Thời mắt đen cực nhanh mà lướt qua đi.

Hắn chậm rãi thẳng thân, ánh mắt vẫn không hề chớp mắt mà nhìn phía trước.

Bên cạnh người trẻ tuổi cùng những người khác đều xem đến như lọt vào trong sương mù, cuối cùng vẫn là người trẻ tuổi kia thử thăm dò tiến lên mở miệng ——

“Tiểu Hàn tổng, ta làm cho bọn họ thượng đồ ăn?”

“..... Ân.”

Hàn Thời thu hồi tầm mắt, xoay người đi hướng tương phản phương hướng bình phong.

Người trẻ tuổi vội vàng tiếp đón đồng hành những người khác cùng nhau vòng tiến bình phong sau.

Ấn tiếp khách số ghế, người trẻ tuổi mới vừa kéo ra chủ khách ghế dựa, liền thấy Hàn Thời không chút do dự đi hướng một cái khác vị trí, sau đó ngồi xuống.

Người trẻ tuổi giật mình, ngay sau đó cười nói: “Tiểu Hàn tổng, này thượng vị ngài không ngồi, chúng ta nhưng không ai dám ngồi a.”

Hàn Thời mắt cũng chưa nâng.

“Vậy không.”

Người trẻ tuổi: “.....”

Thấy quý.

Nghe đồn vô luận hi nộ ai nhạc vĩnh viễn một bộ cười như không cười bộ dáng Tiểu Hàn tổng, như thế nào đêm nay tới rồi hắn này hai đầu bờ ruộng

thượng, mặt lạnh đến cùng kia từ sinh ra liền mỗi người thiếu hẳn tám ngàn vạn đường như?

Nhưng đừng là làm người đánh tráo đi?

Người trẻ tuổi trong lòng phun tào, trên mặt tự nhiên không dám biểu hiện ra ngoài.

Hắn theo lời không ra kia trương vị trí, liền ngồi vào Hàn Thời bên cạnh người bồi vị thượng, đồng thời đối một người khác thúc giục, “Làm cho bọn họ thượng đồ ăn mau một ít, đừng trì hoãn Tiểu Hàn tổng.....”

“Này nói bình phong triệt.”

“—— a?”

Người trẻ tuổi quay lại đầu, liền thấy Hàn Thời nhìn tầm mắt chính phía trước bình phong, mãi mãi khổ đại cừu thâm oán khí.

Người trẻ tuổi cảm giác chính mình đã mau ngất đi rồi. Nhưng ngất xỉu đi phía trước vẫn là đến xua xua tay, làm bên cạnh đồng dạng như lọt vào trong sương mù người đem bình phong triệt.

Này nói dày nặng bình phong một triệt, trước mắt tầm nhìn tức khắc trống trải.

Ngồi ở Hàn Thời cùng người trẻ tuổi kia vị trí, ánh mắt không cần mắt lé, vừa nhắc đầu là có thể nhìn thấy đối diện cửa thang lầu một bàn.

——

Tóc ngắn nữ hài nhi đưa lưng về phía nơi này ngồi, tựa hồ ở cùng bên cạnh người ta nói cái gì.

Vì thế tựa như kia xẹt qua nhân loại thế giới đạo thứ nhất tia chớp, người trẻ tuổi trong đầu linh quang vừa hiện, nhất thời ngộ tới rồi đêm nay thượng Hàn Thời sở hữu cổ quái không đúng hành vi khởi nguyên điểm.

Hắn làm mặt quý mà thò lại gần ——

“Tiểu Hàn tông, ngài có phải hay không coi trọng kia tiểu cô nương? Ta xem nàng hẳn là này phụ cận trường học học sinh, ngài nếu là thích nói, ta tìm người giúp ngài khơi thông một chút..... Này tiểu địa phương nữ hài nhi a, hảo hống đâu ——”

“Ta hiện tại cảm xúc không tốt.”

Hàn Thời đột nhiên thành linh mà tới một câu.

Người trẻ tuổi kia sững sốt, chính mê hoặc, liền thấy bên cạnh nam sinh chuyển qua tới, môi mỏng hơi câu hạ, “Nhớ rõ ta từ chỗ nào tới?”

Người trẻ tuổi bản năng gật gật đầu.

——

Hiện tại trong giới truyền đến nhất khai chính là chuyện này: Nói là Hàn gia độc đỉnh thiếu gia bị trói đến vùng núi chi giáo, trở về có lẽ là khó thở, chuyện thứ nhất chính là chạy đến Hàn lão gia tử “Ẩn cư” tùng vân sơn, đem lão gia tử nhà cũ xốc cái đế hướng lên trời.

Còn đương trường phóng lời nói: “Làm ta không thoải mái, vậy ai đều đừng hảo quá.”

Này mắt thấy liền phải trở thành năm nay trong giới nhất khác người một sự kiện, đâu có thể nào còn có người không nhớ rõ sao.

Người trẻ tuổi còn đang nghi hoặc, liền thấy trước mặt nam sinh hoàn thu cười. “Đó là ta lần trước cảm xúc không tốt thời điểm làm.”

“.....”

Người trẻ tuổi không nói hai lời, ở chính mình miệng thượng làm một cái kéo khóa kéo động tác.

Bên tai rất cuộc thanh tĩnh, không ai quấy rầy chính mình theo dõi, Hàn Thời âm u tâm tình miễn cưỡng bắt đi rồi vài miếng mây đen.

Hắn quay lại ánh mắt, tiếp tục mặt vô biểu tình mà nhìn mỗ nói bóng dáng.

Mà Hàn Thời ánh mắt tiêu điểm nơi địa phương, bàn tròn bên không khí an tĩnh đến gần như quỷ dị.

Ngồi ở Đình Cửu Cửu nghiêng đối diện một người nữ sinh đỉnh trong chốc lát, nhin không được mở miệng hỏi: “Cửu cửu, vừa mới lên lầu tới người kia, cùng người nhận thức a?”

“.....” Đình Cửu Cửu uống một ngụm thủy, chiếc đĩa vẫn không như thế nào động. “Không quen biết.”

“Ha ha.....” Kia nữ sinh xấu hổ mà cười hai tiếng, ngay sau đó có chút ngượng ngùng, “Hắn giống như vẫn luôn ở nhìn chăm chăm người xem, hơn nữa xem hai người vừa mới..... Cũng không giống như là không quen biết bộ dáng ha.”

“.....”

Đình Cửu Cửu không có lại lên tiếng.

Không cần cái này nữ sinh nhắc nhở, nàng cũng cảm giác được đến đến từ phía sau làm nàng lưng như kim chích kia ánh mắt.

Thật giống như vừa mới người nọ nói những lời này đó giống nhau.....
Hắn đại khái đã đối nàng cảm thấy ghét hận đi.

Này không phải nàng muốn kết quả, nhưng nàng lại cũng cái gì đều làm không được.

.....

Này đốn cơm chiều ăn đến phá lệ dài lâu.

Có phía trước kia đoạn nhạc đệm, chí nguyện bộ học sinh đều cảm thấy không khí quý dị, liền kia mấy cái ngày thường tại đây loại trường hợp phi nháo đến ồn ào học sinh đều khó được an phận.

Đình Cửu Cửu càng là một bữa cơm đều thất thần.

—— huống chi bên cạnh còn có cái thật khi hội báo.

“Ai da..... Đây là đệ mấy ly, phía trước bốn năm ly có đi?” Kiều Loan tấm tắc mà cảm khái, ánh mắt vẫn luôn lướt qua Đình Cửu Cửu bả vai, dừng ở phía sau, “Bọn họ bưng lên thời điểm ta thấy, kia chính là XO, không phải RIO a..... Này bốn năm ly —— nga, tính thượng lúc này đây, sáu ly đi xuống.”

Vừa nói lời nói, Kiều Loan một bên dùng dư quang quan sát nữ hài nhi phản ứng, đồng thời làm bộ đứng ngoài cuộc ngữ khí ——

“Cửu cửu, người nói như thế nào cũng là quen biết một hồi, chúng ta muốn hay không giúp Tiểu Hàn tổng kêu chiếc xe cứu thương, trước tiên ở dưới lâu chờ a?”

Đình Cửu Cửu nhấp nhấp miệng, “..... Không cần.”

Ngữ khí cùng biểu tình nhìn là rất bình tĩnh, cùng bình thường cũng không có gì khác nhau, duy độc cặp kia mắt hạnh mơ hồ không chừng cảm xúc, bán đứng nữ hài nhi nội tâm bất an.

Kiều Loan thực hiện được mà cười trộm hạ, thực mau liền chính hồi sắc mặt, lắc đầu thở dài ——

“Ai, này cùng Tiểu Hàn tổng cùng nhau chính là cái gì hồ bằng cầu hữu, không có hảo ý đi? Như thế nào còn thứ bảy ly cũng cấp đảo thượng? Hơn nữa đảo này rượu, nào có quá nửa ly, này quá phận a……”

“……”

Đình Cửu Cửu đề nặng bực, làm bộ không nghe thấy, cầm lấy chiếc đĩa đi kẹp trước mặt kia bàn đồ ăn —— mặc dù nàng cũng chưa chú ý kia rốt cuộc là bàn cái gì đồ ăn.

“Hoặc!”

Bên cạnh Kiều Loan đột nhiên một tiếng, đem nguyên bản liền có điểm bất an nữ hài nhi cả kinh tay run lên, chiếc đĩa mới vừa kẹp đi lên lá xanh rau dưa bang kĩ rốt tới rồi trên bàn.

Đình Cửu Cửu ảo não mà nhìn về phía Kiều Loan, lại thấy Kiều Loan nhìn không chớp mắt mà nhìn chính mình phía sau, biểu tình kinh ngạc cảm thán ——

“Này lợi hại! Kia suốt nửa ly còn nhiều, Tiểu Hàn tổng chính là một ngụm buồn rớt a! Này dương rượu như vậy cái uống pháp, còn trúng độc không phải một giây chuyện này sao?”

“……”

Đình Cửu Cửu sắc mặt vi bạch hạ.

Nàng rốt cuộc vẫn là nhịn không được quay đầu đi xem, chính thấy kia trên bàn, Hàn Thời bên cạnh người trẻ tuổi tươi cười nịnh nọt, cầm một lọ đã mau thấy đáy XO lại hướng Hàn Thời trong tay cái ly trung đảo đi.

Màu nâu rượu ở ánh đèn hạ phản khởi chói mắt quang.

Đinh Cửu Cửu không thể nhìn được nữa mà buông lỏng tay, chiếc đĩa lạch cạch một chút ném tới trên bàn.

Bàn tròn những người khác kinh ngạc mà nhìn qua, mà Đinh Cửu Cửu nơi nào còn chú ý được đến những người này ánh mắt, nàng kéo ra ghế dựa, biểu tình khó coi mà vẫn luôn hướng kia bàn đi đến.

“Hải, lúc này mới đổ một chút như thế nào liền không có —— đem tân khai kia bình lại cấp Tiểu Hàn tổng mang lên!”

Hàn Thời bên cạnh người trẻ tuổi cười đến đôi mắt đều mau mị thành phùng, này bàn tiệc thượng thường nói “Lời nói ở rượu”, có thể cùng Hàn Thời như vậy một đốn uống xong tới —— hẳn tưởng cầu người này làm chuyện này cơ bản cũng liền ổn thỏa.

Cho nên lúc này hẳn ước gì cấp Hàn Thời lại rót thượng một rương.

Bên này tân rượu đưa tới trên tay hẳn, người trẻ tuổi kia lấy ra nắp bình vừa mới chuẩn bị nghiêng khuynh bình thân, đột nhiên liền cảm giác trong tay buông lỏng ——

Lại là có người từ hẳn trong tay đem bình rượu đoạt đi rồi.

Người trẻ tuổi ngốc hai giây mới phản ứng lại đây, ngay sau đó sắc mặt đỏ lên —— hẳn trong mắt bốc hỏa mà xoay đầu, há mồm liền mắng: “Ai mẹ nó dám đoạt lão tử.....”

Thanh âm líu lo dừng lại.

Người trẻ tuổi chớp chớp mắt.

..... Này không phải vừa mới Tiểu Hàn tổng vẫn luôn nhớ thương cái kia tiểu cô nương sao?

“Xin lỗi, hẳn không thể uống lên.”

Thân hình nhỏ xinh nữ hài nhi thoạt nhìn hoàn toàn không sợ kia hung hẳn đánh đá người trẻ tuổi, tinh xảo ngũ quan gian cảm xúc bình tĩnh. Nàng khoanh tay đem bình rượu hương trên bàn một cái, “Cùm cụp” một tiếng thanh vang.

Đáy mắt các loại cảm xúc áp lực, nữ hài nhi ánh mắt phức tạp mà cúi đầu cố, nhìn cái kia ngồi ở trước bàn, khuỷu tay chi bàn một tay chống thái dương rũ mắt nam sinh.

Từ nàng góc độ vọng qua đi, kia sắp xếp trước liền thanh tuyến sườn mặt ở quang hạ càng lộ ra hai phân lãnh bạch, môi mỏng cũng nhấp sắc bén độ cung.

“..... Rượu đâu.”

Nhéo chén rượu sau một lúc lâu không có động tĩnh, nam sinh nhíu lại mi, thanh âm bị rượu tiêm nhiễm đến khàn khàn mà gợi cảm.

Giây lát sau, hẳn lười biếng mà vén lên mắt, mắt đen nhẹ híp dừng hình ảnh ở trước mặt kia bình rượu thượng.

Mắt đen cảm xúc như là mông một tầng sương mù.

Thon dài mà trắng nõn đốt ngón tay dừng một chút, vói qua ấn đến kia bình XO trên thân bình.

Chỉ là hẳn vừa muốn cầm lấy, kia bình rượu liền bỗng dưng bị người nhéo bình cảnh sau này một kéo, kéo đến hẳn với không tới địa phương.

Cứ việc bị còn gây tê đến đã ý thức không rõ, nhưng nam sinh đáy mắt độ ấm vẫn là ngay lập tức lạnh xuống dưới.

Hắn theo cầm đi hẳn bình rượu cái tay kia, vẫn luôn vọng đến nữ hài nhi trên mặt đi.

Bốn mắt tương tiếp.

Mà liền tại đây một cái chớp mắt, nam sinh đáy mắt cùng trên mặt lạnh lẽo, như là đầu mùa xuân gặp quang băng tuyết, trong khoảnh khắc liền tan rã vô ảnh.

Cặp kia tan tiêu mắt đen chậm rãi ngưng ở nữ hài nhi trên mặt.

Nam sinh ngửa đầu nhìn chăm chăm nữ hài nhi, nhìn vài giây, hẳn bỗng đứng ách cười thanh.

“Đinh Cửu Cửu..... Ta đặc biệt đặc biệt..... Thích ngươi.”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 56 Đệ Chương 56

Chương 56

Nam sinh nói xuất khẩu, thanh lượng cũng không cao, lại làm cho cả bàn tròn thượng ăn uống linh đình thanh âm đồng thời cứng lại.

Mấy cái kình đến giữa không trung chén rượu đều đi theo dừng lại, những người đó ánh mắt đại ra mà nhìn về phía Đinh Cửu Cửu.

“.....”

Đinh Cửu Cửu nắm chặt ở XO trên thân bình ngón tay dùng sức mà buộc chặt, đè ở bình cảnh đầu ngón tay có chút trở nên trắng.

Không biết qua bao lâu, như là một phân một giây đều bị kéo trường đến vô hạn khoảnh khắc, nữ hài nhi rốt cuộc áp xuống tầm mắt, nàng không dám đi cùng Hàn Thời ánh mắt lại tương đối.

Nàng làm như vậy lâu như vậy tâm tưởng, không thể liền dễ dàng như vậy suy sụp hủy. Bằng không bọn họ đã vì chi trả giá sở hữu miệng vết thương, lại tính cái gì đâu.

“Hàn Thời.....” Nàng nghe thấy chính mình nhẹ giọng nói. “Người uống say, đừng uống nữa..... Sớm một chút trở về đi.”

Nói xong, nữ hài nhi buông ra tay, tựa hồ không có bất luận cái gì lưu luyến mà xoay người trở về đi.

Trên bàn những người khác xem đến trông mắt đều mau rơi vào bàn ——

“Như vậy không ném Tiểu Hàn tổng nữ nhân..... Ta thật đúng là sống lâu thấy.”

“Uống say thì nói thật, đây là thông báo a, cũng không phải là những cái đó gặp dịp thì chơi, lại nói liền tính gặp dịp thì chơi ta cũng không nghe Tiểu Hàn tổng nói qua thích ai —— cái kia nữ sinh như thế nào có thể không động tâm? Này nếu là cho ta nói ta khả năng đương trường liền cong.”

“..... Vậy người ly ta xa một chút.”

Bên cạnh bàn vài người đang có một đáp không một đáp mà thấp giọng nghị luận, lại vừa nhắc đầu lại đột nhiên phát hiện chủ vị thượng không ai.

Vài người bản năng quay đầu lại xem qua đi, không khỏi khổ kêu ——

“Tiểu Hàn tổng.....”

Hai phút sau, Đinh Cửu Cửu banh mặt ngồi ở chính mình vị trí thượng.

Trên người còn treo một con đạ.

——

Vóc người thon dài nam sinh chính ủy ủy khuất khuất mà đem chính mình súc thành một đoàn, ngồi ở nữ hài nhi bên cạnh ghế trên, câu lấy Đinh Cửu Cửu đem dẫn vô số ánh mắt khuôn mặt tuần tú vùi vào nữ hài nhi cổ, thanh âm thấp thấp mà lẩm bẫm cái gì.

Kiều Loan ở bên cạnh chống chiếc đũa chống cằm ghen cười, biểu tình có điểm thống khổ.

“Này không uống say..... Thật đúng là không biết..... Nhà các người Tiểu Hàn tổng tốt như vậy chơi a.....”

Đinh Cửu Cửu không biểu tình mà ngồi.

Ở giây giũa suốt hai phút, cũng không có làm trên người này chỉ đại hình bạch tuộc rời đi chính mình tam công phân trở lên khoảng cách lúc sau, nàng đã hoàn toàn từ bỏ.

Dù sao đã đương cả đêm con khi, cũng không kém này trong chốc lát.

Phía trước lãn lộn nửa buổi tối, một ngum đồ ăn cũng chưa chạm vào, vừa mới thể lực hoạt động hai phút thật đúng là làm nàng có ăn đỡ đói đói cảm. Đinh Cửu Cửu cầm lấy chiếc đĩa, nâng cánh tay đi kẹp phía trước đồ ăn, duỗi đến một nửa lại bị ôm chính mình hướng trong lòng ngực cọ đại nam sinh chặn nơi đi.

Đinh Cửu Cửu nhú hạ mi, “Tùng một chút, ta phải dùng chiếc đĩa.”

Kia chỉ đường cong xinh đẹp cánh tay chậm rì rì mà dịch đi lên một chút, có như vậy vài giây Đinh Cửu Cửu cơ hồ hoài nghi đối phương là trang say thời điểm, liền nghe thấy cái kia bị cồn tiêm nhiễm đến nóng rực hơi triều hô hấp phụ đến nàng bên tai, mang theo một chút khàn khàn ý cười.

“Ta đói..... Ta cũng muốn ăn.”

Đinh Cửu Cửu: “.....”

Đừng ăn, bị đói đi.

Trong lòng như vậy chửi thầm, Đinh Cửu Cửu vẫn là làm bên cạnh Kiều Loan hỗ trợ cầm một đôi tân chiếc đĩa.

Đinh Cửu Cửu trong lòng an ủi chính mình —— ít nhất có thể làm đối phương chiếm dụng một cánh tay, cấp chính mình giải phóng ra điểm tự do không gian. Chỉ là không chờ nàng cái này ý tưởng rơi xuống thật chỗ, liền thấy Hàn Thời ghét bỏ mà nhìn thoáng qua Kiều Loan trong tay tân chiếc đĩa, đồng thời còn trực tiếp vụn khai mặt, một lần nữa dựa đến Đinh Cửu Cửu cổ ——

“Không cần tâm, muốn cứu cứu..... Người uy ta.”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Ta xem người chính là không muốn ăn.

Một bữa cơm ăn đến không sai biệt lắm, bộ môn học sinh cũng liền lục tục tan.

Đình Cửu Cửu kia bàn nguyên bản chính là ngồi ở cửa thang lầu gần nhất vị trí, hơn nữa đêm nay “Ra sức diễn xuất”, bộ môn đồng học có một cái tính một cái, trải qua nàng này bàn hướng dưới lầu đi thời điểm, ít nhất cũng đến để một ánh mắt thương an ủi.

Mà dư lại quan hệ còn tương đối thực, liền càng là nhịn không được thẩu đi lên bát quái một chút.

Đầu đại địa ứng phó xong một chúng học sinh, Đình Cửu Cửu trên người treo kia chỉ như cũ không có nửa điểm muốn buông tay ý tứ.

Chu Thâm không biết cùng người nào nói chuyện điện thoại xong, chính thu di động trở về, nhìn thấy một màn này không khỏi hơi giật mình, ngay sau đó tươi cười ôn hòa mà đi đến Kiều Loan bên cạnh.

“Đình sư muội, điểm phúc không cạn.”

Khó được nghe Chu Thâm như vậy vui đùa, Đình Cửu Cửu mặt đều bị đỏ mặt đến phiếm hồng, “Ngượng ngùng a Chu Thâm sư huynh..... Ta cũng không nghĩ tới sẽ ở chỗ này gặp được, một bữa cơm đều cho người đảo loạn.”

“Không có việc gì, vốn dĩ còn không phải là vì người ——”

Chu Thâm nói còn chưa dứt lời, trước mặt hấn Kiều Loan lại phanh mà một chút đứng lên, cùng dẫm công tắc điện đường như.

Đình Cửu Cửu bị nàng hoảng sợ, lấy lại tinh thần không khỏi bất đắc dĩ mà cười, “Kiều Loan, người làm gì.....”

Kiều Loan chột dạ mà nhìn về phía Chu Thâm.

Lại thấy Chu Thâm ánh mắt cũng chưa hướng nàng nơi này lạc, cũng không hề có bị nàng phía trước phản ứng kinh đến bộ dáng.

Thanh âm chưa tạm dừng, bình tĩnh đạm định mà cười tiếp phía trước nói âm ——

“Vốn dĩ còn không phải là vì các người này đó học đệ học muội tụ ở bên nhau, chơi đùa, lúc này mới làm sao?”

Đình Cửu Cửu vui lòng phục tùng: “Cảm ơn sư huynh.”

“.....”

Kiều Loan càng “Vui lòng phục tùng” —— từ trước nàng ngữ văn không tốt, học giỏi nhiều thành ngữ đều không quá lý giải.

Nhưng là từ thâm nhập nhận thức Chu Thâm về sau, nàng cảm thấy cái gì kêu “Mặt người dạ thú”, cái gì kêu “Ra về đạo mạo”, nàng đã vô cùng thấu triệt địa lý giảng hoà nhận thức đến.

Đình Cửu Cửu tự nhiên không có nhận thấy được Kiều Loan lúc này phức tạp tâm tình, trên thực tế nàng cũng không rảnh lo.

——

Ở nàng bên cạnh an phận không trong chốc lát nam sinh lúc này lại ần ần tỉnh, cau mày ở nàng cổ cọ vài cái:

“Tiểu lãnh đạo..... Ngủ.....”

Kiều Loan khiếp sợ.

Chu Thâm mỉm cười.

Đình Cửu Cửu đỡ trán, “Ta trước làm hãn bằng hữu đem hãn đưa trở về.....”

Chu Thâm nhìn vùi đầu ở nữ hài nhi cổ, tựa hồ đã bất tỉnh nhân sự Hàn Thời, ánh mắt hơi hơi chột lóe.

Ngay sau đó hãn cười mở miệng, “Cửu cửu, người trước từ từ.”

“Ân?” Vừa muốn động tác Đình Cửu Cửu dừng lại, khó hiểu mà nhìn về phía Chu Thâm.

Kiều Loan cũng bất động thanh sắc mà trộm kéo Chu Thâm một chút, cho hãn đưa mắt ra hiệu —— tới chính là vì tác hợp hai người bọn họ, đương nhiên muốn đem tận khả năng nhiều hai người giờ quốc tế gian để lại cho bọn họ, cũng không biết Chu Thâm lúc này gọi lại Đình Cửu Cửu làm cái gì.

Chỉ là Chu Thâm lại như là không thấy được nàng ý bảo giống nhau, vẫn mỉm cười mở miệng: “Ta nghe Lư lão sư nói, người đi Q đại giao lưu một năm sự tình đã định ra tới?”

Kiều Loan một bên liều mạng cho hãn đưa mắt ra hiệu, một bên pha trò, “Chu Thâm sư huynh người mới biết được a, cửu cửu học kỳ 1 liền xin giao lưu sao, người còn muốn biết cái gì ta cùng người nói ——”

Cuối cùng một chữ âm đột nhiên vắn vẹo.

Không khí cứng đờ vài giây, Kiều Loan đột nhiên quay đầu nhìn về phía Đình Cửu Cửu ——

“Cửu cửu! Người là muốn đi Q đại!?”

Đình Cửu Cửu gật gật đầu, “Ân, ta cũng là vừa mới mới thu được tin nhắn thông tri xác định xuống dưới, cho nên phía trước còn không có tới kịp nói cho người.....”

“Ngọa tào ——! Đó là Q đại a! Bao nhiêu người tha thiết ước mơ tối cao chờ học phủ!!!”

Kiều Loan cơ hồ muốn từ ghế trên nhảy lên, biểu tình đều có điểm vượt qua quản lý.

Đình Cửu Cửu vừa thấy, cuống quít kéo nàng, đồng thời thừa dịp mạnh khu cấp Kiều Loan làm khẩu hình ——

“Người Chu Thâm sư huynh còn ở đâu, chú ý hình tượng.”

Kiều Loan tươi cười một đốn, ngay sau đó trong lòng bĩu môi.

——

Nàng cảm nhận ôn hòa thiện lương ánh mặt trời Chu Thâm sư huynh đã “Chết”, nàng đối hiện tại này chỉ lột da tất cả đều là hắc tâm nhi hồ ly sư huynh mới không có hứng thú.

Nhưng ở Đình Cửu Cửu trước mặt, Kiều Loan tự nhiên khó mà nói bọn họ chi gian không đủ vì người ngoài nói những cái đó hợp mưu, vì thế chỉ có thể nỗ lực mà ghen ghen, nhưng trong giọng nói vẫn lộ ra kìm nén không được hưng phấn ——

“Cửu cửu, người có thể a! Ta liền nói sao, người cái kia GPA, hơn nữa người cái kia khóa ngoại thực tiễn phân, còn có kia một đồng thưởng..... Người không đi hảo học giáo không đạo lý!”

Đình Cửu Cửu cười cười, “Bất quá Q đại rốt cuộc ly đến có chút xa, lúc sau một cái năm học ta khả năng sẽ không thường trở về..... Ta mù mù bên

kia, cũng phiền toái người giúp ta chiếu cố một chút.”

Kiều Loan vỗ bộ ngực đáp ứng,

“Không thành vấn đề, mẹ người chính là ta mẹ ời! Ta mẹ cũng là người ——” nàng dừng một chút, khóc tang hạ mặt, “Tính, ta cái kia tinh anh cường bách chứng mẹ ta còn là chính mình lưu lại đi, tra tấn ta một cái là đủ rồi, nhưng đừng liên lụy người.”

Đình Cửu Cửu bị nàng đậ được mất cười.

Mà bên cạnh Chu Thâm cũng ý vị thâm trường mà nhìn thoáng qua người nào đó đã bảo trì một động tác thật lâu không nhúc nhích thân hình, ngay sau đó cười giương mắt.

“Cửu cửu, Q đại vừa vặn có một cái..... Ta nhận thức người. Đi lúc sau nhớ rõ cho ta gọi điện thoại, nếu có cái gì yêu cầu trợ giúp, ta làm hẳn cho người cung cấp chi viện.”

Đình Cửu Cửu vừa nghe, không khỏi kinh hỉ gật gật đầu, “Cảm ơn Chu Thâm sư huynh.”

“Ta tìm Kiều Loan còn có chút việc, chúng ta đây đi về trước —— chờ lát nữa chính người đánh xe hồi trường học, hẳn là không thành vấn đề đi?”

“A, tốt.”

Nghĩ đến Kiều Loan đối Chu Thâm thề theo đuổi, Đình Cửu Cửu chớp chớp mắt, lập tức đáp ứng xuống dưới.

Chờ Chu Thâm chuyển qua đi, Đình Cửu Cửu còn nhanh tốc mà hướng Kiều Loan làm cái cổ lên thủ thế.

Kiều Loan người cảm ăn hoang liên, vẻ mặt đau khổ, còn không có tới kịp cùng Đình Cửu Cửu nói cái gì nữa, liền cảm giác chính mình vệ y mũ bị

người từ phía sau một xách, mỉm cười nói truyền quay lại ——

“Đi rồi, Kiều Kiều.”

Kiều Loan: “.....”

..... Phi.

Ai là người Kiều Kiều.

Bên này hai người đi xuống lầu lúc sau, xác định phía sau không ai theo kịp, Kiều Loan lúc này mới vội vàng từ Chu Thâm chỗ đó đem chính mình vệ y mũ lãnh cứu giúp trở về, đồng thời truy vấn: “Cửu cửu thật sự đi Q lớn a?”

“Ân.” Đi ở phía trước nam sinh tươi cười ôn hòa mà lên tiếng, nghe tới thực hảo tính tình.

Kiều Loan cười rộ lên, “Thật tốt!”

“.....” Chu Thâm quay đầu lại nhìn nàng một cái, nữ hài tử cười đến vô tâm không phối, như là đi Q đại chính là chính nàng giống nhau.

Chu Thâm trong lòng mềm mềm, ngay sau đó cười nàng, “Thật khờ a.”

Kiều Loan: “???”

Kiều Loan: “Chu Thâm sư huynh, ta phải thực nghiêm túc mà nói cho người, liền tính người hiện giờ là ta đại chủ nợ, người cũng không thể nhân thân công kích, đây là đối nhân cách của ta cơ bản tôn trọng.”

Chu Thâm cười quay lại đầu.

“Người biết Hàn Thời là cái gì trường học sao?”

Kiều Loan suy nghĩ cùng oán giận lập tức đều bị mang chạy, trong ánh mắt cũng bịt kín dấu chấm hỏi ——

“Tiểu Hàn tổng?..... Ngạch, giảng đạo lý, bọn họ kia giúp các thiếu gia, đại khái có thể bị đưa vào một đường một quyển?”

Chu Thâm không quay đầu lại, ném xuống cái “□□”:

“Hàn Thời chính là Q đại.”

Kiều Loan: “——?!”

Chu Thâm: “Hơn nữa không phải ‘ đưa ’, hẳn không mượn nửa điểm ngoại lực, chính mình thi được đi.”

Kiều Loan: “.....”

Chu Thâm nghe phía sau sau một lúc lâu không động tĩnh, cũng biết hiểu tiểu cô nương là bị chính mình nói dọa.

Hắn bước chân ngừng nghỉ, vịn quay đầu lại ——

“Cho nên đừng bên ngoài tương lấy người, Hàn Thời có thể so các người nhìn đến tàng đến thâm đến nhiều, cũng có thể sợ đến nhiều.”

Đang ở tại chỗ rồi rẫm Kiều Loan nghe vậy, hồ nghi mà ngẩng đầu ——

“Người cùng Tiểu Hàn tóm lại gian, chẳng lẽ là có cái gì bị đoạt lấy bạn gái cũ thâm cừu đại hận sao?”

Chu Thâm khó được hơi ngạc, “Vì cái gì nói như vậy?”

Kiều Loan: “Bởi vì lúc ấy còn không có rời đi chi giáo vùng núi lúc ấy, Tiểu Hàn tổng nhắc tới người thời điểm, cũng là như vậy khuyên ta.”

“Hắn nói cái gì?”

“Ân.....” Nhớ tới câu kia “Người thích Chu Thâm”, Kiều Loan khó được ánh mắt không được tự nhiên mà chuyển mở mắt, ngay sau đó hàm hồ mà lẩm bẩm nói: “Đại khái chính là nói người không phải người tốt bái.....”

Chu Thâm cười rộ lên, “Nga, vậy người tin sao?”

“.....”

Kiều Loan biểu tình dần dần biến mất, cuối cùng dừng hình ảnh ở một cái không cảm xúc mà chỉ có trong mắt cất giấu ghét bỏ vi diệu vị trí thượng.

“Mắt thấy vì thật, Chu Thâm sư huynh, có người nói quá người đặc biệt như là khoác da dê hồ ly sao?”

Chu Thâm bật cười: “Ta chỉ nghe nói qua sói đội lột cừu.”

Kiều Loan đại lắc đầu, “Lang nào có người giáo hoạt a.”

“.....”

Không khí an tĩnh vài giây, Chu Thâm nhẹ nheo lại mắt, ý cười thâm trầm mà xem Kiều Loan ——

“Đây là người cùng chủ nợ nói chuyện thái độ?”

Kiều Loan: “.....”

Phi.

Quả nhiên chính là chỉ hồ ly, tâm nhi hắc thấu.

.....

Cùng lúc đó, tâm tư lâu lâu hai.

Chờ nhìn theo Chu Thâm cùng Kiều Loan rời đi sau, Đinh Cửu Cửu mới đột nhiên chú ý tới —— đối diện kia bàn nàg không quen biết Hàn Thời bằng hữu, thế nhưng đã không biết ở khi nào, đều đi được một cái không còn.

Đang ở Đinh Cửu Cửu phá lệ mờ mịt thời điểm, có cái phục vụ sinh trang điểm người tiến lên đây, đem một xấp tiền mặt cùng một trương màu đen tạp đưa tới Đinh Cửu Cửu trước mặt.

Đinh Cửu Cửu: “Đây là.....?”

“Đây là ngài bằng hữu,” phục vụ sinh chỉ chỉ treo ở nữ hài nhi trên người như là ngủ đi qua nam sinh, “..... Bằng hữu lưu lại, nói là ngài bằng hữu khách sạn dừng chân phòng tạp, bọn họ còn có việc, liền làm phiền ngài đem người đưa trở về.”

Đinh Cửu Cửu ngốc nhiên mà nhìn phục vụ sinh đem tiền mặt cùng tạp nhét vào chính mình trong tay, sau đó xoay người chạy lấy người.

Nàng còn hỗn độn không lấy lại tinh thần thời điểm, treo ở trên người nam sinh giật giật.

Dán ở nàng cổ hô hấp hơi hơi chuyển hướng, khàn khàn lại say khướt tiếng cười cào đến nàng đầu quả tim phát ngứa ——

“Cửu cửu..... Tiểu lãnh đạo..... Chúng ta trở về ngủ được không.....”

Đinh Cửu Cửu: “.....”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 57 Đệ Chương 57

Chương 57

Phòng tạp mặt trái địa chỉ biểu hiện, Hàn Thời xuống giường chính là C thành duy nhất một tòa bốn sao cấp khách sạn.

Kia khách sạn khoảng cách tâm tư lâu cũng không gần, cơ hồ muốn kéo dài qua quá lớn nửa tòa thành thị đi, Đinh Cửu Cửu chỉ phải kêu một chiếc tắc xi, lao lực mà đem người nâng đến hậu tòa.

Không biết là bình thường tắc xi hậu tòa đường sống quá tiêu, vẫn là bên cạnh người này thật sự chân lớn lên quá phận, Đinh Cửu Cửu chính mình cũng thật vất vả bò tiến trong xe khi, chỉ thấy nam sinh khẩn hợp lại mắt súc đang ngồi vị, cặp kia chân dài tể đang ngồi vị trước, một bộ an trí không khai bộ dáng.

Đinh Cửu Cửu nhìn đều thế hăn ghen khuất đến hoảng.

Chờ báo thượng phòng tạp sau lưng khách sạn tên, nguyên bản kê sát cửa sổ ngồi, ly hôn say Hàn Thời muốn rất xa có xa lắm không Đinh Cửu Cửu vẫn là quay đầu lại nhìn vài lần.

Lại trầm mặc một lát sau, nàng rốt cuộc có chút không đành lòng, cúi người qua đi ý đồ đem nam sinh thân hình phù chính.

Chỉ là nàng bên này mới vừa dựa qua đi, bên kia như là tự động sừ tầm nguồn nhiệt dường như —— Đinh Cửu Cửu đầu vai trầm xuống, một viên lông xù xù đầu đã đảo lại.

Đình Cửu Cửu: “.....”

Đẩy một chút, không đẩy ra.

Lại đẩy một chút, vẫn là không đẩy ra.

Đình Cửu Cửu từ bỏ, ánh mắt tối tăm mà ngưỡng hồi chỗ ngồi.

Hôn say nam sinh cọ cọ, được một tắc lại muốn tiến một thước mà hướng trên người nàng cụng cụng, chỉ kém đem người tể đến cửa xe trong một góc.

Khai tắc xi chính là cái nữ tài xế, lúc này ở kính chiếu hậu xem đến bật cười: “Tiểu cô nương, đây là người bạn trai a?..... Lớn lên như vậy soái, còn như vậy dính người, cũng quái không dễ dàng.”

Đình Cửu Cửu bị lăn lộn cả đêm, đây mình hỏa khí, lúc này chỉ có thể đè nặng bực kính nhi hừ nhẹ một tiếng, “Này không phải ta bạn trai, ven đường nhật, hẳn nhìn cái nào nữ sinh đều hướng lên trên dính.”

“Ngạch.....”

Nữ tài xế kinh ngạc hạ, từ kính chiếu hậu cẩn thận mà nhìn về phía hai người, tựa hồ là ở phán đoán Đình Cửu Cửu lời này là thật là giả.

Không biết có phải hay không “Ôm gối” thanh âm kinh động nam sinh, nguyên bản khăn hợp lại mắt đào hoa mắt đuôi hơi nhú, nam sinh càng khăn mà hướng bị chính mình ôm lấy nữ hài nhi cổ cọ cọ, ách thanh lấm bẫm:

“Tiểu lãnh đạo..... Người đừng nóng giận..... Đều là ta sai.....”

Ở hết sức an tĩnh tắc xi nội, thanh âm này cũng hết sức rõ ràng.

Phía trước nữ tài xế trên mặt lộ ra một cái hiểu rõ cười, “Hải, người này tiểu cô nương, như thế nào có thể như vậy bố trí nhà mình bạn trai đầu — người nghe một chút, này uống nhiều quá còn làm mộng cùng người xin lỗi. Này nếu là không có gì đại sự a, người liền tha thứ hẳn được…… Như vậy lại soái lại nghe lời bạn trai, nhưng không hảo tìm.”

“…………”

Bị đương trường phá đám Đinh Cửu Cửu đã có xấu hổ buồn bực, cũng lại có chút tâm tình phức tạp.

Nàng nghiêng đi mắt, nhìn trên vai nam sinh gương mặt đẹp kia, ánh mắt xẹt qua bị rượu nhuận hồng môi mỏng, đỉnh bặt như phong mũi tuyến, lại xẹt qua thon dài nồng đậm lông mi, cuối cùng đình đến kia anh đình giữa mày.

Nữ hài nhi nhịn không được nâng lên tay, tế bạch đầu ngón tay nhẹ nhàng điểm ở nam sinh mi tâm.

“Đừng nhíu mày.” Nàng dùng cơ hồ nghe không thấy nhẹ giọng nói, đầu ngón tay nhẹ xoa quá nam sinh nhíu chặt ấn đường.

Đinh Cửu Cửu không tiếng động mà thở dài, buông tay, ánh mắt từ gần trong gang tấc nam sinh giữa mày nâng lên, rơi xuống xa một ít ngoài cửa sổ.

Nhìn loang lỗ ngọn đèn đầu cùng bóng đêm thủy giống nhau mà chảy quá bên cửa sổ, nàng trong lòng trở nên yên tĩnh, mà lại mềm mại lầy lội.

Nàng đột nhiên thực hy vọng con đường này trở nên vô cùng dài lâu, hy vọng cái này ban đêm có thể liên tục đến vĩnh viễn, hy vọng ngoài cửa sổ quang ảnh phù lược, chúng sinh trăm thái, mà hẳn cùng nàng đều không cần biến, cứ như vậy vĩnh viễn mà ngừng ở này chiếc nhỏ nhỏ trong xe.

Hắn ở an tĩnh mà ngủ.

Mà nàng canh giữ ở bên người.....

Tắc xi ngừng ở bốn sao cấp khách sạn trước hoa viên.

Nữ tài xế chần chờ mà vặn quay đầu lại, nhìn về phía hậu tòa hai người.

Lúc này trạng thái cùng lên xe trước hoàn toàn tương phản —— nữ hài nhi ở nam sinh trên vai ngủ đến yên ảng, mà nam sinh buông xuống mắt, biểu tình bình tĩnh mà nhìn nữ hài nhi.

Kia thần sắc không có bất luận cái gì dư thừa cảm xúc, hắn chỉ là như vậy nhìn, không nói một lời, không biết giãng co bao lâu thời gian.

Cái loại này bình tĩnh, có một loại làm tài xế không đành lòng há mồm phá hư thâm tình.

“..... Xin lỗi.”

Nam sinh thanh âm thực nhẹ, cực lực tránh cho bừng tỉnh ngủ say nữ hài nhi, hắn một tay lấy ra tiền bao, đem bên trong tiền mặt xách ra một chồng, đặt ở ghế điều khiển cùng ghế điều khiển phụ chỉ gian trí vật trên đài.

“Chúng ta khả năng còn muốn lại đái vài phút.”

Nữ tài xế bị kia tiền mặt số lượng khiến cho ngẩn ra, ngay sau đó cười khổ, cũng đè thấp thanh âm.

“Thủ khách sạn môn, ngủ ở ta này xe con sướng..... Người cũng thật quán người bạn gái a.”

Tài xế trở về xoay người, chuyển tới một nửa lại dừng lại, hỏi: “Cho nên người lên xe lúc ấy, là trang say a?”

Nam sinh giương mắt, ánh mắt bình tĩnh hơi thâm.

Nữ tài xế cười cười, tiếp tục đè nặng khí nói: “Ta liền nói sao, như thế nào có người có thể say cùng tình chi gian dối đến một chút động tĩnh đều không có..... Ta cũng chưa chú ý người chừng nào thì tỉnh lại.”

Hậu tòa nam sinh trầm mặc thật lâu, ở tài xế cho rằng hẳn sẽ không mở miệng trả lời thời điểm, mới đột nhiên nghe thấy cái kia thanh âm ép tới cực vùng đất thấp vang lên ——

“Ta cùng nàng..... Có một chút mâu thuẫn. Nếu là thanh tỉnh thời điểm, nàng chỉ biết trốn tránh ta..... Cho nên ta chỉ có thể như vậy.”

Nữ tài xế nghe được ngạc nhiên, “Người này bạn trai làm được thật đúng là không đến chọn a..... Bất quá người bạn gái nhỏ ta cũng đã nhìn ra, miệng dao găm tâm đậu hủ —— ta xem a, các người nếu cãi nhau, nàng cùng người buông lời hung ác một bộ một bộ, nhưng sau lưng không chừng chính mình rút nhiều ít nước mắt đâu.”

“.....”

Nam sinh ánh mắt trầm xuống.

Nữ tài xế cơ hồ đều phải cho rằng chính mình nói sai rồi nói cái gì.

Sau đó liền thấy nam sinh cúi đầu, cau mày đem trong lòng ngực nữ hài nhìn chăm chăm hồi lâu, theo sau mới sâu kín mà thấp giọng nói.

“Đúng vậy..... Nhìn cơ linh, lại giống cái tiểu ngọc tử giống nhau.” Trong ánh mắt kia chìm người sủng kính nhi tàng đều tàng không được.

Nữ tài xế: “.....”

Mạnh mẽ tắc cầu lương, hôm nay đã có thể vô pháp đi xuống hàn huyền.

.....

Đình Cửu Cửu tỉnh lại, đã xe dừng lại hai mươi phút sau sự tình.

Chờ mê mang ý thức phiên hồi trước thiên, lý trí xác nhận hạ chính mình thân ở chỗ nào, Đình Cửu Cửu tức khắc bừng tỉnh, vội vàng ngồi dậy cùng trên ghế điều khiển cũng đã mơ màng sắp ngủ tài xế xin lỗi ——

“Xin lỗi, không chú ý liền ngủ đi qua, chậm trễ ngài thời gian.....”

“Không có việc gì,” tài xế xoa xoa tay, ánh mắt phức tạp mà hướng nữ hài nhi bên cạnh rơi xuống lạc, “Ta coi như..... Nghỉ ngơi.”

Tài xế nói, phát động khởi xe, đem xe chạy đến cửa hiên hạ, nhìn hậu tòa nữ hài nhi đem “Say ngủ” nam sinh đỡ xuống xe, sau đó mới một tá chuyển hướng bàn, ra bên ngoài khai đi.

“Hiện tại người trẻ tuổi a.....”

Đình Cửu Cửu tự nhiên không biết đã rời đi tắc xi tài xế lúc này ở nói thầm chút cái gì.

Nàng bên này đỡ Hàn Thời vừa xuống xe, khách sạn cửa người hầu liền vội vàng tiến lên hỗ trợ nâng. Hỏi ra khách sạn phòng là tầng cao nhất phòng sau, người hầu càng là thái độ nhiệt tình mà vẫn luôn giúp đỡ Đình Cửu Cửu đem Hàn Thời đỡ tiến thang máy.

Đến cửa thang máy ngoài, kia người hầu nện bước dừng lại, hướng bên trong đứng vững thân Đình Cửu Cửu cùng dựa vào nàng trên vai nam sinh được rồi một cái kiểu Tây khom người lễ, đồng thời lộ ra một cái ái muội tươi cười ——

“Chúc tiểu thư ngài vượt qua một cái khó quên ban đêm.”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Đình Cửu Cửu: “?????”

Không đợi Đình Cửu Cửu giải thích hoặc là nghi ngờ điếm cái gì, cửa thang máy đã chậm rãi khép lại.

Thẳng đến thang sương bay lên, Đình Cửu Cửu rớt cuộc chậm nửa nhịp mà phản ứng lại đây ——

Cho nên, vừa mới từ khách sạn cửa hiên tiến vào dọc theo đường đi, cái kia người hầu sờ dĩ vẫn luôn ở dùng phi thường kỳ lạ ánh mắt đánh giá nàng cùng trên người nàng treo Hàn Thời..... Là hoài nghi nàng đem người chuốc say hưởng khách sạn mang??

“.....”

Đình Cửu Cửu khóe miệng trừu trừu.

Nàng ngẩng đầu, nhìn đậm kim sắc thang sương vách tường ảnh nhĩ, bên cạnh nam sinh nửa chôn ở chính mình cổ hôn mê lại vẫn che dấu không được thanh tuyến sắc bén mặt nghiêng đường cong, không khỏi bất đắc dĩ mà thở dài khẩu khí.

Cũng đúng, không trách nàng.

Quái chỉ có thể quái trên người này chỉ —— ai làm hẳn dài quá một trường thoát nhìn chính là phải bị chuốc say hưởng khách sạn trên giường mang mặt đâu?

Đi vào đen nhánh khách sạn trong phòng, Đình Cửu Cửu cảm giác chính mình như là mới vừa chạy xong một hồi Marathon.

Hành lang dài thượng cố ý điều đến mềm mại say hoàng ánh đèn sáng lên, Đình Cửu Cửu cố sức mà nâng tựa hồ càng ngày càng trầm nam sinh hưởng trong gian phòng ngủ đi.

Phòng ngủ đèn tự nhiên là đóng lại.

Đôi tay đều dùng để đỡ trên người người, Đinh Cửu Cửu cũng chưa kịp đi tìm chìa khóa mở ở đâu.

Nàng chỉ nương hành lang dài mơ hồ thấu tới quang, sờ soạn tới rồi trước giường.

Cửa sổ sát đất dày nặng bức màn lôi kéo, càng đi càng là tối tăm, nhưng cũng không gây trở ngại trước mặt giường lớn lộ ra thoải mái cùng mềm mại cảm.

Đinh Cửu Cửu cái này yên tâm, mang theo tích góp một đường oán khí, nàng đem trên người người lay xuống dưới, dùng sức hướng trên giường vung ——

Không chờ Đinh Cửu Cửu sinh ra điểm “Trả thù” xong sung sướng cảm, đột nhiên liền người sớm giác ngộ sát đến trên eo quần áo căng thẳng.

Giây tiếp theo, sức kéo truyền đến.

——

Nàng cả người trọng tâm thất hành, bị nắm chặt ở nàng bên hông trên quần áo cái tay kia chủ nhân, cùng nhau xả tới rồi trên giường.

“Phanh” một tiếng.

Đinh Cửu Cửu chớp mũi đâm cho đau xót, mà dưới thân bị trực tiếp trọng lực lột để nam sinh cũng cầm lòng không đậu mà kêu rên thanh.

Đinh Cửu Cửu bực nhiên ngẩng đầu, đánh thẳng tiến một đôi đen nhánh trong ánh mắt.

“Người.....”

Sửng sốt vài giây, Đinh Cửu Cửu mới rút cuộc phản ứng lại đây, thần sắc lạnh lùng.

Nàng chi mềm mại nệm liền phải đứng dậy ——

“..... Người không có say? Phía trước cả đêm, người đều ở cùng ta trang ——”

Tiếng chưa lạc, long trời lở đất.

Đinh Cửu Cửu cảm quan hệ thống chỉ tiếp thu đến sau eo, chân cong đồng thời bị câu lấy nhắc nhở, lại lấy lại tinh thần, cũng đã bị nam sinh đè ở dưới thân cùng nhu nhiên giường chi gian.

Cặp kia đen nhánh mắt cúi xuống tới.

Tối tăm, từ mí mắt, đến chóp mũi, đến cánh môi, lại quá cổ mà xuống phía dưới, mỗi một tắc làn da thượng đều truyền đến ướt át khê hôn xúc cảm.

Xoang mũi gian hơi thở bị dặt kéo đến ái muội lưu luyến, kia kê sát này nàng da thịt hô hấp cũng dần dần thăng ôn.

Như là ở khô nứt sài bốc cháy lên ngọn lửa, nướng sí nóng bỏng khoảnh khắc thiêu biến nàng toàn thân, mà kia mút hôn chưa đình, vẫn là đem nóng rực xuống phía dưới lan tràn.

Nữ hài nhi vô ý thức mà nắm chặt dưới thân khăn trải giường.

Gần trong gang tấc ngực, dật ra một tiếng khàn khàn cười.

Giống Faust ở mê hoặc thế nhân.

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 58 Đệ Chương 58

Chương 58

Phòng ngủ tối tăm, không khí yên tĩnh không tiếng động.

Mềm mại giường lớn trung gian thật sâu mà hãm đi xuống, lưỡng đạo thân ảnh trên dưới tương điệp, trung gian chỉ dư đúng mực khe hở.

Trong phòng thật sự là quá an tĩnh, an tĩnh đến Đinh Cửu Cửu đều có thể tinh tường nghe thấy bên tai Hàn Thời hô hấp là như thế nào một chút một chút trầm trọng đi xuống, sau đó lại một chút một chút nhiễm khàn khàn tình dục.

Đinh Cửu Cửu có chút muốn chạy trốn, hoảng không chọn lộ mà trốn cũng có thể.

Nhưng nàng giãy giụa không thay đổi được gì —— trên người người nọ ở mới vừa rồi hai người trên dưới vị trí phủ biến hóa khi, cũng đã nắm lấy nàng hai tay cổ tay, đè ở đỉnh đầu đệm giường thượng, gắt gao kiềm chế không có lưu lại mảy may đường sống.

Liền nàng hai chân cũng bị người nọ hơi sườn đầu gối ép tới vặn ti không thể động.

Một loại phức tạp cảm giác tràn ngập thượng Đinh Cửu Cửu trong lòng.

Nàng nói không rõ bên trong rốt cuộc bao hàm nhiều ít cảm xúc, có thể cảm nhận được, liền có kinh hoảng, bất an, khẩn trương, sợ hãi..... Dù loại không đồng nhất.

Không khí lại cứng đờ hồi lâu, tại đây trầm mặc gần như dính nhớt.

Trên người người lại vô động tác, này cũng làm Đinh Cửu Cửu cơ hồ giống như nổi trống tim đập thoáng bình phục chút.

Nàng cường tự trấn định xuống dưới, cắn răng run giọng mở miệng: “Hàn Thời..... Người đừng nổi điên..... Người từ ta trên người đi xuống.....”

“Không được.”

Cái kia khàn khàn giọng nam như thế trả lời, không hề do dự.

Đinh Cửu Cửu ánh mắt hoảng loạn mà lóe lóe, “Người rốt cuộc muốn làm cái gì.....”

Niết ở nàng trên cổ tay bàn tay nắm thật chặt, giây lát sau, phía trên thanh âm cười đến khàn khàn trầm thấp ——

“Ta muốn làm cái gì, còn không rõ ràng sao?”

“.....” Đinh Cửu Cửu câu chuyện nghẹn lại.

Trong bóng tối, nữ hài nhi con người cảm xúc lập loè đến giống như một con ở thợ săn cung tiễn hạ hoảng không chọn lộ lộc.

Hàn Thời ánh mắt lại là một thâm.

Giây lát sau, hấn gần như chặt vật mà dời đi mắt.

Chỉ là, trên tay cùng trên đùi kiếm chế, như cũ không hề có thả lỏng.

“Đinh Cửu Cửu..... Đi theo một cái độc thân nam nhân, ở đêm khuya trai đơn gái chiếc mà đi vào khách sạn..... Người là đối ta không có phòng bị, vẫn là đối tất cả mọi người như vậy không có phòng bị?”

Đình Cửu Cửu căn cứ môi, ánh mắt hơi lóe, nàng quay mặt đi không hề cùng đối phương đối diện, lại không có lên tiếng.

“Tốt nhất là người trước.” Hàn Thời đem trống không tay sờ lên tới, nhéo nữ hài nhi cằm câu trở về, làm hai người ánh mắt lại lần nữa đối thượng.
“Bằng không, ta thật sự sẽ thực thương tâm..... Thương tâm dưới sẽ làm ra cái gì không lý trí sự tình, ta cũng liền không thể hiểu hết.”

Này xa lạ miệng lưỡi cùng ngữ khí, làm Đình Cửu Cửu trong lòng như là đánh nghiêng ngũ vị bình, sông cuộn biển gầm một trận, phân không ra ở đâu loại hương vị sử dụng hạ, Đình Cửu Cửu rũ xuống mắt, đè nặng trong thanh âm âm rung nói nhỏ: “Hàn Thời, người đừng như vậy..... Người không phải như thế.”

Đình Cửu Cửu thanh âm lại lần nữa bật cười, lúc này đây ngữ điệu lại mang lên nguy hiểm cảm xúc.

“Người nhìn thấy ta, đều là ta muốn cho người nhìn thấy. Bởi vì ta thích người, cho nên ta làm người xem nhất vô nhị kia một mặt —— nhưng người thật cảm thấy, đó chính là toàn bộ ta?”

“.....”

Lúc này đây qua hồi lâu, Hàn Thời đều không có lại nghe được dưới thân nữ hài nhi đáp lại.

Cặp kia đen nhánh con người cực nhanh mà xẹt qua một tia hoảng loạn ——

Hắn nhưng không nghĩ thật sự đem chính mình nữ hài nhi sợ hãi.

Đang ở Hàn Thời có chút vô thức thời điểm, hắn nghe thấy dưới thân nữ hài nhi thực nhẹ mà hít vào một hơi, thanh tuyến vẫn có kẽ run, nhưng đã là kiên định.

“..... Hàn Thời. Liên tính ta không có nhận thức toàn bộ người, ta cũng tin tưởng người sẽ không làm thương tổn chuyện của ta.”

“.....”

Còn chưa tới kịp mở miệng Hàn Thời bỗng dừng ngơ ngẩn.

Vài giây sau, hần suy sụp mà buông lỏng tay, mở ra thân, ngồi vào bên cạnh trên giường không chỗ.

Khuỷu tay chống ở gập lên đơn trên đầu gối, trong bóng tối nam sinh che mắt cười đến thanh âm phát sấp:

“Ta đều phải không tin ta chính mình..... Người còn tin tưởng ta?”

Trên giường trọng hoạch tự do nữ hài nhi bị kia chua xót thanh tuyến cuốn lấy tay chân, nguyên bản tưởng trước tiên chạy ra phòng này xúc động lại không có phó chư thực thi.

Nàng lông mi run rẩy, cuối cùng vẫn là chậm rãi ngồi dậy.

Trong bóng tối, nàng thấy không rõ người nọ biểu tình, chỉ nghe thấy người nọ đột nhiên mở miệng đặt câu hỏi:

“Người biết không, ta đã nghĩ đến làm gia gia sẽ không ngăn cản chúng ta ở bên nhau phương pháp.”

“.....”

Đinh Cửu Cửu ánh mắt run lên, nàng bản năng giường mắt xem qua đi.

Kia thanh thanh lãnh lãnh thanh âm theo ánh mắt cùng nhau áp lại đây

“Phụng tử thành hôn. Hãn nhất coi trọng chính là Hàn gia huyết mạch, mà ta cũng là như vậy sinh ở Hàn gia.”

“.....”

Nữ hài nhi tròn mắt một lát.

Tại đây trong nháy mắt, nàng không thể tránh né mà nghĩ đến, đêm nay hết thấy có thể hay không chính là trước mặt người này vì cái này phương pháp bày ra cục.

Nữ hài nhi thân hình hơi run cũng không có tránh được Hàn Thời đôi mắt. Hãn khước môi cong lên tới, đáy mắt nhường khởi ý cười lại phát khở.

“..... Không phải tin tưởng ta sẽ không thương tổn người?”

“.....”

Đình Cửu Cửu nhấp môi, dời đi mắt.

Nàng đương nhiên tin tưởng.

Chỉ là nàng tin tưởng cơ sở chính là nàng biết trước mặt người có bao nhiêu để ý nàng, cho nên nàng không xác định..... Hãn hay không vì này có thể nhất lao vĩnh dật phương pháp dao động quá.

Trầm mặc liên tục đến có chút lâu, Hàn Thời cuối cùng là cười nhạt thanh.

“Đình Cửu Cửu, người thật đúng là không lương tâm.”

Những lời này sau, hết thấy bị hãn xây dựng ngưng trọng như là đột nhiên tiêu mất.

Hãn về phía trước cúi người, dùng sức ở nữ hài nhi tóc ngắn gian xoa xoa, mang theo lưu luyến cùng bất đắc dĩ ——

“Nếu thực sự bỏ được thương tổn người, ta sẽ không nhẫn đến bây giờ.”

Nữ hài nhi ngơ ngẩn mà giương mắt xem hắn.

Cặp kia hồ phách dường như con người phảng phất cất giấu lượng doanh doanh quang.

Hàn Thời khẽ thở dài thanh.

“..... Người đi đi.”

Đinh Cửu Cửu tại đây giọng nói sừng sốt vài giây, mới lấy lại tinh thần, “Người uống như vậy nhiều rượu, ——”

“Đinh Cửu Cửu.”

Nam sinh thanh âm bỗng dừng đánh gãy nàng.

Đối thượng nữ hài nhi vô tội mắt hạnh, Hàn Thời mắt cảm xúc một thâm. Hắn bỗng dừng duỗi tay nắm nữ hài nhi thủ đoạn, đem nàng hướng chính mình nơi này lôi kéo.

Nữ hài nhi bàn tay bị trực tiếp áp tới rồi nam sinh bụng nhỏ hạ.

Kia nóng cháy độ ấm làm vừa muốn giãy giụa nữ hài nhi ngơ ngẩn.

Một giây sau, nàng ngơ ngác mà ngẩng đầu nhìn trước mặt nam sinh.

Giống chỉ bị cự kính hồ mộng.

Hàn Thời khóe môi nhẹ xả hạ, thanh âm khàn khàn ——

“Người thật khi ta vừa mới thân người chơi sao?”

“.....”

Đinh Cửu Cửu cảm giác chính mình trong óc hống mà một chút, trên mặt cũng đã trực tiếp hồng tới rồi cổ.

Lần này không cần Hàn Thời lại phế nửa câu cảnh cáo, nàng sờ soạng công tắc điện dường như đột nhiên túm xoay tay lại, cũng không quay đầu lại nện bước lão đảo mà xuống giường, vài giây sau liền chạy không có ảnh nhi.

Chỉ cửa phòng ở nàng phía sau đóng lại trước một giây, nàng nghe thấy được một cái ảo giác dường như đuổi theo ra tới nhẹ giọng ——

“Tân học kỳ vui sướng, bảo bối nhi.”

“.....!”

Nhất định là ảo giác.

Đinh Cửu Cửu giống chỉ dài quá chân nhi cà chua tinh, cảm giác chính mình ngón tay tiêm đều nóng bỏng đỏ lên mà chạy vào thang máy gian.

Mà an tĩnh phòng ngủ trung.

Nhìn đã không có một bóng người phòng, lại cúi đầu nhìn thoáng qua dưới thân càng thêm tinh thần phấn chấn địa phương, Hàn Thời sâu kín mà than một tiếng, sau này ngưỡng tiến mềm mại giường lớn.

“Tự làm bậy.....”

*

Ở trong trường học làm thỏa đáng hết thầy trao đổi sinh tương quan thủ tục, lại về nhà vấn an mẫu thân Nhạc Dư Quân lúc sau, Đinh Cửu Cửu rốt cuộc dẫn theo hành lý, ngồi trên bắc thượng Q thị xe lửa.

Có lẽ là mấy ngày hôm trước buổi tối kia trường trải qua quá mức kinh tâm động phách, cũng có lẽ là cuối cùng kia một câu ảo giác dường như lời nói, lại có lẽ là người nọ thật sự nhả ra đến quá mức dễ dàng..... Tóm lại không biết vì sao, Đinh Cửu Cửu đi cảm thấy trong lòng ần ần sinh ra cảm giác bất an tới.

Vì thế nàng cũng liền không có chú ý tới, tiến đến đưa xe Kiều Loan đay mắt, áp xuống bao nhiêu lần muốn nói lại thôi.

Cứ như vậy, cáo biệt Kiều Loan, cũng không cảm kích mà sai mất chân tướng, Đinh Cửu Cửu độc thân đi tới Q thị.

9 đầu tháng, đúng là đại học nhóm sôi nổi khai giảng nhật tử.

Bởi vì nhiều bồi mẫu thân một ngày, Đinh Cửu Cửu bỏ lỡ trao đổi sinh cùng nhập giáo xử lý thủ tục thời gian, cũng liền không có tiếp xe đái ngộ, chỉ phải chính mình kéo không tính nhẹ một con rương hành lý, từ Q thị nhà ga khẩu ngồi trên tàu điện ngầm, ần trước tiên tra tốt lộ tuyến, một đường bôn ba bôn ba, cuối cùng hơn một giờ, mới rốt cuộc tới rồi mục đích địa.

May mà chính trực khai giảng, Q đại cũng có không ít tân sinh nhập giáo, kéo cực đại một con rương hành lý, ở cổng trường khẩu mờ mịt chung quanh học sinh cũng liền không ngừng Đinh Cửu Cửu một cái.

Chẳng qua Đinh Cửu Cửu mới vừa đứng đó một lúc lâu, bên cạnh liền nhiều một cái cười đến nhiệt tình dào dạt nam sinh ——

“Học muội, người là hôm nay mới vừa vào học tân sinh đi?”

“..... Ai?”

“Khụ, là như thế này, chính thức báo danh ngày hôm qua đã kết thúc, người hôm nay đến chính mình lẫn lộn nói có điểm phiền toái —— ta là đại nhị

học trưởng, ta có thể mang người đi xử lý báo danh thủ tục.”

Đình Cửu Cửu ngấn người, ngay sau đó lấy lại tinh thần, ở đối phương chờ mong ánh mắt xin lỗi mà lắc đầu.

“Ngượng ngùng, ta là từ C đại trao đổi sinh.”

Kia nam sinh ngây ngốc.

“Giao, trao đổi sinh?”

Cái này hạng mục hẳn là có ấn tượng, bởi vì Q đại một phương diện tiếp thu mặt khác quốc nội đứng đầu trường cao đẳng trao đổi tới học sinh, về phương diện khác cũng không ngừng hướng nước ngoài chuyển vận trao đổi sinh..... Nhưng càng ấn tượng khắc sâu chính là, giống nhau loại này trao đổi, đều phát sinh ở đại tam về sau.....

Tựa hồ là cảm nhận được hẳn suy nghĩ, trước mặt thoát nhìn kiều kiều tiểu tiểu “Học muội” mắt hạnh hơi cong, trên má lộ ra một cái nộn phẫn lúm đồng tiền ——

“Hơn nữa ta năm nay đã đại tam.”

Nam sinh: “.....”

Hắn phảng phất nghe thấy răng rắc một tiếng, chính mình vừa mới ảo tưởng học muội duyên thanh kêu “Học trưởng” mộng đẹp, vỡ vụn.

Đình Cửu Cửu cong môi cười cười, cũng không để ý đối phương gằn như thất lễ đại ra.

Nàng mới vừa đỡ rương hành lý muốn một lần nữa cất bước, lại đột nhiên thân hình một đốn.

Nữ hài nhi quay đầu lại nhìn về phía phía sau.

Mênh mang học sinh hải dương.

Cũng không có một trương quen biết gương mặt.

Kia vừa mới cái loại này giống như bị người theo dõi cảm giác.....

Không chờ Đinh Cửu Cửu tưởng xong, liền thấy vừa mới bị đả kích nam sinh trọng run tinh thần, tiến lên giữ nàng lại kéo côn rương ——

“Trợ giúp tân sinh, mỗi người có trách, đi thôi..... Học tử.”

Đinh Cửu Cửu: “.....”

Không biết có phải hay không ảo giác, Đinh Cửu Cửu tổng cảm thấy chính mình từ kia “Học tử” hai chữ, nghe ra một loại đau đớn tận cùng đau.

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 59 Đệ Chương 59

Chương 1

Kỷ Côn công hành lý bao, đuổi chân đá văng môn, xướng không đàn hoàng ca vào ký túc xá.

Trong môn là ra ngoài tầm thường lặng yên không một tiếng động.

Kỷ Côn trong miệng ca điều dừng lại, kỳ quái mà vỗ vỗ vào cửa kia giường đệm.

“Các người mấy cái như thế nào như vậy an tĩnh, tối hôm qua gạt ta cùng nhau đi ra ngoài tán gái a?”

Hắn vừa mới dứt lời, bị hắn chụp giường người liền hướng về phía trong ký túc xá mặt thẳng dương cầm.

“Làm cái gì, như vậy thần thần bí.....”

Âm cuối biến mất ở Kỷ Côn trương đại miệng.

Trong ký túc xá an tĩnh vài giây, Kỷ Côn dùng sức mà xoa xoa mắt, lại lấy lại tinh thần mở miệng khi, đã đem vừa mới lớn giọng áp đến thấp nhất, hướng chính mình tay câu lấy kia giường đệm thượng thấu thấu.

“Ngọa tào, này mẹ nó tình huống như thế nào..... Thái dương đánh phía tây đi lên a? —— vị này đại thiếu gia như thế nào hồi ký túc xá?”

Giường đệm thượng anh em vầy vầy tay, đồng dạng đem thanh âm áp đến chỉ hai người nghe thấy âm lượng. “Học kỳ này một khai giảng liền đã trở

lại, so người đều sớm đến hai ngày.” Nói xong, kia anh em liền không nói nữa, có điểm kiêng dè mà nhìn thoáng qua trong ký túc xá mặt, liền cúi đầu.

Kỷ Côn hơn nửa ngày mới khép lại miệng.

Q đại sinh viên chưa tốt nghiệp ký túc xá là sáu người phòng ngủ, nhưng ở Kỷ Côn bọn họ ký túc xá, có thể ước tương đương năm người tắm.

Bởi vì tận cùng bên trong kia trường giường ngủ chủ nhân, từ đại một khai giảng liền không ở trong ký túc xá lộ quá mặt.

Bọn họ duy nhất có thể nhìn thấy người nọ, đại khái cũng chỉ có ngẫu nhiên vài lần bài chuyên ngành, cùng với các khoa cuối kỳ khảo thí trường thi thượng.

Hơn nữa người nọ sinh đến một bộ hảo bề ngoài, đại nhất nhất tiến giáo lúc ấy, không hai ngày truyền đến toàn giáo đều biết —— nói công thương tân sinh có cái nam sinh, soái đến kinh vi thiên nhân, mới vừa khai giảng liền đem tiền nhiệm giáo thảo đá hạ bảo tọa, dẫn tới cao niên cấp học tử đều chạy tới bọn họ chuyên nghiệp cộ khóa.

Nhưng không bao lâu, người liền thiếu rất nhiều.

Đảo không phải bởi vì khác, đơn giản là này một vị thượng chính bọn họ bài chuyên ngành tần suất, còn không có những cái đó tới cộ khóa nữ sinh tần suất cao.

Nhưng cố tình trảo chấm công nhất nghiêm lão sư, cũng chỉ đương danh sách thượng không người này.

Mới đầu trong ban còn có người tức giận bất bình, chờ sau lại bọn họ công thương nhất ban ban ủy một lần ngẫu nhiên ở đạo viên văn phòng thoáng

nhìn người này gia đình tin tức, cũng thuận đường đem vị này tân sinh phụ thân tên báo trở về về sau, tất cả mọi người câm miệng.

Ngành sản xuất đầu sỏ sao.....

Nhân gia tổ phụ hai bối “Cực cực khổ khổ” đánh hạ như vậy cơ nghiệp, còn có thể không chuẩn nhân gia nhi tử có điểm đặc quyền?

Có thể ở công thương quản lý thói quen học sinh, không một cái sẽ có phương diện này chết cân não.

Đại gia vì thế cũng đều đương vị này ngư bực tân sinh không tồn tại..... Huống chi người nợ vốn dĩ cũng là thần long lộ đầu không lộ đuôi, bọn họ một học kỳ có thể nhìn đến hãn số lần đều có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Mà hiện tại, hiển nhiên tình huống đã xảy ra biến hóa.

Kỷ Côn biểu tình phức tạp mà đi đến chính mình giường ngủ bên.

Dừng lại khi hãn mới phát hiện —— có như vậy một vị ở trong ký túc xá, hãn liền đi đường đều bản năng phóng nhẹ thanh âm.

Cũng khó trách trong phòng ngủ như vậy an tĩnh.

Kỷ Côn xấu hổ mà buông xuống ba lô.

Hãn đứng ở tại chỗ do dự vài giây, cuối cùng vẫn là cố đủ dũng khí quay lại thân, cùng kia trên bàn sách mặt chỗ nằm người trên chào hỏi.

“Người hảo..... Ta là Kỷ Côn, người đối phó.”

Đối diện ý ở trên tường đọc sách nam sinh tựa hồ bị kêu hoàn hồn, mi mắt hướng lên trên vừa nhắc.

Đen nhánh đồng tử băng lạnh lẽo, xem đến Kỳ Côn tại đây đại mùa hè đều muốn đánh cái run run.

Hắn xấu hổ mà thu hồi chính mình chỉ hướng giường đệm tay, vừa mới chuẩn bị quay đầu, liền thấy đối diện ngồi nam sinh môi mỏng nhẹ cong hạ.

Độ cung cũng không rõ ràng, nhưng cũng xem như một cái viên siêu trong tưởng tượng thiện ý trình độ mỉm cười.

“Người hảo. Hàn Thời.”

Kỳ Côn một ghen.

Này đơn giản rõ ràng lưu loát chào hỏi cứ việc nghe tới có điểm làm bầm lâu bầu nghĩa khác, nhưng hắn vẫn là thụ súng nhược kinh —— tựa hồ tâm bạn cùng phòng, a không, đại học bốn năm cuối cùng một năm mới rốt cuộc hồi ký túc xá vị này “Lão” bạn cùng phòng, so trong tưởng tượng muốn bình dị gần gũi đến nhiều.

——

Làm chào hỏi cơ bản lễ nghi, đối phương liên thủ lí chính đang xem thư đều buông xuống.

Kỳ Côn chần chờ vài giây, liền treo lên hiền lành cười, “Người là trở về ở vài ngày, vẫn là.....?”

“Đến tốt nghiệp trước, ta sẽ vẫn luôn ở tại trường học.”

Nam sinh nói được tùy ý.

Trong ký túc xá những người khác lại đều không hẹn mà cùng mà ngẩng đầu, ánh mắt sôi nổi rơi xuống qua đi.

Biểu tình tự nhiên là khiếp sợ.

Kỷ Côn cũng sửng sốt vài giây, miệng không nghe đại não quán, hăn không kinh tự hỏi liền hỏi ra tới: “Như thế nào đột nhiên muốn trọ ở trường, người phía trước không phải đều.....”

Nói còn chưa dứt lời, hăn về trước quá thần, rất muốn ảo não mà cấp chính mình miệng một cái tát —— này vạn nhất liên lụy đến nhân gia hào môn bí sử, lúc này bị chính mình hỏi ra tới..... Hăn này không phải tìm trầu đầu sao.

Nhưng mà làm Kỷ Côn cùng mặt khác bạn cùng phòng càng kinh ngạc chính là, Hàn Thời tựa hồ đối này cũng không để ý, liền trả lời đều không chút để ý.

“Ngô..... Thích người tới Q lớn, ta bồi.”

Kỷ Côn: “????”

Các bạn cùng phòng: “????”

Đây chính là cái kinh thiên động địa đại tin tức a.

Nói xong lúc sau, nam sinh mới lười biếng mà vừa nhấc mắt, cười như không cười ánh mắt ở trong phòng ngủ quét một vòng.

“Phiền toái bảo mật?”

“..... Nhất định, nhất định nhất định.”

Này “Tánh mạng du quan” thời khắc, vẫn là loát đến thanh. Kỷ Côn mấy người gật đầu như đảo tỏi.

Hơn nữa Hàn Thời này nửa vui đùa ngữ khí nói xong những lời này sau, Kỷ Côn mấy người đối hăn cảm giác cũng không hề là như vậy gần nhau trong gang tấc mà biến trời cách mặt.

Lấy tương đối thô thần kinh Kỳ Côn vì lẽ, hấn liền chần chờ vài giây, liền tò mò hỏi: “Là thích người, không phải bạn gái a?”

“.....”

Nam sinh bật cười, lông mi áp xuống đi.

“Ân. Bị cự tuyệt. Cho nên là thích người, không phải bạn gái.”

Kỳ Côn cùng các bạn cùng phòng lại lần nữa lâm vào hoài nghi nhân sinh trạng thái ——

Như vậy nam sinh đều cự tuyệt đến xuất khẩu, bọn họ Q cực kỳ muốn tới một vị tiểu tiên nữ học muội sao?

Trước hết mở miệng Kỳ Côn thu được các bạn cùng phòng ánh mắt khiến trách, chỉ phải phụ trách nhiệm mà thu thập chính mình cục diện rối rắm —— hấn chủ động đổi đề tài.

“Ai, xem người đang xem thư, giống như không phải chúng ta chuyên nghiệp a?”

Kỳ Côn ánh mắt rơi xuống nam sinh thon dài đốt ngón tay ép xuống sách vở thượng, thấy rõ thư danh, hấn ngẩn người, ngay sau đó cười nói: “Khóa ngoại thư đều như vậy tinh thâm chuyên nghiệp, Hàn Thời đồng học người có điểm lợi hại.”

Hàn Thời: “Là nàng chuyên nghiệp thư.”

Kỳ Côn: “.....???”

Không chờ Kỳ Côn hoàn hồn, Hàn Thời trong tầm tay di động chấn động lên.

Thấy rõ điện báo biểu hiện, hấn ánh mắt khẽ nhúc nhích, cầm lấy di động chuyển được điện thoại.

“Tiểu Hàn tổng, ngài muốn người..... Tới.”

Toàn ký túc xá người chính mắt thấy, nam sinh đỡ mép giường rào chắn, trực tiếp từ thượng phô nhảy xuống tới.

Không đợi bọn họ thấy rõ, kia đạo tu lớn lên thân ảnh đã ra ký túc xá, chỉ còn lại có một chút dư âm còn văng vẳng bên tai ——

“Vị trí chia ta.”

“.....”

Trong ký túc xá tĩnh mịch vài giây.

Không biết cái nào góc vang lên một tiếng cảm khái: “Là kẻ tàn nhẫn a.”

Kỷ Côn đứng ở tại chỗ, bị kia một trận nhảy xuống giường phong cấp đông cứng dường như, hảo sau một lúc lâu mới lấy lại tinh thần.

“Không phải —— ta xuyên qua sao? Bằng không như thế nào trong ấn tượng, Hàn Thời..... Đồng học, người khác thiết cũng không phải là như vậy a.”

Trong ký túc xá mấy người hai mặt nhìn nhau, không ai trả lời, Kỷ Côn vỗ vỗ phía trước kia phô giường lan, “Lão tứ, người nói, trong ký túc xá liền người tin tức nhất linh —— Hàn Thời hấn phía trước ở trong trường học nghe đồn, kia chính là toàn bộ một hoa hoa đại thiếu đi? —— thích người, vẫn là cầu mà không được cái loại này, chuyên môn vì nhân gia lưu giáo, còn học tập nhân gia chuyên nghiệp chuyên nghiệp thư —— ngọa tào ưỡng ta tự xưng tình thánh, ta cũng chưa thao khởi như vậy thâm tình nhân thiết tới a.”

“Người lậu trọng điểm.”

Bị gọi lão tứ nam sinh đỡ đỡ chính mình mắt kính, một bộ nghiêm cần làm học tư thế.

“Là thâm tình, nhiều kim, nhan giá trị bạo biểu nhân thiết —— bất quá người kém quá xa, nào điều cũng không dính biên.”

“..... Lăn.”

Mẳng xong lúc sau, Kỳ Côn quay lại đầu, nhìn ký túc xá cửa phương hướng như suy tư gì ——

“Bất quá, cái này ta là thực sự có điểm tò mò..... Hàn Thời thích cái kia nữ sinh rất cuộc là thần thánh phương nào.”

“Đúng vậy, ta cũng muốn kiến thức kiến thức.”

*

“Thần thánh phương nào” bản nhân, lúc này đang ở chín tháng sơ dưới ánh nắng chói chang, tiếp thu ánh mặt trời “Nghiêm hình tra tấn”.

Này nguồn gốc, một nửa quy công với Q đại vườn trường chiếm địa rộng mậ, vòng gần nửa giờ, nàng còn không có đi hoàn toàn bộ lầu đồng. Mà một nửa kia.....

Đình Cửu Cửu thở dài, tiến lên đi đến gấp đến độ mồ hôi đầy đầu cái kia “Học đệ” bên cạnh.

“Học đệ, ta xem..... Vẫn là ta chính mình tìm đi, liền không nhọc phiền người.”

Vừa nghe Đình Cửu Cửu mở miệng, kia nam sinh tức khắc xấu hổ đến không dám ngẩng đầu ——

“Ta..... Ta vốn là thật sự gặp qua toán học hệ office building tới, không biết hôm nay như thế nào liền tìm không thấy.....”

Đình Cửu Cửu mặt mang bất đắc dĩ mỉm cười.

Nàng cảm giác chẳng sợ chỉ có chính nàng, này nửa giờ, mèo mù vớ phải chuột chết khả năng cũng đã tìm được toán học hệ đạo viên văn phòng.

Nhưng thác vị này võ bộ ngực tự xưng chính mình biết là nào đồng lâu học đệ phúc, bọn họ ở trong trường học ước chừng vòng nửa giờ, đến nay còn không có nhìn đến “Toán học hệ office building” bóng dáng.

Mà về phương diện khác, bọn họ cũng xác thật là vận khí không tốt ——

Phía trước hỏi đường, hỏi đến học sinh phần lớn đều không phải là toán học hệ, cũng bởi vì Q đại này chiếm địa diện tích rộng lớn, cũng không rõ ràng mặt khác viện hệ office building nơi, vài lần manh chi, đồng dạng chưa cho ra chính xác đáp án.

“Học tử, Q đại trừ bỏ kia vài toà khu dạy học cùng thực nghiệm lâu, chúng ta đã mau vòng xong rồi —— người tin tưởng ta, liền mau tới rồi.”

“..... Hảo.”

Đình Cửu Cửu cười đến có điểm vô lực.

Đúng lúc này, nàng đột nhiên thoáng nhìn bên cạnh sóng vai đi qua hai nữ sinh, trong đó một cái trong khuỷu tay ôm một xấp thư.

Mà lộ ở nhất bên ngoài này bốn, thành linh chính là Đình Cửu Cửu đại tam bài chuyên ngành dùng thư chi nhất.

Đình Cửu Cửu đôi mắt hơi lợng.

Nàng vội vàng tiến lên, “Hai vị đồng học, xin lỗi quấy rầy một chút —— xin hỏi các người biết toán học hệ office building ở đâu bên sao?”

Hai nữ sinh dừng lại nói chuyện với nhau, trong đó một cái gật gật đầu: “Biết a, chúng ta chính là toán học hệ.”

Đình Cửu Cửu thầm nghĩ quả nhiên.

Cái kia nữ sinh duỗi tay liền phải đi phía trước chỉ, nàng bên cạnh đồng bạn tắc kéo nàng một phen, sau đó cười quay đầu đối Đình Cửu Cửu nói: “Chúng ta chính là muốn đi office building, lộ có điểm vòng, người dứt khoát cùng chúng ta cùng đi đi?”

“Nga đối, chúng ta chính là qua bên kia, cùng nhau đi.”

“Kia đa tạ.”

Đình Cửu Cửu hướng đối phương gật đầu nói tạ, lúc này kia học đệ sớm tại một bên nghe thấy được, xách theo rương hành lý tiến lên, xin lỗi mà nói: “Học tử, ta đây đưa người qua đi.”

Đình Cửu Cửu xua tay, “Không cần, đã biết ở nơi nào là được, hôm nay thực cảm ơn người, nếu ——”

“Dừng nha, người nếu là không cho ta đưa người qua đi, ta đây đến nhiều ngưỡng ngưỡng..... Lăn lộn người chạy lung tung nửa giờ đâu.....”

Nam sinh vuốt cái ót, hướng Đình Cửu Cửu xin lỗi mà cười.

Bộ dáng ngốc cực kỳ.

Đình Cửu Cửu cũng buồn cười, xem này học đệ bồi chính mình chạy trốn mồ hôi đầy đầu, trong lòng nói lúc sau như thế nào cũng đến thỉnh người uống cái băng uống, liền gật đầu đồng ý.

Bên cạnh hai nữ sinh cũng chờ bọn họ thương lượng xong, mới cùng nhau đi.

Trên đường, hai nữ sinh ở cho nhau nhỏ giọng nói vài câu lúc sau, mới nhin không được hỏi Đinh Cửu Cửu: “Người là năm nay tân sinh sao?”

Đinh Cửu Cửu cười lắc đầu, “Không phải, ta là từ C lớn hơn tới trao đổi sinh.”

“A.....”

Hai nữ sinh ngạc nhiên mà nhìn nhau liếc mắt một cái, “Người có phải hay không kêu Đinh Cửu Cửu a?”

Lần này đến phiên Đinh Cửu Cửu kinh ngạc, nàng chớp chớp mắt mới lấy lại tinh thần: “Các người như thế nào biết.....”

“Hải, chúng ta chính là đại tam, người hẳn là phân đến chúng ta ban tới —— ngày hôm qua báo danh sẽ, chỉ có người không có tới, cho nên chúng ta đều biết a.”

Đinh Cửu Cửu nghe vậy bật cười: “Kia cũng quá xảo.”

“Cái này kêu duyên phận a.”

Hai nữ sinh cười.

Hướng office building đi lộ xác thật có chút vòng, trên đường ba nữ sinh tuy rằng có điểm “Duyên phận”, nhưng rốt cuộc chỉ là mới quen, Đinh Cửu Cửu cũng đều không phải là nói nhiều người, cho nên đa số thời điểm, vẫn là an tĩnh mà nghe hai người nói chuyện với nhau.

Một bên không chút để ý mà nghe, nàng một bên nhìn Q đại vườn trường cảnh nhi.

Thằng đến trong đó một người nữ sinh một câu từ nàng bên tai xẹt qua đi

“Ai, người nghe nói không, Hàn Thời học kỳ này giống như trọ ở trường ai!”

“.....”

Đình Cửu Cửu nện bước lú lo một đống.

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 60 Đệ Chương 60

Chương 2

“Ai, người nghe nói không, Hàn Thời học kỳ này giống như trọ ở trường ai!” Mở miệng chính là Đinh Cửu Cửu phía trước thấy cái kia ôm chuyên nghiệp thư nữ sinh.

Nàng bên cạnh đồng bạn sững sốt hạ, “Hàn Thời, cái nào Hàn Thời?”

“Hàn Thời người đều không nhớ rõ? Liên công thương quản lý chuyên nghiệp đại bốn cái kia giáo thảo học trưởng!”

“Nga nga nga..... Ta vừa mới đầu óc đường ngăn cũng chưa phản ứng lại đây —— hơn nữa cũng không trách ta a, ta ở trong trường học dài hơn hai năm, chỉ nghe nói qua hãnh danh, chân nhân còn liền liếc mắt một cái cũng chưa nhìn thấy quá đâu!”

“Hi hi, ta cũng là, chỉ nghe chúng ta chuyên nghiệp học tử nói, soái đến có thể xếp vào giáo sử..... Nhưng này học trưởng cũng quá thần long lộ đầu không lộ đuôi, ta nghe nói chính bọn họ chuyên nghiệp bài chuyên ngành, hãnh cũng cơ hồ không thể nào thượng, cũng chỉ có cuối kỳ khảo thí sẽ đi.”

“Cho nên..... Thực sự có như vậy soái a?”

“Đó là.”

“Người không phải chưa thấy qua sao?”

“Nhưng ta đã thấy ảnh chụp a! Bọn họ truyền tới trường học Tieba quá, tuy rằng thực mau xóa, nhưng ta nhanh tay lẹ mắt, lúc ấy liền tồn tiến di động!”

“Đi? Có loại này phúc lợi người thế nhưng mới nói?? Mau lấy ra tới ta nhìn xem!”

“Ai người đừng cào ta ta liền lấy còn không được sao.....”

“.....”

Phía trước hai nữ sinh đắm chìm ở soái ca bát quái không thể tự kèm chế, cũng chưa chú ý tới nguyên bản cùng các nàng sóng vai đi tới Đình Cửu Cửu đột nhiên chậm hạ bước chân.

Như là làm người kéo xuống dây cót rồi gõ dường như, ánh mắt đều có chút dại ra.

Vẫn luôn đi theo nàng bên cạnh học đệ lại là chú ý tới.

“Học tử, người không thoải mái sao?”

“..... Không có.”

Đình Cửu Cửu bị kêu hoàn hồn.

Đình đầu mặt trời chói chang lung lay nàng đôi mắt một chút, trong óc mạc danh mà nhiều điểm choáng váng không chân thật cảm.

Đình Cửu Cửu nhăn lại mi, nhẹ dè dè huyết Thái Dương. Một lần nữa cất bước theo sau, đi ra mấy mét lúc sau nàng mới do dự hỏi bên cạnh học đệ, “Các người trường học, có cái kêu ‘ Hàn Thời ’ nam sinh.....?”

“Đúng vậy.”

Học đệ cười cười, nhìn Đình Cửu Cửu liếc mắt một cái, biểu tình có điểm phức tạp.

“Như thế nào, học tử người từ C đại tới, cũng nghe nói qua Hàn Thời học trưởng a?”

Đình Cửu Cửu không chú ý nam sinh phản ứng, tự nhiên không biết chính mình lúc này đã sắp bị trước mắt học đệ hoa đến “Hoa si” cái kia hàng ngũ đi.

Nàng chỉ cau mày, sau đó có chút không xác định hỏi: “Cái này Hàn Thời..... Tên của hắn là nào hai chữ?”

Học đệ sửng sốt.

Hắn đảo xác thật là không nghĩ tới, trước mắt này học tử hỏi ra tới về giáo thảo Hàn Thời cái thứ nhất vấn đề sẽ là như vậy không thể hiểu được.

“Liên..... Trời đông giá rét hàn, thời gian khi.”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Tên hoàn toàn tương đồng, hơn nữa diện mạo đều rất tuấn tú..... Chỉ là vừa khéo xác suất có thể có bao nhiêu cao?

Nàng tính không ra, bất quá tưởng cũng cực kỳ bé nhỏ.

Học đệ nói xong lúc sau, đôi mắt chớp đều không nháy mắt mà nhìn chăm chăm bên cạnh nữ hài nhi phản ứng. Chỉ là làm hắn kỳ quái chính là, nữ hài nhi nghe thấy chính mình nói sau, biểu tình cùng bất luận cái gì mặt khác nữ sinh nghe thấy Hàn Thời giáo thảo tên phản ứng tựa hồ đều không quá giống nhau.

Giống như có điểm mê mang..... Còn có điểm không thể tin tưởng?

Đủ loại ý tưởng dưới đáy lòng dạo qua một vòng, cái này học đệ do dự một lát, liền thử mà mở miệng nói:

“Học tử, người cũng muốn biết Hàn Thời học trường sự tình sao?..... Ta đây biết đến nói không chừng so với bọn hăn muốn nhiều một chút, rốt cuộc ta vừa vặn cùng Hàn Thời học trường một cái chuyên nghiệp, hăn xem như chúng ta trực hệ học trường.”

“Không cần.....”

“Đi? Các người cũng đang nói Hàn Thời học trường a??”

Đình Cửu Cửu lời nói còn chưa xuất khẩu, đi ở phía trước hai nữ sinh trong đó một cái nhĩ tiêm, nghe thấy được cái này học đệ nói, tức khắc tò mò mà quay lại tới ——

“Học đệ, người vẫn là công thương quản lý chuyên nghiệp đâu? Chân nhân bất lộ tướng oa!”

“A..... Là.”

Kia học đệ chỉ phải xấu hổ mà cười cười.

“Chúng ta đây nghe nói, Hàn Thời học trường trở về trọ ở trường sự tình là thật vậy chăng?”

“Ân, ngày hôm qua hệ mở họp, xác thật là nhìn thấy Hàn Thời học trường. Nghe nói ký túc xá bên kia, hăn cũng đã dọn đi vào.”

“Oa —— bỗng ngộc, tiêu ừ, chúng ta có thể hỏi thăm một chút đại bốn thời khoá biểu, đi cọ công thương khóa.”

“Ai, ý kiến hay.”

Học đệ nhìn thoáng qua bên cạnh trầm mặc Đình Cửu Cửu, ngay sau đó cười nói: “Kia khả năng muốn vồ hụt..... Chúng ta chuyên nghiệp đến đại bốn nhưng tuyển môn tự chọn đã rất ít, chủ yếu đều là thực tập.”

“..... A?”

Hai nữ sinh thất vọng mà nhìn nhau mắt.

Trong đó một cái đôi mắt xoay chuyển, ngay sau đó lại cười hỏi kia học đệ, “Học đệ, vậy các người hệ còn có hay không cái gì về Hàn Thời học trưởng ‘độc nhất vô nhị tin tức’, cho chúng ta lộ ra một chút a?”

Học đệ: “Phương diện kia?”

“Diện mạo gia thế gì đó chúng ta nghe được đủ nhiều, không bằng người liền nói nói Hàn Thời học trưởng cảm tình phương diện bái?..... Hấn lớn lên như vậy soái, đều ở trường học đái ba năm nhiều, các người chuyên nghiệp liền không ai gặp qua hấn bạn gái a?”

Học đệ cười khố hạ.

“Hàn Thời học trưởng bình thường không ở trường học lộ diện, chính chúng ta chuyên nghiệp nhìn thấy số lần cũng chưa chắc so các người nhiều.”

“Vậy..... Một chút tin tức cũng không có?”

“.....”

Học đệ nhìn bên cạnh nữ hài nhi liếc mắt một cái.

Hai nữ sinh cười rộ lên, “Ai, hỏi người đâu, người xem Đinh Cửu Cửu làm gì a?”

Học đệ bị trêu chọc đến da mặt đỏ lên, nghe vậy vuốt cái ót mơ hồ mà mở miệng: “Ta chính là năm trước mới vừa vào học thời điểm, nghe cao niên cấp học trưởng nói qua..... Giống như phía trước bọn họ thường xuyên ở giáo ngoại một ít quán bar nhìn thấy..... Hàn Thời học trưởng, sau đó cả

trai lẫn gái đều có, mỗi lần người đều không giống nhau..... Cũng không biết bên trong có phải hay không có Hàn Thời học trưởng bạn gái.”

“Ngọa tào, cái này ta thật không nghe nói qua, như vậy kính bạo sao?”

“Bất quá ngẫm lại cũng là, Hàn Thời học trưởng cái kia gia đình bối cảnh, hơn nữa tự thân điều kiện..... Bên người sao có thể sẽ thiếu được nữ. Loại này nam sinh tưởng nam nữ quan hệ không hỗn loạn, ân, kia khả năng chỉ có thể là Đường Tăng chuyển thế.”

“Ai, có đạo lý.”

Hai nữ sinh liêu đến có điểm cảm xúc hạ xuống, bên cạnh Đinh Cửu Cửu hơi nhú khởi tinh tế mi, vài lần há mồm muốn nói, cuối cùng lại đều lại nuốt trở vào.

Nàng tưởng thế người nọ biện giải vài câu.

..... Nhưng lại có thể lấy cái gì lập trường đâu?

Lại liên tưởng đến phía trước hai người ở flower gặp lại, Đinh Cửu Cửu ánh mắt hơi lóe hạ.

Hơn nữa mặc kệ ngực trang vẫn là phóng túng, kia cũng là chính hấn tuyến lộ..... Cùng nàng không có gì quan hệ.

Như vậy khuyên giải an ủi chính mình, Đinh Cửu Cửu mới rốt cuộc đem đến bên miệng những cái đó biện bạch đè ép trở về.

Bốn người nói chuyện phiếm công phu, đã muốn chạy tới toán học hệ office building trước.

“Đây là chúng ta hệ office building.” Ôm toán học hệ chuyên nghiệp thư nữ sinh cười đối Đinh Cửu Cửu nói: “Đạo viên văn phòng liền ở lầu một 112, —— người về sau có chuyện, đều tới bên này tìm đạo viên liền có thể.”

“Tốt, cảm ơn các người.”

Đình Cửu Cửu hướng hai người gật đầu.

“Ai nha, chỉ là thuận tiện sao, vừa vặn chúng ta cũng phải đi tìm đạo viên giao tài liệu.”

Một cái khác nữ sinh cười nói: “Kia cùng nhau vào đi thôi?”

“Hảo.”

Đình Cửu Cửu theo tiếng, ngay sau đó chuyển hướng bên cạnh học đệ.

Không đợi nàng mở miệng, kia học đệ trước đoạt câu chuyện: “Học tử, hôm nay ta nhất định đem người hộ tống hồi ký túc xá —— bằng không ta lương tâm thượng không qua được.”

Đình Cửu Cửu chần chờ hạ, liền hơi cong hạ khóe mắt, “Hảo, vậy người ở chỗ này chờ một lát ta một chút, chờ lát nữa đem đồ vật thả lại ký túc xá, ta thỉnh người ăn bữa cơm làm đáp tạ đi.”

Kia học đệ vừa nghe, đôi mắt đều sáng, nhanh chóng gật gật đầu.

Đình Cửu Cửu lúc này mới cùng hai nữ sinh cùng nhau đi vào lầu nội.

Queo vào lầu một hành lang dài, trong đó một cái cười trêu ghẹo nàng: “Có thể a, đình đồng học, người này vừa tới chúng ta trường học trong chốc lát, cũng đã lười đến trung thực kẻ ái mộ.”

Đình Cửu Cửu giật mình.

“Ai? Người sẽ không không thấy xuất hiện đi? Kia học đệ rõ ràng là muốn đuổi theo người a!”

Đình Cửu Cửu cau mày cười: “Hắn là không phải đâu, chúng ta hơn nửa giờ trước mới lần đầu tiên chạm mặt mà thôi.”

“Hải nha, hiện tại tiểu học đệ, một đám xuân tâm manh động, đâu thèm này đó a? Ta lấy ta suốt đời luyện ái kinh nghiệm nói cho ngươi, hẳn khẳng định là đối với ngươi có ý tứ.”

“.....”

Đình Cửu Cửu im lặng.

Xem ra chờ lát nữa thừa dịp ăn cơm công phu, nàng đến uyển chuyển địa biểu mình một chút thái độ.

“Liên này phòng.”

Đi ở nhất bên cạnh nữ sinh dừng chân, chỉ vào bên tay phải một phiến hồ khép môn.

Nàng đối Đình Cửu Cửu nói: “Chúng ta đạo viên liên Tống, ngươi kêu hẳn Tống lão sư là được.”

Đình Cửu Cửu không tiếng động gật đầu.

Kia nữ sinh nói xong, liền giơ tay khấu gõ cửa.

Trong môn truyền ra một tiếng “Mời vào”.

Ba người vì thế đẩy cửa, nối đuôi nhau mà nhập.

Đạo viên văn phòng nội đặt tương đối hai trương bàn làm việc, mỗi bàn mặt sau các ngồi một vị lão sư, thoạt nhìn tuổi đều không lớn, ba mươi tả hữu bộ dáng.

Thấy tiến vào người, dựa đông vị kia nam lão sư há mồm: “Lâm Phương Nhụy, diệp vũ giai, tới giao tài liệu?”

“Đúng vậy, Tống lão sư.”

Đi ở phía trước hai nữ sinh cùng kêu lên đáp.

Tống khả vừa mới chuẩn bị đem ánh mắt thu hồi đi, liền đốn ở hai nữ sinh phía sau Đinh Cửu Cửu trên người, “Đây là..... Hoa lão sư các người ban?”

Hắn lời này là hỏi đối bàn lão sư.

Kia lão sư ngẩng đầu lên nhìn thoáng qua, đồng dạng nghi hoặc: “Không phải a.”

Đi ở phía trước hai nữ sinh đã đình đến Tống khả bàn làm việc bên cạnh, lúc này trong đó Lâm Phương Nhụy cười nói: “Chỗ nào a, Tống lão sư, đây là ta ban vừa tới trao đổi sinh, Đinh Cửu Cửu.”

“Úc ——”

Tống khả vẻ mặt bình tĩnh, mặt mày lộ cười, “Người chính là C đại cái kia Đinh Cửu Cửu a, vừa mới ta còn ở cùng hoa lão sư nhắc mãi, chúng ta ban cái này cao tài sinh như thế nào còn chưa tới?”

Lời này nói được Lâm Phương Nhụy hai người sừng sốt, không khỏi bản năng nhìn nhau mắt.

——

Bọn họ cũng đều biết, C đại tuy rằng cũng là quốc nội đỉnh cấp trường cao đẳng, nhưng cùng Q đại vẫn là có một chút chênh lệch, lời này chợt vừa nghe, như thế nào đều cảm giác càng giống trào phúng..... Nhưng Tống khả lại không phải như vậy lão sư a.

“Hai người các người không biết đi?” Tống khả tuổi nhẹ, cùng bọn học sinh không có gì khoảng cách, lúc này thấy Lâm Phương Nhụy hai người khó hiểu, hần về mặt thần bí mà vui đùa, “Vị này đình đồng học tư liệu ta xem qua, lúc trước thi đại học thời điểm, nàg điểm có thể so chúng ta Q đại trúng tuyển phân số còn cao gần hai mươi phân.”

Lâm Phương Nhụy cùng điệp vũ giai đồng thời ngẩn ngơ, không thể tin tưởng mà quay đầu nhìn về phía phía sau Đình Cửu Cửu ——

“Cao nhị thập phần??..... Kia như thế nào đi C đại a?”

Tống khả: “Đừng hỏi ta, đây cũng là ta vẫn luôn ghen chờ Đình Cửu Cửu đồng học tới, muốn hỏi nàg vấn đề.”

Đình Cửu Cửu bị trong phòng còn lại bốn người đồng thời hội tụ lại đây ánh mắt xem đến có chút hơi đỏ mặt, nghe vậy chỉ cười cười, rũ xuống mắt.

“C đại liền ở ta quê nhà, rời nhà gần.....”

“Ai? Kia cũng quá đáng tiếc đi!”

“.....”

Tống khả cùng đối bàn hoa lão sư nhìn nhau liếc mắt một cái, hai người lịch duyệt hơi phong, nhìn ra được nữ hài nhi là có ân tình không có nói.

Nhưng nếu Đình Cửu Cửu không muốn đề, bọn họ tự nhiên cũng liền sẽ không lại truy vấn.

Thu Lâm Phương Nhụy cùng điệp vũ giai tài liệu, Tống khả lại đem ký túc xá chìa khóa cùng mặt khác trong trường học chia trao đối sinh văn kiện tư liệu gì đó cùng nhau chuyển giao cấp Đình Cửu Cửu, sau đó mới ngẩng đầu, về mặt ôn hoà mà nói: “Ta điện thoại tại đây bốn thượng viết, có cái gì vấn đề người có thể trực tiếp gọi điện thoại cho ta.”

Đình Cửu Cửu gật đầu.

“Nga, người cùng ta ban cũng là có duyên phận,” Tống khả cười chỉ chỉ Lâm Phương Nhụy, “Vị này chính là ta rõ rệt trường, trong trường học trừ bỏ đi học ở ngoài một ít vụn vặt cùng sau khi học xong sự tình a, người liền tìm nàng, nàng hiểu nhiều lắm đâu, làm nàng cho người nói một chút.”

Đình Cửu Cửu quay lại đầu, mắt hạnh mang cười, cùng đồng dạng cười hì hì nhìn nàng Lâm Phương Nhụy nhìn nhau liếc mắt một cái, liền vui vẻ theo tiếng.

Tống khả: “Kia nếu là không có gì sự tình, các người liền về trước.....”

Tống khả nói thanh đến một nửa, bị lại lần nữa vang lên tiếng đập cửa đánh gậy.

Đối bàn hoa lão sư mở miệng: “Mời vào.”

Cửa phòng theo tiếng mở ra.

Đình Cửu Cửu cùng trong văn phòng còn lại hai vị lão sư cùng hai nữ sinh đồng loạt quay đầu vọng qua đi.

Thấy rõ người tới diện mạo nháy mắt, còn lại bốn người đồng thời ngẩn ra.

Mà trạm đến nhất dựa ngoài, cũng liền cách người tới gần nhất Đình Cửu Cửu, càng là trực tiếp sững sờ ở tại chỗ.

Rất nhỏ thanh âm từ phía sau Lâm Phương Nhụy cùng điệp vũ giai bên kia truyền đến ——

“Oa này ai? Hảo soái a.”

“Tê..... Ta thấy thế nào hẳn có điểm quen mắt đâu?”

“Ai? Người đừng nói, thật đúng là có điểm —— là giống cái nào mình tinh sao?”

Mà đứng ở trước nhất Đinh Cửu Cửu đã bản năng nhẹ giọng lẩm bẩm ra cái tên kia.

“Hàn Thời.....”

“.....”

Cửa nam sinh ánh mắt nhàn nhạt mà từ phòng gần chỗ ba nữ sinh trên người xẹt qua, sau đó liền không nhanh không chậm mà bước chân dài đi vào tới.

Như là không có thấy đứng ở trước nhất nữ hài nhi, hẩn mắt nhìn thẳng hướng Tống khả trước bàn đi.

Tiếp cận.

Tương đối.

Sát vai.

Đinh Cửu Cửu âm đạm mà rũ xuống mắt.

Liền ở nàng cho rằng Hàn Thời sẽ trực tiếp đi qua đi thời điểm, cái kia so nàng cao hơn thật nhiều bả vai đột nhiên xoa nàng bên cạnh người dừng lại.

Không khí như là đọng lại tại đây một khắc.

Giây lát sau, Đinh Cửu Cửu nghe thấy bên tai truyền đến thanh cười nhẹ

——
“Quên hỏi.”

Kia nam sinh nghiêng đi mặt, mắt đen rũ áp xuống tầm mắt, dừng ở nàng trên người.

Giống như xa lạ, rồi lại trọng nếu ngàn quân.

“Vị đồng học này..... Nơi này là toán học hệ ba năm cấp nhất ban đạo sư văn phòng sao?”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 61 Đệ Chương 61

Chương 3

Này vài giây giảng co trầm mặc, Lâm Phương Nhụy cùng điệp vũ giai đều phản ứng lại đây ——

“..... Hàn Thời học trưởng??”

“A người là công thương quản lý Hàn Thời học trưởng sao?!”

“.....”

Mặc dù ở hai nữ sinh kêu sợ hãi bính ra sau, Hàn Thời tầm mắt như cũ không dao động không lan mà tại bên người nữ hài nhi trên mặt dừng lại vài giây, mới rút ra chuyển khai.

“Các người hảo.”

Nam sinh thanh tuyến bình tĩnh đậm định, tựa hồ còn có một chút ẩn ẩn cười.

Nơi đây, Tống khả cũng lấy lại tinh thần.

——

Mặc dù hẳn chỉ là cái đạo viên, nhưng hợp thương chuyên nghiệp Hàn Thời danh hào lại là sớm có nghe thấy.

Mà làm so học sinh có thể nhiều tiếp xúc một chút trường học nội vụ đạo viên, hẳn đối với lão sư gian nghe đồn Hàn Thời lai lịch bối cảnh cũng phi

thường rõ ràng.

Tưởng tượng đến này học sinh tựa hồ là tới tìm chính mình, Tống khả không khỏi đều có chút khẩn trương ——

“Hàn Thời đồng học..... Ta chính là toán học hệ ba năm cấp nhất ban đạo sư, Tống khả, người tới tìm ta là..... Có chuyện gì sao?”

Hàn Thời: “Ta phía trước đã hưởng giáo giáo vụ chỗ đệ trình phụ tu xin, ngày mai bắt đầu sẽ ở ba năm cấp nhất ban nội trên danh nghĩa đi học, có mấy trường phụ tu xin yêu cầu Tống lão sư ký tên.”

“Phụ tu?..... Ở toán học hệ sao??”

Tống khả có điểm biểu tình quản lý không thể —— theo hẳn biết, đừng nói là toán học hệ, liền tính là Hàn Thời chính mình công thương quản lý bốn chuyên nghiệp khóa, đối phương đi thượng quá số lần cũng có thể đếm được trên đầu ngón tay.....

Qua vài giây, Tống khả mới áp xuống khóe miệng run rẩy xúc động, cười đến có điểm cứng đờ.

“Này, này nguyện ý nhiều học tập kia khẳng định là chuyện tốt a, ha ha..... Kia..... Cái kia xin biểu người cho ta đi, ta thêm.”

Cuối cùng hai chữ, Tống khả nói được như là muốn thêm bán mình kẻ giống nhau biểu tình rồi rằm.

“Đa tạ Tống lão sư.”

Hàn Thời đem trong tay mới mở ra lò còn mang theo in ấn dư ôn xin biểu phóng tới Tống khả trên bàn.

“Cái này biểu..... Ta ký tên đóng dấu sau sẽ trực tiếp đưa đến giáo vụ chỗ, ngạch, Hàn Thời đồng học còn có mặt khác sự tình sao?”

“Không có, quấy rầy.”

Hàn Thời lui ra phía sau một bước, nhìn không hề lưu luyến mà xoay người ra Tổng khả văn phòng.

Cửa phòng một lần nữa đóng lại khi, trong phòng lại lần nữa quý dị mà an tĩnh vài giây.

Sau đó điệp vũ giai rớt cuộc nhện không được bắt lấy bên cạnh Lâm Phương Nhụy cánh tay lung lay lên ——

“Ta đi ta đi thật là Hàn Thời học trưởng a! Ta còn tưởng rằng ta ảo giác đâu a! Ta không nghe lầm đi hử hử hử là muốn tới chúng ta ban cùng nhau thượng bài chuyên ngành?!”

Lâm Phương Nhụy còn không có mở miệng, mặt sau ngời Tổng khả tiêu thanh bất đắc dĩ ——

“Diệp vũ giai, người là khi ta cái này đạo viên không tồn tại a?”

Diệp vũ giai mặt đỏ bừng mà quay lại đi, thanh âm hàng hảo chút đê-xi-ben.

“Tổng lão sư ta này không phải kích động sao..... Ngài không biết, Hàn Thời học trưởng ở chúng ta này đó học đệ học muội trong lòng quả thực chính là truyền kỳ dường như nhân vật. Quan hiệu trưởng ta đều gặp qua thật nhiều thứ, nhưng Hàn Thời học trưởng ta này nổi tiếng ba năm vẫn là đầu một hồi thấy đâu.”

Tổng khả chế nhạo nàng: “Thấy có ích lợi gì, cùng người cũng không quan hệ a.”

Diệp vũ giai: “.....”

Diệp vũ giai: “Tổng lão sư ngài này đạo trát đến liền có điểm quá phận a.”

Mấy người vì thế cười khai.

Duy độc Đinh Cửu Cửu cương tại chỗ, không nói chuyện, cũng không động tác.

Ba người cuối cùng vẫn là sôi nổi hướng Tống khả nói xong lời từ biệt, liền trước sau rời đi văn phòng.

Đinh Cửu Cửu lúc này chân căng nhất trầm, dừng ở mặt sau, lâm đóng cửa khi nghe thấy phía sau Tống khả cùng hoa lão sư thở dài ——

“Như vậy một vị ‘ tiểu tổ tông ’ nhét vào chúng ta ban, ta như thế nào cảm giác ta cái này học kỳ có lẫn lộn đâu?”

“Ha ha, nén bi thương.”

“.....”

Môn khép lại, Đinh Cửu Cửu rũ mắt không biết tưởng gì đó thời điểm, phía trước Lâm Phương Nhụy cùng điệp vũ giai dừng lại chân, kéo tay vặn xoay người hướng nàng vẫy tay ——

“Đi lạp, tân đồng học.”

Đinh Cửu Cửu không tiếng động thở dài.

Bình tới đem chắn, thủy tới thổ dấu..... Cũng không có gì càng tốt phương pháp.

Nữ hài nhi vì thế ngẩng mặt, hướng phía trước hai nữ sinh cười cười, liền tiến lên đi đến hai người bên cạnh.

Ba cái nữ hài nhi cùng nhau hướng lâu ngoại đi đến.

Râm mát hành lang dài thượng hạ gió thổi qua, vài bước ở ngoài lầu khâu dưới bậc thang, ánh nắng tươi sáng.

Đình Cửu Cửu nện bước lại nếu một đốn.

Chính nhiệt liệt lại hưng phấn mà thảo luận Hàn Thời tới phụ tu hai nữ sinh đi ra vài bước đi mới có sở phát hiện.

“Làm sao vậy?”

Lâm Phương Nhụy cùng điệp vũ giai ánh mắt theo nữ hài nhi ngơ ngẩn tầm mắt nhìn phía trước.

——

Lầu ngoại tươi đẹp dương quang trong đất, vóc người thon dài nam sinh trạm tư rời rạc lại tùy ý, đen nhánh tóc mái như là rơi xuống ngôi sao, đem người qua đường tầm mắt đều hút qua đi. Ở chín tháng thái dương hạ, kia trương thâm thúy lại thanh tuyến khuôn mặt thượng màu da lãnh bạch, độc lộ ra một phần cùng khô nóng bất đồng mát lạnh.

Hắn nguyên bản đang có một câu không một câu mà cùng bên cạnh đứng học đệ đáp lời, lúc này tựa hồ phát hiện lầu nội ánh mắt, tối đen đồng tử cảm xúc hơi trệ.

Ngừng hai giây, hắn sững mặt nhìn lại đây.

Đình Cửu Cửu tinh thần bình tĩnh, chỉ nghe thấy bên tai Lâm Phương Nhụy cùng điệp vũ giai áp không được hưng phấn hô nhỏ ——

“Là nhìn qua đi là nhìn qua đi???”

“Chú ý hình tượng, người cười đến lợi đều phải lộ ra tới hắc.”

“..... Phi phi phi, người mới lộ lợi.”

Mặc dù lại tưởng kéo dài, Đinh Cửu Cửu vẫn là chỉ có thể đi theo hai nữ sinh phía sau, gấn vào kia dưới ánh mắt chậm rì rì mà dịch đi ra ngoài.

Đứng ở Hàn Thời bên cạnh, đúng là giúp Đinh Cửu Cửu xem rương hành lý tiểu học đệ.

Diệp vũ giai đôi mắt xoay chuyển, liền tiến lên giơ tay chào hỏi, cười đến sáng lạn: “Hàn Thời học trưởng hảo, lại gặp được a.”

“Ân.”

Nam sinh ngữ khí nhẹ đạm mà ứng, thái độ không tính thân hòa, nhưng đã cũng đủ kêu diệp vũ giai rơi vào đi ngang qua bọn học sinh thường thường trông lại cực kỳ hâm mộ ánh mắt.

Lâm Phương Nhụy cũng đáp lời, “Học trưởng có phải hay không còn có chuyện gì? Ta là toán học hệ ba năm cấp nhất ban lớp trưởng, có cùng bài chuyên ngành tương quan vấn đề ngài đều có thể trực tiếp tìm ta nha.”

“Không có,” Hàn Thời hơi gọi lên môi, “Chỉ là vừa vặn thấy bốn chuyên nghiệp học đệ, cho nên lại đây ‘ an ủi ’ một chút.”

“A?” Lâm Phương Nhụy cùng diệp vũ giai vọng qua đi, “Nguyên lai học đệ người cùng Hàn Thời học trưởng nhận thức a, kia phía trước còn không nói cho chúng ta biết?”

“.....”

Học đệ một bộ người câm ăn hoàng liên ủy khuất bộ dáng.

Ở mới vừa rồi Hàn Thời ra lâu đi đến trước mặt hần mở miệng đáp lời phía trước, hần cũng không biết chính mình thế nhưng cùng vị này toàn giáo đều tưởng kết bạn học trưởng nhận thức a.....

Mà ở tròng có thể thể hội hẳn tiếng lòng, đại khái cũng cũng chỉ có Đinh Cửu Cửu.

“Tạ.....”

Nàng đang muốn mở miệng, lại nghe ánh mắt mảy may không lại hướng trên người nàng lạc nam sinh đột nhiên cắt đứt giọng nói ——

“Ta nghe nói ta này học đệ là muốn giúp các người tiễn đưa Lý?”

Lâm Phương Nhụy: “A, đối, đây là chúng ta ban mới tới trao đổi sinh, nàng hôm nay tới báo danh —— Hàn Thời học trưởng vị này học đệ nhưng nhiệt tâm, giống như bồi tân đồng học xoay gần một giờ đâu.”

Nữ sinh nhìn phía Đinh Cửu Cửu, cười chớp chớp mắt, “Ta chưa nói sai đi?”

Không đợi mở miệng, Đinh Cửu Cửu đã cảm giác như là cất giấu đầy đặc châm ánh mắt từ nào đó cao hơn nàng đỉnh đầu độ cao so với mặt biển vị trí đè ép xuống dưới.

Đinh Cửu Cửu: “..... Ân.”

“Một giờ a.”

Nam sinh nhẹ nheo lại mắt, mắt đen cảm xúc tiệp trầm, ngữ khí ý vị thâm trường mà lặ lại một lần.

Hàn Thời ánh mắt lại ngược lại rơi xuống bên cạnh học đệ trên người, “Vậ các người hiện tại là muốn làm cái gì?”

“Ngạch..... Ta đưa học tử hồi ký túc xá, cái này rương hành lý có điểm trọng.”

Học đệ xoa trên trán chảy ra hãn.

Không biết có phải hay không ảo giác, bị bọn họ vị này học trưởng trên cao nhìn xuống mà nhìn chăm chăm thời điểm, luôn có một loại lưng như kim chích cảm giác.

..... Này đại mùa hè, gáy đều lạnh căm căm.

Hàn Thời cười cười, con người vẫn hắc trầm lạnh.

“Như vậy nhiệt thời tiết, chỉ vất vả ta này học đệ không thích hợp đi?”

Đình Cửu Cửu hoàn hồn, duỗi tay từ còn phát gốc học đệ chỗ đó kéo qua rương hành lý.

“Ta chính mình liền có thể ——”

Tiếng chưa lạc, rương hành lý kéo côn đỉnh phủ lên một con xương ngón tay thon dài tay.

Đình Cửu Cửu sửng sốt, giương mắt.

Chính đâm tiến một đôi đen nhánh con người chỗ sâu trong.

“Nói như thế nào cũng muốn trở thành ‘ cùng lớp đồng học ’,” nam sinh không hề chớp mắt mà nhìn chăm chăm nàng, môi mỏng hơi câu lấy, “Điểm này thuận tay sự tình, ta giúp một chút, hẳn là cũng là đương nhiên.”

“.....” Đình Cửu Cửu lấy lại tinh thần, vội vàng cúi đầu, liền phải đem rương hành lý quyền chủ động một lần nữa trao trở về, “Thật sự không cần, Hàn Thời..... Học trưởng.”

Nàng nói xong thời điểm, lại chỉ cảm thấy trong tay buông lỏng.

——

Người nọ kéo nàng rương hành lý, đã xoay người hướng toán học hệ sinh viên chưa tốt nghiệp nữ phòng ngủ lâu đi.

Liền một chút cự tuyệt đường sống cũng chưa cấp Đinh Cửu Cửu lại lưu.

Bên cạnh Lâm Phương Nhụy cùng điệp vũ giai xem đến cực kỳ hâm mộ: “Tắm tặc, như vậy thích giúp đỡ mọi người học trường, cũng quá soái đi.”

“Sớm biết rằng ta cũng kéo rương hành lý tới ô ô ô.....”

Đinh Cửu Cửu bất đắc dĩ mà nhìn hai người liếc mắt một cái, mắt thấy chính mình rương hành lý ly chính mình càng ngày càng xa, chỉ có thể bước nhanh theo đi lên.

Hạ mặt mỏng quang, thân cao chân dài nam sinh ăn mặc sơ mi trắng cùng màu đen quần dài, biểu tình lười biếng mà kéo một con phấn màu tím rương hành lý, đi ở vườn trường lâm ẩm bên đường —— không cần phải chờ Đinh Cửu Cửu đoàn người đi đến ký túc xá hạ, trường học Tieba cùng Hàn Thời có quan hệ thiệp đã đầy trời bay.

Tất cả mọi người ở thảo luận, cái này có thể làm Q đại sứ thượng thần bí nhất giáo thảo học trường lộ diện, còn tự mình kéo rương hành lý nữ sinh tốt cuộc là ai.

Mà Đinh Cửu Cửu cơ linh thật sự.

——

Ở phát hiện vài cái qua đường nữ sinh cầm di động đối với Hàn Thời một hồi “Răng rắc răng rắc” lúc sau, nàng cũng đã thực sáng suốt mà bảo trì đến Lâm Phương Nhụy cùng điệp vũ giai trực hoành thượng.

Liền tiểu học đệ đều bị nàng tiếp đón đến cùng “Đội ngũ”, lấy đạt tới mê hoặc người qua đường hiệu quả.

Bên cạnh Lâm Phương Nhụy xem đến nhin không được cười: “Đình Cửu Cửu, người này cầu sinh dục là thật sự cường.”

Diệp vũ giai: “Bình thường thao tác —— thay đổi hiện tại là ta, ta cũng sẽ không vì một cái bị Hàn Thời học trưởng kéo quá rường hành lý trả giá ta tuổi trẻ thanh xuân thả mào mĩ sinh mệnh.”

“.....”

Đình Cửu Cửu bị hai người đậ đến mím cười.

Thực mau tới rồi ký túc xá hạ, Đình Cửu Cửu nguyên bản đã bắt đầu rối rắm như thế nào đình một chúng ánh mắt từ Hàn Thời nơi đó lấy quá chính mình rường hành lý —— sau đó nàng liền phát hiện Hàn Thời đứng ở túc quản a di phía trước cửa số cùng đối phương nói vài câu, liền cũng không quay đầu lại mà ở các nữ sinh sắp tiếp cận điên cuồng ánh mắt vào ký túc xá.

Đình Cửu Cửu: “.....”

Đình Cửu Cửu quay đầu nhìn về phía Lâm Phương Nhụy: “Q cực kỳ nam nữ hỗn túc sao?”

Lâm Phương Nhụy: “Ngạch, không phải..... Nhưng mấy ngày nay là khai giảng quý, tân sinh có cha mẹ gia trưởng hoặc là huynh đệ tỷ muội hỗ trợ tiền đưa Lý, không ở số ít.”

Bên cạnh diệp vũ giai tiếp nhận câu chuyện: “Nhưng là như vậy thuận lợi là có thể đi vào —— ta cũng là lần đầu tiên thấy. Quả nhiên lớn lên soái chính là hảo a.”

Lâm Phương Nhụy an ủi mà vỗ vỗ Đình Cửu Cửu: “Không có việc gì, như vậy người ít nhất có thể miễn với ở toàn giáo trước mặt cùng Tieba nội cho hấp thụ ánh sáng cũng bị quái đầu tường.”

Đình Cửu Cửu cười khổ hạ.

Học đệ tự nhiên là không thể lại tiến, vì thế an bài hấn ở dưới lầu chờ một lát, Đình Cửu Cửu liền cùng Lâm Phương Nhụy hai người bước nhanh lên lầu.

Thằng đến bước lên thang lầu cũng không gặp Hàn Thời thân ảnh thời điểm, Lâm Phương Nhụy đột nhiên “Di” một tiếng.

Đình Cửu Cửu: “Làm sao vậy?”

Lâm Phương Nhụy quay lại đầu, kỳ quái mà nhìn về phía Đình Cửu Cửu.

“Hàn Thời học trưởng, là như thế nào biết người ở đâu cái ký túc xá —— người giống như cũng không có nói cho hấn đi?”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 62 Đệ Chương 62

Chương 4

Đình Cửu Cửu ngơ ngẩn.

Ba người chi gian quý dị an tĩnh giảng co vài giây, Đình Cửu Cửu mới lấy lại tinh thần, cười đến chột dạ.

“Ân..... Có thể là hăn vừa mới ở đạo viên văn phòng bên ngoài thời điểm, nghe thấy Tống lão sư cùng lời nói của ta đi?”

“Phải không.....”

Lâm Phương Nhụy kỳ quái mà quay đầu, nhưng nhất thời cũng nghĩ không ra cái gì càng tốt giải thích, chỉ có thể miễn cưỡng tiếp nhận rồi cái này có chút gượng ép lý do.

Đình Cửu Cửu lần này không dám lại cọ xát, dưới chân nện bước nhanh hơn, cùng Lâm Phương Nhụy cùng với diệp vũ giai cùng nhau thượng ký túc xá lầu ba.

Cửa thang lầu đối diện lầu ba xuất khẩu, thân cao chân dài nam sinh đỡ đứng lên tới kéo côn rương, ở một toàn bộ hành lang dài thăm dò ra bên ngoài vọng ánh mắt đứng.

Như là đối những cái đó tầm mắt hoàn toàn không bắt bẻ.

Thằng đến nghe thấy được ba người lên lầu động tĩnh, nam sinh thanh lãnh ánh mắt quét lại đây.

Đình Cửu Cửu dừng lại chân cứng.

“326?”

Hàn Thời hơi rũ hạ mắt, biểu tình bình tĩnh mà nhìn đứng ở hai mét ngoài nữ hài nhi.

Đình Cửu Cửu gật gật đầu.

“Hàn Thời..... Học trưởng, dư lại điểm này khoảng cách, ta chính mình kéo về cái rương đi là được.”

Hàn Thời nghe vậy, chưa trí có không.

Đình Cửu Cửu trong lòng hơi nhẹ nhàng thở ra, nàng nhắc chân đi qua đi, đến nam sinh bên cạnh khi dừng lại, duỗi tay liền muốn đi kéo chính mình kéo côn rương.

Mà nhưng vào lúc này, trước người rũ mắt nhìn nàng nam sinh lại là phút chốc người cười, đạm mạc xa cách từ kia trương thanh tuyến trên mặt rút đi, mắt đuôi hơi câu mắt đào hoa đều vụng khởi gợn sóng.

Đình Cửu Cửu trong tầm mắt, nguyên bản giơ tay có thể với tới tay hãm rương đột nhiên bị này thượng kia chỉ trắng nõn thon dài tay sau này một kéo.

Đình Cửu Cửu theo bản năng về phía trước cúi người, ý đồ đem cái rương túm trở về.

Chờ lý trí phản ứng lại đây hai người lúc này khoảng cách có bao nhiêu gần, đã chậm —— Đình Cửu Cửu chỉ tới kịp cảm giác được cái trán không nhẹ không nặng mà đâm vào người nào đó trong lòng ngực.

Hành lang dài kia từng đôi bái kẹt cửa nhìn lên đôi mắt sau lưng, hoặc cao hoặc thấp tiếng kinh hô vang lên.

Đình Cửu Cửu thậm chí còn mơ hồ nghe thấy không biết phía trước cái nào trong phòng ngủ truyền ra tới một tiếng thét chói tai ——

“Ngọa tào lão nương liền như vậy thất tình!”

“.....”

Đình Cửu Cửu gương mặt chước thượng một trận nắng, lúc này cũng bất chấp rương hành lý, vội vàng thu hồi tay liền phải sau này lui.

Nam sinh trống không tay phải đúng lúc vào lúc này “Vô tình” nâng lên, như là thực hảo tâm mà đỡ lấy trước người nữ hài nhi xương bả vai, đồng thời cũng đem lấn tới nữ hài nhi áp ổn trong người trước ——

“Đứng vững điếm a, học muội.”

Thanh âm kia lộ ra khàn khàn mà sung sướng ý cười.

Đình Cửu Cửu: “.....”

Đình Cửu Cửu thiếu chút nữa đem một ngum tế nha đều cắn.

“Cảm ơn —— học trưởng.”

Hàn Thời vỗ nhẹ hạ nàng bối, nghiêng người, chỉ còn một chút rất nhỏ mang cười dư âm cọ qua Đình Cửu Cửu bên tai ——

“Không cần phải như vậy trọng tạ lễ.”

Nói xong, người nọ lôi kéo rương hành lý, ở vô số bát quái ánh mắt hướng về 326 phòng ngủ đi đến.

Đứng ở tại chỗ trầm mặc hai giây, Đình Cửu Cửu lau mặt, thấy chết không sờn mà theo đi lên.

Trường học cấp trao đổi sinh an bài phòng ngủ là mỗi một đồng ký túc xá nhiều ra không tằm, Đinh Cửu Cửu muốn vào ở 326 đó là một trong số đó.

Trải qua một toàn bộ hành lang, tới cuối, Hàn Thời mới bên trái trong tầm tay thấy được 326 biển số nhà.

Hàn Thời lôi kéo rương hành lý, lễ tiết tính mà tránh đến một bên vách tường sau.

Cửa phòng nhắm chặt.

Khó được là cái không có rộng mở một cái kẹt cửa xem bát quái phòng ngủ.

Đinh Cửu Cửu hơi nhẹ nhàng thở ra.

Nàng lấy ra Tổng khả phía trước giao cho nàng phòng ngủ chìa khóa, tiến lên mở cửa.

Mà đẩy cửa lúc sau, Đinh Cửu Cửu không khỏi sững sốt hạ.

Trong phòng xác thật không nên có nhô đầu ra bát quái —— bởi vì toàn bộ trong phòng ngủ một người đều không có.

Ngay cả kia sáu trương giường ngủ, cũng chỉ có trong đó một trương thượng phô đệm chăn, cũng ở dưới đặt hành lý.

Lâm Phương Nhụy từ nàng phía sau thăm quá mức, kinh ngạc cảm thán: “Đây là ở Q đại trụ hai người tằm tiết tấu —— hảo hâm mộ người a, Đinh Cửu Cửu.”

Đinh Cửu Cửu lúc này đã là hoàn hồn, nghe vậy chỉ bất đắc dĩ mà cười cười.

Nàng từ Hàn Thời nơi đó kéo qua rương hành lý, lúc này đây đối phương không có lại làm cái gì đa dạng. Dem rương hành lý đưa vào phòng nội, Đinh Cửu Cửu vặn quay đầu lại đối Lâm Phương Nhụy cười: “Hôm nay cũng đa tạ các người.”

“Đừng có khách khí như vậy, về sau đều là đồng học sao. Hơn nữa chúng ta cũng không có làm cái gì, nhưng thật ra Hàn Thời học trưởng.....”

Lâm Phương Nhụy ánh mắt ở nàng cùng Hàn Thời chi gian xoay nửa vòng, có chút muốn hỏi nói cuối cùng vẫn là nuốt trở vào, nàng chỉ lôi kéo diệp vũ giai cùng hai người vẫy vẫy tay, “Chúng ta đây liền đi về trước, ngày mai đi học thấy.”

Đinh Cửu Cửu cười đồng ý.

Chờ Lâm Phương Nhụy cùng diệp vũ giai bóng dáng biến mất tại đây tầng lầu một gian phòng ngủ bên ngoài khi, Đinh Cửu Cửu trên mặt tươi cười thu liễm.

Nàng xoay người nhìn Hàn Thời liếc mắt một cái.

“..... Cảm ơn.”

Hàn Thời ánh mắt giật giật, “Chỉ có một câu nói lời cảm tạ là đủ rồi?”

Đinh Cửu Cửu không có nghe hiểu lời này ý tứ, giương mắt kỳ quái mà nhìn về phía Hàn Thời.

Hàn Thời khóe môi hơi câu hạ, đáy mắt ý cười lại lạnh căm căm ——

“Ta phía trước nghe tiên tân hạo nói, ngươi là muốn thỉnh hản ăn cơm.”

“..... Tiên tân hạo?”

Đình Cửu Cửu sững sốt hạ, ngay sau đó mới phản ứng —— phía trước cái kia học đệ ở trên đường làm tự giới thiệu thời điểm, hình như là nói qua chính mình kêu như vậy một cái tên.

“Như thế nào, này bữa cơm chỉ có thể thỉnh hãn, không thể mời ta?”

Đình Cửu Cửu ánh mắt phức tạp mà nhìn Hàn Thời.

Hai người đối diện vài giây lúc sau, nàng bất đắc dĩ gật gật đầu, “Không biết có hay không cái này vinh hạnh —— thỉnh ngài vị này ở toàn bộ Q phần lớn rất có danh giáo thảo học trưởng cùng nhau cộng tiến cơm trưa đâu?”

“..... Ngài?”

Hàn Thời ánh mắt nguy hiểm mà nheo lại mắt.

Đình Cửu Cửu khóe môi kiêu lên, chỉ là thực mau kia độ cung lại bị chính nàng đè cho bằng, nàng ho nhẹ thấu thanh, quay đầu đi hướng cửa thang lầu, “Nếu học trưởng nguyện ý hãnh diện, liền cùng nhau đi.”

Tiếng chưa lặc, nữ hài nhi dưới chân nện bước đã nhanh hơn rất nhiều.

Vì thế, mười phút sau, Q đại nhị nhà ăn một góc, một cái kỳ quái hai nam một nữ đưa bàn tổ hợp xuất hiện.

Trên bàn không khí kỳ quái thật sự.

Từ bốn phương tám hướng thường thường đầu tới ánh mắt, liền càng là này ba người chi gian an tĩnh có vẻ quỷ dị.

Cuối cùng vẫn là Đình Cửu Cửu nhin không được đánh vỡ an tĩnh: “Ân..... Các người ăn cái gì, ta đi điếm.”

Kêu tiền tân hạo học đệ nghe vậy cười cười, lộ ra viên răng nanh, “Ta đều có thể, học tử.”

Đình Cửu Cửu đứng lên, ánh mắt liếc hướng bên cạnh Hàn Thời, “..... Người đâu?”

Này không thể nào khách khí ngữ khí làm tiền tân hạo ngạc nhiên mà nhìn nàng.

Đình Cửu Cửu mất tự nhiên mà bỏ thêm một câu, “Hàn Thời..... Học trưởng.”

Nam sinh môi mông nhẹ cong hạ.

“Không biết, không ăn qua.”

Đình Cửu Cửu: “.....?”

Đình Cửu Cửu: “Người đại học tiền tam năm, cũng chưa ăn qua một lần nhà ăn?”

Hàn Thời cười khẽ thanh, “Này không phải đem lần đầu tiên cho người sao?”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Ở tiền tân hạo đại ra ánh mắt, Đình Cửu Cửu nỗ lực áp xuống chính mình bạo tẩu xúc động.

Nàng chậm rãi, chậm rãi thư ra một hơi, mặt mang mỉm cười mà nhìn về phía Hàn Thời: “Hàn Thời học trưởng, vậy người bình thường có cái gì ăn kiêng sao?”

Hàn Thời nghĩ nghĩ, “Người ăn kiêng cái gì, ta liền ăn kiêng cái gì.”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Tiền tân hạo: “.....”

Mặc dù tiền tân hạo có gốc, lúc này cũng đã nghe ra —— vị này nổi tiếng toàn giáo Hàn Thời học trưởng, cùng làm hẳn có điểm nhất kiến chung tình vị này tiểu học tỷ chi gian, hiển nhiên không phải cái gì bình thường mới quen quan hệ.

Cảm giác được quanh thân càng ngày càng hội tụ ánh mắt, Đình Cửu Cửu đã không nghĩ nói cái gì.

Nàng néo phía trước Tống khả chia nàng vườn trường một phim hoạt hoạ, cẩn tinh tế nha, cường chống mỉm cười xoay người đi hướng cửa sổ.

Tiền tân hạo do dự mà nhìn Đình Cửu Cửu liếc mắt một cái, sau đó liền chuẩn bị đứng dậy.

“Người làm cái gì đi?”

Hàn Thời thanh âm đột nhiên kéo lại hẳn.

Tiền tân hạo chần chờ mà quay lại đầu, “Ngạch, học tỷ khẳng định lấy không được, ta đi giúp nàng cùng nhau.....”

“Người trước ngồi xuống, chúng ta tâm sự.”

Tiền tân hạo như đứng đống lửa, như ngồi đống than mà một lần nữa ngồi trở về.

Không khí an tĩnh vài giây, tiền tân hạo căng da đầu chủ động mở miệng: “Học trưởng tìm ta có chuyện gì sao?”

Hàn Thời ánh mắt rất cuộc từ vẫn luôn truy tìm kia nói nhỏ xinh thân ảnh thượng thu trở về.

Nhìn lại bên tai lưu quá khứ giọng nói, hân cười nhạt thanh.

“Người thích Đinh Cửu Cửu?”

“..... A?”

“Muốn đuổi theo nàng?”

“.....” Tiền tân hạo sắc mặt ghen đến mức đỏ bừng, sau một lúc lâu mới mở miệng, “Học trưởng người cùng Đinh Cửu Cửu học tử..... Nhận thức sao?”

Hàn Thời cười cười, mắt đen xẹt qua một chút hơi đập quang sắc đi, “Tuy rằng rất muốn nói cho người chúng ta là đã phi thường thân mật quan hệ, tỷ như nam nữ bằng hữu, vị hôn phu thê, như vậy hẳn là có thể làm người biết khó mà lui..... Nhưng thực đáng tiếc, chúng ta còn không phải.”

“Ân.....”

Phía trước buổi nói chuyện, nghe được tiền tân hạo sắc mặt đều trắng.

May mà cuối cùng cái kia biến chuyển điều trở về hẳn kia một hơi.

Hàn Thời lại cười thanh, “Người xả hơi tùng quá sớm.”

Tiền tân hạo một ghen.

“Ta nói, là ‘ còn không phải ’—— hiện tại tuy rằng không phải, nhưng ta sẽ tận ta có khả năng, làm ta vừa mới cùng người nói hết thấy đều biến thành sự thật đã định.”

“Học trưởng người.....”

“Ta cũng không cảm thấy người đối ta có cái gì uy hiếp tính, ta sợ dĩ sẽ cùng người nói này đó, chẳng qua là bởi vì ta không thích nhìn đến bất luận

cái gì đối nàng ôm có mơ ước chi tâm người ở bên người nàng lui tới ——
kia sẽ làm ta thực không thoải mái.”

Hàn Thời nói xong giương mắt, mắt đen một mảnh thanh lãnh ý cười.

“Tới lúc đó, ta sẽ làm cái gì, ta chính mình cũng không biết..... Cho nên ta
khuyên người, tốt nhất đừng ý đồ tự mình trải qua.”

Tiền tân hạo biểu tình rất cuộc có chút khó coi.

“Học trường người hiện tại là ở uy hiếp ta sao?”

Hàn Thời cười nhạt thanh.

Tiền tân hạo: “.....?”

Hàn Thời: “Ngượng ngùng, nói như vậy khả năng có điểm quá phạm ——
nhưng người.”

Hắn bỗng dừng vén lên mi mắt, ánh mắt như băng.

“Người chỉ sợ còn không có làm ta uy hiếp tư cách.”

“.....!”

Tiền tân hạo sắc mặt trắng đi xuống.

Hai phút sau, bưng hai phân đồ ăn trở về Đình Cửu Cửu đem trong tay đồ
vật buồng, vừa mới chuẩn bị xoay người đi lấy đệ tam phân, liền lại dừng
lại.

Nàng duỗi tay chỉ chỉ Hàn Thời bên cạnh không vị.

“Ân..... Cái kia học đệ người đâu?”

Hàn Thời chính sườn chõng xương gò má không hề chớp mắt mà nhìn nàng, nghe vậy mắt cũng chưa chớp.

“Ngô, hã nói cùng ta một bàn dùng cơm quá tự biết xấu hổ, cho nên đi về trước.”

Đình Cửu Cửu: “.....??”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 63 Đệ Chương 63

Chương 5

Học đệ lâm trận bỏ chạy, làm này đồn cơm trưa thành Đinh Cửu Cửu trong cuộc đời nhất tiêu hóa bất lương một đồn.

—— theo không hoàn toàn thống kê, nàg cơm trưa bị người đánh gãy tám lần.

Cho nên chờ đến thứ chín thứ thời điểm, Đinh Cửu Cửu rốt cuộc không thể nhin được nữa.

“Hàn Thời học trưởng, điện tử thương vụ cùng đại số liệu phân tích này hai môn khóa, học trưởng cảm thấy nào một môn càng thích hợp.....”

“Đồng học.”

“.....?”

Bị đánh gãy nữ sinh có điểm không vui mà quay đầu, đối diện thượng phía trước trước sau không nói một lời mà ngồi ở Hàn Thời đối diện nữ hài nhi.

“Ân, có chuyện gì sao?”

Đinh Cửu Cửu thư ra một hơi, mặt mang mỉm cười mà ngẩng đầu.

“Những lời này hẳn là ta hỏi người đi?”

Kia nữ sinh biểu tình ninh ba hạ, cuối cùng bài trừ cái cười, “Ta chỉ là muốn hỏi Hàn Thời học trưởng một chút vấn đề, quấy rầy đến người sao?”

“Nơi này nếu là thư viện, kia nhất định là ta quấy rầy người.” Đinh Cửu Cửu tươi cười đậm đi, “Đáng tiếc nơi này không phải thư viện, mà là nhà ăn. Ta cơm trưa bị đánh gãy tám lần, nga, đây là thứ chín thứ —— cho nên người cảm thấy, người quấy rầy đến ta sao?”

Cuối cùng một câu ngữ khí trầm trọng, nếu là đối cá nhân tới nói, khả năng đã muốn đem kia hỏi chuyện tiểu học muội cấp dọa khóc.

Mặc dù lời này là từ thoát nhìn không có gì uy hiếp lực Đinh Cửu Cửu nói ra, kia tiểu học muội vẫn là ủy khuất mà đỏ hốc mắt, quay đầu chạy ra.

Đinh Cửu Cửu làm cái hít sâu, áp xuống hỏa khí.

Đối diện truyền đến một tiếng cười.

Đinh Cửu Cửu đưa qua đi một cái “Tử vong chăm chú nhìn” ——

“Người còn cười được?”

Người nọ ách thanh cười, giương mắt, “Xin lỗi.”

Không hề có thành ý.

Đinh Cửu Cửu buông trong tay chiếc đũa, thở dài, “Ta ăn xong rồi, ta đi trước.”

Nàng vừa muốn bưng bàn ăn đứng dậy, lại bị đối diện người bỗng dừng giơ tay ngăn chặn thủ đoạn, ấn ở trên bàn.

Đinh Cửu Cửu ngẩn ra, giương mắt, “..... Làm gì?”

Hàn Thời cong môi xem nàng, mắt đào hoa cảm xúc hơi dạng, “Người mời ta ăn cơm, chính mình trước ly bàn, có phải hay không không quá thích hợp?”

Đình Cửu Cửu bị tựa hồ rất có đạo lý nói nghẹn ở tại chỗ.

Hàn Thời tầm mắt xuống phía dưới rơi xuống, “Hơn nữa, người điếm đồ ăn cơ hồ không chạm vào. Cái này nhà ăn không hợp người ăn uống?”

“Không phải.....”

Đình Cửu Cửu không nói xong nói, ở nàng ánh mắt hơi nâng khi, thoáng nhìn một cái nhìn Hàn Thời bóng dáng đến gần nữ sinh sau, kể hết nuốt trở vào.

Đình Cửu Cửu vô lực mà thở dài, từ Hàn Thời bàn tay hạ tránh ra bản thân thủ đoạn, thuận thế chống đỡ thái dương, cúi đầu.

“Người từ từ ăn, ta chờ.”

Nói chuyện đều hữu khí vô lực.

Hàn Thời hơi nhướng mày, còn chưa mở miệng, phía sau đến gần cái kia nữ sinh đã đứng ở hai người bên cạnh bàn.

Má nàng ửng đỏ, trong ánh mắt cất giấu sắp tràn đầy ra tới hưng phấn.

“Hàn Thời học trưởng, ta là.....”

“Xin lỗi.”

Nam sinh tầm mắt chưa nâng, vẫn là cười như không cười mà nhìn chăm chăm ngồi ở chính mình đối diện nữ hài nhi.

“Người nhận sai người.”

Nữ sinh: “.....?”

“.....”

Liên Đinh Cửu Cửu đều nhin không được một lần nữa ngẩng đầu kính nể mà nhìn hăn một cái.

Người này rốt cuộc như thế nào đem trọn mắt nói nói đối luyện được như vậy lô hỏa thuần thanh??

Cái kia nữ sinh hiển nhiên không dự đoán được này vừa ra, xấu hổ mà đứng vài giây mới lấy lại tinh thần, há mồm: “Học trưởng, người.....”

Hàn Thời đứng dậy, cầm đi chính mình cùng Đinh Cửu Cửu trước mặt bàn ăn, hướng bếp dư thùng phương hướng đi.

“Nếu này gian nhà ăn không hợp người ăn uống, chúng ta đi ra ngoài ăn.”

Hăn thân ảnh đi xa,

Mà từ đầu tới đuôi, Hàn Thời ánh mắt không có phân một tia cấp đến cái kia đứng ở bên cạnh nữ sinh.

Đinh Cửu Cửu bất đắc dĩ mà nhìn kia nữ sinh liếc mắt một cái, chỉ có thể theo sau.

*

Cấp Hàn Thời đánh đi điện thoại thời điểm, Tống Soái đoàn người đã tới rồi Q đại cửa nam.

Cảm thụ một phen cao đẳng học phủ nông đậm học thuật bầu không khí, Tống Soái vọt ra di động, gạt ra một cái dãy số đi.

Bên kia chuyển được, hăn mở miệng nhạc:

“Tiểu Hàn tổng, nghe nói người phản giáo a? Vừa vặn hôm nay không có việc gì, vui lòng nhận cho cùng nhau ——”

“Không đi.”

Sạch sẽ lưu loát hai chữ bỏ xuống, trong điện thoại đô một tiếng, không có động tĩnh.

“.....”

Tống Soái cười còn cương ở trên mặt.

Mờ mịt một hồi lâu, hần khoe miệng trừu trừu, bám riết không tha mà lại gạt ra cái kia dây số.

Lần này một chuyển được, hần vẫn là trước trách móc ——

“Này thu làm vinh dự tốt nhất tử, Tiểu Hàn tổng người không ra khỏi cửa lãng, oa ở trong trường học làm gì a??”

“Học tập.”

Vẫn là ngắn gọn nhanh nhẹn hai chữ sau, điện thoại lại lần nữa cắt đứt.

Tống Soái vẻ mặt hoài nghi nhân sinh mà bắt lấy di động, mở to hai mắt xác nhận vài biến —— hần gạt ra đi đích xác thật là Hàn Thời số di động không thể nghi ngờ.

“Làm sao vậy, Tống ca?” Bên cạnh bạn chơi cùng thấy Tống Soái vẻ mặt tối tăm, không khỏi tò mò mà thấu lại đây. “Tiểu Hàn luôn có sự muốn vội?”

Tống Soái ngẩng đầu, “Hần nói hần muốn..... Học tập.”

Âm cuối có điểm vắn vẹo.

Thò qua tới người nghe vậy phụt một tiếng cười ra tới, ngay sau đó hướng Tống Soái làm mặt quỷ mà nói: “Học tập? Tiểu Hàn tổng bốn năm đại học đều mau niệm xong, gác cuối cùng một năm nhớ tới học tập tới?..... Hay là ở đâu cái ôn nhu hương rút không ra thân đi?”

Tống Soái khê căn môi, lại đem cái kia dây số gạt ra đi.

Lần thứ ba chờ chuyển được thời gian phá lệ mà trường.

Mà lần này thông sau, không đợi Tống Soái mở miệng, đối diện trước vang lên cái hơi khàn mang cười thấp giọng ——

“Người muốn chết?”

“.....”

Cười đều như là cát giấu dây đặc lưỡi đao.

Tống Soái căng da đầu cười gượng hai tiếng.

“Tiểu Hàn tổng, chúng ta đều đến người trường học cửa, liền như vậy trở về cũng không lớn thích hợp đi?”

“Chỗ nào không thích hợp?”

“.....” Tống Soái, “Như vậy, chúng ta không chậm trễ người học tập, chúng ta chờ người học xong rồi lại nói —— người hiện tại gác chỗ nào học tập đâu?”

“Thư viện.”

Tống Soái: “.....” Hẳn cũng không biết Q đại thư viện còn có có thể được bọn họ Tiểu Hàn tổng “Rũ lòng thương” một ngày.

Hàn Thời: “Cho nên đừng lại cho ta đánh lần thứ tư.”

Nói xong, đối diện dứt khoát mà thu tuyến.

Tống Soái: “.....”

Hành đi.

Hắn quay đầu hướng Q đại bên trong đi.

“Tổng ca, hiện tại đi chỗ nào?” Vài người theo kịp.

Tống Soái thở dài, “Thư viện.”

“.....?”

Tống Soái: “Lão tử chính là liên chính mình trường học thư viện cũng chưa đi qua a.”

Tống Soái làm bên người mấy cái bạn chơi cùng trung một cái, đưa tới đối phương ở Q đại niệm thư phương xa thân thích.

Mượn mấy trương vườn trường một phim hoạt hoạ, đoàn người liền vào Q đại thư viện.

“Nhiều người như vậy, như thế nào tìm Tiểu Hàn tổng a?”

Cùng Tống Soái sóng vai đi người mặt ủ mày ê hỏi.

Tống Soái: “Một tầng một tầng phiên, tổng cộng không phải như vậy mấy tầng sao.”

Nhưng thật ra cái kia giúp bọn hắn mượn tạp người tò mò hỏi vài câu sau, nói: “Ta biết các người muốn tìm kia học trưởng ở đâu.”

“Ân?”

Đi ở thang lầu thượng Tống Soái quay đầu xem hẳn, “Người như thế nào biết?”

Người nọ lấy ra di động, ở trường học Tieba tùy tiện nhảy ra một trương phiêu hồng thiệp ——

“Hàn Thời học trưởng sao, hai ngày này ở trong trường học lộ diện quá nhiều, trong trường học đều mau thành lập chuyên môn cùng hẳn tin tức tiểu đội, nghe nói công thương bên kia còn có người ở tính kế phương diện này thương cơ đâu.....”

Người nọ cười nói, đem trong tay mở ra nhiệt thiệp đưa cho Tống Soái xem ——

“Nhạ, bên trong nói, lầu ba C khu.”

Tống Soái thô sơ giản lược nhìn lướt qua, nghi vấn: “Tiểu Hàn tổng gần nhất mấy ngày vẫn luôn đều ở giáo nội?”

“Cũng không phải là sao.” Đối phương cười nói: “Đặc biệt ngày hôm qua, tựa hồ còn ở trong trường học nhị nhà ăn lộ một mặt, tối hôm qua nhị nhà ăn đều kín người hết chỗ, đáng tiếc bọn họ đợi nửa buổi tối cũng chưa chờ người.”

Tống Soái chần chờ hỏi: “Chính hẳn một người đi?”

“Này thật đúng là không phải, nghe nói là cùng một người nữ sinh cùng nhau.”

Tống Soái ánh mắt sáng lên, “Nữ sinh?? Các người trường học sao?”

“Cụ thể không được rõ lắm, bất quá hẳn là. Tieba chỉ cần một có cùng nữ hài nhi kia tin tức cho hấp thụ ánh sáng tương quan thiệp, xoát ra tới không đến ba giây lập tức đã bị hắc rớt.”

Tống Soái hậm hực mà nói: “Kia xem ra chỉ có thể là Tiểu Hàn tống ở che chở..... Di tình biệt luyện nhanh như vậy, thật đúng là nhìn không ra tới a.....”

“Cái gì di tình biệt luyện?”

“..... Không có gì.” Tống Soái xua xua tay, “Cái kia C khu ở đâu, người lãnh chúng ta qua đi đi.”

“Ân, hướng bên này.”

Cái kia Q đại học sinh đi ở trước, Tống Soái cùng vài người khác cũng lục tục theo đi lên.

Thừa dịp kia học sinh đi xa chút, bên cạnh có người thò qua tới, “Tống ca, người không phải nói Tiểu Hàn tống ở núi sâu rừng già coi trọng cái tiểu cô nương, phi khanh không cưới sao?”

“.....”

Tống Soái mặt già đỏ lên.

“Ta nào biết hãn thay đổi bất thường..... Lúc ấy ở vùng núi kia tư thế, các người là không nhìn thấy, toàn bộ một điên cuồng trạng thái, ta đều hoài nghi kia tiểu cô nương cho hãn hạ cái gì mê hồn dược.”

“Xem ra vẫn là trong núi ghen đến mức,” người nọ cười cười, “Này không, mới hồi trường học mấy ngày, liền thay đổi cái tâm thân thân mật mật.”

Tống Soái: “Nhưng khoảng thời gian trước, Hàn lão gia tử tòa nhà đều bị hãn xốc —— chính là bởi vì kia tiểu cô nương.”

“Ai?..... Thiệt hay giả a? Không đều nói là bởi vì bị tắc vùng núi chi giáo sự tình sao?”

“Thật sự. Tuy rằng không biết cụ thể nguyên nhân, nhưng cùng kia tiểu cô nương thoát không khai can hệ.”

Người nọ nghĩ nghĩ, cười: “Cũng không khó đoán, Hàn gia liền như vậy một cây bảo bối độc đinh, lão gia tử khẳng định là không thể chịu đựng Tiểu Hàn tổng làm bậy nam nữ quan hệ.”

“Người là nói, Hàn lão gia tử đi tìm kia tiểu cô nương?” Tống Soái híp mắt hỏi.

“Hơn phân nửa đúng rồi. Tiểu Hàn tổng vì chuyện này cùng lão gia tử phát hỏa, kia càng nhiều vẫn là chính mình mặt mũi thượng không qua được, ta xem cùng kia tiểu cô nương bản thân, không có quá lớn can hệ.”

“..... Ân.”

Tống Soái ngoài miệng đáp lời, trong lòng lại mặc danh mà có điểm bất an.

Ngày hôm qua hãn tử biểu ca Tần Lôu chỗ đó vừa trở về.

Tần Lôu nhất quán không phải ái theo chân bọn họ nói nhiều tính tình, nhưng lại chuyên môn đối hãn ân cần dạy bảo..... Nói là chỉ cần không nghĩ chọc Hàn Thời rủi ro, cũng đừng ý đồ trợn lãn hãn cùng Đinh Cửu Cửu sự tình.

Hơn nữa Tần Lôu không ngừng đối hãn, liền đối Tống Như Vũ bên kia cũng không biết dùng cái gì biện pháp, chính là đem hãn cái kia một lòng muốn tới Q đại tìm Hàn Thời muội muội cấp áp đi trở về.

Tống Soái cũng là vì này, cho nên mới đặc biệt chạy tới một chuyến, tưởng thuận tiện tìm hiểu điểm tình huống.

Nhưng hiện tại xem.....

Kia hai người chẳng lẽ thật sự đã kết thúc?

Như vậy nghi hoặc, Tống Soái mấy người đã đi theo phía trước cái kia học sinh đi tới thư viện lầu ba C khu.

Đi ở phía trước cái kia Q sinh viên trước dừng lại chân, ánh mắt ở khắp C khu xem khu cùng tự học khu quét một lần, thực mau liền dừng hình ảnh ở trong đó trên một cái bàn.

Hắn cười xoay người, đối Tống Soái nói: “Các người muốn tìm được Hàn Thời học trưởng liền ở đằng kia đâu.”

Tống Soái theo người này nâng lên tới cánh tay nhìn qua đi.

Hắn vọng quá khứ thời điểm, chính nhìn thấy kia một nam một nữ đưa lưng về phía bọn họ, ngồi ở thư viện cửa sổ sát đất bên cạnh, ngày mùa thu Cao Dương đem một tầng mỏng quang đều đều mà phô chiếu vào hai người trên người.

Ly cửa sổ gần nhất nữ hài nhi nghiêm túc mà nhìn thư, bên cạnh nam sinh lại thất thần, một bộ lực chú ý thường thường liền bay tới nàng trên người.

Thừa dịp nữ hài nhi phiên thư khe hở, nam sinh cúi người thò lại gần, không biết là tưởng trộm thân vẫn là làm cái gì.

Chỉ là nữ hài nhi như là sớm có đoán trước, đôi mắt cũng chưa từ thư thượng nâng lên, chỉ dựng một con trắng nõn bàn tay chặn ly nam sinh gần nhất mặt bên.

Nam sinh động tác dừng lại.

Ngừng hai giây, liền thấy hắn khóe môi một câu, thò lại gần thân ở nữ hài nhi trắng nõn lòng bàn tay thượng.

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 64 Đệ Chương 64

Chương 6

“Tổng ca..... Tổng ca?”

“.....”

Bên tai thanh âm kêu trở về Tống Soái thần chí. Ra tiếng người nọ liền đứng ở Tống Soái bên cạnh, chính nghi hoặc khó hiểu mà nhìn hẩn ——

“Tổng ca, chúng ta không đi theo Tiểu Hàn tổng chào hỏi một cái sao?”

Tống Soái buông tiếng thở dài khí.

Thấy hẩn phản ứng không đúng, người nọ kỳ quái mà nhìn nhìn hẩn, lại vặn quay đầu lại nhìn nhìn cách đó không xa bên cửa sổ thượng lương đạo thân ảnh.

“..... Tống ca, chẳng lẽ, Tiểu Hàn tổng vị này ‘ tân hoan ’, người nhận thức a?”

“Ta đương nhiên nhận thức, cùng nhau cộng sự hai tháng, ta có thể không quen biết sao?” Tống Soái tức giận mà nói: “Tân cái gì hoan, đây là ta cùng người nói, ở trong núi chi giáo khi đó, đem Tiểu Hàn tổng mê đến thất điên bát đảo vị nào.”

“.....”

Tống Soái bên cạnh người nọ ánh mắt toát ra điểm kinh ngạc trộn lẫn tạp tò mò cảm xúc. Hẩn quay đầu nhìn qua đi, như suy tư gì mà nhìn chăm chăm

vài giây, mới lẩm bẩm nói: “Nhưng ta nhìn, đơn luận diện mạo đáng người, nàng giống như còn so bất quá như vũ muội tử đi?”

Tống Soái không nói chuyện. Tại chỗ lại đứng vài giây, hần nhận mệnh đều thở dài, nhắc chân đi qua.

Bên cửa sổ án thư.

Đình Cửu Cửu bị lòng bàn tay đột nhiên thấm ướt hôn xúc hoảng sợ, chờ phản ứng lại đây đã xảy ra cái gì, nàng hoảng loạn mà chuyển qua một vòng ánh mắt, xác định không có gì người chú ý tới, nàng lúc này mới hơi nhẹ nhàng thở ra, theo sau ảo não mà lảng bên cạnh dù bận vẫn ung dung ngồi Hàn Thời liếc mắt một cái.

Đang ở Đình Cửu Cửu nghiêm túc tự hỏi, nên như thế nào đem chính mình cái này lớn nhất học tập chương ngại thanh ra bản thân tầm nhìn phạm vi thời điểm, một đạo thân ảnh đột nhiên đi tới nàng cùng Hàn Thời nơi án thư bên cạnh.

Đình Cửu Cửu ngẩng đầu vừa thấy, không khỏi mà sửng sốt hạ, “..... Tống tổ trưởng?”

—— ở chi giáo vùng núi kê thói quen, trở lại thành thị tới gặp đệ nhất mặt, Đình Cửu Cửu hiển nhiên còn không có điều chỉnh thay đổi quá tư duy tới.

“Đã lâu không thấy, đình tổ trưởng.”

Bởi vì là ở thư viện, Tống Soái cố tình đem thanh âm ép tới cực thấp.

“Người như thế nào.....”

Lời còn chưa dứt, Đình Cửu Cửu đã đoán được đối phương sẽ xuất hiện ở chỗ này nguyên nhân, nàng thu hồi còn lại nói âm, quay đầu nhìn về phía

bên cạnh Hàn Thời.

Hàn Thời ánh mắt vô tội, cặp nữ hài nhi làm khuôn hình: “Cùng ta không quan hệ.”

Tống Soái: “.....”

Hắn buông tiếng thở dài khí, hơi cung hạ thân, đối Đinh Cửu Cửu nói: “Ta có thể mượn đi Tiểu Hàn tổng nói vài câu sao?”

Đinh Cửu Cửu làm cái “Thỉnh” thủ thế, đồng thời không yên tâm mà dặn dò: “Không cần còn.”

Đinh Cửu Cửu đã nói như vậy, Hàn Thời tự nhiên không hảo lại cùng Tống Soái trang xa lạ.

Hắn hơi nhíu mi đứng dậy, cùng Tống Soái một trước một sau mà đi đến thang lầu gian.

Chờ dừng lại sau, Hàn Thời cau mày hỏi: “Các người như thế nào đi tìm tới?”

“.....” Tống Soái bất đắc dĩ mà sờ sờ cái ót, “Nghe nói Tiểu Hàn tổng người ở thư viện, chúng ta liền tìm người đem chúng ta lãnh vào được.”

Hàn Thời: “Ta trong khoảng thời gian này đều sẽ tương đối vội, nếu không có gì sự tình, các người liền không cần lại đến tìm ta.”

Tống Soái nghẹn nghẹn.

Qua vài giây, hắn mới lấy lại tinh thần, cười khổ mở miệng: “Tiểu Hàn tổng, liền tính là bởi vì Đinh tiểu thư, người cũng không đến mức nhất định phải bắt đầu nghiêm túc học tập đi?”

Không đợi Hàn Thời trả lời, hắn lại ngạc nhiên nói: “Hơn nữa Đinh Cửu Cửu không phải C đại học sinh sao, như thế nào sẽ chạy đến Q lớn?”

Nói Hàn Thời vì truy Đinh Cửu Cửu chạy tới C thành nói, Tống Soái nhất định tin tưởng. Nhưng nếu nói Đinh Cửu Cửu vì Hàn Thời tới Q đại.....

Kia Tống Soái vẫn là càng nguyện ý tin tưởng nàng là bị Hàn Thời trói tới.

Hàn Thời: “Nàng vừa vặn bắt được C đại trao đổi sinh danh ngạch, này toàn bộ năm học đều sẽ ở Q đại.”

“.....”

Tống Soái trầm mặc hai giây, cười khổ, “Các người thật đúng là có duyên phận a.”

Hàn Thời tuy rằng không nói chuyện, khóe môi lại ngoéo một cái.

Hai người lời nói gian, một đạo thân ảnh từ xem khu đi tới.

Hàn Thời ánh mắt thoáng nhìn, ngay sau đó dừng hình ảnh trụ, hắn nhắc chân đi qua đi, “Không đọc sách?”

Tống Soái quay đầu vừa thấy, quả nhiên thấy Đinh Cửu Cửu đi vào thang máy gian.

Đinh Cửu Cửu ôm trong tay bài chuyên ngành bốn, quơ quơ trên cổ tay biểu, “Lại quá mười phút liền có một tiết chuyên nghiệp môn tự chọn,” nàng bất đắc dĩ mà nhìn Hàn Thời liếc mắt một cái, “Thiếu chút nữa quên mất.”

Hàn Thời duỗi tay lấy quá nàng trong lòng ngực sách vở, “Tới kịp.”

“..... Người làm gì?”

“Đi học a.”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Đình Cửu Cửu: “Người có phải hay không đã quên, đây là chúng ta chuyên nghiệp khóa?”

Hàn Thời khóe môi hơi cười, học nàng dùng từ, “Vậy người có phải hay không đã quên, ta ngày hôm qua đã đặc biệt đi các người đạo viên văn phòng, giao quá phụ tu xin?”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Nàng thật đúng là đã quên.

Hai người nói chuyện khi, thang máy đã thượng tới rồi này một tầng, Hàn Thời ngăn trở thang môn, chờ Đình Cửu Cửu tiến thang máy, liền muốn theo vào đi.

Bị xem nhẹ hoàn toàn Tống Soái phản ứng lại đây, vội vàng muốn tiến lên: “Tiểu Hàn tông ——”

“.....”

Thang máy người cùng bên cạnh nữ hài nhi nói chuyện với nhau “Trăm vội” bên trong rút ra một chút khe hở, nghiêng đi thân tới mặt mang mỉm cười mà cùng Tống Soái phát phát tay.

Thang môn quan hợp.

Tống Soái: “.....”

Nhìn chằm chằm cửa thang máy cần răng hơn mười giây, Tống Soái rất cuộc không nín được, lấy ra di động lạch cạch lạch cạch phát ra một cái tin nhắn đi.

Lúc này vừa đến thư viện dưới lầu Hàn Thời trong túi chấn động hạ.

Hắn lấy ra di động, chỉ thấy trên màn hình tràn đầy Tống Soái “Phẫn nộ”

——
“Lúc trước cùng nhau uống rượu phao đi huynh đệ tình cảm liền như vậy không có đúng không??”

Hàn Thời câu môi cười cười, hồi quá một cái ——

“Biết vì cái gì sẽ uống rượu phao đi sao?”

Di động an tĩnh vài giây, một cái tin nhắn truy tiến vào.

“..... Vì cái gì?”

“.....”

Hàn Thời cười nhạt thanh, thon dài đốt ngón tay kích thích vài cái, liền đưa điện thoại di động sủy trở về trong túi.

Mà cùng lúc đó, thư viện lầu ba thang lầu gian, Tống Soái màn hình sáng ngời.

Hắn dừng lại cùng mặt khác mấy người nói chuyện với nhau, cúi đầu nhìn lại.

Chỉ thấy trên màn hình thoải mái hào phóng một câu ——

“Bởi vì độc thân a.”

Tống Soái: “.....”

mmp.

*

Hàn Thời cùng Đinh Cửu Cửu tới rồi bài chuyên ngành phòng học bên ngoài khi, khoảng cách đi học đã không đến năm phút đồng hồ.

Phàm là chọn môn học này tiết khóa học sinh, lúc này cơ bản đã đến đông đủ..... Không tới những cái đó, hơn phân nửa cũng là sẽ không tái xuất hiện.

Tuy rằng phân chính là cái đại phòng học, nhưng này tiết khóa tuyển khóa học sinh thoát nhìn cũng không nhiều, trong phòng học mặt thừa thớt mà ngồi học sinh, thoát nhìn bốn năm trường không vị mới có một cái tới đi học người.

Xem trên bục giảng, giảng bài giáo viên còn chưa tới, Đinh Cửu Cửu nhẹ nhàng thở ra.

Nàng quay đầu lại nhìn Hàn Thời liếc mắt một cái.

“Chúng ta..... Tách ra tiến đi?”

Hàn Thời nhìn chăm chăm nàng, “..... Không nghĩ.”

Đinh Cửu Cửu nghẹn nghẹn, đau đầu mà nói: “Chúng ta hôm nay buổi sáng không phải nói tốt, người không cho ta gây chuyện tình, ta mới sẽ không trốn tránh người?”

Hàn Thời rũ mắt thấy nàng, con người đen như mực.

“.....”

Đinh Cửu Cửu mặc danh mà bị nhìn chăm chăm đến có chút chột dạ.

May mà lại quá vài giây lúc sau, nàng mới nghe thấy nam sinh tiếng nói chây lười mà “Ân” một tiếng ——

“VẬY NGƯỜI TIÊN TIẾN, TA CHỜ ĐI HỌC PHÍA TRƯỚC LẠI TIẾN PHÒNG HỌC.”

Đinh Cửu Cửu trong lòng buông lỏng, trên mặt cũng lộ ra tươi cười, gương mặt sườn biên một viên lúm đồng tiền cũng như ẩn như hiện.

Nàng cùng Hàn Thời biên độ thực nhẹ mà phất phất tay, liền bước nhanh từ phòng học cửa sau lưu đi vào.

Ở Đinh Cửu Cửu tìm vị trí thời điểm, tới gần hàng phía trước một người nữ sinh lơ đãng mà từ di động trước ngẩng đầu, vừa vặn thấy Đinh Cửu Cửu từ trước mặt đi qua, trên mặt nàng cười, ra tiếng chào hỏi ——

“Đinh Cửu Cửu.”

Đinh Cửu Cửu ngẩn ra hạ, quay đầu lại nhìn lại.

Chỉ thấy Lâm Phương Nhụy chính cười tủm tỉm mà kinh cánh tay hướng nàng phất tay cánh tay.

Bị thanh âm này một câu, trong phòng học cũng có không ít học sinh chú ý tới bên này. Đối với Đinh Cửu Cửu này trương cũng không quen thuộc xinh đẹp gương mặt, hiển nhiên không ít học sinh cũng không nhận thức.

Có mấy người chung quanh hỏi một phen, mới từ Lâm Phương Nhụy nơi này đem “Trao đổi sinh” tin tức bộ đi ra ngoài.

Lâm Phương Nhụy ngồi đến dựa hàng phía trước, bên cạnh tất cả đều là không vị, thuận thế liền lôi kéo Đinh Cửu Cửu ngồi xuống chính mình bên cạnh.

“NGƯỜI CŨNG TUYỂN NÀY TIẾT KHÓA A!”

“Ân.”

“Vậy người nhưng thăm đình đồng học, môn học này ở chúng ta trường học là có tiếng biến thái, quả khoa suất đặc biệt cao.”

“..... Phải không?”

Hai người nói nói mấy câu, phòng học trước môn, giảng bài lão sư đi đến.

Đình Cửu Cửu cùng Lâm Phương Nhụy vội vàng im tiếng.

Không đợi kia giảng bài lão sư đi lên bục giảng, đi học tiếng chuông bắt đầu khai hỏa.

Mà dẫm lên này tiếng chuông, một đạo thon dài thân ảnh đi vào phòng học.

Sở hữu sột sột soạt soạt nói chuyện với nhau thanh líu lo dừng lại.

Mọi người trợn mắt há hốc mồm mà nhìn cái kia diện mạo thanh tuấn đường hoàng nam sinh đi hướng phòng học hàng phía trước.

—

Đè nặng cuối cùng một đạo tiếng chuông, Hàn Thời ngồi ở Đình Cửu Cửu bên cạnh.

Đình Cửu Cửu: “.....”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 65 Đệ Chương 65

Chương 7

Trong phòng học một mảnh vắng vẻ.

Tĩnh lặng ước chừng có nửa phút, những cái đó hậu tri hậu giác mà lấy lại tinh thần bọn học sinh, bắt đầu nhin không được nhỏ giọng mà nghị luận lên.

“Đó là Hàn Thời học trưởng đi! Công thương chuyên nghiệp đại bốn cái kia giáo thảo??”

“Giống như thật là ai!”

“Mẹ gia..... Ngày hôm qua ta bạn cùng phòng ở nhà ăn gặp ta còn ghen ghét đâu, không nghĩ tới hôm nay đều có thể cùng hấn ở cùng cái trong phòng học đi học!?”

“—— đối nga, hấn vì cái gì sẽ xuất hiện ở chúng ta đi học phòng học?..... Chúng ta chuyên nghiệp cùng công thương, hấn là không có gì giao nhau môn tự chọn đi??”

“VẬY chỉ có một khả năng.”

“Ân ân, cái gì khả năng?”

“Còn có thể là cái gì, bồi bạn gái bá!”

“Ha..... Không có khả năng đi?”

“Ai, trường học hai ngày này Tieba người không gặp? Nơi nơi đều có ở nghị luận. Nói Hàn Thời học trường hai ngày này thường xuyên xuất hiện là bởi vì ở bồi đọc bạn gái, nghe nói bọn họ trong ký túc xá có người cũng đối chuyện này tỏ vẻ cam chịu đâu.”

“Ngọa tào..... Kia Hàn Thời học trường gần nhất an vị đến mới tới cái kia trao đổi sinh bên cạnh..... Cho nên hẳn bạn gái chẳng lẽ chính là cái kia mới vừa trao đổi tiến ta ban Đinh Cửu Cửu??”

“Người xem còn có đệ nhị loại khả năng tính sao?”

“..... Ta tuyên bố ta lại lần nữa thất tình.”

“Tưởng khai điểm, thác vị này trao đổi sinh phúc, người nói không chừng có thể xem người đối tượng thăm mển coi trọng một học kỳ đâu.”

“.....”

Những cái đó ồn ào phân loạn nghị luận thanh không có gấn bó lâu lắm, liền bị trên bục giảng lão sư cau mày gõ bảng đen trấn áp đi xuống.

Chờ trong phòng học thoáng an tĩnh, giảng bài lão sư lộ ra cái kỳ quái biểu tình ——

“Hôm nay là có cái gì ta không biết hi sự đã xảy ra sao?”

Dưới đài bọn học sinh hai mặt nhìn nhau.

Giảng bài lão sư: “Bằng không các người như thế nào như vậy hưng phấn?”

Bọn học sinh vẫn như cũ không nói, chẳng qua lúc này đây không ít người ánh mắt theo lão sư những lời này, nhìn về phía hàng phía trước vài đạo thân ảnh.

Giảng bài lão sư đi theo đi phía trước bài xem.

Nhưng dù sao cũng là đại học lão sư, lúc này lại là năm học vừa mới bắt đầu, hẳn cũng không thể phân biệt ra này đó là chuyên nghiệp học sinh.

Xem xét vài lần không có kết quả gì, lão sư liền quay lại trên người khóa đi.

Đệ nhất tiết tiểu khóa một kết thúc, giảng bài lão sư hô tan học, liền đi trước toilet.

Trong phòng học quý dị mà an tĩnh vài giây, mới dần dần tiến vào bình thường ồn ào náo động hoàn cảnh.

Mà thất thần một tiết khóa Lâm Phương Nhụy chậm chậm mà đem ánh mắt hướng bên cạnh rơi đi.

Đối diện tân sách giáo khoa nhìn lại thượng tiết khóa nội dung Đinh Cửu Cửu xem đến tập trung tinh thần. Nhưng thật ra trước sau đem ánh mắt dừng ở trên người nàng Hàn Thời có điều phát hiện, gương mặt nhìn về phía Lâm Phương Nhụy.

“Có chuyện gì sao?”

Giảng co hai giây, Hàn Thời chủ động mở miệng.

Bị hẳn nói thanh một câu, cúi đầu Đinh Cửu Cửu cũng nâng lên ánh mắt, nhìn nhìn Hàn Thời, sau đó lại theo chuyển hướng Lâm Phương Nhụy.

“Không, không có gì.....”

Lâm Phương Nhụy bản năng vẫy vẫy tay, nói xong lúc sau, nàng đậy mắt lại xẹt qua điểm hối hận cảm xúc đi.

Đinh Cửu Cửu lúc này đã từ sách giáo khoa thượng đề thoát ra lý trí, tự nhiên chú ý tới Lâm Phương Nhụy muốn nói lại thôi.

Nàng khoe môi hơi kiêu, lộ ra cái hiền lành cười.

“Lớp trưởng người không cần như vậy khách khí, đại gia không đều là đồng học sao? Có chuyện còn không thể nói thẳng sao?”

Lâm Phương Nhụy lấy hết can đảm, “..... Kỳ thật ta ngày hôm qua liền muốn hỏi, cái kia..... Đình đồng học, Hàn Thời học trưởng cùng người là cái gì quan hệ a? Có lẽ, các người là nam nữ bằng hữu sao?”

Vấn đề này cũng không ở Đình Cửu Cửu ngoài ý liệu, trên thực tế từ Hàn Thời ngày hôm qua hành vi bắt đầu, nàng liền biết chính mình sớm hay muộn gặp mặt lâm như vậy vừa hỏi.

Như vậy nghĩ, Đình Cửu Cửu ánh mắt phức tạp mà lảng Hàn Thời liếc mắt một cái.

Mà Hàn Thời cũng đúng là vào lúc này mở miệng ——

“Không phải.”

“.....”

Lâm Phương Nhụy sửng sốt.

—— dựa theo ngày hôm qua hôm nay nàng chỗ đã thấy, Hàn Thời đối Đình Cửu Cửu ánh mắt cùng động tác chi tiết, nàng còn tưởng rằng hai người 90% trở lên khả năng tính là nam nữ bằng hữu quan hệ, kết quả thế nhưng không phải.....

Liền Đình Cửu Cửu nghe xong, đều có điểm kinh ngạc mà nhìn Hàn Thời liếc mắt một cái.

Nàng nguyên bản cho rằng, lấy Hàn Thời tính cách, gặp được như vậy một cái cơ hội nhất định sẽ không chút do dự “Biểu thị công khai chủ quyền”.

Mà Hàn Thời cũng vào lúc này, không nhanh không chậm mà tiếp tiếp theo câu ——

“Càng chuẩn xác mà nói pháp, nàng cùng ta là bị người theo đuổi cùng với bị cự tuyệt quá rất nhiều lần nhưng vẫn cứ chưa từ bỏ ý định người theo đuổi quan hệ.”

Nghe xong cái này đáp án,

Đinh Cửu Cửu: “.....”

Không chút nào ngoài ý muốn, ở Lâm Phương Nhụy vượt qua tiêu hóa tin tức này sở yêu cầu đại ra kỳ lúc sau, nàng liền thu được đối phương mãn hàm chứa “Người ở phạm vi của trời” như vậy ngụ ý khiến trách ánh mắt.

Ngoài ra, còn tiện thể mang theo chung quanh mấy phân vô tình sau khi nghe được đồng dạng khiến trách ngoài ý muốn kinh hi.

Đinh Cửu Cửu không tiếng động mà thở dài một hơi.

——

Nàng quả thực không gặp được quá như vậy sẽ lợi dụng ý kiến và thái độ của công chúng áp lực người.

“Đinh đồng học, người biết Hàn Thời học trường ở chúng ta trường học là có được rất cường đại Fan Club sao?” Lâm Phương Nhụy vô cùng đau đớn hỏi.

“.....”

Đinh Cửu Cửu thành thật mà lắc lắc đầu.

Lâm Phương Nhụy: “Ta đây làm Fan Club một viên, thiết tình hỏi một câu, người là có chỗ nào không hài lòng chúng ta Hàn Thời học trường sao?”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Hàn Thời ở bên cạnh thực “Đúng lúc” mà bổ sung một câu: “Không, là ta không tốt.”

Đình Cửu Cửu: “.....” Người nhưng thu thu thần thông đi.

Lâm Phương Nhụy cùng còn lại dựng lỗ tai người đứng xem nhìn về phía Đình Cửu Cửu ánh mắt càng thêm vô cùng đau đớn, thậm chí ần ần đã có quắc mắt coi khinh nghìn lực sĩ” hương vị.

Đình Cửu Cửu lại lần nữa buông tiếng thở dài khí.

May mà lúc này đây, quá ngắn tiểu khóa khóa gian cứu vớt nàng.

Đi học linh khai hỏa, giảng bài lão sư dẫm lên tiếng chuông ném trên tay thủy, từ phòng học trước môn tiến vào, thượng bực giảng.

Sau đó kia lão sư sững sờ ở chỗ đó.

Nửa ngày không nghe thấy động tĩnh Đình Cửu Cửu tò mò mà từ sách vở thượng ngẩng đầu, theo lão sư ánh mắt, quay đầu hướng phòng học phía sau vừa thấy.

Đình Cửu Cửu cũng ngây dại.

——

Không biết khi nào, trong phòng học từ phía trước phân bố học sinh thưa thớt trạng huống, đạt tới lúc này xếp sau cơ hồ không còn chỗ ngồi tư thế.

Mà phương diện này tuyệt đại đa số, đều là nữ sinh.

“.....”

Đình Cửu Cửu che mắt, vận quay đầu lại, đem chính mình hướng sách giáo khoa chôn.

Tai họa.....

Ở trong núi lúc ấy ít người, bọn học sinh khiếp sợ đặc thù đệ tứ tổ uy danh, không dám lỗ mãng, cho nên còn không có thể hiện ra tới; hiện giờ về tới tràn đầy đường hoàng thanh xuân cùng sức sống vườn trường, người này tai họa trình độ lập tức liền có điều triển lộ.

Tựa hồ là chú ý tới nàng phản ứng, bên cạnh người nọ cứng họng cười thanh.

Đình Cửu Cửu ngoái đầu nhìn lại lảng hướng Hàn Thời: “..... Người còn cười?”

Hàn Thời: “Ân, đều nghe người, ta không cười.”

“.....”

Khiến trách ánh mắt lại lần nữa từ sau tả hữu lạc tới.

Mà trên bục giảng giảng bài lão sư cũng rất cuộc vào lúc này hồi qua thân, hãnh cười một tiếng.

“Nếu không phải ta đối chính mình giảng bài trình độ tràn đầy nhận tri, thật đúng là có thể bị các người chế tạo này ‘đào lý khắp thiên hạ’ biểu hiện giả dối cấp lừa dối qua đi a.”

Này tự giễu nói, tức khắc đập đến trong phòng học bọn học sinh nở nụ cười.

Giảng bài lão sư thanh thanh giọng nói, ánh mắt ở phòng học chuyển qua một vòng ——

“Cái này, ta nhìn một chút a, này đó đột nhiên ở đệ nhất tiết khóa cùng đệ nhị tiết khóa khoảng cách toát ra tới ‘đào lý’ nhóm, giống như đều này đây nữ sinh là chủ?”

“Là.....”

Không biết cái nào góc truyền đến nhỏ giọng trả lời.

Giảng bài lão sư cũng không sinh khí, cười hỏi: “Suy xét đến lão sư tự thân nhan giá trị hạn định tạt ở chỗ này, ta cũng liền không tự mình đa tình đoán các người là vì ta tới —— này đó các nữ sinh có thể nói cho ta, ai là làm ta lớp học như vậy một tòa khó cầu cái kia phúc tinh sao?”

“.....”

Trong phòng học vẫn có tiếng cười, Đinh Cửu Cửu lại hơi nhú khởi mi.

Tuy rằng cái này lão sư lúc này là cười hỏi, nhưng thật biết đầu sỏ gây tội về sau, nhưng không bảo đảm hẳn còn có thể cười mặt mà chống đỡ.....

Nghĩ như vậy, Đinh Cửu Cửu lo lắng mà nhìn Hàn Thời liếc mắt một cái.

Trong phòng học ở làm ồn một lát sau, không biết cái nào góc tuôn ra tới một tiếng ——

“Hàn Thời học trưởng ta tuyên người!”

Vẫn là cái nam sinh.

Đinh Cửu Cửu: “.....”

Này một tiếng lạc hậu, toàn phòng học càng là cười vang.

Trên bục giảng giảng bài lão sư cũng đang cười, nhưng nhẹn không được nhú nhú mày.

Đình Cửu Cửu chú ý tới hần này phản ứng, đầu ngón tay hơi nắm chặt lên.

Mà bên cạnh một bàn tay duỗi lại đây, bỗng dừng bao lại nàng.

Đình Cửu Cửu quay đầu vọng qua đi, liền thấy Hàn Thời ánh mắt bình tĩnh mà gợn sóng bất kinh mà nhìn nàng.

“..... Đừng lo lắng.”

Hần nhẹ giọng nói xong, đứng lên.

“Xin lỗi, cổ xưa sư, ta là Hàn Thời, công thương quản lý chuyên nghiệp lớp 4 nhất ban.”

Giảng bài lão sư thoáng thu liễm ý cười, đứng ở trên bục giảng nhìn cái này cùng chính mình tầm mắt không sai biệt lắm bình tề nam sinh.

“Người chính là Hàn Thời a, ta nghe nói qua người —— bất quá người nếu là công thương quản lý học sinh, vì cái gì sẽ tới ta lớp học tới đi học đâu?”

Giọng nói một đốn, kia lão sư ánh mắt lạc hướng Hàn Thời chỗ ngồi bên cạnh Đình Cửu Cửu ——

“Chẳng lẽ, người cùng người này đó ‘ người theo đuổi ’ nhóm giống nhau đều là vì người khác tới?”

Nghe thấy cái này vấn đề, trong phòng học lập tức an tĩnh xuống dưới.

Hàn Thời nghe vậy mở miệng: “Lão sư, ta đã hướng giáo giáo vụ chỗ đệ trình phụ tu xin, sẽ tại hạ tiết khóa trước hướng ngài đệ trình giấy chất xin phê chuẩn sao chép kiện.”

Kia lão sư ngẩn người, hiển nhiên không nghĩ tới Hàn Thời sẽ có như vậy đáp án.

Giật mình qua sau, hẩn cười duỗi tay, hư điểm điểm trong phòng học học sinh ——

“Các người nhìn một cái nhân gia Hàn Thời, đồng dạng là vì người khác tới nghe khóa, nhân gia chuẩn bị làm được nhiều đầy đủ a? Đâu giống các người, liền đệ nhất tiết khóa cũng chưa lộ mặt, còn phải tạt đệ nhị tiết khóa trước khóa gian mới có thể tiến phòng học.”

Nói, lão sư thay đổi khẩu khí, vui đùa xem bọn họ ——

“Hiện tại các người biết, vì cái gì người ta có thể ngồi vào thích nhân thân bên, mà các người chỉ có thể làm nhìn sao?”

“.....”

Bọn học sinh tập thể một nghẹn.

Trát tâm lão sư.

Thừa dịp này an tĩnh, kia lão sư cũng không hề vô nghĩa ——

“Trước đó nói tốt, an an tĩnh tĩnh mà xem có thể, nếu ai ồn ào nhốn nháo nhiều loạn lớp học thậm chí tưởng đi lên động tay động chân, lão sư ta cũng không thể quang nhìn a.”

Phòng học bọn học sinh lại lần nữa bị đậu cười.

Nhưng lần này sau khi cười xong, tất cả mọi người đều an tĩnh lại, không hề phát ra âm ỉ thanh âm.

“Hảo, hiện tại ta tiếp theo đi xuống giảng.”

.....

Chờ này tiết chuyên nghiệp giảng bài rồi cuộc kết thúc, lão sư nói tan học, bọn học sinh lúc này mới lục tục mà đứng dậy đi ra ngoài.

Lâm Phương Nhụy do dự hạ, quay đầu nhìn về phía phòng học ——

“Nhất ban các bạn học trước lưu một chút.”

Đang ở thu thập cặp sách nhất ban học sinh đều ngừng trong tay động tác.

Mà mặt khác không thuộc về nhất ban học sinh, mặc dù tưởng lại ma kí một lát, lúc này cũng ngưng ngừng lại trì hoãn.

Không trong chốc lát, trong phòng học chỉ còn lại có nhất ban học sinh.

Cùng với một cái ngòi ở Đinh Cửu Cửu bên cạnh, không hề có ngoại ban học sinh tự giác tính Hàn Thời

“Lớp trưởng, có chuyện gì sao?”

Lâm Phương Nhụy: “Là như thế này, chúng ta ban học kỳ này liên hoan, ta xem liền an bài vào ngày mai buổi tối đi —— vừa vặn trong ban trao đổi sinh các bạn học đã đến đông đủ, chúng ta đêm mai cũng nhận thức một chút.”

“..... Hành.”

“Hảo.”

“Ta không thành vấn đề.”

“.....”

Tại đây hài hòa trả lời thanh, đột nhiên có một tiếng không thể nào hài hòa, cười như không cười giọng nam trợn lẫn tiến vào ——

“Xin hỏi, người nhà có thể tự trả tiền tham dự sao?”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 66 Đệ Chương 66

Chương 8

Kỷ Côn đẩy ra ký túc xá môn, hấp tấp mà vọt vào tới ——

“Lão tứ, Tiểu Hàn tổng ở phòng ngủ không!”

Ký túc xá tận cùng bên trong thượng phô, mang kính đen nam sinh đỡ đỡ mắt kính, không ngẩng đầu mà sau này ban công một lóng tay ——

“Gọi điện thoại đâu.”

“..... Nga.”

Kỷ Côn tá một nửa khí nhi, ngồi ở án thư biên đợi lên.

——

Trải qua nửa cái chu ma hợp, bọn họ cùng Hàn Thời chi gian ở chung lên không hề giống mới đầu như vậy xa cách; đặc biệt Kỷ Côn, còn bởi vì ngẫu nhiên nghe thấy Hàn Thời bị Tống Soái ở trong điện thoại xưng hô, mà sửa miệng đi theo kêu nổi lên “Tiểu Hàn tổng”.

Bất quá Hàn Thời ở gọi điện thoại thời điểm, hẳn vẫn là không quá dám đi loạn quấy rầy.

Vạn nhất hồng rồi người khác “Truy đối tượng kế hoạch”, kia Kỷ Côn dự tính chính mình sẽ không có cái gì kết cục tốt.

Như vậy nôn nóng bất an mà đợi vài phút, thượng phô lão tứ rốt cuộc nhin không được nhúu mà nhìn Kỳ Côn liếc mắt một cái.

“Đừng run lên, người kia chân run đến ta cảm giác ký túc xá yếu địa chấn.”

“Đi người.”

Kỳ Côn phun hắt một tiếng, nhưng vẫn là tự giác buông xuống chân. Đồng thời hướng trên ban công xem xét, còn vô ý thức mà nói thầm thanh ——

“Như thế nào còn không có kết thúc a.....”

“Người có việc gấp tìm hắt?” Lão tứ hỏi xong, tự mình phủ định mà lắc lắc đầu, “Không đúng. Người có thể có cái gì việc gấp.”

Kỳ Côn: “.....”

Kỳ Côn: “Người nha không độc miệng sẽ chết sao?”

Lão tứ ngồi ở thượng phô, trên cao nhìn xuống mà bề nghệ hắt ——

“Trên người của người tào điểm quá nhiều, khả năng sẽ ghen cái chết khiếp.”

Kỳ Côn: “.....”

Lão tứ: “Cho nên rốt cuộc là chuyện gì?”

Kỳ Côn hừ một tiếng, sau đó mới quơ quơ chính mình trong tay cầm di động, “Chúng ta ban muốn làm ban tự —— khó được Tiểu Hàn tổng hội trường học trụ, kia cần thiết đến mời hắt cùng nhau a.”

Lão tứ: “Khi nào?”

“Hôm nay giữa trưa a..... Làm gì?” Kỳ Côn nhìn hắt một cái, “Người cũng muốn đi cộ cơm? —— vô dụng, chúng ta công thương nhất ban khái

không ngoài chiêu.”

——

Hàn Thời nơi phòng ngủ vừa lúc là cái chuyên nghiệp hỗn hợp phòng ngủ, lão tứ cùng Hàn Thời, Kỷ Côn xác thật không phải một cái chuyên nghiệp.

Mà lão tứ nghe vậy, bĩu môi, “Không rảnh.”

Kỷ Côn khoe miệng trừu trừu: “Ta lại không mời người đi!”

“.....” Lão tứ xem ngốc tử dường như nhìn Kỷ Côn liếc mắt một cái, “Ta là nói Hàn Thời không rảnh.”

Kỷ Côn sửng sốt.

“Người như thế nào biết??”

Hắn quay đầu nhìn nhìn trên ban công, còn tại gọi điện thoại bóng dáng, không khỏi hồ nghi mà quay lại tới ——

“Người là ở lừa dối ta đi?..... Tuy rằng người tin tức linh thông, nhưng chẳng lẽ còn có thể biết trước tính đến chúng ta ban tụ hội, lại trước tiên giúp ta hỏi?”

“Người này tự mình đa tình tật xấu, là gia tộc di truyền sao?” Lão tứ thấu kính thượng quang chợt lóe, mặt vô biểu tình mà nhìn Kỷ Côn.

Kỷ Côn: “.....”

Kỷ Côn nghiêng răng, “Người này độc miệng tật xấu là gia tộc di truyền, ta đây chính là.”

Lão tứ lạnh căm căm mà nhìn Kỷ Côn liếc mắt một cái, trở xuống tầm mắt.

“Là người quá kiến thức hạn hẹp —— sáng nay Tieba liền có trương thiệp, là cái tự xưng toán học hệ nữ sinh phát, nói bọn họ ban hôm nay giữa trưa ban tự, được đến xác thực tin tức là Hàn Thời sẽ đi.”

“..... Phụt.”

“Người cười cái gì?”

Kỷ Côn ha ha thẳng nhạc: “Người biên cái lời nói dối cũng sẽ không nghiêm túc điểm —— Hàn Thời là chúng ta công thương nhất ban, theo chân bọn họ toán học hệ có len sợi quan hệ?? Hẳn vì cái gì sẽ phóng chúng ta ban tự không tham gia, chạy đến toán học hệ đi tham gia ban tự??”

“.....”

Lão tứ chậm chậm mà dùng ngón giữa nâng nâng mắt kính.

“Cái kia thiệp còn nói, hẳn là muốn làm lớp học mẫu vị trao đổi sinh ‘ người nhà ’ đi tham gia.”

Kỷ Côn tiếng cười đột nhiên im bật.

Vài giây sau, hẳn một cái cá chép lộn mình ngồi thẳng thân, quay đầu liền hướng chính mình trên bàn trước máy tính toán.

Lão tứ bình tĩnh mà cúi đầu, ngữ khí bình tĩnh ——

“Không cần thối lại, thiệp đã xóa.”

Kỷ Côn gãi gãi đầu, “Người không phải nhất am hiểu phương diện này sao? Người giúp ta phục hồi như cũ một chút, ta nhìn xem có phải hay không thật sự ——”

“Chính là ta xóa.”

Kỷ Côn đột nhiên vận quay đầu lại đi: “——???”

Lão tứ như cũ ổn định vững chắc mà ngồi ở thượng phô.

“Người vì sao muốn xóa a???”

“Không phải ta, là Hàn Thời muốn xóa.”

“Hắn muốn xóa người liền xóa a???”

“Bằng không đâu.”

“.....” Kỷ Côn ghen một chút, ngay sau đó mới lấy lại tinh thần, “Chẳng lẽ mấy ngày hôm trước những cái đó thiệp, cũng là người xóa?”

“Trợ giúp bạn cùng phòng, chuyện nhỏ không tốn sức gì, không cần khen ta.”

“.....”

Kỷ Côn ghen ghen, sau một lúc lâu mới sắc mặt đỏ bừng hỏi: “Cho nên, hẳn hôm nay giữa trưa là thật sự muốn đi tham gia toán học hệ một cái lớp tụ hội?”

“Ân.”

“.....”

Kỷ Côn héo héo mà rũ xuống đầu.

Mà đang ở lúc này, trên ban công nam sinh đánh xong điện thoại, xoay người chế trụ ban công cửa kính, kéo ra sau đi đến.

Kỷ Côn ngẩng đầu, chưa từ bỏ ý định hỏi câu: “Tiểu Hàn tổng, chúng ta ban có cái lớp tụ hội, ở hôm nay giữa trưa, người có thời gian sao?”

“.....”

Hàn Thời cầm lấy ly nước tay dừng một chút, “Hôm nay giữa trưa? Ta có việc.”

Kỷ Côn giãy giụa hạ, “Chuyện gì..... Ban tự một học kỳ liền một lần.....”

“Ngô, bồi người nhà.”

Hàn Thời nhẹ cong khóe môi.

Kỷ Côn: “.....”

Lóe mù độc thân cầu mắt.

*

Ở Q đại lần đầu tiên lớp liên hoan, Đinh Cửu Cửu ăn đến tâm thần và thể xác đều mệt mỏi.

——

Làm thành viên mới, thay phiên bị kính các loại thần kỳ đồ uống hỗn hợp thể không nói, còn bởi vì là trong ban duy nhất một cái tự mang người nhà, bị khai không ít vui đùa.

Thật vất vả ngao đến một bữa cơm ăn xong, Đinh Cửu Cửu vốn tưởng rằng chính mình muốn hết khổ, nhưng lại không nghĩ rằng, không đợi ly bàn, liền có nam sinh vỗ mặt bàn ồn ào “Đệ nhị quán” “Đệ nhị quán”.

Nếu là gác ở C đại, đối mặt loại tình huống này, Đinh Cửu Cửu nhất định không hề nghi ngờ mà tìm tìm cố chuồn mất.

Nhưng mà lúc này là ở Q đại, nàng lại là mới đến, đối mặt nhất bang nửa sống nửa chín “Đồng học”, nàng thật đúng là không mặt mũi đưa ra về sớm ý tưởng.

Vì thế Đinh Cửu Cửu chỉ có thể đem xin giúp đỡ ánh mắt đầu hướng Hàn Thời.

Hàn Thời rũ mắt thấy nàng, cười như không cười.

“Làm sao vậy?”

Lâm Phương Nhụy đúng lúc này chờ thò qua tới ——

“Trong ban đều muốn đi ca hát —— Đinh Cửu Cửu, Hàn Thời học trưởng, các người ý kiến gì?”

“.....”

Ở Đinh Cửu Cửu liều mạng ý bảo ánh mắt, Hàn Thời hiểu rõ mà cười. “Đã biết.”

Đinh Cửu Cửu nhẹ nhàng thở ra, mặt mang mỉm cười cùng tiếc nuối mà nhìn về phía Lâm Phương Nhụy.

Mà Hàn Thời cũng nghiêng đi thân, đối Lâm Phương Nhụy ôn hòa mà mở miệng ——

“Chúng ta không thành vấn đề.”

Đinh Cửu Cửu: “.....”

Đinh Cửu Cửu: “?????”

Cho nên người vừa mới rớt cuộc đã biết cái gì??

Ở Đình Cửu Cửu không cam lòng ánh mắt, Lâm Phương Nhụy cười chạy về đi thông tri những người khác.

Không trong chốc lát, liền nghe trong ban bí thư chi đoàn đánh cái chỉ vang

“ok! Ta ở phụ cận tìm một nhà, đã dính hảo một gian đại bao, xuất phát!”

“.....”

Ván đã đóng thuyền, Đình Cửu Cửu chỉ có thể hữu khí vô lực mà đi theo mọi người cùng nhau đi ra ngoài.

Nghe nói dính tốt KTV cách bọn họ nơi tiệm cơm cũng không xa.

Vì thế bí thư chi đoàn phụ trách ở phía trước dẫn đường, còn lại học sinh ba lượng thành đàn mà theo ở phía sau.

Quanh co lòng vòng một hồi lúc sau, mọi người ngừng ở bên đường lâu trong đàn trong đó một đồng trước.

Bọn học sinh nhìn kia gần như có thể trở thành “Kim bích huy hoàng” trang hoàng phong cách, đều có điểm phát ngốc.

Lâm Phương Nhụy càng bất an mà tiến đến bí thư chi đoàn bên cạnh ——

“Người xác định người dính cái kia chiết khấu đại bao là này một nhà?”

Bí thư chi đoàn lấy ra di động, so đúng rồi một lần địa chỉ cùng kia không biết là cái gì ngoại văn cửa hàng danh, cau mày khổ nói: “Xác thật là nhà này không sai a.”

Lâm Phương Nhụy hồ nghi mà nhìn thoáng qua kia mặt trên giá cả, lại xem một cái trước mặt cao lầu.

“..... Người này giá cả nếu là thật sự, ta đây hoài nghi nhà bọn họ khả năng ở làm giúp đỡ người nghèo.”

Bí thư chi đoàn: “.....”

“Lớp trưởng, không phải nhà này sao?”

Mặt sau có học sinh truy vấn.

Lâm Phương Nhụy cùng kia bí thư chi đoàn bắt đắ dĩ mà nhìn nhau mắt —— chuyện tới trước mắt, tổng không có khả năng lại làm tất cả mọi người đi trở về, chỉ có thể vào đi xem.

“Chính là nhà này,” Lâm Phương Nhụy mở miệng, “Đại gia tiến đi.”

Mọi người lúc này mới lục tục hướng trong đi.

Hàn Thời cùng Đinh Cửu Cửu đứng ở đội ngũ mặt sau cùng.

Đinh Cửu Cửu nghiêng đầu nhìn Hàn Thời liếc mắt một cái, “Làm sao vậy?”

“.....”

Hàn Thời đem tầm mắt từ kia tiếng Latin cửa hàng danh thương dịch khai, khóe môi nhẹ xả hạ, “Không có gì, chỉ là các người bí thư chi đoàn..... Phẩm vị không tồi.”

Đinh Cửu Cửu: “—— ai?”

Hàn Thời: “Nhà này tuy rằng cũng thuộc về ngu | nhạc | tràng | sở, nhưng định vị thương, càng có khuynh hướng tư nhân hội sở.”

Vô dụng hai giây, Đinh Cửu Cửu liền phản ứng lại đây, “Cao tiêu phí?”

Hàn Thời gật gật đầu.

“Hơn nữa hẳn là không tiếp nhận phi bên trong hội viên khách nhân.”

“Kia bọn họ..... Là chuyện như thế nào?”

Đình Cửu Cửu ngốc nhiên mà chỉ vào đã đi vào đại bộ phận đồng học.

“Không biết.”

Hàn Thời bước ra chân ——

“Vào xem, sẽ biết.”

“.....”

Đình Cửu Cửu không tiếng động mà thở dài, chỉ có thể đi theo đội ngũ cuối cùng, đi vào.

Nhà này hội sở đơn cửa hiên liền thập phần mà trường, đi vào nội chỗ liền thấy phân ba đạo thang lầu.

Lưỡng đạo sơn nhàn nhạt kim sắc bột phấn thang lầu một tả một hữu, cuốn lộ hướng phía sau lầu hai xoay quanh đi lên.

Mà ở giữa một đạo xuống phía dưới, mơ hồ nhìn nhìn thấy tựa hồ là trong tiệm trước đài phục vụ khu.

Bọn học sinh càng đi càng bất an, hạ đến phục vụ khu trước khi, tất cả mọi người không khỏi mà ngậm miệng ba, an tĩnh mà nhìn về phía đằng trước Lâm Phương Nhụy cùng bí thư chi đoàn.

Lâm Phương Nhụy lúc này cũng có chút hối hận.

Nhưng toàn ban đồng học đều nhìn chăm chăm, nàng cũng chỉ có thể cùng bí thư chi đoàn cùng nhau tiến lên, đi đến trước đài chỗ đó.

Trước đài sớm liền hội tụ mấy cái ăn mặc tương đồng chế phục nam nữ phục vụ sinh, trong đó mấy người chính ghé vào cùng nhau thấp giọng nói cái gì, còn thường thường đem đánh giá cất giấu khinh thường ánh mắt đầu hướng bên này.

“Ngài hảo, có chuyện gì sao?”

Trước đài duy nhất một cái đứng ở trước máy tính nam phục vụ sinh lười biếng hỏi câu, mắt cũng chưa nâng.

Lâm Phương Nhụy hơi nắm chặt tay.

“Ngạch..... Chúng ta phía trước ở trên mạng hạ một cái đơn đặt hàng, là ở ngài gia đình một gian đại bao.”

Nói, nàng ánh mắt đầu hướng bên cạnh bí thư chi đoàn, duỗi duỗi tay.

Bí thư chi đoàn sững sốt hai giây mới lấy lại tinh thần, luống cuống tay chân mà đem điện thoại đem ra, đưa cho Lâm Phương Nhụy.

Mặt sau tụ ở bên nhau phục vụ sinh tựa hồ chú ý tới hẳn hoảng loạn, không biết ai cười khẽ thanh.

Này cười trào phúng ý vị, làm bí thư chi đoàn nhất thời đỏ mặt.

Mặt sau đứng học sinh cũng sắc mặt xấu hổ mà an tĩnh lại.

Lâm Phương Nhụy tiếp nhận di động, dựng thẳng lên màn hình tới cấp kia phục vụ sinh xem.

Phục vụ sinh nhìn lướt qua, nhăn lại mi, “Chúng ta nơi này sao có thể có như vậy thấp tiêu phí —— đừng nói là đại bao, nhỏ nhất bao tiêu phí điểm mấu chốt cũng không ngừng chút tiền ấy.”

Kia phục vụ sinh vẻ mặt “Ta rất bận” bộ dáng cúi đầu ——

“Hắn là các người tìm lầm.”

Nói xong, đối phương liền sắc mặt lạnh nhạt mà không hề mở miệng.

“.....”

Lâm Phương Nhụy sắc mặt khẽ biến.

Nàng quay đầu nhìn nhìn bên cạnh mặt đỏ đến như là muốn lấy máu bí thư chi đoàn, có chút ảo não mà nhíu mày, cuối cùng chỉ phải phóng mềm thanh âm đối kia nhân viên cửa hàng nói ——

“Chính là cái này trang web biểu hiện cửa hàng danh, xác thật cùng ngài cửa nhà cửa hàng bài là giống nhau a.”

“.....”

Kia phục vụ sinh vẽ mặt hồ hững, như là hoàn toàn không nghe thấy Lâm Phương Nhụy lời này.

Lâm Phương Nhụy cắn cắn môi.

Mặt sau tụ mấy người, có cái nữ phục vụ sinh cười nhạt thanh, “Nói không phải chúng ta gia, các người cũng đừng lưu tại đại đường, miễn cho ảnh hưởng mặt khác khách hàng.”

“.....”

Lệnh người xấu hổ và giận dữ mà xấu hổ trầm mặc, đội ngũ phía sau Đinh Cửu Cửu nhăn chặt mi.

Nhìn Lâm Phương Nhụy cùng bí thư chi đoàn cương tại chỗ bóng dáng, nữ hài nhi đáy mắt hơi hơi xẹt qua điểm lạnh lẽo đi.

Nàng xuyên qua đám người đi lên trước.

Đứng ở hai người bên người, nàng quay đầu nhìn về phía bên trái Lâm Phương Nhụy —— đã bị phía trước phục vụ sinh kẻ xướng người hoạ, làm cho hốc mắt đều đỏ.

Đình Cửu Cửu trong lòng buông tiếng thở dài khí.

Nàng vươn cánh tay, cầm Lâm Phương Nhụy tức giận đến phát run tay, đem kia di động lấy ra tới.

Sau đó Đình Cửu Cửu xoay người, đưa điện thoại di động hướng trước mặt quỳ thượng một gác.

Nữ hài nhi ánh mắt bình tĩnh, biểu tình bình tĩnh, ngay cả ngữ khí đều không dao động không lan ——

“Xin hỏi cái này ngôi cao thượng đánh dấu nhà này cửa hàng cửa hàng danh, hay không là quý cửa hàng tên?”

“.....”

Máy tính sau phục vụ sinh bị nữ hài nhi này vẻ mặt bình tĩnh lại lạnh nhạt ngữ khí biểu tình một nhiếp, theo bản năng mà cau mày gật gật đầu.

“—— kia nhà này ngôi cao làm mặt hướng cả nước phần tử trí thức danh độ đại ngôi cao, hẳn là không phải trái pháp luật mượn quý cửa hàng tên mà làm lừa gạt tính tiêu thụ đi?”

Không đợi kia phục vụ sinh mở miệng, Đình Cửu Cửu lạnh lùng cười.

“Nếu là —— chúng ta toàn ban giúp quý cửa hàng làm chứng người, duy trì các người tổ chức pháp luật.”

Kia phục vụ sinh nghẹn họng, quay đầu nhìn về phía phía sau đồng sự.

Bọn họ đồng sự phía trước mở miệng cái kia nữ phục vụ sinh thần sắc có điểm không quá tự nhiên mà nói tiếp: “Có thể là..... Chúng ta hợp tác hiệp ước đến kỳ đi..... Cái này chúng ta cũng không rõ ràng lắm, chỉ là chúng ta xác thật không có cái này hạng mục.”

“Không rõ ràng lắm?”

Đình Cửu Cửu hơi hơi mỉm cười.

“Không quan hệ, các người rõ ràng một sự kiện là đủ rồi —— mặc kệ các người cùng nhà này ngôi cao có cái gì khác nhau, nhưng đây là các người cộng đồng cung cấp phục vụ hạng mục —— mà chúng ta là phục vụ người tiêu thụ, chỉ cần chúng ta tiếp thu phục vụ ra sai lầm, đó chính là các người hai phương cộng đồng gánh vác trách nhiệm.”

Đình Cửu Cửu đưa điện thoại di động thu hồi, đồng thời cũng liếm đi trên mặt tươi cười ——

“Nếu quý cửa hàng là trách nhiệm phương chi nhất, ở người tiêu thụ còn không có chủ động hướng các người bắt đền dưới tình huống, không biết vài vị..... Từ đâu ra tự tin đối với người tiêu thụ kêu căng ngạo mạn đâu?”

“.....”

Mấy cái phục vụ sinh biểu tình đều có chút khó coi.

Nhưng đối diện vài lần, bọn họ vẫn là không có thể nói ra cái gì tới.

Đình Cửu Cửu xoay người, đưa điện thoại di động để còn cấp Lâm Phương Nhụy, đồng thời trấn an mà vỗ vỗ cánh tay của nàng ——

“Đi thôi, chúng ta đổi một nhà.”

——

Nàng rất rõ ràng, có thể đem đạo lý bác bỏ ba phần, đã là tận khả năng ưu thế.

Giống loại này hội sở, sau lưng kinh tế thế lực tất nhiên không yếu, mặc dù là đánh 12315, tìm được người tiêu thụ hiệp hội đi, bất quá một hai trăm tiểu giao dịch, cũng xốc không dậy nổi quá lớn bọt sóng tới.

Đến lúc đó chỉ là cho bọn hăn chính mình đồ thêm phiền toái thôi.

Đình Cửu Cửu ánh mắt hơi ám.

Nàng đang muốn lôi kéo Lâm Phương Nhụy đi ra ngoài, lại nghe an tĩnh đại đường nhớ tới cứng họng tiếng cười.

Trong ban bọn học sinh cùng phục vụ đài sau phục vụ sinh nhóm không hẹn mà cùng mà nhìn qua đi.

Mà Hàn Thời một tay cầm di động, cũng đang từ học sinh gian xuyên qua, cuối cùng đình đến Đình Cửu Cửu bên cạnh.

Hăn hơi cong môi, ánh mắt lại lạnh băng mà đảo qua kia mấy cái phục vụ sinh.

Ở mấy người không hẹn mà cùng cứng đờ, Hàn Thời nghiêng dựa thượng quầy, đồng thời đối với di động đối diện lười biếng mà mở miệng ——

“Lâu gia, người dưỡng công nhân khác không được..... Xem người hạ đồ ăn đĩa nhưng thật ra học được ra dáng ra hình a?”

“.....”

Mấy cái phục vụ sinh sắc mặt tức khắc trắng xanh.

Bọn họ thái độ sở dĩ như vậy không sợ đắc tội với người, chính là bởi vì nhà này cửa hàng chân chính chủ nhân địa vị đại thật sự.

Họ Tần danh lâu, đam mê một đầu Smart tím, ngoại hiệu “Lâu gia”.

Mấy người mặt không còn chút máu mà nhìn nhau mắt, ở từng người biểu tình đọc ra tương đồng sợ hãi: Lần này là đá đến ván sắt lên rồi.

Ở phục vụ sinh nhóm sợ hãi mang theo điểm cầu xin ánh mắt, Hàn Thời khóe môi khẽ nhếch, ý cười vẫn là mỏng lạnh.

“Không cần người tới, chướng mắt.”

“.....”

“Ta không có gì, bọn họ chọc cũng không phải ta.”

Hàn Thời quay lại thân, ở Đinh Cửu Cửu bất đắc dĩ ánh mắt, đùa giỡn dường như nắm lên tay nàng, thác ở lòng bàn tay nhìn chăm chăm xem.

“—— bọn họ chọc chính là nhà ta lãnh đạo.”

Tiếng lặc khi, nam sinh một đôi mắt đào hoa cũng hoàn toàn lạnh xuống dưới.

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 67 Đệ Chương 67

Chương 9

Vài phút sau, này gian cửa hàng giám đốc hoang mang rối loạn mà từ Đình Cửu Cửu bọn họ lai lịch thượng lầu hai chạy xuống dưới, cà vạt oai đều không rảnh lo phù chính, cách thật xa liền cúi đầu khom lưng mà lại đây

“Tiểu Hàn tổng, Tiểu Hàn tổng, ngài đại giá quang lâm, như thế nào cũng không đề cập tới trước thông báo chúng ta một tiếng?”

Hàn Thời lúc đó đang đứng ở trước quầy, lưỡi biếng mà dựa nghiêng, nghe vậy mắt đào hoa câu lên ——

“Người ý tứ này, còn trách ta?”

“Ai u —— ngài lời này không phải đem ta hướng hố lửa đẩy sao? Lại cho ta mượn một xe lá gan ta..... Ta cũng không dám quai ngài a.”

Kia giám đốc rốt cuộc chạy tới trước mặt, lúc này dừng lại chân, đỡ đầu gối thẳng suyễn, còn không quên thể chính mình giải thích rõ ——

“Ta này một nhận được lâu gia điện thoại, nào dám chậm trễ, lập tức liền ra bên ngoài chạy —— vừa mới xuống thang lầu gặp đến độ ta ai, thiếu chút nữa lăn xuống tới..... Tiểu Hàn tổng ngài xem ở ta này hỗn khẩu cơm cũng không dễ dàng phân thượng, đại nhân bất kể tiểu nhân quá, ngàn vạn đừng trì hoãn ngài đem như vậy điểm lông gà vỏ tỏi việc nhỏ nhi để ở trong lòng.”

Kia tuổi tác thoát nhìn cùng Hàn Thời bậc cha chú không sai biệt lắm trung niên giám đốc, ở Hàn Thời trước mặt trơ mặt cười bộ dáng, làm bên cạnh bọn học sinh xem đến chấn tại chỗ.

Học sinh trong đàn đã có người nhin không được tiến đến cùng nhau, thấp giọng nghị luận lên.

“Xem ra trong trường học nghe đồn những cái đó đều là thật sự a.....”

“Một chiếc điện thoại là có thể làm nơi này giám đốc tự mình chạy xuống tới, hơn nữa như vậy thấp tư thái a.”

“Bằng không các người nghĩ sao, Hàn gia kia gia tộc tài sản mặt sau đi theo 0, là nói giỡn sao.....”

“.....”

Hàn Thời nhìn quen này phó sắc mặt, lúc này trong ánh mắt gợn sóng không dậy nổi, chỉ quay đầu nhìn về phía bên cạnh nữ hài nhi.

Hắn khước môi hơi câu, “Việc này ta nói không tính, muốn nghe nhà ta tiểu lãnh đạo.”

“.....”

Kia có điểm mập giả tạo giám đốc lau đem hãn, nhìn về phía Hàn Thời bên cạnh nữ hài nhi.

Tâm nói, “Đây là lâu gia trong điện thoại nói, cái kia nhất định đặc tội không nổi tổ tông tiểu tổ tông đi?”

Như vậy nghĩ, kia giám đốc trên mặt lại mảy may không lộ, chỉ cười đến càng thân thiết ——

“Ngài chính là Đinh tiểu thư đi?”

“.....”

Đình Cửu Cửu không nghĩ tới này giám đốc còn sẽ biết chính mình, không khỏi mà ngẩn ra một chút, ngay sau đó thần sắc nhiều rất nhỏ phức tạp.

“Ta phía trước liền nghe lâu gia đề qua ngài, hôm nay mới có hạnh thấy chân nhân, Đình tiểu thư ngài có thể tới chúng ta cửa hàng, đó là vinh hạnh của ta —— phía dưới những người này vừa mới có cái gì làm được chậm trễ địa phương, còn thỉnh Đình tiểu thư ngàn vạn không cần lo lắng a.”

Trước mặt người này như thế nào cũng là tiếp cận chính mình mẫu thân tuổi trưởng bối, Hàn Thời thói quen được, Đình Cửu Cửu lại không thói quen đối phương này phó thấp tư thái.

Nàng hơi gật đầu, tại đây trung niên giám đốc tiếp tục mở miệng nịnh hót trước, trước chặn đứng đối phương nói đầu ——

“Chúng ta chỉ là tới ban tự bình thường học sinh, ngài không cần khách khí như vậy, dựa theo bình thường lưu trình xử lý là được.”

Kia trung niên giám đốc có điểm ngoài ý muốn nhìn Đình Cửu Cửu liếc mắt một cái, tựa hồ là không nghĩ tới nàng thế nhưng không có nương này cơ hội ngược hướng những cái đó phục vụ sinh giáo huấn sính uy.

Nhưng hãn nhân tinh dường như, mặc dù là ngoài ý liệu cũng thực mau liền che lấp qua đi, tươi cười đầy mặt ——

“Đình tiểu thư, việc này nhất định là chúng ta trong tiệm sai, vì cấp vài vị nhận lỗi, đêm nay sở hữu tiêu phí tất cả đều nhớ đến ta cá nhân trưởng thượng —— chỉ cầu vài vị chơi đến tận hứng, đừng vì điểm này việc nhỏ nhiều tâm tình.”

Lời nói đến âm cuối, kia trung niên giám đốc hướng Đình Cửu Cửu đưa qua đi một cái hàm súc thỉnh cầu ánh mắt.

Bên cạnh Hàn Thời sớm liền nghe ra, này trung niên giám đốc lại nhiều lần tưởng cùng hẳn cầu cái một sự nhịn chín sự lành bảo đảm, lúc này cũng chỉ cười nhạt thanh.

“..... Dẫn đường đi.”

Kia trung niên giám đốc đáy mắt khẩn trương cảm xúc tức khắc buông lỏng, trên mặt tươi cười đều chân thành rất nhiều ——

“Vài vị xin theo ta tới.”

.....

Đêm nay thượng, trong tiệm phục vụ chi chu đáo, làm trong ban bọn học sinh đều có chút thụ sủng nhược kinh.

——

Không nói đến kia cơ hồ không đoạn quá mà đưa vào tới mâm đựng trái cây điểm tâm cùng các loại rượu uống, riêng là tới gần tan cuộc, phía trước ở dưới lầu phục vụ dài làm khó dễ quá bọn họ mấy cái phục vụ sinh, cuối cùng đồng thời tiến vào khom lưng xin lỗi trường hợp, khiến cho đa số học sinh ngốc ở tại chỗ.

Đều là sống hơn hai mươi năm, cũng đều là đầu một hồi thấy như vậy trận trượng.

Chờ thật vất vả phân phát tới tạ lỗi phục vụ sinh, bọn họ cuối cùng một chút chơi tính cũng bị tiêu ma đến không sai biệt lắm.

Lâm Phương Nhụy nhất tâm tình phức tạp, thấy đại gia không có quá nhiều hứng thú, liền đơn giản mở miệng:

“Thời gian cũng không còn sớm, hôm nay không sai biệt lắm liền đến nơi này đi?”

“.....”

Lần này, bọn học sinh hai mặt nhìn nhau, đã sớm không có phía trước ăn cơm sau kêu gào “Đệ nhị quán” “Đệ tam quán” tư thế.

Mọi người cam chịu, vì thế ngay tại chỗ tan cuộc.

Bọn học sinh còn có mấy cái ống cao, thí dụ như trong ban bí thư chi đoàn, bị hai cái nam sinh một tả một hữu nâng đi ra ngoài.

Sắp đến cửa, kia bí thư chi đoàn ánh mắt mơ mơ màng màng mà thấy đứng ở bên cạnh cửa Đình Cửu Cửu cùng Hàn Thời, trên mặt liệt khai cái góc hề hề cười ——

“Hôm nay nhiều..... Ít nhiều các người..... A.....”

Đình Cửu Cửu sửng sốt.

Này vẫn là vị này bí thư chi đoàn cùng chính mình nói câu đầu tiên lời nói, tuy rằng là lời say.

Không chờ nàng tưởng hảo là đáp lại vẫn là không đáp lại thời điểm, bí thư chi đoàn lại đột nhiên lưỡng lự đầu đi, đặt tại bên cạnh nam sinh trên vai cánh tay nâng lên tới, trên dưới lung tung mà vỗ vỗ cái kia nam sinh, trong miệng mồm miệng không rõ mà lẩm bẫm ——

“Lão phương a..... Lão phương đâu.....”

Bên cạnh bị chụp nam sinh bất đắc dĩ mà kéo hẳn, “Phương quý hàm ở phía trước đâu.”

Bí thư chi đoàn ước chừng là nghe không tiến lỗ tai, vẫn trên dưới vung cánh tay ——

“Lão phương a..... Người nói những cái đó phục, phục vụ sinh..... Bọn họ như thế nào liền như vậy..... Như vậy..... Như vậy mắt chó xem người thấp đâu!”

“Bí thư chi bộ, người uống cao.”

Bên kia nam sinh cũng bất đắc dĩ mà nói.

“Ta không uống cao!..... Ta thanh tỉnh đâu! —— lão tử sống hơn hai mươi năm, chưa từng có ngày nào đó giống hôm nay như vậy thanh tỉnh quá ——!”

Bí thư chi đoàn kích động đến mặt đỏ bừng, phun nước miếng ——

“Chúng ta cho rằng chính mình cao bằng cấp, cho rằng chính mình là trong thôn thi được nhất ngữ phê đại học học sinh, cho rằng chính mình thực ghê gớm..... Thí! —— cùng có tiền người so sánh với, chúng ta vẫn là cái gì đều không phải —— liền tính bị người chỉ vào cái mũi vũ nhục, vẫn là đến chịu!”

Còn không có rời đi mấy cái học sinh sắc mặt đều có chút khó coi, vây quanh ở bí thư chi đoàn một tả một hữu hai người cũng không rảnh lo động tác ôn hòa, cường kéo bí thư chi đoàn hướng trên hành lang dịch ——

“Được rồi được rồi, đừng chơi rượu điên rồi a.....”

Mặc dù bị kéo đến càng ngày càng xa, Đinh Cửu Cửu vẫn còn nghe thanh âm kia từ phía trước truyền tới ——

“..... Cùng chúng ta thượng giống nhau đại học..... Nhưng nhân gia là mây trên trời..... Mà chúng ta, chính là trên mặt đất bùn —— biết cái gì kêu trời nhường chi đừng sao? Cái này kêu a..... Với không tới, cả đời đều với không tới.....”

Vẫn luôn chờ bọn họ đem bí thư chi đoàn kéo vào thang máy, tầng lầu này mới rốt cuộc không có thanh âm kia.

Trong ban dư lại mấy cái học sinh đứng ở bên cạnh, xấu hổ mà nhìn thoáng qua Hàn Thời biểu tình.

“Kia cái gì, bí thư chi đoàn uống cao, nói chửi tục đâu..... Hàn Thời học trưởng, ngài đừng cùng hăn so đo.”

Kia học sinh nói xong, mới phát hiện chính mình khách khách khí khí mà dùng “Ngài” xưng hô, nhất thời biểu tình cũng có chút xấu hổ.

Hàn Thời ánh mắt hơi trầm xuống.

Hăn nghiêng đi tầm mắt, nhìn về phía đứng ở bên cạnh Đinh Cửu Cửu.

Nữ hài nhi chính hơi rữ mắt, không biết suy nghĩ cái gì.

Bên cạnh học sinh cũng không phải ngốc tử, ngẫm lại mới vừa rồi bí thư chi đoàn nói, lại vừa thấy này hai người chi gian đột nhiên cổ quái lên không khí, tức khắc liền trong lòng lộ bộ hạ.

Mấy người hai mặt nhìn nhau, lại không một cái dám lại vô nghĩa.

“Hàn Thời học trưởng, đình đồng học..... Chúng ta liền, đi trước ha.”

Cùng hai người đánh xong tiếp đón, mấy cái học sinh gần như chạy trốn chết mà rời đi.

Hàn Thời con người tối đen mà nhìn Đinh Cửu Cửu, “..... Người suy nghĩ cái gì?”

Hăn thanh tuyến không biết khi nào hơi hơi khàn khàn lên.

Đinh Cửu Cửu bị nam sinh nói kêu hoàn hồn.

Ngẩng đầu cùng Hàn Thời nhìn nhau hạ, nàng bản năng né tránh ánh mắt

“Không.....”

Không đợi nàng nói xong, cánh tay thượng đột nhiên căng thẳng.

Hàn Thời duỗi tay đem nàng lôi trở lại bên cạnh phòng, sau đó dùng sức đóng sầm môn.

“Phanh” một tiếng trầm vang.

Nữ hài nhi bị đè ở ấn hơi hơi lồi lõm hoa văn trên mặt tường.

Phòng đèn ở Hàn Thời đóng cửa sau, liền bị hắt trực tiếp ấn rớt.

Lúc này hai người quanh thân, chỉ có theo bên cạnh kính mờ lộ ra tối, đến từ hành lang ánh sáng nhạt.

Kéo gần hô hấp gian, ái muội ở trong bóng tối lên men.

Hàn Thời mặt mày lại lạnh.

Hắn câu lấy nữ hài nhi sau eo, chậm rãi cúi người đi xuống, lại chỉ dán ở nàng nhĩ tiêm thượng ——

“..... Nói cho ta.”

Kia ép tới khàn khàn trầm thấp trong thanh âm lộ ra nguy hiểm cảm xúc

“Người vừa mới suy nghĩ cái gì?”

“.....” Đinh Cửu Cửu vẫn cứ trầm mặc chưa ngữ.

Hàn Thời cười nhạt thanh, đáy mắt màu đen lại như là bóng cháy thượng bó lớn hỏa.

“Người có phải hay không suy nghĩ hẳn nói —— người cảm thấy chúng ta cũng là như vậy sao? Người có phải hay không..... Lại muốn né tránh ta?”

Đình Cửu Cửu hơi nhíu khởi mi.

Nam sinh kiềm chế ở nàng sau eo tay đã theo cảm xúc phập phồng mà bản năng buộc chặt, kia lực độ làm nàng có một chút ăn đau.

Trầm mặc vài giây lúc sau, nàng rớt cuộc ngẩng mặt, ở tối tìm được cặp mắt kia.

Đối diện, sau đó Đình Cửu Cửu mở miệng.

“Nhưng hẳn nói cũng không sai, không phải sao?”

“.....” Hàn Thời nắm chặt ở nữ hài nhi cánh tay thượng tay hơi hơi buộc chặt, “Ta trước nay không như vậy nghĩ tới!”

Đình Cửu Cửu khẽ thở dài.

Nàng cười khổ hạ, “Đúng vậy, người không có như vậy tưởng, ta biết, ta vẫn luôn đều biết. Nhưng người nhà của người, bọn họ sẽ nghĩ như thế nào? Người nhà của ta, bọn họ lại sẽ nghĩ như thế nào? Huống chi còn có nhiều như vậy, giống hôm nay bí thư chi đoàn giống nhau người, bọn họ là thấy thế nào người cùng ta..... Này người nghĩ tới sao?”

“Người vì cái gì muốn để ý người khác ý tưởng?”

Đình Cửu Cửu hơi nắm chặt đầu ngón tay, giây lát sau, nàng cười khẽ thanh.

“Bởi vì..... Ta vĩnh viễn không thể giống người giống nhau không chỗ nào cổ kị.”

Hàn Thời ánh mắt một đốn.

Mà nữ hài nhi còn tại tối tăm nhẹ giọng mà nói: “Người có rất nhiều rất nhiều đồ vật..... Hàn Thời, cho nên người không cần quá lo lắng mất đi trong đó một kiện, tỷ như người khác thấy thế nào..... Chính là người biết không?”

Đinh Cửu Cửu ngẩng đầu lên, thả lỏng thân thể dựa vào trên vách tường, trong ánh mắt sáng lấp lánh mà lóe cái gì.

Nhưng nàng chỉ nỗ lực câu lấy khóe miệng đối diện trước nam sinh cười

——

“Giống ta mù mù, nàng trước nửa đời trừ bỏ bản cùng cái gì đều không có, cho nên tôn nghiêm đã là nàng cuối cùng một chút đồ vật. Ta vô pháp tưởng tượng —— ta không có biện pháp..... Tưởng tượng.....”

Đinh Cửu Cửu lặp lại một lần, nhẹ hít vào một hơi, ngăn chặn trong thanh âm nghẹn ngào.

“Nếu có một ngày, người gia gia lại lần nữa đi đến nhà ta, dùng nhất hiện thực nói nói cho ta mẫu thân —— nàng nữ nhi không xứng đi vào Hàn gia đại môn.....”

Nàng tiếng bỗng dừng ngạnh trụ.

Thanh tuyến rùng mình đã áp lực không được.

“..... Đủ rồi.”

Hàn Thời đem nữ hài nhi ôm vào trong lòng ngực, hấn gắt gao mà dán nàng phát đỉnh, đau lòng mà hôn nàng tóc ngắn.

“Người có phải hay không muốn cho ta đau lòng chết..... Đinh Cửu Cửu?”

Nữ hài nhi buông lỏng ra đầu ngón tay, duỗi tay ôm vòng lấy trước mặt người, dùng sức mà nắm chặt hăn quần áo.

Nước mắt tí ướt Hàn Thời trên người áo sơ mi.

Hàn Thời chỉ phải càng khẩn mà đem nữ hài nhi ôm vào trong lòng ngực.

“Người không cần suy nghĩ này đó, người chỉ cần đứng ở ta bên cạnh là đủ rồi —— ta sẽ tận ta có khả năng bảo hộ người, ta sẽ ngăn trở hết thảy. Cho dù có một ngày, ta thật sự thua, vậy người cũng đáp ứng ta —— tới lúc đó, người muốn nói cho ta là ta vô dụng, là ta bảo hộ không hảo người, tới lúc đó người lại rời đi, được chứ?”

“.....”

Trầm mặc thật lâu, nữ hài nhi ở hăn trong lòng ngực dùng sức gật gật đầu.

“Kia hiện tại, đừng khóc.” Hàn Thời ôm nàng thở dài, “Người lại khóc đi xuống, ta muốn trước điên rồi.”

Nói chuyện, hăn thoáng thối lui, cung hạ thân đi, nhẹ nhàng hôn lấy nữ hài nhi mí mắt.

Nữ hài nhi hơi hơi quay mặt đi.

Lý trí lúc này trở về, lại nhớ đến mới vừa có chút ngớ ngẩn hành động, Đinh Cửu Cửu mặt hơi nhiệt mà né tránh.

Nghe Đinh Cửu Cửu dừng lại nhe răng ngào, Hàn Thời nhẹ nhàng thở ra.

Hăn bất đắc dĩ mà rũ xuống mắt.

“Cảm giác một ngày nào đó, ta sẽ chết ở trên người của người a..... Đinh Cửu Cửu.”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 68 Đệ Chương 68

Chương 10

Q đại chính thức nhập học một tháng sau, toán học hệ bài chuyên ngành các lão sư đã thói quen học kỳ này đi học học sinh số lượng tổng so hướng giới nhiều thượng rất nhiều chuyện này.

Mà toán học hệ nhất ban mặt khác bọn học sinh, cũng đã có thể làm được thấy bọn họ giáo thảo học trưởng, còn mặt không đổi sắc tâm không nhảy mà chào hỏi một cái, sau đó vô cùng bình tĩnh mà đi qua đi.

Thời gian một lâu, tuy rằng không có được đến đương sự chính miệng thừa nhận, nhưng Q đại bọn học sinh vẫn là cam chịu “Giáo thảo đã danh thảo có chủ” sự thật này.

Hơn nữa kia “Chủ” vẫn là cái ngoại lai hộ.

——

Vườn trường thiếu nữ tan nát cõi lòng đầy đất, cũng đủ phủ kín Q đại giáo nội tuyến đường chính.

Khai giảng tháng thứ hai cái thứ nhất cuối tuần thiên, sáng sớm, Hàn Thời liền theo thường lệ dậy sớm, bồi Đinh Cửu Cửu đi thư viện thượng tự học.

Khoảng thời gian này phòng tự học người cũng không nhiều, hai người nhẹ nhàng liền tìm cái sát cửa sổ hai người không vị, ngồi xuống.

Đối diện học muội nhìn thấy hai người, đầu tiên là đôi mắt trừng kinh hô thanh, sau đó mới xấu hổ mà vội vàng bưng kín miệng, hướng hai người

khẽ gật đầu.

“Học trường hảo, học tử hảo.”

Đình Cửu Cửu cười khố ứng này xa lạ học muội.

Chờ đối diện cúi đầu, Đình Cửu Cửu bất đắc dĩ mà nhìn bên cạnh nam sinh liếc mắt một cái, thấp giọng ——

“Thác phúc của người, ta hiện tại đã thành toàn giáo ‘ học tử ’ a?”

Hàn Thời cười cười, mắt đào hoa vừng thượng một tầng nhàn nhạt quang sắc, “..... Không thích cái này xưng hô? Kia làm cho bọn họ đổi một cái?.....‘ hàn thái thái ’ thế nào?”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Đình Cửu Cửu: “Người mặt là vứt bỏ người rời nhà đi ra ngoài sao?”

“.....”

Hàn Thời cười đến càng thêm sung sướng.

Đình Cửu Cửu lấy ra bài chuyên ngành sách vở, bắt đầu phá được nan đề —— cũng không hề lý bên người thường thường liền muốn làm nhiều nàng học tập người nào đó.

Hàn Thời ở nữ hài nhi đặt ở bên cạnh một đồng trong sách phiên phiên, tùy tiện nhặt ra tới một quyển thoạt nhìn không như vậy thôi miên, liền chống cái trán, chán đến chết mà lật xem lên.

Thằng đến hẳn di động ở trong túi hơi hơi chấn vang.

Hàn Thời nhẹ nhắm lại mi, có điểm thất tiêu con người tiêu điểm trọng định, hẳn lấy ra di động trước đóng tĩnh âm, sau đó mới nhìn về phía điện báo

biểu hiện.

Chỉ hai chữ ——

“Lâu gia”.

Hàn Thời tầm mắt hướng lên trên nhảy dựng, liếc mắt di động góc trên bên phải thời gian —— như thế nào cũng không giống như là người này sẽ gọi điện thoại ước hẵn nói sự thời điểm.

Hàn Thời còn đang nghi hoặc, bên cạnh nữ hài nhi hơi hơi cúi người lại đây ——

“Làm sao vậy, có cái gì việc gấp sao?..... Có việc nói, người đi trước là được.”

“..... Không có gì.”

Hàn Thời hoàn hồn, đứng lên, “Ta trước đi ra ngoài tiếp cái điện thoại.”

“..... Ân, hảo.”

Nữ hài nhi nhẹ giọng đồng ý.

Hàn Thời cầm di động đi ra ngoài.

Thằng đến bước vào mỗi một tầng thư viện đối ứng thang lầu gian, hẵn mới ấn hạ hồi bát.

Lúc này đúng là đầu thu nửa buổi sáng, ánh mặt trời có chút loá mắt nhưng cũng không mãnh liệt, chỉ ở tuyết trắng mà sứ thượng phô tiếp theo tầng thủy ngân dường như quang sắc.

Hàn Thời buông xuống mắt, đập vỡ kia mà sứ gian quang, đi tới thang lầu gian cửa sổ sát đất trước.

Hắn dừng lại khoảnh khắc, đối diện điện thoại cũng trong nháy mắt này chuyển được.

“—— Tiểu Hàn tổng?”

“.....”

Nghe kia thanh tuyến trừ bỏ so ngày thường nhiều vài phần mệt mỏi bên ngoài cũng không mặt khác khác thường, Hàn Thời trong lòng về điểm này gợn sóng bình đi xuống.

Hắn dựa nghiêng thượng tường, mi đuôi khẽ nâng, “Lâu gia, thời gian này cho ta gọi điện thoại, ta còn tưởng rằng người xảy ra chuyện gì.”

Tần Lâu ở đối diện hư hư thở dài, vẫn là kia phó tính lãnh đạm lại cà lơ phất phơ điệu ——

“Ta còn không có cái gì, người liền không nhất định.”

“.....”

Hàn Thời giờ giờ lên mi, hơi làm tự hỏi lúc sau, hắn hiểu ý mà ánh mắt vừa động, “Như thế nào, lâu gia là nghe được cái gì tin tức?”

Tần Lâu ở điện thoại đối diện trầm mặc hai giây, nhẹ sách thanh, “Người có thể a, Tiểu Hàn tổng, nếu không phải phía dưới người nói cho ta, ta cũng không biết —— Hàn gia hiện tại, là bị người giáo lung tung rối loạn đi?”

“.....”

Hàn Thời ách thanh nở nụ cười.

“Kia đại khái là lâu gia tin tức của người càng ngày càng không linh thông, này một tháng, liền tính không nháo đến mưa mưa gió gió, nhưng trong giới không biết hắn là cũng không nhiều lắm.”

Tần Lôu buông tiếng thở dài khí.

“Ta này một tháng cũng chưa ở quốc nội, ta làm sao biết chuyện của người?”

Không đợi Hàn Thời dò hỏi, hãn chuyện vừa chuyễn ——

“Ta trở về về sau đã bù lại các người động thái..... Lần này, người có thể hay không có điểm nóng vội? Hàn lão gia tử có bao nhiêu đáng sợ, người nên so với ta rõ ràng hơn mới đúng. Người làm như vậy, thật không sợ đem hãn bức nóng nảy?”

Hàn Thời mặt mày lạnh lùng.

“Là hãn bức nóng nảy ta, mà không phải ta muốn bức cấp hãn.”

Tần Lôu: “..... Hãn đối Đinh tiểu thư trong nhà bên kia xuống tay?”

Hàn Thời cười nhạt một tiếng, trong mắt độ ấm lạnh như là vào đông ——

“Hãn thậm chí cũng chưa chờ đến ta từ vùng núi trở về, cũng đã động thủ.”

“.....”

Tần Lôu néo néo ấn đường, “Cho nên lần trước người xốc lão gia tử tòa nhà, chính là vì nháo này mặt sau sự làm trái chẵn đâu?”

Nghe Tần Lôu nhắc tới một việc này, Hàn Thời cười cười.

“Khi đó..... Xác thật chỉ là khí cực.”

“Vậy người cùng lão gia tử nhà người, hiện tại là chính thức khai chiến?”

Hàn Thời cười nhẹ thanh, “Như thế nào, người hiện tại mới nhớ tới muốn đứng thành hàng a?”

“A, ý tứ này là ta còn có lựa chọn lão gia tử nhà người kia một đội cơ hội?”

Hàn Thời cười cười: “Không có. Người không phải nói, hai năm trước người cũng đã bị ta kéo lên tặc thuyền.”

“Hành đi, tặc đầu, ta hôm nay là cho người tới nạp một cái ‘đầu danh trạng’.”

“.....” Hàn Thời ánh mắt vừa động. “Người được đến Hàn gia bên kia cái gì tin tức?”

Tần Lô: “Lão gia tử nhà người, thoát nhìn muốn cùng người chơi ‘thuyền tam bản rìu’.”

Hàn Thời hơi nhíu khởi mi: “Có ý tứ gì?”

“Theo ta được biết, Hàn gia phu nhân, Từ Uyển Tình nữ sĩ, hiện tại đã ở đi hướng các người trường học trên phi cơ.”

Hàn Thời: “.....”

Trầm mặc sau một lúc lâu, Hàn Thời cười nhạt thanh, tiếng nói tối nghĩa hơi khàn ——

“Ta xem lão nhân thật là lão hồ đồ, hẳn là muốn cho nàng tới khuyên ta??..... Còn không bằng đưa trong nhà quản gia lại đây, ta khả năng càng nguyện ý nhiều nghe một câu.”

Tần Lô ở điện thoại đối diện cũng cười rộ lên, trong thanh âm lại mang theo hai phân trào phúng ——

“Không thấy được đi. Luận khởi đối với người lực ảnh hưởng, ta xem toàn bộ Hàn gia cột vào một khối, cũng chưa chắc để được với vị này từ phu nhân một nửa..... Nhà các người lão gia tử chẳng những không hồ đồ, ngược lại khôn khéo thực đâu.”

“.....”

Hàn Thời trầm mặc sau một lúc lâu, đen đui mà bát bát cái trán trước hỗn độn tóc mái.

Cặp mắt đào hoa kia giấu ở phát gian, đen nhánh con ngươi thâm, phập phồng lắc lư cảm xúc.

“Cho nên, Tiểu Hàn tổng, người chuẩn bị như thế nào tiếp này đệ nhất rìu to bản?”

Hàn Thời: “..... Chuyện này ta chính mình sẽ tưởng, người cũng đừng nhọc lòng.”

Tần Lâu: “Hành a, ta mừng rỡ đứng ngoài cuộc đâu.”

“Đừng nói ta, người sao lại thế này?”

“Cái gì sao lại thế này?”

Hàn Thời: “Người vừa mới không phải nói, người xuất ngoại một tháng?..... Bao lớn mức hạng mục, muốn làm phiến lâu gia người tự mình xuất ngoại khảo sát, còn đi suốt một tháng?”

Đối diện đột nhiên trầm mặc xuống dưới.

Qua sau một lúc lâu, mới nghe Tần Lâu ngữ khí nhàn nhạt mà mở miệng: “Không phải công ty sự.”

Hàn Thời: “..... Ân?”

Tần Lâu: “Việc tư.”

“.....” Hàn Thời nghe vậy, cứng họng thất thanh vài giây, mới lấy lại tinh thần, nở nụ cười ——

“Lâu gia, người còn sẽ có việc tư?..... Đừng nói cho ta, là người nào thứ một đêm phong lưu loại, rơi xuống nước ngoài đi.”

“Thảo.”

Đối diện thấp giọng cười mắng câu.

“Đừng mẹ nó nói bậy, bôi nhọ ta danh dự.”

Hàn Thời: “Người phương diện này đã sớm không danh dự, vọng người có chút tự mình hiểu lấy.”

Tần Lâu: “.....”

“Người cũng đừng cho ta nói sang chuyện khác, nói rõ điểm, rốt cuộc là vì cái gì đi?”

Lúc này đây, đối diện trầm mặc thời gian đặc biệt mà trường.

Ở Hàn Thời hoài nghi chính mình hẳn là lấy không được đáp án thời điểm, hẳn đột nhiên nghe thấy đối diện tiếng nói ghen ngào mà cười câu.

Kia ghen ngào tới rồi cực hạn, giống ngạnh khóc âm giống nhau:

“Hàn Thời, ta tìm được Tống thư.”

.....

“Tống thư? Người nhận thức sao?”

Sau giờ ngộ quán cà phê, ngồi ở bên cửa sổ tiểu bàn tròn bên, Đinh Cửu Cửu tò mò mà khó hiểu hỏi Hàn Thời.

Hàn Thời nhẹ nhúu hạ mi, “Ta cũng chưa thấy qua, chỉ nghe Tần Lâu phía dưới người cùng Tống Soái thỉnh thoảng nhắc tới vài câu, nhưng đều giống nhau mà giữ kín như bưng.”

Đình Cửu Cửu nghe vậy càng tò mò: “Kia cái này Tống thư cùng Tần Lâu là cái gì quan hệ?”

“Nàng là Tần Lâu..... Người tình đầu.”

Hàn Thời nhẹ nheo lại mắt, “Chính xác ra, là Tần Lâu đã qua đời mấy năm người tình đầu.”

“.....?”

Đình Cửu Cửu trợn mắt há hốc mồm mà nhìn Hàn Thời.

Qua hai giây, tại đây vốn nên ấm áp sau giờ ngọ ánh mặt trời, Đình Cửu Cửu lấy lại tinh thần, theo bản năng mà đánh cái giật mình.

“Như thế nào..... Như thế nào đột nhiên liền thành quý chuyện xưa?”

Thấy nữ hài nhi bị chính mình nói sợ tới mức không nhẹ bộ dáng, Hàn Thời rũ mắt, ách thanh cười rộ lên ——

“Không phải tự cấp người giảng quý chuyện xưa. Từ Tần Lâu ý tứ tới xem, lúc trước chỉ là có người lầm đạo Tần Lâu làm hãn cho rằng Tống thư đã chết. Mà liền ở hơn một tháng trước, hãn trùng hợp thấy được một trương nước ngoài báo chí thượng sát đường nhiếp ảnh, bên trong vừa vắn chụp tới rồi Tống thư.”

Đình Cửu Cửu: “..... Cho nên, hãn liền đặc biệt vì một trương ảnh chụp, chạy đến nước ngoài đi tìm một tháng??”

“Ân.”

“.....”

Ngẫm lại kia lệnh nàng đến nay khó có thể quên được bóng đêm hạ một đầu tao bao Smart tím, Đình Cửu Cửu tâm tình phức tạp mà oa trở về.

Hàn Thời thấy thần sắc của nàng, không khỏi nở nụ cười ——

“Ta biết người suy nghĩ cái gì.”

“.....”

Đình Cửu Cửu hồ nghi mà nhìn về phía hần.

Hàn Thời về phía sau ngưỡng tiến mềm mại đơn người sô pha, vỗ về mi đuôi thấp giọng cười ——

“Hần kia đầu tao bao tím, xét đến cùng, liền cùng cái này Tổng thư có quan hệ.”

Đình Cửu Cửu sửng sốt một chút.

Ngay sau đó cười cười, “Cũng đúng, phía trước ta liền nghĩ tới, hần cái kia thân phận sẽ lưu như vậy màu tóc —— ần người nói, từ các người nhận thức bắt đầu liền không có biến quá, kia nhất định là cùng cái gì chấp niệm có quan hệ.”

Hàn Thời nghe xong, an tĩnh một lát, lại đột nhiên không có gì dấu hiệu mà ngồi ở chỗ đó nở nụ cười.

“Người cười cái gì?” Đình Cửu Cửu khó hiểu hỏi.

Hàn Thời: “Không có gì, đơn thuần vui sướng khi người gặp họa.”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Hàn Thời mặt mày dạng sung sướng cảm xúc, “Ta có dự cảm, hần muốn ở Tổng thư đạo khám này thượng, vương hạ.”

Đình Cửu Cửu bất đắc dĩ mà nhìn hần một cái, đang muốn nói cái gì, lại đột nhiên ánh mắt vừa nhắc, lạc hướng Hàn Thời phía sau ——

Quán cà phê cửa kính bị người đẩy ra, một đạo thân ảnh đi đến.

Đình Cửu Cửu hơi thấp hèn mắt.

“Hàn Thời, nàng tới.”

“.....”

Hàn Thời trên mặt cười chậm rãi thu liễm, cuối cùng quy về đạm mạc.

Vẫn luôn chờ đến kia đạo thân ảnh đi đến hai người ngồi tiểu bàn tròn bên,
Hàn Thời mới không nhanh không chậm mà nâng mắt, đứng lên ——

“Phu nhân.”

Hắn bình tĩnh mà nhìn Từ Uyển Tình.

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 69 Đệ Chương 69

Chương 11

Ba người cùng nhau thưởng đến quán cà phê lâu hai, tìm cái góc ngồi xuống.

Trên bàn an tĩnh giăng co suốt hai phút.

Từ Uyển Tình cùng Hàn Thời ai cũng không nói lời nào, từng người trầm mặc mà như là trước mặt không có những người khác.

Đình Cửu Cửu không hiểu được Hàn gia gia đình bầu không khí, cũng không tốt ở lúc này chen vào nói, chỉ phải bồi làm một trận ngồi.

Rốt cuộc, ở lần thứ ba tới đưa cà phê người hầu nhìn về phía ba người ánh mắt đều trở nên có điểm cảnh giác lúc sau, ăn mặc một thân nữ sĩ âu phục Từ Uyển Tình có động tác.

Nàng duỗi tay cầm lấy chính mình trước mặt cà phê ly, đưa tới bên môi phẩm một ngụm.

Nhất cử nhất động đều lộ ra ưu nhã đoan trang.

Đáng tiếc loại này đoan trang, ở nàng bản năng nhú mày nhìn thoáng qua trong ly cà phê sau, có một chút vết rách.

Đình Cửu Cửu nhẹ nhàng thở ra.

Ít nhất này nhẹ nhíu hạ mày, làm nàng cảm thấy trước mặt tới là cái có máu có thịt có thể giảng đạo lý người.

Mà lúc này, đồng dạng chú ý tới Từ Uyển Tình này một thần sắc biến hóa, Hàn Thời cười nhạt thanh.

“Phu nhân, trường học nội quán cà phê chỉ có giá rẻ cà phê hòa tan, làm khó ngài. Bất quá lão nhân làm người tới thời điểm, không có cùng người nhắc tới sao?”

“Người không cần đối ta châm chọc mỉa mai.”

Nghe Hàn Thời nói, Từ Uyển Tình mặt bình giữa mày nếp uốn, tầm mắt nâng lên rơi xuống qua đi ——

“Trên thực tế, ta lần này tới, là ta chính mình chủ động yêu cầu. Cùng Hàn gia không có quan hệ.”

Đinh Cửu Cửu trước sau lo lắng mà nhìn Hàn Thời.

Cho nên nàng cũng liền chú ý tới, ở Từ Uyển Tình này phiên nói cho hết lời thời điểm, Hàn Thời đáy mắt xẹt qua một cái chớp mắt rõ ràng hoảng hốt.

——

Hiển nhiên, đối với Từ Uyển Tình cái này cách nói, hoàn toàn là ở hẳn ngoài ý liệu.

Chẳng qua thực mau, về điểm này hoảng hốt liền ở Hàn Thời đáy mắt tiêu tán sạch sẽ.

Hắn cười nhạt thanh.

“Khó trách..... Ta phía trước còn đang nói, làm phu nhân ngài tới khuyên ta ‘ quay đầu lại ’, lão nhân có phải hay không đã lão hồ đồ.”

“.....”

Nghe Hàn Thời một ngụm một cái “Lão nhân” mà nói, Đinh Cửu Cửu không khỏi mà nhìn về phía Từ Uyển Tình.

Nhưng lệnh nàng kỳ quái chính là, Từ Uyển Tình không biết có phải hay không đoan trang thành thói quen, từ thần thái tới xem, tựa hồ đối với Hàn Thời loại này không lắm tôn kính xưng hô, không có bất luận cái gì bất mãn ý tứ.

..... Thật giống như, nàng đối với vị kia ở pháp luật quan hệ thượng “Công công”, cũng không có bất luận cái gì hảo cảm giống nhau.

Đinh Cửu Cửu không dám xuống chút nữa tưởng.

Mà lúc này, Từ Uyển Tình vừa lúc cũng mở miệng.

“Tuy rằng ta không phải ấn hãn yêu cầu tới, nhưng có nói mấy câu, hãn vẫn là làm ta mang cho người.”

“.....”

Hàn Thời giương mắt, ánh mắt hơi lạnh mà nhìn Từ Uyển Tình.

Từ Uyển Tình như cũ thần sắc không dao động, hoãn thanh mở miệng.

“Hãn làm ta đại hãn hỏi người, chơi đủ rồi không có?”

Hàn Thời không trả lời, chỉ thần sắc càng thêm lạnh hai phân.

Từ Uyển Tình tiếp tục nói: “Mặc kệ có hay không, đã phóng túng người lâu lắm thời gian —— ở bên ngoài lại ham chơi phóng túng cũng chưa quan

hệ, nhưng là tới rồi phải về nhà thời điểm, nên ngoan ngoãn nghe lời.....
Đem hết thảy mang không tiến gia môn đồ vật, tất cả đều rửa sạch rớt, lưu
tại bên ngoài liền hảo.”

Cuối cùng một câu rơi xuống, Đinh Cửu Cửu ánh mắt khẽ nhúc nhích, sắc
mặt lại không có quá nhiều biến hóa.

Nhưng thật ra ngời ở Từ Uyển Tình đối diện Hàn Thời, sắc mặt đã hoàn
toàn trầm lãnh đi xuống.

“.....‘ mang không tiến gia môn đồ vật ’?” Hả một tay đè nặng mặt bàn
về phía trước cúi người, khóe miệng nhẹ cong lên, ánh mắt lại lãnh đến làm
cho người ta sợ hãi ——

“Cái gì là ‘ mang không tiến gia môn đồ vật ’?..... Là nói bị người ngoài
coi như Hàn gia độc đinh, thoạt nhìn thân thế vô giá mà trên thực tế bất quá
là cái đờ bản tư sinh tử ta —— vẫn là lúc trước sinh ta cái kia mẫu thân?”

“.....!”

Từ Uyển Tình sắc mặt đột nhiên biến đổi.

Đây cũng là ở nàng đi vào quán cà phê lúc sau, Đinh Cửu Cửu lần đầu tiên
ở trên mặt nàng nhìn đến như vậy rõ ràng lộ ra ngoài cảm xúc.

Nhưng Đinh Cửu Cửu lúc này đã không rảnh lo này đó.

Nàng lo lắng mà nhìn nam sinh, thấp giọng nhẹ gọi câu.

“Hàn Thời.”

“.....”

Cặp kia bị phần nộ hoàn toàn xâm chiếm con người đường ngang ánh mắt
tối.

Ở chạm đến nữ hài nhi gương mặt khi, Hàn Thời ánh mắt mới chậm rãi mềm mại xuống dưới.

Lý trí cũng một lần nữa gom.

Lặng im sau một lúc lâu, hần cười nhạt một tiếng, mi mắt vén lên tới, từ từ nhìn về phía ngò ở đối diện Từ Uyển Tình.

“Hà tất như vậy khẩn trương đâu, phu nhân?”

Từ Uyển Tình thần sắc chậm rãi hòa hoãn, nhưng biểu tình vẫn có chút banh.

“Người không phải cái hài tử, Hàn Thời, nhớ rõ chú ý chính mình tìm từ —— đặc biệt là ở như vậy công chúng trường hợp.”

Hàn Thời cười lạnh chuyển mở mắt.

“Ngài là đem ta lập tức thuộc giáo dục?”

Từ Uyển Tình: “Mặc kệ người như thế nào giãy giụa, người là Hàn gia tương lai người thừa kế duy nhất —— điểm này không có khả năng phát sinh bất luận cái gì biến hóa.”

Từ Uyển Tình nếu có thâm ý mà nhìn Hàn Thời liếc mắt một cái.

“Nếu đã đi vào thành nhân trên chiến trường, người thậm chí đều thanh đao phong dựng thẳng lên hướng mặt trên kỳ ra —— vậy đừng làm cho chính mình ấu trĩ đến giống cái cường căng mặt mũi xúc động đứa bé.”

Hàn Thời ánh mắt giật giật.

Giây lát sau, hần cười khê thanh, lắc đầu.

“Ngài làm Hàn gia chủ mẫu, giáo dục khởi văn bồi tới tận hết sức lực tận chức tận trách..... Thật là làm người kính nể a, phu nhân.”

“.....” Từ Uyên Tình nhìn hẳn.

Hàn Thời: “Nói đến cùng, ngài cũng bất quá là vì hai nhà ích lợi, mới ần nhần ta cái này tư sinh tử nhiều năm như vậy, cho tới bây giờ..... Lão nhân là cái dạng gì người, ta rất rõ ràng, ngài ở Hàn gia ăn như vậy nhiều ủy khuất, chẳng lẽ liền không nghĩ ở ta trên người trả thù trở về?”

Từ Uyên Tình áp xuống tầm mắt.

“Người có ý tứ gì?”

“Ta ý tứ, ngài thật nghe không rõ?”

Hàn Thời về phía trước cúi người, ánh mắt sắc bén lên.

“Đây là thật tốt một cái cơ hội —— lão nhân nhiều năm như vậy, thời thời khắc khắc không phòng bị người, sợ người này bị thiên đại ủy khuất Hàn gia tức phụ, tương lai ở hẳn trăm năm sau giết chết ta, sau đó ngầm chiếm Hàn gia tài sản —— bằng không, hẳn hà tất như vậy vội vã làm ta trở về bắt đầu xuống tay công ty?”

Hàn Thời lời này vừa ra, không ngừng Từ Uyên Tình biểu tình thay đổi.

Liền bên cạnh vẫn luôn nỗ lực rơi chậm lại chính mình tồn tại cảm Đinh Cửu Cửu đều sắc mặt xoát mà một bạch, không thể tin tưởng mà nhìn về phía Hàn Thời.

Hàn Thời thu được Từ Uyên Tình lưỡi dao giống nhau ánh mắt, cười ngưỡng xoay người ——

“A, ta nói khả năng có điểm qua. Phu nhân ngài Bồ Tát tâm địa, đại khái vẫn là sẽ cho ta lưu một cái mệnh. Đến nỗi đưa đến cái nào tiểu đảo tử đi

lên cô độc sống quãng đời còn lại, cả đời đừng nghĩ trở về —— kia đều là nhân chi thường tình sự tình, đúng không?”

Từ Uyển Tình ánh mắt lập loè mà nhìn Hàn Thời, giây lát sau, nàng mới chậm rãi lãnh lên đồng sắc.

“Nguyên lai, người vẫn luôn là như thế này phòng bị ta, Hàn Thời.”

Hàn Thời nhẹ một nhún vai, đối lời này không tỏ ý kiến.

Hắn trên mặt cười đến nhẹ nhàng sung sướng, đáy mắt cảm xúc lại như là lắng đọng lại màu đen.

“..... Nhưng là phu nhân, ta có thể nghĩ đến, người có thể nghĩ đến, lão nhân gian xảo tựa quý, hẳn sao có thể không thể tưởng được? —— người đoán, hẳn để lại nhiều ít nói chuẩn bị ở sau, chờ cho dù có một ngày chính mình đi lên hưởng phúc, cũng có thể trị người không động đậy ta?”

Từ Uyển Tình thái dương nháy dưng.

“Người muốn nói cái gì?”

Hàn Thời khuỷu tay chống sô pha mềm mại tay vịn, trắng nõn bàn tay một quán.

“Ta chỉ là cho ngài xem nhất nhanh và tiện một cái lộ —— hiện giờ này Hàn gia là ta chính mình từ bỏ, đường lui cũng là ta chính mình tới chặt đứt. Ngài chỉ cần thoáng quạt gió thêm củi, sau đó khoanh tay đứng nhìn, là có thể ngồi thu ngư ông thủ lợi —— như vậy, chúng ta hai bên đã nhẹ nhàng lại vui sướng, chẳng lẽ không tốt sao?”

Hàn Thời nói nói được đã cũng đủ trắng ra, Từ Uyển Tình trầm mặc vài giây mới buông xuống mắt nói: “Nói đến cùng, người vẫn là tướng thuyết phục ta đứng ở người bên này. Nhưng người phần thắng quá ít, Hàn Thời

—— ta là cái người làm ăn, không phải từ thiện gia, ta không làm phải thua mua bán.”

Hàn Thời cười nhẹ thanh.

“Ngài sai rồi, phu nhân. Ta không có làm ngài đứng ở ta bên này, ngài trạm vĩnh viễn là ngài chính mình bên kia. Mà ta chỉ là chỉ cho ngài xem —— con đường này, chính là ngài nhất bình thân một cái lộ; mà ta phần thắng, chính là ngài lớn nhất phần thắng.”

“.....”

Từ Uyển Tình trầm mặc xuống dưới.

Bàn tròn bên an tĩnh không biết có bao nhiêu lâu, mới một lần nữa vang lên nữ nhân bình tĩnh nói thanh.

——

“Hảo.”

“.....” Hàn Thời ánh mắt khẽ nhúc nhích, gương mặt vọng qua đi.

“Ta thừa nhận, người nói đụng đến ta, Hàn Thời. Hy vọng người năng lực, giống người tài ăn nói như vậy ưu tú.”

Từ Uyển Tình đứng lên, vừa mới chuẩn bị xoay người rời đi, liền lại dừng lại.

Nàng nghiêng mắt nhìn phía từ đầu đến cuối chưa từng có giao lưu nữ hài nhi.

“Người kêu..... Đinh Cửu Cửu, phải không?”

Đình Cửu Cửu ngẩn ra, ngay sau đó gật đầu, đồng thời cũng xuất phát từ lễ phép mà đứng lên.

Từ Uyển Tình vẫn là bộ dáng kia, trang dung tinh xảo ngũ quan gian nhìn không ra cái gì cảm xúc.

“Ta xem qua người cá nhân tư liệu, là cái thực không tồi tiêu cô nương. Làm người hứa cấp Hàn gia tiểu lưu manh.....”

Từ Uyển Tình nói, lãnh đạm mà liếc Hàn Thời liếc mắt một cái, không nhanh không chậm mà lược hạ ba chữ ——

“Đáng tiếc.”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 70 Đệ Chương 70

Chương 12

Tối gần học kỳ kỳ trung thời điểm, Đinh Cửu Cửu ở Q đại phụ cận tìm một phần bánh ngọt kiểu Âu Tây phòng kiêm chức.

Bởi vì có phía trước ở hoa cùng thương hạ bánh ngọt kiểu Âu Tây quầy chuyên doanh kiêm chức lý lịch, nàng nhập chức sau thượng thủ thực mau, không mấy ngày liền thích ứng trường học cùng công tác hai bên thay phiên, cùng trong tiệm vài vị toàn chức công tác nhân viên cửa hàng cũng dần dần quen thuộc lên.

Mà ở Hàn Thời đúng giờ xác định địa điểm mà tới bánh ngọt kiểu Âu Tây phòng “Báo danh” một vòng về sau, nhân viên cửa hàng nhóm thực mau liền nhìn ra hai người quan hệ ——

“Cửu cửu, người kia tiểu soái ca lại tới tìm người a.”

“.....”

Chính ngời xồm quầy sau thu thập dưới đài hộp giấy, Đinh Cửu Cửu nghe vậy từ phía sau toát ra cái đầu.

Nàng ánh mắt ra bên ngoài rơi xuống, quả nhiên liền thấy bánh ngọt kiểu Âu Tây phòng cửa kính bị người đẩy ra, trên cửa chuông gió xôn xao một trận thanh thúy mà rung động.

Ăn mặc một thân hừ nhàn phục Hàn Thời đi đến.

Trong tiệm có một mảnh dùng cơm khu, mấy cái người mặc học sinh trung học giáo phục nữ hài nhi một trận kinh hỉ khe khẽ nói nhỏ, còn có trong đó một cái hơi hơi nâng lên di động đỉnh, tự cho là ẩn nấp mà chụp lén lên.

Đình Cửu Cửu bất đắc dĩ.

Chờ người nọ bước song chân dài đi đến trước quầy, nàng mới đề thấp thanh âm hỏi: “Người như thế nào lại tới nữa, không phải nói tốt cho người đi thư viện hảo hảo tự học sao?”

Nào biết đứng ở bên ngoài nam sinh cong cong khóe môi, sau đó liền lập tức bản thu hút thần, làm ra một bộ xưa nay không quen biết đăm đăm bộ dáng ——

“Tiểu tử tử, người đều là thái độ này cùng khách nhân nói chuyện sao?”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Người này rõ ràng so nàng còn đại hai tháng, rốt cuộc như thế nào không biết xấu hổ kêu ra “Tiểu tử tử”??

Hàn Thời bên kia lại còn không có kết thúc ——

“Thái độ này phục vụ, thế nhưng còn không có bị sa thải, thật lợi hại..... Chẳng lẽ là bởi vì tiểu tử tử người lớn lên quá đẹp?”

“.....”

Mặc dù cùng người này đợi đến đã thói quen các loại lời cợt nhả, Đình Cửu Cửu lúc này làm trò bên cạnh nhân viên cửa hàng ái muội ánh mắt, vẫn là nhin không được gương mặt ửng đỏ.

Nàng áp xuống ánh mắt, một bên cầm lấy bên cạnh sạch sẽ phương khăn xoa quầy, một bên đề thấp thanh âm “Cảnh cáo” ——

“Khách nhân, người có cái gì yêu cầu sao?”

Mỗi cái tự đều mau như là từ môi phùng bài trừ tới.

Hàn Thời cười nhẹ thanh, không chút nào che dấu trong giọng nói sung sướng.

“Kia làm ta ngẫm lại, tiểu tử tử.”

“.....”

Đình Cửu Cửu tức giận đến tưởng nghiêng răng.

“Ngô, ta nghĩ tới.” Hàn Thời dựa thượng quỳ, hướng nữ hài nhi ngoéo một cái, “Tiểu tử tử, có thể ly gần một chút sao?”

“.....” Đình Cửu Cửu ghét bỏ mà nhìn hẩn một cái, “Khách nhân, ta không điếc, nghe thấy.”

Hàn Thời cười, “Đây chính là người nói.”

Đình Cửu Cửu: “Ân.”

Hàn Thời quay đầu nhìn về phía một cái khác đứng ở ước chừng hai mét xa ngoại phục vụ sinh, cười hỏi: “Các người nơi này có thể điếm một loại kêu ‘Đình Cửu Cửu’ đồ ngọt sao?”

Thanh âm không áp, non nửa cái bánh ngọt kiểu Âu Tây trong phòng đều nghe được rõ ràng.

Đình Cửu Cửu: “.....”

Bị hỏi nhân viên cửa hàng thiếu chút nữa cười lên tiếng.

“Ta đây không biết, người phải hỏi hỏi đồ ngọt chính mình.”

Hàn Thời cười túm túm mà quay lại đi, “Người nghe rõ sao, tiểu tử tử?”

Đinh Cửu Cửu làm rất nhiều lần hít sâu, mới nhịn xuống đem trong tay mới vừa sát xong quỳ phương khăn hồ đến trước mặt này trương soái trên mặt xúc động.

Nàng cắn cắn tinh tế nha, cường căng một cái mỉm cười.

“Ngài hảo, khách nhân..... Chúng ta nơi này tuyệt đối không làm dân cư buôn bán loại này trái pháp luật phạm tội hoạt động.”

Nàng lại hít sâu một lần, ngữ tốc nhanh hơn ——

“Nếu khách nhân ngài không có gì yêu cầu nói, kia còn thỉnh ngài nhường ra quỳ vị trí, để tránh ảnh hưởng mặt khác khách nhân điểm đơn.”

“Sách,” người nọ thấp mắt cười nhìn nàng, “Thật vô tình.”

Đinh Cửu Cửu hạ giọng: “Người chậm trễ nữa ta công tác, ta cần phải đuổi người a.”

Hàn Thời cười cười, hướng bên cạnh pha lê quỳ triển lãm bước ra đi hai bước, ngón tay thon dài ở cách gần nhất địa phương tùy ý khấu khấu, “Liên cái này đi.”

Trên thực tế, hần liền xem cũng chưa xem chính mình điểm đồ ngọt.

Đinh Cửu Cửu bất đắc dĩ mà nhìn hần một cái, vẫn là xoay người đi ướp lạnh quỳ giúp hần lấy, đóng gói thành tiểu hộp quà trang hảo.

“Cảm tạ duy trì công tác.”

“..... Này đưa tiễn ngữ như thế nào cùng khác khách nhân không giống nhau?” Hàn Thời hơi chọn mi.

Đình Cửu Cửu không thấy hẳn, “Bởi vì khách nhân người cũng cùng khác khách nhân không giống nhau —— người khác là tới mua đồ ngọt, người đơn thuần là tới tiêu tiền hơn nữa lãng phí lương thực.”

Nói xong, nữ hài nhi giương mắt, “Cho nên còn không phải là ‘ duy trì công tác ’ sao?”

Hàn Thời: “Nhưng ta muốn nghe hoan nghênh lần sau quang lâm.”

Đình Cửu Cửu dùng “Người có điểm vô sỉ” ánh mắt nhìn chăm chăm hẳn hai giây, phát hiện người này hoàn toàn không dao động.

Nàng thở dài, chỉ chỉ môn.

“Hoan nghênh lần sau đừng quang lâm.”

Hàn Thời còn muốn nói cái gì, trên người di động chấn động lên.

Hắn thần sắc khẽ nhúc nhích, cũng không có vội vã đi cầm di động, chỉ hơi mang tiếc nuối mà mở miệng: “Ta đây ngày mai lại đến.”

Nói, hẳn duỗi tay tiếp nhận nữ hài nhi truyền đạt tiểu hộp quà, sau đó nhẹ nhàng néo hạ nữ hài nhi đầu ngón tay, liền ách thanh cười, xoay người rời đi.

Đình Cửu Cửu gương mặt hơi nhiệt, bất đắc dĩ mà rút về ánh mắt.

Bên cạnh nhân viên cửa hàng vào lúc này thối tiến lên, cười hì hì trêu ghẹo Đình Cửu Cửu ——

“Hai người hôm nay thiên ngược cầu, có phải hay không nên cấp động vật hiệp hội giao điểm bảo hộ phí gì đó?”

Đình Cửu Cửu cũng vui đùa, “Đừng bôi nhọ, ta không có, ta nghiêm túc công tác đâu.”

Kia nhân viên cửa hàng cười rộ lên, “Bất quá cũng là, chúng ta vẫn luôn tò mò một chút, ngày hôm qua người không ở thời điểm chúng ta còn thảo luận tới.”

“Tò mò cái gì.....?” Đinh Cửu Cửu khó hiểu.

“Chính là tò mò, tiểu đình người đều có như vậy lại soái lại có tiền bạn trai, làm gì còn tới chúng ta trong tiệm làm công, thể nghiệm sinh hoạt a?”

“.....”

Đinh Cửu Cửu ngẩn ra, trong tay động tác đều không khỏi dừng lại, nhưng thực mau nàng liền khôi phục thái độ bình thường, “Chúng ta đều là bình thường học sinh.....”

“Ai da, tiểu đình, cùng ta người còn không yên tâm, sợ ta đoạt người là như thế nào?”

Kia nhân viên cửa hàng ha ha cười rộ lên, “Cái gì bình thường học sinh có thể mỗi ngày mắt đều không nháy mắt mà mua một đồng giá cao đồ ngọt? Lại còn có không phải vì ăn, chỉ vì tới nhiều nhìn liếc mắt một cái quỳ sau tiểu cô nương?”

Đinh Cửu Cửu khẽ hừ một tiếng, mắt hạnh lại nhường khởi ý cười.

“..... Đó là hấn phá sản.”

“Chật chịt chặt, đường độ cùng ngược cầu độ đều siêu tiêu a.”

Kia nhân viên cửa hàng vui đùa nói.

“Nói nữa, chúng ta tuy rằng mua không nổi, nhưng là những cái đó xa vật phẩm trang sức nhãn hiệu vẫn là nhận thức hảo không? Liền người vị này bạn trai, trên người tùy tiện nào cái áo sơ mi quần dài, một cái logo lộ ra tới có thể bao trong tiệm một vòng buôn bán gạch —— người tổng sẽ không

nói cho ta, hẵn mỗi ngày đều cực cực khổ khổ mà toàn bộ xuyên những cái đó hàng xa xỉ bài A hóa đi?”

Đinh Cửu Cửu nhẹ nhúu hạ mi, ngay sau đó cũng là nửa nói giỡn, “Người như thế nào biết liền không phải giả đâu?”

“Đến lạ, cửu cửu, người đừng nghe nàng lừa dối người.”

Bên cạnh đi ngang qua một cái khác nhân viên cửa hàng cười đi qua đi

“Nàng rõ ràng là ngày hôm qua nghe thấy các người trường học học sinh, đem người cùng người bạn trai này đối mẫu mực tình lý tin tức đều thọc đến trong tiệm tới.”

“.....”

Đinh Cửu Cửu kinh ngạc mà nhìn về phía bên cạnh người, “..... Thật sự?”

Lúc ban đầu mở miệng kia nhân viên cửa hàng hằm hừ mà nhìn thoáng qua bóc chính mình gốc gác cái kia, sau đó ngượng ngùng mà quay lại tới.

“Ha ha..... Xác thật..... Là tới.”

“.....”

“Cho nên chúng ta cũng là thật sự tò mò, người bạn trai cái loại này giá trị con người, người hà tất còn ra tới làm công a?”

Nghe đối phương đã biết Hàn Thời tin tức, Đinh Cửu Cửu cũng thu liễm vui đùa lừa gạt ý tứ.

Nàng hơi rũ hạ mắt, thanh âm bình tĩnh mang cười.

“Bởi vì kia chỉ là hẵn cùng nhà hẵn, cùng ta không có quan hệ.”

“Hải, nhìn người lờ này nói, xem người bạn trai đối với người như vậy hảo, hẳn về sau không đều là người sao?”

“.....”

Đình Cửu Cửu thân hình bỗng dừng lại.

“Ai, thật hâm mộ người a.....”

Bên cạnh hai cái nhân viên cửa hàng người một câu ta một câu mà thảo luận lên, đơn giản vẫn là những cái đó kết hôn thân gia đề tài.

Đình Cửu Cửu hơi thấp hèn tầm mắt, tự giấu mà cười khẽ thanh.

..... Nếu nàng nói cho bọn họ, nàng càng tình nguyện Hàn Thời chỉ là cái người thường gia hài tử, thậm chí cho dù là cái tiểu tử nghèo, cũng sẽ so hiện tại càng làm cho nàng cảm thấy may mắn..... Kia các nàng nhất định sẽ cho rằng nàng ở làm ra về đi.

Đình Cửu Cửu cười khổ, một lần nữa chà lau khởi trước mặt quày.....

Bóng đêm rớt cuộc buông xuống.

Đình Cửu Cửu hôm nay khó được một chình buổi chiều cùng buổi tối đều không có khóa, ngày này liền cũng là một vòng nội nàng duy nhất vẫn ban.

Mặt khác nhân viên cửa hàng lục tục tan tầm, nhìn thời gian dần dần tiếp cận 9 giờ, Đình Cửu Cửu thu thập đồ vật động tác càng thêm chậm lại.

Cuối cùng một cái nhân viên cửa hàng từ thay quần áo gian đi ra, chần chờ hỏi: “Tiểu đình, người còn không chuẩn bị đi sao?”

Đình Cửu Cửu nghe vậy hoảng hoàn hồn, cười nói: “..... Ta quét tước xong trên quày hàng mặt, thực mau liền kết thúc.”

“Ân, vậy người trên đường trở về cẩn thận.”

“Tốt, khương tử tái kiến.”

“Ân, tái kiến.”

“.....”

Nhìn theo đối phương rời đi, Đinh Cửu Cửu trên mặt tươi cười phai nhạt đi xuống.

Thu thập hảo tất cả đồ vật, thay cho công tác tạp dề, mặc vào áo khoác, Đinh Cửu Cửu cũng không có vội vã rời đi.

Nàng quay đầu nhìn thoáng qua trong tiệm đồng hồ treo tường.

Còn có hai phút, 9 giờ.

Nữ hài nhi nhìn phía bánh ngọt kiểu Âu Tây phòng cửa kính ngoài, đèn đường đã sáng lên tới.

Mãn thành ngọn đèn dầu đại khái đã liền thành mạc.

Chỉ có một người trong tiệm hết sức mà an tĩnh, tĩnh đến như là có thể bắt giữ đến thời gian trôi đi dấu vết.

Nếu người kia cũng ở thì tốt rồi.....

Đinh Cửu Cửu đột nhiên toát ra ý nghĩ như vậy tới.

Chờ lấy lại tinh thần, nàng có chút kinh ngạc.

——

Nguyên lai, nàng đã như vậy thói quen cùng ý lại với hãn tồn tại sao?

Mới tách ra nửa ngày mà thôi.

Đình Cửu Cửu bất đắc dĩ mà cười, rũ xuống mắt đi.

Giây lát sau, cửa kính thượng treo chuông gió đột nhiên vang lên tới.

Một cái ăn mặc màu đen áo gió nam nhân, mang theo một thân bóng đêm lạnh lẽo đi vào trong tiệm.

Đình Cửu Cửu cũng không ngoài ý muốn.

Nàng đứng lên.

Đối diện nam nhân có một bộ làm nàng quen mắt ngũ quan.

Huyết thống thật là một loại kỳ diệu đồ vật.

Nó thậm chí có thể làm người đối một cái người chưa bao giờ gặp qua người sinh ra xa lạ quen thuộc.

Đình Cửu Cửu thất thần mà nghĩ, nhưng vẫn là lễ phép mà đã mở miệng

——
“Ngài hảo, hàn thúc thúc.”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 71 Đệ Chương 71

Chương 13

Bánh ngọt kiểu Âu Tây phòng dùng cơm khu trong một góc, một trương bàn vuông hai sườn, Đinh Cửu Cửu cùng Hàn Thời phụ thân tương đối mà ngồi.

Không khí trầm mặc đến như là ngưng kết.

Đinh Cửu Cửu trước mặt trên mặt bàn, đặt hai chỉ thật dày giấy dai túi.

Nếu không phải kia văn kiện hình dáng độ dày thập phần rõ ràng, nàng đại khái đều phải dở khóc dở cười mà cho rằng Hàn Thời phụ thân là phải cho chính mình nhiều ít tiền mặt làm chính mình rời đi.

“Thúc thúc, xin hỏi đây là có ý tứ gì?”

Đinh Cửu Cửu thật sự cân nhắc không ra, cũng lười đến lãng phí thời gian, đơn giản ngẩng đầu, đi thẳng vào vấn đề hỏi.

Nàng trước mặt nam nhân có cùng Hàn Thời tương tự ngũ quan, trên mũi còn giá một bộ mắt kính.

Thoạt nhìn văn nhã mà nhẹ nhàng có lẽ, không giống như là cái gì người làm ăn, đảo càng như là cái nào đại học một lòng dốc lòng cầu học tuổi trẻ giáo thụ.

Duy độc cùng Hàn Thời bất đồng chính là, Hàn Thời phụ thân tiên có cảm xúc dao động, vô luận thanh âm hoặc là biểu tình.

Như nhau giờ phút này ——

“Chính xác ra, này cũng không phải chúng ta lần đầu tiên gặp mặt, phải không?”

Hắn không có trả lời Đinh Cửu Cửu vấn đề, ngược lại mở miệng đặt câu hỏi.

Đinh Cửu Cửu chần chờ một giây, vẫn là chậm rãi gật đầu.

“Ở vùng núi chi giáo, ngài đi..... Vấn an Hàn Thời thời điểm, ta lúc ấy ở trong phòng.”

“..... Quả nhiên là người a.”

Hàn Thời phụ thân cũng không ngoài ý muốn gật gật đầu.

Đinh Cửu Cửu: “Ta cho rằng ngài sẽ không nhớ rõ.”

Hàn Thời phụ thân: “Gì ra lời này đâu?”

“.....” Đinh Cửu Cửu ánh mắt lóe lóe, nàng biết chính mình có lẽ không nên nói ra, nhưng ngày đó đối phương rời đi sau, Hàn Thời kia mất mát mà gần như tuyệt vọng ánh mắt vẫn sẽ thường thường mà hiện lên ở nàng trước mặt.

Nghẹn như vậy một ngụm hờn dỗi, Đinh Cửu Cửu hơi rũ hạ mắt, “Rốt cuộc, ngài xem lên đối cơ hồ tìm được đường sống trong chỗ chết nhi tử, cũng không có cái gì quan tâm.”

“..... Nguyên lai, người là ở thế hẳn bệnh vực kẻ yếu.”

Khó được mà, Hàn Thời phụ thân lộ ra chính mình đi vào bánh ngọt kiểu Âu Tây phòng tới nay cái thứ nhất tươi cười.

Cứ việc không hiểu rõ lắm hiện, nhưng vẫn là làm Đinh Cửu Cửu có chút ngoài ý muốn.

Hàn Thời phụ thân lại không có đối Đinh Cửu Cửu nói làm bất luận cái gì giải thích, hăn ngược lại tay vừa nhắc, ý bảo hướng Đinh Cửu Cửu trước mặt hai cái giấy dai túi, lại đem đề tài kéo về đến lúc ban đầu Đinh Cửu Cửu nghi vấn thượng.

“Này một cái, bên trong là trang cùng Hàn Thời có quan hệ. Cái kia, là cùng người cùng gia đình của người có quan hệ. Người có thể chậm rãi xem, ta không nóng nảy.”

“.....”

Nghe xong Hàn Thời phụ thân nói, Đinh Cửu Cửu vẫn chưa do dự, liền duỗi tay cầm lấy cái thứ nhất túi.

Hàn Thời phụ thân đáy mắt xẹt qua một tia phức tạp cảm xúc.

——

Tới rồi hăn như vậy tuổi tác, đối với loại này người trẻ tuổi đại đa số, đã làm được đến liếc mắt một cái nhìn thấu.

Cho nên Đinh Cửu Cửu lúc này là hư tình giả ý vẫn là xác vì bản năng, hăn cũng phân thật sự rõ ràng.

Ở Đinh Cửu Cửu mở ra giấy dai túi, đem bên trong một xấp màu trắng sao chép kiện lấy ra tới khi, Hàn Thời phụ thân tựa hồ vô tình hỏi câu: “Vì cái gì trước xem hăn?”

Đình Cửu Cửu nghe vậy, kỳ quái mà nhìn Hàn Thời phụ thân liếc mắt một cái, ngay sau đó cười khẽ.

Nữ hài nhi trên má lộ ra một viên nho nhỏ rườu oa ——

“Ta tưởng hẳn là không có người khác, so với ta càng hiểu biết ta chính mình cùng gia đình của ta.”

Hàn Thời phụ thân chưa trí có không.

Mà nhìn trong tay đồ vật, Đình Cửu Cửu mi lại dần dần nhắm lại tới.

“Đây là..... Cái gì?”

Đình Cửu Cửu nhìn trên cùng báo biểu, dụng cụ canh lễ thượng là là “Biểu ghi nợ vay vốn” in ấn chữ viết.

Phía dưới đó là càng nhiều làm nàng hoa cả mắt số liệu cùng tư liệu.

Đối với Đình Cửu Cửu vấn đề, Hàn Thời phụ thân khó được lộ ra một cái chớp mắt giật mình nhiên biểu tình.

“Người..... Xem không hiểu này đó?”

Đình Cửu Cửu gật đầu.

Hàn Thời phụ thân trầm mặc hai giây, bất đắc dĩ, “Cũng đúng, rốt cuộc người không phải cùng hẳn một cái chuyên nghiệp học sinh.”

Hắn mười ngón giao khẩu, hướng trên bàn một góc, liền về phía trước cúi người, giải thích: “Đây là Hàn Thời danh nghĩa mấy nhà công ty trước mắt hoạt động trạng huống —— ta chuyển này tới, là Hàn Thời gia gia ý tứ, hẳn hy vọng làm người nhìn đến, Hàn Thời lúc này ở người sở chưa thấy địa phương, chính lưỡng đeo bao lớn áp lực cùng nguy hiểm, đi đi huyền nhai bên cạnh kia một cây dây thép.”

Đình Cửu Cửu sắc mặt khẽ biến.

Tại đây gần nửa năm ở chung tới nay, nàng đã dần dần hiểu biết đến, Hàn Thời từ hai năm trước bắt đầu, liền cùng phong đầu ngành sản xuất Tân Lô từng có hợp tác, sáng lập mấy nhà tư nhân công ty..... Nhưng đối với bên trong tình huống, nàng cũng không có qua giải.

“Biết ta vì cái gì sẽ ở ngay lúc này tới tìm người sao?”

Hàn Thời phụ thân bình tĩnh mà nói: “Người có thể hồi ức một chút, gần nhất một đoạn thời gian, Hàn Thời có thể rút ra bởi người nhận rồi thời gian có phải hay không càng ngày càng ít —— mà đa số thời điểm, ta tin tưởng mặc dù hấn che dấu đến lại hảo, người cũng có thể nhìn ra hấn mệt mỏi cùng lực bất tòng tâm.”

Đình Cửu Cửu ngược cứng lại.

Hàn Thời phụ thân nói ổn chuẩn mà chọc trúng ở nàng nhất lo lắng địa phương.

Giây lát sau, nữ hài nhi cười khẽ thanh.

Hàn Thời phụ thân có chút ngoài ý muốn.

Hấn hiển nhiên vẫn chưa nghĩ đến, ở cái này tiết điểm thượng, Đình Cửu Cửu còn sẽ có như vậy phản ứng.

Mà Đình Cửu Cửu hơi rũ hạ mắt. “Thúc thúc, ta kế tiếp lời nói, khả năng sẽ có mạo phạm địa phương, thỉnh ngài không cần để ý.”

Hàn Thời phụ thân chưa ngữ.

“Nếu y theo ta bản tâm, ta là tuyệt không nguyện cùng Hàn gia có bất luận cái gì quan hệ.” Đình Cửu Cửu bình tĩnh mà ngẩng đầu, không chứa bất

lượn cái gì châm chọc, nhưng trắng ra mà mở miệng: “Hàn gia, thật là cái lạnh nhạt đến đáng sợ địa phương đi?”

“.....”

Đối diện ngồi Hàn Thời phụ thân ánh mắt vừa động.

Có như vậy trong nháy mắt, ở cái này thoát nhìn tuổi trẻ giáo thụ giống nhau bề ngoài nam nhân trên người, Đinh Cửu Cửu như là rốt cuộc thấy được hãn thuộc về trung niên nhân kia phân mỗi mệt.

Đinh Cửu Cửu tiếp tục nói: “Ta biết, ngài cùng ta nói này đó, nhất định đều là Hàn Thời gia gia nói cho ngài —— ta đoán hãn thậm chí thông qua lần trước tiếp xúc, đã đem ta tính cách xem đến thập phần thông thấu —— nhưng các người cũng thập phần cẩn thận, vẫn là bày ra hai cái folder tới cấp ta lựa chọn, cũng hảo tiến thêm một bước thử ta.”

Đinh Cửu Cửu cười nâng lên ánh mắt ——

“Ta tưởng, ta mỗi một cái lựa chọn sau khi kết thúc, đối ứng sẽ tiếp thu đến lý do thoái thác cũng không giống nhau —— phải không?”

Trải qua cũng đủ đại biểu cam chịu trầm mặc lúc sau, Hàn Thời phụ thân không tiếng động mà thở dài.

“Người xác thật thực thông minh, thông minh đến làm người có chút thích, cũng khó trách Từ Uyển Tình sẽ đối với người tán thưởng có thêm.”

Đinh Cửu Cửu sửng sốt.

Hãn chẳng lẽ biết.....

“Nhưng đáng tiếc, điểm này cá nhân thông minh thay đổi không được cái gì. Hàn Thời cũng thực thông minh, ở nhân tình thạo đời phương diện, hãn

thậm chí so người vưu gì, nhưng hẳn hiện tại, làm theo bị hẳn gia gia bức đến một cái lui không thể lui huyền nhai bên cạnh.”

Hàn Thời phụ thân duỗi tay, hái được mắt kính, mệt mỏi xoa xoa ấn đường.

“Người nói đúng —— Hàn gia lạnh nhạt đến đáng sợ, Hàn Thời gia gia là như thế nào một người, người nhìn đến bất quá là băng sơn một góc —— hẳn vì hẳn đã vọng, có khả năng hy sinh cùng trả giá đại giới, cũng không phải người có thể tưởng tượng.”

“..... Đại giới?” Đinh Cửu Cửu mắt nhân khẽ run hạ, “Tỷ như đâu, Hàn Thời sao?”

“.....”

Hàn Thời phụ thân trầm mặc vài giây, mở miệng.

“Nếu là không ‘ nghe lời ’ Hàn Thời, như vậy đúng vậy.”

“Người kia sẽ toàn lực đấu đá Hàn Thời sở hữu sự nghiệp, phong kín hẳn sở hữu đường lui, đem hẳn kiêu ngạo nghiền thành bột phấn, đem hẳn tự tôn dẫm tiến bụi đất.”

Hàn Thời phụ thân duỗi tay nắm lên trên bàn kia xấp văn kiện ——

“Hẳn thậm chí không tiếc mua được Hàn Thời công ty bên trong cao tầng, lấy tỉ tiện thủ đoạn tiến hành tư bản vận tác —— người xem không hiểu này đó báo biểu, đã có quá nhiều những cái đó thủ đoạn sở làm hạ bất lương tài sản cùng nợ khó đòi —— Hàn gia nhiều ít năm căn cơ, bằng Hàn Thời một người mạng lưới quan hệ cùng năng lực căn bản vô pháp vẫn hồi cũng không có khả năng đối kháng.”

Hàn Thời phụ thân ngữ tốc càng đến sau lại càng là nhanh hơn, ngữ khí cũng một phen một phen tăng thêm mà sắc mặt dần dần lãnh trầm.

Đình Cửu Cửu bị hấn nói áp bách đến trì trệ tư duy, còn kịp hiện lên một cái không quan hệ ý niệm:

Hàn Thời phụ thân, tựa hồ cũng không giống Hàn Thời cho rằng như vậy, đối hấn thờ ơ thậm chí cừu thị.

Chờ Đình Cửu Cửu lấy lại tinh thần thời điểm, Hàn Thời phụ thân cũng rất cuộc điều chỉnh quá chính mình cảm xúc.

Bị ngoài cửa sổ bóng đêm làm nổi bật sắp trống trải trong phòng, trầm mặc ở trong không khí lan tràn mở ra.

Sau một lúc lâu, Đình Cửu Cửu nghe thấy Hàn Thời phụ thân chậm rãi than ra một hơi ——

“Ta cũng nguyện ý tin tưởng ta nhi tử, cho nên mặc dù phía trước có chẳng sợ chỉ một cái khe hở lộ, ta cũng sẽ không tới —— nhưng kiên trì đến bây giờ, ta không thể không nói cho người, thật đáng tiếc, các người phía trước đã không có lộ.”

Đình Cửu Cửu áp xuống ánh mắt, nhìn những cái đó báo biểu.

“Hấn sẽ làm được nào một bước?”

“Nếu Hàn Thời không chịu từ bỏ.....” Nam nhân thanh âm trầm tới rồi để, “Mấy thứ này, đủ để đem hấn đưa vào ngục giam.”

Đình Cửu Cửu ánh mắt đột nhiên run lên, không thể tin tưởng mà ngẩng đầu nhìn về phía Hàn Thời phụ thân ——

“Hấn chính là Hàn Thời gia gia a!”

Nữ hài nhi thanh âm đều có chút phát ách.

Hàn Thời phụ thân thần sắc vào giờ phút này gần như lạnh nhạt, đáy mắt chỗ sâu trong còn cất giấu một tia châm chọc.

“Vì khống chế Hàn Thời dựa theo hãn quy hoạch hành cờ, hãn không để bụng trong quá trình sẽ thiệt hại cùng trả giá cái gì. —— tựa như ta nói, người không hiểu biết hãn có thể có bao nhiêu ti tiện thủ đoạn.”

Đinh Cửu Cửu nắm chặt tay.

Nàng như cũ có chút không thể tin được.

Nhưng những lời này là xuất từ với một cái nghi tử đối phụ thân đánh giá, Hàn Thời phụ thân nhắc tới Hàn lão gia tử, đáy mắt ẩn sâu những cái đó gần như cừ hận cảm xúc, đã cũng đủ làm nàng không rét mà run.

Tựa hồ là chú ý tới nữ hài nhi cảm xúc biến hóa, Hàn Thời phụ thân lộ ra cực đậm một tia ý cười, ánh mắt vẫn lãnh vững vàng.

“Xin lỗi, có phải hay không dọa đến người.”

Đinh Cửu Cửu còn tại kia khiếp sợ, sau một lúc lâu mới chậm rãi lắc lắc đầu.

“Hàn Thời hãn là cùng người đề qua, hãn thân thể tương quan sự tình.”

“.....”

Đinh Cửu Cửu gật đầu.

Mà ngồi ở hãn đối diện nam nhân thấp thấp mà cười thanh:

“Hãn có phải hay không đến bây giờ, đều cho rằng chính mình là phụ thân xuất quỹ một cái..... Giao tế hoa..... Ngoài ý muốn?”

Đinh Cửu Cửu ngơ ngẩn.

Giây lát lúc sau, nàng nghĩ tới nào đó khả năng tính, cả người một lạt mà mãnh ngẩng đầu.

Đối diện nam nhân tại đây một khắc, như là già rồi mười tuổi giống nhau.

“Hắn đến bây giờ..... Đều cho rằng chính mình là bị mẹ đẻ ‘ bán ’ tới rồi Hàn gia a.”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 72 Đệ Chương 72

Chương 14

“Ngài lời này là..... Có ý tứ gì?”

Đình Cửu Cửu vô pháp khống chế chính mình không hướng cái kia có chút kinh tủng ý niệm đi lên tưởng, nàng chỉ có thể nắm chặt tay, khẩn trương mà nhìn Hàn Thời phụ thân.

Hàn Thời phụ thân từ nữ hài lo sợ không yên trong ánh mắt, đã đoán được nàng ý tưởng.

Hắn cười cười, nếp nhăn trên mặt khi cười cất giấu tang thương cay xót.

“Ta cùng Hàn Thời mẫu thân, lúc trước cũng là giống các người giống nhau tình yêu cuồng nhiệt quá..... Ta cũng cùng Hàn Thời giống nhau, dùng hết hết thảy mà ý đồ phản kháng, thậm chí liền phụng tử thành hôn như vậy điên cuồng ý tưởng đều bắt đầu phò chư thực hiện, kết quả.....”

Nói đến nơi này, nam nhân có chút sàu thâm mà chuyển khai đầu.

“Kết quả, người cũng thấy rồi..... Không chỉ là ta cùng nàng, liền Từ Uyển Tình cũng giống nhau bị liên lụy tiến vào. Cuộc hôn nhân này là bốn người bị kịch, không có bất luận cái gì một người không phải hấn trong tay quân cờ.”

“Cho nên, Hàn Thời mẫu thân cũng không phải.....”

“Kia chỉ là hấn nói làm phía dưới người ‘ vô tình ’ mà cấp Hàn Thời nghe mà thôi.”

Hàn Thời phụ thân đấy mắt lập loè hận ý, càng nhiều rồi lại là không thể nề hà thống khổ.

“.....”

Đinh Cửu Cửu nắm chặt tay.

Ở như vậy chân tướng trước mặt, nàng trong lòng hoảng sợ, cơ hồ thất ngữ.

“Ta thực xin lỗi nàng, cũng thực xin lỗi con trai của nàng. Ta càng thực xin lỗi Từ Uyển Tình.”

Thật lâu sau, nam nhân than ra một hơi.

“Ta không có cách nào thân cận Hàn Thời, mỗi lần ta thấy hắn, ta liền sẽ nhớ tới ta mất đi người kia..... Ấy náy cùng chịu tội cảm làm ta vẫn luôn trốn tránh nhiều năm như vậy, ta chưa bao giờ là cái đạt tiêu chuẩn phụ thân. —— ngay cả hiện tại, ta cũng không thể vì ta nhi tử làm chút cái gì, thậm chí chỉ có thể đi vào nơi này, trở thành hắn đồng lõa.”

“Thúc thúc.....”

“Nhưng là cửu cửu —— hy vọng người không ngại ta như vậy xưng hô người —— ta có lẽ không có biện pháp cho các người nhận lời cái gì, nhưng các người có càng lâu tương lai nhưng kỳ, cho nên không cần ở hiện tại đua đến đầu rơi máu chảy lại còn hai bàn tay trắng —— ít nhất giờ phút này, ít nhất hiện tại, các người là đấu không lại hắn.”

Hàn Thời phụ thân chậm rãi đứng lên.

“Ta tới nơi này, đã là vì mệnh lệnh của hắn, càng cũng là vì ta nhi tử cùng người. Từ Uyển Tình nói đúng, các người đều là thực tốt hài tử, các người đáng giá càng tốt nhân sinh —— mà kế tiếp mấy năm, đối với các người hai cái trung bất luận cái gì một người tới nói, đều là quan trọng nhất.....”

Không cần cấp kia cái nhân tượng phá hủy ta cùng nàng giống nhau hủy diệt các người cơ hội..... Chờ đến các người chân chính cánh chim đầy đặn thời điểm, lại trở về đi.”

Đinh Cửu Cửu đầu ngón tay khấu tiến lòng bàn tay mềm thịt.

Nàng hốc mắt đỏ bừng, lại chỉ là nỗ lực cắn răng, làm chính mình không có phát ra nửa điểm thanh âm.

Hàn Thời phụ thân than một tiếng, rốt cuộc không có nói cái gì nữa, xoay người rời đi.

Ngoài cửa sổ, bóng đêm một tầng lại một tầng mà bồi lên không trung, loang lổ điểm điểm toái tinh, bắt đầu trộm nháy ra tầng mây, lộ ra đôi mắt.

Đóng cửa hàng môn về sau, Đinh Cửu Cửu lấy ra bản thân di động, đem bên trong tồn vì “Từ a di” số di động bắt đi ra ngoài.

Trò chuyện ký lục, cái này điện thoại ở gần nửa cái học kỳ nội, mỗi tuần đều có cùng nàng liên hệ.

Vang linh không vài giây, điện thoại đối diện liền chuyển được.

“..... Cửu cửu?”

Ra tiếng đúng là Từ Uyển Tình.

Nữ hài nhi ngẩng mặt nhìn nhìn bầu trời đêm, cường khởi động cái tươi cười.

“A di..... Buổi tối hảo.”

Kia thanh tuyến hơi hơi rùng mình, xác thật tàng cũng tàng không được.

Từ Uyên Tình hô hấp ở đối diện tạm dừng một giây, mới khôi phục bình thường.

Giây lát sau, nàng trong thanh âm mang theo bất đắc dĩ cảm xúc vang lên

“Người gặp qua phụ thân hẳn?”

“..... Ân.”

Đình Cửu Cửu thực nhẹ thực nhẹ mà lên tiếng.

“Hắn nói cái gì?”

“.....” Đình Cửu Cửu trầm mặc vài giây, thấp giọng hỏi: “A di..... Hàn Thời công ty, có phải hay không thật sự.....”

Từ Uyên Tình ở đối diện trầm mặc xuống dưới.

Thời gian một phân một giây mà qua đi, Đình Cửu Cửu còn ôm có cuối cùng đình điểm hy vọng tâm, cũng liền chậm rãi một chút một chút trầm tới rồi như là không đáy trong vực sâu.

Không biết cuối cùng qua bao lâu, Đình Cửu Cửu rốt cuộc chậm rãi thở ra ngực tích tụ đến phát đau kia khẩu khí.

Nàng cường khởi động một cái lóe lệ quang tươi cười.

“Ta đã biết..... Từ a di.”

Từ Uyên Tình ở điện thoại đối diện, nhìn cửa sổ sát đất ngoại quan sát cả tòa thành thị cao lầu bóng đêm cùng quang cảnh, ánh mắt cất giấu sâu xa tiếc nuối.

“Người làm tốt lựa chọn?”

Điện thoại đối diện, nữ hài nhi thanh âm lộ ra bên tai phong, nhẹ đến như là muốn phiêu tán ở trong bóng đêm ——

“..... Từ lúc bắt đầu, ta cũng đừng vô lựa chọn a, từ a đi.”

“Cửu cửu.”

“Xin lỗi, có lẽ không nên cùng ngài đề này đó..... Nhưng năm đó kia sự kiện chân chính từ đầu đến cuối, ta đã nghe thúc thúc nhắc tới qua..... Ta không nghĩ dẫm vào các người vết xe đổ, hiện thực đã cũng đủ bất hạnh..... Ta cũng không nghĩ lại có người trở thành a di người như vậy vô tội giả.”

Từ Uyển Tình đáy mắt xẹt qua thâm trầm cảm xúc.

Nàng đáp ở trên bệ cửa đầu ngón tay vô ý thức mà khấu khẩn, huyết sắc tẫn cõi.

..... Vô tội giả a.

Nhưng này lại là nàng năm đó chính mình lựa chọn.

Hơn nữa nhiều năm như vậy tới, nàng đối cái kia lão nhân thông hận, đối trượng phu phần uất, đối chính mình hối hận, này đó cảm xúc lại bị nàng mạnh mẽ thêm cấp đưa bé kia.

Cái kia đã từng ôm nàng chân kêu mụ mụ, đã từng phúng thích nhất lễ vật tới tìm nàng, đã từng giống mỗi một cái khát vọng được đến mẫu thân chú ý tiêu hài nhi giống nhau nỗ lực làm được tốt nhất tới lấy lòng nàng.....

Đưa bé kia mới là nhất vô tội một cái a.

Nàng vốn tưởng rằng, lúc này đây nàng có thể làm chút cái gì tới trợ giúp đưa bé kia.

Đã là đèn bù, cũng là vãn hồi.

Nhưng hiện thực tàn khốc sẽ không bị nhân tình sở cảm động, cho nên đến cuối cùng, nàng vẫn là bất lực a.....

Nàng chỉ có thể nhìn, như vậy hai đứa nhỏ bị hiện thực bức bách tách ra.....

Từ Uyên Tình thanh âm rùng mình mà than ra một hơi.

“Cửu cửu, người cùng hãn cùng chúng ta này một thế hệ người không giống nhau, các người tương lai nhưng kỳ..... Cho nên chẳng sợ trước mắt chỉ có thể từ bỏ, nhưng không cần tuyệt vọng, biết không?”

Đối diện điện thoại tiếng gió, nữ hài nhi nhẹ giọng cười.

“Từ a di, ngài cùng thúc thúc đối ta an ủi đều là giống nhau đâu.....”

“.....”

“Bất quá ngài không cần quá lo lắng ta..... Kỳ thật ta sớm có chuẩn bị.”

Nữ hài nhi tiếng cười có chút khinh thường phiêu.

“Phần cảm tình này với ta mà nói, giống như là mượn tới sang quý hàng xa xỉ, vô luận ta có bao nhiêu ái nó, nhưng nó ở mỗi một ngày, nhắm mắt lại ngủ hạ phía trước, ta đều biết cũng lo lắng..... Sớm hay muộn có một ngày, ta còn là muốn đem mượn tới đồ vật còn trở về.”

“Ta lo lắng đề phòng lâu như vậy, hiện tại ngày này rốt cuộc tới..... Ta thừa nhận ta rất khổ sở, nhưng từ hôm nay trở đi, ta rốt cuộc không cần mỗi ngày đều hoảng sợ nhiên, không biết chính mình nào một ngày sẽ mất đi..... Như vậy cũng hảo, phải không?”

“.....”

Từ Uyên Tình hơi hơi hé miệng, lại không biết nên nói cái gì.

Nàng như thế nào sẽ nghe không ra, nữ hài nhi chỉ là ở mạnh mẽ an ủi chính mình cũng an ủi nàng đâu?

“Cho nên a di, cuối cùng vẫn là muốn ta đi làm cái kia tuyệt tình người —— đi trước cái kia, tổng so với bị lưu lại kia một cái muốn may mắn chút, đúng hay không.....”

Nữ hài nhi chậm rãi che miệng lại, lành nghề người kỳ quái dưới ánh mắt, một chút theo lạnh lẽo đèn đường ngời xồm xuống thân đi.

Nàng đưa điện thoại di động cử đến rất xa, chờ này một tiếng áp không được nghẹn ngào dư âm đã hết, nàng mới một lần nữa khởi động gương mặt tươi cười, uống cổ theo gương mặt lăn xuống tới nước mắt.

Nàng đem điện thoại cầm trở về, đè ở bên tai ——

“Về sau ta không bao giờ có thể đương nhiên mà lo lắng hẳn..... Muốn giúp ta chiếu cố hảo hẳn a..... A di.”

Âm cuối rơi xuống.

Đinh Cữu Cữu rốt cuộc nhịn không được, dùng sức mà cắt đứt điện thoại, đem mặt vùi vào trong khuỷu tay.

Kia một ngày, rất nhiều đi ngang qua người đi đường đều nhớ rõ, ở Q thị một cái trên đường, ven đường dưới đèn.

Có cái nữ hài nhi ngời xồm trên mặt đất, khóc thật sự thương tâm.

Thực thương tâm.

.....

Hai ngày sau.

Q đại tá nội quán cà phê, 2 lầu.

Hàn Thời vòng qua thang lầu vòng bảo hộ, hướng bên trong sô pha khu đi.

Mãi cho đến nhất nội cái kia vòng tròn sô pha bên, hần hơi hơi dừng lại thân, khóe miệng gợi lên ——

“Như thế nào đột nhiên chủ động kêu ta ra tới?”

“.....”

Đinh Cửu Cửu ngẩng đầu, không có gì biểu tình mà nhìn hần một cái, thần sắc nhàn nhạt.

Mà ngồi ở Đinh Cửu Cửu bên cạnh, Lâm Yến Thanh chủ động đứng dậy.

“Đã lâu không thấy, Hàn Thời.”

“.....”

Hàn Thời ánh mắt nhoáng lên.

Hần lại như là không phát hiện Lâm Yến Thanh, cũng không nghe được hần nói giống nhau.

Hần xoay người, từ sô pha đối diện nhập khẩu, hướng nữ hài nhi bên người vòng qua đi.

Đinh Cửu Cửu đặt ở bàn hạ đầu ngón tay run lên.

Nhưng nàng vẫn là ngẩng đầu, nhìn về phía Hàn Thời.

“Người ngồi ở bên kia thì tốt rồi..... Không cần lại đây.”

Hàn Thời dừng lại thân.

Giây lát sau, hần cười khẽ, “Hào..... Đều nghe người.”

Hần ngồi xuống.

“Người uống điếm cái gì, chúng ta.....”

“Ta tin hẳn nói cho người, là ước người ra tới nói sự tình.”

Đinh Cửu Cửu mặt vô biểu tình mà đánh gãy hần nói.

Hàn Thời trên mặt về điếm này cường trang cười sắc rớt cuộc rút đi.

“Nếu là dùng như vậy biểu tình nói sự tình..... Có thể hay không chờ lúc sau?”

Nam sinh thanh âm khàn khàn.

Hần hơi hơi về phía trước cúi người, trong thanh âm gần như mang một chút khẩn cầu, “Cửu cửu..... Ta hiện tại rất mệt, cho nên không cần hiện tại.....”

“Ta cũng rất mệt, Hàn Thời.”

Đinh Cửu Cửu lại lần nữa đánh gãy hần nói.

Nàng nâng lên cằm, đôi mắt không chớp mắt mà lạnh băng mà nhìn trước mặt nam sinh ——

“Người gia gia lại tới tìm ta —— lúc này đây ta thật sự chịu đủ rồi, Hàn Thời.”

“.....”

Hàn Thời dùng sức mà nhắm mắt.

Hắn mí mắt hạ kia xanh nhạt ô sặc, xem đến nữ hài nhi ánh mắt bi thương.

Nàng theo bản năng mà vịn khai đầu.

Mà Hàn Thời thấp giọng mà cười, “Mệt nói người nói cho ta, vô luận ở địa phương nào, ta nhất định sẽ trước tiên đi tìm người a, cho nên.....”

“Hàn Thời, ta đã cùng thanh tử ở bên nhau.”

“.....!”

Hàn Thời thân hình đột nhiên chấn động.

“Ta biết người chỉ là tưởng ——”

“Đối! Ta cũng chỉ là tưởng thoát khỏi người! Vì thoát khỏi người ta thậm chí có thể cùng hắn ở bên nhau —— mà hắn cũng nguyện ý!”

Đình Cửu Cửu nắm chặt quyền ——

“Hàn Thời, người không cần lắm —— từ ban đầu, ta liền không phải phi người không thể! Là người đuổi theo ta! Là người dây dưa ta! Là người nhất định phải cùng ta ở bên nhau! —— ta có thể ở khi đó vì chính mình thoả mái mà cùng người ở bên nhau, kia hiện tại ta giống nhau có thể vì chính mình không thoả mái mà cùng người tách ra!”

“.....”

Hàn Thời thân hình cương tại chỗ.

Hắn chậm rãi đứng dậy, kia trong nháy mắt thống khổ làm hắn thanh tuấn khuôn mặt gần như dữ tợn.

“Ta không tin, Đình Cửu Cửu..... Ta không tin người đối ta một chút cảm giác đều không có.....”

“Sự thật như thế.”

Đình Cửu Cửu không có biểu tình mà cùng hẳn đối diện.

Giây lát sau, nàng nhẹ cong khởi một cái cười.

Mang theo Hàn Thời chưa bao giờ có gặp qua trào phúng.

“Hoặc là, muốn xem cái gì người mới có thể từ bỏ? Xem ta cùng Lâm Yến Thanh hôn môi, lên giường?”

“..... Đình, cửu, cửu!”

“Hảo a.”

Nữ hài nhi cong môi cười.

Nàng duỗi tay đi câu bên cạnh không nói một lời mà ngồi Lâm Yến Thanh

——
“Ta đây làm cho người xem..... Chỉ cần người..... Còn có Hàn gia
—— đừng lại quẩn lấy ta.”

“Phanh” một tiếng vang lớn, sô pha trung ương cái bàn bị trực tiếp xốc đi ra ngoài.

Xôn xao pha lê toái tiếng vang đầy đất.

Quán cà phê tất cả mọi người sợ ngậy người, sôi nổi nhìn về phía nơi này, mà Hàn Thời cũng không quay đầu lại mà rời đi tại chỗ.

Vẫn duy trì cúi người hướng Lâm Yến Thanh thân ảnh dừng lại.

“..... Hẳn đi rồi.”

Giây lát sau, Lâm Yến Thanh nhẹ giọng nói.

“Đây là người muốn kết quả a, Đinh Cửu Cửu?”

Hắn cúi đầu đi xem.

Lúc này mới phát hiện không biết khi nào, nữ hài nhi đã không tiếng động mà khóc ướt cả khuôn mặt bàng.

“Đinh Cửu Cửu.....”

Lâm Yến Thanh cũng có chút luống cuống, hẳn trước nay chưa từng thấy như vậy Đinh Cửu Cửu.

Mà nữ hài nhi chậm rãi buông lỏng ra phát cương tay, mang theo kia vể mặt nước mắt ngẩng đầu, cười xem Lâm Yến Thanh.

Nàng thanh âm cùng toàn bộ thân thể đều ở phát run, cười cùng ánh mắt đều tan tiêu ——

“Ta diễn có phải hay không rất giống a..... Thanh tử?”

“Người sẽ không thật cảm thấy ta muốn thân người đi?”

“Ta thật không hạ miệng được.....”

“Người đừng dọa.....”

“.....”

“Cửu cửu, đừng nói chuyện, cửu cửu.....” Lâm Yến Thanh duỗi tay muốn đem nữ hài nhi ôm vào trong lòng ngực, lại bị nữ hài nhi né tránh.

“.....”

Nàng lại khóc lại cười mà rũ thân ngồi ở trên sô pha, chậm rãi đem chính mình câu lũ thành một đoàn.

Áp không được nghẹn ngào nước nở thanh truyền ra tới.

Lâm Yến Thanh nghe thấy cái kia từ nhỏ đến lớn, đều trước nay ôn hòa thiện lương nữ hài nhi gần từng chữ một mà tê thanh hỏi ——

“Thanh tử..... Này mẹ nó rốt cuộc là cái gì chó má nhân sinh a.....”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 73 Đệ Chương 73

Chương 15

Ngày đó lúc sau, Hàn Thời một cái chu đều không có xuất hiện ở trong trường học.

Có công thương học sinh chạy tới hỏi Đinh Cửu Cửu, nhưng Đinh Cửu Cửu chính mình đã chết lặng đến có chút đần độn, càng không thể nào cho bọn hắn cái gì đáp án.

Người kia có thể đi luôn, Đinh Cửu Cửu lại không thể.

Học còn muốn thượng, khóa còn muốn nghe, tác nghiệp còn muốn hoàn thành..... Kiếm chức cũng giống nhau muốn tiếp tục.

Bánh ngọt kiểu Âu Tây trong phòng, không phải không có nhân viên cửa hàng hỏi qua, như thế nào nàng cái kia tiểu soái ca bạn trai không thấy.

Nhưng ở phát hiện nữ hài nhi trạng thái lúc sau, đại gia liền cũng ngầm hiểu, không có người lại đi đề chuyện này.

Lại một cái chu đần độn mà độ qua đi.

Hôm nay buổi tối, Đinh Cửu Cửu vẫn ban, lâm tan tâm trước, di động của nàng thượng nhận được một cái xa lạ dãy số điện báo.

Chuyển được lúc sau, đối diện thanh âm làm Đinh Cửu Cửu có chút quen tai.

“—— người hôm nay nhìn thấy Hàn Thời không có!?”

Đối diện người đề nặng tảo bạo cảm xúc hồi.

Đinh Cửu Cửu chớp chớp mắt.

Qua hai giây, nàng chậm rãi lấy lại tinh thần.

..... Tống Soái.

Đinh Cửu Cửu chậm rãi từng ra một hơi, tú khí ngũ quan gian nhàn nhạt, không có gì cảm xúc.

“..... Chưa thấy qua.”

“.....”

Như vậy bình tĩnh gần như tĩnh mịch ngũ khí, làm đối diện Tống Soái hung hăng mà nghẹn một chút.

Hắn chửi nhỏ thanh ——

“Người hiện tại không thấy!”

“.....” Đinh Cửu Cửu trong tay khăn trải bàn ném ra, nàng thoát lực dường như ỷ tới rồi phía sau trên tường, mờ mịt mà trợn tròn mắt nhìn trần nhà.

Nàng nghe thấy chính mình nhẹ giọng: “Cho nên đâu.”

“Người có biết hay không —— Hàn Thời vì người đều làm cái gì!?..... Hắn này hai cái chu cơ hồ cũng chưa ăn qua đồ vật toàn mẹ nó ở đằng kia chuốc rượu chuốc rượu! Đã đem chính mình rút tiến bệnh viện hai lần!! —— người mẹ nó còn hỏi ta cho nên đâu?!..... Đinh Cửu Cửu! Người không trường nhân tâm sao!?”

Đinh Cửu Cửu chậm rãi nhắm lại mi.

Nàng duỗi tay đề đề chết lạng đau đớn dạ dày.

Không khí yên lặng vài giây lúc sau, nàng không tiếng động thở dài.

“Hắn sẽ không có việc gì.....”

Đối diện trầm mặc thật lâu sau, rốt cuộc từ kẽ răng bài trừ một câu ——

“Ta thật là nhìn lầm người..... Đinh Cửu Cửu, người cũng thật mẹ nó đủ tàn nhẫn.”

Điện thoại lạch cạch một tiếng cắt đứt.

Có lẽ là kia mi-crô thanh âm quá mức táo bạo, tính cả cửa hàng nhân viên cửa hàng đều nhin không được tò mò mà nhìn lại đây.

——

“Cửu cửu, người không sao chứ?..... Ai cho người đánh điện thoại a?”

Đinh Cửu Cửu xả lên khoe miệng, vô lực mà cười cười.

Chỉ là cười đến một nửa, dạ dày bộ co rút đau đớn lại làm nàng bản năng nhăn lại đuôi lông mày.

“Ai, cửu cửu, người còn như vậy tuổi trẻ đâu, một chút đều không chú ý thân thể không thể được!..... Người nhìn một cái người, này hai cái chu tiều tụy thành cái gì bộ dáng, a?”

“..... Không có việc gì, ta đêm nay trở về uống thuốc thì tốt rồi.”

Đinh Cửu Cửu cau mày cười nói.

“.....”

Cùng nữ hài nhi ảm đạm không ánh sáng con người nhìn nhau liếc mắt một cái, kia nhân viên cửa hàng biết lại khuyên cũng vô dụng, chỉ có thể thở dài lắc lắc đầu, xoay người hướng trong đi rồi.

Đình Cửu Cửu đứng ở tại chỗ, không biết là phát gốc vẫn là đang nghĩ sự tình, vẫn không nhúc nhích.

Qua mấy chục giây sau, nàng mới chậm rì rì mà cầm lấy di động, gạt ra một cái dây số đi.

Giây lát sau, điện thoại đối diện chuyển được.

“..... Từ a đi.” Đình Cửu Cửu thanh âm nhẹ đến như là tùy thời sẽ tản mất, “Hàn Thời hẳn.....”

“Ta nghe nói.”

Điện thoại đối diện, Từ Uyển Tình ngữ khí hơi khẩn, “Hắn uống thành dáng vẻ kia, sẽ không khó tìm..... Người không cần lo lắng.”

Đình Cửu Cửu trầm mặc trong chốc lát.

“Ân..... Hảo, cảm ơn a đi.”

Nàng nói xong, liền chuẩn bị bắt lấy di động, cắt đứt điện thoại.

Chỉ là di động vừa ly khai lỗ tai một khoảng cách, Đình Cửu Cửu liền nghe thấy microphone lại truyền ra Từ Uyển Tình thanh âm ——

“Ngày hôm qua, Hàn Thời uống say không còn biết gì về sau, chạy đến ta nơi này tới..... Hắn lớn lên về sau, này vẫn là ta lần đầu tiên thấy hắn khóc a, cửu cửu.”

Đình Cửu Cửu thân hình bỗng dưng cứng đờ.

Nguyên bản cho rằng đã khô cạn rốt tuyến lệ, đột nhiên lại dâng lên toan trướng sáp ý.

Đình Cửu Cửu dùng sức mà chớp chớp mắt, đem kia sáp ý áp trở về.

Sau một lúc lâu, nàng mới một lần nữa tìm về chính mình thanh âm.

“Hàn Thời công ty bên kia.....”

“Hàn Thời gia gia hai chu trước ngày đó cũng đã đã biết, hẳn đã dừng sở hữu hành động, thậm chí ngược lại bắt đầu rót vào tài chính lưu, giúp Hàn Thời giải quyết những cái đó nợ khó đòi cùng bất lương tài sản vấn đề..... Người có thể yên tâm.”

“.....”

Đình Cửu Cửu nhẹ hít vào một hơi, “Ân..... Ta đã biết, a di..... Ta bên này còn có công tác, chúng ta hôm nào lại liêu.”

Cắt đứt điện thoại lúc sau, Đình Cửu Cửu lại tại chỗ mờ mịt mà đứng đó một lúc lâu, mới ở nhân viên cửa hàng nhắc nhở lấy lại tinh thần, một lần nữa bắt đầu kết thúc công tác.

.....

Nửa giờ sau, thay cho quần áo lao động Đình Cửu Cửu phát tay cùng phía sau đồng sự nói quá dừng, liền xách theo chính mình ba lô, xoay người hướng trường học đi.

Nhà này bánh ngọt kiểu Âu Tây phòng ly Q đại rất gần, là liền nhau hai con phố.

Chỉ cần từ một cái xã khu trung gian xuyên qua, liền có thể tới đạt Q đại.

Bởi vì là ca đêm, đã là 9 giờ lúc sau, xã khu phá lệ mà an tĩnh.

Đình Cửu Cửu xách theo bao rữ mắt đi ở trên đường, chỉ nghe được đến chính mình gót giày nhẹ nhàng đánh mặt đất thanh âm.

..... Cô độc phải gọi người có chút rét run.

Đình Cửu Cửu nhẹ nhàng ôm ôm cánh tay.

Ở đi qua một loạt ngừng ở xã khu nội ven đường xe khi, Đình Cửu Cửu nghe thấy phía sau có cửa xe mở ra thanh âm.

Thanh âm kia ở trống trải đêm hạ an tĩnh xã khu, nghe tới phá lệ làm nhân tâm giật mình.

Đình Cửu Cửu dưới chân một đống.

Ngay sau đó an ủi chính mình là ảo giác.

Nhưng cứ việc không ngừng làm tâm lý khai thông, nhưng đang nghe thấy phía sau tựa hồ mơ hồ có tiếng bước chân cùng lại đây thời điểm, Đình Cửu Cửu vẫn là nhịn không được bản năng trào ra trong bao di động, đồng thời dưới chân nhanh hơn nện bước.

Không đi ra rất xa, tiến vào đèn đường bị bóng cây ngăn trở âm u khu, Đình Cửu Cửu ẩn khai màn hình liền phải quay số điện thoại.

Mà nhưng vào lúc này, phía sau cái kia tiếng bước chân đột nhiên gia tốc kéo gần.

Không đợi Đình Cửu Cửu phản ứng quay đầu lại, tay nàng cổ tay bỗng dừng căng thẳng.

“Ngô ——”

Đồng thời, một bàn tay che ở nàng miệng mũi chỗ, trực tiếp đem nàng kéo dài tới bên cạnh hẻm tối.

Kia trong nháy mắt Đình Cửu Cửu sợ tới mức trái tim cơ hồ đều phải nổ tung, hoảng sợ cảm xúc nháy mắt hướng không có trong não sở hữu lý trí.

Thằng đến bị hung hăng để ở cứng rắn bất bình trên vách tường nháy mắt, cho rằng chính mình sinh mệnh khả năng liền phải đến đây kết thúc trước một giây, Đinh Cửu Cửu trước mắt xẹt qua đi cái thứ nhất hình ảnh..... Thế nhưng vẫn là Hàn Thời thân ảnh.

Kia ngũ quan ở trong đầu hiện lên khoảnh khắc, Đinh Cửu Cửu đột nhiên đánh một cái giạt mình.

Lý trí rốt cuộc trở về.

Mà Đinh Cửu Cửu hung hăng mà nắm chặt bị kiềm chế ở bên nhau thủ đoạn.

Móng tay đâm vào trong lòng bàn tay đau đớn làm nàng bị sợ hãi xâm chiếm đại não chậm rãi thanh minh.

Hắc ám ngõ nhỏ, Đinh Cửu Cửu thấp thấp mà nước nở thành, gian nan mà phát ra tiếng ——

“Người muốn cái gì..... Tiền sao..... Ta có thể cho người..... Ta, ta sẽ không lộ ra cũng nhìn không tới người mặt, ta đem tiền tất cả đều cho người người phóng ta ——”

Tiếng chưa lạc, che lại tay nàng buông ra.

Không khí một lần nữa ùa vào phổi.

Chỉ là không đợi Đinh Cửu Cửu sinh ra tìm được đường sống trong chỗ chết may mắn, lại đột nhiên cảm giác cái tay kia hoạt đến nàng cổ trước, sau đó đột nhiên phát lực, phúc nàng xương quai xanh đem nàng để ở trên tường ——

Mùi rượu ập vào trước mặt.

Nữ hài nhi môi bị trước người người thật mạnh cắn.

Vừa muốn bạo khởi giã giụa Đinh Cửu Cửu đột nhiên dừng lại.

——

Ở đã bắt đầu chậm rãi thích ứng ngõ nhỏ nơi hắc ám này trong ánh mắt, cái kia áp chế nàng, con người lóe gần như điên cuồng cảm xúc người.....
Hắn ngũ quan chậm rãi rõ ràng ở nàng đáy mắt.

Hàn Thời.

“.....”

Đinh Cửu Cửu đã chết lặng hai chu ngực, nặng nề mà trừu đau một chút.

Nàng giật mình nhiên mà ngây người vài giây, mới bỗng nhiên phản ứng lại đây, dùng sức mà giã giụa lên, xoắn thân thể tránh né cái này tràn đầy mùi rượu hôn.

Cũng hoặc là, nên xưng là căn xé càng thỏa đáng một chút.

Nụ hôn này chỉ có liều mạng đòi lấy cùng gần như tuyệt vọng cảm xúc, nàng cảm thụ không đến nửa điểm thuộc về Hàn Thời đã từng ôn nhu cùng tình ý.

“Hàn Thời —— người buông ra được không.....”

“..... Không.”

Cái kia bị rượu tiêm nhiễm đến khàn khàn tiếng nói, chỉ có làm người cốt lãnh hàn ý.

Hắn gắt gao giam cầm vách tường cùng ngực chi gian nữ hài nhi, cung thân chống cái trán của nàng, ở thân mật nhất mà nhĩ tấn tư ma khoảng cách, xuất khẩu nói lại so với đêm nay thu đêm đều càng làm cho người cảm thấy lạnh ——

“Thế nào..... Không có ta nửa tháng..... Người có phải hay không quá thật sự thoải mái a, Đinh Cửu Cửu?”

Lời nói đến âm cuối, hấn ách giọng nói cười thanh.

Lúc này đây lại chỉ có châm chọc cùng đến xương lảnh.

“Cùng người tân bạn trai ở chung đến có khỏe không..... Ta nghe nói các người mỗi ngày đều pha trộn ở bên nhau —— như thế nào đêm nay hấn không có tới bồi người đâu?”

“Người uống nhiều Hàn Thời,” Đinh Cửu Cửu cắn răng giãy giụa, còn ý đồ kéo về người này lý trí, “Người thanh tỉnh điểm, trước bụng ta ra —— ô.....”

Bụng ra nữ hài nhi bị chính mình cắn đến đỏ bừng cánh môi, Hàn Thời đáy mắt cất giấu thâm lãnh mà không trộn lẫn cảm xúc lạnh lẽo.

“..... Ta không uống nhiều, ta chỉ là điên rồi mà thôi.”

Hấn hoãn thanh lặp lại một lần.

“Là người đem ta bức điên, Đinh Cửu Cửu.....”

Đinh Cửu Cửu cơ hồ chật vật mà né tránh người nọ rũ vọng xuống dưới ánh mắt.

Mà này động tác chỉ làm Hàn Thời cho rằng nàng đã liên đối diện đều không muốn.

——

“Người hiện tại..... Liên xem ta liếc mắt một cái đều không thể chịu đựng?”

Nam sinh tay siết chặt nàng cằm, đem nàng mặt cưỡng bách tính mà kéo tới, hấn tê uy danh hiếp ——

“Lúc này mới bao lâu, người cũng đã thích Lâm Yến Thanh!? Người sẽ không sợ ta ——”

“Người đủ rồi! Buông ta ra ——”

Đang ở Đình Cửu Cửu kịch liệt giãy giụa thời điểm, ngõ nhỏ ngoại đột nhiên truyền ra một thanh âm ——

“Người nào ở đằng kia!?”

Đình Cửu Cửu cuống quít quay đầu nhìn lại, một trung niên nhân đứng ở hẻm cân nhắc cau mày vọng tiến vào, tựa hồ là xã khu cư dân.

Người nọ lúc này cũng đã thấy rõ hai người trạng thái, lại liên tưởng chính mình phía trước nghe được nói, trung niên nhân trầm giọng nói ——

“Tiểu cô nương, người đừng sợ, ta đây liền báo nguy!”

“.....”

Đình Cửu Cửu ngơ ngẩn.

Mà giây lát sau, nàng nghe thấy trước người người đột nhiên cười thanh, phủ tiến nàng cổ.

Kia cười lại giống khóc:

“Toàn thế giới đều không nghĩ ta và người ở bên nhau..... Liên người cũng là.....”

Đình Cửu Cửu ngược nháy mắt thứ đau đến như là có vô số kim đâm đi vào.

Nàng hốt mắt tức thì liền đỏ.

Đinh Cửu Cửu xoay đầu, khẽ nhếch thanh, “..... Chúng ta nhận thức, không phiến toái ngài.”

Bên ngoài đã lấy ra di động chuẩn bị quay số điện thoại báo nguy trung niên nhân sừng sốt, hấn cảnh giác nói: “Tiểu cô nương, là hấn ở uy hiệp người nói, người không phải sợ, có ta ở đây, đây là điều ngô cụt —— hấn không chạy thoát được đâu.”

Đinh Cửu Cửu hoãn khẩu khí, nỗ lực bình hạ thanh tuyến run rẩy.

“..... Ngượng ngùng, chúng ta xác thật nhận thức, hấn là ta..... Bạn trai cũ, hấn uống nhiều quá, nhưng sẽ không có việc gì —— cảm ơn ngài.”

Trung niên nhân lại đứng trong chốc lát, xác định bên trong không có tiếp tục xung đột tư thế, lúc này mới hồ nghi mà xoay người tránh ra.

Đinh Cửu Cửu nhẹ nhàng thở ra, lại làm hít sâu, đè nặng cảm xúc nỗ lực bình tĩnh mà quay lại tới.

“Hàn Thời, người thành thực điếm đi..... Đừng như vậy, nháo đến tất cả mọi người đều khó coi.”

“—— vì cái gì không cho hấn báo nguy bắt ta?”

“.....”

Này vấn đề đem Đinh Cửu Cửu ghen ở tại chỗ.

Giây lát sau nàng chớp chớp mắt, quay đầu đi.

“Người thật đúng là tin tưởng ta a..... Đinh Cửu Cửu..... Nếu người đem ta trở thành cái gì chính nhân quân tử, vậy người liền sai rồi.”

Hấn nghiêng đầu, cực nóng hô hấp phun ở nàng trên cổ, mang theo chước người độ ấm.

Cùng lúc đó, thanh âm kia khàn khàn mà cười rộ lên, không trộn lẫn bất luận cái gì cảm xúc, mà chỉ có lạnh lẽo ——

“Ta cũng không biết ta sẽ làm cái gì, người còn tin tưởng ta sao..... Vậy người nhất định sẽ hối hận.”

Nói, người nọ tay đã theo Đinh Cửu Cửu bên cạnh người, vồ đến nàng trước ngực y khấu đi lên.

Hô hấp gian mùi rượu làm người ý thức đều ngất đi.

Đinh Cửu Cửu mắt nhân run rẩy.

Nàng chuyển mở mắt, bức bách chính mình phát ra một tiếng cười lạnh.

“Người chính là tới làm cái này?”

“.....”

“Người cũng thật làm ta khinh thường, Hàn Thời.”

Cảm giác được trước người động tác dừng lại, Đinh Cửu Cửu quay lại mắt, mắt mang theo chân tình thật cảm giận này không tranh tức giận, hung hăng mà lẳng hướng trước mắt nam sinh ——

Nàng gọi lên khoe môi, mắt hạnh cảm xúc lại lãnh:

“Hảo, vậy người làm.”

Nữ hài nhi phúi tay ném xuống ba lô, ngưỡng mặt nhìn kia trương bị tối tăm ánh sáng khắc ra sắc bén suy sút cũng xinh đẹp cắt hình người ——

“Làm xong, người liền lăn —— lăn đến ta không bao giờ dùng thấy địa phương đi!”

“.....”

Hàn Thời thân hình đột nhiên cứng đờ.

Giây lát sau, hắn trầm giọng nghẹn ngào mà cười câu.

“Người liền như vậy chán ghét ta sao, Đinh Cửu Cửu?”

“.....”

“Chính là ta thích người..... Ta yêu người..... Ta điên rồi giống nhau mà tưởng cùng người ở bên nhau.....”

Đinh Cửu Cửu đồng tử nhẹ rụt hạ.

Hàn Thời những cái đó thống khổ cảm xúc vô pháp trốn tránh mà đau đớn nằng.

Nàng chỉ có thể quay mặt đi, làm chính mình thanh âm nghe tới lạnh băng đến như là không có cảm tình ——

“Nhưng ta không mừng.....”

“Đừng cự tuyệt ta!”

Cái kia thanh âm đột nhiên nghẹn ngào mà đánh gãy nằng.

Chỉ là bùng nổ lúc sau, liền quay về gần như cầu xin khóc âm ——

“Đừng cự tuyệt ta..... Nói người ở suy xét..... Liền như vậy treo ta như vậy đủ rồi.....”

“..... Cái gì?”

Đinh Cửu Cửu ngẩng đầu.

Cúi người xuống dưới người hốc mắt nổi lên hồng.

“Cứ như vậy treo ta.....”

Hàn Thời vô ý thức mà lặp lại một lần ——

“Người cái gì cũng không cần nhiều làm, như vậy liền cũng đủ ta nổi điên, cũng đủ ta liều mạng mà vì người làm hết thủy sự tình..... Không tốt sao?”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 74 Đệ Chương 74

Chương 16

Ngực đau đến như là có chỉ tay đem bên trong ngũ tạng lục phủ đều xé rách.

Đình Cửu Cửu há miệng thở dốc, lại sau một lúc lâu đều nói không nên lời một chữ tới.

Ở như vậy không tiếng động lặng im, chống đỡ ở nữ hài nhi trước người nam sinh thân hình chậm rãi uể oải đi xuống.

Thẳng đến nào đó thời khắc, người nữ hài nhi trên người đã lâu quen thuộc thanh hương, Hàn Thời ý thức rơi vào rồi tối tăm.....

Đình Cửu Cửu chỉ cảm thấy trên vai đột nhiên trầm xuống.

Trước mặt người đột nhiên không có gì dấu hiệu mà đổ xuống dưới.

Đình Cửu Cửu bản năng duỗi tay đem người đỡ lấy, kinh hoảng ra tiếng: “Hàn Thời.....—— Hàn Thời!”

Chống ngắt xỉu Hàn Thời, Đình Cửu Cửu hoảng loạn mà duỗi tay đi sờ hắt trên người di động, chờ thật vất vả run rẩy xuống tay đem nó lấy ra tới gạt ra điện thoại đi, nữ hài nhi thanh tuyến đều là run đến không thành âm ——

“Từ..... Từ a đi.....”

.....

Nửa giờ sau.

Hàn Thời này nửa tháng tới, lần thứ ba bị đưa vào bệnh viện.

Ở giường bệnh bên, nhìn kia trương thanh tuyến cũng khó nén tiêu tụy mặt, Đinh Cửu Cửu nỗ lực nghẹn nước mắt hồng hốc mắt bộ dáng, làm bên cạnh đứng Từ Uyển Tình đều nhin không được đau lòng.

“Cửu cửu, bác sĩ đã nói Hàn Thời không có gì vấn đề lớn..... Thời gian đã đã khuya, ta làm người đưa người trở về nghỉ ngơi đi.”

“.....”

Đinh Cửu Cửu trầm mặc hồi lâu, mới chậm rãi gật đầu.

Nàng chậm rãi đứng lên, đi hướng cửa phòng bệnh.

Ở đuôi tay đỡ tới cửa bắt tay thời điểm, nữ hài nhi ngừng lại.

Nàng không có quay đầu lại, chỉ nhẹ giọng mở miệng.

“Từ a đi.....”

“Làm sao vậy?” Từ Uyển Tình nhìn nữ hài nhi tái nhợt sắc mặt, lo lắng hỏi:

“Có chỗ nào không thoải mái sao?”

“..... Không phải.”

Đinh Cửu Cửu chậm rãi lắc lắc đầu.

An tĩnh vài giây, nàng vẫn là không có nhin xuống, hồng vành mắt quay đầu lại, nhìn thoáng qua trên giường bệnh còn ở hôn mê Hàn Thời.

“Nếu có thể nói, thỉnh Hàn lão gia tử..... Đưa hẳn xuất ngoại đi.”

Từ Uyển Tình thân hình cứng lại.

Giây lát sau nàng mới phản ứng lại đây, “Cửu cửu, người.....”

Đình Cửu Cửu cắn môi dưới, quay lại mặt.

“Hắn nếu không đi..... Thịnh a di người nói cho hắn, là ta chủ động nói ra, là ta..... Muốn Hàn lão gia tử đưa hắn rời đi.”

Từ Uyển Tình ngơ ngẩn.

Mà nữ hài nhi lộ ra một cái tái nhợt như là không có linh hồn cười.

“..... Hắn sẽ hiểu.”

Hắn sẽ biết.

Nàng có bao nhiêu tàn nhẫn mà..... Đem hắn kia cuối cùng một chút khăn cầu hy vọng đều ma diệt.

Nói xong, Đình Cửu Cửu rốt cuộc không có biện pháp nhiều kiên trì một giây.

Nàng cũng không quay đầu lại mà rời đi.

Phòng bệnh một mảnh tĩnh mịch.

Sau một lúc lâu.

Từ Uyển Tình chậm rãi than ra một tiếng.

“Ta sớm cùng người đã nói, nàng xứng người, đáng tiếc.”

“.....”

Trên giường bệnh, người nọ chậm rãi mở bừng mắt, đồng tịch ám.

Từ Uyển Tình tầm mắt buông xuống, sắc mặt một chút một chút lãnh đi xuống.

“Chính người xem, người đem một cái vô tội nữ hài nhi tra tấn thành bộ dáng gì?..... Nàng là đồ nhiều ít đời mồi, mới có thể bị người coi trọng, tao này vô cơ vũ nhục cùng tra tấn?”

“.....”

Trong phòng yên lặng càng lâu.

Trên giường bệnh người chậm rãi khép lại mắt.

“..... Ta xuất ngoại.”

Thanh âm gian nan.

Mười tám tháng sau.

Q thị quốc tế sân bay.

“Tiên sinh, phi cơ đã rời xuống, ngài có thể chuẩn bị từ VIP thông đạo hạ cơ.”

Theo không thừa tiểu thư dịu dàng thanh âm, khoang doanh nhân đệ nhất bài nam nhân giờ tay, thon dài rõ ràng đốt ngón tay bát hạ bịt mắt.

Một trường thanh tuần lãnh bạch mặt hoàn toàn lộ ra ngoài tới.

Nam nhân sinh một đôi mắt đào hoa, mắt đuôi hơi hơi thượng chọn, con người đen nhánh; mũi cao thẳng có hình, từ lúc khai cửa sổ mạn tàu quăng vào tới ánh mặt trời, lạc quá sắc bén mũi tuyến, ở hấn sứ bạch làn da thượng lưu lại một chút nhàn nhạt âm u.

Kia môi mỏng khoe môi hơi nhấp, thoạt nhìn đó là làm người rất muốn hôn môi môi hình.

Đứng ở bên cạnh không thừa tiểu thư sắc mặt đỏ lên.

Đáy lòng không khỏi mà nắm tay hô nhỏ: Quả nhiên là thật sự soái a.....

Chờ cặp kia mắt đen quay về thanh minh, nam nhân ngồi dậy.

“..... Tới rồi?”

Thanh âm mang theo sơ tỉnh khàn khàn trầm thấp.

——

Liền thanh âm đều như vậy dễ nghe!

Không thừa tiểu thư đè nặng chính mình trong lòng thét chói tai xúc động, kiệt lực bảo trì cũng đủ chức nghiệp mỉm cười ——

“Đúng vậy, tiên sinh, xin hỏi ngài còn cần cái gì trợ giúp sao?”

“Không cần, cảm ơn.”

Nam nhân đứng lên.

Mặc dù là vượt quốc hành trình, hẳn tựa hồ vẫn cứ không có mang cái gì hành lý, chỉ có một con cự tiểu phi hành rương đi theo.

Ở không thừa tiểu thư còn không có phản ứng lại đây thời điểm, người nọ đã đi ra cabin, đi vào VIP trong thông đạo.

“A.....”

Trong tay không để đi ra ngoài tờ giấy bị lòng bàn tay hãn ý đều tí ướt, không thừa tiểu thư tiếc nuối mà thu hồi ánh mắt.

“Đừng nghĩ lạp.”

Đồng sự cười từ bên cạnh trái qua, thấp giọng trêu ghẹo nàng, “Như vậy nam nhân, cũng không phải là chúng ta có thể chiếm hữu.”

Không thừa tiểu thư thở dài.

“Nhưng hăn lớn lên như vậy soái, ngủ một lần kiếm một lần a.”

“Ha ha ha, có đạo lý, bằng không người đi lên đem người truy trở về?”

“—— người liền sẽ khai ta vui đùa!”

“.....”

Đã theo VIP thông đạo tiến vào ga sân bay nam nhân tự nhiên không biết chính mình phía sau đã xảy ra cái dạng gì đối thoại.

Mà mặc dù đã biết, hăn đại khái cũng hoàn toàn không để ý.

Đi vào ga sân bay, hăn lấy ra di động, tắt đi phi hành hình thức.

Vài giây sau, hợp với vài lần chấn động truyền đến.

Mười mấy chưa kể đó điện hạ, còn có Tống Soái mấy cái tin tức ——

“Ha ha ha ta chạm vào một ngốc tử thế nhưng nói người phải về nước.”

“Hắc, hôm nay ngốc tử thật nhiều.”

“..... Đây hăn là không phải thật sự đi?”

“Thảo, người vì cái gì tắt máy??”

“Người mẹ nó thật muốn trở về?????”

“Ta trời ạ, là dương nữ không hảo phao vẫn là cơm Tây không thể ăn ——! Người làm gì phải về nước?!”

Nhìn cái này có thể sử dụng mấy cái tin nhắn phát tới động thái video hiệu quả nhị gốc tử,

Hàn Thời: “.....”

Hắn duỗi tay bắt dây số đi ra ngoài.

Vang linh liên hai giây đều không có, điện thoại đã bị tiếp lên.

Đối diện thanh âm âm trầm trầm:

“Người hiện tại, ở đâu?”

Hàn Thời cười nhạt thanh, nhìn ga sân bay cửa sổ sát đất ngoại trời nắng bích ngày.

“Tổ quốc trong ngực.”

“.....”

Đối diện trầm mặc vài giây, đột nhiên một tiếng cùn loại xốc bàn thanh âm truyền đến, ngay sau đó đó là Tống Soái khiếp sợ ——

“Người người người người người thật về nước??!!”

Hàn Thời cười đến không chút để ý.

“Sinh là người Trung Quốc, chết là Trung Quốc hồn..... Học thành trở về, đền đáp tổ quốc a.”

Tống Soái: “.....”

Tống Soái: “Được rồi, biết người chính trị giác ngộ cao, người mẹ nó đừng tú.”

“Còn có vô nghĩa sao, không có treo.”

“Đừng đừng đừng đừng ——”

Tống Soái liên thanh chặn, “Còn có còn có!”

“Nói.”

“Người..... Lần này rốt cuộc trở về làm gì?”

“Không phải nói cho người, đền đáp tổ quốc a.”

Tống Soái: “.....”

Hành đi.

“Người hiện tại ở Q thị a?”

“Ân.”

“Xem giải trí bản, người này một năm rưỡi ở nước ngoài là cùng dương nữ nhóm sống được rất tiêu sái..... Nếu đuổi kịp người về nước, huynh đệ làm ông chủ, cho người đón gió, cũng thuận tiện mang người nhìn lại một chút quốc nội nữ ——”

“Không có thời gian.”

Tống Soái: “??”

“Người không phải mới vừa về nước sao, chỗ nào bận rộn như vậy?”

Hàn Thời: “Ta hôm nay không lưu Q thị, đi ra ngoài đi một chút.”

Tống Soái trầm mặc vài giây, hồ nghi hỏi: “Đi chỗ nào a?”

Hàn Thời trầm ngâm hai giây, nhẹ nheo lại mắt, “Thành phố C.”

Tống Soái ở điện thoại đối diện nheo cái chết khiếp.

Sau một lúc lâu, hần rớt cuộc tìm về chính mình thanh âm ——

“Hàn Thời, ta vẫn luôn cảm thấy người là chúng ta này nhóm người nhất mẹ nó thông minh một cái, cảm thấy ta biểu ca cũng vô pháp cùng người so!..... Ta phát hiện ta thật là mắt bị mù, người mẹ nó liền một ngốc tử, thật sự!”

Hàn Thời mỉm cười bật cười.

Hần nhẹ sách thanh.

“Tống Soái, người có phải hay không cảm thấy ta hôm nay không lưu Q thị, liền không thể tìm người bán da của người?..... Một năm rưỡi không thấy, người liền ta đều dám mạng?”

Kia lạnh căm căm ngữ khí, đem điện thoại đối diện tức giận phía trên Tống Soái đông lạnh trở về thanh tĩnh trạng thái.

Hần hướng trên sô pha đạp một chân, héo ngồi trở lại đi, hữu khí vô lực mà nói: “Nhưng chính người nói nói..... Người còn không phải là vì cái kia ai —— mới phải về thành phố C sao? Người dám nói người không phải?”

“Không phải.”

Tống Soái: “.....”

Tống Soái: “Thảo! Ta mặc kệ, ta làm ta biểu ca huấn người!”

Nói xong, đối diện đem điện thoại treo.

“.....”

Đối với đã tắt đi trò chuyện giao diện, Hàn Thời hơi nhướng mày.

..... Thật đúng là lá gan lớn.

Đều dám quai hãn điện thoại?

Hàn Thời cười nhạt thanh.

Đi ra vài bước đi, lại một chiếc điện thoại đánh tiến vào.

Vừa thấy điện báo biểu hiện, Hàn Thời cười nhẹ thanh, tiếp lên.

“Lâu gia.”

Điện thoại đối diện cũng là nhàn nhạt một tiếng cười, “Tiểu Hàn tổng..... Không đúng, ấn người về nước thời gian này tới nói, không dùng được hai cái chu, ta phải đổi giọng gọi ‘ hàn đồng ’ đúng không?”

Hàn Thời mi mắt một rử.

Giây lát sau, hãn vô vị mà vén lên tầm mắt, biểu tình lại khôi phục đến kia không chút để ý trạng thái.

“Tổng Soái không phải theo như người nói, ta muốn đi thành phố C.”

“Ta còn tưởng rằng người đã chuẩn bị đầy đủ, chỉ còn chờ cuối cùng một hồi trận công kiên, lúc này mới trở về?”

“..... Xác thật như thế. Nhưng không vội này hai chu.”

“Như thế nào, liền bận rộn như vậy? Lại không phải muốn vào cái gì núi sâu rừng già, như thế nào không thể hai đầu chiếu cố?”

“Ai nói không phải?” Hàn Thời mỉm cười.

“.....”

Khó được đối diện Tần Lô đều trầm mặc hai giây, “Người phải về kia vùng núi?”

“Ân.”

“Vì ai hỏi?”

“..... Tổ quốc?”

Đối diện Tần Lô khí cười, “Người tư tưởng giác ngộ cao, ta biết, nhưng người đền đáp tổ quốc cũng không cần thế nào cũng phải dấn thân vào xa xôi vùng núi đi?”

Hàn Thời giật giật con người, “Không dùng được bao lâu.”

“.....” Tần Lô im lặng, đột nhiên không đầu không đuôi mà tới một câu, “Đã đem người nợ đã quên?”

“Đã quên.”

“Vậy người này kế hoạch có ý tứ gì?”

“Giải sầu.”

Hàn Thời nói xong, bật cười, một đôi liếm diễm mắt đào hoa, chọc đến đi ngang qua nữ hài nhi đều nhin không được ngoái đầu nhìn lại ——

“Dùng tổ quốc non sông gấm vóc nung đúc một chút tình cảm cùng lòng trung thành, không được sao?”

Tần Lô cười mắng: “Đi người gia gia lòng trung thành.”

Hàn Thời ách thanh bật cười.

“Mãng thật là dễ nghe, lại đến hai câu?”

“Chờ người này bất hiếu tử tôn soán vị, ta lại suy xét một chút người cái này kiến nghị.”

Hàn Thời nhẹ nheo lại mắt, hơi hơi ngửa đầu.

“Tần ‘ tướng quân ’, người yên tâm, người đấu tranh anh dũng thời điểm không xa.”

“..... Yếu điểm mất đi, hàn đồng, ai hấn đại gia là người tướng quân, người muốn đến khởi sao?”

“Ngượng ngùng, không đại gia.” Hàn Thời cười nhạt, “Kia chờ thay đổi triều đại, ta phong người làm ‘ khác họ Vương gia ’?”

“Đừng nghĩ, Tần gia này sạp đủ ta lăn lộn —— các người Hàn gia kia lặn giang sơn, về sau lưu trữ chính người đau đầu đi.”

Hàn Thời bị dỗi đến không quá sáng.

Híp mắt tự hỏi hai giây, hấn nhoẻn miệng cười.

“Tổng thư đáp ứng người đệ 250 thứ cầu hôn?”

“.....”

Đối diện trầm mặc năm giây, Tần Lôu khó được cảm xúc rõ ràng lộ ra ngoài, truyền đến nghiêng răng nghiêng lợi thanh âm ——

“Kết minh tan vỡ, kia ngôi vị hoàng đế, chính người soán đi thôi.”

Nói xong, điện thoại cắt đứt.

Hàn Thời vừa lòng mà cười.

Một lát sau, đặc biệt tới đón cơ trợ lý tươi cười nịnh nọt mà đi lên trước:

“Tiểu Hàn tổng, ngài xem kế tiếp là về trước nơi đó biệt thự vẫn là trước dùng cơm trưa?”

Hàn Thời mắt không nâng.

“Cho ta đính một trương phi thành phố C vé máy bay.”

“???”

“Càng nhanh càng tốt.”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 75 Đệ Chương 75

Chương 17

Hàn Thời cũng không có thể thuận lợi rời đi Q thị.

Trợ lý bên kia mới vừa cho hắn đánh thượng gần nhất một lần chuyến bay vé máy bay, hắn liền nhận được Từ Uyển Tình điện thoại.

Nghe xong nửa phút, kia sắc bén mi tuyến liền dương lên.

“..... Không thấy.”

Từ Uyển Tình ở điện thoại đối diện lạnh thanh, “Hồi đô trở về, có bản lĩnh người phía trước không cần khiến cho như vậy giống trống khua chiêng.”

“Ta có việc gấp.”

“Phi thành phố C?”

“.....” Hàn Thời dừng một chút, mím cười bật cười, lưỡi biếng mà lên tiếng.

Từ Uyển Tình ở điện thoại đối diện, hận sắt không thành thép mà thở dài một hơi.

“Người có thể hay không có điểm tiền đồ?..... Một năm rưỡi người đều nhin, còn kém mấy ngày nay?”

“Này một năm rưỡi, ta còn chưa đủ có tiền đồ sao?”

“.....”

Nghĩ tới này một năm tới Hàn gia trong ngoài sự tình, còn có trong đó Hàn Thời động tác cùng thủ đoạn, Từ Uyển Tình trầm mặc xuống dưới.

Chỉ là nàng miễn cưỡng thỏa hiệp không vài giây, liền nghe Hàn Thời chính mình cười nhẹ thanh ——

“Đối. Ở chuyện của nàng thượng, ta chính là không tiền đồ.”

Từ Uyển Tình: “.....”

Này may mắn không phải nàng thân sinh, bằng không đại khái trường không đến lớn như vậy cũng đã chết nàng trong tay.

Nàng xoa xoa ấn đường, đứng dậy vòng qua bàn làm việc, đi đến bên cửa sổ thượng.

“Người coi như cuối cùng tệ mỗi một chút lão gia tử bên kia..... Gặp dịp thì chơi, này không phải người nhất am hiểu?”

Hàn Thời cười ngâm ngâm, “Phu nhân, lời nói cũng không thể nói bậy, ta sẽ không diễn kịch.”

“Nga, vậy người ý tứ là, mấy năm nay quốc nội các loại giải trí tiêu báo cùng trang web thượng, về người cùng những cái đó mỗi kỳ đều không giống nhau nữ nhân tai tiếng đề tài —— không phải người diễn cho người gia gia xem, là chân thật phát sinh?”

“.....”

“Hành đi.” Từ Uyển Tình ngữ khí tao nhã, “Vừa vặn ta nơi này mỗi phân góp nhật một trương, chờ lát nữa liền đóng gói một chút, tìm cái tốc độ nhanh nhất chuyển phát nhanh, đưa đến thành phố C đi.”

Hàn Thời: “..... Ta chờ lát nữa đi.”

Từ Uyên Tình môi đỏ hơi câu, “Vậy người số di động, ta chia vị kia tiểu thư.”

“.....”

Hàn Thời ánh mắt lóe lóe, “Đừng cho di động, cấp WeChat.”

Từ Uyên Tình sững sốt: “—— vì cái gì?”

Hàn Thời lười biếng mà cười cười, “Phương tiện kéo hắc.”

“.....”

Từ Uyên Tình trực giác này không phải lời nói thật, nhưng vẫn là đồng ý.

Cắt đứt điện thoại, nàng cấp vị kia Hàn lão gia tử ngàn chọn vạn tuyển nhất vừa ý thế gia tiểu thư phát đi qua Hàn Thời WeChat danh thiếp.

Phát xong lúc sau, nhìn danh thiếp thượng cời ghi chú WeChat danh, Từ Uyên Tình giật mình, ngay sau đó bất đắc dĩ mà cười.

.....

Hai cái giờ sau.

Hàn Thời đi vào Q ngoại ô thành phố khu một gian quán bar.

Lúc này còn sớm, quán bar không có gì người, cơ bản cùng đóng cửa trạng thái khác nhau không lớn.

Bartender cũng ở quầy bar sau ngáp dài, mê mang ánh mắt xem hắc.

Hàn Thời đi đến quầy bar bên cạnh khi, cách đó không xa đã ngồi một cái nữ hài nhi.

Ăn mặc xinh đẹp toái váy hoa, vừa thấy cũng không giống như là sẽ đến trường hợp này.

Nghe thấy thanh âm, kia nữ hài nhi quay đầu lại xem hấn.

Ngũ quan thanh tú, mắt ngọc mày ngài.

..... Cùng người nọ có một chút giống nhau.

Liền kia một chút, làm Hàn Thời ngẩn ra lên đồng, mới cười như không cười mà câu khóe môi, tự giễu mà xuy thanh.

Kia nữ hài nhi đã đối với hấn cười rộ lên ——

“Người hảo, Hàn Thời. Ta là điền tổ uyển.”

Lời nói gian, nữ hài nhi chủ động đứng dậy, đi tới hấn bên cạnh ngồi xuống.

Quầy bar sau híp mắt bartender trêu ghẹo.

“Đây là người chờ người a? Khó trách đâu.”

Điền tổ uyển ngược ngừng mà hướng đối phương cười cười, người nọ cũng thức thời, cấp hai người điều hảo rượu, liền đi tới bên kia đi.

Điền tổ uyển nhẹ nhấp một ngụm, cay đến nhăn lại mi, ngay sau đó nàng thè lưỡi cười cười.

“Ta còn là lần đầu tiên..... Cùng người tới loại địa phương này hẹn hò đâu.”

“.....”

Nghe được cuối cùng một cái từ, Hàn Thời xách theo chén rượu đốt ngón tay dừng một chút.

Hắn chưa nói cái gì, rũ mắt rót một ngụm.

Điền tố uyển chuyển quá mức, xem hắn, “Người giống như không quá yêu nói chuyện?”

Hàn Thời nhuận khẩu rượu, cười khẽ, “Người tới phía trước, lão gia tử không cùng người đề qua ta?”

Điền tố uyển ánh mắt lóe lóe, “Ta đối với người..... Không quá hiểu biết. Ta cảm thấy hai người chi gian, vẫn là chậm rãi cho nhau gia tăng hiểu biết càng tốt một ít.”

“Không cần như vậy phiền toái.”

Hàn Thời cười đến vô tâm không phối.

Hắn mi mắt một liêu, hắc đồng như là phiếm quang.

“Ta mẹ kế chỗ đó vừa vận có một trát ta giải trí tiểu báo, người có nàng liên hệ phương thức không phải? Tìm nàng, làm nàng gửi cho người —— người sẽ rất rõ ràng mà hiểu biết đến, ta là cái người nào.”

“.....”

Điền tố uyển trên mặt tươi cười buồn bã.

Đối với Hàn Thời bài xích, nàng cũng không ngoài ý muốn.

Trên thực tế sớm tại tới phía trước, nàng xác thật đã đối người này thực hiểu biết.

Những cái đó trang web thượng cùng báo chí thượng chụp hình chụp lén cùng cao thanh ảnh chụp, người này bên người bạn gái giống như vĩnh viễn sẽ không trọng dạng, cũng luôn là vũ mị nhiều vẻ bề ngoài.

..... Hẳn thích loại hình, hẳn là cùng chính mình hoàn toàn bất đồng.

Nhưng về phương diện khác, người này lại thật sự là quá ưu tú, như là sẽ sáng lên giống nhau.

Vô luận diện mạo, vẫn là năng lực cá nhân cùng gia thế, hẳn đều không thể bắt bẻ.

Có như vậy một cái lựa chọn bãi ở trước mặt, mặt khác đều giống như đã không thành lựa chọn.

Cho nên nàng tuyệt không cam tâm dễ dàng từ bỏ.

Nghĩ như vậy, điền tố uyển trọng khởi động cười, ngẩng đầu nhìn về phía bên cạnh nam nhân.

Nàng cầm lấy di động, quơ quơ lúc này giao diện.

“Người hình cái đầu vì cái gì là một con hồ mông a? WeChat danh còn gọi ‘ cừ cừ ’? Ta cho rằng chỉ có nữ hài nhi mới thích dùng như vậy hình cái đầu cùng WeChat danh.”

Hàn Thời khóe môi hơi câu.

“Kia xác thật là cái nữ hài nhi danh.”

Điền tố uyển tươi cười trệ trệ.

Giây lát sau nàng mới lấy lại tinh thần, ngượng ngùng mà cười hỏi: “Vì cái gì phải dùng một cái nữ hài nhi danh làm WeChat danh a..... Có cái gì đặc thù hàm nghĩa sao?”

“Không có gì đặc thù.”

Hàn Thời dựa thượng quầy bar, nhẹ nheo lại mắt, cười đến lười biếng lại vô tâm không phối.

Điền tố uyển vừa muốn tùng hạ kia khẩu khí, rồi lại nghe thấy Hàn Thời không nhanh không chậm mà tục một câu ——

“Cầu mà không được, nhớ mãi không quên..... Không hơn.”

“.....”

Điền tố uyển nghẹn lại.

Nàng nhất thời không biết nên như thế nào nói tiếp.

Hàn Thời lại chủ động mở miệng.

“Người là ẩn trong nhà yêu cầu, ra tới thấy ta đi?”

Điền tố uyển lấy lại tinh thần, “Không phải, là ta chính mình.....”

“Người nghĩ kỹ.”

Người nọ lại đánh gãy nàng lời nói, nghiêng đi thân tới, khuỷu tay chỉ quầy bar, thon dài trắng nõn đốt ngón tay gian thường thức kia chỉ đã không rút pha lê ly.

“Ta là không có khả năng cùng người kết hôn.”

Hắn dừng một chút, lại nhẹ trào mà cười, tự mình phủ định trước lời nói, “Thật cũng không phải hoàn toàn không có khả năng —— trừ phi có một ngày, lão nhân đã phát rõ mà muốn bắt nàng an nguy tới uy hiếp ta..... Tới lúc đó, ta có lẽ thật sẽ cùng người kết hôn cũng nói không chừng.”

“.....”

Điền tố uyển sắc mặt trắng bệch.

Mà nam nhân đáy mắt cười sắc càng lạnh.

Hắn về phía trước cúi người, ái muội lưu luyến mà dán đến nữ hài nhi bên cạnh người, thanh tuyến cũng khàn khàn.

Duy độc nhất song mắt đào hoa, toàn là bạc tình lại tàn nhẫn lạnh lẽo ——

“Người thật sự nếu muốn rõ ràng. Cho dù có một ngày ta như vậy cùng người kết hôn, nhưng về sau ở trên giường, ta cũng chỉ sẽ kêu nàng tên —— như vậy, người cũng nguyện ý?”

Giọng nói rơi xuống, hắn cười khẽ thanh, bứt ra lui ly.

Ngoài dự đoán chính là, đợi nửa ngày, cũng không có nghe thấy bên cạnh nữ hài nhi giận cực rồi đi thanh âm.

Hàn Thời ngoài ý muốn, rồi lại cũng không để ý.

Hắn duỗi tay chính mình lấy đã khai bình rượu, hưởng trong ly một lần nữa đảo thượng.

Tân rượu mới vừa đưa tới môi mỏng biên, bên cạnh nữ hài nhi thanh âm lại lần nữa vang lên ——

“Nếu người như vậy thích nữ nhân kia..... Vì cái gì sẽ có những cái đó đường viền hoa tin tức, người lại vì cái gì muốn nghe hàn gia gia ý tứ, ra tới cùng ta thấy mặt đâu?”

Nói đến nơi này, điền tố uyển tràn ngập oán hận mà nhìn về phía hắn ——

“Chẳng lẽ không phải là người ái không đủ?”

“.....”

Chén rượu ngừng ở giữa không trung, cầm rượu người cũng bỗng dừng trầm mặc xuống dưới, liền trên mặt tản mạn cười sắc đều phai nhạt.

Giây lát sau hẳn rũ xuống mắt, duỗi tay nhẹ khảy hạ trên quầy bar di động.

Màn hình sáng lên tới, trung tâm cái tên kia ánh vào đáy mắt.

Hàn Thời thấp mắt ách thanh cười.

“Bởi vì nàng không nghĩ.”

Người nọ cười nhạt, đem trong ly rượu một ngụm rót đi xuống ——

“So với nàng, ta ái nàng tính cái rắm.”

Điền tố uyển gắt gao mà nắm lấy trong tay cái ly.

Thẳng đến đầu ngón tay trắng bệch, không có huyết sắc, tay nàng đột nhiên buông lỏng, người cũng từ cao ghé trên dưới tới.

Nắm chặt chính mình tay bao, nữ hài nhi cũng không quay đầu lại mà đi ra ngoài.

“..... Điền tiểu thư.”

Phía sau truyền đến cái thanh âm.

Điền tố uyển giật mình, giấu ở tro tàn cuối cùng một chút hy vọng hiện lên.

Nàng tràn ngập mong đợi mà quay đầu lại.

Chỉ là nhìn đến lại chỉ có một đạo lạnh băng bóng dáng ——

“Ta hôm nay cùng người ở chỗ này nói mỗi một chữ, người đều phải quên ở nơi này, đừng nói cấp bất luận kẻ nào nghe.”

“.....” Điền tố uýễn nan kham mà trờng mắt người nợ bóng dáng, “Này xem như cái gì, thỉnh cầu sao?”

Một tiếng mỏng lệ cười nhạo.

“Thỉnh cầu loại chuyện này, sớm tại một năm rưỡi trước, ta cũng đã thề tuyệt không sẽ lại làm.”

“Vây người ——”

“Điền thị tập đoàn gần nhất xin kia bút ketch xù cho vay, còn ở phê duyệt đi?”

“.....” Điền tố uýễn đồng tử nhẹ súc. Chờ lấy lại tinh thần, giọng nói của nàng đều rùng mình lên, “Người uy hiếp ta.....? Người sẽ không sợ ta nói cho người gia gia!?”

Người nợ như là nghe xong cái chề cười, không dao động mà cười nhạo thanh, ngữ khí lương bạc.

“Điền tiểu thư, người chỉ thích hợp chơi điểm tiểu hài tử chơi luyện ái trò chơi,..... Loại chuyện này, ta khuyên người đừng ý đồ lý giải, càng đừng nghĩ muốn tham dự.”

“.....”

“Rốt cuộc một vô ý, đáp đi vào chính là toàn bộ Điền gia.”

“——!”

Điền tố uýễn không thể nhin được nữa, quay đầu rời đi quán bar.

Hàn Thời đem trong tay pha lê ly tùy ý mà gác về đi đài.

Cách đó không xa bartender nghe thấy động tĩnh, đau lòng mà nhìn qua

“Tiểu Hàn tổng, chúng ta nơi này là buôn bán nhỏ, nhưng chịu không nổi ngài như vậy quăng ngã.”

Hàn Thời liếc nhìn hần một cái.

Quán bar nhe răng cười cười, nhìn thoáng qua kia đã rời đi bóng dáng, sau đó hần cúi đầu, không chút để ý mà tiếp tục sát trong tay điều chén rượu.

“Cái này nghe mấy ngày?”

“Hai cái chu.”

Hàn Thời đứng dậy, đi ra ngoài.

“Xác định cùng lão nhân không có gì liên hệ, liền thu tuyến.”

“Như vậy đoán thời gian?..... Như vậy tiểu cô nương xúc động đâu, nhưng không như vậy thông minh, vạn nhất thật tính bất quá trưởng đầu óc nóng lên tìm Hàn lão gia tử nói điếm cái gì.....”

Hàn Thời cũng không quay đầu lại mà ra cửa.

Chỉ xuy làm cho tiếng cười lưu tại phía sau ——

“Hai cái chu sau, liền tính hần biết cũng vô dụng.”

“.....”

Kia lời nói lạnh lẽo, đem mặt sau bartender nghe được một run run.

Sau một lúc lâu, hần thở dài, lắc đầu tiếp tục sát chính mình cái ly.

..... Loại này gia đình thật là làm người xem không hiểu a.

Rốt cuộc là dưỡng tôn tử đâu, vẫn là tự cấp chính mình dưỡng kẻ thù truyền kiếp đâu?

*

Kinh này một trì hoãn, Hàn Thời ngày hôm sau mới đến thành phố C.

Xóc nảy năm sáu tiếng đồng hồ sau, hấn rốt cuộc vào trong núi.

Bốn hợp lâu vẫn là kia bốn hợp lâu, nhưng thật ra Từ Uyển Tình phía trước quỳn tặng kia sở chỉ dạy học giáo kiến đã không sai biệt lắm, liền bốn hợp lâu trước cửa con đường cũng cùng nhau tu sửa biến.

Phụ trách tới đón người đã sớm tới rồi.

Hàn Thời bên này từ trên xe một chút tới, không biết đợi bao lâu mấy người liền đón đi lên.

—

Hấn lần này tới, vẫn là đánh từ mẹ kế danh dự hiệu trưởng cờ hiệu, tới “Thăm tra thăm”.

“Hàn tiên sinh, ngài lữ đồ mệt nhọc, là về trước phòng nghỉ ngơi, vẫn là trước dùng cơm?”

Cầm đầu mấy người tự giới thiệu qua, phủng gương mặt tươi cười liền phải đem Hàn Thời hướng bốn hợp trong lâu nghênh.

Mà đến phía trước, đã trước tiên hỏi thăm quá sở hữu tin tức Hàn Thời cũng không động tác.

Hấn ngược lại giương mắt nhìn một chút lộ phía trước.

“Năm nay tới kỳ nghỉ hè người tình nguyện, hiện tại đều ở tân học giáo?”

“Đúng đúng, đang ở lãnh học sinh đi học đâu.”

“.....”

Hàn Thời rũ mắt.

Hắn an tĩnh đến lâu lắm, làm bên cạnh đứng vài người đều có chút phát ngốc, lại còn không dám lên tiếng, chỉ có thể hai mặt nhìn nhau mà dùng ánh mắt cùng khẩu hình giao lưu.

Liền ở mấy người đều lo lắng, vị này mới tới tuổi trẻ “Hàn tiên sinh” có phải hay không trên đường cấp xóc nảy choáng váng thời điểm, bọn họ đột nhiên nghe thấy người nọ thực nhẹ thực nhẹ mà cười một tiếng.

Kia tiếng cười cất giấu cảm xúc, phức tạp đến làm người không thể nào phân biệt ——

“Đi thôi, đi xem.”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 76 Đệ Chương 76

Chương 18

Hàn Thời lời này làm mấy cái tới đón xe người đều gật hạ.

Mấy người đối diện vài lần, mới không xác định hỏi: “Hàn tiên sinh, ngài là muốn trực tiếp đi trường học?”

“Có vấn đề?”

Hàn Thời ánh mắt lác qua đi, cười như không cười mà nghiêm lạnh lẽo, “Vấn là nói, ta yêu cầu cho các người điểm thời gian cho các người ‘diễn tập một chút’?”

“..... Hắc nha, nhìn Hàn tiên sinh ngài nói nơi nào lời nói..... Chúng ta này không phải lo lắng ngài tàu xe mệt nhọc, mệt muốn chết rồi thân thể sao?”

Mấy người trung nhất cơ linh cái kia tròn mắt xoay chuyển, ngay cả vội cấp trong đó một cái sử ánh mắt, đối phương hiểu ý, sẵn Hàn Thời ánh mắt xuống dốc lại đây, liền tiểu bước hướng chi dạy học giáo phương hướng chạy tới.

Mà bên này, người nọ cũng theo Hàn Thời ý tứ hỏi đi xuống ——

“Kia ngài không nghỉ ngơi, chúng ta này liền đi trường học bên kia nhìn xem?”

“.....”

Hàn Thời dư quang sớm đã thoáng nhìn trước tiên rời đi cái kia.

Nhưng hãn vẫn chưa nói cái gì, chỉ gật gật đầu, nhậm những người đó tả hữu quan sát, cũng nhìn không ra hãn rốt cuộc cái gì tâm tư cảm xúc.

Mấy người trung khiển một cái biết ăn nói, tùy Hàn Thời một bên giới thiệu tình huống, vừa đi ở trước nhất.

Mà dư lại tắc xa xa chui ở phía sau, thấp giọng bất an mà nghị luận ——

“Này như thế nào cùng nghe đồn cái kia ‘ Tiểu Hàn tông ’ không quá giống nhau a?”

“Chính là. Không phải nói hãn liền một vài thế tổ, nhất thường làm sự tình chính là phao đi pha trộn chơi nữ nhân sao??”

“Cũng không nhất định không phải đâu.....”

“—— cái nào tửu sắc bàng thân nhị thế tổ ngồi năm sáu tiếng đồng hồ xe tới loại này địa phương quý quái, sẽ liền câu oán giận đều không có, trực tiếp đi thăm tra trường học?”

“Ý của ngươi là, cái này Tiểu Hàn tông cũng không giống chúng ta nghĩ đến như vậy hảo lừa gạt a?”

“Ai, chúng ta đây phía trước cho hãn chuẩn bị tốt cái kia tiểu người mẫu, muốn bỏ chạy sao?”

“..... Đưa đều đưa vào tới, nhìn nhìn lại.”

“.....”

*

Giáo khu xây dựng người phụ trách chi nhất chạy bộ đến giáo thông tri, có “Lãnh đạo” muốn tới thăm tra thời điểm, Đinh Cửu Cửu đang cùng mặt khác mấy cái người tình nguyện cùng nhau, ở tân kiến tiểu sân thể dục mang theo bọn nhỏ làm tổ thác trò chơi.

Bị mạnh mẽ đánh gãy sự sinh nhóm đều có chút không cao hứng.

Bên cạnh có người hỏi:

“Cái gì lãnh đạo a, như thế nào một chút tiếng gió cũng chưa nghe nói qua?”

“Chuẩn xác nói, là từ thiện gia phái tới thị sát đại biểu.”

Một đường chạy tới người phụ trách thật vất vả điều bình hô hấp, đối với sân thể dục thượng lão sư cùng bọn nhỏ vẫy vẫy tay, “Được rồi, đừng làm trò chơi, chạy nhanh về phòng học đi!”

Mắt thấy bọn nhỏ vừa mới bắt đầu tổ thác khóa muốn ngâm nước nóng, Đinh Cửu Cửu ánh mắt khẽ nhúc nhích, nàng đi lên trước.

“Lâm tổng, càng là ngoại lai thăm tra, hẳn là càng hy vọng nhìn đến bọn nhỏ đức trí thể mỹ lao toàn diện phát triển, làm bọn học sinh tất cả đều ghen ở phòng học chết đọc sách, hẳn là cũng không thích hợp đi?”

Kia người phụ trách vốn dĩ há mồm liền tưởng cự tuyệt, nhưng nghĩ nghĩ cảm thấy cũng có lý, liền cau mày đối Đinh Cửu Cửu nói: “Tiểu đình lão sư, vậy các người nhưng đến đem bọn nhỏ xem trọng a, không thể ra cái gì đường rẽ. Vạn nhất tại đây vị diện trước nháo xảy ra chuyện nhi, lúc sau quỹ từ thiện cung ứng không thượng, các người nhưng gánh không dậy nổi cái này trách nhiệm.”

“Đã biết, lâm tổng, ngài yên tâm, chúng ta này liền hợp quy tắc một chút.”

Đình Cửu Cửu gật đầu đồng ý.

Kia người phụ trách bên cạnh lại đi lên tới một cái người, “Lâm tổng, bốn hợp lâu bên kia tiểu người mẫu không an bài thượng, hiện tại là trực tiếp làm nàng tới bên này sao?”

Người phụ trách cũng dè thấp thanh.

“Hành, đến lúc đó liền nói là phụ trách giải thích cùng đi..... Ta cũng không tin cái kia nhị thế tổ có thể chống đỡ được cái này tiểu yêu tinh. Đến lúc đó, chỉ cần trên giường hầu hạ đến hân vui vẻ, bên gối phong lại một thổi, làm hân mở một con mắt nhắm một con mắt cũng không thành vấn đề.”

“.....”

Đình Cửu Cửu nghe được như lọt vào trong sương mù, lại cũng trực giác không phải cái gì chuyện tốt, không có nhiều quản, xoay người trở lại tán loạn trò chơi sư sinh gian.

Cùng mặt khác lão sư đem từng người phụ trách xem trọng học sinh một phen, các nàng lúc này mới thoáng từng nhàn.

Đình Cửu Cửu cùng một cái khác giáo viên tình nguyện, phụ trách chính là sân bóng rổ này phiền bọn nhỏ.

Hai người các phụ trách nửa phương sân bóng, lúc này sóng vai đứng ở bên cạnh xem bọn nhỏ luyện tập ném rổ.

“Cửu cửu sư tỷ, bọn họ nói chính là từ đâu ra lãnh đạo a?”

Bên cạnh đứng giáo viên tình nguyện cũng là C đại kỳ nghỉ hè chỉ nguyện chi dạy học sinh.

Đình Cửu Cửu làm năm nay mới vừa tốt nghiệp “Sư tử”, hơn nữa hợp với hai năm nghỉ hè tới bên này chi giáo tư lịch, lúc này đã gánh vác khởi trước kia Chu Thâm sư huynh vị trí tới.

Nghe vậy, nàng chỉ cười cười, “Cùng chúng ta không có gì quan hệ, không cần để ý tới.”

“..... Nga.”

Kia sư muội gật gật đầu.

“Bất quá sư tử, ta ngày hôm qua nghe cùng tổ cái kia học tử nhắc tới, chúng ta hiện tại này tân học giáo, là năm kia kỳ nghỉ hè chi giáo một người đệ tử trong nhà quyên, thiệt hay giả a?”

Kia nữ sinh hỏi gặp thời chờ vẫn chưa ngừng đầu, vẫn nhìn chăm chăm chính mình nơi sân phụ trách bọn nhỏ xem, cũng liền không có chú ý tới, bên cạnh Đình Cửu Cửu đang nghe thấy những lời này khi, bỗng dừng trệ trụ thân hình.

Quý dị mà an tĩnh vài giây sau, kia nữ sinh kỳ quái mà quay lại đầu: “..... Sư tử?”

“.....”

Đình Cửu Cửu đột nhiên lấy lại tinh thần.

Nàng che dấu mà đem rừ đến trên trán tóc mái hợp lại đến nhĩ sau, đậm đậm cười.

“Ân, đại khái đúng không..... Ta cũng không rõ ràng lắm.”

“Ai? Chính là sư tử người không phải hợp với hai năm nghỉ hè đều tới sao? Lữ lão sư phía trước còn cùng chúng ta khen người đâu, hơn nữa hẳn còn

nói người năm nay tốt nghiệp, là cố ý xin đem nhập chức thời gian duyên sau mới có thể chạy tới —— đây là không phải thật sự a?”

“..... Ân.”

“Mẹ gia, sư tỷ, ta thật sự quá bội phục người..... Nơi này tới hai ngày ta liền tưởng trở về đi, người như thế nào làm được tới ba lần?”

“Này không có gì.”

Đình Cửu Cửu ở kia nữ sinh kinh ngạc ánh mắt, chỉ hơi rũ hạ mắt. Nàng vươn tay, cảm giác từ chỉ gian lưu quá khứ phong, mỉm cười cười khẽ.

“Đây cũng là cuối cùng một lần lặp..... Tốt nghiệp về sau, sẽ không bao giờ nữa có thể tùy hứng.”

“Sư tỷ, người cũng thật ——”

Bên cạnh nữ sinh lời còn chưa dứt, lại thấy Đình Cửu Cửu bên kia sân bóng rổ mà, bọn nhỏ ném tới rổ giá thượng phản bị đạn hồi bóng rổ thẳng tắp mà bay lại đây.

Đình Cửu Cửu vội vàng đẩy ra bên người sư muội, chính mình cũng nhanh chóng ngồi xổm thân trốn rồi đi xuống.

Bóng rổ từ nàng đỉnh đầu bay qua, rơi thẳng về phía sau, tạt tới rồi trên mặt đất, sau đó lăn khai đi.

Sợ bóng sợ gió một hồi Đình Cửu Cửu vội vàng nhìn về phía bên cạnh sư muội.

“Người không sao chứ?”

“Ta không có việc gì ta không có việc gì, cảm ơn sư tỷ.”

“.....”

Đình Cửu Cửu nhẹ nhàng thở ra, chống đầu gối đứng lên, bất đắc dĩ mà cười nhìn về phía kia mấy cái hài tử.

“Các người này trình độ, nhưng đến nhiều luyện tập a?”

Mấy cái tuổi xấp xỉ vùng núi hài tử trên mặt khẩn trương cùng bất an, đang xem thấy Đình Cửu Cửu tươi cười lúc sau, cũng chậm rãi hóa giải.

Đình Cửu Cửu bất đắc dĩ mà lắc đầu, “Không chuẩn ly tràng, đều nghe lời.”

Nói xong, nàng xoay người đi cho bọn hăn nhạt bóng rổ.

Sân bóng rổ cách cổng trường vốn dĩ liền gần nhất, hơn nữa vừa mới kia một chút thể mạnh mẽ trầm, Đình Cửu Cửu quay đầu lại thời điểm, đã trở mắt nhìn cầu lăn ra cổng trường.

Nàng chỉ phải bước nhanh chạy tiến lên đuổi theo kia cầu.

Còn hảo ra cổng trường vài bước, cầu đã dừng lại.

Đình Cửu Cửu nhẹ nhàng thở ra, tiến lên ngồi xổm xuống, đem bóng rổ bế lên tới, vỗ rớt mặt trên bụi đất.

Nàng cầm cầu đứng dậy, vừa đến một nửa, liền giật mình ở chỗ đó.

—

Mấy mét ngoại, ăn mặc màu trắng mỏng áo sơ mi cùng thẳng màu đen quần dài nam nhân, ở mấy cái trung niên nhân vây quanh hạ, chính đi đến Đình Cửu Cửu phía trước.

Người nọ lãnh bạch khuôn mặt tuần tú thượng giá phó kính râu, đường cong sắc bén xinh đẹp cằm hơi hơi dương, thon dài thân hình bị mỏng áo sơmi cùng màu đen quần dài phác hoạ đến lợi rất có hứng thú.

Môi mỏng hơi hơi câu lấy, mặc dù nhìn không thấy mắt, kia cười cũng lộ ra không chút để ý.

—

Lâm tổng trong miệng, “Nhị thế tổ”.

Nguyên lai là hần.

Đinh Cửu Cửu một cái thất thần, trong tay bóng rổ lại rớt đi xuống.

Lộc cộc lộc cộc.

Theo ngoài cổng trường này phiến hơi có chút độ dốc mặt đất, kia cầu rồi lại như là thông linh tính giống nhau, vẫn luôn lăn đến người nọ bên chân.

Phanh.

Nó ngừng lại.

Còn dùng chính mình lăn quá lớn nửa vòng bụi đất mà thân thể, không phụ sự mong đợi của mọi người mà ở kia màu đen lượng mặt đức so giày thượng, cộ một khối không lớn không nhỏ hôi.

“.....”

Vây quanh ở người trẻ tuổi bên người, mấy cái trung niên nhân cười nói xu nịnh, như là đột nhiên bị ấn hạ tiêu âm kiện.

Liên biểu tình đều cùng nhau cứng lại.

Nhưng thật ra chính giữa nhất người trẻ tuổi, không nhanh không chậm mà hơi hơi cúi đầu, ánh mắt ở chính mình bị cọ ô uế hơn phân nửa cái giày mặt chân phải thượng thoáng nhìn.

Hắn cười nhạt thanh.

“Còn không có vào cửa, liền cho ta đưa lớn như vậy lẽ sao?”

“.....”

Đứng ở nhất bên cạnh một cái phản ứng lại đây, sắc mặt đại biến, vội trừng mắt nhìn liếc mắt một cái Đinh Cửu Cửu ——

“Tiểu đình! Người sao lại thế này!..... Đây là từ thiện phương phái tới thẩm tra đại biểu, Hàn Thời Hàn tiên sinh —— người còn không chạy nhanh cấp Hàn tiên sinh xin lỗi!”

“.....”

Đinh Cửu Cửu rốt cuộc lấy lại tinh thần.

Đã hơn một năm không thấy, đứng ở chính mình trước mặt người nọ khung xương càng thêm thon dài, dung mạo khí chất cũng bỏ đi cuối cùng một tia thiếu niên non nớt.

Bị kính râm che hơn phân nửa mặt mày, tàng không được sắc bén đường hoàng tuấn dật.

Mà biến hóa lớn hơn nữa chính là.....

Kia dừng ở chính mình trên người ánh mắt, cũng rốt cuộc cùng xem người khác giống nhau mà không chút để ý.

“.....” Đinh Cửu Cửu rũ xuống mắt, “Xin lỗi, Hàn tiên sinh.”

“Hàn tiên sinh, ngài đừng cùng nàng so đo, đây là chúng ta nơi này một vị chi giáo mang đội lão sư, bình thường không như vậy..... Phỏng chừng là hôm nay thời tiết quá nhiệt, tay từng, ngài nếu là không ngại, này giày ta giúp ngài sát sát.”

Nói, người nọ liền phải khom người xuống làm lễ.

“Ta nghe nói.....”

Người trẻ tuổi tản mạn tiếng nói cùng nhau, người nọ động tác liền dừng lại, vội vàng liền nửa khom người tư thế ngửa đầu nhìn về phía hắn, mặt lộ vẻ tươi cười.

Mà người trẻ tuổi hơi hơi cúi xuống ánh mắt ——

“Ta nghe từ tổng nói, nơi này là trách nhiệm minh xác, xây dựng có tự a?”

“Ai..... Là, kia khẳng định không thể cấp từ tổng mất mặt a, ngài ——?”

Cung eo người không phản ứng quá lời này ý tứ, cơ hồ muốn cấp ra một đầu hãn tới.

Hàn Thời cười nhạt thanh, trọng thẳng khởi màu trắng mỏng áo sơmi phác họa ra gầy nhưng rắn chắc vòng eo.

Cách màu trà kính râm, hắn nhìn phía an tĩnh mà đứng ở tại chỗ nữ hài nhi.

Môi mỏng khẽ nhếch khởi ——

“Nếu như vậy, như thế nào cũng không nên người tới đền bù sai lầm đi?”

“.....”

Vây quanh ở Hàn Thời bên người, vài người hai mặt nhìn nhau, rốt cuộc nghe ra lời này ý tứ.

Mấy người xấu hổ mà nhìn nhau mắt.

Cách đó không xa đứng cái này nữ hài nhi bọn họ đều nhận thức, năm trước đó là nàng lãnh tiểu đội tới bên này, là C đại mang đội tiểu lão sư.

Cùng bình thường tới chi giáo học sinh còn không giống nhau, nhân gia đã thuộc về giáo phương thường trú người phụ trách, bình thường khai cái hội đàm sự tình, nàng cũng là tham dự quyết nghị, trình độ nhất định xem như đoạn thời gian cộng sự đồng sự.

Huống chi, liền lúc này công phu, trường học bên trong cánh cửa ly đến gần, mấy cái chi dạy học sinh đều đã tụ ở trong môn.

Lúc này kia cả trai lẫn gái mấy cái học sinh, chính nhón chân giương mắt mà nhìn bên này, thoạt nhìn tựa hồ còn ở nghị luận cái gì.

Bọn họ như thế nào cũng không thể làm trò học sinh mặt chết này tiểu lão sư a.

Này tiểu cô nương rốt cuộc không phải bọn họ công ty thể chế nội, xin lỗi còn chưa tính, lại làm đối phương cấp khom lưng uốn gối mà sát giày.....

Mấy người mặc dù là lại hậu da mặt, cũng không mặt mũi cùng kia tiểu cô nương đưa ra như vậy yêu cầu.

Không khí nhất thời cương ở chỗ đó.

Mà Đinh Cửu Cửu hậu tri hậu giác mà lấy lại tinh thần.

Nàng trước sau cúi đầu, không lại xem bất luận kẻ nào.

“..... Hàn tiên sinh nói chính là.”

Nữ hài nhi thanh tuyến đậm mà an tĩnh, mang theo một loại như tư như trúc thanh âm.

Ở vài người kinh ngạc ánh mắt, nàng đi lên trước, tinh xảo ngũ quan gian không tồn nửa điểm cảm xúc.

Tới rồi ly người trẻ tuổi chỉ còn nửa thước khoảng cách thời điểm, nữ hài nhi dừng lại.

Nàng khom lưng, sau đó ngồi xổm xuống, dưới ánh mặt trời bạch đến thông thấu đầu ngón tay duỗi hướng kia lượng da mặt giày đàng trước.

Chỉ là ở chạm đến trước một giây, tay nàng trên cổ tay đột nhiên căng thẳng.

Một con thon dài hữu lực tay nắm lấy tay nàng cổ tay.

Thậm chí không đợi Đinh Cửu Cửu theo kia hơi hơi trán khởi gân xanh mu bàn tay nhìn lên đi, đã bị mặt trên truyền đến thật lớn sức kéo, trực tiếp rách lên.

Một tiếng thét kinh hãi.

Nữ hài nhi lão đảo vài bước, dẫm quá kia nửa thước khoảng cách.

Nàng bị trực tiếp dán mặt túm tới rồi người trẻ tuổi ngực trước.

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 77 Đệ Chương 77

Chương 19

Này hai người chi gian đột nhiên biến hóa, chọc đến ở đây mọi người cùng nhau sửng sốt.

Đình Cửu Cửu cũng là bị thủ đoạn chỗ đau kính nhi kéo về ý thức, nàng sai khai ánh mắt, nhúu mày tưởng sau này lui, “Hàn tiên sinh, thỉnh người buông ta ra.”

“Hàn, trước, sinh?”

Hàn Thời đem cái này xưng hô lặp lại một lần, như là ở đầu lưỡi lẩn quá một vòng mới từng bước từng bước vút ra tới.

Còn mang theo lửa nóng dư ôn, chước đến Đình Cửu Cửu màng tai đều đau.

Hai người ánh mắt tương giao.

Đình Cửu Cửu ở cặp kia trong mắt chỉ thấy được chính mình băng lạnh lẽo một đạo thân ảnh, chợt dạ, lộ ra lạnh lẽo.

Giống như còn có càng nhiều.

Đáng tiếc không chờ nàng phân biệt rõ ràng, người nợ mắt chợt tắt, sở hữu cảm xúc che đi trở về, tinh mịn lông mi quét lạc một tiếng ngẩn ngui cười.

“Hảo.”

Không ai biết hẳn “Hào” chính là cái gì.

Nhưng đứng ở hẳn phía sau vây quanh nửa vòng tròn kia mấy người thấy được chính là, lời nói xuất khẩu, hẳn nắm chặt nữ hài nhi thủ đoạn năm ngón tay cũng bỗng dừng tùng.

Đình Cửu Cửu lui hai bước, thừa cơ kéo ra hai người chỉ gian khoảng cách.

Nàng xoa thủ đoạn, cúi đầu không đi cùng người nọ ánh mắt lại đối thượng.

Nữ hài nhi động tác biểu tình, một phân một không chút nào kém, toàn bộ lọt vào Hàn Thời trong mắt.

Kia nhỏ xinh ảnh nhi bị thắm đi xuống, lạnh đến khắc cốt cảm xúc phủ lên tới, một đôi đồng tử giống tấm tiến băng trong đàm.

Người xem thấu xương phát lạnh.

Thiên Đình Cửu Cửu tựa hồ không hề phát giác, chỉ cụp mi rũ mắt, một bộ điềm nhiên an tĩnh, “Hàn tiên sinh nếu không trách, ta đây về trước trường học.”

Bên cạnh người bình khí, đều chờ Hàn Thời một câu.

Lại đợi nửa ngày, một hơi mau nghẹn đến bối qua đi, cũng không có thể chờ đến.

Giữa sân không khí chính vi diệu mà xấu hổ, sườn biên đuổi theo cái thanh âm.

“Hàn tiên sinh.....”

Này một tiếng cùng mới vừa rồi Đình Cửu Cửu kêu đến là đồng dạng ba chữ, nhưng xuất khẩu đã khác nhau rất lớn.

Kiều kiêu khiếp khiếp, từng từng mềm mại, cũng không biết như thế nào có thể sử dụng ba chữ, liền câu đến ở đây người tưởng nào bỗng vừa ra cũ tình chuyện cũ.

Đình Cửu Cửu đều nhin không được giương mắt, xem qua đi.

Thanh âm chủ nhân cùng thanh âm rất giống.

Mày liễu hạnh nhân mắt, vòng eo tinh tế quần áo thời thượng, váy vừa lúc bao đến đùi trung gian.

Đi xuống kia hai đoạn bạch chân, hoảng đến Hàn Thời phía sau mấy cái trung niên nam tính thiếu chút nữa mê hoặc thành nhang muỗi mắt.

May mà mặt sau còn đứng vị nữ sĩ, ghét bỏ mà nhìn mấy cái đồng sự liếc mắt một cái, tiến lên đi đến Hàn Thời bên cạnh, cấp hai người giới thiệu.

“Hàn tiên sinh, đây là chúng ta đặc biệt vì ngài tìm hướng dẫn du lịch. Ngài đại từ tổng thị sát, vô luận trường học vẫn là vùng núi xây dựng, có cái gì muốn đi địa phương, tưởng tham quan cảnh nhi, ngài đều có thể trực tiếp tìm nàng.”

Đình Cửu Cửu mặt vô biểu tình mà đứng ở bên cạnh.

Nếu không phải trước tiên nghe thấy lâm tổng như thế nào công đạo, nàng nói không chừng thật muốn nghe tiến này phiên lời nói đi.

Hướng dẫn du lịch? Tham quan?

..... Sợ không phải đem mỡ vị “Du khách” đạo đến trên giường tham quan.

Trong lòng chế nhạo xong, Đình Cửu Cửu lại cảm thấy chính mình có chút buồn cười.

Vô luận hướng chỗ nào đạo, cùng nàng có cái gì quan hệ đâu.

Loại này lộ cộc lộ cộc hướng lên trên mạo toan phao phao, lên men giấm chua đường như, rõ ràng là chính nàng không nên có lòng tham cùng ý nghĩ xằng bậy.

Thấy mấy người ánh mắt cùng tiêu điểm không hề lạc lại đây, Đinh Cửu Cửu không tiếng động lui hai bước, xoay người hướng giáo nội phản hồi.

Lâm bước vào cổng trường trước một giây, nàng nghe thấy phía sau có cái tùng lười tiếng nói mang cười, chấn đến ánh mặt trời đều ở bên chân run.

“Hảo. Hợp tác vui sướng.”

“.....”

Đinh Cửu Cửu không biểu tình mà rũ mắt.

Ân, hẳn là xác thật sẽ thực vui sướng.

*

Chạng vạng, Đinh Cửu Cửu trở về bốn hợp lâu.

Từ trước năm lần đó chi giáo bắt đầu, từ nay về sau mỗi năm kỳ nghỉ hè chi giáo, trường học dẫn đầu người phụ trách cùng lão sư đều ở bốn hợp lâu lâu một có hai gián đơn độc phòng họp cùng phòng nghỉ.

Này một năm người tổng phụ trách vẫn là Lư Bình Hạo, chẳng qua không có năm kia cái loại này đặc thù trạng huống, Lư Bình Hạo đa số thời gian đều là ở trong trấn trù tính chung.

Vì thế này phiên phân giáo khu người phụ trách liền thành Đinh Cửu Cửu. Kia phòng nghỉ cùng phòng họp, cũng trở thành nàng nghỉ ngơi làm công cùng với cùng trong đội ba cái tiểu tổ trưởng mở họp địa phương.

Không có gì không giống nhau.

Đỉnh Cửu Cửu một bên an ủi chính mình, một bên hướng bốn hợp lâu nội đi.

Tiến viện môn khi nàng liếc liếc mắt một cái bên cạnh cửa.

..... Trừ bỏ này quen thuộc siêu xe ngừng hình thức.

Không có gì không giống nhau.

Nhưng mà nàng đệ tam biến tự mình thôi miên còn không có đọc xong, bên này mới vừa tiến trong viện, tầm mắt vô tình vừa nhắc, liền bị phía trước kia hai người chiết hơn phân nửa.

Rõ như ban ngày, trong viện người đến người đi, ánh mắt chỉ hướng một góc.

Thiên này một góc, kia mềm mại không xương tiếu người mẫu cơ hồ muốn hoàn toàn dán đến nam nhân trên người đi.

Thân thân nật nật, cũng không biết là ở bối nào một khối đỉnh núi hướng dẫn du lịch tư liệu?

Mà dựa hành lang trụ nam nhân tựa hồ hồn không thềm để ý, môi mỏng gian hàm điều thuốc, mi mắt nửa hạ, con ngươi cũng nửa che nửa lộ, là cười là bực vẫn là ve vãn đánh yêu, hoàn toàn nhìn không ra tới.

Chỉ là không biết người nọ đỉnh đầu có phải hay không trang radar. Đỉnh Cửu Cửu bên này dừng lại chân còn không có quá năm giây, kia từng lười rừ mi mắt lại đột nhiên nâng đi lên.

Đen nhánh con người, cách này nửa trong viện lui tới lay động bóng người, cũng rõ ràng mà dừng hình ảnh tiến nàng bộ dáng.

Ước là phát hiện nam nhân có chút thất thần, kia tiểu người mẫu hướng hẳn trên người dán đến càng hoan.

..... Cay đôi mắt.

Đình Cửu Cửu cũng không cho chính mình thôi miên. Nàng không biểu tình mà quay mặt đi, hướng bên cạnh cửa thang lầu đi.

Rời rạc đi ra ngoài.

Một bước, hai bước, ba bước.....

Đình Cửu Cửu cho rằng chính mình sẽ nghe thấy kia lười biếng làn điệu kêu trụ chính mình.

Đáng tiếc chờ nàng đếm tới thang lầu gian đệ nhất tiết bậc thang, đếm tới kia tựa hồ đuổi theo ánh mắt rốt cuộc bị môn tường che đậy ở phía sau, nàng cũng không chờ đến kia một tiếng.

Nữ hài nhi dừng lại chân, cúi đầu.

Có con kiến đánh nàng mũi chân nhi trước quá.

Chờ nhìn theo kia con kiến vào con kiến động, Đình Cửu Cửu mới chậm rãi nâng lên tay, phóng tới chính mình ngực.

Phanh, phanh phanh phanh.

Như thế nào nghe như thế nào là muốn nhịp tim không đồng đều tiết tấu.

Đình Cửu Cửu cười khổ hạ, ngửa đầu, theo Z hình thang lầu qua lại đuổi chiết khe hở, tìm một kích ánh mặt trời.

Nàng duỗi tay che mắt.

..... Người là đang sợ, vẫn là ở chờ mong a, Đinh Cửu Cửu?

Tốt nhất là người trước.

Bởi vì vạn nhất là người sau, vậy người cho rằng chính mình thương hảo, vảy cỏi, liền đều chỉ thành người cho rằng.

—

Chân chính cái kia người đại khái đã quăng ngã ở dưới vực sâu biên, tan xương nát thịt, vạn kiếp bất phục.

Chỉ còn này một sợi linh hồn nhỏ bé, không cam lòng mà phiêu đi lên.

Còn muốn ra vẻ hết thảy đều tốt giả mộng.

.....

Đinh Cửu Cửu ngày này tinh thần dần động, nhớ thương sớm chút đi vào giấc ngủ, cơm chiều cũng không ăn, nàng liền oa tiến phòng nghỉ trong ổ chăn.

Chăn đầu đầu một mộng, quán bên ngoài chiêm trống vang trời vẫn là thanh sắc khuyến mã, ngủ là được.

Nàng là như vậy tưởng.

Thẳng đến bị bên gối di động một hồi liên hoàn đoạt mệnh call, từ Chu Công kia bàn hắc bạch cờ trước ngành sinh sinh kéo trở về.

Trong phòng đã hắc thấu.

Chỉ hơi mỏng bức màn không chuyên nghiệp mà hờ khếp, còn dư điểm ánh trăng thanh huy vào phòng nội.

Lượng đến có thể lóe mù mắt trên màn hình di động, “Lâm tổng” hai chữ câu lấy Đinh Cửu Cửu mê mang mắt buồn ngủ, không thanh tỉnh đến óc tử đều đi theo hoảng.

“..... Uy?”

Đinh Cửu Cửu dựa nhân loại còn sót lại động vật bản năng hướng màu xanh lục chỗ đó một bát, tiếp khởi điện thoại.

Thanh âm ách đến như là mới vừa làm liên tục khai xong rồi mười tràng buổi biểu diễn.

Đối diện tựa hồ cũng bị này tiếng nói kinh ngạc một chút.

“Tiểu đình..... Ngủ đâu?”

“.....”

Đinh Cửu Cửu nhận nhện, chưa nói thô tục.

Này oán khí khả năng đã thành công điện sinh từ từ sinh điện mà truyền đi qua, lâm tổng ở điện thoại đối diện xấu hổ mà chịu tội cảm sâu nặng mà trầm mặc vài giây, cười mỉa.

“Hôm nay là từ tổng phái tới đại biểu thăm tra, có chút phương diện công tác khả năng còn cần tiểu đình lão sư người phối hợp một chút, quấy rầy người thanh miên, hy vọng người có thể lý giải.....”

“Ta lý giải..... Ta đây liền đi.”

Ở bị đối phương kia một bộ lời khách sáo một lần nữa nhắc mãi hồi Chu Công chỗ đó phía trước, Đinh Cửu Cửu kêu đình, hỏi địa điểm, nàng sờ soạng tròn lên quần áo áo khoác, ra phòng nghỉ môn.

Đến địa phương vừa thấy.

Trước mắt món ngon, không nhúc nhích.

Đầy đất bình rượu, trống không.

—

Này một chuyển cái gọi là “Công tác”, đổi cái đọc pháp liên niệm “Bồi rượu”.

Đình Cửu Cửu tức giận đến muốn cười.

Không đợi nàng cười, có người trước “Ha ha” mà đi ra —

“Ai u, tiểu đình lão sư, người nhưng tính ra!”

Người nọ uống đến mặt đỏ rần, vẫn khởi còn mang một thân bóng đêm lạnh lẽo Đình Cửu Cửu đi vào trong phòng, kéo hướng chủ khách vị trí, trong miệng không quên tiếp đón, “Hôm nay người nhưng mới vừa chạm mặt liền va chạm Hàn tiên sinh, còn hảo Hàn tiên sinh độ lượng rộng rãi, không có cùng chúng ta so đo — tới, tiểu đình a, cấp Hàn tiên sinh kính ly rượu, bồi cái không phải, này trang chúng ta liền lật qua đi a.”

Không đợi Đình Cửu Cửu tỏ thái độ, trong tay đã bị người tắc một con cái ly.

Nàng cũng bị đẩy đến kia chủ khách vị bên.

Ngường ở ghế dựa nam nhân tựa hồ uống lên không ít rượu.

Mắt đuôi thon dài mắt đào hoa nửa rũ nửa hạ, buồn bã ỉu xiu, cuốn lên tay áo lộ cánh tay đáp ở bàn duyên, ở dưới đèn diêu kia mỏng mà xinh đẹp cơ bắp đường cong, vẫn luôn kéo dài đến khớp xương rõ ràng chỉ trên lưng.

Mà ngón trỏ ngón giữa hạ, còn thủ sẵn cốc có chân dài ly để, có một chút không một chút mà lắc nhẹ.

Là say vẫn là không có say, Đinh Cửu Cửu cũng phân biệt không ra.

Nàng ngậy ra công phu, phía sau người lại nóng nảy, liên thanh giọng thấp lượng mà thúc giục: “Tiểu đình lão sư, nói điếm cái gì a.”

“.....”

Đình Cửu Cửu đáy lòng thở dài.

Bọn họ không hiểu, cấp người này tốt nhất bồi tội, đại khái chính là chính mình vĩnh viễn không cần tái xuất hiện ở trong mắt hắn.

Nhưng trong lòng biết, Đình Cửu Cửu lại không cách nào nói ra.

Nàng chỉ phải siết chặt trong tay cái ly, sáp lộ ra khẩu, “Này ly ta kính Hàn tiên sinh. Phía trước sự tình..... Xin lỗi.”

Nữ hài nhi ngưỡng cổ, đem một chén rượu một ngụm uống tịnh.

Mọi người sững sốt, vỗ tay trầm trồ khen ngợi.

“.....”

Ỗ ở ghế dựa chộp mắt Hàn Thời, mí mắt lại nặng nề mà nhắm dựng.

Qua hai giây, hắn mở mắt ra, mắt lạnh cả người.

““ phía trước ’ sự, một chén rượu là đủ rồi?”

Hắn căn người khác nghe không hiểu trọng âm, cười như không cười, ánh mắt lãnh nhìn phía nữ hài nhi.

Đình Cửu Cửu lại bỗng nhiên cười khẽ.

Nàng xoay người từ bên cạnh lấy tân rượu, ừng ực ừng ực lại đảo thượng một ly.

Nữ hài nhi ở quang hạ trong sáng đầu ngón tay nhéo chén rượu ly vách tường, nàng về phía trước đẩy ngang.

“Hàn tiên sinh nói tốt, ta đình. Đình qua sau, ân oán thanh toán xong.”

Thanh âm chưa dứt, nữ hài nhi đôi mắt không nháy mắt mà lại rớt tiếp theo ly đi.

“.....”

Đáp ở bàn duyên đốt ngón tay không vì người sát mà nhẹ trừu hạ.

Cuối cùng đè nặng khăn trái bàn nắm chặt, mới ấn xuống nâng lên xúc động.

Hắn nheo lại mắt, “Người uy hiếp ta?”

Không đợi trả lời, hắn cười nhạo quay mặt đi, “Người cảm thấy ta sẽ sợ sao?”

Hắn giơ tay, “Dọn hai rương, buông tha tới.” Hàn Thời quay lại đi, mắt lạnh băng mà nhìn chăm chăm đứng ở trước mặt nữ hài nhi, cười cũng mỏng lạnh.

“Người uống, cứ việc uống. —— hai cái chu uống năm viện ba lần kẻ điên ta đều gặp qua, còn sợ người sao?”

Đình Cử Cử đáp ở pha lê ly thượng đầu ngón tay nhẹ trừu trừu.

Nàng cúi đầu, không rên một tiếng, cầm lấy bình rượu đem bình thừa toàn đảo tiến chính mình trong ly.

Không đợi phía sau những cái đó dọa tỉnh rượu người cản, nữ hài nhi ngửa đầu uống không.

Cái ly còn không có lược hạ, nàng duỗi tay đi lấy trên bàn một khác bình.

Chẳng qua ở nàng đầu ngón tay mới vừa sờ lên thời điểm, một bàn tay đoạt ở nàng phía trước đoạt quá kia bình rượu.

Qua tay hướng trên mặt đất một quán.

“Phanh ——!”

Quảng ngã toái rượu sợ ngây người ở đây mọi người.

Người khởi xướng trừng mắt trước mặt nữ hài nhi, tức giận đến trong mắt đỏ lên.

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 78 Đệ Chương 78

Chương 20

Trong phòng vài giây trước còn lửa nóng không khí, nháy mắt hàng tới rồi băng điểm.

Mọi người đại khí không dám suyễn, hai mặt nhìn nhau, từng người kinh sợ —— cũng không biết này nhị thế tổ đại thiếu gia rốt cuộc là ở phát cái gì rượu điên.

Bất quá có một chút bọn họ nhìn ra được tới.

——

Liên hướng hôm nay ban ngày hơn nửa ban đêm này hai tròng giăng co, hiển nhiên C đại cái này tiểu đỉnh lão sư, cùng này nhị thế tổ tuyệt không phải đầu một hồi gặp mặt.

Hai người nhất định tiền duyên thâm hậu.

..... Nhìn này trận trượng, dự tính vẫn là nghiệt duyên.

Nếu chỉ là bình thường phát hỏa, kia đại khái còn có người lúc này dám tiểu tâm tiến lên khuyên nhủ.

Nhưng mà nhìn trên mặt đất rơi dập nát bình rượu, chi dạy học giáo đầu kiến vài vị người phụ trách, lúc này đều là ánh mắt né tránh, cho nhau đùn đẩy, không cái nào dám ở lúc này tiến lên đi xức Hàn Thời rùi ro.

Không khí vì thế liền như vậy xấu hổ mà lệnh người hít thở không thông mà cầm cự được.

Cảm giác người nọ ánh mắt vẫn luôn nắm chặt ở trên người mình, Đinh Cửu Cửu rốt cuộc không có lại tránh đi đối diện.

Nàng ngẩng đầu.

Trong phòng ánh đèn treo ở đỉnh đầu, hư ảnh lay động, hoảng đến nàng một cái chớp mắt có chút quáng mắt.

Nàng tửu lượng cũng không tốt, so một ly đảo cường không đến chỗ nào đi. Đặc biệt kiêng kị cấp rượu, vừa mới tam ly không tạm dừng mà liên tiếp rót hết, nàng trong ý thức thanh tỉnh trình độ đã sớm tan hơn phân nửa.

Lúc này còn có thể miễn cưỡng gấn bó lý trí, bất quá là bởi vì trước mặt người này làm nàng thần kinh căng chặt, không dám có thoáng thả lỏng thôi.

Nhưng Đinh Cửu Cửu cũng rõ ràng, này cường banh là căng không được bao lâu.

Nàng vì thế duỗi tay đỡ bàn tròn bàn duyên, bảo đảm có một chút chống đỡ sức lực có thể bị hấp thu, làm nàng trong lòng cái loại này vẫn luôn đi xuống lạc, giống ở không đáy trong vực sâu không ngừng hạ trụ cảm giác thoáng chậm lại.

“Hàn tiên sinh.....” Nàng nghe thấy chính mình thanh âm lộ ra điểm phù phiếm vô lực, “Hôm nay ban ngày sự tình, ta thực xin lỗi..... Ta biết chúng ta nên là cho nhau không nghĩ gặp mặt trạng thái, cũng rõ ràng làm đối lý một phương, vốn nên ta chủ động xuống sân khấu.”

Nàng hoãn khẩu khí, tiếp tục, “Nhưng thỉnh người lý giải, ta làm mang đội lão sư, phải đối ta các sư đệ sư muội phụ trách, càng phải đối trường học

chi giáo nhiệm vụ phụ trách.”

“.....”

Hàn Thời ần ần nghe ra lời này ngoại âm, thái dương đều nhảy hạ.

“Cho nên đâu.”

Hắn nghiêng răng nghiêng lợi hỏi.

Đình Cửu Cửu thở dài.

“Cho nên nếu chúng ta đều không thể bảo đảm không ảnh hưởng công tác, kia vẫn là thỉnh Hàn tiên sinh mau rời khỏi vùng núi đi.”

“.....!”

Dựng lỗ tai nghe những người đó, đang nghe đến những lời này sau, tròn mắt đều mau trừng ra tới.

Hàn Thời cái gì lai lịch bối cảnh, bọn họ nhưng quá rõ ràng.

Xem hai người này quen biết tư thế, tiểu đình lão sư cũng không giống như là không biết bộ dáng.

Nhưng biết rõ đối phương thân phận, còn dám nói như vậy.....

Không dám đi xuống tưởng.

Vài vị người phụ trách sắc mặt cùng đánh nghiêng vĩ pha màu đường như.

Hàn Thời không cười.

Hắn đứng lên, từng bước một đi đến nữ hài nhi trước mặt, đỡ lấy tay nàng chỉ chống bàn duyên biên, Hàn Thời cúi người bách cận ——

“Người đuổi ta đi?”

Mỗi cái âm đều như là mới từ dưới 0 mười tám độ tủ đông mới mẻ móc ra tới.

Đông lạnh đến ở đây nhân tâm một run run.

Nhưng mà đứng mũi chịu sào nữ hài nhi lại như là không hề cảm giác.

Nàng thậm chí có chút phản ứng trì trệ, ngừng hai giây mới chậm rì rì mà giương mắt.

Cặp kia xinh đẹp mắt hạnh, đã hơn phân nửa đều bị mê mang men say che khuất.

“..... Người đi đi.”

Như là rốt cuộc phân biệt rõ ràng trước mắt này trương khuôn mặt chủ nhân, nữ hài nhi chậm rãi rũ quay mắt, thanh âm cũng uest oải.

“Đừng làm cho ta lại..... Đuổi theo người.....”

Hàn Thời ngưng ngẩn.

Chỉ là thanh âm kia càng ngày càng thấp, tới rồi gần như không thể nghe thấy nói đuổi, nữ hài nhi thân hình mềm nhũn, lại là trực tiếp hướng bên đảo đi.

“——!”

Hàn Thời đồng tử co rút lại, cuống quýt duỗi tay đem người chặn ngang một ôm, bản năng túm tiến trong lòng ngực nâng.

Nữ hài nhi mềm mại hô hấp dán lên hảnh bên gáy, cân xứng mà mang theo chút rượu ý hơi chước.

Bên cạnh mấy cái người phụ trách rớt cuộc phản ứng lại đây.

Cách gần nhất một cái cuống quít đôi khởi nịnh nọt tươi cười, tiến lên đi đến hai người bên cạnh ——

“Hàn tiên sinh, tiểu đình lão sư uống say, làm ngài chê cười..... Ta đưa nàng trở về nghỉ ngơi đi.”

“.....”

Nam nhân nguyên bản ban một trương khuôn mặt tuấn tú, mặt vô biểu tình mà rũ mắt thấy trong lòng ngực nữ hài nhi.

Lúc này nghe vậy, hãnh lãnh liếc hướng bên cạnh.

“Người đưa?”

“Ai, là, ta tới đưa là được.”

“.....”

Môi mỏng một câu, bứt lên cái lạnh lẽo ý cười.

“Người cho ta chết sao?”

Người phụ trách: “??”

Hàn Thời: “Ta nữ nhân, làm người đưa về phòng —— người không phải khi ta đã chết là cái gì?”

Người phụ trách biểu tình nháy mắt vắn vẹo ——

“Nữ nữ nữ nữ.....”

Lười đi để ý trong phòng mọi người bị sét đánh dường như biểu tình, Hàn Thời bẻ lên đã ngủ quá khứ nữ hài nhi, xoay người đi ra ngoài.

Bốn hợp lâu nội hiện giờ cũng gia tăng rồi VIP phòng, mấy cái người phụ trách vì Hàn Thời đúng là này gian.

Hàn Thời không có do dự, liền đem nữ hài nhi ôm trở về chính mình phòng trên giường lớn.

Cấp nữ hài nhi che lại một tầng chăn mỏng, Hàn Thời ngồi ở mép giường an tĩnh mà nhìn nữ hài nhi mặt, giây lát sau mới lấy lại tinh thần.

Hắn cầm lấy di động, đi đến ngoài cửa đi.

Gạt ra một chiếc điện thoại, đối diện thực mau liền chuyển được, nữ nhân lộ ra một chút không kiên nhẫn nói thanh truyền tới ——

“Người biết hiện tại vài giờ sao?”

“Buổi tối hảo, phu nhân.”

Hàn Thời cười cười.

Từ Uyển Tình ở đối diện làm hai lần hít sâu, rốt cuộc đem cảm xúc áp đến bình thường ổn tuyến.

“Nói đi, chuyện gì?”

“Ta thấy đến nàng.”

“.....”

Đối diện trầm mặc vài giây, xuy lộng mà cười, “Chuyện này có làm người thời gian này gọi điện thoại quấy rầy ta tất yếu? —— vào núi phía trước, người chỉ sợ đã đem cứu cứu trước một ngày buổi tối ăn cái gì đều đã làm rõ ràng đi?”

“Hầm khoai tây.”

Từ Uyên Tình: “——???”

Hàn Thời mặt lạnh, “Nơi này ẩm thực quá kém.”

Từ Uyên Tình: “.....”

Từ Uyên Tình: “Ta muốn quai điện thoại.”

Hàn Thời ánh mắt lóe lóe.

“Đêm nay nàng uống say, nói một câu làm ta thực để ý nói.”

“Ân?”

“Nàng nói.....” Hàn Thời nhíu mày, “Hy vọng không cần lại đuổi theo ta.”

Đối diện hô hấp có một cái chớp mắt khó có thể phát hiện đình trệ.

Nhưng Hàn Thời vẫn là phát hiện.

Hắn ấn đường tức đến càng sâu, “Có cái gì về chuyện của nàng, là người biết, mà ta không biết sao?”

Từ Uyên Tình: “Không có.”

Hàn Thời rũ mắt, “Phu nhân, mặc dù không thông qua người, ta tổng có thể tìm được chính mình nhất định phải tìm đáp án.”

“.....”

Điện thoại đối diện trầm mặc thật lâu sau, bị một tiếng than nhẹ đánh vỡ.

“Sự tình đã qua đi, liền tính hiện tại biết lại có ích lợi gì?”

“Cùng nàng có quan hệ hết thấy, vô luận quá khứ hiện tại vẫn là tương lai, ta đều muốn biết.”

Từ Uyên Tình: “..... Năm trước nghỉ đông trước sau, nàng ra quá quốc.”

Hàn Thời ngẩn ra, ngay sau đó tim đập bỗng dừng có chút thất tự.

Đè nặng miệng khô lưỡi khô hoảng loạn cảm, Hàn Thời xoay người, đưa lưng về phía hành lang dài ngoài bầu trời đêm thanh nguyệt, “Nàng..... Đi nơi nào?”

“Kia một tháng, người đi địa phương nào, nàng liền đi địa phương nào.”

Hàn Thời thân hình căng thẳng, “Không có khả năng, nàng như thế nào biết ——”

Tiếng líu lo dừng lại.

Hàn Thời đồng tử chậm rãi chặt lại.

Từ Uyên Tình ở đối diện cười lạnh thanh, “Người không nhớ rõ? Khi đó người nhất vội sự tình, còn không phải là câu lấy lớn lớn bé bé trang web báo chí phóng viên giải trí, diễn người kia bên kia đại dương xa hoa truy lạc ngợp trong vàng son tuồng?”

Từ Uyên Tình thu cười, mặt vô biểu tình:

“Những cái đó phóng viên giải trí địa điểm thời gian có thể chính xác đến giây phút..... Người đoán nàng gặp được quá người vài lần, cùng không giống nhau gương mặt tiểu người mẫu nhóm uống rượu trêu ghẹo?”

“.....”

Di động cơ hồ đều phải bị sắc mặt xanh mét Hàn Thời bóp nát ——

“Người vì cái gì không nói cho ta.....?”

“Nói cho người, sau đó xem các người kiểm củi ba năm thiêu một giờ, bạch gặp như vậy nhiều tội?”

“.....”

“Ta sớm nói người không xứng với nàng, Hàn Thời, người thật cho rằng ta là ở cùng người nói giỡn?..... Người có phải hay không gọi điện thoại tới trước còn cảm thấy, phần cảm tình này trước nay đều là người đuổi theo nàng, sao có thể sẽ có nàng đuổi theo người?”

Từ Uyển Tình cười lạnh.

“Người mở mắt ra nhìn xem đi, Hàn Thời. Người cùng nàng chỉ gian khoảng cách không chỉ là xa gần —— liền tính người hướng nàng đi rồi 99 bước mà nàng chỉ đi phía trước vượt một bước, nhưng người kia 99 bước là ăn mặc cao cấp định chế giày da đi được con đường tươi sáng cùng đường bằng phẳng, có nhân viên người cố lên trợ uy khen người thâm tình chân ý bất kể bần phú, mà nàng đâu? Nàng là để chân trần đạp lên bụi gai tùm, một bước đi xuống, đều máu tươi đầm đìa —— đây mới là các người chỉ gian xa nhất khoảng cách!”

Hàn Thời nắm chặt di động cánh tay bỗng dưng run lên.

Hành lang tối tăm ánh đèn hạ, cửa kính chiếu phim người hốc mắt đỏ bừng.

Thật lâu sau, hần mới thanh âm khàn khàn mà mở miệng: “Người là..... Làm sao mà biết được.”

“Không biết nào đoạn đường, nàng chịu không nổi, đi cửa hàng tiện lợi mua rượu hồi khách sạn, uống nhiều quá..... Một bên cho ta gọi điện thoại, một bên đem chính mình buồn ở gối đầu khóc.”

Nhắc tới ngày đó, Từ Uyển Tình chậm rãi than ra một hơi.

“Người không thêm quá cừ cừ WeChat đi.”

“Không có.”

“Nàng chưa bao giờ phát thứ gì, chỉ ở đêm đó thượng phát quá một cái, ngày hôm sau buổi sáng liền xóa.”

“.....”

Di động leng keng một tiếng, Hàn Thời buông phát cương cánh tay, click mở Từ Uyên Tình phát tới một trương chụp hình.

Tảng lớn chỗ trống phía trên chỉ có một câu:

“Nhiều hy vọng có như vậy một ngày a, ta có thể đi hướng người..... Đây người ngăn nắp, không chỗ nào sợ hãi.”

“.....”

Hàn Thời ánh mắt hơi lật.

Sau một lúc lâu, hần chậm rãi cuộn hạ thân, nắm chặt di động mu bàn tay thượng gân xanh bạo khởi.

Hần ý ở lùn tường góc tường, thống khổ mà dữ tợn mà tê thanh.

Thằng đến đem cái loại này cơ hồ muốn bức điên hần cảm xúc phát tiết ra tới, hần mới chậm rãi ngưỡng trở về.

Yên lặng thật lâu, Từ Uyên Tình ở điện thoại đối diện than thanh.

“Nàng cùng người không giống nhau, Hàn Thời. Nàng sở hữu cảm tình đều áp lực ở dưới, đây là nàng từ nhỏ đến lớn sinh hoạt hoàn cảnh sở quyết định..... Không cần lại làm nàng khổ sở, Hàn Thời, nàng đã ăn quá nhiều khổ, mà nàng cái gì cũng chưa làm sai quá.”

“.....”

Thôi qua gió đêm, mang đi ách đến phát tê cười.

Ngồi ở góc tường người chống đầu gối, mu bàn tay che đỏ bừng hốc mắt.

“Đừng nói đi xuống.”

Cái kia thanh âm cười đến gần như nghẹn ngào.

“..... Ta ở lâu bốn, ta sợ chính mình sẽ nhảy xuống đi.”

“.....”

“Ta cũng không thể như vậy đi xuống a, phu nhân..... Ta không cho nàng khổ, ta muốn nàng từ hôm nay trở đi ngọt cả đời.”

.....

Đinh Cửu Cửu tỉnh lại thời điểm, đầu đau đến giống bị cửa kẹp vài lần.

Nhìn chăm chăm trần nhà tường vẫn nhìn vài giây, còn sót lại không nhiều lắm lý trí nói cho nàng —— này không phải nàng phòng.

Sơ tỉnh mê mang nháy mắt bị dọa lui một nửa.

Đinh Cửu Cửu đột nhiên ngồi dậy.

Phòng, rất lớn.

Giường cũng rất lớn.

Trên mặt đất tán loạn.

Áo sơ mi, quần dài, đai lưng.

Tất cả đều là nam nhân.

.....

.....

Đình Cửu Cửu run run hạ, sắc mặt trắng bệch.

Đúng lúc vào lúc này, bên cạnh tắm rửa gian môn cùm cụp một vang.

Một cái nửa người dưới chỉ vây quanh một cái khăn tắm, thoải mái hào phóng sường xinh đẹp trắng nõn cơ ngực cơ bụng đường cong nam nhân đi ra.

“Rốt cuộc tình?”

“Ta..... Nhóm.....” Đình Cửu Cửu đầu lưỡi đều giống đánh kết, đại ra mà nhìn người nọ đi đến trước mặt, “Tối hôm qua.....”

Nam nhân ách thanh cười.

Hắn phủ đến nữ hài nhi bên tai, thanh âm khàn khàn ——

“Tối hôm qua..... Người đều đã quên?”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 79 Đệ Chương 79

Chương 21

Đột nhiên bị kinh hách, Đinh Cửu Cửu thiếu chút nữa bị mới vừa đề đi lên kia một ngụm khí lạnh nghẹn qua đi.

Nàng ánh mắt hơi hoảng, trong óc đã bắt đầu quay nhanh, nỗ lực hồi ức trước một ngày buổi tối chính mình uống xong kia tam ly lúc sau ký ức.

Đáng tiếc trống rỗng.

“.....”

Đinh Cửu Cửu lần đầu tiên phát hiện, rượu sau nhỏ nhất chuyện này đáng sợ trình độ.

Thí dụ như, vô luận là từ trực giác thượng vẫn là thân thể không có quá nhiều dị dạng cảm giác thượng, nàng đều cho rằng hai người cái gì cũng không có phát sinh.

Nhưng lúc này người này trên eo treo một cây khăn tắm, nửa | lỏa | quỳ một gối ở nàng giường sườn, trên mặt đất còn một mảnh hỗn độn.....

Đối mặt này tựa hồ nhân chứng vật chứng đều ở trường hợp, không có bất luận cái gì rượu lời cuối sách nhớ Đinh Cửu Cửu chợt dạ đến một câu đều nói không nên lời.

Không biết có phải hay không nhìn thấu nàng trong lòng suy nghĩ, nam nhân cười khẽ thanh.

“Người là ở suy xét nên như thế nào phụ trách?”

“Phụ..... Trách?”

Đình Cửu Cửu chỉ chỉ chính mình, ngốc nhiên hỏi: “Ta phụ trách?”

Đình Cửu Cửu đột nhiên có điểm không xác định.

——

Nếu đêm qua thật sự cái gì đều không có phát sinh, kia vì cái gì Hàn Thời thái độ sẽ đột nhiên phát sinh lớn như vậy chuyển biến?

Chẳng lẽ bọn họ thật sự.....

Đình Cửu Cửu run nhẹ hạ.

Hàn Thời mi mắt một rũ, áp xuống con người sắp tàng không được ý cười.

“Đương nhiên là người phụ trách. Bằng không đâu, ngủ ta liền tưởng trực tiếp chạy?”

“Ngủ ——.....”

Đình Cửu Cửu ghen lại.

Nữ hài nhi sắc mặt đã buồn đến đỏ bừng, một đôi mắt hạnh hoảng đến lý trí toàn vô, tràn ngập “Ta là ai ta ở đâu ta làm cái gì” mờ mịt cùng vô tội.

“Nói nói kế hoạch đi, người chuẩn bị như thế nào phụ trách?”

Người nọ tăng cường mở miệng, chút nào không tính toán cho nàng lưu lại hoàn hồn đường sống.

“Không không..... Người làm ta tưởng một chút, ta cảm thấy chúng ta yêu cầu bình tĩnh một chút.”

Đình Cửu Cửu cố gắng quít tránh thoát cúi người lại đây người, té ngã lộn nhào mà nhảy xuống giường, buồn đầu chạy vào tắm vòi sen trong phòng.

“Phanh!”

Môn bị thật mạnh khép lại.

Đối mặt vài giây lại đột nhiên không có người không giường, Hàn Thời ách thanh cười, che mắt ngưỡng hồi trên giường.

Ở trần đầy hơi nước cùng với cùng người nọ trên người thanh hương gần ái muội trong hơi thở, Đình Cửu Cửu ôm góc tường cường độ thấp đụng phải mùi qua lại, mới cuối cùng làm chính mình từ mặt đỏ tai hồng trạng thái giáng xuống ôn.

Quay xong đại não cpu cũng bắt đầu khôi phục vận chuyển.

Tối hôm qua nàng là trực tiếp từ trong ổ chăn bị kêu lên, cho nên xuyên miên chất áo ngủ quần ngủ, bên ngoài lại bộ áo khoác.

Tuy rằng áo khoác hiện tại đã trên mặt đất kia phiến hỗn độn, nhưng trên người áo ngủ quần ngủ tựa hồ cũng chưa cái gì bị động quá dấu vết.

Từ đầu đến chân kiểm tra xong hai lần, Đình Cửu Cửu thật dài mà thở phào nhẹ nhõm.

Đi theo nàng có chút bực, nhưng càng nhiều nảy lên trong lòng lại là khó hiểu.

Ngoài cửa người nọ, hiển nhiên cùng nàng khai cái không lớn không nhỏ vui đùa. Nhưng hẳn vì cái gì muốn làm như vậy, lại vì cái gì sẽ đột nhiên xuất hiện ở vùng núi chính mình trước mặt?

Đình Cửu Cửu không tin hẳn không phải có bị mà đến.

Như vậy sẽ là vì trả thù nàng sao.....

Đình Cửu Cửu nghĩ đến say rượu đầu càng thêm đau, cũng không nghĩ tới cái gì phương pháp.

Ở phòng tắm môn bị khấu vang lần thứ ba sau, nàng chỉ có thể đẩy cửa đi ra ngoài.

“Hàn Thời, chúng ta nói chuyện.”

Ôm cánh tay ý ở phòng tắm đối diện vách tường trước, người nọ đã đổi hảo tân áo sơmi quần dài, duy độc nhất đầu tóc đen còn có chút ướt, thoạt nhìn chỉ tùy tay gãi gãi, hỗn độn không kèm chế được.

Hắn rũ mắt liếc nàng, cười.

“Hảo, nói a.”

Đình Cửu Cửu bị này không đứng đắn miệng lưỡi nghẹn nghẹn, nàng kiệt lực duy trì lý trí, “Chúng ta đều là người trưởng thành rồi, ta hy vọng người đối cảm tình có thể..... Thành thực một chút. Không cần thiết lại làm lẫn nhau tiêu hao cùng lẫn lộn sự tình.....”

Nghe nữ hài nhi dùng không biết tổ chức bao lâu nói thuyết phục hẳn, Hàn Thời đáy mắt cảm xúc càng sâu càng mềm vài phần.

Nếu không phải từ Từ Uyển Tình nơi đó nghe được quá sự thật, hẳn thật muốn cho rằng nàng chính là cái lý trí lại bạc tình nữ nhân.

Vĩnh viễn diễn đến như vậy háo.....

Ôn nhuận bên ngoài, mũi đao hướng vào phía trong; đem chính mình chọc đến máu tươi đầm đìa, còn muốn cùng hăn hư sức thái bình.

Nhà hăn tiểu lãnh đạo a.

Nhưng đừng là cái tiểu ngốc tử đi.....

Hàn Thời mỉm cười bật cười, trong lòng lại không cảm có chút phiếm đau.

“Cho nên chúng ta nhất hăn là làm chính là bảo trì cụ ——”

Đình Cửu Cửu tiếng bị đối diện người nọ cười cản đến dừng lại.

“Người cười cái gì.....?”

Nàng có chút ngốc.

——

Dựa theo ấp ủ tốt lý do thoái thác, đối phương như thế nào cũng không nên là cái này phản ứng.

Là đã hơn một năm qua đi, nàng che dấu trình độ đã lùi lại đến giá trị âm sao?

Không có cấp Đình Cửu Cửu phản ứng thời gian, Hàn Thời mang cười tiến lên hai bước, trực tiếp đem còn ngốc nữ hài nhi bách tới rồi góc tường.

Hăn giơ tay đỡ ở nữ hài nhi bên lỗ tai trên vách tường, khuỷu tay gập lên, về phía trước áp thân.

Hắc đồng hơi dập.

“Người trưởng thành, lý trí tự hỏi,..... Liệu có thể ngủ không phụ trách sao?”

Đình Cửu Cửu một nheo, “Ta cảm thấy chúng ta cũng không có.....” Lời nói không chờ nói xong, nữ hài nhi mặt trước hồng thấu.

Hàn Thời cười đến càng sâu, “Không có gì? Ngủ còn không dám thừa nhận?”

“Ta không có không dám ——”

“Đó chính là thừa nhận lạc?”

“Ta.....”

“Thừa nhận liền hảo, người tưởng như thế nào phụ trách?”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Vì cái gì lại vòng đã trở lại.

Đình Cửu Cửu cúi đầu, làm ba lần hít sâu, mới nâng lên tầm mắt.

Mắt hạnh phía trước hoảng loạn miễn cưỡng đè ép đi xuống.

Nàng cắn chặt răng, banh trụ mặt, “Chúng ta đã tách ra lâu như vậy, cũng từng người có từng người sinh sống, hiện tại nói cái gì phụ trách không phụ trách..... Người cảm thấy thích hợp sao?”

“Từng người sinh hoạt?”

Hàn Thời rốt cuộc có điểm không chút để ý tươi cười bên ngoài biểu tình —— hẩn nhẹ nheo lại mắt, hoãn thanh lặp lại một lần.

Ngừng một chút, hẩn cười nhạt, “Ta không có.”

Đình Cửu Cửu ánh mắt buồn bã.

Rũ tại bên người đầu ngón tay vô ý thức mà nắm chặt tiến lòng bàn tay, nàng nhẹ giọng cười rộ lên, ánh mắt lại có chút không.

“Hàn Thời, nói chuyện muốn bằng lương tâm.”

“.....”

Hàn Thời chớp hạ mắt, lặ lại một lần, “Ta không có tâm sinh hoạt. —— không có người, ta không có khả năng có sinh hoạt.”

Đình Cửu Cửu bị lời này chấn tại chỗ.

Giây lát sau, nàng mới con người hơi lậ mà chuyển mở mắt, tiếng cười mang một chút không tự tra âm rung, “..... Nếu không phải xem qua như vậy nhiều cùng người có quan hệ giải trí tiêu báo còn có trang web tin tức, ta đây khả năng thật sự liền phải tin tưởng người nói.”

“Những cái đó đều là ta làm cấp lão nhân xem.” Hàn Thời càng thêm bách cận, mắt đen cảm xúc lẳng đọng lại đi xuống, hấn hạ giọng, gần như nỉ non mà phụ đến nữ hài nhi bên tai.

“Ta không chạm qua các nàng bên trong bất luận cái gì một cái.”

“.....”

“Người không tin?”

“.....” Đình Cửu Cửu dờ mắt. “Ta không phải muốn cùng người thảo luận này ——”

“Nếu ta chạm qua bất luận cái gì một cái,” Hàn Thời đột nhiên hơi thối lui chút, ngữ khí lạnh cả người, “Vậy làm ta ở hồi trình trên đường chiếc xe rui

ro, theo nơi này tùy tiện nào tòa sơn nhai phiên đi xuống, tan xương nát thịt, chết vô táng thân ——”

Đình Cửu Cửu không thể nhịn được nữa, duỗi tay bưng kín Hàn Thời miệng.

Nhìn nữ hài nhi tức giận đến đỏ lên hốc mắt, Hàn Thời bất đắc dĩ cười khổ ——

“Như vậy sợ ta ứng nghiệm xảy ra chuyện?..... Người là có bao nhiêu không tín nhiệm ta?”

“..... Ta tin,” Đình Cửu Cửu bực nhiên nhìn hẳn, “Cho nên người đừng nói nữa.”

Hàn Thời khòe môi hơi câu, “Nếu người tin, chúng ta đây ——”

“Chính là ta có ta sinh hoạt.”

Đình Cửu Cửu đánh gãy hẳn nói, “Người không nhớ rõ sao, một năm rưỡi trước ta liền nói cho người, Lâm Yến Thanh ——”

“.....”

Hàn Thời trên mặt ý cười chột lạnh.

“Người lại tưởng nói cho ta, Lâm Yến Thanh là người bạn trai?”

Bị kia mạc danh lành lạnh ánh mắt một thứ, Đình Cửu Cửu trong lòng phùng phiếm, nhưng chỉ có thể cắn răng ngạnh trụ ——

“Hẳn vốn dĩ chính là.”

Hàn Thời cười nhạt thanh, “Nếu hẳn thật là người bạn trai, kia vì cái gì chi giáo loại chuyện này, hẳn chưa bao giờ bồi người tới.”

Đình Cửu Cửu ghen một chút, bực nhiên mà xem hẵn, “..... Thanh tử chỉ là không..... Không giống người như vậy dính người.”

Trước mặt người này nghe xong ngẩn ra, cặp mắt đào hoa kia lại đột nhiên cong hạ, nghiêm nhiên tâm tình thực tốt bộ dáng.

“Ta dính người sao?”

“.....”

“Kia không có biện pháp, ta cũng không chế không được chính mình, nhìn đến người liền tưởng dán lên tới —— người giúp ta trị trị?”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Một năm rưỡi không có giao thoa, khác nàng không xác định, nhưng trước mặt người này xê dịch chuyển dời Thái Cực công phu, thật là không biết tiến bộ có bao nhiêu.

Hơn nữa người này đối chính mình thân mật vĩnh viễn không cho rằng sĩ thái độ.....

Hiện giờ nói với hẵn lời nói, nàng giống như chỉ còn lại có bị nắm đi phân.

Đình Cửu Cửu néo néo đầu ngón tay, thuyết phục chính mình không cần lại bị mang thiên.

Sau đó nàng mới một lần nữa ngẩng đầu, kiệt lực làm chính mình thoát nhìn cũng đủ lãnh ——

“Mặc kệ người tin hay không, ta cùng Lâm Yến Thanh đã là nam nữ bằng hữu. Chúng ta về sau..... Thậm chí khả năng sẽ kết hôn —— cho nên ta sẽ không đánh vỡ ta đã có sinh hoạt.”

“Kết hôn?”

Hàn Thời trong mắt một lệ.

Chỉ là một lát sau, hấn lại cười rộ lên ——

“Hảo, các người kết.”

Đinh Cửu Cửu trong lòng hơi đau, cường chống không biểu tình liền muốn đứng dậy.

Chỉ tiếc phần lưng vừa rời tường nửa tấc, liền bang kỉ một chút bị trước mặt người đẩy trở về trên tường.

——

Một tiếng ách cười hôn qua nàng vành tai:

“Ta đây làm tiểu, được chưa?”

Đinh Cửu Cửu: “.....”

Đinh Cửu Cửu: “???”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 80 Đệ Chương 80

Chương 22

Cứng họng sau một lúc lâu, Đinh Cửu Cửu mới tìm về chính mình thanh âm ——

“Người..... Làm cái gì ——?”

“Làm tiểu a, không được sao?”

Hàn Thời cười, khẽ hôn hạ nữ hài nhi vành tai.

“Ta không cần người cấp danh phận, không cần người cùng ta kết hôn, ta thậm chí đều không cần người lưu tại ta bên người —— chỉ cần đem người phân ta một chút là đủ rồi, người muốn thấy ta thời điểm ta liền xuất hiện, người không nghĩ thấy ta liền biến mất —— người cùng Lâm Yến Thanh..... Cứ việc kết hôn.”

Đinh Cửu Cửu nhìn không tới địa phương, nói đến cái này từ nam nhân nhẹ nheo lại mắt, nghiêng răng.

Chỉ là thực mau về điểm này lang tương rút đi, lại chuyển vì nuôi trong nhà khuyến dụ ngoan vô hại, còn mang theo một chút lấy lui vì tiến đáng thương vô cùng ——

“Người trả giá như vậy ‘ phụ trách ’ với ta mà nói là đủ rồi, ta muốn không nhiều lắm đi?”

Đinh Cửu Cửu tức giận đến phát ngốc.

“Người..... Làm ta cùng Lâm Yến Thanh kết hôn, sau đó..... Cùng người xuất quỹ?”

——

Bất quá chính là ra ngoại quốc đặng một năm rưỡi, người này là bị hun đúc thành cái dạng gì thần kỳ tam quan!?

“Đúng vậy.”

Bên tai thanh âm kia đột nhiên không cười.

Hàn Thời khuỷu tay đè nặng cánh tay chống đỡ nữ hài nhi đỉnh đầu mặt tường, thoáng chi đứng dậy.

Hắn nhìn xuống nàng, đôi mắt hắc đến thâm trầm ——

“Này một năm rưỡi, ta ở nước ngoài một người suy nghĩ rất nhiều..... Vì có thể một lần nữa đứng ở người trước mặt, ta dùng hết toàn lực dốc hết sức lực, ta thừa nhận, ta cũng từng có một đến muốn từ bỏ thời điểm —— nhưng ta còn là kiên trì xuống dưới. Ta nhớ rõ người đã nói đi, không nghĩ bởi vì ta đem nhân sinh hình thức từ hard biến thành hell; như vậy với ta mà nói, trừ bỏ thân tình thượng, ta nhân sinh trước hơn hai mươi năm trước sau là easy hình thức, duy độc ở trên người của người, sở hữu đều đã xảy ra quay cuồng —— ta không tư cách trách người, cái kia hell hình thức, là ta chính mình nhất định phải tuyến, còn đã từng tưởng buộc người cùng nhau tuyến.”

Hàn Thời ngừng một chút, ngay sau đó rũ mắt ách cười.

“hell hình thức đã bị ta đi đến cuối cùng một bước, đả đảo ác long ta là có thể ghênh thú ta công chúa —— trong sách không ai nói cho ta, nếu công chúa không nghĩ gả thấp, kia dũng sĩ nên làm như thế nào..... Nhưng ta nghĩ tới.”

Hàn Thời giương mắt, yên lặng nhìn Đinh Cửu Cửu.

Hắn đang cười, ánh mắt lại trầm kiên như thiết.

“Vì người ta có thể từ bỏ hết thảy cũng có thể gánh vác hết thảy..... Bao gồm nếu người không yêu ta là chuyện này thật, ta đây cũng có thể gánh vác. Nhưng ta đối với người ái một chút đều không phải không có tư, ta không có khả năng thả người hoàn toàn rời đi ta thế giới —— ta sẽ nổi điên.”

Hàn Thời thấp giọng.

“Giấu ở đáy lòng cái kia ta có bao nhiêu đáng sợ, người là duy nhất biết đến, không phải sao?”

“.....”

Đinh Cửu Cửu tròn mắt hơi co lại hạ.

Mười mấy năm trước cái kia bình tĩnh mà từng bước một đi vào bể bơi, nhìn thủy không quá thân thể mà dần dần hít thở không thông lại vẫn không giãy giụa không động tác nam hài nhi thân ảnh lại một lần nhảy vào trong đầu.

Hắn chôn sâu đáng sợ một mặt..... Nàng đương nhiên biết.

Nhưng nàng sợ chưa bao giờ là hắn.

Nàng sợ chỉ là hắn sẽ bởi vì phần cảm tình này mà không còn nữa ngăn nắp, sợ hắn từ đám mây ngã tiến bụi bặm, sợ hắn bị làm nhục rớt trong xương cốt nhuệ khí, sợ hắn phí thời gian lưu ly mình đây thương tích.....

Sợ nhất, thống khổ lúc sau vẫn là công dã tràng mộng.

Đinh Cửu Cửu mặt lộ vẻ khó xử.

“Hàn Thời, ta ——”

Cửa phòng đột nhiên bị người khấu vang.

Thật cẩn thận hỏi rõ ngay sau đó truyền đến ——

“Xin hỏi, tiêu đình lão sư ở sao?”

“.....”

Đình Cửu Cửu bỗng dừng lấy lại tinh thần.

Đến đây khi nàng mới đột nhiên nhớ tới chính mình còn thân ở tại đây người phòng, mà này đầy đất quần áo hỗn độn, nếu bị những người khác thấy được.....

“Tiêu đình lão sư?”

Ngoài cửa còn tại tiêu tâm dò hỏi, tựa hồ đối nàng liền ở Hàn Thời phòng sự tình tin tưởng không nghi ngờ.

Bất chấp tìm tòi nghiên cứu nguyên nhân, cũng đoán được hơn phân nửa là cùng Hàn Thời có quan hệ, Đình Cửu Cửu chỉ phải hơi bực mà lảng hướng hẳn, ở Hàn Thời tự giác thối lui nửa bước nhường ra khe hở chui ra.

Nàng xách lên bên cạnh trên sô pha chính mình áo khoác, mặc vào thân liền cuống quýt đi mở cửa.

Cửa vừa mở ra, đứng ở bên ngoài lại là trường học xây dựng người phụ trách chi nhất.

“Lâm tổng?” Đình Cửu Cửu che lại trên mặt xấu hổ cảm xúc, “..... Có chuyện gì sao?”

Người phụ trách thấy nàng ra tới, tuy rằng cũng không ngoài ý muốn, nhưng vẫn là có chút biểu tình phức tạp.

Hắn dừng một chút, mới cười nói: “Là như thế này, tối hôm qua hạ một hồi mưa to, trong trường học sân thể dục thượng súc giọt nước —— bọn học sinh tổ thác khóa cùng thể dục khóa chỉ sợ vô pháp thuận lợi tiến hành rồi, cho nên tới tìm tiểu đình lão sư người một lần nữa an bài một chút.”

Đình Cửu Cửu nghe vậy nhăn lại mi, “Tối hôm qua trời mưa, vũ thế rất lớn?”

Cái này họ Lâm người phụ trách còn không có tới kịp mở miệng, Đình Cửu Cửu phía sau phòng nội liên truyền đến cái từ xa tới gần thanh âm.

“Ân, vũ thế thực cấp, nhưng người ngủ thật sự hương.”

Tiếng lạc khi, từ phía sau đi lên tới nam nhân vươn tay cánh tay, từ sau vòng lấy nữ hài nhi eo nhỏ.

Hắn thân mật mà phủ đến nàng cổ bên, cười ách thanh, “Ta như thế nào thân người người đều không tỉnh..... Rõ ràng là một ly đảo tửu lượng, hà tất còn muốn cùng ta trí khí?”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Người này quả thực đã phát rồi.

Cũng không ngoài ý muốn, Đình Cửu Cửu tận mắt nhìn thấy đứng ở ngoài cửa người phụ trách sắc mặt cùng đánh nghiêng vĩ pha màu giống nhau, tới tới lui lui không biết thay đổi mấy cái sắc hào, cuối cùng mới dừng hình ảnh ở một loại giống như táo bón biểu tình hạ ——

“Hàn..... Hàn tiên sinh cùng tiểu đình..... A không, Đình tiểu thư..... Là tình lữ..... Sao ——?”

Đình Cửu Cửu trầm mặc.

Ở như vậy bầu không khí cùng “Phạm tội chứng cứ” trước, trừ bỏ cam chịu nàng giống như cũng không có gì lựa chọn khác.

Nhưng mà mới vừa nghĩ như vậy xong, Đình Cửu Cửu liền nghe thấy bên tai thanh âm kia cười nhẹ câu ——

“Không phải.”

“.....”

Đình Cửu Cửu trong lòng lộ bộ một tiếng, trực giác người này muốn làm sự.

Hàn Thời nửa rũ nửa cong một đôi mắt đào hoa, ngữ khí nghiêm túc lại bình tĩnh mà ——

“Ta là nàng lớp xe dự phòng, dùng để chờ kết hôn về sau phương tiện xuất quỹ cái loại này.”

Lâm tổng: “.....”

Lâm tổng: “??????”

“.....”

Đình Cửu Cửu tươi cười cứng đờ, cuối cùng bình hồi mặt vô biểu tình.

Không thể nhịn được nữa dưới, nàng rốt cuộc chút nào không nghĩ cố kỵ những người này khả năng sẽ có cái nhìn cùng bình luận.

——

Đình Cửu Cửu duỗi tay, đem chính mình bên hông cái kia cánh tay lay đến một bên, mặt vô biểu tình mà đi ra ngoài.

“Lâm tổng, phiền toái ngài đem quý công ty vị này mau chóng tiễn đi đi.”

Họ Lâm người phụ trách đại ra mà nhìn về phía Hàn Thời.

“Hàn tiên sinh.....”

Hàn Thời từ nữ hài nhi bóng dáng thượng thu hồi ánh mắt, hấn ách thanh cười.

“Nói giỡn —— chúng ta có điểm mâu thuẫn nhỏ, là ta sai, ta đang ở đền bù.”

Người phụ trách trường nhẹ nhàng thở ra.

——

Lúc này mới xem như trở lại nhân loại có thể lý giải sự kiện phạm trù a.

Hàn Thời xoay người muốn hướng trong phòng đi, nghiêng đi một nửa lại quay lại tới, mi hơi một chọn ——

“Tối hôm qua mưa to, không có gì an toàn tai hoạ ngầm đi.”

“.....”

Người phụ trách sững sốt, ngay sau đó vội vàng xoa tay, “Không có không có —— sao có thể a! Chúng ta đều là nghiêm khắc dựa theo an toàn tiêu chuẩn kiến tạo, không tồn tại bất luận cái gì ăn bớt ăn xén nguyên vật liệu!”

Nói xong lúc sau, người phụ trách sắc mặt trước hơi hơi thay đổi.

Mới vừa rồi sự tình cho hấn tâm lý đánh sâu vào quá lớn, làm hấn trong đầu hai ngày này căng chặt huyền nhi đều tùng một chút, như thế nào liền.....

Hắn chột dạ mà ngẩng đầu, đối diện thượng Hàn Thời cười như không cười mà vọng xuống dưới ánh mắt.

Người phụ trách bị xem đến trong lòng một run run, sau lưng mồ hôi lạnh ứa ra.

Nhìn chằm chằm đối phương vài giây, Hàn Thời nhẹ nheo lại mắt, cười: “Hào, nếu không có gì vấn đề..... Kia nhân cơ hội này, cùng đi nhìn xem đi.”

Người phụ trách trong lòng kêu khổ, nhưng trên mặt chỉ phải liên thanh ứng hạ.

*

Này phiến vùng núi mùa hạ nguyên bản liền nhiều mưa to, trải qua tối hôm qua hơn phân nửa đêm bùm bùm tạt đến nóc nhà đều chấn vang mưa to, từ bốn hợp lâu đi thông tân kiến trường học đường xi măng mặt đã sớm bị rửa sạch đổi mới hoàn toàn.

Chỉ là hai bên đường mương giọt nước rất nhiều, thoát nhìn phá lệ lây lội.

Hàn Thời đánh “Thăm tra trường học xây dựng công tác” cờ hiệu, ở một đồng người phụ trách ủng độn hạ đi vào tân kiến trong trường học.

Sân thể dục thượng nhất bang giáo viên tình nguyện loát tay áo xoa hãn mà thu thập trong viện giọt nước.

Hàn Thời ánh mắt đảo qua một vòng, đã không có nhìn đến học sinh, cũng chưa từng thấy Đinh Cửu Cửu thân ảnh.

Mặt vô biểu tình mà đoan trang nửa phút, Hàn Thời nghiêng đi thân, nhìn về phía bên cạnh cái kia họ Lâm người phụ trách.

“Các người phía trước không phải nói, giáo khu xây dựng cơ bản đã hoàn thành?”

Người phụ trách ăn không ra lời này ý tứ, chỉ phải tiểu tâm xoa hãn, cười làm lành theo tiếng: “Đúng vậy, Hàn tiên sinh.”

“Nếu đã kiến thành, loại này cơ bản bài công trình thủy lợi làm cái gì còn cần giáo viên tình nguyện tới làm? Không có bình thường bài thủy khơi thông hệ thống?”

Người phụ trách tiếp tục lau mồ hôi, “Bài thủy khơi thông cái này..... Cái này..... Ngạch.....”

Mặt sau có người vội vàng nói tiếp, “Cái này là bao bên ngoài hạng mục, cũng ở kết thúc công tác, tạm thời còn không có hoàn thành.”

“Bao bên ngoài hạng mục?”

Hàn Thời cười nhạo thanh.

Hắn xoay người, hơi hơi khom người qua đi, vỗ vỗ kia mở miệng người phụ trách bả vai, cười đến ôn nhuận vô hại ——

“Các người thật đúng là lấy ta đương cái gì cũng không hiểu nhị thế tổ lừa gạt, ân?”

“..... Hàn, Hàn tiên sinh ——”

Này khinh phiêu phiêu một câu, cùng xếp hạng đầu vai kia hai bàn tay, thiếu chút nữa đem kia người phụ trách ép tới quỳ xuống đi.

“Không quan hệ,” Hàn Thời cười cười, ánh mắt lại lãnh, “Đem các người này toàn bộ hạng mục sở hữu mượn tiền trước mục toàn đưa về tổng công ty, ta không sợ phiền toái —— chẳng sợ điều toàn bộ kế toán bộ môn lương

cao tăng ca một cái cuối tuần, ta cũng nhất định giúp các người đem này đó số nợ rồi mù loát thanh!”

Nói xong, Hàn Thời lập tức hướng trong đi.

Kia mấy cái người phụ trách luống cuống, vội vàng kêu “Hàn tiên sinh” liền phải tiến lên truy, lại bị Hàn Thời tùy thân mang bảo tiêu trực tiếp ngăn ở phía sau.

Đi vào giáo khu bên trong, Hàn Thời trên mặt lạnh lẽo hòa hoãn rất nhiều.

Giáo khu nội đa số giáo viên tình nguyện, tại đây hai ngày đều đã nghe nói cũng gặp qua vị này lai lịch bất phàm thăm tra đại biểu. Lúc này cùng hăn đối mặt, sôi nổi đánh lên tiếp đón.

Bên trong có chút da mặt mỏng nữ sinh, ở cùng hăn đối diện sau còn sẽ nhin không được đỏ mặt.

Hàn Thời đi rồi nửa vòng, vẫn không thấy Đinh Cửu Cửu thân ảnh sau, liền đơn giản từ bên cạnh kéo một cái nam sinh dò hỏi ——

“Các người đình lão sư không ở trường học?”

Kia nam sinh sửng sốt, ngay sau đó phản ứng lại đây, “Ngài là nói Đinh Cửu Cửu sư tỷ đi?”

“Đúng vậy.”

“Nàng ở cái kia trong phòng học.”

Nam sinh duỗi tay, chỉ chỉ giáo khu sâu nhất, dán sơn trước cây cối bụi cỏ một gian lùn phòng.

“Vừa mới có cái đồng học lại đây, nói tổng cảm thấy kia gian phòng học mặt sau có động tĩnh, đình sư tỷ liền đi theo qua đi nhìn.”

“..... Có động tĩnh?”

Hàn Thời nhíu mày.

“Cụ thể cái gì ta cũng không rõ ràng lắm.”

“Hào, cảm ơn.”

Hàn Thời bước ra chân đi hướng này nam sinh nói kia đóng lùn phòng.

Còn lại bảo tiêu đi cản những cái đó người phụ trách, còn có một cái đi theo Hàn Thời bên cạnh, lúc này cũng sắc mặt không tốt.

“Tiểu Hàn tổng, trong núi mưa to nguyên bản liền nguy hiểm, chúng ta vẫn là nhanh chóng rời đi đi.”

Hàn Thời liếc nhìn hăn một cái, có lệ mà ừ một tiếng.

Hai người trước sau đi tới kia trước phòng, còn có mấy nữ sinh ở bên ngoài dọn dẹp giọt nước.

Thấy Hàn Thời gần người, trong đó một cái trước hết ngẩng đầu, sau đó cuống quít tím tím mặt khác hai người.

Ba nữ sinh đều có điểm hưng phấn lại ngượng ngùng mà nhìn đi tới nam nhân.

Hàn Thời tập mãi thành thói quen, mở miệng.

“Các người đình sự tử tại đây gian trong phòng học?”

“..... Đối,” trước hết thấy hăn nữ sinh đề nặng then thùng mở miệng, “Đình sự tử mới vừa đi vào, phỏng chừng còn ——”

Tiếng chưa lạc, mấy người đình đầu đột nhiên truyền đến “Ầm vang” một tiếng trầm vang.

Như là ngày mùa hè sấm rền giống nhau.

Nhưng Hàn Thời sắc mặt lại đột nhiên thay đổi.

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía phòng sau lùn sơn ——

“Núi đất sạt lở! Tổ chức sở hữu học sinh nhanh chóng rút lui!”

Hàn Thời cơ hồ ở độ nhất giây liền lạnh giọng xuất khẩu, bên cạnh bảo tiêu dọa ngốc tại chỗ, bị hắn một chân đá vào cẳng chân thượng ——

“Mau!”

Giáo khu học sinh rốt cuộc lấy lại tinh thần, tiếng hét chói tai trước sau vang lên, mọi người điên rồi giống nhau mà hướng giáo ngoại hướng.

Trong khoảnh khắc này, kia bảo tiêu cũng rốt cuộc lấy lại tinh thần, đuổi tay liền phải đi kéo Hàn Thời ——

“Tiểu Hàn tổng, ngài mau cùng ta ——”

Chỉ là vươn đi cái tay kia lại kéo cái không.

——

Hàn Thời đã cũng không quay đầu lại mà vọt vào trước nhất trong phòng học.

“Tiểu Hàn tổng ——!!!”

Bảo tiêu lấy lại tinh thần, khước mắt muốn nứt ra, bước xa tường xông lên trước.

Nhưng mà liền ở hăn ngay người kia hơn mười giây gian, huề bực đại lượng bùn đất cát đá cùng cây cối núi đất sạt lở, đã mãnh liệt vỗ lên này lùn phòng sau tường cùng nóc nhà!

Thấy sự không thể vì, bảo tiêu cần rằng quay đầu trở về chạy ——

Lấy ra ăn nãi sức lực, dựa vào tốt nhất thân thể tổ chất một hơi chạy tới giáo ngoại an toàn khu, bảo tiêu thở hỗn hển, nghẹn ngào mà hướng những cái đó ngậy người người phụ trách rít gào ——

“Cứu viện!! —— còn không mau mẹ nó cho ta điều cứu viện đội!!!”

“.....”

Oa một tiếng, không biết cái nào học sinh trước khóc ra tới, hiện trường loạn thành một nôi cháo.

Mấy cái người phụ trách sắc mặt trắng bệch ngón tay run rẩy mà đi gọi điện thoại ——

Sở nợ rồi mù làm lỗi, bọn họ cuốn gói chạy lấy người.

Nhưng Hàn gia độc đinh nếu chiết ở bọn họ trong tay..... Bọn họ mấy cái chỉ sợ mệnh đều giữ không nổi.

Mà lúc này.

Bị núi đất sạt lở hoàn toàn bao phủ lùn trong phòng.

Đinh đầu phòng thể phát ra lệnh người ê rằng rên rĩ thanh, chịu đựng không nổi thổ thạch gạch ngói đổ rào rào mà lạc.

Đã sụp hơn phân nửa mà chỉ dư một tấc vuông góc tường bàn hạ, Hàn Thời gắt gao mà ôm dưới thân nữ hài nhi.

Hắn thái dương lãnh bạch làn da thương, lúc này bị mới vừa rồi vọt vào tới khi tạp lạc thổ thạch cạ ra đỏ thắm huyết.

Đinh Cửu Cửu đã bắt lấy hắn áo sơmi khóc không thành tiếng ——

“Ta cầu xin người..... Cầu xin người Hàn Thời người đừng động ta..... Ta cầu người người đừng động ta được không..... Người đừng như vậy Hàn Thời..... Ta không cần..... Ta không cần người như vậy ——”

“.....”

Hàn Thời chống ở nữ hài nhi bên sườn cánh tay đã có chút huyết nhục mơ hồ, tối tăm mà khó có thể coi vật ánh sáng hạ, hẳn chỉ nghe được đến nữ hài nhi nghẹn ngào đến sắp thương không tới khí tiếng khóc.

Huyết theo thái dương chảy xuống tới, đem vốn là mơ hồ tầm mắt càng mờ lung.

Hắn nâng lên không việc gì cái tay kia một phen mặt khai, sau đó đuổi đi xuống câu lấy nữ hài nhi cổ.

——

Chính hẳn không dám hơi động, sợ lại ngăn không được cái gì rơi xuống thổ thạch.

Hàn Thời đem khóc đến đánh cách nữ hài nhi câu tiến trong lòng ngực, một tay gắt gao mà ôm chặt, như là muốn đem nàng xoa tiến cốt.

“Đinh Cửu Cửu..... Không được lại khóc.”

“——”

Nữ hài nhi đuổi tay ở hẳn trên lưng chỉ có thể sờ đến chước đến nàng muốn điên rồi sền sệt vết máu, nàng gắt gao mà cắn cánh môi, đem những cái đó nước nở nghẹn ở sắp nổ tung khí quản.

Nàng chôn ở nam nhân trong lòng ngực ngạnh đến tuyệt vọng ——

“Người vì cái gì muốn vào tới..... Người mẹ nó hỗn đản..... Ai muốn người chẵn ——”

Hàn Thời buồn khụ thanh.

Trong cổ họng tràn đầy huyết tinh rỉ sắt hương vị.

Hắn dán nữ hài nhi hỗn độn sợi tóc gian vành tai ách thanh mà cười, tự tự lại cắn đến hung ác ——

“Lão tử không chết..... Liền không chuẩn người chịu một chút thương.”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 81 Đệ Chương 81

Chương 23

Phòng bệnh an tĩnh.

Sau giờ ngọ dương quang từ ngoài cửa sổ tiết nhập, ở cửa sổ thượng đặt chậu hoa tươi xuống tươi đẹp ấm áp.

Trong phòng chỉ có dụng cụ rất nhỏ điện lưu thanh âm.

Đinh Cửu Cửu ngồi ở mép giường, đôi mắt bên cạnh còn mang theo dư hồng, chính liếc mắt một cái không nháy mắt mà nhìn trên giường bệnh còn tại hôn mê trung người.

Nàng ngồi không biết có bao nhiêu lâu, động cũng chưa động.

Thẳng đến phòng bệnh môn bị người nhẹ nhàng đẩy ra.

Đinh Cửu Cửu rốt cuộc có điều phát hiện.

Nàng mí mắt giật giật, chậm rãi nâng lên vọng qua đi.

Tiến vào Từ Uyển Tình mặt có mệt mỏi, nhưng thần sắc không tính trầm trọng.

Đinh Cửu Cửu trong lòng trước từng hạ khẩu khí.

“..... A di, mô chính bác sĩ nói như thế nào?”

Từ Uyển Tình đi đến mép giường, “Đã thuận lợi vượt qua thuật sau nguy hiểm kỳ, sẽ không có cái gì vấn đề lớn.”

Đình Cửu Cửu cầm lòng không đậu mà nắm chặt tay, “..... Thật tốt quá. Kia bác sĩ có hay không nói, hẳn khi nào sẽ tỉnh?”

“Cái này còn muốn xem cá nhân khôi phục, bất quá người cũng không cần quá lo lắng.” Từ Uyển Tình nhíu mày, “Cửu cửu, người từ ngày hôm qua cho tới hôm nay giữa trưa, hẳn là một chút đều không có nghỉ ngơi qua, thật không cần đi ngủ một chút sao?”

“.....”

Đình Cửu Cửu ngẩng đầu, lộ ra cái có điểm tiêu tụy cười.

“A di, ta tưởng bồi hẳn,..... Chờ tận mắt nhìn thấy hẳn tỉnh lại, ta mới có thể an tâm.”

Từ Uyển Tình: “Nhưng hẳn không biết khi nào sẽ tỉnh, người như vậy đi xuống, thân thể sẽ trước sụp đổ.”

“Mệt nhọc thời điểm, ta sẽ ghé vào mép giường nghỉ ngơi một chút.”

Thấy Đình Cửu Cửu khẳng khẳng, Từ Uyển Tình cũng không có lại khuyên, chỉ lại bồi thêm một câu.

“Hàn Thời gia gia sáng nay đến tin tức, đã ngồi tư nhân phi cơ ở tới trên đường, người.....”

Đình Cửu Cửu không có vội vã mở miệng.

Nàng ánh mắt chậm rãi đảo qua trên giường bệnh người, mỗi một cái màu trắng băng vải cùng băng gạc dấu vết đều làm nàng đôi mắt cùng trong lòng đau đớn.

Sau khi xem xong, nàng mới ngẩng đầu, thần sắc bình tĩnh.

“A di, lần này ta sẽ không lại làm đào binh.”

Nữ hài nhi trên mặt thậm chí hiện lên một cái cực thiên tươi cười.

“Ngày hôm qua một ngày ta đều dần độn..... Canh giữ ở phòng giải phẫu ngoại thời điểm ta đối chính mình thề —— chỉ cần hãn có thể sống sót, chẳng sợ hãn thành tàn phế thậm chí là người thực vật, ta đều nhất định phải cùng hãn ở bên nhau —— so với ngày hôm qua đề ở kia phế tích phía dưới khi ta sở thân kinh cái kia địa ngục, không còn có cái gì có thể đem ta dọa lui.”

Từ Uyển Tình ánh mắt chậm rãi định ra.

Giây lát sau, nàng cười, “Yêu cầu ta giúp người cấp Hàn Thời gia gia mang câu nói sao?”

Đình Cửu Cửu hơi ngẩn ra hạ.

Từ Uyển Tình mỉm cười vui đùa.

“Khai | chiến phía trước, trước kinh sợ địch quân, đây là tâm lý chiến | thuật.”

Đình Cửu Cửu cũng lấy lại tinh thần, khóe mắt cong đi xuống, thanh âm bình tĩnh.

“Hảo, vậy thỉnh a di giúp ta chuyển đạt hàn lão tiên sinh —— ngày hôm qua, thiếu chút nữa ta liền hai bàn tay trắng, cho nên từ nay về sau, ta không chỗ nào sợ hãi. Hãn nếu còn muốn dùng những cái đó thủ đoạn, ta phụng bồi tốt cuộc.”

Đình Cửu Cửu hơi làm tạm dừng, ngay sau đó cũng vui đùa dường như nói câu, ngữ khí lại nghiêm túc.

“—— hãn nếu tưởng đưa Hàn Thời tiến ngục giam, kia sau này sở hữu thăm hỏi cơ hội, ta đều trước tiên chiếm.”

Từ Uyên Tình tươi cười càng sâu.

“Này người nhưng thật ra không cần lo lắng.....” Nàng nếu có thâm ý mà nhìn trên giường bệnh người liếc mắt một cái, “Có chút người nếu không phải chính mình rút dây xích, hiện tại hẳn là cùng lão gia tử ngồi ở bàn đàm phán hai đầu mới đúng.”

Đinh Cửu Cửu sừng sốt.

Không chờ nàng phản ứng, Từ Uyên Tình vẫy vẫy tay, “Hảo hảo chiếu cố hẳn.”

Nữ nhân xoay người ra phòng bệnh.

.....

Không biết có phải hay không Đinh Cửu Cửu “Chiến | trước phóng lời nói” nổi lên tác dụng, cùng ngày Hàn lão gia tử tới rồi bệnh viện, chỉ đứng ở ngoài phòng bệnh, một bên nghe chủ trị bác sĩ thật cẩn thận hội báo, một bên mặt vô biểu tình mà thăm đặc phòng trên giường bệnh thiếu chút nữa bị bao thành xác ướp tôn tử.

Đến cuối cùng nghe xong, hẳn cũng chưa đi đến môn, xoay người rời đi.

Từ đầu tới đuôi, trước sau đem Đinh Cửu Cửu coi như không khí giống nhau trạng thái.

Đinh Cửu Cửu cũng không để ý, thậm chí còn nhẹ nhàng thở ra.

——

Nàng hiện tại chỉ nghĩ thủ người này tỉnh lại, không nghĩ lại nháo ra bất luận cái gì không thoải mái nhạc đệm.

May mà, Đinh Cửu Cửu cũng không có chờ thượng lâu lắm.

Chạng vạng 5 giờ bốn mươi tả hữu, từ phòng bệnh ngoại đi vào tới Đình Cửu Cửu đi đến trước bàn trầu khăn giấy, lau khô tay, mệt mỏi mà xoa xoa ấn đường.

Nàng quay lại thân, đang chuẩn bị đi đến giường bệnh bên ghế trên ngời xuống, bước chân lại đột nhiên cương ở tại chỗ.

Đình Cửu Cửu mở to hai mắt, có chút dại ra mà cùng trên giường bệnh người nhìn nhau vài giây.

“Người..... Tỉnh?”

Hàn Thời chớp chớp mắt.

Hắn vừa mới chuẩn bị mở miệng, đột nhiên liền thấy nữ hài nhi cũng không quay đầu lại mà hướng phòng bệnh ngoại chạy.

Hàn Thời chính thất thần, lại thấy nữ hài nhi một trận gió đường như chiết trở về, duỗi tay đi ấn giường bệnh bên hộ sĩ linh.

Sốt ruột hoảng loạn, toàn vô lý trí.

Hàn Thời còn chưa từng có xem qua Đình Cửu Cửu như vậy một mặt.

Chỉ là nhìn nhìn, hắn liền cảm lòng không đậu mà nở nụ cười.

Hàn lão gia tử sớm liền đem chủ trị thay đổi thành Hàn gia tư nhân bác sĩ, bên này nhấn một cái hạ linh, ngoài cửa hộ sĩ trạm ngay cả vội chạy tới thông tri.

Hai phút sau, Hàn gia tư nhân bác sĩ liền đi vào phòng bệnh.

Làm một ít cơ bản kiểm tra, bác sĩ gật gật đầu.

Cùng bên cạnh hộ sĩ công đạo một ít lời dặn của bác sĩ sau, quay đầu lại đối trên giường bệnh Hàn Thời hỏi: “Hàn tiên sinh, tình huống liền này đó, ngài còn có cái gì muốn hiểu biết sao?”

Hàn Thời nguyên bản nhìn chăm chăm vào mép giường Đinh Cửu Cửu, mà Đinh Cửu Cửu tắc vẫn luôn khẩn trương mà xem bác sĩ, lúc này nghe được bác sĩ nói, nàng mới vội vàng đi xem bệnh trên giường Hàn Thời.

Hàn Thời nghe vậy nhú hạ mi, cười hỏi.

“Khác thương chỗ không có gì quan hệ, bác sĩ, ta mặt không hủy dung đi?”

Bác sĩ bị hỏi đến sửng sốt.

——

Hắn cấp Hàn gia làm tư nhân bác sĩ lâu như vậy, nhưng không nghe nói Tiểu Hàn luôn là cái như vậy tự luyện tính tình a?

Liền Đinh Cửu Cửu cũng nghi hoặc.

Bác sĩ chần chờ hạ, “Cái này đương nhiên không có, trừ bỏ thái dương phát căn vị trí sẽ có một chút vết thương..... Hàn tiên sinh là cảm thấy trên mặt nào khối khu vực không thoải mái sao? Chúng ta muốn hay không lại tiến hành một lần dụng cụ bài tra?”

“Không cần, không hủy dung liền hảo.”

Hàn Thời hơi câu khóe môi, chuyển hướng Đinh Cửu Cửu ——

“Có thể câu nhân xuất quỹ giống nhau đều là nhan hảo, vì chờ người chiếu cố, ta cũng không thể hủy dung a, đúng không?”

“.....”

Bạch khăn trương vài giây Đinh Cửu Cửu tức giận đến tưởng đâm hấn

Đều khi nào, người này còn nhớ rõ chuyện này.

Mà bên cạnh tư nhân bác sĩ cùng hộ sĩ, nhìn về phía Đinh Cửu Cửu ánh mắt tức khắc cũng trở nên thập phần phức tạp.

Đã có nhân chi thường tình tìm tòi nghiên cứu cùng bát quái, lại bao hàm đối nhân tính chôn vùi đạo đức khiến trách.

Xem đến Đinh Cửu Cửu dần dần mặt vô biểu tình.

Lại còn biện giải không thể.

Chờ bác sĩ hộ sĩ rời đi sau, Đinh Cửu Cửu ngồi xuống giường bệnh biên ghế trên.

Nàng cũng không nói chuyện, mặc kệ phòng bệnh an tĩnh đến như là người nọ vẫn chưa tỉnh tới.

Hàn Thời đợi trong chốc lát, cười hỏi: “Sinh khí?”

“Ân.”

Nữ hài nhi thẳng thắn thành khẩn đến làm Hàn Thời có chút ngoài ý muốn.

“Là bởi vì ta vừa mới nói?”

“..... Người biết rõ là bởi vì cái gì.”

“.....” Hàn Thời không tiếng động mà thở dài, mắt đào hoa khoe mắt hơi hơi dương, thoạt nhìn đôi lười lại tản mạn, cười đều không đứng đắn.

“Nhưng cho dù là lại cho ta một lần, mười lần, một trăm lần lựa chọn, ta còn là sẽ làm như vậy..... Nay người liền sinh khí, kia về sau vài thập

niên chúng ta làm sao bây giờ?”

Đình Cửu Cửu ngấn ra.

Hoàn hồn sau, nàng đỏ mặt đến gương mặt hơi nhiệt, không tự giác mà đời đi ánh mắt, thấp giọng, “Ai cùng người..... Về sau vài thập niên.....”

Hàn Thời lại nghiêm túc mà nhìn nàng.

“Ta không có ở hồng người, ta là nói thật.”

“.....” Đình Cửu Cửu chuyển mắt xem hẳn.

Hàn Thời: “Chẳng sợ nói cho lúc ấy ta, ta một khi đi vào, về sau liền rồi cuộc không cơ hội mở to mắt xem người —— ta đây vẫn là sẽ đi vào.”

Đình Cửu Cửu hô hấp hơi trệ.

Nàng nắm chặt đầu ngón tay, “Người như vậy..... Có hay không suy xét quá, nếu người thật sự xảy ra chuyện, ta đây làm sao bây giờ?”

“.....”

Nhắc tới đến cái này, Hàn Thời đáy mắt ôn nhu lại đột nhiên đông lạnh thành khối băng.

“Nghĩ tới.” Hẳn mặt vô biểu tình, nhẹ nheo lại mắt, “Tưởng tượng đến rất có khả năng sẽ tiện nghi Lâm Yến Thanh cái kia vương bát đản, ta liền cảm thấy chính mình có thể tức giận đến từ trong quan tài bò ra tới.”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Đình Cửu Cửu dở khóc dở cười mà thở dài, có chút bất đắc dĩ.

“Người rõ ràng đã biết, ta cùng hẳn chỉ là lừa gạt người đi?”

Hàn Thời nghe vậy, trên mặt cảm xúc cứng lại.

Giây lát sau, hắn nhìn về phía Đinh Cửu Cửu.

Hai người nhìn nhau vài giây, Hàn Thời hướng bên sườn chuyển khai con người, ách thanh cười rộ lên.

“Ta còn tưởng rằng, người muốn vẫn luôn giấu ta, lấy hắn làm lấy có qua loa lấy lệ ta..... Như thế nào lại từ bỏ?”

“Bởi vì người là người điên.”

Này một câu gian, nữ hài nhi vành mắt bỗng dựng đỏ lên.

Nàng quay mặt đi, áp xuống cảm xúc thương sậu khởi gợn sóng, mới một lần nữa quay lại đi ——

“..... Hơn nữa là cái chấp mê bất ngộ kẻ điên.”

Hàn Thời rũ mắt, cười.

“Ta là.”

“Ta cho rằng vì người hảo, ta vì người suy xét những cái đó..... Người hoàn toàn không màng, ta không có gặp qua so người càng cố chấp kẻ điên, Hàn Thời.”

Hàn Thời cười đến càng thêm sung sướng, hắn giương mắt nhìn về phía nữ hài nhi, mắt đen nhánh hơi đập, “Thật cao hứng người rốt cuộc nhận thức đến điểm này, cửu cửu.”

“.....”

Đinh Cửu Cửu rũ mắt thấy hắn.

Hôm nay trước kia, nàng chưa từng có ở cái này góc độ quan sát quá Hàn Thời.

Không thể không thừa nhận, trước mặt nhân sinh một bộ vô luận từ góc độ nào xem đều cực kỳ tai họa mặt.

flower, nàng còn nhớ rõ chính mình đối gương mặt này ấn tượng đầu tiên

Đầy mặt có khắc “Mỏng lạnh”, thiên một đôi đuôi tuyến nửa câu mắt đào hoa.

Giống như một kiện phong lưu bạc tình tương tác phẩm nghệ thuật.

Hắn sau lại những cái đó hước lộng cùng thân cận vì thế cùng nhau bị nàng đánh vì “Đa tình”, chỉ nghĩ kính nhi viễn chi, lại không biết từ nào một khắc bắt đầu, liền hãm ở bên trong ra không được.

Nàng cho rằng bạc tình thiên là nhất chuyên tình cũng sâu nhất tình.

Thậm chí tới rồi không màng sinh tử chấp mê bất ngộ trình độ.

Này đại khái là flower đem đó thưởng chính mình, vô luận như thế nào cũng chưa từng đoán trước đến quá sự tình.

Đình Cửu Cửu thật dài mà thư ra một hơi.

Nàng hoãn ngẩng đầu.

“Ta không chạy thoát, Hàn Thời.”

“Lúc này đây, vô luận kết quả, vô luận quá trình, ta sẽ vẫn luôn đứng ở người bên cạnh.”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 82 Đệ Chương 82

【 tấu chương làm lời nói phiến toái các bảo bối nghiêm túc xem một chút
】

Hàn Thời thức tỉnh ngày hôm sau, giữa trưa khi, phòng bệnh tới điện thoại.

Nói là Hàn lão gia tử đã đến dưới lầu.

Tiếp điện thoại chính là Hàn Thời, nghe vậy hẩn nghiêng đi tầm mắt, nhìn về phía ở phòng bệnh một khác sườn phía trước cửa sổ đứng nữ hài nhi.

Nhìn chăm chăm vài giây sau, hẩn gật đầu.

“Đã biết.”

Cắt đứt điện thoại sau, Hàn Thời gối kia chỉ hoàn hảo vô thương cánh tay, ngưỡng tiến giường bệnh.

Trong không khí an tĩnh giây lát, phía trước cửa sổ cấp hoa nhi tươi xong thủy nữ hài nhi quay lại thân, lơ đãng hỏi: “Cái gì điện thoại?”

“Không có gì, công ty sự tình.” Hàn Thời cười nói.

“Ân.” Đinh Cửu Cửu không làm hẩn tưởng.

“Lãnh đạo, ta muốn đánh cái xin.”

“.....?”

Đinh Cửu Cửu kỳ quái mà quay lại thân, “Làm sao vậy?”

Hàn Thời nhẹ nheo lại mắt, “Ta đột nhiên có điếm muốn ăn thành đông một nhà cảng thức điếm tâm.”

Đinh Cửu Cửu nghĩ nghĩ, “Ta giúp người đi mua?”

Hàn Thời mỉm cười, “Cảm ơn lãnh đạo.”

Đinh Cửu Cửu tổng cảm thấy nào một phân đoạn không đúng lắm, nhưng vẫn chưa sinh nghi tâm, chỉ cho là người này bệnh nhân giai đoạn tiểu tuyền hứng, “Cụ thể cái gì địa chỉ, ta hiện tại đi.”

Hàn Thời quơ quơ trong tầm tay máy bàn, “Ta làm tài xế ở dưới lầu chờ người, hẳn biết địa chỉ cùng ta yêu cầu.”

Đinh Cửu Cửu giật mình, tâm tình quý dị mà đi ra ngoài.

Nếu không phải người này mới vừa tỉnh lại một ngày, nàng khả năng muốn hoài nghi, đối phương là chuẩn bị chi khai hẳn cùng khác người nào tới một hồi phòng bệnh hện hò.

Hơn nữa chi khai lý do còn như thế mà sứt sẹo không đi tâm.....

Đinh Cửu Cửu tâm tình phức tạp mà đi đến thang máy gian.

Nàng duỗi tay vừa định muốn đi ăn chuyển về kiện, liền thấy trước mặt thang máy thang môn đột nhiên mở ra.

Đoàn người đi ra.

Tóc trắng xoá lại tinh thần quắc thước Hàn gia lão gia tử, ở mấy cái âu phục bảo tiêu chung quanh hộ tống hạ, từ thang sương đi ra.

Nghênh diện đối thượng, Đinh Cửu Cửu ngấn ra.

Hàn lão gia tử cũng nheo lại mắt.

Không khí trầm mặc vài giây.

Đinh Cửu Cửu hướng đối phương khom người, liền buông xuống mắt đi vào thang sừng nội.

Thang môn chậm rãi khép lại.

Này bộ thang máy lúc này vẫn là thượng hành.

Trong không khí xấu hổ vài giây sau, nàng sau khi nghe thấy bài ngồi chung thang máy người xa lạ thấp giọng nói chuyện với nhau ——

“Vừa mới kia tình huống như thế nào?”

“..... Bến Thượng Hải?”

“Kia cụ ông khí tràng có điểm cường.”

“Thoạt nhìn cùng ông nội của ta tuổi không sai biệt lắm, ta vừa mới thật muốn trộm chụp bức ảnh cho ta gia gia nhìn xem —— thiếu nhảy điểm quảng trường vũ, nhiều luyện luyện thân thể, nhiều soái!”

“.....”

Đinh Cửu Cửu nguyên bản có chút trầm trọng tâm tình, liền ở sau người kia hai người nói chêm chọc cười, chậm rãi từng đi xuống.

Nàng tưởng trở lại phòng bệnh, cùng Hàn Thời “Kề vai chiến đấu”.

Nhưng nếu chi nàng ra tới là quyết định của hã, nàng liền cũng tôn trọng hã ý kiến.

.....

Hàn lão gia tử một mình vào cửa, làm kia mấy cái ăn mặc tây trang bảo tiêu đều đứng ở ngoài cửa.

Hắn đi vào phòng bệnh thời điểm, chính nghe thấy hắn kia tôn tử dựa vào đầu giường gọi điện thoại.

Thanh âm lười biếng, còn thực không đứng đắn.

“Thành phố C vùng ngoại thành quốc lộ nhiều như vậy điều, người tùy tiện tái nạng đi lên chuyển vừa chuyển.”

“Chuyển tới khi nào? Ân..... Một giờ sau nếu ta chưa cho người gọi điện thoại, vậy người liền trực tiếp tái nạng trở về.”

“Trong xe cho nạng cất cao giọng hát, nạng thích nhất nghe cái kia tiểu bạch kiểm.....”

“Tính, vẫn là đổi cái nữ ca sĩ.”

“—— nếu có người cho nạng gọi điện thoại hoặc là nạng cho người khác gọi điện thoại, người lỗ tai phóng tiêm một chút, làm tốt sàng chọn.”

“Như thế nào sàng chọn còn muốn ta giáo người?”

“Nữ buông tha, nam xem tình huống buông tha..... Cái kia kêu Lâm Yến Thanh, nghe thấy tên của hắn người trực tiếp cho ta đem trong xe tín hiệu che chắn khí mở ra.”

“.....”

Hàn lão gia tử rốt cuộc nghe không đi xuống, hắc mặt gõ gõ trong tay quái trượng.

Hàn Thời chưa cho cái gì phản ứng, chỉ ngừng nghĩ một chút.

“Có chuyện gì, tùy thời cho ta gọi điện thoại.”

Nói xong lúc sau, hắn mới đưa máy bàn microphone gác trở về.

Sau đó Hàn Thời thần sắc lười nhác mà nâng mắt, nhìn phía Hàn lão gia tử

“Bị thương nặng, khởi không tới, ngài đừng trách móc.”

Hàn lão gia tử xanh mặt.

Nhà mình độc đỉnh tôn tử tìm được đường sống trong chỗ chết, hắn vốn định ôn hòa một chút, kết quả tiểu tử này căn bản không chuẩn bị cùng hắn chơi hoà | nhu chiến.

Hàn lão gia tử hừ một tiếng, đi lên trước đến mép giường.

Gần đây liền có một cái ghế, thoạt nhìn rất thoải mái, hắn vừa mới chuẩn bị ngồi trên đi, liền nghe hắn “Khởi không tới” tôn tử ra tiếng ——

“Đó là nhà ta lãnh đạo, ta không yêu xem người khác chiếm —— ngài đôi vị trí.”

“.....”

Hàn lão gia tử tức giận đến huyết áp nhắm thẳng thượng chạy.

Chờ rốt cuộc ngồi xuống, lão gia tử đôi tay chống quai trượng, mắt không mắt lé mà trầm giọng.

“Người thật đúng là tiền đồ, vì một nữ nhân, đem chính mình mệnh đều hướng trong đáp?”

Hàn Thời cười cười, ánh mắt lạnh lẽo.

“Vì nữ nhân này, ta đáp cả đời.”

“Ta đương người ở nước ngoài đái này một năm rưỡi, là ngừng nghỉ, kết quả lại là cùng ta ghen đái đái?... Ngươi thật đương hội đồng quản trị nào đó người đang làm những cái đó động tác nhỏ, ta không biết?”

“Liên tính ngài đã biết, lại như thế nào?”

Hàn Thời nên được không chút để ý.

“Đến này một bước, ta cũng không tưởng lại giầu ngài —— chúng ta đái nhưng trên bàn thấy rất cuộc.”

Hàn lão gia tử trên mặt tức giận chậm rãi thu liễm, những cái đó phù phiếm cảm xúc tan đi, hẩn ngừng mắt nhìn về phía chính mình tôn tử, trong ánh mắt hơi lóe lạnh lẽo.

“Vì nàng, ngươi thật muốn muốn cùng ta khai chiến.”

“Đây là ngài bức ta.”

Hàn Thời không hề do dự.

“Ngươi liên như vậy xác định chính mình có thể thắng?”

“Ta đương nhiên không thể xác định.” Hàn Thời cười, giương mắt, “Ta chưa bao giờ cảm thấy chính mình nhất định sẽ thắng. Bởi vì nàng chính là ta uy hiếp —— các người dùng cùng nàng có quan hệ bất luận cái gì sự tình, đều có thể đủ uy hiếp đến ta —— mà điểm này, ngài lần nào cũng đúng, không phải sao?”

Hàn lão gia tử miệt nhiên.

“Người nhưng thật ra có tự mình hiểu lấy..... Cùng ta đấu, người sẽ không có thắng suýt.”

Hàn Thời cười lạnh.

“Nhưng đồng dạng mà, ta cũng chưa bao giờ cho rằng chính mình sẽ thua. —— ngài bức ta có thể, nhưng tốt nhất đừng đem ta bức nóng nảy.”

Hắn tiếng dừng lại, môi mỏng hơi liệt, này cười mạc danh mà lệ khí lành lạnh ——

“Nhờ ngài phúc, ta trường đến lớn như vậy. Ở Hàn gia như vậy một cái lạnh băng lao ngục, ngài rút cuộc dưỡng ra cái dạng gì kẻ điên, ngài chỉ sợ chính mình đều không hiểu biết đi?”

Hàn lão gia tử sắc mặt đột nhiên trầm.

“Lao ngục? Nếu không có Hàn gia, người có thể có người lúc này hết thấy?!”

“Đúng vậy, không có Hàn gia —— ta như thế nào sẽ có ta này hết thấy!”

Hàn Thời thanh lượng đột nhiên nhắc tới, hắn trên mặt ý cười kể hết thu liễm, nắm chặt quyền liền chi đứng dậy.

“Nếu không có Hàn gia, ta phụ thân, mẫu thân, phu nhân —— bọn họ mỗi người đều không phải là hiện tại bộ dáng!”

Nghe Hàn Thời nhắc tới tử bối, Hàn lão gia tử sắc mặt khẽ biến.

Hắn theo bản năng mà tránh đi Hàn Thời sắc bén ánh mắt ——

“Người vẫn là đã biết.”

Hàn Thời động tác quá lớn, có chút dắt tới rồi miệng vết thương, hần ninh mi ngưỡng trở về.

Hàn lão gia tử ánh mắt lập loè hồi lâu, mới chậm thanh nói: “Nếu người đã biết, vậy càng nên minh bạch —— lúc trước vì Hàn gia, ta có thể từ bỏ người phụ thân; hiện giờ vì Hàn gia, ta giống nhau có thể từ bỏ người!”

“Phải không?”

Hàn Thời lại bỗng dừng nở nụ cười.

“Nhà ta tiểu lãnh đạo, khi đó đó là như vậy bị ngài đã lừa gạt đi đi?”

Hàn lão gia tử siết chặt quả trượng, “Người có ý tứ gì?”

Hàn Thời cười nhạt.

“Nàng là quan tâm sẽ bị loạn, ta sẽ không, trên thực tế ta căn bản không thêm để ý cùng ngài đưa cái cá chết lưới rách..... Bất quá ngài thật sự có thể từ bỏ ta sao?”

Hàn lão gia tử sắc mặt hoàn toàn thay đổi.

“Năm đó uy hiếp ta phụ thân, ngài liền tính chiết đưa con trai này cũng không quan hệ, cùng lắm thì tái sinh một cái —— đây là ngài nguyên lời nói đi?”

Hàn Thời cười, chậm rãi ngồi dậy ——

“Kia hiện tại đâu? Nếu ta chiết, ngài là chuẩn bị làm ngài cái kia âm thầm hận ngài vài thập niên con một vì ngài sinh cái tiểu tôn tử đâu, vẫn là chuẩn bị chính mình tự mình vội vàng tám mươi đại thọ ôm cái tiểu nhi tử?”

Bị chọc trúng tử huyết, Hàn lão gia tử sắc mặt xanh mét.

Hàn Thời cười lạnh ngưỡng trở về.

“Thật xin lỗi —— đáng tiếc ngài kinh doanh cả đời, vì này không tiếc chúng bạn xa lánh Hàn gia, kết quả là, chỉ có ta có thể giúp ngài kế thừa đi xuống.”

Hàn lão gia tử nheo lại mắt, mắt lộ ra lãnh quang.

“Đúng vậy, người nói đúng. Người so phụ thân người có ưu thế, ta sẽ không tái giống như lúc trước đối với người phụ thân giống nhau, không chỗ nào cố kỵ mà đối với người —— nhưng người đừng quên, chính người cũng nói qua, người là có tử huyết —— Đinh Cửu Cửu, nữ hài nhi kia, người xác định chính mình có thể cả đời đều hộ nàng chu toàn sao?”

“.....”

Trên giường bệnh, tuổi trẻ nam nhân khóe mắt nhẹ trừu hạ.

Mặc dù đối này uy hiếp sớm cố ý liêu, chân chính bị đề cập khi, Hàn Thời vẫn là cơ hồ áp không được đáy lòng mãnh liệt lệ ý.

Hắn ánh mắt hàn triệt.

“..... Nếu người từ ta bên người mang đi nàng, như vậy kế tiếp ta cả đời, mặc kệ là vài thập niên vẫn là mấy ngày vài giây, ta sẽ dùng hết ta hết thân, làm người khổ tâm kinh doanh Hàn gia hủy diệt.”

“.....”

Hàn lão gia tử nheo quai trượng tay run lên.

“Tới lúc đó, người thẳng suất còn sẽ có bao nhiêu đại đầu?”

Hàn Thời cười nhạt thanh, chậm rãi giương mắt, đồng tử lạnh lẽo ——

“Ta đoán là 0.”

“Bởi vì đến lúc đó ta liền hoàn toàn không chỗ nào cố kỵ, chỉ cần có thể đánh bại người, ta liền chính mình đều có thể xé nát ném vào cá sấu đôi.”

“.....”

Hàn lão gia tử áp lực run rẩy tay cương hồi lâu, rốt cuộc lại nhịn không được, nặng nề mà năm quả trượng khấu gõ sàn nhà ——

“Vì một nữ nhân! Liền vì một nữ nhân!..... Người muốn cho toàn bộ Hàn gia cho nàng chôn cùng!?”

Hàn Thời ngữ khí bình tĩnh, ánh mắt như nước lặng không dao động.

Hắn từng câu từng chữ, rõ ràng mà căn chuẩn mỗi một cái phát âm ——

“Người dám động nàng, kia tất cả mọi người đừng sống.”

“—— phanh!”

Lão gia tử trong tay quả trượng hung hăng mà tạp đi ra ngoài, trực tiếp quán tới rồi trên tường.

Hắn giận cực đứng dậy, không nói một lời mà quay đầu ra cửa ——

“Hảo! Hảo hảo hảo! Ta liền chờ xem, các người có thể đi đến nào một bước đi!”

“.....”

Phòng bệnh môn bị quăng ngã thương.

Hàn Thời trên mặt lạnh lẽo một lui, hắn mệt mỏi mà nhẹ nhàng thở ra, ngưỡng xoay người đi.

Rốt cuộc.....

Rơi vào cửa sổ nội hi quang hạ, nam nhân hơi mỏng môi tuyến hơi hơi gợi lên tới.

Một tòa núi lớn từ trong lòng dờ xuống, hơn nữa thân thể thương thương thế, này trong nháy mắt, hẳn có chút gần như hư thoát cảm giác.

Sớm biết rằng..... Liền không đem nàng chi ra đi như vậy xa.

Hàn Thời nhíu nhíu mày.

Cái này ý tưởng toát ra tới không bao lâu, hẳn đơn giản ngồi dậy, từ bên cạnh lấy qua microphone, gạt ra trọng bát kiện.

Đối diện nhận được điện thoại tài xế có điểm kinh ngạc ——

“Tiểu Hàn tổng?”

“Đến chỗ nào rồi?” Hàn Thời ninh mi hỏi.

Tài xế ở đối diện ngốc vài giây, “Mới vừa lên đường không bao lâu a.”

“Đưa về tới.”

Tài xế: “A ——??”

Hàn Thời tức giận, “A cái gì a, mười phút nội, ta cần thiết muốn xem thấy nhà ta tiểu lãnh đạo một lần nữa đứng ở ta trước mặt —— bằng không người liền về nhà gặm chính mình đi.”

Tài xế: “.....”

Không đợi tài xế thêm đủ du trở về hướng, lại nghe Hàn Thời chần chờ hạ

——

“Tính..... Cũng không cần như vậy cấp, ổn click mở. Nhà ta tiêu lãnh đạo an toàn đệ nhất.”

Tài xế: “?????”

Hắn này lão bản, như thế nào tổng một giây một cái chủ ý?

.....

Đã trải qua lần này núi đất sạt lở đột phát ngoài ý muốn, C đại chi dạy học sinh không thể không trên đường trở về; mà tân giáo khu xây dựng kết thúc công tác mắc cạn, Từ Uyên Tình cũng phải tâm phúc một lần nữa tham gia tài chính điều tra.

Vì thế Đinh Cửu Cửu cùng Hàn Thời hai người, liền hoàn toàn từng người “Cách chức”, cũng bởi vì nguyên kế hoạch an bài, đồng thời tiến vào tự do trạng thái.

Hai người một cái ngoan ngoãn đương “Người bệnh”, một cái thanh thân ổn định ở bệnh viện chiếu cố “Người bệnh”.

Kia tràng lún tạo thành miệng vết thương, nhiều là tứ chi vị trí bị thương ngoài da, không thấy được có bao nhiêu nghiêm trọng, khôi phục lên lại thập phần phiền toái.

Ở Hàn Thời chủ động yêu cầu hạ, bệnh viện cung cấp một bộ xe lăn.

Vì thế ở kia lúc sau rất dài một đoạn thời gian, bệnh viện chuyên cung người bệnh giải sầu nghỉ ngơi hậu hoa viên trung, không ít người bệnh còn có người nhà liền thường thường nhìn đến như vậy một bức cảnh tượng

Vóc dáng nhỏ xinh nữ hài nhi đẩy xe lăn, phía trước ngồi cái xuyên bệnh nhân phục nam nhân.

Nam nhân kia trương tuần mỹ lại đường hoàng trên mặt thường xuyên treo không chút để ý tươi cười, cùng ai lời nói đều là như thế —— duy độc ở lơ đãng mà nhìn phía nữ hài nhi khi, cặp kia xinh đẹp mắt đào hoa, sẽ thịnh thượng nhất lưu luyện ôn nhu cảm xúc.

Tướng mạo xuất sắc người trẻ tuổi tổng hội giành được thêm vào chú ý.

——

Hai người tại đây hậu hoa viên xuất hiện không mấy ngày, thường tới bên này tản bộ an dưỡng mặt khác người bệnh, cũng đã đối bọn họ có chút quen thuộc.

“Mụ mụ, cái kia ca ca lại tới nữa.”

Ngồi ở một cái ghế dài thượng, ăn mặc bệnh nhân phục nam hài nhi đá đá chân, duỗi tay chỉ hướng bên đường.

Tuổi trẻ mẫu thân theo hài tử tiểu béo tay trông ra, chính thấy Hàn Thời chính mình một tay chuyển xe lăn, câu được câu không mà dọc theo này đường nhỏ đi phía trước đi.

Tựa hồ là nghe thấy được tiểu nam hài nhi nói, người nọ còn ngẩng đầu nhìn lại đây.

Đen nhánh con người như là rơi xuống toái tinh dường như, ở quang hạ dạng hơi dập quang.

Này tuổi trẻ mẫu thân cùng đối phương nhìn nhau vài giây, không khỏi mà mặt ửng đỏ hạ, vội vàng duỗi tay túm khai nam hài nhi cánh tay, đồng thời tưởng đối phương gật đầu tiếp đón, “Hàn tiên sinh.”

Hàn Thời lễ tiết tính mà trở về gặt đầu.

Tuổi trẻ mẫu thân bên cạnh, bụ bẫm tiểu nam hài nhi còn rất có điểm bám riết không tha tinh thần.

Mới vừa rồi nói không từ mụ mụ chỗ đó được đến đáp lại, hăn liền tò mò mà ngẩng đầu nhìn về phía Hàn Thời ——

“Ca ca, người như thế nào lại tới nữa?”

Hàn Thời chưa kịp mở miệng, bên cạnh tuổi trẻ mẫu thân lấy lại tinh thần, vội vàng giữ chặt nam hài tử, thấp giọng nói: “Bởi vì ca ca cùng người giống nhau, muốn nhiều phơi nắng, mới có thể khôi phục hảo thân thể a.”

Tiểu nam hài nhi bị áp chế quyền lên tiếng, nghe vậy ủy khuất mà ghen ghen miệng.

“Nhưng hăn đã hảo, mới không cần đâu.....”

“.....” Tuổi trẻ mẫu thân sững sốt, tiện đà có chút ảo não mà nhìn nhà mình hài tử, “Như thế nào có thể nói như vậy lời nói?”

Tiểu nam hài nhi càng ủy khuất ——

“Ta thấy. Liên hôm trước, cái kia xinh đẹp tỷ tỷ không ở thời điểm, bên kia có cái bậc thang, cái này ca ca là chính mình đứng lên, đem xe lăn buông, sau đó lại ngồi trên đi!”

“.....”

“Hơn nữa hăn còn nói dối đâu! Xinh đẹp tỷ tỷ sau lại trở về hỏi cái này ca ca, hăn nói là bệnh viện bác sĩ giúp hăn từ bên cạnh đẩy xuống dưới —— ta thấy được, hăn gạt người!”

“.....”

Tuổi trẻ mầu thân tức khắc xấu hổ mà nhìn về phía bên cạnh trên xe lăn người trẻ tuổi.

Nhưng mà người nọ như là toàn không chỗ nào cảm, một tay chống xương gò má, cười như không cười mà nhìn tiểu nam hài nhi.

“Ai là xinh đẹp tỷ tỷ a?”

Tiểu nam hài nhi bị hấn kia biểu tình xem đến có điểm sợ hãi, hướng chính mình mầu thân phía sau né tránh, sau đó mới ngạnh cổ, “Liền..... Liền cái kia giúp người đẩy xe lăn tỷ tỷ.”

“Nàng thật xinh đẹp sao?”

“Ân..... Thật xinh đẹp.”

“Người có thích hay không nàng a?”

“.....” Tiểu nam hài nhi ngượng ngùng mà trở về né tránh, mới nhỏ giọng nói: “Thích.....”

Hàn Thời hơi hơi mỉm cười.

“Thích cũng không phải người.”

Lần đầu tiên cảm nhận được người trưởng thành không chút nào che dấu ác ý, tiểu nam hài nhi ngây dại.

“Hơn nữa người không thể kêu nàng xinh đẹp tỷ tỷ.”

“Vì, vì cái gì!”

“Bởi vì nàng muốn cùng ta kết hôn a. Kết hôn về sau, nàng tựa như người mù mù giống nhau, về sau người muốn kêu nàng tiểu a di. —— người biết kết hôn là có ý tứ gì sao?”

“.....”

“Kết hôn ý tứ, chính là chỉ có ta một người có thể thích nàng, nàng cũng chỉ thích ta một người. Ta còn sẽ đem nàng giấu đi, liếc mắt một cái đều không cho người xem.”

“.....”

Nam hài nhi trừng lớn đôi mắt, bẹp bẹp miệng, vài giây sau, rốt cuộc nhịn không được, “Oa” một tiếng khóc ra tới.

Hàn Thời thỏa thuê đắc ý.

Ở bên cạnh đi ngang qua lão nhân ghét bỏ ánh mắt, hãnh một tay giống cá nhân giống nhau mà chuyển xe lăn đi rồi.

Vài phút sau.

Khoan thai tới muện Đình Cửu Cửu ở một mảnh bóng cây hạ tìm được rồi Hàn Thời.

Nàng đình chân khi, biểu tình cổ quái hỏi:

“Ta vừa mới như thế nào nghe người ta nói, người cùng một cái chỉ có năm tuổi nam hài nhi sảo một trận, còn đem người tiểu hài nhi khí khóc?”

Hàn Thời nghe vậy nâng cằm lên, mắt đào hoa híp lại lên, vẻ mặt cầu khích lệ đắc ý ——

“Ân, ta thắng.”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Đình Cửu Cửu: “Hàn Thời, người thật đúng là càng sống càng tuổi trẻ a. Ta lần sau có phải hay không đến đây người đi trẻ con phòng tìm người cãi

nhau?”

Hàn Thời úy khuất.

“Kia tiểu mập mập mơ ước người, ta mới chỉ làm hấn khóc vài tiếng mà thôi.”

“Mơ ước?” Đinh Cửu Cửu bị hấn nói ghen một chút, “..... Hấn mới năm tuổi đi?”

Hàn Thời nghe vậy, lập tức mặt vô biểu tình, mắt lộ ra lãnh quang ——

“Giai cấp tình địch, liền phải từ nhỏ bóp chết ở trong nôi.”

Đinh Cửu Cửu: “.....”

Hành đi.

Người có bệnh người định đoạt.

Nữ hài nhi bất đắc dĩ mà thở dài, duỗi tay đem nam nhân tóc mái xoa đến hỗn độn.

“Đi thôi, hàn tiểu hài tử, tỷ tỷ đưa người đi phơi nắng.”

“Chỉ phơi nắng không được, bệnh hảo đến chậm.”

“Ân? Kia muốn thế nào?”

“Muốn ôm một cái.”

“.....”

“.....”

“Người đừng muốn ôm một cái, yếu điểm mặt đi được không?”

“Không cần.”

“?”

“Muốn mặt làm cái gì, ta chỉ cần nhà ta tiêu lãnh đạo.”

【 làm lời nói phiền toái các bảo bối nghiêm túc xem một chút 】

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 83 Đệ Chương 83

Chương 25

Ở bệnh viện, lấy “An dưỡng khôi phục” vì danh ở ba tháng sau, Hàn Thời rốt cuộc bị bệnh viện viện trưởng tự mình cung cung kính kính mà “Thỉnh” xuất viện ——

“Kiều viện trưởng, ta cảm thấy ta còn không có quá khôi phục hảo.”

“Hàn tiên sinh, ngài nếu tưởng, hiện tại lập tức đi báo người sắt tam hạng ta đều có thể cho ngài khai khỏe mạnh chứng minh.”

“..... Ta chân đau, không có phương tiện đi đường.”

“Này xe lăn ta đưa ngài, chỉ cần xuất viện, ngài cứ việc nhưng dùng sức làm Đình tiểu thư đẩy ngài ra cửa, vòng thành phố C chuyển ba năm ta đều duy trì —— ngài nếu là đem này xe lăn ma phá lớp xe nói, ta làm người hướng ngài trong nhà lại đưa tam chiếc?”

“..... Ta thích bệnh viện hậu hoa viên, không khí tươi mát, còn có rất nhiều tiểu hài tử, có đồng thú, có trợ ta khôi phục tâm lý bị thương.”

“.....”

Kiều viện trưởng lau mặt.

“Ngài nhưng đừng khôi phục, ngài này ba tháng dọa khóc chúng ta trong viện nhiều ít tiểu nam hài?..... Lại trụ ba tháng, ngài là khôi phục, toàn viện tiểu hài nhi đều đến đi theo tâm lý bị thương!”

Hàn Thời bất mãn mà liếc hắt một cái, “Ta còn bồi những cái đó cô độc lão nhân gia tán gẫu, vì các người tiết kiệm nhiều ít hộ công công tác thời gian.”

“.....”

Kiều viện trưởng cảm giác chính mình huyết áp có điêm áp không được.

Hắn làm hai lần hít sâu, mới bảo trì cứng đờ mím cười ——

“Nói đến nơi này, chính là ta nhất bại phục Hàn tiên sinh địa phương..... Đối với những cái đó hoa giáp thất tuần tuổi lão nhân gia, ngài là như thế nào nhẫn tâm cùng bọn họ nói..... Ngài là Đinh tiểu thư dự phòng xuất quỹ đối tượng??”

Hàn Thời: emmmmmmm

Đinh Cửu Cửu: “.....”

Đứng ở bên cửa sổ trang cục đá Đinh Cửu Cửu rốt cuộc nghe không nổi nữa, nàng quay lại thân nhìn về phía viện trưởng ——

“Xin lỗi, kiêu viện trưởng, cùng ngài thêm phiền toái, ta tới khai thông hãn, phiền toái ngài cho chúng ta chuẩn bị xử lý xuất viện thủ tục đi.”

Kiều viện trưởng đại nhẹ nhàng thở ra, trốn dường như rời đi phòng bệnh.

“.....”

An tĩnh, Đinh Cửu Cửu mặt vô biểu tình mà nhìn về phía trên giường bệnh người.

“Bị, dùng, ra, quỹ, đối, tượng?”

Nữ hài nhi gằn từng chữ một mà đem phát âm căn ra tới.

Mỗi xuất khẩu một chữ, nàng âm điệu liền đẽ thấp một phân.

Đến kết thúc khi, ngữ khí lãnh đến mau đông lạnh thành khối băng ——

“Ta khi nào thừa nhận quá người cái này thân phận, ta chính mình như thế nào không biết?”

Trên giường bệnh.

Trừ bỏ một thân bệnh nhân phục, toàn thân trên dưới không có nửa điểm giống cái người bệnh Hàn Thời nhẹ híp cặp mắt đào hoa kia, cười.

“Lãnh đạo ý tứ, là ‘ dự phòng ’ hai chữ có thể trích rớt, làm ta thăng một bậc?”

“.....”

Đinh Cửu Cửu khí cười.

“Người liền như vậy gấp không chờ nổi mà muốn làm ta ‘ xuất quỹ đối tượng ’?”

“Người không cho ta phù chính, ta đương nhiên chỉ dám nhớ thương xuất quỹ cái kia vị trí.”

Đinh Cửu Cửu: “.....”

Nếu nói lời này khi, này nam nhân đáy mắt không cần đề nặng về điểm này lang quang, kia lời này mức độ đáng tin nghe tới còn có thể cao một chút.

Nữ hài nhi bất đắc dĩ mà bối quá thân, thu thập khởi giường bệnh bên đồ vật.

“Ờ, nói đi, người tưởng như thế nào ờ?”

“.....”

Trên giường bệnh, nam nhân đôi mắt tức khắc sáng lên.

*

Đình Cửu Cửu bảo nghiên lưu tại C đại, cũng thành C đại một người hành chính đạo viên.

Chịu đựng bận rộn nhất khai giảng trước hai tháng, Đình Cửu Cửu rốt cuộc tìm cái nhàn rồi cuối tuần, tiếp thưởng chính thức xuất viện Hàn Thời, ngồi xe về nhà.

Trên đường, bên trong xe an tĩnh.

Ngồi ở hậu tòa Đình Cửu Cửu xoay đầu, nhìn thoáng qua chính mình bên cạnh người.

——

Hừu nhàn bản sơ mi trắng, màu lam nhạt quần jean, kiểu tóc tựa hồ là cố ý thu thập thành thanh xuân lại tự nhiên phong cách, sấn kia trương khuôn mặt tuần tú, thoát nhìn cùng cái sinh viên không có gì khác nhau.

Chỉ là cái này “Sinh viên” biểu tình thoát nhìn có điểm nghiêm túc.

Đình Cửu Cửu mỉm cười, khóe mắt nhẹ cong đi xuống.

“Là người yêu cầu tới nhà của ta, như thế nào như là ta bức người tới giống nhau?”

Hàn Thời quay lại đầu, mặt vô biểu tình mà xem nàng.

“Ta khẩn trương.”

Đình Cửu Cửu bật cười.

Nàng bò thân thò lại gần, duỗi tay câu hạ nam sinh mặt ——

“VẬY NGƯỜI NÀY ĐÁY MẮT QUẢNG THÂM MẮT LẠI LÀ SAO LẠI THẾ NÀY, ẮN TƯỢNG ĐẦU TIÊN MUỐN CHO TA MỤ MỤ CẢM THẤY NGƯỜI LÀ CÁI THÍCH SUỐT ĐÊM VỠNG NGHIỆN THIẾU NIÊN SAO?”

Hàn Thời phi thường am hiểu thuận côn bò, vừa thấy nữ hài nhi lại đây trấn an, lập tức đem chính mình đoàn đi đoàn đi oa đi xuống, dán đến nữ hài nhi cổ cộ hạ, thanh âm còn quái úy khuất ——

“TA TỐI HÔM QUA BỐI LỜI DẠO ĐẦU, MỘT ĐÊM CŨNG CHƯA NGỦ NGON. MƠ THẤY MẤY CHỤC CÁI PHIÊN BẢN, ĐỀU LÀ A DI XÁCH THEO ĐIỀU CHỐI ĐẦY ĐƯỜNG ĐUỐI THEO MUỐN TRỪU TA.”

“TA MỤ MỤ Ở TRONG LÒNG CỦA NGƯỜI, VÌ CÁI GÌ SẼ LÀ NHƯ VẬY HUNG HÃN HÌNH TƯỢNG?”

Đinh Cửu Cửu cười rộ lên.

“.....”

Hàn Thời không có tiếng vang.

Qua vài giây, hấn mới nhẹ oai hạ đầu, từ nữ hài nhi cổ sườn ngẩng mặt, một bộ lo lắng sốt ruột tư thế ——

“NGƯỜI KHÔNG CÓ CÙNG A DI NÓI TA VÀ NGƯỜI QUAN HỆ ĐI?”

Đinh Cửu Cửu gật đầu, “Àn, ta chỉ nói người là của ta ân nhân cứu mạng —— gặp được núi đất sạt lở thời điểm, là người thay ta che chở. Ta mụ mụ phía trước còn nhất định phải đi bệnh viện xem người, suy xét đến ẮN TƯỢNG ĐẦU TIÊN, ta đem nàng ngăn cản.”

“.....”

Hàn Thời lộ ra một loại sống sót sau tai nạn biểu tình.

Đình Cửu Cửu chưa bao giờ thấy người này như thế bất an lại ấu trĩ bộ dáng, nhìn không được đậu hấn ——

“Nếu người như vậy sợ, không bằng chúng ta dẹp đường hồi phủ đi?”

“..... Không.” Hàn Thời không hề do dự mà cự tuyệt. “Nói tốt phải cho ta phù chính, lãnh đạo người không thể đổi ý.”

Đình Cửu Cửu bật cười, “Hảo, cho người phù chính, ta không đổi ý.”

“.....”

Một giờ sau, xe chạy đến Đình Cửu Cửu gia dưới lầu.

Từ cốp xe xách ra bao lớn bao nhỏ hộp quà cùng dinh dưỡng phẩm, tài xế ở bên cạnh đều xem đến không đành lòng ——

“Hàn đồng, vẫn là ta giúp ngài xách đi lên đi.”

Hàn Thời nghe vậy cảnh giác mà nhìn về phía hấn, “Ta lần đầu tiên tới cửa, người muốn cho ta cấp tương lai mẹ vợ lưu lại một tay không thể để vai không thể khiêng nhược kê ấn tượng sao?”

Tài xế: “.....”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Nàng đột nhiên có điểm hối hận.

Thượng chu xuất viện trước, nên trước lôi kéo Hàn Thời đi chụp mấy trương não bộ CT.....

Lên lầu thời gian, Đình Cửu Cửu phát hiện Hàn Thời biểu tình càng thêm nghiêm túc.

——

Thoạt nhìn một chút đều không giống như là bình thường tới cửa bãi phòng, đảo như là muốn thượng chiến trường, tự mang một loại bi tráng bối cảnh âm.

Đình Cửu Cửu nhoẻn miệng cười, ánh mắt bất đắc dĩ mà trộm lắc lắc đầu.

Tới rồi trước gia môn, vì cấp Hàn Thời một chút chuẩn bị thời gian, Đình Cửu Cửu lấy ra chìa khóa sau một do dự, liền thả trở về, ngược lại duỗi tay gõ cửa.

“..... Muốn tới nga.”

Nàng cười trêu ghẹo bên cạnh nam nhân.

Dư quang lạc qua đi, nam nhân thon dài cổ tuyến rõ ràng ở giọng nói lạc khi nhiều một cái chớp mắt căng chặt.

—

Khẩn trương đến mắt nhìn thẳng.

Nếu không phải nhớ chờ lát nữa mẫu thân Nhạc Dư Quân nên tới mở cửa, Đình Cửu Cửu cảm thấy chính mình khả năng đã nhịn không được cười ra tiếng.

“Tới.....”

Cửa phòng nội mơ hồ truyền đến Nhạc Dư Quân theo tiếng, vài giây sau, trước mặt phòng trộm môn bị từ bên trong mở ra.

Đứng ở đằng trước Đình Cửu Cửu cười, ngọt ngào mà hô thanh.

“Mẹ.”

Nhạc Dư Quân theo tiếng, ngẩng đầu hướng Đình Cửu Cửu phía sau xem.

Thấy phía sau cửa dung từ thiện nữ nhân nhìn về phía chính mình, Hàn Thời trong tay xách theo hộp quà mang bị hấn nắm chặt đến căng thẳng

“Mẹ.”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Nhạc Dư Quân: “.....?”

Hàn Thời: “.....”

Đình Cửu Cửu nhe cười thiếu chút nữa nhe đến đau sốc hông.

Bởi vì quá khẩn trương, thuận miệng theo Đình Cửu Cửu hô “Mẹ” Hàn Thời biểu tình hơi trệ.

“Ngạch..... A di.....”

Đình Cửu Cửu nhìn không được, cười đem còn ngốc mẩu thân hương trong môn đây ——

“Mẹ, đây là ta cùng người nói cái kia bằng hữu..... Hấn không đi qua bằng hữu trong nhà, lần đầu tiên thấy bằng hữu trường bối, quá khẩn trương, ngài thông cảm hấn một chút.”

Nhạc Dư Quân cứ việc còn có chút kỳ quái, nhưng cũng miễn cưỡng tiếp nhận rồi này giải thích, né tránh nữ nhi thúc đẩy, vồ nhẹ Đình Cửu Cửu một cái tát.

“Chỉ làm khách nhân một người lấy đồ vật, giống cái gì?”

Đình Cửu Cửu cười né tránh, “Hấn không cần ta đề, hộ thực giống nhau, nói nhất định phải tự mình cho ngài đưa lên tới.”

Nhạc Dư Quân cũng cười, qua đi tiếp còn cương ở cửa huyền quan Hàn Thời trong tay đồ vật.

“Người đã cứu chúng ta gia cứu cứu, nên là ta đi thăm người, cứu cứu thế nào cũng phải ngăn đón —— hiện tại người tới trong nhà làm khách, còn mang nhiều như vậy đồ vật, làm a di nhiều hổ thẹn a?”

Hàn Thời lúc này mới miễn cưỡng từ mới vừa rồi nói sai xấu hổ thoát ra thân.

Thấy Nhạc Dư Quân tiến lên, vóc người rất cao hãn tự giác thiếu hạ thân, đem trong tay hộp quà phóng tới bên cạnh cửa.

“..... Ngài là trưởng bối, đây là ta ứng có lễ nghĩa.”

Nhạc Dư Quân là có chút cận thị, phía trước cách Đinh Cửu Cửu cũng cũng không có chú ý Hàn Thời diện mạo, lúc này phụ cận vừa thấy, nàng không khỏi ngăn người, vươn đi tiếp đồ vật cánh tay đều ở không trung ngừng một chút.

“..... Mẹ?”

Vẫn luôn quan sát hai người Đinh Cửu Cửu ở bên cạnh ra tiếng.

Nhạc Dư Quân lúc này mới lấy lại tinh thần, cười đối Đinh Cửu Cửu nói: “Người này bằng hữu diện mạo thật tuấn a, có bạn gái sao, không đúng sự thật ta đều tưởng cho hãn giới thiệu một vị.”

Đinh Cửu Cửu giật mình.

Hàn Thời phản ứng lại cực nhanh ——

“A di, ta đã có bạn gái, đa tạ a di hảo ý!”

“Như vậy a.....”

Nhạc Dư Quân gật gật đầu, “Ta trong nồi còn nấu đồ vật, đi trước phòng bếp chăm sóc một chút. Cừu cừu, người chiêu đãi khách nhân, chờ lát nữa chúng ta ăn cơm.”

“Ân.”

Đình Cừu Cừu gật gật đầu, thoát nhìn có chút thất thần.

Chờ Nhạc Dư Quân tiến phòng bếp, “Ngoan ngoan an tĩnh” mà tại chỗ Hàn Thời lập tức đi tới Đình Cừu Cừu bên cạnh ——

“Ta vừa mới biểu hiện đến thế nào?”

“.....”

Đình Cừu Cừu hoàn hồn, cười xem hắn, “Người là muốn hỏi ta người kia một tiếng ‘ mẹ ’ kêu đến có đủ hay không vang dội sao?”

Hàn Thời: “.....”

Khó được xem Hàn Thời ăn mệt, Đình Cừu Cừu ý cười càng áp không được, “Rất vang dội, phát âm còn đặc biệt tiêu chuẩn, khẳng định làm ta mẹ cảm giác mới mẻ.”

Hàn Thời: “.....”

Hành đi.

Nhà mình tiểu lãnh đạo, trừ bỏ quán còn có thể thế nào?

*

Giúp đỡ Nhạc Dư Quân đem đồ ăn bưng lên bàn, ba người liền ở nhà nhà ăn nhỏ nội ngồi xuống.

Ngồi xuống lúc sau, Nhạc Dư Quân giống như vô tình hỏi một câu: “Phía trước cửa cửa đều vẫn luôn không có cùng ta giới thiệu, người vị này bằng hữu tên gọi là gì?”

Đình Cửu Cửu nhìn về phía Hàn Thời.

Hàn Thời theo tiếng: “A di, ta họ hàn, Hàn Thời.”

Bên cạnh Đình Cửu Cửu cầm lấy ly nước uống lên nước miếng, đồng thời chậm rì rì mà bổ sung một câu, “Cục đá cái kia thạch.”

Hàn Thời: “.....”

Hắn bất đắc dĩ sửa đúng, “Thời gian cái kia khi.”

Nói xong lúc sau, hắn liền có điểm thật cẩn thận mà quan sát đến Nhạc Dư Quân phản ứng.

——

Lúc trước hắn bị đưa đến Hàn gia kia chỗ biệt thự, Nhạc Dư Quân chiếu cố hắn một đoạn thời gian, rất khó nói đối tên của hắn hay không còn có ấn tượng.

Mà Hàn Thời tiếng lạc hậu, Nhạc Dư Quân đáy mắt xẹt qua hiểu rõ cảm xúc.

Tựa hồ cũng không có quá nhiều kinh ngạc, càng có rất nhiều một loại “Quả nhiên như thế” cảm xúc ở bên trong ——

“Vậy người..... Chính là Hàn lão gia tử trong nhà cái kia tiểu tôn tử đi?”

“.....”

Hàn Thời trong lòng bất an, trên mặt nghiêm túc địa điểm phía dưới đi.

Nhạc Dư Quân cười thờ dài, “Các người cũng coi như là có duyên phận..... Còn có thể tại chi giáo vùng núi một lần nữa gặp được, thật là không dễ dàng a.”

Thấy Nhạc Dư Quân tựa hồ không có quá nhiều phản ứng, Hàn Thời cùng Đinh Cửu Cửu liếc nhau, từng người nhẹ nhàng thờ ra.

Nhưng Đinh Cửu Cửu lại tổng cảm thấy có chút bất an.

Chính mình mẫu thân là như thế nào tính cách, nàng lại hiểu biết bất quá, từ mới vừa rồi Hàn Thời vào cửa, Nhạc Dư Quân tựa hồ liền bởi vì Hàn Thời diện mạo mà đối thân phận của hắn có điều phát hiện..... Hơn nữa lần trước Hàn lão gia tử tới trong nhà, mẫu thân tâm tư tỉ mỉ, nếu nói mơ hồ cảm giác được cái gì, cũng không kỳ quái.....

Ở Đinh Cửu Cửu thất thần, một đống cơm trưa hoãn thanh lời nói nhỏ nhẹ mà độ qua đi.

Cơm sau, Nhạc Dư Quân pha trà, ba người ngồi ở phòng khách nói chuyện phiếm.

“Hàn Thời, ta nghe cửu cửu nói, người là so nàng cao nhất niên cấp, đúng không?”

Nhạc Dư Quân hỏi.

Hàn Thời gật đầu, “Là.”

“Vậy người đã tốt nghiệp một năm a.”

Hàn Thời lại gật đầu, “Đúng vậy.”

“Người phía trước ở nước ngoài ở một đoạn thời gian?”

Hàn Thời lại lại gật đầu, “Ân.”

“.....”

Đình Cửu Cửu ở bên cạnh xem đến không nỡ nhìn thẳng.

Vô luận ở người nào trước mặt, nàng đều chưa từng có gặp qua Hàn Thời như thế nghe lời đến gần như ngoan ngoãn một mặt.

—

Nếu không phải điều kiện không thỏa mãn, nàng cơ hồ tưởng đem lúc này hình ảnh chụp được tới..... Tốt nhất lại cấp từ a di cùng hàn thúc thúc một người gửi một phần.

Đến nỗi Hàn lão gia tử liền miễn.....

Lão nhân gia như vậy đại số tuổi, làm việc lại quá phận, cũng không hảo cho người ta khí ra cái dài ngắn tới.

Đình Cửu Cửu ở bên trong như đi vào cõi thần tiên, Hàn Thời lại hết sức chăm chú không chút cầu thả.

Nhạc Dư Quân mỗi một vấn đề, hẳn đều trận địa sẵn sàng đón quân địch.

—

Trong công ty những cái đó lại đại hạng mục bàn đàm phán thượng, hẳn cũng không như vậy khẩn trương quá.

Chỉ nghe Nhạc Dư Quân lại hỏi: “Vậy người hiện tại là về nước công tác?”

Hàn Thời ở cái này vấn đề thượng tạm dừng hạ, cuối cùng vẫn là ăn ngay nói thật.

“Ta đại học trong lúc bắt đầu kinh doanh chính mình công ty, trước mắt công ty sự vụ đã giao từ chức nghiệp giám đốc người, dần dần bắt đầu tiếp nhận gia tộc cổ phần.”

Mỗi một câu Hàn Thời đều dẫn đo phải cẩn thận vừa phải, nói xong lúc sau, hắt hơi hơi phun ra khẩu khí, nhìn về phía Đinh Cửu Cửu.

Đinh Cửu Cửu đưa cho hắt một cái trấn an ánh mắt.

Nhạc Dư Quân hơi nhíu khởi mi, nhưng cũng không có nói cái gì.

Nàng chỉ đề tài nhẹ nhàng vừa chuyên, liền đưa tới Hàn Thời ở nước ngoài sinh hoạt thượng, như là phía trước đối với đối phương sự nghiệp dò hỏi cũng chỉ là nhất thời hứng khởi.

Như vậy lại nói chuyện với nhau nửa giờ.

Đinh Cửu Cửu ngồi ở hai người trung gian, cơ hồ muốn tại đây “Ấm áp” gia đình bầu không khí ngủ đi qua.

Vẫn là Hàn Thời trước hết chú ý tới Đinh Cửu Cửu phản ứng.

Sấn Nhạc Dư Quân xoay người đi thêm thủy, Hàn Thời đề thấp thanh âm hỏi nữ hài nhi.

“Người tối hôm qua có phải hay không lại thức đêm?”

Đinh Cửu Cửu lười biếng mà “Ân” một tiếng, xoa xoa ấn đường, mang điểm giọng mũi: “Ngày hôm qua chuyên nghiệp có cái hoạt động phê duyệt, chúng ta này mấy cái đạo viên tất cả đều tăng ca đâu.”

Hàn Thời nhíu mày, “Như thế nào không còn sớm điểm nói? Chúng ta đây có thể hôm nào lại đến..... Người không trở về phòng nghỉ ngơi một chút?”

“.....” Đinh Cửu Cửu mềm khóe miệng cười, “Ta nhưng thật ra chuẩn bị sớm nói, vừa thấy người dáng vẻ khẩn trương, nào còn nói đến xuất khẩu?”

Hàn Thời vẫn cau mày, “VẬY người hồi phòng ngủ ngủ trưa đi?”

Lần này, Đinh Cửu Cửu còn không có tới kịp nói tiếp, Nhạc Dư Quân xoay người lại.

Hàn Thời lập tức thoáng banh thẳng thân, vẻ mặt “Ta cái gì cũng chưa nói” mà ngồi trở lại đi, chỉ lợi dụng thời gian rảnh khích trộm cắp Đinh Cửu Cửu ánh mắt ý bảo.

Đinh Cửu Cửu cười, làm bộ không có nhìn đến, xoay người sang chỗ khác tiếp Nhạc Dư Quân trong tay ấm trà, “Mẹ, ta đến đây đi.”

Nhạc Dư Quân không có cự tuyệt, buông tay nhậm nàng cầm qua đi.

Đinh Cửu Cửu cúi người cắp Nhạc Dư Quân trong chén trà thêm trà.

Nhạc Dư Quân ở bên cạnh không nhanh không chậm mà há mồm: “Cửu cửu a, thanh tử gần nhất như thế nào không có tới xem ta?”

“..... Không biết, hẩn công tác vội đi.” Đinh Cửu Cửu chuyển đi hướng Hàn Thời bên kia, dư quang liếc qua đi, không ngoài dự đoán nhìn nam nhân biểu tình thiếu chút nữa không phanh trụ.

Cặp mắt đào hoa kia càng là lộ ra điểm xen vào lang cùng cầu chi gian hung quang.

Đinh Cửu Cửu ghen lại cười, châm trà.

Nhạc Dư Quân nhấp một ngụm, đoan trang trong tay chén trà, hỏi: “Ta thấy rõ tử cũng không bạn gái, người cùng hẩn giống như rất thích hợp a.”

“.....!”

Đình Cửu Cửu trong tay ấm trà run lên, nước trà bắn ra vài giọt, rơi xuống bàn trà pha lê trên mặt.

Đình Cửu Cửu tắc kinh ngạc mà vặn quay đầu lại, nhìn về phía Nhạc Dư Quân.

“Mẹ.....?”

Này nhưng tuyệt không phải Nhạc Dư Quân sẽ nói ra tới nói —— huống chi là làm trò khách nhân mặt.....

Cùng Nhạc Dư Quân đối diện đệ nhất giây, Đình Cửu Cửu liền đã hiểu.

Nàng buông ấm trà, nhẹ hít vào một hơi, vừa mới chuẩn bị mở miệng, liền nghe bên tai bùm một tiếng.

Đình Cửu Cửu: “.....”

Đình Cửu Cửu xoay đầu đi xem, trước một giây còn ở trên sô pha Hàn Thời, lúc này đã hai đầu gối chầm đất, quỳ gối chính mình bên chân.

Nam nhân hơi rũ mắt, trắng nõn thon dài tay đặt ở đầu gối sau.

Những cái đó khẩn trương cùng bất an rốt cuộc lui ly, hẩn thấp giọng lại trầm ổn mà mở miệng ——

“A di, ta thích ngài nữ nhi —— không, ta ái nàng, khẩn cầu ngài có thể đem nàng giao cho ta, cả đời này ta đổi nàng cảm tình đến chết không phai.”

“.....”

Đình Cửu Cửu giật mình nhiên.

Nhạc Dư Quân cũng sững sờ ở tại chỗ.

Nhạc Dư Quân xác thật từ nhận ra Hàn Thời sau, liền mơ hồ đã nhận ra hai người ý đồ đến.

Nhưng nàng cũng thực sự không nghĩ tới, ở chính mình cố ý thử sau, Hàn Thời sẽ có như vậy phản ứng.

Lấy lại tinh thần, Nhạc Dư Quân lắc đầu bật cười.

“Ta cho rằng các người chuẩn bị cùng ta tuần tự tiệm tiến mà công đạo. Kết quả..... Người nhưng thật ra dứt khoát.”

“Mẹ.....”

Lúc này đã là cuối mùa thu, mà sứ thượng nhất lạnh, Đinh Cửu Cửu tưởng đuổi tay đi kéo Hàn Thời, nhưng mà cố kỵ Nhạc Dư Quân không mở miệng, Hàn Thời như thế nào cũng sẽ không lên.

Nàng chỉ có thể đuổi tay túm túm Nhạc Dư Quân tay áo, có điểm đau lòng mà nhỏ giọng kêu.

Nhạc Dư Quân xua xua tay, “Người đứng lên mà nói, nhà ta gia đình bình dân, không lưu hành động bất động liên quỳ kia một bộ.”

Nghe ra Nhạc Dư Quân lời nói có ẩn ý, Hàn Thời may may không có do dự.

“Cửu cửu là ta nhất quý trọng người, không ai có thể làm nàng quỳ, nhà ai đều không được.”

Nhạc Dư Quân cười cười, “Hàn lão gia tử đâu?”

“Hắn càng không thể.”

Hàn Thời cắn đến tự tự như băng.

Nhạc Dư Quân đậy mắt xẹt qua điểm kính ngạc, tựa hồ có chút ngoài ý muốn Hàn Thời đối với Hàn lão gia tử thái độ.

Ở nàng trong ấn tượng, Hàn gia chính là Hàn lão gia tử không bán hai giá, lão nhân gia nói một không hai, cả nhà trên dưới sẽ thờ dốc không một cái dám nói không.

Hiện giờ xem ra..... Tựa hồ ra cái ngoài lệ.

“Vậy các người sự tình, hẳn đã biết?”

“Là, a di.”

“Hẳn không có phản đối?”

“Hàn gia bên kia, không hề có bất luận cái gì sự tình có thể ảnh hưởng đến cửu cửu cùng cảm tình của ta. Cũng là vì như vậy, ta mới đến khẩn cầu ngài đem cửu cửu giao cho ta.”

Nhạc Dư Quân trong lòng nhất trầm kia phó gánh nặng thả đi xuống, trên mặt tươi cười cũng liền nhẹ nhàng rất nhiều.

Nàng thậm chí có chút vui đùa hỏi: “Kia ấn người vừa rồi nói, ta cái này đương mẹ nó làm nàng quý, có phải hay không cũng đến trưng cầu người ý kiến?”

“.....”

Hàn Thời bị hỏi đến một ngốc.

Hắn ngẩng đầu nhìn Đinh Cửu Cửu liếc mắt một cái, ánh mắt rất là rối rắm.

Đinh Cửu Cửu chuyển mở đầu, “Khoanh tay đứng nhìn”.

Hàn Thời rầu rĩ mà thấp hèn ánh mắt.

Hắn vẫn là không có thể trái lương tâm, thấp giọng nói lời nói thật, “Ngài có chuyện gì đối cứu cứu bất mãn, trước tìm ta cũng đúng..... Thật sự không được, ta thế nàng quỳ.”

Nhạc Dư Quân nghe vậy nhin không được nở nụ cười.

“Hảo, người nói, ta thế nàng nhớ kỹ..... Được rồi, đứng lên đi, trên mặt đất lạnh. Người lại quỳ trong chốc lát, ta cái này khuỷu tay quẹo ra ngoài nữ nhi a, miệng liền phải dấu đến có thể quải chai dầu.”

Nghe ra lời này đồng ý, Hàn Thời tức khắc vui mừng khôn xiết ——

“Cảm ơn mẹ!”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Nhạc Dư Quân: “.....”

Hàn Thời: “.....”

Nhạc Dư Quân sâu kín mà thở dài: “Người trẻ tuổi, tính tình không cần như vậy cấp a.”

Hàn Thời: “Nói sai..... Cảm ơn a di.”

Sấn Hàn Thời đứng dậy đi toilet công phu, Nhạc Dư Quân vẫn là có chút bất an, duỗi tay kéo Đình Cửu Cửu một phen.

“Ta suy nghĩ, các người hẳn là còn không có gan lớn đến gạt ta trộm đem chứng lãnh đi?”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Đình Cửu Cửu: “Thật không có, mẹ.”

Nhạc Dư Quân nhẹ nhàng thở ra.

Đình Cửu Cửu chột dạ mà chuyển qua đi.

—

Xác thật còn không có.

Nhưng là nhanh.

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 84 Đệ Chương 84

Chương 26

« kết hôn trước độc thân party sau, như thế nào quý ván giặt đồ tư thế tương đối xinh đẹp (thượng) »

Lãnh chứng trước một ngày, Hàn Thời bị Đinh Cửu Cửu thả bồ câu.

—

C đại bởi vì một lần giáo nội phòng ngủ an toàn tai hoạ ngầm đột kích kiểm tra đại bí lệ không hợp cách, sinh viên năm nhất các ban phụ trách đạo viên tập thể kịch liệt mở họp.

Nhai xong lãnh đạo phê bình sau, tân nhân đạo viên nhóm đình một đầu bao, còn muốn lại đi cấp chính mình phụ trách mấy cái lớp khai ban sẽ truyền đạt.

Vì thế trước tiên mấy ngày ước hảo lãnh chứng trước tình lữ hẹn hò, cứ như vậy phao canh.

Đinh Cửu Cửu bên kia vội đến chân không chạm đất, liền ai oán thời gian cũng chưa cấp Hàn Thời lưu lại, thông tri xong liền cắt đứt điện thoại.

Lưu Hàn Thời một người, lẻ loi mà đứng ở C đại tá ngoài cửa lui tới dòng người, mặt vô biểu tình, mục trầm như nước.

Như vậy đứng ước chừng có một phút đồng hồ, Hàn Thời di động vang lên.

Tiếp khởi điện thoại, Tần Lâu ở đối diện vui sướng khi người gặp họa.

“Lãnh chứng trước một ngày bị bỏ câu, hàn đồng, người này hôn nhân lộ thoát nhìn không yên ổn thuận dự triệu a?”

“..... Lăn.”

Hàn Thời chửi nhỏ câu, mắng qua sau, hăn cũng bất đắc dĩ mà cong cong khóe miệng.

“Người hiện tại tin tức linh thông, đều dùng ở giám sát ta thượng?”

Tần Lâu: “Hàn đồng, người cũng thật đừng tự mình đa tình, chỉ là nhà ta thư thư lần trước cùng các người gia vị kia lãnh đạo nhất kiến như cố, này trước sau sự tình vẫn là thư thư từ nhà người lãnh đạo chỗ đó nghe được, lúc này mới để cho ta tới trấn an người hai câu.”

Hàn Thời phiết phiết ánh mắt, cười như không cười.

“‘ thư thư ’? Lâu gia, người trước kia nhưng không như vậy nị oai người, buồn nôn không.”

“Người hảo, người không buồn nôn, lần trước nên trạm thu thập không hoàn toàn, thỉnh Baidu tìm tòi ' cách!! Cách!! Đảng! ', như ngài đã ở cách!! Cách!! Đảng!, Thỉnh đóng cửa trình duyệt quảng cáo chặn lại cảm kiện, có thể biểu hiện toàn bộ chương nội dung!

outputContent('/83','83429','31822820','0');

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 85 Đệ Chương 85

Chương 27

« kết hôn trước độc thân party sau, như thế nào quý ván giặt đồ tư thế tương đối xinh đẹp (trung) »

Điền tố uyển là từ chính mình từ nhỏ cùng nhau lớn lên khuê mật nơi đó, nghe nói Hàn Thời đêm nay ở thành phố C ngoại ô thành phố làm một hồi loại nhỏ cáo biệt độc thân party.

Mùng một nghe thấy cái này tin tức khi, điền tố uyển tâm tình thập phần phức tạp.

Này đã hơn một năm thời gian, nàng nghe theo người nhà an bài, tiến hành rồi số lượng không ít cùng thế giao trong nhà tuổi xấp xỉ công tử ca nhóm hữu hảo “Gặp gỡ”.

Này trong đó có làm người nhà thập phần vừa lòng, cũng có người điều kiện các phương diện đều thực không tồi, nhưng điền tố uyển nhưng vẫn không có xác định xuống dưới.

Nghe thấy cái này tin tức trước kia, nàng còn vừa mới bởi vì lại lần nữa cự tuyệt một môn hôn sự an bài, mà cùng mẫu thân sảo một trận.

Ở nàng phần nộ mà đi vào chính mình trong phòng, đóng cửa lại phía trước, mẫu thân khó được mất dịu dàng thanh âm còn từ phía sau đuổi theo

“Người tốt cuộc muốn một cái bộ dáng gì người!?”

Môn ở sau người đóng lại, điền tố uyển lại sừng sờ ở tại chỗ.

Nàng không muốn tin tưởng rồi lại không thể không thừa nhận chính là —— ở mẫu thân nói xong vấn đề này đệ nhất nháy mắt, nàng trong đầu hiện lên lên thân ảnh, chính là lúc trước cái kia chỉ ở quán bar cùng nàng gặp qua một mặt nam nhân.

Nói chỉ thấy quá nghiêng về một bên cũng không thỏa đáng.

Rốt cuộc ở kia phía trước, hai nhà trưởng bối cùng chính nàng đều cho rằng hôn sự này đã nắm chắc, cho nên nàng đã vô số lần đối chính mình vị này tương lai lão công trước tiên hiểu biết quá.

Mà ở kia lúc sau, cứ việc hôn sự thất bại, nhưng nàng vẫn là nhịn không được chặt chẽ chú ý người nợ nhất cử nhất động —— cùng người nợ có quan hệ hết thảy tin tức, nàng đều không bỏ được buông tha đi.

Mà nàng thậm chí không biết, chính mình rốt cuộc ở lưu luyến người nợ trên người điểm nào.

Đúng là căn cứ vào loại này chú ý, nàng khuê mật ở biết được Hàn Thời cáo biệt độc thân party tin tức sau, trước tiên liền cấp điền tố uyển đánh tới điện thoại.

Hỏi đến xác thực địa chỉ sau, điền tố uyển hoài một loại chính mình đều nói không rõ ràng tâm tình, rửa mặt chải đầu, hoá trang, thí y, cuối cùng trang phục lộng lẫy xuất hiện ở kia gian tiểu hội sở ngoại.

Có một loại không cam lòng ở nàng đáy lòng đã áp lực gần hai năm.

Mặc kệ lấy loại nào phương thức, đêm nay nàng nhất định phải đem loại này không cam lòng tiêu mất.....

Hội sở nội.

Thấy đèn tổ yến đi tới, Tống Soái cuống quýt đứng dậy đi ngăn cản, mà hẳn phía sau Tần Lôu tắc như suy tư gì mà nhìn.

Đang ánh mắt xẹt qua đèn tổ yến tinh xảo trang dung, cố tình điều phối quá trang sức cùng trang phục sau, Tần Lôu lộ ra hiểu rõ cười.

“..... Quả nhiên không phải chính chủ a.”

“A? Lôu gia, ngài lời này có ý tứ gì?”

Bên cạnh ngồi người trẻ tuổi nghe thấy, tò mò hỏi.

Tần Lôu lúc này ôm xem náo nhiệt tâm tư, tâm tình vừa lúc, cũng liền nhẫn nại tính tình cấp người trẻ tuổi kia giải thích ——

“Ta nói nàng, không phải vừa mới gọi điện thoại tới chính chủ.”

“..... Nàng nói như thế nào đến chuẩn?”

Tần Lôu cười cười.

“Hàn Thời điện thoại cắt đứt không bao lâu, nếu thật là điện thoại kia đầu người, liền tính ly đến gần, có thể thực mau chạy tới, cũng sẽ không có như vậy thích hợp một thân giả dạng, càng sẽ không trang dung chút nào chưa loạn —— này vừa thấy, đó là chủ mưu đã lâu, có bị mà đến a.”

Người trẻ tuổi ở bên cạnh nghe được mơ hồ, đi theo tục câu, “Người tới không có ý tốt??”

Tần Lôu cầm lấy chén rượu quơ quơ, càng thêm vui sướng khi người gặp họa.

“Đêm nay danh hào là ‘ cáo biệt độc thân party’, thiện giả không tới.”

Người trẻ tuổi nghe được thẳng nhếch miệng.

Hắn vừa mới chuẩn bị ngồi trở lại đi, lại nghe Tần Lôu nhẹ nheo lại mắt bổ sung câu ——

“Bất quá, lời nói cũng không thể nói chết.”

“Ân?” Người trẻ tuổi tò mò hỏi, “Lôu gia ngài lời này là có ý tứ gì?”

Tần Lôu lười đến cùng hắn thừa nước đục thả câu ——

“Mới vừa rồi cùng Hàn Thời trò chuyện, vị kia họ Đinh chính chủ, phỏng chừng cũng không dùng được bao lâu là có thể lại đây.”

“.....?”

Người trẻ tuổi biểu tình dừng lại, “Mới vừa rồi cùng hàn đồng gọi điện thoại, chính là cái kia truyền thuyết bắt được hàn đồng Đinh tiểu thư sao??”

Tần Lôu: “Ân. Cho nên người này liền tìm hai người, đi ngoài cửa chờ, chờ lát nữa đem người lãnh tiến vào.”

“Kia nhưng có đợi! Rốt cuộc chúng ta này mộ danh đã lâu, còn trước nay chưa thấy qua vị này Đinh tiểu thư lư sơn chân diện mục đâu!”

Tần Lôu cười nhạt thanh, ghét bỏ mà nhìn thoáng qua say đến nửa mộng nửa tỉnh Hàn Thời ——

“Hắn kia lu dấm đặc tính, hận không thể đem tiểu đình lão sư sủy đến trong túi —— tốt nhất trên thế giới này trừ bỏ chính hắn có thể lấy ra tới buông tay trong lòng nhìn một cái, người khác ai cũng nhìn không thấy.”

“.....”

Người trẻ tuổi ngượng ngùng mà cười.

Tâm nói ngài gia vị kia Tống tiểu thư, không giống nhau bị ngài hộ đến kín kẽ sao.....

Người trẻ tuổi bên này chửi thầm, quay đầu đưa tới người hầu công đạo Tần Lô mới vừa rồi theo như lời sự tình.

Hắn bên này nói xong, sô pha mặt sau, Tống Soái không có thể ngăn lại diên tố uyển đi tới phụ cận.

Diên tố uyển ánh mắt đầu tiên liền nhìn phía nửa tỉnh nửa say Hàn Thời.

Tống Soái tao không được, vội vàng cấp Tần Lô phát ra “Cầu cứu tín hiệu”.

Tần Lô khóe miệng câu hạ, đứng dậy.

“Diên tiểu thư?”

“.....”

Diên tố uyển bị Tần Lô nói thanh kêu hoàn hồn, nàng ánh mắt phức tạp mà nghiêng đi mặt, nhìn phía mở miệng nam nhân.

“Ngươi là.....?”

“Ta họ Tần, Tần Lô.”

“.....”

Diên tố uyển ánh mắt nhoáng lên, có chút kinh ngạc.

Tần Lô nàng tự nhiên là biết đến.

Nàng gia gia thường xuyên nhắc mãi, nói các nàng này đồng lứa bạn cùng lứa tuổi, tổng cộng ra ba cái xuất sắc tiểu tử.

Hàn gia Hàn Thời, thoát nhìn ăn chơi trác táng lang thang cùng thế vô lễ, tàng đến một thân tâm tính năng lực trác tuyệt.

Tần gia Tần Lô, khi thì âm trầm quý quyết khi thì nghĩa khí dũng cảm, nhất năm lấy không ra.

Chu gia Chu Thâm, mặt ngoài thư lãng tao nhã vô hại, thực tế phiêu vân phúc vũ lòng dạ sâu đậm.

Nói xong này đó, nàng gia gia còn bổ sung một câu —— phàm là có thể chiêu đến trong đó một cái làm Điền gia con rể, nàng cái này cháu gái sinh đến liền không mệt.

..... Thật giống như ở nàng gia gia trong mắt, nàng không phải cái gì độc lập tự do người, mà chỉ là cái dùng để mua bán giao dịch đồng tiền mạnh giống nhau.

Điền tổ uyển đáy mắt xẹt qua bi ai mà vô lực cảm xúc.

Nhưng đối mặt lúc này Tần Lô, nàng cũng chỉ có thể đem những cái đó sinh ra phần uất cảm xúc áp xuống đi, ngược lại lộ ra dịu dàng cười.

“Kính đã lâu Tần tiên sinh đại danh, thật cao hứng nhìn thấy ngài.”

Tần Lô cười cười.

“Không biết điền tiểu thư tới chỗ này là có gì phải làm sao?”

Điền tổ uyển ánh mắt khẽ nhúc nhích.

Tới trên đường nàng đã tưởng hảo tìm từ, lúc này gặp gỡ Hàn Thời nửa ngủ không tỉnh, liền càng là ổn thỏa ——

“Này gian hội sở là ta cùng ta tỷ muội thường tới chơi địa phương, vừa mới vào cửa mới nghe người hầu nói, Hàn Thời cũng ở bên này —— Tần tiên

sinh khả năng có điều không biết, ta cùng Hàn Thời phía trước nhân trong nhà thế giao mà quen biết, cho nên muốn lại đây chào hỏi một cái thăm hỏi một chút.”

Nàng tiếng một đốn, cười khẽ, “Không khéo, Hàn Thời tựa hồ say, ta liền chờ một lát hẳn là được..... Tần tiên sinh sẽ không vừa thấy ta tới, liền chuẩn bị thanh tràng đi?”

Tần Lô ánh mắt chợt lóe, liếc Tống Soái liếc mắt một cái.

——

Mới vừa rời đền tổ uyển trước khi đến đây, Tống Soái còn nói cho hẳn này Đền gia tiểu thư chỉ là cái đại môn không ra nhị môn không mại tiểu gia bích ngọc, tính cách cũng đơn thuần thật sự.

Nhưng xem này phản ứng tốc độ.....

Tần Lô trong lòng thở dài.

Hắn biểu gia này huynh muội hai cái mới là trong giới ít có chân chính “Đơn thuần” đi.

Trên mặt, Tần Lô không hiện sơn không lộ thủy, chỉ đạm đạm cười, nguyên bản liền tính lãnh một khuôn mặt càng lạnh vài phần dường như.

“Đền tiểu thư nếu nói như vậy, kia đó là khách, mời ngồi đi.”

“.....”

Bị Tần Lô lời nói kia như có như không mềm kim tiêm trát một chút, đền tổ uyển sắc mặt khẽ biến, nhưng vẫn là nỗ lực căng lại.

Nàng nghiêng người, chỉ hơi chần chờ hạ, an vị đến Hàn Thời bên cạnh.

“.....”

Tống Soái đứng ở sô pha sau, vô lực mà lau một phen mặt.

Hắn nhìn về phía Tần Lôu, không tiếng động mà làm khẩu hình:

“Làm sao bây giờ a ca?”

“.....” Tần Lôu không nói gì, chỉ ý vị thâm trường mà nhìn điền tổ uyển liếc mắt một cái, liền xách theo chén rượu ngồi trở lại chính mình vị trí.

Tống Soái bất đắc dĩ, chỉ có thể cũng đi theo ngồi trở lại đi.

Hắn trong lòng chỉ cầu nguyện, Hàn Thời tốt nhất một say ngủ qua đi, đêm nay đừng tỉnh.

Nhưng mà không như mong muốn.

Ước chừng ở điền tổ uyển ngồi xuống mười lăm phút sau, buồn ở sô pha Hàn Thời hừ nhẹ thanh, chống cái trán xoa huyết Thái Dương, bắt đầu xao động lên.

“Thủy.....”

Hắn bị phía trước các loại rượu hỗn quả nho nước, tiêm nhiễm đến tiếng nói nghe tới khàn khàn trầm thấp, mí mắt không nâng, khẩn hạp mắt cau mày.

Tống Soái đứng dậy liền phải đi lấy trên bàn đã sớm chuẩn bị tốt thủy, chẳng qua trước với hắn một bước, một con bàn tay trắng đáp thượng kia pha lê ly ly duyên.

Tống Soái thân hình cứng đờ.

Nhưng trước động tác điền tố uyển lại không có chần chờ, nàng như là không phát hiện Tống Soái giống nhau, khởi tay khai kia bình hội sở chuyên trình lên tới đặc uống nước, đảo tiến trước mặt pha lê trong ly.

“Điền tiểu thư, này liền không cần phiền toái người.....”

Tống Soái mới vừa mở miệng, lại thấy điền tố uyển ngoảnh mặt làm ngo, duỗi tay đem cái ly đưa đến Hàn Thời trong tầm tay.

“Cấp, người muốn thủy.”

Tống Soái: “.....”

Ý tứ mông lung Hàn Thời cau mày tiếp nhận, điền tố uyển lúc này mới quay lại đầu nhìn về phía Tống Soái, “Chuyện nhỏ không tốn sức gì mà thôi, Tống tiên sinh không cần để ý.”

Tống Soái: “.....”

Tống Soái không giống hần biểu ca Tần Lâu như vậy tâm tư cứu chuyển, hần đa số thời điểm đều là cái áp không được thẳng tính, lúc này nhin non nửa buổi tối, thật sự là không thể nhin được nữa.

Trên mặt hần cường căng tươi cười cũng đậm đi xuống, “Điền tiểu thư, người tới phía trước, hần là nghe nói qua cái này party rất cuộc là cái gì danh nghĩa đi?”

Điền tố uyển ánh mắt chợt lóe, ngay sau đó bất động thần sắc, “Biết a..... Hàn Thời cáo biệt độc thân party sao, ta làm bạn cũ tới giúp hần chúc mừng một chút, không có gì vấn đề đi?”

Nói đến nơi này, Tống Soái cũng lười đến cổ ky.

Hần chuyển mở đầu cười lạnh thanh, đè nặng về điểm này tức giận mới quay lại tới ——

“Tạm thời không nói, điền tiểu thư ngài hay không thật sự có thể xem như Tiểu Hàn tổng ‘ bạn cũ ’, đơn nói các người đã từng như thế nào cũng là thiếu chút nữa liền liên hôn quan hệ..... Điền tiểu thư không cảm thấy chính mình nên tránh một chút ngại?”

Điền tố uyển sắc mặt khẽ biến, chỉ là thực mau liền cười che dấu qua đi.

“Trong lòng không quý, vì cái gì muốn tị hiềm?”

“.....”

Tống Soái bị lời này ghen lại.

Bên cạnh Tần Lâu trước sau rũ mắt vô thanh vô tức, nghe đến đó, biết được Tống Soái ở mồm mép thượng là nói bất quá nữ nhân này.

Hắn hừ nhẹ cười, gác xuống cái ly, thẳng thân muốn nói ——

“Điền tiểu thư, người.....”

Chỉ là còn không đợi Tần Lâu nói ra một nửa, đem một ly thuần tịnh thủy rót hạ, ngăn chặn cảm giác say khô nóng Hàn Thời rốt cuộc hoãn mở to mắt.

Chỉ là cặp kia đen nhánh con người như cũ không có gì tiêu điểm.

——

Hiển nhiên cảm giác say chưa tiêu.

Điền tố uyển nghe thấy được động tĩnh, tâm tình phức tạp mà chuyển qua đi, thấp giọng hỏi: “Người tỉnh?”

“.....”

Hàn Thời nhẹ nheo lại mắt, nhìn chăm chăm bên cạnh người nữ nhân vài giây.

Sau đó hần chậm rì rì mà sau này ỷ hời một khác sườn sô pha, khoe miệng gợi lên tới ——

“Người này, thoát nhìn có một chút..... Quen mắt.....”

Tần Lâu ở cách vách thờ dài.

Điền tố uyển như hần sờ liệu, đôi mắt trong trẻo, nàng tiến lên một chút, “Người có thể nhận được ta tới sao?”

Hàn Thời bản năng nhú hạ mi.

“Người biệt ly ta như vậy gần.....”

Điền tố uyển ngẩn ra. “Làm sao vậy?”

Say đến ánh mắt cũng chưa tiêu điểm Hàn Thời nghiêm trang: “Ta là có gia thất người, người có một chút xinh đẹp, chúng ta muốn tị hiềm.”

Mọi người: “.....”

Điền tố uyển nghe xong nửa câu đầu, nguyên bản sắc mặt đều có chút Nam Kinh tới, nhưng nửa câu sau lại làm nàng cảm lòng không đậu mà lộ ra điểm thiệt tình cười.

Nàng càng nhịn không được hưởng Hàn Thời bên kia dịch một chút.

“Ta thật xinh đẹp sao?”

Say rượu nam nhân ấn đường ninh đến càng khấn, tựa hồ bắt đầu lâm vào cái gì hỗn loạn tự hỏi ——

“Có một chút..... Giống..... Xinh đẹp.....”

Điền tở uyển không nghe ra trong đó thâm ý, nhưng nghe ra khẳng định, nàng đề nặng cười từ bên cạnh trên bàn lại lấy một chén nước, duỗi tay đưa cho Hàn Thời.

Bên cạnh Tần Lôu thanh lãnh mà cười một tiếng.

“Tự mình chuốc lấy cực khổ.”

Tống Soái cơ hồ đã là bụm mặt từ ngón tay phùng xem kia hai người, nghe vậy giãy giụa xoay qua thân ——

“Ca, người lời này có ý tứ gì? Tiểu Hàn tổng này trạng huống, ngày mai ta còn có được cứu trợ sao.....”

Tần Lôu ách cười, không nói chuyện.

Hắn đề ra cái ly, vừa mới chuẩn bị đưa tới bên môi, xẹt qua hội sở nội môn ánh mắt lại bỗng dừng dừng lại.

Vài giây sau, hắn mi mắt đảo qua, thấp giọng cười rộ lên.

“Tới.”

Tống Soái: “..... A? Cái gì tới?”

Tống Soái kỳ quái, Tần Lôu lại không có nói nữa, Tống Soái đành phải chính mình ngãng đầu đi xem.

Theo sô pha sau vừa nhắc mắt, Tống Soái liền kinh ngạc một chút.

“—— Đỉnh tiểu thư!”

Hắn cơ hồ là vèo mà một chút từ trên sô pha nhảy lên.

Bàn bốn phía mặt khác người trẻ tuổi, bao gồm say Hàn Thời hòa điền tở uyển chỗ đó, đều bị Tống Soái này đột nhiên động tĩnh dọa một chút.

Phản ứng quá Tống Soái thanh âm tới về sau, bọn họ càng là theo bản năng mà nhìn qua đi.

Đinh Cửu Cửu hướng Tống Soái gật đầu một cái, ánh mắt mọi nơi đảo qua, ngay sau đó liền thấy say đến ánh mắt tán tiêu Hàn Thời.

——

Hàn Thời bên cạnh, còn có một cái trang dung quần áo đều thập phần tinh xảo nữ nhân, chính lôi kéo cánh tay hắn, khác chỉ trong tay bưng một chén nước.

Đinh Cửu Cửu tế mi nhíu lại.

Tống Soái trong lòng lộ bộ một tiếng, “Đinh đình đình Đinh tiểu thư! Người đừng hiểu lầm ——! Cái này là Tiểu Hàn tổng bằng hữu…… A không phải……”

Không đợi Tống Soái loát thẳng đầu lưỡi, diên tố uyển đã phản ứng lại đây trước mặt cái này nữ hài nhi thân phận.

Dựa theo nàng tư liệu, cái này nữ hài nhi kêu Đinh Cửu Cửu, gia cảnh thập phần bình thường thậm chí có thể nói là nghèo túng, diện mạo tuy rằng xinh đẹp, nhưng cũng không đến mức có bao nhiêu kinh diễm.

Lúc này phụ cận tới xem…… Cùng chính nàng giống như còn có vài phần tương tự.

Một cái không tốt lắm ý tưởng từ diên tố uyển đáy lòng bay nhanh mà lược qua đi, chỉ là diên tố uyển chưa kịp bắt giữ đến.

Nàng buông trong tay cái ly, vẫn ngồi ở Hàn Thời bên người, hướng Đinh Cửu Cửu doanh doanh cười.

“Đình tiểu thư người hảo, ta là điền tổ uyển, đã là Hàn Thời bằng hữu, cũng là hãn phía trước liên hôn đối tượng.”

“.....”

Mọi người sắc mặt một đốn, ngay sau đó đều có chút không vui lên.

Tại đây loại thời điểm châm ngòi ly gián, làm cho bọn họ bản năng đối diện tổ uyển sinh chán ghét.

Mà một chúng ánh mắt lạc điểm nơi, Đình Cửu Cửu thần sắc lại không có quá rõ ràng biến hóa.

Nàng chỉ ở nghe vậy khi, không lạnh không nhiệt mà liếc điền tổ uyển liếc mắt một cái.

“Người hảo.”

Không có lại làm để ý tới ý tứ, Đình Cửu Cửu đi vào trên sô pha, đến Hàn Thời trước mặt mới dừng lại.

Nàng rũ mắt thấy men say mê lung mà nhìn chăm chăm nàng nam nhân, “Có thể lên sao?”

Điền tổ uyển tươi cười cứng đờ, thực mau liền điều chỉnh lại đây, nàng quay lại thân, hướng về phía Đình Cửu Cửu cười: “Ta xem vẫn là ta dìu hãn _____”

Tiếng chưa lạc, nàng câu ở Hàn Thời cánh tay thượng tay bị phát khai.

Say rượu nam nhân một đôi mắt đào hoa càng thêm liễm diễm, không hề chớp mắt mà nhìn chăm chăm đứng ở chính mình trước mặt nữ hài nhi.

Vài giây sau, hãn bừng tỉnh.

Chỉ hướng bên cạnh điền tố uyển, “Nàng lớn lên có một chút giống người, cho nên có một chút xinh đẹp.....”

Lời này làm tất cả mọi người sửng sốt hạ.

Đinh Cửu Cửu là không biết tiền căn hậu quả, những người khác lại nghe đến rõ ràng minh bạch.

Tống Soái đi đầu, hả giận mà cười lạnh thanh.

Điền tố uyển sắc mặt trắng bệch.

Nàng không thể tin tưởng mà nhìn về phía Hàn Thời ——

“Người.....”

Hàn Thời lại nửa điểm lực chú ý cũng không chịu cho nàng, hấn một bên cau mày, một bên nỗ lực chống xô pha ngồi dậy, trong miệng còn thấp giọng lẩm bẩm:

“Ta là cái có gia thất người, không thể.....”

Hấn ánh mắt ở âm cuối khi, dừng ở bởi vì đứng lên mà ly chính mình rất gần nữ hài nhi trên mặt.

Tinh xảo ngũ quan banh đến hơi khẩn, xinh đẹp mắt hạnh cất giấu điểm không thể nề hà lại dung túng cảm xúc.

Hàn Thời nhìn chăm chăm hai giây, đột nhiên gợi lên khóe miệng, cười.

“Cái này cô nương thật xinh đẹp..... Cùng nhà ta lãnh đạo giống nhau xinh đẹp —— cái này ta cũng muốn cưới —— ngày mai ta muốn cưới hai cái!”

“.....”

“Bang.”

Tống Soái tuyệt vọng mà bưng kín mắt.

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 86 Đệ Chương 86

Chương 28

« kết hôn trước độc thân party sau, như thế nào quý ván giặt đồ tư thế tương đối xinh đẹp (hạ) »

Tống Soái sàu đến đầu đều lớn, Tần Lâu lại ở bên cạnh bình tĩnh mà xem náo nhiệt.

Nghe thấy Hàn Thời những lời này, hẳn thậm chí còn lo lắng trêu ghẹo một câu ——

“Hàn đồng, đối vị kia là có gia thất không thể gần người, đến vị này chính là có gia thất nhưng là muốn cưới hai cái? —— người này không khỏi cũng quá song tiêu một chút đi.”

“.....”

Tần Lâu lời này, đối bên cạnh đứng điền tố uyển tới nói, không khác lửa cháy đổ thêm dầu.

Điền tố uyển sắc mặt càng trắng vài phần.

Mà nàng trước đây chọc mọi người bất mãn châm ngòi ly gián, lúc này cũng hiện ra ra hiệu quả —— đang ngồi nhiều người như vậy, thế nhưng không có một cái vào lúc này vì nàng đánh cái giảng hòa hoặc là mang nói chuyện đề.

Giữa sân liền như vậy quỵ dị mà yên lặng xuống dưới.

Đứng ở phía trước Đinh Cửu Cửu không nói gì.

——

Cùng những người khác bất đồng, nàng từ Tần Lâu này phiên lời nói, cũng nghe ra vì Hàn Thời biện hộ một thành nội dung.

Hiển nhiên đối phương là lo lắng nàng hiểu lầm, lúc này mới chỉ ra phía trước phát sinh quá sự tình.

Đinh Cửu Cửu ấn đường hơi tùng.

Nàng bất đắc dĩ mà nhìn về phía Hàn Thời, “Nếu có thể chính mình đi, vậy cùng ta về nhà đi.”

“.....”

Nam nhân lông mi một cái chớp mắt.

Ở Đinh Cửu Cửu hoài nghi hẳn là tưởng cự tuyệt chính mình thời điểm, đột nhiên thấy đối phương lộ ra một cái lóa mắt cười ——

“Lần đầu tiên gặp mặt liền về nhà, như vậy kích thích sao.”

Đinh Cửu Cửu: “.....”

Nàng rớt cuộc là từ đâu cái thùng rác nhảy ra tới như vậy một cái thiếu năng trí tuệ.

Ngẫm lại ngày mai còn muốn cùng người này lãnh chứng.....

Đinh Cửu Cửu nhìn Hàn Thời, dần dần mặt vô biểu tình.

Mà say rượu trạng thái Hàn Thời không hề sờ giác.

“Kỳ thật ta là một cái thực truyền thống người..... Cùng lần đầu tiên gặp mặt nữ nhân về nhà, không phải ta phong cách hành sự.”

“.....”

Đinh Cửu Cửu không thể nhịn được nữa, cười thanh.

“Người đều phải cười hai cái, chỗ nào truyền thống, là tưởng tiếp tục tam thê tứ thiếp?”

“Tam thê..... Bốn thiếp?”

Nam nhân rũ xuống mắt lặp lại một lần, tựa hồ ở nghiêm túc tự hỏi vấn đề này tính khả thi.

Mắt thấy đứng ở trước mặt hãn nữ hài nhi liền phải bạo phát, Tống Soái đều ở bên cạnh khẩn trương đến sắp tắt thở thời điểm, đột nhiên liền thấy nam nhân về phía trước khom người, đem đột nhiên không kịp phòng ngừa nữ hài nhi ôm vào trong lòng ngực.

Hãn thấp giọng lẩm bẫm ——

“Người có tam bào thai tỷ muội sao, muốn cùng người diện mạo tính cách..... Sở hữu sở hữu đều giống nhau như đúc cái loại này..... Có lời nói ta suy xét suy xét.”

Đinh Cửu Cửu bị hãn ôm đến sừng sốt, khí quá phản cười.

“Người còn suy xét suy xét?”

“Ân.”

Nam nhân nên được nghiêm trang, chỉ là trong thanh âm đã mang lên vây say ủ rũ ——

“Ta chỉ cần người..... Còn có nhà ta tiểu lãnh đạo.....”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Đây là còn nhớ thương cưới hai cái.

Chẳng qua lúc này đây không có cấp Đình Cửu Cửu lại nói tiếp cơ hội, gặt gao ôm nàng vòng eo đem hô hấp để ở nàng cổ nam nhân cũng đã hôn hôn trầm trầm mà ngủ đi qua.

Hắn trọng tâm rơi xuống, Đình Cửu Cửu suýt nữa bị hắn áp đến trên bàn đi.

Vẫn là bên cạnh Tống Soái nhanh tay lẹ mắt, tiến lên đỡ lấy hai người.

Lại là một phen lăn lộn sau, Đình Cửu Cửu cùng Tống Soái mấy người mới cuối cùng đem hoàn toàn say ngủ quá khứ Hàn Thời đỡ thượng xe tư gia nội.

Đỡ sau cửa xe, Đình Cửu Cửu thật dài mà từng ra một hơi, bất đắc dĩ hỏi: “Đêm nay sao lại thế này, hắn rốt cuộc uống lên nhiều ít?”

Tống Soái xấu hổ mà sờ sờ cái ót.

“Là ta vấn đề..... Ta vốn là tưởng ước Tiểu Hàn tổng ra tới thả lỏng một chút, khai cái tiểu party, không nghĩ tới nháo tới như vậy nhiều người, còn đều là thế giao trong vòng..... Tiểu Hàn tổng một buổi trưa dạo qua một vòng rượu xuống dưới, cứ như vậy.”

Đình Cửu Cửu đóng cửa xe, cách cửa kính nhìn thoáng qua bên trong xe hậu tòa ngủ đến bất tỉnh nhân sự nam nhân.

Đang chuẩn bị tiến ghế phụ Tống Soái ngăn người, “Tiểu đình lão sư, người không cùng nhau đi sao?”

“Không được, ta còn muốn hồi trường học.” Đinh Cửu Cửu hơi nhíu khởi mi, có điểm đau đầu mà nói: “Đêm nay là xin nghỉ ra tới, vốn dĩ tưởng.....” Nàng liếc hướng Hàn Thời, cau mày nuốt xuống nguyên bản nói, ngược lại nói: “Các người đưa hăn trở về đi, ta trực tiếp hồi trường học.”

Tống Soái lo lắng sốt ruột mà quan sát đến Đinh Cửu Cửu thần sắc, “Tiểu đình lão sư, người là sinh khí?..... Hôm nay việc này thật không trách Tiểu Hàn tổng, là ta nôi. Nếu không phải ta đưa tới nhiều người như vậy.....”

“Không có việc gì.” Đinh Cửu Cửu lắc đầu, đánh gãy hăn nói, thần dung có chút mệt mỏi, “Ta phải nhanh một chút chạy trở về, ngày mai làm hăn đi trường học tìm ta đi.”

Nói xong, nữ hài nhi xoay người đi rồi.

Tống Soái tại chỗ ngốc đứng sau một lúc lâu, vô lực mà lau một phen mặt, vắn quay đầu lại hỏi cách đó không xa xem náo nhiệt Tần Lâu.

“Lâu gia, ta ngày mai có thể hay không bị tình lại Tiểu Hàn tổng trực tiếp làm chết?”

Tần Lâu vui sướng khi người gặp họa mà cười.

“Yên tâm. Ngày mai hăn chỉ sợ ốc còn không mang nổi mình ốc, không tinh lực cùng người tính số.”

Tống Soái: “.....”

Tần Lâu: “Người nếu thật muốn đền bù sai lầm, không bằng đêm nay trước tiên làm người chuẩn bị mấy trương chất lượng tốt nhất ván giặt đồ, sáng mai đưa đến Hàn Thời biệt thự.”

Tống Soái khước miệng trừu trừu, “Dùng để quỳ sao.....”

“Bằng không đâu,” Tần Lôu cười nhạt thanh, “Hoặc là phụ ‘ bản ’ thỉnh tội?”

“.....”

*

“A a a —— ta thật là muốn điên rồi!”

C toàn cục học hệ đạo viên trong văn phòng, truyền ra một tiếng hồng mắt buồn kêu ——

“Ngày hôm qua mới vừa làm xong cái kia đồ bỏ vệ sinh kiểm tra, hôm nay lại tới đức dục phân thẩm tra đối chiếu kiểm tra! Mặt trên là muốn làm chết chúng ta đi?? “

“..... Rõng cũng vô dụng a.”

Ngồi ở mở miệng lão sư đối diện, Đinh Cửu Cửu bất đắc dĩ mà chống cái trán, một bên cười khổ một bên bay nhanh xem trước mặt máy tính màn hình thượng đồng hồ điện tử cách.

“Có cái này công phu, người còn không bằng nhiều tra hai hàng đức dục phân.”

“Đinh lão sư, người cũng quá bình tĩnh.” Đối diện người bội phục mà xem nàng, “Người còn thể tâm lão sư đại ban đâu không phải? Chúng ta này một người bốn cái ban, người liền tương đương với tám ban —— nghe nói người ngày hôm qua cho bọn hắn khai ban sẽ vẫn luôn chạy đến buổi tối a.”

Đinh Cửu Cửu xác nhận đến cuối cùng một hàng, nhìn mắt máy tính góc phải bên dưới thời gian.

Bàn phím bảo tồn, con chuột xoa rớt trước mặt cửa sổ, Đinh Cửu Cửu cầm bên cạnh sửa sang lại tốt tài liệu đứng dậy.

“Xác thực nói, là chạy đến đêm qua cũng chưa khai xong —— ta còn có hai cái ban sẽ ở xếp hàng đâu.”

Nói, Đinh Cửu Cửu quơ quơ trong tay tài liệu, “Các người còn có sức lực gào, ta đã liền gào sức lực cùng thời gian cũng chưa.”

“Ha ha, người là thật sự thâm, cùng người một so, chúng ta đều tính hạnh phúc.”

“Đúng vậy, biết liền hảo.”

Đinh Cửu Cửu vui đùa đi ra ngoài, “Ta đây đi trước mở họp lớp.”

Lúc này đúng là buổi sáng đệ nhị tiết khóa tan học thời gian, trong trường học học sinh rất nhiều, Đinh Cửu Cửu lại lần nữa xác nhận một lần cùng kia hai cái ban lớp trưởng đính tốt ban sẽ thời gian cùng địa điểm, lúc này mới hít một hơi thật sâu, đi nhanh hướng khu dạy học đi đến.

Lưu tại cuối cùng này hai cái ban là Đinh Cửu Cửu chính mình phụ trách lớp, cùng trong ban học sinh cũng đều ở chung đến không tồi.

Mở họp phòng học ở trường học trong đó một đồng khu dạy học lầu sáu nhất đông sầm, cách phòng học trước môn còn có mấy mét xa, Đinh Cửu Cửu liền nhìn đến mấy cái quen mắt trong ban học sinh bái ở cạnh cửa thượng, hướng trong nhìn xung quanh.

Đinh Cửu Cửu đi qua đi, “Nhìn cái gì đâu, như vậy mê mẩn?”

Giữ cửa mấy nữ sinh nguyên bản chính tập trung tinh thần mà thấp giọng nghị luận, lúc này bị đột nhiên xuất hiện Đinh Cửu Cửu hoảng sợ.

Đình Cửu Cửu tò mò mà hướng bên trong xem, chỉ tiếc mấy nữ sinh chặn đến nàng ly môn pha xa, C đại phòng học trên cửa cửa sổ lại rất cao, nàng cái gì cũng chưa có thể thấy rõ.

“A..... Đình lão sư a, người dọa chúng ta nhảy dựng.”

Đình Cửu Cửu bất đắc dĩ mà cười, “Liền mau đến ban sẽ thời gian, các người không đi vào khai ban sẽ, trạm cửa làm cái gì, phạt trạm đâu?”

“A a lão sư người nói nhỏ chút!”

Cách gần nhất một người nữ sinh kích động đến giường nanh múa vuốt, thoát nhìn liền kém xông lên che Đình Cửu Cửu miệng.

May mà chỉ có như vậy điểm sư sinh quan niệm còn giữ nàng lại, nàng ở những người khác khẩn trương dưới ánh mắt tiểu tâm mà thò lại gần ——

“Bên trong ngồi một cái đặc biệt soái học trưởng, chúng ta đang ở chụp lên đâu!”

“..... Học trưởng?”

Đình Cửu Cửu cúi đầu, phiến một lần trong tay notebook thượng hội nghị lưu trình, “Ta có cho các người an bài cái gì học trưởng học tử nói chuyện sao, ta chính mình như thế nào không nhớ rõ?”

“Khả năng cái kia học trưởng là ở cái này trong phòng học thượng tự học đi.....”

“Như vậy a.” Đình Cửu Cửu cười, “Kia cho các người một cơ hội, các người đi nói cho hắn, cái này phòng học này tiết khóa đã bị chúng ta hưởng giáo vụ chỗ xin mượn mở hạp lớp —— thỉnh hắn đổi cái địa phương là được.”

“A?”

Mấy nữ sinh kéo dài quá âm điệu.

Trong đó một cái đánh bạo, “Không cần a tiểu đình lão sư, như vậy đẹp mắt học trường chúng ta vẫn là lần đầu tiên thấy, người khiến cho chúng ta nhiều xem vài lần, lại không chậm trễ người khai ban sẽ sao.....”

Đình Cửu Cửu bật cười.

“Các người vui, nhân gia còn không nhất định vui đâu. Chờ lát nữa các người ban mặt khác học sinh đều tiến vào, ban sẽ một khai, nhân gia khẳng định vẫn là phải đi.”

“Chúng ta đây cũng không bỏ được đuôi sao.....”

“Hành đi.”

Đình Cửu Cửu cười nói: “Tùy các người. Bất quá đừng ở chỗ này đứng, chạy nhanh vào đi thôi.”

“.....”

Mấy nữ sinh lại đứng ở ngoài cửa người làm ta ta làm người mà “Khiêm nhượng chối từ” một phen, mới ngượng ngùng xoắn xít mà vào cửa.

Đình Cửu Cửu đứng ở trên hành lang xem đến bật cười.

Thật tốt a.

Nàng đại học khi đó.....

Ý tưởng lú lo dừng lại, Đình Cửu Cửu không khỏi tự giễu mà cười rộ lên.

—

Như thế nào còn không đến cái gì tuổi, cũng đã bắt đầu như vậy tuổi già tâm thái?

Chẳng lẽ là bởi vì lãnh chứng sự tình sao.....

Đình Cửu Cửu ánh mắt lóe lóe.

Nàng hoài nghi chính mình khả năng có điểm hôn trước sợ hãi —— tưởng tượng đến sắp từ pháp luật ý nghĩa thượng kết thúc độc thân sinh hoạt, hoàn toàn cùng một người khác hoàn toàn liên hệ ở bên nhau, nàng liền cảm thấy trong lòng khó có thể miêu tả mà cảm thấy bất an.....

“Đình lão sư hảo.”

Trong ban mấy cái nam sinh từ bên cạnh đi qua, hi hi ha ha mà hướng nàng chào hỏi.

“..... Nga, các người hảo a.”

Đình Cửu Cửu bị kêu hoàn hồn, cười theo tiếng.

Trong đó một cái nam sinh xô đẩy hạ một cái khác nam sinh, đồng thời hướng Đình Cửu Cửu chỗ đó đưa mắt ra hiệu, “Mau nói nha.....”

“..... Đi người đại gia.” Bị xô đẩy nam sinh trừng trở về, lại có điểm do dự mà ngưng ngưng mà nhìn Đình Cửu Cửu liếc mắt một cái.

Đình Cửu Cửu trong lòng nhẹ “Lộp bộp” hạ.

——

Nàng lúc này đã không phải những cái đó mười bảy tám tiểu nữ sinh, mà vừa vặn, cùng này giúp chính nhiệt huyết thanh xuân tuổi tác bọn nhỏ tiếp xúc rất nhiều, Đình Cửu Cửu đối này giúp bọn học sinh lúc này đơn thuần đến liếc mắt một cái là có thể nhìn thấu tâm tư lại hiểu biết bất quá.

Huống chi, ở học kỳ chi sơ, trong trường học phụ trách bọn họ này phê đạo viên lão sư liền đối nàng thêm vào ân cần dạy bảo quá —— nhất định phải

tuỳ tùng các nam sinh bảo trì hảo sư sinh chi gian ứng có khoảng cách.

Đình Cửu Cửu chưa cho đối phương mấy người lại mở miệng cơ hội, nàng hướng mấy cái nam sinh hơi hơi mỉm cười, dẫn đầu cất bước vào phòng học.

Phía sau thanh âm mơ hồ truyền tới ——

“Làm người không nắm chắc cơ hội tốt!”

“Ngu đi.....”

“..... Túng không túng?”

“.....”

Đình Cửu Cửu bước lên bục giảng, âm thầm lắc đầu.

Sau đó nàng liền đứng ở trên bục giảng, phiến nổi lên trong tay vớ.

Đem hôm nay ban sẽ nội dung cùng lưu trình xác định quá cuối cùng một lần, Đình Cửu Cửu xoay người nhìn thoáng qua bảng đen phía trên đồng hồ.

Thời gian cũng không sai biệt lắm.

Đình Cửu Cửu quay lại đầu, mặt hướng phòng học nội.

Trong ban tuyệt đại đa số nữ sinh đều ở như có như không nhìn phòng học cuối cùng phương bên phải góc.

Ân?

Các nàng vị kia soái học trưởng thật đúng là không đi sao?

Đình Cửu Cửu kỳ quái mà ngẩng đầu, theo mấy nữ sinh ánh mắt vọng qua đi.

Bên cửa sổ bức màn đang ở lúc này bị rộng mở ngoài cửa sổ thổi vào tới phong quét lên, phiêu phiêu dương dương mà kéo màu trắng cờ xí.

Người nọ thân ảnh cũng bị ngăn ở bức màn phía sau, chỉ một đạo thon dài đỉnh bạt thượng thân, bị nửa buổi sáng dương quang miêu ra một cái mơ hồ ảnh, thác ở tuyết trắng bức màn thượng.

..... Mặc danh mà có chút quen thuộc.

Không đợi Đình Cửu Cửu lại đi nghĩ lại, bức màn sau kia bóng dáng nâng lên tay, thon dài đốt ngón tay giữ chặt bức màn biên giác, đem nó hợp lại hạ, quan cửa sổ.

Sau đó người nọ sườn xoay người, cùng Đình Cửu Cửu bốn mắt nhìn nhau.

Đình Cửu Cửu ngây ngẩn cả người.

Màu đen toái phát, thanh tuấn khuôn mặt, mắt đào hoa, sơ mi trắng, màu đen quần dài.

Người nọ hướng nàng gọi lên khóe môi, đậm đậm cười.

Bị “Sắc đẹp” mê hoặc hai giây, Đình Cửu Cửu hoàn hồn, nhớ tới tối hôm qua người nào đó biểu hiện, nàng mặt lạnh, “Bang” mà một tiếng ngăn chặn notebook.

——

“Chuẩn bị mở hộp.”

Trong ban một mặc.

Bọn học sinh kinh ngạc mà ngẩng đầu, không biết là chuyện gì chọc đến vị này vạn năm hảo tính tình tiểu đình lão sư như vậy không vui.

Đình Cửu Cửu không có mở miệng đuổi người, Hàn Thời liền cũng da mặt dày, thuận lý thành chương mà ngồi trở lại trong một góc.

Mấy nữ sinh hưng phấn mà nói thầm hai tiếng.

Tựa hồ là còn đang thương lượng nên do ai đi muốn số WeChat vấn đề.

Đã là ngày hôm qua lặp lại quá sáu biến hội nghị lưu trình, Đình Cửu Cửu lúc này liền tính là nhắm hai mắt cũng có thể dưới sự chủ trì tới.

Ngại với cam chịu ở đây, nàng khó được toàn bộ hành trình không như thế nào lộ ra quá gương mặt tươi cười, trong ban vui đùa âm ỉ vui đùa cũng liền ít đi rất nhiều, một hồi hội nghị hiệu suất cực cao mà đẩy mạnh đến kết thúc.

“..... Hảo, hôm nay ban sẽ sự tình liền nhiều như vậy, các người còn có cái gì vấn đề sao?”

Trong ban bọn học sinh thấp giọng nghị luận lên.

Đình Cửu Cửu thu thập trên mặt bàn tài liệu, không ngẩng đầu, “Có việc khiến cho ban ủy tìm ta. Nếu không có gì vấn đề nói, chúng ta đây hôm nay ban sẽ liền tiến hành đến nơi đây, đại gia ——”

“Đình lão sư!”

Trong ban đột nhiên vang lên cái giọng nam, cười hì hì ——

“Ngài hôm nay cũng thật xinh đẹp!”

“.....”

Đình Cửu Cửu ngấn ra, ngẩng đầu, mắt hạnh cảm xúc trệ hạ.

——

Chính thức khai giảng đến bây giờ, nàng này vẫn là lần đầu tiên ở công khai trường hợp bị chính mình trong ban nam sinh “Vui đùa”, mà liền này lần đầu tiên, như thế nào liền vừa vận dụng tới.....

Đều không cần cố tình đi xem, Đình Cửu Cửu đã cảm nhận được phòng học nào đó trong một góc chột lạc lại đây “Hung quang”.

Đình Cửu Cửu nghĩ nghĩ, không đi phản ứng phòng học cuối cùng phương người nào đó, mắt hạnh một loãn, “Cảm ơn khích lệ, chúng ta nữ sinh mỗi ngày đều thật xinh đẹp.”

Trong ban các nữ sinh cũng bị những lời này chọc cười.

“Đúng vậy.”

“Chúng ta nữ sinh mỗi ngày đều là tiểu tiên nữ.”

“.....”

Trong phòng học mới vừa cười rộ lên, đột nhiên cắm vào một cái cơ hồ là rỗng ra tới thanh âm ——

“Đình lão sư, ngài có bạn trai sao!”

Đình Cửu Cửu kinh vọng qua đi, lại là vừa mới ở phòng học bên ngoài, bị mặt khác mấy cái nam sinh xô đẩy cổ vũ quá cái kia, lúc này chính trưởng đến đây mặt đỏ bừng, chết cúi đầu không thấy nàng.

Mà hẳn bên cạnh, mới vừa khen chính mình một câu nam sinh hận sắt không thành thép mà thấp giọng nói cái gì.

Hoá ra.....

Vừa mới câu kia là nhiệt tràng.

Đình Cửu Cửu trong lòng âm thầm bất đắc dĩ.

Từ nào đó phương hướng vọng lại đây ánh mắt, đã sắp thực chất hóa.

Trên mặt, Đình Cửu Cửu chính sắc, “Mặc kệ ta có hay không bạn trai, chuyện này cùng các người đều không có bất luận cái gì quan hệ —— hy vọng các người hiểu ta ý tứ, loại này vui đùa là cuối cùng một lần nga —— hạ, không, vì, lệ.”

Nói xong, Đình Cửu Cửu không lại đi xem kia mấy cái nam sinh phản ứng, nàng một khẩu bực giáng mặt bàn.

“Ban sẽ kết thúc.”

Nói xong, nàng cầm lấy tài liệu, xoay người muốn đi.

Trong phòng học lúc này còn ở nàng kia một tiếng “Ban sẽ kết thúc” sau an tĩnh, ở Đình Cửu Cửu bán ra bước đầu tiên thời điểm, đột nhiên một cái lười biếng thanh âm vang lên ——

“Nàng không có bạn trai.”

“.....!”

Trong ban lú lo một tĩnh.

Vài giây sau, bọn học sinh phản ứng lại đây, sôi nổi dùng sức quay đầu nhìn về phía thanh âm truyền đến phương hướng.

——

An tĩnh mà ngồi một chỉnh tiết ban sẽ nam nhân đứng dậy, thần sắc từng lười, ánh mắt lại cất giấu điểm sắc bén.

Hắn cười như không cười mà quét cái kia nam sinh liếc mắt một cái, đi hướng phòng học phía trước, “..... Nhưng là nàng có lão công.”

Tiếng lạc khi, Hàn Thời đã đứng ở Đình Cửu Cửu trước mặt, đồng thời cũng ngăn cản nàng đường đi.

Trong ban yên tĩnh vài giây, một mảnh ồ lên.

Cách gần nhất mấy cái học sinh không chế không được biểu tình, “Đình lão sư, hắn là.....?”

Không đợi Đình Cửu Cửu mở miệng, Hàn Thời ngoái đầu nhìn lại, môi mỏng một câu.

“Ta chính là nàng lão công.”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Các nữ sinh: “????”

Mà phía trước mặt đỏ tai hồng cái kia nam sinh rất cuộc từ đã kích to lớn này lấy lại tinh thần, cơ hồ là nhảy người lên ——

“Không có khả năng! Ta hỏi qua, đình lão sư không có kết hôn!”

Hàn Thời liếc hắn, đáy mắt ý cười hoàn toàn lạnh xuống dưới.

“Xảo.”

Hắn tay trái xách theo giấy túi vừa nhắc ——

“Số hộ khẩu liền ở bên trong, hôm nay chính là chúng ta đăng ký ngày.”

Nói xong, Hàn Thời duỗi tay dắt lấy Đinh Cửu Cửu tay, một bên đi ra ngoài, một bên cũng không quay đầu lại mà cười thanh ——

“Cảm ơn các người chúc phúc.”

Hết sức sắc bén chi ý.

Trong phòng học lặng ngắt như tờ.

“.....”

Đinh Cửu Cửu nhậm Hàn Thời nắm chính mình tới rồi phòng học ngoài, sau đó mới tránh trở về tay.

Hàn Thời xoay người, trên mặt đã chuyển vì cười khố.

“Thực xin lỗi, lãnh đạo, ta ngày hôm qua không nên uống nhiều.”

Đinh Cửu Cửu banh mặt, mặt vô biểu tình mà nhìn chăm chăm hẳn hai giây sau, khóe môi hơi kiêu hạ, lộ ra một cái cực đậm tươi cười.

“Cho nên đâu, người tới tìm ta làm gì?”

Hàn Thời một xách giấy túi, “Số hộ khẩu ta đều mang đến.”

Đinh Cửu Cửu không xem hẳn, quay người hướng thang máy gian đi.

“Ta buổi chiều còn có cái ban sẽ, không có thời gian.”

Nàng nện bước đốn hạ, quay đầu mỉm cười ——

“Người không bằng đi tìm tối hôm qua quán bar người tưởng cưới cái thứ hai —— lãnh chứng.”

“Hai cái không đều là người sao.”

Hàn Thời cười khố đuối theo đi.

“Ta đã trước tiên khơi thông qua, sẽ không dùng thật lâu, hôm nay buổi sáng là có thể kết thúc.”

Lời nói gian, hai người đi vào thang máy gian.

Đình Cửu Cửu ấn hạ chuyển về kiện, thang máy vừa vận từ 7 tầng xuống dưới.

“Ân..... Tối hôm qua người thành công làm ta thay đổi chủ ý, ta cảm thấy đối mặt một cái tùy thời nghĩ muốn tam thê tứ thiếp còn muốn nhớ thương ta có hay không tam bào thai tử muội vị hôn phu —— ta yêu cầu lại trình trọng mà suy xét một chút.”

Hàn Thời: “.....”

Thanh âm chưa dứt, cửa thang máy “Đinh” một tiếng mở ra.

Trên lầu tựa hồ cũng là vừa tan học, thang máy đứng không ít người.

Đình Cửu Cửu cùng Hàn Thời đi vào thang sương nội.

Thang môn khép lại.

Thang máy vô cùng an tĩnh.

Tầng lầu một tầng lại một tầng mà đi xuống đi, tại đây người xa lạ gian an tĩnh đến mức tận cùng trầm mặc, đứng ở Đình Cửu Cửu bên cạnh nam nhân đột nhiên mở miệng.

“Kỳ thật hôm nay sáng sớm, Tống Soái liền tặng một rương ván giặt đồ đến nhà ta.”

Đình Cửu Cửu một nghẹn.

Thang máy những người khác cầm lòng không đậu mà dựng lên lỗ tai, ánh mắt sôi nổi lạc hướng đứng ở nhất bên ngoài hai người.

Mà Hàn Thời tựa hồ không hề sở giác, thần sắc bình tĩnh, thanh tuyến hơi khàn.

“Kia cái rương hiện tại liền ở ta xe cốp xe, nếu người thật sự chưa hết giận, chỉ một chỗ —— đạo viên văn phòng ngoại, khu dạy học hạ, C đại tá cửa, tùy tiện nơi nào, ta quỳ đến người vừa lòng.”

Hàn Thời dừng một chút, khoe môi hơi câu ——

“Quỳ đến người nguyện ý tuần hoàn nguyên kế hoạch, cùng ta đi đem giấy hôn thú lãnh.”

Hai người phía sau, tĩnh mạch thang sừng nội, bát quái ánh mắt cơ hồ muốn bắn thủng Đinh Cửu Cửu thân thể.

Đinh Cửu Cửu: “.....”

Người nam nhân này, từ nhận thức nàng về sau, tựa hồ liền hoàn toàn đem chính mình mặt cấp vứt bỏ.

Mà loại này muốn mệnh thời điểm, thang máy còn cố tình ở 3 lầu ngừng lại.

Thang môn mở ra, toán học hệ một cái lão sư tiến vào, đôi mắt hơi lạng
——

“Tiểu đình lão sư.”

“.....”

Lưng như kim chích Đinh Cửu Cửu thống khổ gật gật đầu.

Thang môn khép lại.

Kia lão sư còn muốn đáp lời, Hàn Thời lại một lần mở miệng, thanh tuyến khàn khàn mang cười.

“Tiểu đình lão sư, cho nên người đáp án là cái gì đâu?”

Mới vừa tiến vào lão sư kinh ngạc mà nhìn về phía Đình Cửu Cửu.

“Vị này chính là.....?”

Đình Cửu Cửu hít sâu một hơi, cắn răng mỉm cười.

“..... Hàn Thời.” Nàng dừng lại, “Hắn là ta..... Hôm nay liền sẽ chuyển chính thức vị hôn phu.”

“Ai??”

Vị kia toán học hệ lão sư kinh ngạc mà nhìn thoáng qua Hàn Thời, ngay sau đó kinh ngạc cảm thán, “Thật không nghĩ tới a, tiểu đình lão sư, người như vậy tuổi trẻ liền phải kết hôn?..... Người vị hôn phu thật soái, chúc mừng người a!”

“Tạ, tạ.”

Đình Cửu Cửu kiệt lực bảo trì mỉm cười không băng.

Vài giây sau, lầu một thang máy gian.

Thang môn mở ra.

Thang sương nội, Đình Cửu Cửu tay vừa nhắc, kéo lấy Hàn Thời cà vạt, ở một chúng bát quái lại ghen cười ánh mắt, lời kéo nam nhân chạy trốn chết.

Thẹn quá thành giận dư âm truyền quay lại tới ——

“Lãnh! Hiện tại liền lãnh! Lãnh xong lúc sau người về nhà quỳ —— kia một cái rương ván giặt đồ, người không được đầy đủ quỳ đoạn cũng đừng muốn làm hôn lễ!”

“Hảo a.” Giọng nam ách cười, “Đều nghe người.”

“.....”

“Ta quỳ cho người xem, cả đời đều được.”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 87 Đệ Chương 87

Chương 29

《 sau khi kết hôn hằng ngày: 818 như thế nào làm chết cái kia tổng mơ ước ta tức phụ tiền nhiệm tình địch 》

Tuyển cái khó được nhàn rồi cuối tuần, Hàn Thời cùng Đinh Cửu Cửu cùng nhau tới cửa vấn an Nhạc Dư Quân.

Cứ việc tới phía trước liền nói tốt sẽ làm người đưa cơm tịch về đến nhà, nhưng bọn hắn vào cửa sau, Nhạc Dư Quân còn tại trong phòng bếp bận việc.

Đinh Cửu Cửu đi vào trợ thủ; mà duy độc ở phòng bếp kỹ năng thượng không thêm quá điểm Hàn Thời, tắc bị nhạc mẫu đại nhân “Ghét bỏ” mà chạy tới phòng khách ——

“Giữa trưa trong nhà còn có cái khách nhân sẽ đến, Tiểu Hàn, chờ lát nữa người giúp khai hạ môn.”

Ở nhạc mẫu trước mặt chưa bao giờ từng có quyền lên tiếng, Hàn Thời chỉ có thể đồng ý.

Nhạc Dư Quân vừa lòng mà trở về phòng bếp.

Đẩy kéo môn ở sau người đóng lại, Nhạc Dư Quân ở trước cửa đứng trong chốc lát.

Đinh Cửu Cửu đang ở thủy trước đài thanh trích màu xanh lục diệp đồ ăn, nghe thấy cửa phòng mở sau, lại nửa ngày không thấy mẫu thân lại đây.

Nàng không khỏi khó hiểu mà vặn quay đầu lại xem.

“..... Mẹ?”

Nhạc Dư Quân hoàn hồn, đi lên trước.

“Các người thượng chu, là đã đem chứng lãnh đi?”

Đình Cửu Cửu trong tay lá xanh rau dứa ở dòng nước hạ ngừng hai giây, mới một lần nữa động tác.

“Ân..... Thượng thứ tư.”

“Hôn lễ sự tình định ra sao?”

“..... Còn không có.” Đình Cửu Cửu rũ mắt.

Nhạc Dư Quân thần sắc một đốn, nhíu mày, “Là Hàn gia bên kia không nghĩ xử lý?”

Đình Cửu Cửu sửng sốt một chút, lại tự hỏi vài giây, nàng mới rút cuộc minh bạch mẫu thân bản khoản.

Đình Cửu Cửu không khỏi cười khổ: “Mẹ, ngài hiểu lầm.”

“Ta hiểu lầm cái gì?” Nhạc Dư Quân ấn đường đều mau ninh khởi cái ngật đáp, “Nhà ai hài tử không phải bị cha mẹ bảo bối hai mươi mấy năm sao, hẳn Hàn gia cũng không thể khi dễ ta nữ nhi!”

“Mẹ.....”

Đình Cửu Cửu bất đắc dĩ mà cười, “Không phải Hàn gia..... Là ta chính mình ở do dự.”

Nhạc Dư Quân sửng sốt.

“Không phải Hàn Thời có thêm vào tâm tư a.....?”

“Hắn?” Đinh Cửu Cửu mỉm cười, “Ngài quá đánh giá cao hắn. Nếu ta hôm nay nói muốn làm, kia hắn ngày mai khả năng sáng sớm liền sẽ đem ta kéo dài tới thân phụ trước mặt đi.”

Nhạc Dư Quân: “.....”

Nhạc Dư Quân: “Vậy người vì cái gì do dự?”

Đinh Cửu Cửu khổ khổ mặt, “Ta cũng không biết. Chính là cảm giác..... Giống như đã thói quen một người, nhiều năm như vậy đều như vậy. Hiện tại đột nhiên phải có một người bước vào ta sinh sống, về sau sẽ sớm chiều ở chung, ngày ngày tương đối, có chút không thể nói tới cảm giác..... Cho nên liền tưởng lại chờ một chút chính mình có thể tâm tình bình định mà tiếp thu này hết thấy, lại bồi hắn làm một hồi toàn tâm đầu nhập hôn lễ.”

Nhạc Dư Quân nghe được chần chờ.

Sau một lúc lâu, nàng mới thật cẩn thận hỏi: “Người chẳng lẽ là..... Không thích Hàn Thời?”

Đinh Cửu Cửu bật cười.

Nữ hài nhi đôi mắt tinh lạng, “Mẹ, ngài đừng nghĩ nhiều như vậy. Ta thực hiểu biết chính mình..... Đặc biệt là ở quá khứ mấy năm nay, ta không có lại so lúc này càng hiểu biết chính mình. Hắn với ta mà nói có bao nhiêu quan trọng, có bao nhiêu không thể thay thế, ta đã thân thiết mà cảm giác hai năm —— ta thích hắn, cũng yêu hắn, liền tưởng hắn yêu ta giống nhau, điểm này ta sẽ không hoài nghi.”

Nhạc Dư Quân mày hơi tùng.

“Kia xem ra, đây là các người người trẻ tuổi hiện tại những cái đó làm ra về bệnh chi nhất — các người quản cái này kêu cái gì tới, hôn trước..... Hôn trước sợ hãi đúng không?”

Đình Cửu Cửu bị nói được có điếm ngược ngược.

“Cũng không đến mức sợ hãi..... Chính là tưởng chờ một chút.”

Nhạc Dư Quân gật đầu, “Dù sao các người chúng cũng lãnh, này hôn lẽ đảo xác thật không cần nóng lòng nhất thời..... Người cũng mới 23, này kết hôn đích xác thật có điếm sớm.”

Đình Cửu Cửu nhẹ giọng lẩm bẩm, “Cũng không có rất sớm đi.....”

Mới vừa nói xong, liền thấy Nhạc Dư Quân trêu ghẹo mà xem nàng.

Đình Cửu Cửu mặt nóng lên, xoay đầu đi tiếp tục trích đồ ăn.

“Người a.....”

Đem nữ nhi đuôi lông mày gian biểu tình quan sát vài giây, Nhạc Dư Quân lắc đầu cười.

“.....” Đình Cửu Cửu bị mẫu thân xem đến có chút không được tự nhiên, “Ngài... Như thế nào còn chê cười ta?”

“Mụ mụ này không phải chê cười người, chỉ là cao hứng.”

“Ân?” Đình Cửu Cửu kỳ quái mà nhìn về phía mẫu thân.

Nhạc Dư Quân mỉm cười thờ dài.

“Người từ nhỏ đến lớn a, trước nay không làm mụ mụ thao quá tâm, sự tình gì đều chính mình một người làm, một người giải quyết, mụ mụ có chính mình một người thời điểm, thường xuyên nhện không được lo lắng..... Ta

cái này nữ nhi a, quá hiếu thắng, cũng quá độc lập, nàng liền cùng cái nam hài nhi dường như, khi nào có thể tìm được một người nam nhân hống nàng, sủng nàng, làm nàng phát điểm tiểu tính tình, làm nàng chân chính giống cái hai mươi tả hữu nữ hài tử.....”

Nhạc Dư Quân nói, hốc mắt có chút ướt át.

Nàng làm bộ xoay người lấy đồ vật, trộm lau khóe mắt, lại cười quay lại tới.

“Cho nên mục mục hiện tại là cao hứng a, không bạch chờ, cũng không chờ bao lâu, rốt cuộc gặp gỡ như vậy một người, có thể làm ta nữ nhi có chính mình tiểu tâm tư, tiểu tùy hứng —— người nói ta vui không?”

“Mẹ.....”

Đình Cửu Cửu âm cuối có chút phát run, cuối cùng chỉ cưỡng chế, đổi làm ý cười, “Ngài làm gì vậy nha..... Ta mỗi ngày ở trong trường học bị nhất bang choai choai hài tử lăn lộn đến muốn khóc, về nhà ngài còn lăn lộn ta?”

“Không đề cập tới này đó, không đề cập tới này đó.....”

Nhạc Dư Quân cười xoa xoa tay, “Đem cái này tẩy hai lần, xem ta mới vừa cùng dưới lầu Thái a di học được —— cho người lộ hai tay.”

“Hảo.”

“.....”

Trong phòng bếp rốt cuộc quay về an cùng.

Một tường chi không thân, dựa lưng vào mặt tường, tả đầu gối hơi khuất, đùi phải thẳng tắp chống Hàn Thời ngưỡng giữa đầu, cổ tuyến thon dài mà căng thẳng.

Giây lát sau, hân không tiếng động mà thở dài.

Nhà hân tiểu lãnh đạo a.

Như thế nào luôn là, làm hân như vậy đau lòng đâu.....

Hàn Thời đang nghĩ ngợi tới, trong nhà phòng trộm môn chuông cửa đột nhiên bị người ấn vang.

Nhớ tới Nhạc Dư Quân phía trước nói, Hàn Thời trên mặt tươi cười một câu, đi qua đi kéo ra môn ——

“Ngài.....”

Tươi cười cứng đờ.

Hàn Thời: “.....”

Lâm Yến Thanh: “.....”

Hàn Thời: “.....”

Ba giây sau.

“Phanh” một tiếng trầm vang, phòng trộm môn quăng ngã thượng.

Ngoài cửa, Lâm Yến Thanh cười khổ hạ, lắc đầu.

Hân lấy ra di động, bấm cái dây số đi ra ngoài ——

“A di, ta là thanh tử.”

“A, đối, ta tới rồi, hiện tại ở ngài gia môn ngoại đâu.”

“Ân, gõ cửa, ta còn không có tới kịp tiến liền đóng lại.”

“Hảo, ta chờ ngài.”

Hai phút sau.

Phòng khách.

Chiêu đãi Lâm Yến Thanh ngồi xuống sau, Nhạc Dư Quân có điểm trách cứ mà xem Hàn Thời, “Như thế nào đem khách nhân đóng cửa ngoại đầu?”

Hàn Thời mặt vô biểu tình mà liếc trên sofa mỉm cười Lâm Yến Thanh liếc mắt một cái, cười lạnh thanh.

“Không quen biết.”

“Kia cũng hỏi một câu sao.”

Hàn Thời: “Ta cho rằng bán bảo hiểm tới cửa.”

Nhạc Dư Quân: “.....”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Lâm Yến Thanh lại không để ý, cười lộ lên, “A di, ngài đừng quan tâm, Hàn Thời cùng ta nói giỡn.”

Hàn Thời mặt vô biểu tình mà liếc nhìn hẩn một cái.

Này liếc mắt một cái đại khái ý tứ là: Ai cùng người nói giỡn đâu.

Nhạc Dư Quân kinh ngạc hỏi: “Các người quan hệ như vậy thực a?”

Lâm Yến Thanh hảo tính tình mà cười cười.

“Không tính là, bất quá gặp qua vài lần..... Vừa mới bắt đầu có điểm không thoải mái.”

Hàn Thời khoe miệng hơi câu, cười đến một đôi mắt đào hoa lạnh băng.

Hắn sửa đúng ——

“Là mỗi một lần đều thực không thoả mái.”

Nhạc Dư Quân: “.....”

Người một nhà chính là chủ nhân, ngoại lai chính là khách nhân, Nhạc Dư Quân vừa mới chuẩn bị nói Hàn Thời hai câu, liền thấy chính mình trước một giây còn đối với khách nhân hung ba ba con rể, uốn éo mặt liền nghẹn nghẹn khuất khuất mà nhìn chính mình ——

“Mẹ, hẳn lần đầu tiên gặp mặt liền đánh ta, lúc sau còn cùng ta đoạt cửa cửa, đặc biệt đại học khi đó, cửa cửa còn ——”

Nói còn chưa dứt lời, bị bên cạnh không thể nhịn được nữa nữ hài nhi che miệng lại hướng trong phòng kéo.

Đinh Cửu Cửu nghiêng răng nghiêng lợi mà bảo trì mỉm cười ——

“Mẹ, ngài đi trước phòng bếp, ta cùng hẳn nói chuyện.”

Nhạc Dư Quân ngẩn người, phòng cho khách cửa phòng đã bị nữ hài nhi thở phì phì mà vỗ lên.

Tại chỗ đứng hai giây, Nhạc Dư Quân lắc đầu cười.

“Thanh tử, người cảm thấy Hàn Thời người này thế nào?”

Lâm Yến Thanh ngẩn ra, ánh mắt từ phòng cho khách cửa phòng thượng rút về tới.

Ngay sau đó hẳn cười nói: “Đối cử cử thực hảo, cũng là ta lần đầu tiên thấy cử cử như vậy thích một người.”

Nhạc Dư Quân gật đầu.

“Các người người trẻ tuổi những cái đó tình a ái a, đến chúng ta tuổi này cũng đã không như vậy quan trọng. Nhưng là cừ cừ từ cùng hấn ở bên nhau về sau, thường thường làm ta cảm giác, ông trời đem ta thua thiệt nàng, đều đền bù cho nàng..... Cho nên a, Hàn Thời cái này con rể, ta không thể càng vừa lòng.”

Nghe ra lời này ý tứ, Lâm Yến Thanh gật đầu.

“A di, ta minh bạch. Cừ cừ có thể hạnh phúc, so cái gì đều quan trọng.”

“.....”

Nhạc Dư Quân vừa lòng gật gật đầu, xoay người hồi phòng bếp đi.

——

Nhạc Dư Quân vốn tưởng rằng, cái gọi là một cây làm chẳng nên non, chỉ cần trấn an mâu thuẫn hai bên trung một phương, một bên khác thế tất cũng không diễn nhưng xướng.

Nhưng mà, sự thật chứng minh, nàng rốt cuộc vẫn là xem nhẹ chính mình cái này bảo bối con rể sức chiến đấu.

——

Cơm trưa khai tịch, bốn người ngồi xuống.

Đình Cừ Cừ cùng Hàn Thời sóng vai, phân biệt cùng Nhạc Dư Quân cùng Lâm Yến Thanh tương đối mà ngồi.

Giữa trưa ngao canh, liền gác ở Đình Cừ Cừ bên tay trái, Nhạc Dư Quân tự nhiên mà vậy mà mở miệng: “Cừ cừ, giúp thanh tử thịnh một chén canh.”

Đình Cửu Cửu đồng ý, đứng dậy vớt cái thìa, thịnh thượng một chén súp, mới vừa đưa cho Lâm Yển Thanh, còn chưa chờ ngồi xuống, bên cạnh một con chén đuổi lại đây ——

“Ta cũng muốn.”

Thanh âm tựa hồ còn có điểm ủy khuất.

Đình Cửu Cửu: “.....”

Nhạc Dư Quân cười, “Người cấp Tiểu Hàn cũng thịnh một chén sao.”

Nhạc Dư Quân đều lên tiếng, Đình Cửu Cửu chỉ có thể tiếp nhận chén, trộm cảnh cáo mà nhìn Hàn Thời liếc mắt một cái, làm hẩn thu liễm điểm.

Trên đường, nói chuyện phiếm, Lâm Yển Thanh chủ động nhắc tới hai người hôn sự.

“Cửu cửu, ta nghe a di nói, các người đã lãnh chứng?”

Đình Cửu Cửu khó có thể có chút ngượng ngùng.

“Ân, thượng thứ tư sự.”

Lâm Yển Thanh cười hỏi: “Kia hôn lễ chuẩn bị khi nào cử hành đâu? Ta nhất định cho người bao cái lớn nhất bao lì xì a.”

Đình Cửu Cửu: “Cái này tạm thời còn không có xác định xuống dưới.”
Nàng nhìn Hàn Thời liếc mắt một cái, “Đến lúc đó chúng ta lại thương lượng một chút đi.”

“Ân, kia gõ đính hôn kỳ, nhất định phải trước đó cho ta biết.” Lâm Yển Thanh vui đùa mà nói. “—— ta còn tưởng cho người làm bạn lang đâu.”

Lần này, không chờ Đinh Cửu Cửu nói tiếp, bên cạnh Hàn Thời không hề có thành ý mà “A” một tiếng,

“Vừa định lên, đã có người.”

Hắn ngược mắt, nhìn Lâm Yến Thanh khóe miệng một câu ——

“Xin lỗi, người đã tới chậm một chút.”

Đinh Cửu Cửu nhẹ nhú mi, bất đắc dĩ hỏi: “Ta như thế nào không biết, đã có người?”

“.....”

Hàn Thời ngừng một chút.

“Ân, còn không có tới kịp nói cho người, Tần Lô cùng Tống thư.”

Đinh Cửu Cửu hồ nghi mà xem hắn.

“Nga đối, phía trước Chu Thâm cùng Kiều Loan cũng cố ý từ trước đến nay.” Hàn Thời néo cái chỉ vang, quay lại đầu, hướng Lâm Yến Thanh hơi hơi mỉm cười, “Người xem, bọn họ đều là có đôi có cặp tới, cũng hảo an bài, người này đột nhiên cắm vào tới một con độc thân cầu, nhiều không thích hợp.”

“Độc thân cầu” Lâm Yến Thanh: “.....”

——

Hắn liền chưa thấy qua so Hàn Thời càng mang thù người.

*

Ăn qua cơm trưa, Lâm Yến Thanh cáo từ sau, Đinh Cửu Cửu cùng Hàn Thời cũng chia tay Nhạc Dư Quân, bước lên đường về lộ.

Trở về bên trong xe, yên tĩnh lên men hồi lâu.

Trước sau nhìn ngoài cửa sổ xe Đinh Cửu Cửu nhin không được quay đầu lại, nhìn về phía bên cạnh Hàn Thời.

“Ta cho rằng, người sẽ truy vấn ta hôn lễ sự tình.”

Hàn Thời nghe vậy cười nhẹ thanh.

“Ta không truy vấn. Ta chỉ chờ người suy xét hảo, tùy thời có thể chuẩn bị.”

Đinh Cửu Cửu hơi giật mình: “Người biết ta.....”

“Ta cái gì cũng không biết.”

Hàn Thời quay lại đầu, cười đánh gãy nàng.

“Ta chỉ biết, có thể nắm người tiến Cục Dân Chính, ta đã thực vừa lòng. Mặt khác.....”

Hàn Thời cười dán lại đây, đem nữ hài nhi kéo vào trong lòng ngực.

Hắn nhẹ nhàng ôm lấy nàng vai, cằm để ở cái trán của nàng thượng, nhẹ giọng nói:

“Nếu người tưởng chậm lại, chúng ta đây liền chậm lại; nếu người không nghĩ làm, chúng ta đây liền không làm. Trừ bỏ kia trương giấy hôn thú bên ngoài, đến tám mươi tuổi ta cũng có thể chỉ là người bạn trai —— vô luận khi nào, chỉ cần người tưởng, người vẫn luôn có được tự do, độc lập, độc thân sinh hoạt quyền lợi.”

Hàn Thời tạm dừng hạ, lại ách thanh cười cúi đầu ——

“Cho nên, vĩnh viễn không cần sợ hãi cái gì; người vẫn cứ có thể giống quá khứ hơn hai mươi năm như vậy sinh hoạt, ta chỉ là ích kỷ mà ở người tương lai sinh mệnh vì chính mình muốn tới một cái đương nhiên mà ái người vị trí..... Còn lại, ta sẽ chờ người chuẩn bị tốt, tùy thời vui với tiếp thu người cho ta hết thầy kinh hi; nhưng trừ bỏ người chủ động đưa ra ở ngoài, ta tuyệt không bức bách cũng không xa cầu.”

“.....”

Đình Cửu Cửu dựa vào Hàn Thời trong lòng ngực, con người theo hấn nói âm hơi hơi rung động.

Giây lát sau, nàng nhẹ hít vào một hơi, ngăn chặn trong thanh âm run ý, nhẹ giọng cười rộ lên.

“..... Như vậy vĩ đại sao? Người này lời âu yếm từ ai nơi đó học được, ta đều mau bị người cảm động.”

Hàn Thời không có vạch trần nữ hài nhi thanh tuyến phát ngạnh khóc nước nở, hấn thuận nước đẩy thuyền mà cười cười.

“Ân, bị người phát hiện..... Như vậy lớn lên lời kịch, ta nhưng bối đã lâu.”

Đình Cửu Cửu thở nhẹ ra kia khẩu khí, mím cười.

“Ta liền biết.”

“Nhưng này cũng coi như là trong lòng ta lời nói đi?”

Đình Cửu Cửu: “Nếu người thực sự có như vậy vĩ đại.....” Nàng ở hấn trước người ngẩng đầu, cằm để ở nam nhân ngực thượng, mỗi một tiếng cười khẽ đều mang theo hai người cộng minh tiếng tim đập ——

“Vậy người có phải hay không thậm chí không ngại, lại bồi ta đi Cục Dân Chính một chuyến?”

Hàn Thời nghe vậy, tươi cười dừng lại.

Qua vài giây, hần chậm rãi thu cười, một trường thanh tuấn trên mặt dần dần biến thành mặt vô biểu tình bộ dáng.

Mắt đào hoa hơi hơi hiệp lên, nam nhân lại mở miệng khi, thanh tuyến cũng ép tới trầm thấp ——

“Không có cửa đâu.”

“Cục Dân Chính, mặc kệ là ta còn là người, đời này đều đừng nghĩ đi lần thứ hai.”

Đinh Cửu Cửu cười khẽ ra tiếng, nhưng vẫn nhịn không được đậ hần ——

“Sách, quả nhiên là chính mình bối lời kịch a, mới hỏi nhiều một câu liền lòi đuôi.”

Hàn Thời khó được có chút ảo não, hần cúi đầu, cho hả giận dường như ở nữ hài nhi trên môi khẽ cắn hạ.

Môi lười dây dưa gian, Đinh Cửu Cửu nghe thấy hần cắn giận ách thanh ở hai người chi gian tràn ngập giao điệp ——

“..... Ta nói cho người, chuyện này người tưởng đều đừng nghĩ. Trừ bỏ chuyện này bên ngoài, khác ta đều có thể tiếp thu.”

“.....”

Hàn Thời khoanh tay, sờ đến chỗ ngồi bên một cái chốt mở.

Cùng phòng điều khiển ghế phụ thất chi gian khe hở, chấn bản tự động dâng lên.

Hoàn toàn khép kín thời điểm, hậu tòa “Phanh” một tiếng trầm vang, Hàn Thời đem trước người nữ hài nhi áp tới rồi da thật ghế dựa thượng ——

“Từ hôm nay trở đi, không, từ thượng thứ tư khởi, người về sau nhân sinh sở hữu tư liệu trong ngoài, hôn nhân trạng huống chỗ đó chỉ khả năng có hai cái lựa chọn.”

Đình Cửu Cửu bị hấn thân đến choáng váng, mờ mịt mà mở to mắt hạnh xem hấn: “.....?”

Hàn Thời cúi xuống thân đi.

Trong thanh âm mang theo điểm mỏng lệ cùng tình dục gút mắt hơi thờ ——

“Đã kết hôn..... Hoặc là tang ngẫu.”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 88 Đệ Chương 88

Chương 30

《 Hàn gia cùng hôn lễ (thượng) 》

Đình Cửu Cửu cùng Hàn Thời hai người hôn lễ cuối cùng gõ định ở cuối năm.

Nông lịch tiến vào tháng chạp trung tuần, C đại bọn học sinh thả nghỉ đông, làm phụ đạo viên Đình Cửu Cửu đám người cuối cùng một đám rời đi trường học.

Đình Cửu Cửu bốn ý là về nhà bồi Nhạc Dư Quân, nhưng mà Hàn Thời đình trong công ty trăm vôi nghiệp vụ, cũng chính là chạy tới trong nhà, thuyết phục Nhạc Dư Quân, cuối cùng thành công đem hân tiểu lãnh đạo từ nhạc mẫu đại nhân thuộc hạ cạy đi, mang về Q thị tới gần tổng công ty biệt thự.

Nhưng mà, Hàn Thời nhớ thương “Hai người thế giới” mộng đẹp gắn bó liền 24 giờ đều không đến.

Vào lúc ban đêm, người khác còn ở công ty, di động trước nhận được Từ Uyển Tình điện thoại.

Từ hai năm trước bắt đầu, Từ Uyển Tình cùng Đình Cửu Cửu chi gian quan hệ liên so cùng hân còn thân mật đến nhiều, cho nên không có việc gì dưới tình huống, Từ Uyển Tình cơ bản sẽ không cho hân đánh cái gì điện thoại.

Vừa thấy đã đến điện biểu hiện “Phu nhân” hai chữ, Hàn Thời trong lòng liền bay lên không tốt lắm dự cảm.

Dăm ba câu có lệ bí thư đối ngày mai nhật trình dong dài, Hàn Thời tiếp khởi điện thoại.

“Từ tổng?”

“.....”

Từ Uyển Tình bị này không nóng không lạnh ngữ khí nghẹn một chút, khí cười, “Người ăn □□?”

Hàn Thời nhú mày, “Còn không có ăn thượng, bất quá cảm giác liền sắp uy đến bên miệng.”

Từ Uyển Tình: “Có thể, xem ra kết hôn về sau, người này trực giác còn biến nhạy bén không ít a.”

“.....”

Về điểm này không tốt lắm dự cảm càng thêm rõ ràng, Hàn Thời hơi nhú khởi mi.

“Này yêu cầu trực giác sao? Ta buổi sáng mới vừa đem tiểu lãnh đạo nhận được Q thị, buổi tối người liền cho ta gọi điện thoại, tưởng cũng là không có hảo tâm.”

Từ Uyển Tình: “.....”

Từ Uyển Tình: “Kết hôn còn có thể trường gan đúng không, người đều dám cùng ta nói như vậy lời nói?”

Hàn Thời dừng một chút, bất đắc dĩ nói: “Nói đi, ngài rốt cuộc muốn làm cái gì?”

Từ Uyên Tình ho nhẹ thanh.

“Mắt thấy liền đến cửa ải cuối năm, đêm nay trong nhà tù đến tề, hồi nhà cũ tới ăn cơm chiều đi. Thuận tiện, cũng có thể thương lượng một chút người cùng cứu cứu hôn lễ sự tình.”

Nhắc tới hôn lễ, Hàn Thời nhăn mi bản năng từng hạ, chẳng qua thực mau hăn liền lấy lại tinh thần, không nóng không lạnh mà cười thanh.

“Nhà cũ? Như thế nào, lão nhân không lên tiếng, từ tổng ngài đều có thể trực tiếp làm chủ, sẽ không sợ hăn ——”

Hàn Thời nói thanh líu lo dừng lại.

Giây lát sau, hăn mi mắt một hiên, hiểu rõ mà cười, “Là hăn làm người cho ta biết đi.”

Tuy rằng là cười, nhưng ngời ở da thật ghế dựa nam nhân đáy mắt, lại không có nửa điểm sắc màu ấm, mà tương phản, hăn nhìn ngoài cửa sổ dần dần lung trực đêm sắc thành thị trên không, ánh mắt lạnh đến giống như băng tuyết.

Từ Uyên Tình ở điện thoại đối diện khẽ thở dài thanh.

“Hàn Thời, người gia gia có thể tại như vậy đoán thời gian nội làm ra lui bước, đã là ta và người phụ thân đều cảm thấy thập phần ngoài ý muốn sự tình —— hai tương giăng co, đối ai đều không có chỗ tốt, cứu cứu cũng sẽ không hy vọng người làm như vậy. Cùng với gác lại mà làm cái khe càng lúc càng lớn, chi bằng mượn cơ hội này, trực tiếp đem này cái khe điền rớt —— người nói đi?”

“..... Ta nói?”

Hàn Thời cười nhạt thanh, dưới thân ghế dựa vừa chuyển, hấn đem trong tay nhéo bút máy ném tới trên mặt bàn, mặt vô biểu tình mà nhìn lạnh băng cửa sổ sát đất chiếu phim ra tới chính mình bóng dáng ——

“Muốn ta nói, rất đơn giản. Từ nhỏ Hàn gia sẽ dạy biết ta một đạo lý, nhưng phàm là chính mình làm ra lựa chọn, vô luận là cái dạng gì kết quả, lại khổ lại đau lại hối hận —— đều phải chính mình thừa nhận. Cái này áp dụng với ta, tự nhiên cũng liền áp dụng với hấn. —— lúc trước, là hấn bức cho ta không thể không cùng cừ cừ tách ra như vậy lớn lên thời gian, hấn làm cừ cừ cùng ta thống khổ lâu như vậy, hiện giờ hấn muốn một câu, một cái lui bước, khiến cho chúng ta bắt tay thân thiện?”

Hàn Thời cười rộ lên.

Đáy mắt toàn vô tình tự ——

“Phiền toái từ tổng giúp ta chuyển cáo hấn. Đừng có nằm mộng.”

Lạnh giọng nói xong, trong điện thoại trầm mặc hồi lâu.

Từ Uyển Tình bất đắc dĩ mà thở dài, “Hàn Thời.....”

“Phu nhân,” Hàn Thời đánh gãy nàng tiếng, “Ngài liền không cần khuyên ta..... Nếu nói là ngài cùng phụ thân muốn thấy cừ cừ một mặt, kia khi nào ngài hai vị có thời gian, ta tới an bài địa điểm, nhất định mang cừ cừ qua đi cấp hai vị vẫn an —— đến nỗi lão nhân, a.”

Hàn Thời cười lạnh, “Sửa năm rồi nói sau.”

Từ Uyển Tình nghe đến đây, lại thở dài một hơi.

“Người quyết tâm ta là nghe ra tới. Bất quá..... Người cảm thấy người gia gia người này, quyết tâm cùng hành động lực như thế nào?”

Này hình như có thâm ý vừa nói sau, Hàn Thời sửng sốt hai giây.

Hai giây lúc sau, hần sắc mặt bỗng dưng trầm xuống, cả người từ ghế dựa trung trực tiếp đứng ở trên mặt đất ——

“Hần đã đem cừu cừu mang đi nhà cũ?!”

Từ Uyên Tình: “Ít nhất, hiện tại hần là đã lên đường.”

“.....!”

Hàn Thời tức muốn học máu mà quăng ngã điện thoại, một xách áo khoác, xoay người ra văn phòng.

Cách vách trợ lý trong văn phòng mấy cái bí thư bộ người đều gây ngăn cả người, không đợi bọn họ xuất khẩu dò hỏi, Hàn Thời thân ảnh đã biến mất ở thang máy gian nội.

Tiến thang máy trước, Hàn Thời khiến cho tài xế đem xe chạy đến công ty cửa chính.

Xuống lầu lúc sau, xuyên qua đại đường, Hàn Thời sắc mặt xanh mét, khó có thể cũng chưa bận tâm để ý tới những cái đó hướng hần vấn an công ty công nhân.

Một đường gần như chạy chậm mà ra công ty cửa chính, tài xế cung cung kính kính mà đứng ở ghế điều khiển phụ bên.

“Hàn đồng, ngài là hồi ——”

“Chìa khóa cho ta.”

Hàn Thời không kiên nhẫn mà đánh gãy hần nói.

“Ta chính mình lái xe.”

Tài xế sửng sốt một chút, nhưng vẫn là không dám cãi lại, vội vàng đem chìa khóa xe đẩy tới.

Hàn Thời đem thậm chí không lo lắng mặc vào áo khoác từ ghế phụ ném vào trong xe, xoay người liền chạy tới ghế điều khiển một bên, mở cửa lên xe.

Phát động, ly hợp, quả chắn, một chân chân ga.

Xe khai đi ra ngoài.

Trơ mắt mà nhìn thân xe nhanh chóng hoàn toàn đi vào Q thị đèn xe như hỏa long, tài xế mục đứng ở thâm đông gió lạnh trung, trợn mắt há hốc mồm.

.....

Dọc theo đường đi, Hàn Thời đánh cấp Đinh Cửu Cửu điện thoại cũng chưa người tiếp.

Nam nhân trên mặt bực mình cảm xúc ép tới càng thêm âm u, đến không thể nhịn được nữa thời điểm, hần rớt cuộc lại một hồi điện thoại phát cho Từ Uyển Tình.

Phủ một chuyển được, Hàn Thời liền đề nặng bực bội hỏi ——

“Lão nhân rớt cuộc đem cửu cửu nhận được chỗ nào vậy, vì cái gì ta đánh không thông cửu cửu di động?”

Từ Uyển Tình hạ giọng, “Ta vừa mới hỏi qua, liền phải đến nhà cũ bên ngoài. Đến nỗi vì cái gì đánh không thông, các người Hàn gia thích nhất thiết bị chi nhất còn không phải là xe tái tín hiệu che chắn khí?”

Hàn Thời: “.....”

Cắt đứt điện thoại, tay lái một nhin, Hàn Thời sửa lại đi hướng biệt thự phương hướng, một đường thẳng đến Hàn gia ở vùng ngoại thành khu nhà cũ đi.

.....

Ở một đường đê nặng hạn tốc tiêu chuẩn cấp tốc chạy hạ, Hàn Thời rút cuộc ở một giờ sau tới rồi Hàn gia nhà cũ bên ngoài.

Nhà cũ trước đất trống rộng lớn, tính năng cực hảo xe hơi một chân phanh gấp, lốp xe trên mặt đất lồi ra chói tai tiếng vang, đuôi xe dùng sức ném quá, trực tiếp ngược hướng đình tới rồi dưới bậc thang.

Cách mấy tầng bậc thang đứng nhà cũ quản gia bị dọa đến mặt già trắng bệch, phiên nửa ngày xem thường mới cảm giác huyết áp hạ xuống.

Mà trên ghế điều khiển Hàn Thời đã lạnh mặt xuống xe.

Đứng ở dưới bậc thang, hấn mặt vô biểu tình mà nhìn về phía nhà cũ quản gia ——

“Ta thê tử người đâu!”

Quản gia nỗ lực khởi động một cái hòa ái tươi cười.

“Hàn Thời tiểu thiếu gia, Đình tiểu thư đã ở chính sảnh.”

“.....”

Hàn Thời trên mặt lạnh băng rút cuộc có điều hòa hoãn.

Hấn nhắc chân sai bước lên bậc thang, đi nhanh hướng nhà cũ chính sảnh phương hướng đi đến.

Mặt sau quản gia lau mồ hôi, bất đắc dĩ mà đuổi kịp trước.

Xuyên qua tầng tầng an bảo, đình viện, Hàn Thời rớt cuộc ở nhẵn nại hoàn toàn khô kiệt phía trước, trông thấy chính sảnh cạnh cửa.

Nhà cũ ở năm nay mới vừa phiên chỉnh quá, trừ bỏ vốn có sân cấu tạo bất biến, toàn bộ thiết kế phong cách đều đại sửa lại rất nhiều.

Không hề là phía trước làm người vừa vào cửa liền cảm thấy lạnh như băng giãn Âu thức phong, hiện giờ ngược lại sửa đến có điểm cổ kính hương vị.

Chẳng qua những cái đó hoa cỏ cây xanh, không hề có làm Hàn Thời tâm tình có điều thư hoãn.

Bước vào đồng dạng rất có Tô Châu lâm viên phong cách nửa lộ thiên chính sảnh, dẫm lên cổ ý trái đá sỏi lộ, Hàn Thời sắc mặt bất thiện vòng qua bình phong, đi vào chính sảnh nội.

Hàn Thời dừng lại chân chuyện thứ nhất, chính là giáng ánh mắt ở chính sảnh trung quét một vòng, cuối cùng dừng hình ảnh tại hạ đầu đông sườn ngòi Đình Cửu Cửu trên người.

Hàn Thời sắc mặt hơi tùng.

“Phụ thân, phu nhân.” Hương về tây sườn hai vị trưởng bối thăm hỏi quá, Hàn Thời lập tức đi hướng Đình Cửu Cửu, như là hoàn toàn không có nhìn đến chủ vị thượng lão gia tử.

Đôi tay đỡ gỗ đặc thô quái Hàn lão gia tử giờ giờ lên mi, thần sắc lại không có quá lớn biến hóa.

“..... Thấy trưởng bối đều không biết vấn an, người cái này hôn thật là kết đến càng thêm tiến bộ a.”

“_____”

Hàn Thời nện bước lú lo dừng lại.

Giây lát sau, đứng ở Đình Cửu Cửu bên cạnh, Hàn Thời thanh lãnh mà cười thanh, giương mắt vọng qua đi ——

“Làm một vị không hỏi ý nguyện liền đem người mạnh mẽ mang đến trường bồi, là ngài trước không tôn trọng chúng ta..... Đối với không tôn trọng chúng ta người, ta cũng không cần thiết đi tôn trọng.”

Không chút khách khí mà nói xong, Hàn Thời cũng không để bụng những người khác phản ứng, hăn duỗi tay cầm Đình Cửu Cửu tay, nhẹ chế trụ nàng.

“Xin lỗi.....”

Hăn cúi người, đè thấp thanh âm, mặt mày tức giận biến mất, chỉ còn lại có bất đắc dĩ cùng áy náy.

“Người không dọa đến đi?”

Bị chính sảnh vài vị trường bồi còn có mặt khác nhà cũ người nhìn chăm chăm, Đình Cửu Cửu trên mặt nóng lên, tưởng tránh ra Hàn Thời tay rồi lại không nghĩ làm hăn xuống đài không được.

Vì thế nàng chỉ có thể xấu hổ mà đĩnh, thấp giọng: “Ở người trong lòng..... Ta là có bao nhiêu nhát gan?”

Hàn Thời thấp giọng cười cười.

“Chúng ta về nhà.”

Nói, hăn liền phải đem Đình Cửu Cửu từ trên chỗ ngồi mang theo tới.

Nghẹn khí lão gia tử rất cuộc cau mày mở miệng.

“Cái gì kêu về nhà! Nơi này liền không phải các người gia sao!”

“.....”

Từ Uyển Tình ánh mắt khẽ nhúc nhích, cùng cách trương tơ vàng gỗ nam bàn nhỏ Hàn Thời phụ thân nhìn nhau liếc mắt một cái.

Lão gia tử lời này, hiển nhiên đã là cho tới nay mới thôi hẳn sở dĩ đã làm lớn nhất trình độ nhượng bộ.

Cũng không biết, Hàn Thời có chịu hay không ăn này một bộ chịu thua.....

Từ Uyển Tình lo lắng mà quay đầu, nhìn phía Hàn Thời.

Không ra nạng sở liệu, Hàn Thời nghe vậy quả nhiên cũng không có đã chịu bao lớn ảnh hưởng.

Đứng ở chỗ đó tuổi trẻ nam nhân chỉ nhẹ nhượng mày, cười như không cười mà giương mắt, con người lạnh cả người.

“Ngài lấy đưa ta bỏ tù sự tình đi uy hiếp thể tử của ta khi, chỉ sợ chưa từng có đem chúng ta coi như là nhà này một bộ phận đi?”

“.....”

Hàn lão gia tử sắc mặt hơi trầm xuống.

Hàn Thời lại cười, “Nhờ ngài phúc, chúng ta hai người gia tuy rằng tiểu, nhưng tốt xấu có chút nhân tình vị, đặc biệt cùng nào đó địa phương một tương đối.....”

Hàn Thời ánh mắt trong người chu nhận nhạt mà đảo qua một vòng, mang theo điểm trào phúng cảm xúc, hẳn tầm mắt cuối cùng vẫn là trở xuống đến Hàn lão gia tử trên người ——

“Chúng ta tiêu gia, đại khái mới chân chính xem như cá nhân trụ địa phương.”

“—— Hàn Thời!!”

Lão gia tử cả đời cũng chưa từng nghe qua nhiều ít mềm cứng mang thứ nói, nhưng thật ra ở hãn duy nhất tôn tử nơi này ném cái đủ, nhẫn đến đây khi đã là cực hạn.

Nặng nề mà gõ quá quái trượng, hãn tức giận mà liếc chính mình tôn tử ——

“Người tùy hứng cũng muốn có cái hạn độ!”

“Tùy hứng?”

Hàn Thời cười lạnh thanh, “Ngài chỉ sợ cho rằng ta còn là cái kia chỉ có thể nhậm ngài dẫn đo mao đầu tiểu tử đâu?”

“.....!”

Mắt thấy không khí càng sảo càng cương, Từ Uyển Tình cùng Hàn Thời phụ thân nhìn nhau liếc mắt một cái, rốt cuộc chậm rãi đứng lên.

Nàng bất đắc dĩ mà cấp Hàn Thời bên cạnh Đinh Cửu Cửu đệ một cái ánh mắt, ngay sau đó hoãn thanh mở miệng: “Ta xem bữa tối thời gian cũng không sai biệt lắm, chúng ta cùng nhau dời bước đi nhà ăn đi..... Cửu cửu, trong nhà ta tân mời đến cái tiến tu trở về đầu bếp, người ném thử thủ nghệ của hãn có phải hay không hợp người khẩu vị.”

“..... Cảm ơn a di.”

Đinh Cửu Cửu gật đầu, hiểu ý lại bất đắc dĩ mà nhẹ kéo kéo Hàn Thời tay.

Hàn Thời mang theo tức giận rũ mắt thấy nàng, ánh mắt tựa hồ còn có điểm ghen khuất.

Tại đây giằng co thời điểm, Từ Uyển Tình ánh mắt hơi đổi.

“Chờ sau khi ăn xong, chúng ta cũng thương lượng một chút hôn lễ sự tình đi.”

“.....”

Hàn Thời thân ảnh hơi cương.

Hôn lễ đại sự, liền tính bất mãn nữa, nếu chính mình trong nhà bên này trường bối rõ ràng không việc gì lại không có lộ diện, kia tất nhiên sẽ làm Nhạc Dư Quân hoặc là những người khác trong lòng sinh khúc mắc,..... Đặc biệt bọn họ như vậy gia môn, thậm chí còn khả năng truyền ra cái gì đối Đinh Cửu Cửu bất lợi lời đồn đi.

Từ Uyển Tình này một câu, chính lấy ở Hàn Thời uy hiếp thượng, hãn dưới đáy lòng thầm đặc một phen, cũng liền miễn cưỡng áp xuống tức giận cùng chán ghét, tạm thời đánh mất lui ý, bồi Đinh Cửu Cửu cùng đi nhà ăn.

Đi vào nhà ăn nội, năm người theo thứ tự ngồi xuống.

Đợi chút một lát, các kiểu tinh xảo ăn sáng liền thành năm người phân mà tặng đi lên.

Hàn gia trên bàn cơm lo liệu “Thực không nói” quy củ, an an tĩnh tĩnh nhà ăn nội không có nửa điểm động tĩnh, liền thìa cùng sứ bàn khẽ chạm thanh âm đều cực kỳ rất nhỏ.

Thẳng đến trung gian mới nói ăn sáng đưa lên tới, Hàn Thời vừa thấy kia đồ rực thái sắc liền nhíu mi.

Hắn kêu trụ người hầu, làm cho bọn họ đưa tới một phần thuần tịnh thủy, sau đó đem chính mình kia phân không chạm qua nhất nhất xuyên rớt cay hồng, mới đưa tới Đinh Cửu Cửu trước mặt đi.

Đinh Cửu Cửu ngoài ý muốn xem hắn, dè thấp âm lượng hỏi: “Thực cay sao?”

Hàn Thời hơi nhíu mi, tiến đến nàng bên tai, “Người không phải muốn tới nghỉ lễ? Mấy ngày nay không thể đụng vào loại đồ vật này.”

“Nga.....”

Đinh Cửu Cửu chột dạ mà ứng.

——

Chính nàng thật đúng là đem chuyện này cấp đã quên.

Chủ vị thượng Hàn lão gia tử đã sớm chú ý tới bên này động tĩnh, lúc này không nóng không lạnh mà hừ một tiếng.

“Từ nhỏ đến lớn, ta sẽ dạy cho người như vậy nuông chiều người sao?”

“.....”

Hàn Thời mi giương lên, lười biếng mà cười thanh.

“Ta chính mình thê tử, nuông chiều đến vân trên đỉnh cũng vui.”

“——!”

Hàn lão gia tử tức giận đến sắc mặt đều thanh thanh.

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 89 Đệ Chương 89

Chương 31

《 Hàn gia cùng hôn lễ (trung) 》

Một đốn bữa tối hữu kinh vô hiểm mà độ qua đi.

Cơm sau, ở Từ Uyển Tình đề nghị hạ, mấy người chuyên đi trà thất, trao đổi Đinh Cửu Cửu cùng Hàn Thời hôn lễ sự tình.

Như cũ là lớn nhỏ có thứ tự số ghế an bài, Đinh Cửu Cửu cùng Hàn Thời sống vai.

Bàn hạ, Hàn Thời tay dặt lấy Đinh Cửu Cửu ngón tay, câu trong lòng bàn tay không an phận mà thưởng thức.

Đinh Cửu Cửu vài lần dục muốn túm hồi đô không có thể thành công, nàng trong lòng sinh bực, tay trái đủ qua đi đánh quăn lấy chính mình tay phải thượng “Lưu manh” tay.

“Bang” một tiếng.

Vang dội lại thanh thúy.

Trà thất trung ba vị trưởng bối, còn có bên cạnh đứng hầu trà đám người hầu, đều kinh ngạc mà nhìn lại đây.

Hàn Thời không nhịn xuống, chuyên mở đầu cười nhẹ thanh.

Đình Cửu Cửu sắc mặt chậm rãi đỏ lên, cúi đầu, trộm phần uất lại dùng sức mà trừng mắt nhìn Hàn Thời liếc mắt một cái.

Ngồi ở hai người đối diện, Từ Uyển Tình nhìn bọn họ bất đắc dĩ bật cười.

Chủ vị thượng, Hàn lão gia tử đồng dạng nghe thấy được bên này động tĩnh, có điểm không ngờ mà vọng lại đây liếc mắt một cái, ho nhẹ thanh.

Từ Uyển Tình hiểu ý, thu liễm tươi cười, nhìn về phía Hàn Thời.

“Về hôn lễ, ta nghe nói các người đã xác định thời gian..... Những mặt khác có cái gì an bài?”

Hàn Thời vừa mới bị thanh âm kia lấy lòng đến tận hứng, chút nào không ngại trên tay bị Đình Cửu Cửu trườ đến đỏ lên dấu vết.

Hắn quay lại tới, trên mặt còn mang theo không có đánh tan cười sắc, “Những mặt khác, tỷ như đâu?”

Chủ vị thượng Hàn lão gia tử nhất nghe không quen nhà mình tôn tử này phó lười nhác lại không có gì chính hành ngữ khí giọng, nhú mày lên.

“Nhất ý cô hành muốn làm hôn lễ, lại liền điểm cơ bản chuẩn bị cùng hiểu biết đều không có?”

“.....”

Hàn Thời trên mặt cười sắc một đạm.

“Ngượng ngùng a, dù sao cũng là lần đầu tiên kết hôn..... Ta nhưng không gia gia ngài như vậy có kinh nghiệm. Ngài này lớn lớn bé bé lại tác hợp lại chia rẽ, thiết lập hôn lễ tới, chỉ sợ so bà mỗi đều chuyên nghiệp đi?”

“——!”

Lão gia tử tức giận đến sắc mặt trầm xuống.

Mắt thấy gia tôn hai một câu bất hòa lại muốn khai sảo, Từ Uyển Tình đau đầu mà cùng Hàn Thời phụ thân liếc nhau, chủ động ôm qua câu chuyện

“Quan trọng nhất chính là địa điểm cùng khách khứa..... Hôn lễ địa điểm tuyển hảo sao?”

“.....”

Hàn Thời vẻ mặt có chút âm tình bất định.

Thoạt nhìn tùy thời có khả năng không nghĩ nói chuyện phải tay chạy lấy người.

Bàn hạ, Đinh Cửu Cửu nhẹ nhàng lôi kéo hẳn đầu ngón tay.

Hàn Thời cứng đờ, giây lát sau mới hơi thấp hèn mắt, lười biếng.

“Đang ở quan vọng. Phải đợi mời khách nhân danh sách gõ định lúc sau; nhân số thiếu liền ở biệt thự hậu hoa viên, nhân số nhiều, vậy làm người an bài một gian hứng lấy hôn lễ khách sạn.”

“.....”

Chủ vị thượng, Hàn lão gia tử càng nghe lông mày nhăn đến càng sâu.

Đến Hàn Thời nói xong, hẳn không thể nhịn được nữa mà tưởng mở miệng, cuối cùng vẫn là áp xuống đi.

Lão gia tử thanh thanh giọng nói, quay đầu nhìn về phía Từ Uyển Tình, “Người thấy thế nào?”

Từ Uyển Tình: “.....”

Này gia tôn hai chi gian phá sự, nàng là thật không nghĩ quản, đau đầu.

Nhưng lời nói đều hỏi qua tới, Từ Uyển Tình cũng chỉ có thể tiếp theo.

Mà Hàn Thời phía trước theo như lời, nghe tới cũng xác thật có điểm “Không đáng tin cậy”.

Châm chước một chút dùng từ, Từ Uyển Tình nhẹ giọng hỏi: “Nghe người ý tứ, người không chuẩn bị mời..... Trong nhà thế giao những cái đó bằng hữu, còn có công ty hợp tác đồng bọn?”

“.....”

Hàn Thời nhú mi, “Mời bọn họ làm cái gì?”

Chủ vị thượng Hàn lão gia tử không nín được, trầm giọng nói một câu, “Nếu đã kết hôn, liền không có lén lút đạo lý —— bọn họ đều là về sau muốn giao tiếp, người có thể vẫn luôn không thấy?”

““ lén lút ’?”

Hàn Thời cười lạnh thanh, “Gia gia, người có phải hay không làm cái gì, ai yêu cầu lén lút? —— ta hận không thể toàn thế giới biết nhà ta tiêu lãnh đạo là ta một người, vì cái gì muốn lén lút??”

Trên bàn một mặc.

Vốn là chống đối lại nghiêm túc giảng co bầu không khí, cuối cùng một câu buột miệng thốt ra, ngược lại kêu còn lại tất cả mọi người mông một chút.

Lấy lại tinh thần, Đinh Cửu Cửu thẹn quá thành giận, ở bàn hạ không nhẹ không nặng mà đá Hàn Thời một chân.

Nàng quay đầu đi hạ giọng, một chữ một chữ mà bài trừ tới

“..... Hàn Thời, người mặt đều mau rớt trên mặt đất.”

Hàn Thời hồn không thềm để ý.

“.....” Từ Uyển Tình thanh thanh giọng nói, bất đắc dĩ mà nhìn hai người liếc mắt một cái, mới chính sắc, “Nếu như vậy, hôn lễ chính là cái lại thích hợp bất quá giới thiệu cơ hội, phóng tới về sau lại giới thiệu, sẽ làm người ngoài khua môi múa mép.”

“Ta chưa nói xong.”

Hàn Thời thần sắc bình tĩnh, nắm chặt Đinh Cửu Cửu tay, nắm ngón tay thu nạp.

“Nhà ta tiểu lãnh đạo nhất không thích những cái đó xã giao sự tình, cho nên liền tính kết hôn về sau, nàng cũng không cần làm nàng không thích.”

Bên cạnh Đinh Cửu Cửu ngẩn ra.

Mà Hàn Thời tiếp tục: “Cho nên những cái đó cái gì thế giao vòng luẩn quẩn, cách nàng xa xa liền hảo, đỡ phải không thanh tịnh.”

“..... Bậy bạ!”

Hàn lão gia tử không thể nhịn được nữa, gõ gõ trong tay quả trứng, “Nếu cùng người kết hôn, nàng chính là Hàn gia một phần tử, lý nên gánh vác gia tộc trách nhiệm —— làm Hàn gia nữ chủ nhân, như thế nào có thể.....”

“Nữ chủ nhân?”

Hàn Thời cười nhạt thanh, khóe mắt hơi giương lên.

“Ngài nói lời này, chính là không đem từ tổng để vào mắt a..... Có phải hay không, phu nhân?”

“.....”

Từ Uyển Tình bất động thanh sắc mà trừng mắt nhìn Hàn Thời liếc mắt một cái, lần này lại không giúp đỡ hẳn.

“Kia chờ ta bảy tám chục tuổi, người còn muốn đẩy ta đi ra ngoài chống nữ chủ nhân mặt mũi?”

“Bằng không đâu.”

Hàn Thời lại hỏi lại.

Hắn mặt mày tức lãn, không có nửa điểm vui đùa ý tứ, ngữ khí cũng khó được đứng đắn ——

“Phu nhân một ngày là Hàn gia phu nhân, vậy trăm năm đều là; ai dám nghi ngờ người vị trí, ta cái thứ nhất sẽ không bỏ qua.”

Từ Uyển Tình ngậy ngấn cả người.

Giây lát sau, nàng chớp chớp mắt, ý hỏi ghé dựa.

Từ Uyển Tình tự giấu mà cười cười.

.....

Này đều bao lớn số tuổi, thế nhưng còn sẽ bởi vì tiểu bối một câu, mà làm chớp mũi đều có chút lên men.

Nhìn ra Từ Uyển Tình là sẽ không đứng ở phía chính mình, lão gia tử bực mình mà nhìn phía Hàn Thời.

“Kia chờ uyển tình trăm năm sau, người lại làm sao bây giờ?”

Hàn Thời không kiên nhẫn, “Ta lại không phải vô sinh.”

Đinh Cửu Cửu: “.....?”

Còn lại người: “.....”

Lại lần nữa ở trà thất nội làm ra gần như nguyên | viên đạn | bạo | tạc sau giống nhau không có một ngọn cỏ tĩnh mạch bầu không khí, Hàn Thời tựa hồ hoàn toàn vô sở giác sát.

Hắn còn bắt lấy Đinh Cửu Cửu tay nhẹ nhéo nhéo.

“.....”

Đinh Cửu Cửu phí rất lớn sức lực, mới nhịn xuống trở tay trừu hấn xúc động.

Hàn lão gia tử lấy lại tinh thần, tức giận đến chỉ vào Hàn Thời tay đều run, sắc mặt xanh mét mà nhìn về phía Hàn Thời phụ thân ——

“Người nói một chút..... Người như thế nào sinh ra như vậy cái không biết xấu hổ đồ vật!”

Hàn Thời phụ thân: “.....”

Hắn hiện tại cũng rất nghi hoặc điểm này.

Mà Hàn Thời ở bên cạnh nhếch lên chân bắt chéo, trầm giọng cười cười, hơi hơi giương mắt.

“Còn không phải ngài chỗ đó truyền xuống tới gien được chứ?”

“.....”

Hàn lão gia tử thiếu chút nữa bị hấn tức giận đến bối quá khí đi.

“Hơn nữa ta không ngại nhắc lại tình ngài một chút,” Hàn Thời trên mặt ý cười đậm đi, hắn ở bàn hạ bắt lấy Đinh Cửu Cửu tay chậm rãi nâng lên tới,

hướng trên bàn một khẩu, “Ta cùng cứu cứu kết hôn, chỉ đại biểu nàng cho ta sau này một hợp lý hợp pháp ái nàng vị trí, mặt khác cái gì chó má Hàn gia một phần tử, nên gánh vác trách nhiệm.....”

Hàn Thời khinh miệt mà cười thanh.

“Gia gia, ta làm ơn ngài nói ta không biết xấu hổ thời điểm, không ngại cũng hồi tưởng một chút ngài làm trưởng bối đã từng đã làm sự tình —— sau đó ngài lại hỏi lại chính mình một phen, ngài rốt cuộc là dựa vào bao lớn thể diện, mới có thể không biết xấu hổ cùng cái này so ngài nhỏ 5-60 tuổi tiểu bối, làm ra những cái đó uy hiếp đe dọa sự tình sau, còn đưa ra như vậy vô lý yêu cầu tới?”

Hàn lão gia tử tức giận đến huyết áp đều ấn không được, nặng nề mà gõ quai trượng ——

“Hàn Thời, ngươi có phải hay không thật muốn tạo | phản!?”

Hàn Thời thấp giọng cười rộ lên.

“Sao có thể a, Hàn gia gia môn, chính là ngài ‘ không bán hai giá ’ Ta nhiều nhất không tiến cửa này là được.”

Hắn ngẩng đầu, ánh mắt lãnh đi xuống.

“Ta cuối cùng chỉ nói một lần —— những cái đó cái gì thể giao không thể giao, ta sẽ không thỉnh, càng sẽ không làm những cái đó không thích hợp đồ vật, đem chúng ta hai người hôn lễ khiến cho chướng khí mù mịt.”

Hàn lão gia tử siết chặt quai trượng, “Vậy ngươi ý tứ này, có phải hay không chúng ta cũng không cần đi a!”

“Các ngươi là trưởng bối, ta tự nhiên sẽ mời các ngươi trình diện.”

Hàn Thời hơi hơi mỉm cười.

“Nhưng là còn lại không nên tới nếu tới, cũng đừng trách ta làm cho bọn họ bị sập cửa vào mặt.”

Hàn lão gia tử một tạp quái trượng, dùng ra đòn sát thủ ——

“Kia này hôn lễ, ta xem ta không đi cũng thể!”

“.....”

Hàn Thời ánh mắt vừa động.

Đối với lão nhân sẽ có như vậy uy hiếp, hẳn một chút đều không ngoài ý muốn.

Lôi kéo Đinh Cửu Cửu đứng dậy, Hàn Thời cười nói: “Ngài tới hay không, là ngài tự do thân thể, ta đương nhiên sẽ không giống ngài giống nhau đem không tình nguyện người ấn chính mình ý nguyện cường trói đi chỗ nào.....”

Nói, Hàn Thời hướng ba vị trưởng bối phương hướng khom người.

Lại thẳng khởi sau thắt lưng, hẳn lôi kéo Đinh Cửu Cửu hướng ngoài cửa đi.

Hàn lão gia tử gắt gao mà nhìn chăm chăm Hàn Thời bóng dáng.

——

Hắn mới không tin, chính mình cái này tôn tử, sẽ thật sự mặc kệ chính mình không đi hôn lễ, làm Đinh Cửu Cửu rơi xuống mặt mũi.

Mà chính ứng Hàn lão gia tử suy đoán, đi tới cửa khi, Hàn Thời đột nhiên bước chân dừng lại, quay lại thân.

“A, đã quên nói.”

Hàn lão gia tử lộ ra một chút thắng lợi tươi cười, chỉ tiếc không đợi hoàn toàn triển lộ ở đáy mắt, hần liền nghe thấy chính mình kia không cười tôn tử cười như không cười mà, sâu kín bồi thêm một câu ——

“Gia gia ngài nếu không đi hôn lễ, kia mặc kệ ta có phải hay không vô sinh, ngài đời này đều đừng hy vọng có thể thấy ngài tăng tôn tử hoặc là cháu cố gái.”

Nói xong, Hàn Thời lôi kéo Đinh Cửu Cửu, sạch sẽ lưu loát mà xoay người ra cửa.

Trà thất môn đóng lại, đi ra ngoài vài bước sau, hai người còn nghe được đến Hàn lão gia tử tức giận đến thẳng gõ quả chuông thanh âm.

Hàn Thời thực hiện được mà lộ ra tươi cười.

Hần nghiêng đầu đi.

“Lãnh đạo, ta có phải hay không đặc biệt lợi hại?”

Đinh Cửu Cửu phen hần liếc mắt một cái, lạnh giọng.

——

“Không, đừng, không, đừng?”

Hàn Thời: “..... Ân, kế sách tạm thời, người hiểu.”

Đinh Cửu Cửu trừu tay, cũng không quay đầu lại mà đi ra ngoài, thanh âm lưu tại phía sau ——

“Ta không hiểu, ván giặt đồ hiểu, người tìm nó nói đi thôi.”

Hàn Thời: “..... Ta sai rồi lãnh đạo.”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 90 Đệ Chương 90

Chương 32

《 Hàn gia cùng hôn lễ (hạ) 》

Rạng sáng 5 giờ rưỡi.

Q thị ngoại ô thành phố một đồng biệt thự.

Đình Cửu Cửu bị Nhạc Dư Quân từ trong ô chăn “Đào” ra tới ——

“Rời giường!”

Trong ô chăn nữ hài nhi cánh tay ôm gối đầu, hai chân kẹp gối đầu, đem chính mình cuộn thành một đoàn, mắt hạnh nhắm chặt, ở trên giường cọ cọ mới lâm bầm:

“Ngủ tiếp..... Trong chốc lát.....”

“Đừng ngủ lẹm, chạy nhanh khởi, chuyên viên trang điểm đều đến biệt thự bên ngoài!”

“Liền..... Hai phút.....”

Đình Cửu Cửu như đi vào cõi thần tiên, tiếp tục hưởng trong ô chăn toản.

Nhạc Dư Quân tức giận đến tưởng chống nạnh ——

“Hôm nay là hôn lễ a Đình Cửu Cửu, sáng nay còn ngủ nướng —— người muốn tức chết ta có phải hay không?”

“Tối hôm qua thảo luận hôn lễ lưu trình lăn lộn quá muộn sao.....”

Chỉ ngủ ba bốn giờ Đinh Cửu Cửu cơ hồ muốn khóc thành tiếng.

Nhưng mà Nhạc Dư Quân chút nào chưa cho nàng mặt mũi, trực tiếp thượng thủ kéo xuống chăn ——

“Người chính là chỉ ngủ ba bốn mươi phút, sự tình hôm nay cũng không thể chậm trễ.”

“.....”

Vài phút sau, Đinh Cửu Cửu sắc mặt tái nhợt mà ngồi ở phòng hóa trang, nhậm non nửa nhà ở tạo hình đoàn đội ở trước mặt trong gương lăn lộn tới lăn lộn đi.

Cho nàng hoá trang chính là cái nam chuyên viên trang điểm, có trong TV thường thấy cái loại này nam chuyên viên trang điểm quyến rũ đáng người ôn tồn tuyến, nghe nói là giới giải trí không ít đại bài ngự dụng.

“Ta tiểu tổ tông uy!”

Kia đánh cuộn sóng cuốn nhi thanh âm, tại đây vị nam chuyên viên trang điểm mới vừa tiến hóa trang gian môn thời điểm, liền bắt đầu ma âm rớt nhĩ dường như tra tấn Đinh Cửu Cửu ——

“Người tối hôm qua làm gì đi, trộm dây điện đi sao, a? Người nhìn một cái này sắc mặt, này quầng thâm mắt, này thức đêm sưng vù..... Tiểu tổ tông, người có phải hay không cùng ta có thù riêng ai??”

Tuy là Đinh Cửu Cửu lúc này vây thành gấu trúc, bị nam chuyên viên trang điểm này một hồi nói, cũng chính là đem thần trí từ trên chín tầng mây tím đã trở lại.

“Cho nàng lấy một ly nước chanh, muốn ôn!”

“Làm cho bọn họ chạy nhanh đưa chút ướp lạnh bọt biển tới!”

“.....”

Vốn là lăn lộn phòng hóa trang, nháy mắt lại náo nhiệt một cái độ.

Đình Cửu Cửu còn chống mí mắt nỗ lực không ngủ, ngáp dài hỏi: “Nước chanh đắp mặt sao?”

“Đắp cái gì mặt! Uống!”

Nam chuyên viên trang điểm tức giận đến tưởng dậm chân.

“..... Nga.”

Nhìn ra lúc này này chuyên viên trang điểm đầy mặt đều viết “Ta không dễ chọc” “Người rảnh rồi chớ gần”, Đình Cửu Cửu không hề ý đồ hòa hoãn hẳn cảm xúc, ngoan ngoãn mà thu thanh.

Lúc sau ba bốn giờ, nàng liền cùng cá nhân ngẫu nhiên oa oa dường như, nhậm mấy cái chuyên viên trang điểm tạo hình sư, ở chính mình trên mặt trên đầu lăn lộn.

Bởi vì thành phố C cùng Q thị chi gian cách xa nhau khá xa, muốn vượt thành thị tiếp hôn hiển nhiên quá mức phiền toái, vì thế Đình Cửu Cửu cùng liền dãi ở Q thị vùng ngoại thành biệt thự, chờ Hàn Thời bên kia hôn xe tới đón.

Ước chừng buổi sáng 8 giờ rưỡi, hôn xe từ an bài tốt khách sạn xuất phát, lôi kéo thật dài đoàn xe, một đường thẳng đến Q thị vùng ngoại thành biệt thự.

Ở mấy chiếc phó xe hộ tống gian, trang điểm nhất thịnh xe chuyên dùng nội, ghế điều khiển phụ thượng Tần Lâu cắt đứt điện thoại, quay đầu lại nhìn xe hậu tòa liếc mắt một cái.

“Thư thư nói, tân nương bên kia đã chuẩn bị tốt.”

“..... Ân.”

Hàn Thời thất thần mà nhìn xe ngoại.

Người qua đường hiếm khi thấy như vậy đại hôn xa trận trượng, không ít người tò mò mà nghỉ chân quan vọng.

Tần Lô nhướng mày, quay lại tới.

“Người tình huống như thế nào? Kết hôn cùng ngày cái này biểu tình, là muốn chạy trốn hôn a?”

“..... Lăn.”

Hàn Thời tức giận mà đổi hẳn một câu.

Nói xong, hẳn quay lại mặt, “Đây là khẩn trương đến.”

Tần Lô cười rộ lên, “Người này nhưng không giống như là khẩn trương biểu tình, cùng kia không ngủ tỉnh dường như.”

Hàn Thời néo néo ấn đường.

“Người còn không biết xấu hổ cùng ta đề a, người đó là từ chỗ nào tìm chuyên viên trang điểm, còn không phải là một không cẩn thận quá hưng phấn không ngủ, lộ điểm quầng thâm mắt sao, sáng nay mới vừa vào cửa liền cho ta một hồi mắng —— lão đầu nhi cũng chưa như vậy mắng quá ta.”

Tần Lô ở ghế điều khiển phụ thượng đã nhin không được cười ra tiếng.

“Các người phu thê cũng thật có ý tứ, tối hôm qua thức đêm tâm tình?”

“.....” Hàn Thời liếc nhìn hẳn một cái, “Có ý tứ gì?”

Tần Lâu: “Tân nương bên kia, ta nghe nói cũng bị chuyên viên trang điểm hảo một hồi huấn.”

Hàn Thời: “.....”

Hàn Thời: “Người này hai cái chuyên viên trang điểm thù ta nhớ kỹ —— nói ta còn chưa tính, liền nhà ta lãnh đạo đều dám mắng?”

Tần Lâu khí cười:

“Lăn a, thiếu ở chỗ này cho ta tắc cấu lương, tin hay không ta lôi kéo thư thư phải tay không làm?”

“.....”

Suy xét một chút người này cấu tính nết, cùng với hôm nay cuộc sống này quan trọng trình độ, Hàn Thời khó được ghen trở về, không hé răng.

Tần Lâu đắc thắng mà về.

Qua nửa phút, từ ghế điều khiển phụ thượng liếc nhìn hẩn một cái, muốn cười không cười.

“Người thật khẩn trương a? Như thế nào một chút đều nhìn không ra tới?”

“.....”

Hàn Thời chậm rãi từ ngoài cửa sổ thu hồi ánh mắt.

Ngừng một chút, hẩn duỗi đờn chỉ tay qua đi.

“Đây là làm gì?”

Tần Lâu ngạc nhiên nói.

“Các người Hàn gia người kết hôn tiếp tân nương trước còn có cái gì tập tục sao?”

Hàn Thời cho hắt một ánh mắt uy hiếp.

Tần Lô nửa tin nửa ngờ mà nắm đi lên.

Tạm dừng hai giây, hắt vèo mà một chút thu hồi tay, cười ha hả ——

“Nếu không phải này trong xe máy sưởi khai đến như vậy đủ, sáng nay lại là ta toàn bộ hành trình ‘trông coi’, ta đây thật muốn cho rằng người là bị người ném trên nền tuyết đi —— người này tay ôn hiện tại lạnh đến có thể làm ướp lạnh a?”

Không để ý tới Tần Lô cười nhạt, Hàn Thời một lần nữa chuyển khai tầm mắt.

“Ta đã tận ta có khả năng nguy trang đến không khẩn trương, vạn nhất chờ lát nữa xuống xe về sau, đi khởi lộ cùng tay cùng chân, người nhớ rõ nhắc nhở ta.”

“.....”

Nghe kia banh đến gần như hờ hững mà không hề phập phồng thanh tuyến, Tần Lô cười đến cơ hồ dừng không được tới.

“Người thật đúng là làm ta lau mắt mà nhìn mà túng a, Hàn Thời.”

“Người không túng. Chờ người kết hôn, ta nhất định nhìn xem người nhiều anh dũng.”

Hàn Thời lười đến phản ứng hắt, đầu đều không trở về mà nói.

.....

Cuối cùng nửa giờ sau, hôn xe rớt cuộc tới rồi biệt thự bên ngoài.

Xuống xe, người quay phim khiêng camera cùng lại đây, Tần Lâu đi ở Hàn Thời bên cạnh, một bên tiến biệt thự cửa chính, một bên vui sướng khi người gặp họa ——

“Chậm một chút đi, đừng ngã.”

Hàn Thời hít sâu một hơi, nhắc chân đi hướng lầu hai phòng ngủ chính.

Hàn Thời cùng Tần Lâu tới rồi trước cửa, cửa phòng khai một cái phùng.

Tống thư tựa hồ ở cùng người bên cạnh dò hỏi, “Dựa theo này trên giấy vấn đề?”

“Đúng vậy, đáp đến làm cho hẩn tiến, sai rồi hoặc là không hảo..... Ân, một lần 10 cái hít đất.”

“Ngô.”

Tống thư khẽ lên tiếng.

“Đệ nhất đề, nhạc mẫu đại nhân sinh nhật cùng số di động.”

Hàn Thời lúc này cơ bản khẩn trương đến chỉ còn lại có bản năng phản ứng ——

Không đợi Tống thư giọng nói lạc ổn, hẩn nhanh chóng báo ra một chuỗi niên đại thời gian tổng số tự.

Bên trong cánh cửa truyền đến thanh cười khẽ.

“Này hay là lậu quá đề đi?”

“Như thế nào sẽ đâu.....” Bên trong cánh cửa cười.

“Kia đệ nhị đề, ân, không có chính xác đáp án, xem người phát huy.”

Tổng thư niệm đề:

“Người cùng tân nương lần đầu tiên thấy là ở cái gì thời gian, cái gì địa điểm, đệ nhất cảm giác như thế nào?”

Hàn Thời ngẩn ra.

Bên cạnh Tần Lâu trên mặt ý cười cũng đốn hạ.

Hàn gia năm đó sự tình tổng cộng cũng không mấy người biết, ít nhất đưa cho Tổng thư này phân đề người, cùng với Tổng sách vở người đều hoàn toàn không rõ ràng lắm.

Trong phòng xa xa mà truyền đến một tiếng chần chờ thấp giọng.

“Vấn đề này liên tính.....”

Hiển nhiên là Đinh Cửu Cửu cũng nghe tới rồi động tĩnh.

Đang ở Tần Lâu tưởng chính mình ra mặt lừa gạt quá khứ thời điểm, hẳn nghe thấy bên cạnh nam nhân cười nhẹ thanh ——

“Tám tuổi năm ấy, liền ở cái này biệt thự, hậu viện bể bơi bên cạnh.”

Hàn Thời ngừng một chút, khóe miệng hơi cười.

“Ấn tượng đầu tiên..... Khóc đến thật xấu a.”

Trong môn ngoài cửa, không hiểu rõ người nở nụ cười.

Tần Lâu ánh mắt hơi trầm xuống, bên trong Tổng thư cũng có điều phát hiện, không có động thanh.

“Nga, còn có.”

Hàn Thời thấp giọng nói ——

“..... Nếu hôm nay không chết, ta đây muốn cho nàng đối ta cười một lần.”

Trong môn ngoài cửa tiếng cười lú lo dừng lại.

Tống thư phản ứng cực nhanh, nàng đem trong tay nhắc nhở giấy một xoa, ném tới bên cạnh, trực tiếp duỗi tay mở cửa ——

“Kết thúc, mời vào.”

Bên cạnh người nóng nảy, hạ giọng: “Sớm, sớm.....”

Nhưng mà Hàn Thời đã đẩy cửa đi vào.

Tần Lô nhẹ nhàng thở ra, đi theo vào cửa, cùng Tống thư liếc nhau, nhỏ giọng nói: “Nhà ta thư thư thật thông minh.....”

Tống thư nhàn nhạt liếc nhìn hẩn một cái, lại có điểm bất đắc dĩ.

“Tới tham gia hôn lễ, còn muốn khảo ta ứng biến sao?”

“.....”

Hai người không kịp nhiều lời, xoay người đi theo Hàn Thời đi qua sô pha phòng giữ quần áo, đi vào phòng ngủ chính phòng trong.

Đẩy khai phòng trong môn, Hàn Thời ánh mắt đầu tiên liền vọng tới rồi trên giường ngồi nữ hài nhi.

Trắng tinh áo cưới phô mãn giường, ngồi ở cánh hoa trung ương nữ hài nhi có chút bất an mà nắm chặt ngón tay tiêm.

Nghe thấy thanh âm sau, nàng chậm rãi ngẩng đầu, nhìn qua đi.

Bốn mắt nhìn nhau.

Hai người đều đốn ở tại chỗ.

Trong phòng an tĩnh hồi lâu, mặt sau khiêng camera nhiếp ảnh gia đều xấu hổ mà đối diện lên.

Tống thư bất đắc dĩ mà cười, đứng lúc tiến lên một bước, thấp giọng nhắc nhở:

“Tân lang, chúng ta tân nương này một đường đi ra ngoài, chân là không thể chạm đất nga.”

Hàn Thời lấy lại tinh thần.

Hắn vài bước đi lên trước, đình đến mép giường, khom người lưu loát mà đem trên giường ăn mặc áo cưới nữ hài nhi trực tiếp ôm lên.

Đình Cửu Cửu hoảng hốt hạ, trọng tâm cùng nhau, lại lấy lại tinh thần khi, đã ở người nọ trong lòng ngực.

Bên tai một tiếng ủy khuất hỏi:

“Tiểu lãnh đạo, người hôm nay như thế nào có thể như vậy xinh đẹp?”

Đình Cửu Cửu: “.....?”

Hàn Thời càng khẩn mà ôm lấy nàng ——

“Thật muốn giấu đi, chỉ có ta một người có thể nhìn đến mới hảo.”

“Khụ khụ.....”

“Hai vị tân nhân, nên đi hôn lễ hiện trường.”

“Tân nương áo cưới chú ý một chút, tân lang đừng dẫm lên a ——”

“Tân nương đừng thẹn thùng, xem màn ảnh.....”

Thật dài hôn xe đoàn xe, mênh mông cuồn cuộn mà mở ra, lại mênh mông cuồn cuộn mà khai đi rồi.

.....

“Tân nương Đinh Cửu Cửu tiểu thư, người nguyện ý gả cho Hàn Thời tiên sinh làm vợ —— vô luận hãn tương lai là giàu có vẫn là bần cùng, vô luận hãn tương lai thân thể khỏe mạnh hoặc không khỏe, người đều nguyện ý cùng hãn vĩnh viễn ở bên nhau sao?”

“Ta nguyện ý.”

“Tân lang Hàn Thời tiên sinh, người nguyện ý cưới Đinh Cửu Cửu tiểu thư làm vợ —— vô luận nàng tương lai là giàu có vẫn là bần cùng, hoặc vô luận nàng tương lai thân thể khỏe mạnh hoặc ——”

“Ta nguyện ý!”

“.....”

Bị đoạt lời kịch thần phụ không tán đồng lại bất đắc dĩ mà nhìn về phía Hàn Thời.

Hàn Thời lại chỉ thấy được trước mắt này một người.

Hắn nhẹ giọng, trình trọng ——

“Ta cả đời này, đối nàng đến chết không phai.”

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 91 Đệ Chương 91

Chương 33

《 sau khi kết hôn hằng ngày: Luôn có nữ cấp dưới tìm mọi cách hại ta..... Quỳ ván giặt đồ sàu riêng điều khiển từ xa bàn phím cpu (thượng) 》

Thứ hai buổi sáng, 8:50.

Thành phố A, trung tâm thành phố tài chính khu.

Một đồng cao tầng office building nội, lầu một thang máy gian.

“Ai, người nghe nói sao?” Cầm ngoài ra còn thêm thức cà phê ly nữ nhân hướng bên cạnh đồng sự chỗ đó khuynh cúi người, hạ giọng thần bí hề hề mà nói: “Hôm nay, hàn đồng sẽ đi công tác tới chúng ta công ty thị sát nga.”

“Hàn đồng? Cái nào hàn đồng?”

“Không phải đâu người.....” Trước hết mở miệng nữ nhân nhin không được mắt trợn trắng, vươn ngón trỏ, nàng hướng đỉnh đầu chỉ chỉ ——

“Còn có thể cái nào hàn đồng, đương nhiên là chúng ta mẫu trong công ty cao nhất thượng vị kia a.”

Nàng bên cạnh đồng sự nghĩ nghĩ, không khỏi bưng tỉnh, duỗi tay che miệng, “Chính là cái kia mới hơn hai mươi không đến ba mươi Hàn Thời??”

“Ân, chính là hần. Người nhưng nói nhỏ chút a, ta cũng chưa nói cho người khác.”

Nữ nhân thần bí mà dựng thẳng lên ngón trỏ ở bên miệng thở dài một chút.

Cửa thang máy mở ra, hai người đi vào đi.

Chờ thang môn đóng lại, các nàng mới một lần nữa bắt đầu nghị luận.

“Không phải..... Ta đều một chút động tĩnh không nghe được, người là làm sao mà biết được??”

“Ta thúc thúc không phải ở mẫu công ty nhậm chức sao, hần cuối tuần gia đình tụ hội thời điểm, cùng ta đề ra một miệng, ta liền nhớ trong lòng.”

“Ta đi..... Kia chính là cái kim cương vương lão ngũ a, mẫu chốt là nghe nói lớn lên còn cự soái!”

“Ha ha..... Ta đã thấy ảnh chụp, xác thật siêu cấp soái. Bất quá có một chút thật đáng tiếc, hần cũng không phải là độc thân, ta nghe ta thúc thúc nói, hần đã sớm kết hôn.”

“Ha??”

“Thật sự..... Trên tay hần kết hôn nhẫn đeo giống như có cái ba bốn năm. Cho nên a, người ta liền có cơ hội liếm liếm nhan ha ha chanh là đủ rồi.”

“Ta không thể tin tưởng —— hần như vậy hoàn mỹ, lại như vậy tuổi trẻ, vì cái gì muốn kết hôn! Hần thê tử là ai??”

“Không biết, Hàn gia ‘ Thiếu phu nhân ’ vẫn luôn là ta thúc bọn họ công ty lớn nhất chưa giải chi mê, nghe nói năm đó là ần hôn.....”

Nói chuyện, cửa thang máy mở ra, hai người hướng bộ môn nội ô vuông gian đi, thanh âm cũng dần thấp.

Cao vóc dáng cái kia còn tại hoài nghi, “Ấn hôn? Chẳng lẽ là cái loại này chỉ có mặt ngoài hình thức thương nghiệp liên hôn, hai vợ chồng ở bên ngoài ai chơi theo ý người nấy?”

“Vậy người nhưng được mất nhìn.”

Một cái khác cười nói.

“Ta thúc thúc phía trước liền đề qua, bọn họ công ty vị này hàn đồng tuổi còn trẻ, nghe nói kết hôn trước kia nhưng thật ra không ít đào | sắc | tân | nghe, nhưng là ở kết hôn sau, kia kêu một cái tu thân dưỡng tính, chưa bao giờ ở bên ngoài hái hoa ngắt cỏ..... Trừ phi toàn công ty tăng ca làm gương tốt, nếu không liền buổi tối 9 điểm về sau xã giao cũng đều chưa bao giờ tham gia, trực tiếp về nhà ——21 thế kỷ mẫu mực hảo nam nhân.”

“..... Ta toan.”

“Ta cũng toan a.”

“Hắn thê tử đời trước là cứu vớt quá địa cầu sao?”

“Ha ha, khả năng đi.”

“Bất quá người như vậy vừa nói, ta đột nhiên nhớ tới, này chu tổng giám đốc không phải vừa vắn ra ngoại quốc đi công tác sao, tôn phó tổng vệ thành như vậy, kia tiếp đãi sự tình, chẳng phải là muốn từ..... Một vị khác phó tổng phụ trách?”

“Người là nói —— quách văn huyên?”

“Sách, ta cảm thấy chúng ta có trò hay nhìn.”

“Cũng là. Hàn tổng điều đi rồi, nàng đúng là không chỗ dựa thời điểm, lại lấy nàng cái kia thấy cái nam nhân liền hận không thể dán lên đi tao khí kình nhi, tuyệt đối không bỏ được buông tha như vậy một cái quá giang

long đi —— phỏng chừng còn sẽ ảo tưởng quá giang long mang nàng ‘ trời cao ’ đâu.”

“.....”

*

Hai giờ sau, thành phố A quốc tế sân bay.

Hàn Thời ngồi vào tới đón cơ xe chuyên dùng nội, di động cũng đúng lúc chấn động lên.

Hắn nhìn lướt qua điện báo biểu hiện, tiếp lên.

Nhìn xe ngoại, nam nhân cười như không cười mà một câu môi, thanh âm trầm thấp.

“Lâu gia, sáng sớm liền tới điện thoại, có gì phải làm sao?”

Tần Lâu ở đối diện ngữ khí không tốt lắm.

“Ta vừa mới cho người đánh mấy cái điện thoại, đều là tắt máy trạng thái, tình huống như thế nào?”

“.....”

Nhìn ngoài cửa sổ chạy như bay mà qua thành thị cảnh trí, Hàn Thời tâm tình cực hảo mà cười nói: “Không có gì, mới vừa xuống phi cơ mà thôi.”

Tần Lâu: “.....”

Tần Lâu: “Thượng chu kia hạng mục nói thỏa sao người liền chạy?”

“Trong công ty lại không phải theo ta một cái thờ dốc.” Hàn Thời lười biếng mà ý hời da thật ghế dựa.

“..... Người đây là chuẩn bị buông tay mặc kệ a? Làm phía dưới người tùy tiện như thế nào làm?”

“Cái này kêu nói cái gì?”

Hàn Thời hừ cười thanh.

“Bồi dưỡng bốn năm, bọn họ cũng nên có thể nhận ca tử —— ta chuẩn bị năm nay cuối năm phía trước, tìm kiếm một cái thích hợp chức nghiệp giám đốc người, ta liền hoàn toàn ‘ về hưu ’.”

“.....”

Đối diện trầm mặc một lát, Tần Lâu cười lạnh một tiếng.

“Về hưu? Phương tiện người về sau liền ‘ đi công tác ’ có đều có thể tỉnh, trực tiếp vạn dặm truy thê?”

Hàn Thời giả ngu: “Lâu gia, ta đây chính là đứng đắn đi công tác, người đừng bôi nhọ ta.”

Tần Lâu: “Lăn người đại gia, người còn đi công tác, người cho ta gốc tử có phải hay không —— nếu không phải nhà người lãnh đạo đi thành phố A tham gia học thuật giao lưu hội, người sẽ đột nhiên đi công tác, nhảy nhót mà cùng qua đi?”

“.....”

Hàn Thời quyền đương không nghe thấy lời này.

Tần Lâu vô cùng mà ghét bỏ: “Người dứt khoát đem chính mình lấy căn thẳng một hệ, buộc đến người tức phụ trên cổ tay được!”

Hàn Thời tức khắc cười.

“Nàng nếu đồng ý, ta sớm buộc hảo sao?”

Tần Lâu: “.....”

Tần Lâu: “Đồ vô sỉ.”

Hàn Thời: “Khách khí khách khí. Luận phương diện này, ngươi ta không phải tám lạng nửa cân sao?”

“.....”

Lần này đối Tần Lâu giả ngu.

Hàn Thời cũng thừa thẳng xông lên, “Ngươi cũng đừng khi ta cái gì cũng không biết a —— này tiểu phá hạng mục ngươi sở dĩ thúc giục đến như vậy khẩn, còn làm phiền ta tự mình ra trận, còn không phải là bởi vì nhân gia cầu đến nhà các ngươi thư thư chỗ đó đi?”

Tần Lâu: “..... Không biết, không nghe nói qua.”

“Cho nên a, chúng ta loại này là thuộc về kiên cố giai | cấp | cách mạng hữu nghị —— ai cũng đừng cười nhạo ai, các quét nhà mình trước cửa tuyết đi.”

Tần Lâu buông tiếng thở dài.

“Hạng mục, cấp cái lời chắc chắn, ta đêm nay liền dựa cái này bò nhà của chúng ta thư thư giường.”

“Ngươi điếm này tiền đồ.”

Mới vừa nói xong không cười nhạo, Hàn Thời vẫn là không nhịn xuống cười nhẹ lên.

Bị đối diện mãnh liệt khinh thường lúc sau, hần cười nói: “Được rồi, ta đi phía trước cũng đã cùng pháp vụ bộ xác định quá một lần, bọn họ bên kia qua xét duyệt, thực mau là có thể ký xuống tới.”

“Tính người còn có điểm nhân tính.”

Nói xong, Tần Lô ở đối diện lạch cạch một chút treo điện thoại.

Hàn Thời: “.....”

Đối với kết thúc trò chuyện giao diện di động, Hàn Thời bật cười, lắc lắc đầu.

“Vậy người thật đúng là một chút nhân tính cũng chưa.”

Thu hồi di động, Hàn Thời giương mắt, nhìn về phía ghế điều khiển phụ ngồi trợ lý.

“Làm người tra sự tình, thế nào?”

Trợ lý ngẩng đầu, “Đình tiểu thư sở hữu đi ra ngoài kế hoạch an bài, xuống giường khách sạn chờ tương quan tin tức, đều đã tra được.”

Hàn Thời gật gật đầu, “Người phát đến ta cứng nhắc thượng, sau đó lấy tới ta nhìn xem.”

“Tốt, hàn đồng.”

Trợ lý theo tiếng, cúi đầu từ công văn trong bao lấy cứng nhắc cùng chính mình di động, trang điểm một hồi lúc sau, xoay người đem Ipad đưa cho Hàn Thời.

Hàn Thời kết quả, hoạt khai màn hình, một bên cúi đầu nhìn một bên không chút để ý hỏi: “Nàng đêm nay trụ cái nào khách sạn?”

Trợ lý do dự hạ, thật cẩn thận mà báo cái tên.

Hàn Thời nghe xong về sau, ở trong trí nhớ kiểm tra một vòng cũng không đối thượng hào, không khỏi cau mày ngẩng đầu: “Máy tinh cấp?”

Trợ lý xấu hổ mà hướng về phía kính chiếu hậu cười cười, “Ân..... Chính là bình thường ổn định giá khách sạn, bọn họ học thuật giao lưu hội đồng nhất an bài..... Phía trước ngài làm ta cấp Đình tiểu thư chuẩn bị trợ lý, nàng cũng không có liên lạc.”

“.....”

Hàn Thời thở dài, ngay sau đó cười xoa xoa ấn đường.

“Có như vậy một vị cần kiêm quản gia thế tử, hâm mộ sao?”

Trợ lý: “.....”

Dưới đáy lòng mặc niệm ba lần “Người ái công tác của người cho nên người tôn trọng người thủ trưởng chẳng sợ hấn ham thích với tùy thời tùy chỗ tú ân ái hơn nữa cho người uy cầu lương” lúc sau, trợ lý bảo trì chức nghiệp tính mỉm cười ——

“Hàn tổng, chúng ta đây kế tiếp là trực tiếp đi công ty con thị sát, vẫn là trước ước nói vài vị đồng sự?”

Hàn Thời nghĩ nghĩ, “Trước đưa ta đi tìm nàng thế nào?”

Trợ lý: “.....”

Công ty tại như vậy một vị quyết sách người dưới sự chủ trì, kinh doanh đến bây giờ còn như thế thuận lợi thậm chí phát triển không ngừng, trừ bỏ chur vị nguyên lão càng vất vả công lao càng lớn bên ngoài, nói vậy cùng vận khí là mật không thể phân đi.

Rồi sau đó tòa, Hàn Thời ở nghiêm túc mà xem xong cứng nhắc thượng ký lục Đinh Cửu Cửu hôm nay hành trình lúc sau, không khỏi tiếc nuối.

“A..... Nàng hiện tại đang ở dàn xếp hoãn hợp thời gian —— bất quá ta xem ly cơm trưa thời gian cũng không sai biệt lắm, bọn họ trường học kia mấy cái lão sư muốn đi đâu nhi liên hoan?”

Trợ lý lau một phen mặt, “..... Một cái tửu lầu nhỏ. Bất quá hàn đồng, công ty con bên kia, quách văn huyên phó tổng tựa hồ đã dự định hảo cơm trưa địa điểm, muốn mời ngài cộng tiến cơm trưa.”

Hàn Thời gật gật đầu, “Công sự quan trọng.”

Trợ lý đôi mắt hơi lạng: “Kia ——?”

Hàn Thời: “Vậy đem hôm nay giữa trưa cơm trưa địa điểm, sửa đến bọn họ trường học ăn liên hoan cái kia tửu lầu nhỏ đi.”

Trợ lý: “.....”

“Như thế nào? Chấp hành lên có khó khăn?”

Trợ lý hơi thở mong manh: “Không có..... Ta đây liền thông tri công ty con bên kia..... Cho ngài mau chóng an bài.....”

Hàn Thời vừa lòng gật gật đầu, lại mở ra Ipad, đem mặt trên Đinh Cửu Cửu hành trình biểu lại lần nữa xem một lần.

.....

Quách văn huyên dựa theo Hàn Thời trợ lý bên kia phát lại đây địa chỉ tới rồi cơm trưa địa điểm về sau, cơ hồ hoài nghi hôm nay có phải hay không ngày cá tháng tư.

——

Bằng không, bọn họ vị kia hàn đồng sao có thể sẽ đến loại địa phương này ăn cơm?

Người khác không rõ ràng lắm, nàng lại sáng sớm liền nghe được —— trên danh nghĩa Hàn Thời chỉ là Hàn gia lão gia tử đẩy ra rèn luyện người nổi nghiệp, nhưng Hàn gia hiện giờ đại bộ phận cổ quyền tất cả đều chộp vào cái này còn không đến ba mươi người trẻ tuổi trong tay.

Này đã không phải kim quy tế, mà là một tôn kim Phật.

Chỉ tiếc.....

Như vậy tuổi trẻ đây hứa hẹn giá trị con người kinh người nam nhân, cũng đã kết hôn.

Bất quá cũng không cái gọi là, trên đời này có quyền thế nam nhân, có mấy cái không trộm tanh đâu?

Quách văn huyên nghĩ như vậy, không khỏi bĩu môi.

Đối với bên trong xe kính chiếu hậu, nàng vì này đốn cơm trưa cố ý chuẩn bị trăm nam sắc son kem nung mặt môi, gọi lên một cái điểm lệ tươi cười.

Bằng nàng gương mặt này cùng này phó dáng người, chỉ cần có thể bán thượng vị này hàn đồng, chẳng sợ giống phía trước bồi vị kia Hàn tổng giống nhau, chỉ làm tình | phụ.....

Đang ở nàng đối với gương tự mình thưởng thức thời điểm, thân xe phía sau đột nhiên truyền đến một trận chói tai tiếng còi.

Quách văn huyên tươi cười cứng đờ.

Nàng chuyển nhìn về phía xe ngoại kính chiếu hậu.

Này phi thường hẹp hòi đường nhỏ chỉ có một đơn hành nói nhập khẩu, quách văn huyên xe nghiêng cắm lại đây, miễn cưỡng nhường ra đơn hành phương hướng lộ —— nhưng lại cũng chặn cùng nàng mục đích địa tương đồng xe.

Quách văn huyên thấp giọng mắng câu, lại lần nữa xác nhận quá một lần Hàn Thời trợ lý phát tới địa chỉ cùng tửu lầu tên về sau, nàng chỉ phải một lần nữa phát động khởi xe, vẫn luôn chạy đến này tửu lầu trước dừng xe khu.

“..... Loại địa phương này, thế nhưng cũng có thể tìm được, còn có người tới.....”

Quách văn huyên một bên xuống xe, một bên thấp giọng lầm bầm.

Đồng thời nàng cũng không quên biểu tình bất thiện trừng mắt nhìn liếc mắt một cái mặt sau kia chiếc theo kịp bình thường xe hơi.

Tự cao thân phận, quách văn huyên không theo chân bọn họ so đo, quay đầu tả hữu nhìn nhìn.

“Liên cái bãi đậu xe đều không có.....”

Nàng làm cái hít sâu, thấp chú một tiếng, dẫm lên xinh đẹp hạn lượng khoản giày cao gót, thượng trước mặt tửu lầu một chất bậc thang.

Mới vừa vừa vào cửa, liền nghe thấy tửu lầu trước đài nhiệt tình mà tiếp đón một tiếng ——

“Hoan nghênh quang lâm.”

Có tiếp khách tiến lên lễ phép hỏi: “Xin hỏi ngài vài vị?”

“.....”

Quách văn huyên liếc đi liếc mắt một cái, hái được trên mặt kính râm, bỏ vào tay bao nội.

Sau đó nàng mới có chút ghét bỏ mà nhìn một vòng chung quanh hoàn cảnh, hỏi: “Có một vị họ Phương tiên sinh ở chỗ này dự định quá vị trí sao?”

“Ngài chờ một lát, ta vì ngài tra một chút.”

Kia tiếp khách nói xong, xoay người trước mặt đài nói thềm vài câu, sau đó nàng mặt mang mỉm cười mà chuyển qua tới.

“Có, lâu hai Thính Vũ Các phòng, gian ngoài cái bàn.”

“.....”

Hiển nhiên này tiếp khách không có lãnh nàng đi lên ý tứ.

Lại một lần cảm khái nhà này từ lâu phục vụ giá rẻ, quách văn huyên bất mãn mà nhìn người nọ liếc mắt một cái, quay đầu hướng lâu hai đi.

Chỉ là đi ra ngoài vài bước, nàng mới đột nhiên nhớ tới một vấn đề ——

“Thính Vũ Các” căn phòng này danh còn chưa tính, vì cái gì còn sẽ có “Gian ngoài cái bàn” cái này cách nói?

Hai phút sau, đứng ở “Thính Vũ Các” bên trong cánh cửa, quách văn huyên liền đã hiểu.

“Người từ từ!”

Quách văn huyên không thể nhịn được nữa mà kêu ở mới vừa rồi bị nàng hỏi đường mà lãnh nàng lại đây người phục vụ ——

“Ý tứ này là, đặt trước người chỉ đình này gian ngoài một cái bàn —— liền hiện tại bên trong kia bàn, còn có khác khách nhân??”

Người phục vụ bị nàng ngữ khí thái độ khiến cho một ngốc, sừng sốt vài giây mới cười khổ nói: “Vị khách nhân này, ta cũng không biết các người tình huống, ta chỉ là giúp ngài chỉ một chút lộ mà thôi —— nếu ngài thật sự có yêu cầu, ta đây đi dưới lầu giúp ngài hỏi một chút?”

Quách văn huyên: “Nhất định là các người lầm, người đi hỏi ——”

Nói còn chưa dứt lời, trên hàng hiên truyền đến mấy cái tiếng bước chân.

Cầm đầu người thấy đứng ở cửa người phục vụ, “Ngài hảo, xin hỏi hạ, Thính Vũ Các phòng trong ở đâu vị trí a?”

Người phục vụ xấu hổ mà nhìn quách văn huyên liếc mắt một cái, duỗi tay ý bảo hạ chính mình trước mặt phòng ——

“Ngài hảo, nơi này chính là Thính Vũ Các. Bên trong cái bàn kia, hẳn là chính là ngài vài vị dự định vị trí.”

“Nga, tốt, cảm ơn.”

Cầm đầu người này nói xong, quay lại thân tiếp đón câu ——

“Giả lão sư, tề lão sư, đình lão sư, ta tìm được dự định ghế lô, ở bên này.”

Vài tiếng đáp nhẹ lúc sau, theo cầm đầu người nọ, vài đạo thân ảnh nổi đuôi nhau tiến vào ghế lô.

Ở nhìn thấy đứng bên ngoài trước bàn quách văn huyên sau, đi ở phía trước mấy người sừng sốt.

Trước hết mở miệng nam nhân kia nói: “Chúng ta hẳn là bên trong cái bàn kia.”

Trong ngoài hai gian chỉ cách một đạo cửa tròn, vẫn là chạm rồng dùng để gác lại vật trang trí cái giá vẩy lên.

Vài vị nữ lão sư xuyên qua cửa tròn đi vào bên trong cái bàn bên, ban đầu đi ở phía trước nam nhân lại ngừng bước chân, cười cùng kia người phục vụ nói: “Xem ra các người từ lâu hôm nay sinh ý không tồi a, phòng đơn tất cả đều dính đi ra ngoài đi?”

Người phục vụ bất đắc dĩ mà nói tiếp: “Đại khái đúng không, bằng không hẳn là ưu tiên cấp khách nhân an bài phòng đơn, bất quá.....”

Nhớ tới chính mình phụ trách kia mấy gian ghế lô rõ ràng không có cấp đã đặt trước đi ra ngoài thông tri, người phục vụ biểu tình có điểm rồi rậm lên.

Chỉ là lơ đãng thoáng nhìn bên cạnh chết nhìn chăm chăm chính mình quách văn huyên, người phục vụ trong lòng lại lộp bộp một tiếng ——

“Ngạch, cái này..... Cụ thể ta cũng không rõ ràng lắm.”

“Tốt, cảm ơn người.”

“Không có việc gì không có việc gì.....”

Người phục vụ nhanh chóng rời đi này phiến thị phi nơi.

Kia nam nhân thấy trang dung vũ mị xinh đẹp quách văn huyên, vốn dĩ cố ý chào hỏi một cái, nhưng mà ở bị quách văn huyên bất thiện lãnh liếc lúc sau, hẳn ngượng ngùng mà sờ sờ cái mũi, quay đầu vào cửa tròn.

Không trong chốc lát, này bàn trước tiên dự định đồ ăn đã bị phòng bếp bên kia nhất nhất bưng đi lên.

Mà quách văn huyên tắc lạnh mặt ngồi ở ngoại bàn ghế trên, mặt vô biểu tình mà xem di động.

Thằng đến vài phút sau, ghế lô cửa phòng lại lần nữa bị gõ vang.

Bàn nói chuyện với nhau thanh dừng lại.

Ngồi ở nhất bên ngoài nam nhân kỳ quái mà nói thầm thanh, “Không đúng a, chúng ta đồ ăn hẳn là thượng xong rồi mới đúng.”

Tiếng chưa lạc, cửa phòng đã bị người đẩy ra.

Hai cái nam nhân trước sau đi đến.

Quách văn huyên mí mắt vừa nhấc, đi theo đôi mắt đột nhiên sáng lên.

Nàng ánh mắt gắt gao mà chăm chú vào mặt sau nam nhân kia trên người, trên mặt lạnh lẽo nháy mắt lau sạch, nhiệt tình mà đứng lên ——

“Hàn đồng, phương đặc trợ, hai vị rốt cuộc lại đây.”

“——!”

Nàng lời nói vừa dứt.

Bàn nhất nội sườn, một đôi chiếc đũa “Lạch cạch” một tiếng ném tới trên bàn.

Em Thả Thính Anh Đi [C]

Khúc Tiểu Khúc

www.dtv-ebook.com

Chương 92 Đệ Chương 92

Chương 34

《 sau khi kết hôn hằng ngày: Luôn có nữ cấp dưới tìm mọi cách hại ta..... Quý ván giặt đồ sâu riêng điều khiển từ xa bàn phím cpu (hạ) 》

Hàn Thời tiến ghế lô nội, chưa thấy rõ trong môn cảnh trí, liền trước hết nghe thấy một tiếng vũ mị giọng nữ ——

“Hàn đồng, phương đặc trợ, hai vị rốt cuộc lại đây.”

“.....”

Hàn Thời giương mắt.

Cửa tròn nội nhưng thật ra ngòi hơn phân nửa bàn, ngoài cửa lại chỉ đứng một nữ nhân.

Kia nữ nhân ăn mặc màu đỏ bó sát người bao mông váy liền áo, trên người một kiện màu đen áo choàng tiểu áo khoác, trên đùi nửa hắc lộ trắng nõn màu da trường tất chân.

Đại cuộn sóng cuốn màu nâu tóc dài, mặt trái xoan, mũi cao, môi đỏ diễm lệ, trang dung càng đậm.

Nửa diễm tới nói công sự ý tứ đều không có, nhưng thật ra đem chính mình tư tâm cơ hồ toàn viết ở trên mặt.

“.....”

Lạnh như băng mà nhìn chăm chăm hai giây, Hàn Thời không đáp lời, liếc hướng trước người đồng dạng sừng sốt trợ lý phương khả tùng.

Phương khả tùng mới vừa lấy lại tinh thần, liền cảm nhận được từ nhà mình lão bản chỗ đó truyền đến nhiệt độ thấp ánh mắt.

Hắn theo bản năng mà hướng cửa tròn nội nhìn nhìn.

Đối diện ngoại bàn, ngồi cái thoạt nhìn 25 tuổi tả hữu tuổi trẻ nữ hài nhi, đang có chút giật mình mà nhìn nơi này.

Phương khả tùng trong lòng tức khắc một run run.

Hắn không cần nghĩ ngợi, chuyển hướng còn cười tủm tỉm mà nhìn bọn họ quách văn huyên, bài trừ một cái cứng đờ tươi cười ——

“Quách phó tổng, như thế nào không thấy những người khác tới?”

Quách văn huyên sáng sớm liền tưởng hảo thuyết từ.

Lúc này thấy Hàn Thời không có ở trước tiên rời đi, liền trong lòng mừng thầm, cho rằng hôm nay kế hoạch đã thành một nửa.

Nàng nhẹ hợp lại một chút cuộn sóng cuốn tóc dài, “Hôm nay là cho hàn đồng đón gió tây trần, ta liền không có an bài những người khác lại đây, cũng là lo lắng hàn đồng dọc theo đường đi tàu xe mệt nhọc, bọn họ động tay động chân, lại quấy rầy đến hàn đồng liền không thích hợp.”

“Này..... Như vậy a.....” Phương khả xả hơi đoán, chợt dạ mà một bên quay đầu xem Hàn Thời, một bên có lệ quách văn huyên. “Quách phó tổng người thật là..... Có tâm, ha ha.....”

“.....”

Hàn Thời từ cửa tròn nội tiếc nuối mà thu hồi ánh mắt.

Trừ bỏ hẳn vừa mới đứng yên khi, đối diện Đinh Cửu Cửu tựa hồ bởi vì đột nhiên chấn kinh, chiếc đĩa đều dọa rớt đến trên bàn bên ngoài, lúc sau đã người xa lạ dường như cúi đầu, không hề xem hẳn.

Hàn Thời xoa xoa tay, “Ngồi đi.”

Phương khái từng dưới đáy lòng thở phào nhẹ nhõm.

Tiến lên cấp Hàn Thời kéo ra một cái ghế, chờ Hàn Thời sau khi ngồi xuống, hẳn liền ngồi xuống Hàn Thời trong tầm tay.

Đứng ở tại chỗ quách văn huyền ánh mắt lóe lóe, lắc mông chi liền đi tới Hàn Thời một khác bên, ngồi xuống.

Nàng cầm lấy thực đơn phóng tới Hàn Thời trước mặt, thanh âm nhu đến cơ hồ muốn ninh ra thủy tới ——

“Hàn đồng, ngài xem ngài có cái gì thích thái sắc đâu?”

“.....”

Cùng lúc đó, cách chạm rỗng cửa tròn, bàn thanh âm không khỏi nhỏ vài phần.

Ngồi ở Đinh Cửu Cửu một tả một hữu, cũng là hai cái tuổi trẻ nữ giảng sư, lúc này trong đó một cái nhin không được nhỏ giọng cười rộ lên.

“..... Hoắc, các người nhìn thấy mới vừa vào cửa đi ở mặt sau nam nhân kia sao? Lớn lên cũng thật soái a.”

“Ta còn nghe thấy bọn họ kêu hẳn ‘ hàn đồng ’ đâu, xem ra vẫn là tuổi trẻ tài cao.”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Bên cạnh phía trước ở quách văn huyên chỗ đó chưa kịp chào hỏi liền chạm vào vách tường nam nhân, lúc này bất mãn mà xem một cái cửa tròn ngoại đối với Hàn Thời xấu hổ a dua nữ nhân, khẽ hừ một tiếng.

“Cái gì ‘ hàn đồng ’ a, thật muốn là có tiền, có thể chạy tới loại này tiêu phá địa phương?”

Ngồi ở Đình Cửu Cửu bên tay phải nữ lão sư bất mãn. “Hồ lão sư, nhân gia liền không thể là có cái gì đặc thù nguyên nhân sao?”

Bên trái cái kia cũng hát đệm, “Đúng vậy, ta xem hấn kia một thân trang điểm, giống như là điệu thấp lại xa hoa bộ dáng.”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Họ Hồ nam lão sư bất mãn mà xem các nàng, “Các người rõ ràng chính là coi trọng hấn kia tiêu bạch kiểm dường như diện mạo đi, như vậy tuổi trẻ cái gì hàn đồng không hàn đồng..... Lừa mình dối người.”

“Thiệt,” bên phải cái kia mặt kéo xuống tới, “Trưởng thành bộ dáng này, ta cho không cũng nguyện ý a.”

“Ai, lời này có lý —— cộng oán cộng oán.”

Đình Cửu Cửu: “.....”

Tả hữu hai người rất cuộc chú ý tới Đình Cửu Cửu không tầm thường trầm mặc, bên trái cái kia tò mò mà thò qua tới hỏi: “Đình lão sư, người như thế nào không nói lời nào?”

Đình Cửu Cửu trong lòng thở dài, trên mặt tươi cười cùng hi, “Không có gì hảo thuyết..... Nhà này đồ ăn làm không tồi.”

Hồ lão sư lập tức vừa lòng gật gật đầu, “Người nhìn xem nhân gia tiểu đình lão sư, người lại nhìn một cái các người —— các người đây là tới dàn xếp hoãn hợp, vẫn là tới xem soái ca a?”

“Này hai việc lại không xung đột.” Bên phải nữ lão sư mắt trợn trắng, “Nói nữa, cái gì học thuật giao lưu, chúng ta còn không phải là tới ‘trọng ở tham dự’ sao?”

“Chính là.”

Bên trái nữ lão sư đi theo nói thầm thanh.

Nàng vô tình mà vừa nhắc mắt, ngay sau đó cười rộ lên, thấp giọng hướng Đình Cửu Cửu bên này thấu thấu ——

“Ai, ta nói, hiển nhiên không chỉ là chúng ta mơ ước kia soái ca sắc đẹp, người nhìn một cái bên kia, kia nữ nhân đều mau dán vị kia ‘hàn đồng’ trên người a.”

“Mẹ gia, thật đúng là..... Này cũng liền quá không e lệ đi. Chúng ta nhiều người như vậy còn ở chỗ này đâu!”

“.....”

Nam lão sư cau mày quay đầu lại nhìn thoáng qua, vừa muốn chuyển qua tới, hăn đột nhiên ánh mắt vừa động.

Vài giây sau, trên bàn liền nghe nam lão sư hắc hắc cười thanh.

“Các người a, đừng nhớ thương.”

Hăn mỹ tư tư mà toát một ngụm rượu ——

“Ta mới vừa nhìn thấy, này nam tay phải ngón áp út mang nhẫn —— kết hôn nhẫn, ha ha ha.....”

“_____”

Hai cái nữ lão sư sững sốt, sôi nổi xoay đầu đi xem.

Vài giây sau, hai người sôi nổi quay lại tới, đầy mặt tiếc nuối ——

“Thật đúng là a..... Mệt ta vừa mới còn nhớ thương đi tìm hân muốn số WeChat đâu.”

Nam lão sư không tán đồng mà nhìn kia mở miệng nữ lão sư liếc mắt một cái, “Người người này, cũng là không chọn. Lớn lên hảo có ích lợi gì, nhân phẩm không được, đối gia đình không trách nhiệm tâm đó là vấn đề lớn a! Người nhìn xem, rõ ràng mọi người —— liền chúng ta này đó xa lạ —— đều có thể nhìn ra kia nữ nhân ý tứ, này nam chính là không đi, này rõ ràng cũng tồn tâm tư khác sao.”

Hân dừng một chút ——

“Cái này kêu gì?? Đây là ‘ trong nhà hồng kỳ không ngã, bên ngoài cờ màu phiêu phiêu ’ a!”

“.....”

Làm “Hồng kỳ” bản nhân, Đinh Cửu Cửu mặc không lên tiếng mà gặp một chiếc đĩa đồ ăn, biểu tình bình tĩnh mà nhắm nuốt quá, sau đó nuốt đi xuống.

“Ta nhớ rõ tiểu đình lão sư cũng là đã kết hôn đi?”

Hồ lão sư sững sốt, nửa căn rau xanh cắn ở bên miệng, kinh ngạc hỏi Đinh Cửu Cửu: “Đình lão sư như vậy tuổi trẻ, thoát nhìn cùng cái học sinh dường như a, thế nhưng đã kết hôn??”

“Kinh ngạc đem? Ta cũng là năm nay nhập chức thời điểm, nhìn đến đình lão sư tin tức biểu mới biết được. Lúc ấy còn có điểm không tin đâu.”

“Ân.” Đinh Cửu Cửu đậm đậm cười, “Tuổi không nhỏ, kết hôn cũng có ba bốn năm.”

“Hoàn toàn nhìn không ra tới a..... Bất quá này tốt nghiệp sau vẫn luôn lưu tại trường học người a, thoát nhìn chính là có vẻ tuổi còn nhỏ.”

“Cũng không phải là. Bất quá đình lão sư người cũng đến chú ý a.”

Bên phải nữ lão sư thở dài ——

“Cần phải đến quản hảo nhà người nam nhân, cũng không thể làm hãn ở bên ngoài như vậy hái hoa ngắt cỏ a!”

“Phốc —— khụ khụ khụ.....”

Lân bàn, lo lắng đề phòng một hồi lâu phương khải tùng vừa mới chuẩn bị uống miếng nước áp áp kinh, một không cẩn thận nghe thấy được những lời này, liền đem trong miệng thủy sặc tới rồi bên cạnh.

“.....”

Bên này, mấy cái nữ lão sư ghét bỏ mà nhìn qua đi.

——

Nếu nói vừa mới bắt đầu đối Hàn Thời nhan giá trị nghị luận, bọn họ vẫn là nhỏ giọng trò chuyện riêng, đến đây khi không quen nhìn kia hai người công khai trường hợp công nhiên “Xuất quỹ”, từ hồ lão sư kia đoạn lời nói bắt đầu, bọn họ cũng đã không thể nào che dấu thanh lượng.

Sẽ làm lân bàn nghe thấy, mấy người cũng hoàn toàn không ngoài ý muốn.

Phương khải tùng nhất thời ngoài ý muốn, có phản ứng, trước sau trang nghe không thấy quách văn huyền tự nhiên cũng liền không thể lại ngạnh khiêng bất động.

Mang theo phía trước vẫn luôn bị Hàn Thời tránh lui mắt lạnh vấp phải trắc trở ảo não, nàng một phách bàn đứng lên ——

“Người phục vụ đâu! Đây đều cái gì tổ chất khách nhân, cũng cùng chúng ta hưởng một cái phòng phóng?”

Đình Cửu Cửu bên tay phải kia nữ lão sư nhất không cam lòng yếu thế tính cách, nghe vậy đem chiếc đĩa một lược, ôm cánh tay hưởng ghế dựa chỗ tựa lưng thượng một ý, cười lạnh thanh.

“Ai da, dưới bầu trời này thật là cái gì kỳ ba đều có —— chính mình không biết xấu hổ mà câu dẫn đàn ông có vợ, còn nói người khác không tổ chất? Tắm tặc, câu nói kia nói như thế nào, là đương cái gì còn muốn lập cái gì tới?”

“.....”

Quách văn huyên sắc mặt hoàn toàn lạnh xuống dưới.

“Mấy cái tiểu lão sư cũng dám cùng ta nơi này hoành? Các người biết ta là ai sao! —— thật chọc giận ta, tin hay không cho các người vô pháp hảo hảo đi ra thành phố A!”

Quách văn huyên nói được tự tin mười phần, không giống như là hư trương thanh thế bộ dáng, cửa tròn nội bộ bên cạnh bàn biên, mấy cái tuổi trẻ lão sư sắc mặt tức khắc có chút không quá đẹp.

Nhìn ra bọn họ phạm túng, quách văn huyên cười lạnh thanh.

Liên ở trong phòng này lặng yên không tiếng động thời khắc, trước sau không như thế nào mở miệng Đình Cửu Cửu nuốt xuống cuối cùng một ngụm đồ ăn, bình tĩnh mà đem chiếc đĩa phóng tới trên bàn.

Nàng ngẩng đầu nhìn về phía nam lão sư, “Hồ lão sư, ta nhớ rõ chiều nay đã không có gì chính thức an bài đi?”

Nam lão sư sững sốt, không biết Đinh Cửu Cửu vì cái gì đột nhiên nói vấn đề này, nhưng cũng mừng rỡ đổi đề tài giảm bớt lúc này xấu hổ.

Vì thế hẳn vội vàng gật đầu.

“Là..... Bất quá phía trước không phải nói tốt cùng đi thành phố A ngoại ô thành phố kia tòa sơn thượng.....?”

“Xin lỗi, ta buổi chiều lâm thời có việc, khả năng đi không được.”

“Nga nga..... Như vậy a, không có việc gì không có việc gì.....”

“Ta đây liền đi trước, vài vị chậm dùng.”

Nói, Đinh Cửu Cửu trực tiếp đứng lên.

Trên bàn mấy người còn không có phản ứng lại đây thời điểm, Đinh Cửu Cửu đã muốn chạy tới cửa tròn ngoại.

Nàng không nhanh không chậm nện bước, ở trái qua phương khái từng lúc sau, bỗng dừng dừng lại.

——

Đúng lúc là đứng ở Hàn Thời bên cạnh.

Mới vừa ngồi xuống chuẩn bị một lần nữa hòa hoãn không khí quách văn huyền sững sốt, ngẩng đầu, thấy rõ Đinh Cửu Cửu diện mạo sau, đáy mắt không khỏi sinh ra cảnh giác ——

“Người lại đây làm cái gì? Còn muốn tìm sự có phải hay không?”

“.....”

Đình Cửu Cửu xem cũng không liếc nhìn nàng một cái, chỉ rũ ánh mắt đến Hàn Thời trên người.

Người nọ cũng nâng lên tầm mắt, cười như không cười mà nhìn nàng.

Cửa tròn nội, vừa muốn tái khởi thấp giọng nói chuyện, tức khắc lại bị đè ép trở về.

Bọn họ cũng chinh lăng mà nhìn về phía nữ hài nhi bóng dáng.

Lại lần nữa trở về tĩnh mạch phòng nội, chỉ nghe nữ hài nhi bình tĩnh thanh tuyến vang lên tới ——

“Người có đi hay không?”

“.....”

Hàn Thời bị bên cạnh ngồi kia nữ nhân phiền một hồi lâu, nhẫn đến độ mau bệnh tim.

Chẳng qua lúc này Đình Cửu Cửu hướng trước mặt hẩn vừa đứng, chỉ lạnh lùng nhàn nhạt bốn chữ, tức khắc khiến cho hẩn một lòng xuyên không được mà sắp bay đến đám mây đi.

Hẩn giơ tay bắt được nữ hài nhi rũ tại đây một bên tay, đặt ở trong lòng bàn tay gặt gao mà khẩu ổn ——

“Không đi.”

“.....”

“Người thân một chút ta ta mới đi.”

“.....”

Đình Cửu Cửu mặt vô biểu tình mà nhìn chăm chăm hẳn vài giây, “Ta đây đi rồi.”

Nói, nàng không chút nào lưu luyến, xoay người liền phải bước ra chân.

Chỉ tiếc thân thể mới vừa xoay chín mươi độ, đã bị trên tay chết túm không bỏ lực cấp kéo trở về ——

Nam nhân đình một trương bị mấy năm thời gian tạo hình đến càng thêm thâm thúy soái mặt, thiên lại làm ra phó ủy ủy khuất khuất bộ dáng nhìn nàng.

Chỉ là cùng đã từng tương đồng, cặp mắt đào hoa kia như cũ cất giấu che dấu không được lang giống nhau quang.

——

“Thân một chút, liền một chút.”

“.....”

“Không thân người cũng đừng nghĩ đi.”

Đình Cửu Cửu nhẫn nại tính tình quay lại tới, ánh mắt bất đắc dĩ.

“—— ngẩng đầu.”

Hàn Thời đáy mắt lang quang chột lóe, sau đó lập tức kiềm chế đi xuống, một bộ ngoan ngoan ngoan ngoan bộ dáng, thu nạp tay chân, ngẩng thon dài cổ nhìn nàng.

Đình Cửu Cửu cúi đầu, bay nhanh mà ở nam nhân trên môi mỗ một chút.

Sau đó nàng thẳng thân liền phải ra bên ngoài chuyển.

Đáng tiếc người nào đó lại là sớm có phòng bị, trên tay một sử lược, đem cương trực đứng dậy Đính Cửu Cửu trực tiếp hướng trong lòng ngực một túm, làm đột nhiên không kịp phòng ngừa Đính Cửu Cửu ngồi xuống chính mình trên đùi, hấn vươn khác chỉ tay câu lấy nữ hài nhi sau cổ, áp đến bên cạnh bàn đó là một cái hôn sâu.

Bên trái quách văn huyên sắc mặt trắng bệch thạch hóa đương trường.

Bên phải phương khải tùng “Bang” mà một tiếng che lại đôi mắt, thống khổ mà vắn khai mặt.

Mà cửa tròn nội, Đính Cửu Cửu mấy cái tuổi trẻ đồng sự nhìn trước mắt một màn, ngây ra như phỗng.

Phòng nội không biết tĩnh mạch có bao nhiêu lâu, bị để ở bàn tròn thượng Đính Cửu Cửu giãy giụa mấy phen đều bị trấn áp.

Cuối cùng rốt cuộc bị mãn nhãn thoả mãn nam nhân buông ra.

Đính Cửu Cửu tức giận đến không nhẹ, giơ tay liền nhẹ quăng Hàn Thời một cái tát.

Thanh âm này lập tức đem những người khác kêu hoàn hồn.

Nhưng mà Hàn Thời lại nửa điếm không buồn bực, nâng lên Đính Cửu Cửu lòng bàn tay phóng tới bên môi hôn hạ ——

“Lần sau lại nhẹ điếm, tay đều đỏ.”

Phương khải tùng: “.....”

Nhìn này động tác thành thạo độ, hiển nhiên này mẹ nó đã không phải bọn họ lão bản lần đầu tiên hôn nội “Chơi lưu manh” bị trừu.

Đình Cửu Cửu mắt hạnh phiếm ướt đầm dề quang, cánh môi cũng bị trước mặt người này cắn đến đỏ bừng.

Nàng túm buông lỏng tay, cho dù cùng người này kết hôn sau rơi chậm lại rất nhiều cảm thấy thẹn điếm, lúc này cũng thật sự chịu không nổi sau lưng đến từ tuổi trẻ các đồng sự khiếp sợ ánh mắt.

Đình Cửu Cửu đứng dậy đi ra ngoài.

Hàn Thời không hề nghĩ ngợi, cùng lên đi ra ngoài, thanh âm lược ở sau người ——

“Ta nhắn nàng một giữa trưa, hôm nay tan tầm trước làm nàng cuốn gói chạy lấy người.”

Phương Khải Tùng: “.....”

Hành đi, người là lão bản, người lớn nhất.

Phương Khải Tùng mặt vô biểu tình mà đứng lên, trước chuyển hướng cửa tròn nội trợn mắt há hốc mồm mọi người.

——

Làm một người đủ tư cách đặc trợ, giúp lão bản giải quyết lão bản phu nhân nhân tế quan hệ tai họa ngầm, tự nhiên cũng đến là hấn sở trường công phu chi nhất.

Phương Khải Tùng thanh thanh giọng nói.

“Thành như chư vị chứng kiến: Vừa mới vị kia nam sĩ là chúng ta tổng công ty chủ tịch Hàn Thời, cụ thể tin tức nhưng lược soát X cơ bách khoa; vị kia nữ sĩ, cũng chính là chư vị đồng sự, là chúng ta chủ tịch phu nhân, cụ thể tin tức X cơ bách khoa thượng đại khái cũng lược soát không đến, chư vị cũng liền không cần tò mò tìm tòi nghiên cứu.”

Hắn dừng lại đốn.

“Hôm nay từ đầu đến cuối có thể khái quát cho chúng ta chủ tịch bất mãn thể tử đi công tác độc thủ không khuê tiến tới ngàn dặm truy thê làm ra tới một loạt sự tình —— cũng không phải vị tiên sinh này theo như lời ‘ hồng kỳ không ngã cờ màu phiêu phiêu ’, cũng thỉnh chư vị không cần tin đồn. Trở lên sở thuật đều vì ta cá nhân lên tiếng, không đại biểu bất luận cái gì người khác hoặc tập thể lập trường —— nếu chư vị đem hôm nay sự tình tiến hành không hợp lý mà truyền bá mở rộng, ta tư đem giữ lại đối chư vị truy cứu pháp luật trách nhiệm quyền lợi.”

Nói xong như vậy trường một đoạn lời nói, phương khái từng mặt không đổi sắc, hơi hơi mỉm cười.

“Hữu nghị kiến nghị, ta tư pháp vụ bộ am hiểu nuôi dưỡng không gọi ‘ cầu ’, căn khởi người tới nhưng hung nga.”

Phương khái từng nói xong, hướng về phía còn không có lấy lại tinh thần mọi người khom người.

Hắn chuyển hướng sắc mặt trắng bệch quách văn huyền, biểu tình quay về lạnh nhạt, cúi đầu nhìn thoáng qua đồng hồ.

“Hy vọng buổi chiều 3 điểm phía trước có thể nhìn đến quách phó tổng ngài đem đã nghĩ tốt đơn xin từ chức gửi đi đến ta hòm thư —— ta nhất định vì ngài kịch liệt xử lý.”

Nói xong, phương khái từng quay đầu đi ra ngoài.

Ở hẳn đi đến trước cửa khi, phía sau truyền đến cái hơi thở mong manh thanh âm ——

“Dựa vào cái gì muốn ta..... Chính mình từ chức..... Ta đây bồi thường kim.....”

Phương khải từng nện bước dừng lại.

Ngay tại chỗ một trăm tám mươi độ xoay người, hấn mặt mang mỉm cười, ánh mắt rét run.

“Đã quên tự giới thiệu một chút —— ‘ thăng nhiệm ’ hàn đồng đặc cấp trợ lý phía trước, ta chính là pháp vụ bộ nhất hung cái kia ‘ câu ’. Nhưng ta cần người không đau, bởi vì ta hạ miệng thời điểm ——”

Phương khải từng cười tủm tỉm mà nhìn quách văn huyền, thấu kính thượng lãnh quang chột lóe:

“Người đã chết.”

“.....!”

*

Thành phố A hành trình lớn nhất tệ đoan, chính là Đinh Cửu Cửu ở trường học công tác sinh hoạt, trở nên không như vậy bình thường lên.

Chịu phương khải từng kia một phen cảnh cáo ảnh hưởng, ngày đó cảm kích mấy cái lão sư cũng chưa dám chút nào để lộ Hàn Thời thân phận.

Nhưng về “Đình lão sư có một vị tương đương khó lường lão công” tin tức này, vẫn là ở đồng sự chi gian lan truyền nhanh chóng.

Bị mấy cái cùng hệ lão sư như có như không tìm hiểu quá hôn nhân trạng huống sau, không chịu nổi quấy nhiễu Đinh Cửu Cửu, rốt cuộc hướng Hàn Thời nhắc tới chuyện này.

“..... Người sinh nhật không phải mau tới rồi sao?”

Hậu viện bàn đu dây ghế dài thượng, Hàn Thời nhẹ vỗ về nằm ở chính mình trên đùi nữ hài nhi tóc dài, rũ xuống mắt thấp giọng cười.

“Thỉnh bọn họ tới trong nhà làm khách đi.”

Đình Cửu Cửu nghĩ nghĩ, gật đầu.

“Hào.”

.....

Ứng Đình Cửu Cửu miệng mời, ở Đình Cửu Cửu sinh nhật ngày đó, hệ cùng nàng tư lịch gần tuổi trẻ các lão sư đều ngồi xe đi tới biệt thự.

Ở một bên than thở một bên tham quan xong hai người cư trú biệt thự sau, mọi người cùng nhau dời bước biệt thự hậu viện.

Lam uông uông bể bơi trước, đơn độc rửa sạch ra mộc chất quan vọng trên đài, Hàn Thời trước tiên làm người chuẩn bị tốt tự giúp mình barbecue thiết bị cùng nguyên vật liệu.

Chuyên mời đến đầu bếp an tĩnh mà thịt nướng. Đình Cửu Cửu các đồng sự vây quanh bàn dài ngồi một vòng.

Liên ngày mùa hè đây trời tinh quang, một đám kìm nén không được tuổi trẻ các đồng sự bắt đầu bát quái khởi Hàn Thời cùng Đình Cửu Cửu “Tình | sử” ——

“Cửu cửu, người cùng người lão công là khi nào nhận thức nha?”

Đình Cửu Cửu nhìn về phía Hàn Thời, Hàn Thời theo nói tiếp, ý cười chây lười, “Tám tuổi.”

“Ai??”

“Thanh mai trúc mã sao!”

“Tám tuổi nhận thức, chẳng qua sau lại tách ra.”

Hàn Thời giải thích.

Hắn cười rũ mắt thấy bên cạnh Đinh Cửu Cửu liếc mắt một cái, “Lại sau lại, ta lại đem nàng tìm trở về.”

“..... Oa —— các người thế nhưng từ nhỏ liền nhận thức, tách ra lúc sau còn có thể gặp lại? Nay cũng quá có duyên đi!”

“Đúng vậy! Các người là như thế nào gặp lại?”

Lần này là Đinh Cửu Cửu chủ động mở miệng.

Nàng cười khẽ, mắt hạnh hơi hơi cong hạ ——

“Đại học thời điểm, ở một gian quán bar.”

“Ai? Cửu cửu, người thoát nhìn hoàn toàn chính là cái loại này ngoan ngoan ngoan mẩu mực tam hảo học sinh a, thế nhưng còn sẽ đi quán bar sao?”

Đinh Cửu Cửu: “Ta là đi kiêm chức,” nàng mắt mím cười mà nhìn Hàn Thời liếc mắt một cái ——

“Hắn là đi ‘ tìm | hoan | làm | nhạc ’.”

“????”

Mọi người hội tụ đến cùng nhau trong ánh mắt, nhanh chóng bốc cháy lên hừng hực bát quái lửa lớn ——

“Mới vừa gặp lại liền như vậy kích thích sao!”

Bị ánh mắt cơ hồ muốn bái một tầng da, Hàn Thời “Ủy khuất” mà nhìn về phía Đinh Cửu Cửu ——

“Lãnh đạo, ta chính là một bộ trong sạch thân ủy thác cho người, người không thể như vậy bôi nhọ ta.”

“.....!”

Đình Cửu Cửu tức giận đến duỗi tay trộm nhìn hằm một phen.

Nướng BBQ cùng rượu loại làm những người trẻ tuổi kia hoàn toàn thả lỏng lại, lúc này cũng lại không có mối đầu cố kỵ, mọi người nghe đến đó sôi nổi ồn ào ——

“Oa nga..... Trong sạch thân ai.....”

“Đã hiểu đã hiểu.”

“Chỉ có thể hiểu ngầm a các đồng chí.”

Có người ồn ào, cũng có người đã nhin không được tiếp tục bát quái ——

“Sau đó đâu! Nhận ra tới sao?”

“Không có.”

Hàn Thời cười nói tiếp ——

“Ta khi đó chỉ cảm thấy cái này bát ta một thân rượu tiểu cô nương thực quen mắt, hơn nữa bộ dáng tính cách đều như là ấn ta thích nhất tâm tư trường ra tới.”

Đình Cửu Cửu nhin không được, gương mặt đỏ bừng, sở trường đi đổ hằm nói ——

“Hàn Thời người mau im miệng..... Nhiều người như vậy đâu, người yếu điểm mặt được không.....”

“Ai đừng như vậy a cứu cứu, chúng ta còn muốn tiếp tục đi xuống nghe đâu!”

“Đúng đúng đúng, mặc kệ nhiều không biết xấu hổ, cứ việc dùng sức cho chúng ta tiếp đón a!”

“Mau, hàn đông, sau lại đâu!”

Hàn Thời bắt được Đinh Cửu Cửu tay, nắm đến gắt gao, không cho nàng tránh thoát, đặt ở bên môi thường thức dường như khế hôn.

“Sau lại? Sau lại không có gì. Chúng ta cùng đi vùng núi chi giáo, cùng nhau đã trải qua hiểm tử hoàn sinh, cùng nhau nhận thức rất nhiều rất nhiều người, cùng nhau vượt qua rất tốt rất tốt thời gian. Cũng từng có khổ sở, hiểu lầm, chia lìa, thống khổ —— nhưng so với sau lại rất cuộc đi đến cùng nhau, không có gì so này càng quan trọng, phía trước hết thấy đều không quá.”

Hàn Thời thanh âm thực bình tĩnh, nhưng Đinh Cửu Cửu cùng những người khác đều có thể nghe được ra kia bình tĩnh dưới, áp lực nhiều ít mãnh liệt mênh mêng, lại cất giấu nhiều ít chuyện xưa vui buồn tan hợp.

Bàn dài thượng không khỏi mà an tĩnh lại.

Thẳng đến mỗi một khắc, có người đánh vỡ trầm mặc, vui đùa nói: “Quá phận a, không phải nói đến tham gia cứu cứu sinh nhật party sao? Như thế nào còn mang như vậy ngược đãi độc thân cầu đâu?”

“Đúng đúng, hôm nay chính là cứu cứu sinh nhật —— chúng ta muốn ăn bánh kem, không cần ăn cầu lương!”

Hàn Thời hoàn hồn, cười nhẹ thanh.

Hắn làm người đóng hậu viện sở hữu ngọn đèn dầu, đem chuẩn bị tốt bánh kem đẩy đi lên.

Doanh doanh cảm ngọn nến ba tầng bánh kem bị màu bạc toa ăn đẩy ra phía sau cửa, các đồng sự tự phát mà vỗ tay, vì Đinh Cửu Cửu xướng nổi lên sinh nhật vui sướng ca khúc.

Ở chính tề mà hỗn loạn thiện ý ý cười tiếng ca, Đinh Cửu Cửu nhẹ nhàng nắm chặt Hàn Thời tay, sẵn ánh nến nửa ý ở người nọ trong lòng ngực, ngửa đầu nhìn về phía hắn.

“Cảm ơn người..... Hàn Thời.” Nàng nhẹ giọng cười, nói, đáy mắt hơi phiếm thủy sắc.

“Cảm tạ ta cái gì?”

“Cảm ơn người, bởi ta vượt qua nhiều như vậy cái sinh nhật.”

“.....” Hàn Thời duỗi tay, từ sau gắt gao mà vòng lấy nữ hài nhi.

Ở khi đó xa sắp tới tiếng ca cùng ánh nến, hắn phủ ở nữ hài nhi bên tai.

Nhẹ giọng mà trịnh trọng ——

“Về sau người mỗi một cái sinh nhật, ta đều sẽ ở.”

“Nếu đến bạc đầu khi, chúng ta chi gian nhất định có một người phải đi trước, ta đây hy vọng người kia là người..... Khi đó, chẳng sợ mạo diệt vô lực, ta cũng sẽ một người giúp người làm tốt cuối cùng một lần sinh nhật, ta sẽ cho người mặc vào đẹp nhất váy áo, trang điểm mỹ lệ nhất hoa hồng..... Sau đó ta sẽ nằm ở cạnh người, bởi người cùng nhau —— chúng ta cùng nhau an tĩnh mà rời đi.”

“Đến lúc đó, người phải nhớ kỹ chờ ta a, lãnh đạo.”

“Không cần chờ lâu lắm, bởi vì ta sẽ thực mau một lần nữa trở lại bên cạnh người.”

Ta yêu người.

Ta cả đời này, đối với người đến chết không phai.

【The End.】

【 lời cuối sách 】

Hàn Thời & Đinh Cửu Cửu ——

“Ta từng mỗi ngày quang băng giải như tận thế, cũng gặp người vì ta khởi động tâm sáng sớm.”

Nguyên danh 《 xin cho phép ta, lấy thân báo đáp 》

Table of Contents

Mục lục

Chương 1 Đệ Chương 1

Chương 2 Đệ Chương 2

Chương 3 Đệ Chương 3

Chương 4 Đệ Chương 4

Chương 5 Đệ Chương 5

Chương 6 Đệ Chương 6

Chương 7 Đệ Chương 7

Chương 8 Đệ Chương 8

Chương 9 Đệ Chương 9

Chương 10 Đệ Chương 10

Chương 11 Đệ Chương 11

Chương 12 Đệ Chương 12

Chương 13 Đệ Chương 13

Chương 14 Đệ Chương 14

Chương 15 Đệ Chương 15

Chương 16 Đệ Chương 16

Chương 17 Đệ Chương 17

Chương 18 Đệ Chương 18

Chương 19 Đệ Chương 19

Chương 20 Đệ Chương 20

Chương 21 Đệ Chương 21

Chương 22 Đệ Chương 22

Chương 23 Đệ Chương 23

Chương 24 Đệ Chương 24

Chương 25 Đệ Chương 25

Chương 26 Đệ Chương 26

Chương 27 Đệ Chương 27

Chương 28 Đệ Chương 28

[Chương 29 Đệ Chương 29](#)
[Chương 30 Đệ Chương 30](#)
[Chương 31 Đệ Chương 31](#)
[Chương 32 Đệ Chương 32](#)
[Chương 33 Đệ Chương 33](#)
[Chương 34 Đệ Chương 34](#)
[Chương 35 Đệ Chương 35](#)
[Chương 36 Đệ Chương 36](#)
[Chương 37 Đệ Chương 37](#)
[Chương 38 Đệ Chương 38](#)
[Chương 39 Đệ Chương 39](#)
[Chương 40 Đệ Chương 40](#)
[Chương 41 Đệ Chương 41](#)
[Chương 42 Đệ Chương 42](#)
[Chương 43 Đệ Chương 43](#)
[Chương 44 Đệ Chương 44](#)
[Chương 45 Đệ Chương 45](#)
[Chương 46 Đệ Chương 46](#)
[Chương 47 Đệ Chương 47](#)
[Chương 48 Đệ Chương 48](#)
[Chương 49 Đệ Chương 49](#)
[Chương 50 Đệ Chương 50](#)
[Chương 51 Đệ Chương 51](#)
[Chương 52 Đệ Chương 52](#)
[Chương 53 Đệ Chương 53](#)
[Chương 54 Đệ Chương 54](#)
[Chương 55 Đệ Chương 55](#)
[Chương 56 Đệ Chương 56](#)
[Chương 57 Đệ Chương 57](#)
[Chương 58 Đệ Chương 58](#)
[Chương 59 Đệ Chương 59](#)
[Chương 60 Đệ Chương 60](#)

[Chương 61 Đệ Chương 61](#)
[Chương 62 Đệ Chương 62](#)
[Chương 63 Đệ Chương 63](#)
[Chương 64 Đệ Chương 64](#)
[Chương 65 Đệ Chương 65](#)
[Chương 66 Đệ Chương 66](#)
[Chương 67 Đệ Chương 67](#)
[Chương 68 Đệ Chương 68](#)
[Chương 69 Đệ Chương 69](#)
[Chương 70 Đệ Chương 70](#)
[Chương 71 Đệ Chương 71](#)
[Chương 72 Đệ Chương 72](#)
[Chương 73 Đệ Chương 73](#)
[Chương 74 Đệ Chương 74](#)
[Chương 75 Đệ Chương 75](#)
[Chương 76 Đệ Chương 76](#)
[Chương 77 Đệ Chương 77](#)
[Chương 78 Đệ Chương 78](#)
[Chương 79 Đệ Chương 79](#)
[Chương 80 Đệ Chương 80](#)
[Chương 81 Đệ Chương 81](#)
[Chương 82 Đệ Chương 82](#)
[Chương 83 Đệ Chương 83](#)
[Chương 84 Đệ Chương 84](#)
[Chương 85 Đệ Chương 85](#)
[Chương 86 Đệ Chương 86](#)
[Chương 87 Đệ Chương 87](#)
[Chương 88 Đệ Chương 88](#)
[Chương 89 Đệ Chương 89](#)
[Chương 90 Đệ Chương 90](#)
[Chương 91 Đệ Chương 91](#)
[Chương 92 Đệ Chương 92](#)